

శ్రీ

కురానుషర్ఫ్

కాండము. 1.

సురా 1 ఫాతిహా.

మక్కా—7 పద్యములు

దయాదాక్షిణ్యమూర్తియగు దేవునివేర.

జ గ న్నా థా !

దయాదాక్షిణ్యమూర్తి !

రక్షణదినాధినాథా ! నీకుసతులు !

మేము నిన్నేయారాధింతుము. నీకే మొఱలిడెదము.

మమ్ము ఋజుమార్గములఁ జేయుము.

నీకోపమునకుఁ బాత్రులుకానివారును,

నీమార్గమును దప్పనివారును,

నీవనుగ్రహించినవారును బోవుమార్గముననే మాకును దారిఁ
పుము.

సురా 2 గోవు.

మదీనా-286 పద్యములు-40 రుక్కులు.

దయాదాక్షిణ్యమూర్తియగు దేవునిపేర.

అధ్యాయము 1.

అలీఫ్. లామ్. మీమ్. ముహమ్మదువారి యాజ్ఞప్రకారము.

ఈ గ్రంథముఁగూర్చి యెట్టిసంశయమునులేదు. దైవభీతిపరుల కిది రక్షణమార్గము.

ద్వగ్గోచరములుకాని సత్యములనునమ్మువారును, పార్థన (నమాజ్) సలుపువారును, దమకు మేము ప్రసాదించినదానినుండి దేవునికొఱకు వినియోగించువారును,

నీకును, నీకుఁబూర్వమును దెలిపినదానిని నమ్మువారును, రాబోవుదినమునందు సంపూర్ణవిశ్వాసము గలవారును,

వీరికిఁ బ్రభువు మార్గముఁజూపును. వీరి కిష్టశ్రేయఃప్రాప్తి యగును.

విశ్వాసహీనులనిననో, వారికిసూచననిచ్చినను, నీయకపోయినను నొకటే. వారు నమ్మరు.

వారిహృదయములకును జెవులకును దేవుఁడు చూఱఱలుకల్పించి యున్నాఁడు. వారికన్నులపైఁ బొర క్రమ్మియున్నది. వారికిఁ దుది దినమున ఘోరశిక్ష రానున్నది.

అధ్యాయము-2.

“తుదిదినమునందును, దేవునియందును మాకు నమ్మకమున్నది” అని కొందఱు అందురు. కాని వారుభక్తియుతులు కానేకారు.

వారు దేవుని నతనిభక్తులనుగూడ మోసపుచ్చుచున్నామని యనుకొందురుగాని, తమ్ముఁ దామే మోసగించుకొనుచున్నా మను మాట వారికిఁ దెలియదు. /

10 వారిహృదయమునం దింతకుపూర్వ మవిశ్వాసరోగ ముండెను. ఈ కురాను వచ్చినతరువాత దేవుఁ డీరోగమును హెచ్చుచేసెను. ఈగ్రంథము దైవప్రోక్తము కాదని యసత్యములు పల్కినందుకు దేవుఁడు వారికి ఘోరశిక్షను విధించును.

మీరు భూమిపై నెట్టియల్లరులను జేయఁగూడదని వారికిఁ జెప్పఁగా “మేము సుధానక ర్తలముమాత్రమే” యని వారందురు.

వారేకదా యాయల్లరులకుఁ గారకులు ! అయినను నది వారికిఁ దెలియదు.

“తక్కినజనులు నమ్మినట్లే మీరును నమ్ము” డని వారితో సనినచో వారు, “మూర్ఖులవలె మేమును నమ్మవలయునా” అని తిరిగి యడిగెదరు కాని తామే మూర్ఖులనుమాట వారికి గోచరింపదు.

వారు భక్తులతోఁ గూడియున్నప్పుడు “మేమును భక్తులమే” అని యందురు. వారినుండి దూరమయి, తమసైతానులతోఁ గలిసియు న్నప్పుడు “నిశ్చయముగా మేము మీతోఁడివారమే. భక్తులను జూచి మేమపహాస్యము చేయుచుండు” మందురు.

దేవుఁడు వారినిజూచి నవ్వుచు నాయల్లరులయందే చిరకాలము తెన్నుగానకుండునట్లు చేయఁగలఁడు.

వారు రక్షణను వదలుకొని తప్పును చేకొనుచున్నారు. వారి బేరమేమియు సాగదు. వారు సరియైనత్రోవను స్థిరముగనుండలేదు.

కొందఱిగ్నినివేల్చినప్పుడు దానినుండి వెలుతురువచ్చినంతనే దేవుఁడు వారిదృష్టిని దీసివేసెను. వారు తిరిగి యంధకారములో దేవులాడసాగిరి. వీరును వారివలెనే దేనిని గాఢజాలకున్నారు.

వారికి చెప్పుడు, మూగ, గ్రుడ్డి; అందుచేవారు తప్పనుండి వెనుకకు మఱల సమర్థులుగారు.

లేదా, కారుమేఘములుగ్రమ్మి, చీకటి, యుఱుములు, మెఱుపులు, నావరించుకొనినప్పుడు, పిడుగుపడునేమో, చచ్చిపోవుదుమేమో యని చెవులలో వ్రేళ్ళను దూర్చికొను వారివలె వారున్నారు.

(4) [దేవుడు భక్తిహీనులచుట్టును గూడుకొనియున్నాడు. వారాతని నుండి తప్పించుకొనజాలరు.]

20. మెఱుపు కన్నుల మిఱుమిట్లుకొలిపి పారిదృష్టుల నపహరించును అది మెఱుయునంతసేపును దానిసాహాయ్యమున వారునడచుచుండుదు కాని, చీకటి వారి నావరించినతోడనే యాగిపోయెదరు. దైవేచ్ఛ యున్నచో వారు తమ కన్నులను జెవులనుగూడఁ గోల్పోవుదురు. దేవుడు సర్వశక్తుడుగదా!

అధ్యాయము. 3.

మక్కా-వాసులారా! మిమ్మును మీపూర్వులనుగూడ సృజించిన మీప్రభువు నారాధింపుడు. మీ కెట్టి కీడును గలుగనేరదు.

(1) భూమిని మీకు శయ్యగను, నాకాశమును గప్పికొను వస్త్రముగను నిర్మించి, యాకాశమునుండి గంగను క్రిందికిదింపి, దానినూలమున మీ కాహారముకొఱకు ఫలములను గల్పించియున్న మీప్రభువునకు భయపడుడు. దేవునికి సాటివా రితరులున్నారని వచింపకుడు

మీకింకరునకుఁ బంపినవార్తనుగూర్చి మీకు సంశయమున్నచో, మీరు సత్యవంతులరేయైనచో, నట్టివార్తను మఱియాకాదానిని చూపెట్టి, దానికి సాక్షులను గనఁబఱుపఁగలరా?

అట్లు మీరు చేయఁజాలరు. అట్లు చేయఁజాలనిచో మనుష్యులను, తాళ్ళను నింధనములుగాఁ గలిగి, విశ్వాసహీనుల కేర్పఱుపఁబడిన యగ్నికొఱ కెదురుచూచుచుండుడు.

కాని, విశ్వాసయుతులై, ఋజుమార్గవర్తులగువారికి నదీ ప్రవాహములదరి నుపవనములు కలుగనున్నవను సువార్తనుచాటుము. అట్టిఫలములు వారి కాహారముగా నున్నంతకాలమును వారు “పూర్వమును మాయాహార మిదే” యని యందురు. అట్టి ఫలములే వారికి లభియింపఁగలవు. వారు పరమ పవిత్రులగు భార్యలతో నందు శాశ్వతముగ వసింపఁగలరు.

గొప్పవస్తువులవలె, నలుసులనుగూడ నుదాహరణములుగఁ దీసికొనుట దేవునికిఁ దప్పకాదు. విశ్వసించినవారది దేవునినుండివచ్చిన సత్య మని తెలిసికొందురు విశ్వసించనివారు “ఈయుదాహరణము వలన దేవునియభిప్రాయమే” మని యడుగుదురు. అట్టి యుదాహరణములవలన ననేకులకాతఁడు దారిచూపుచు చాలమందిని దారి తప్పించుచుండును కాని, యాయుదాహరణము స్థిరపడినపిదప దేవుని యాజ్ఞ నుల్లంఘించి, యాతఁడు కలుపవలయునను దానిని వేటు సేయుచు భూమిపై నక్రమముగ సంచరించు దుర్మార్గులనుదప్ప నితరుల నెవ్వరి నాతఁడు త్రోవఁడప్పింపఁడు. వీరే నష్టము నొందఁగలవారు.

నీవు దేవునియందు విశ్వాసముంచకెట్లుందువు? నీవు చనిపోవఁగా నాతఁడు నీకుఁ బ్రాణముఁబోసెను తిరిగి యాతఁడు విన్నుఁ జంపఁగలడు. తరువాత నాతఁడు నీకుఁ బ్రాణదాతయై తనయొద్దకు నిన్ను జేర్చుకొన్నను.

[(4) అతఁడే భూమియందుఁగల సర్వమును నీకొఱకు సృజించి, స్వరమునకేఁగి, దాని నేడు ఖండములుగాఁ జేసినవాఁడు. అతనికిఁ దెలియని దేమున్నది?]

అధ్యాయము 4.

3. నీప్రభువు దేవతలతో “ఇదిగో! భూమిపై నాకుమాటుగా నొకని నుంచుచున్నా” ననెను. వారు, మేమిచట నీపవిత్రులను

గొనియాడుచుండగా నచట చెడుగుచేయుచు రక్తప్రవాహములఁ గలిగించువాని నుంచెదవా? ” యనియడిగిరి. ఆతఁడు “నిశ్చయముగా మీకుఁ దెలియనిది నాకుఁ దెలియు ” ననెను.

పిదప నాతఁడు సర్వవస్తువుల నామములను ఆదామునకు నేర్పి యావస్తువులనే దేవతలముందఱ నిడి “మీరే జ్ఞానుల రగుదురేని యీవస్తువుల వేళ్ళేమో మాకుఁ దెలుపుఁ ” డనెను.

వారు “నిన్నుస్తుతించుచున్నాము. నీవు మాకనుగ్రహించి నదితప్ప నొం డెద్దియమాకుఁ దెలియదు. నీవే సర్వజ్ఞుడవు. బుద్ధి శాలివి ” అనిరి.

అప్పుడాతఁ డాదాముతో “ఓయీ! వానినామములను వీరి కెఱింగింపు ” మనెను. ఆతఁడు వానిని దెలిపినంతనే దేవుఁడు దేవతల వంకదిరిగి “స్వర్గమునందును, భూమియందును గల రహస్యవస్తువులు నాకుఁదెలియుననియు, మీరు వెలిపుచ్చువిషయములేకాక, దాచి నవిగూడ నాకుఁగోచరములే యనియు మీతోఁజెప్పలేదా?” అనెను.

పిదప మేము దేవతలతో “ఆదామునకు నమస్కరించి యాతనిఁ గొలుపుఁడి ” యన, వారును నట్లుచేసిరికాని, “ఇట్లీను ” అను సైతా ను పేక్షించెను. అతఁడు గర్వముతో నుప్పొంగి, తిరస్కరించి తానును విశ్వాసహీనుడయ్యెను.

అప్పుడు మే మాదాముతో “ఓయీ! నీవును, నీభార్యయును నందనవనములో వసించుచు, మీయిచ్చవచ్చినవానిని దీసికొని, తినుచుండుఁడు. కాని, యీవృక్షముదరి మాత్రము చేరకుఁడు. అట్లు చేసినచో నాయాజ్ఞ నుల్లంఘించువా రగుదు ” రంటివి.

కాని, సైతాను వారిని మాయాజ్ఞనుండి తప్పించి, స్థాన భ్రష్టులఁజేసెను. అప్పుడు మేము “మీరధోగతిం బొందుఁడు. మీరొం డొరులకు శత్రువులగు కండు. మీకు భూమి వాసస్థానమగును. అందు

మీకుఁ గావలసినయాహారము కొంతకాలమువఱకును లభింపఁ గల" దంటిమి.

అప్పు డాదాము ప్రభువునుండి స్తుతివాక్యముల నేర్చికొనెను. ప్రభు వాతని ననుగ్రహించెను. కరుణాలవాలుఁ డగుప్రభువున కదే కదా ప్రీతి!

మేము " ఇచ్చటనుండి యంపఱును దిగిపోండు. ఎన్నడైనను మీకు మార్గదర్శకమగు సూచనను మే మీయఁగలము. ఆసూచనను లక్షించినవారి కేభయమును నేదూఱుమును రాజాలమే.

కాని, మాసూచన లసత్యములనుచు, నమ్మకములేనివారగ్ని యందు వేల్యఱుదురు. అందువారు చిరకాలమువసంపఁగల" రంటిమి.

అధ్యాయము-5.

40 ఇస్రాయేలుసంతతివారలారా! నేను మీకొకవరము నను గ్రహించితిని. దానిని మఱువకుఁడీ. మీరు నాకిచ్చిన వాగ్దానమును బాలింపుఁడీ. నేను నావాగ్దానమును మఱువను. కావున నన్నారా ధింపుఁడీ! మీవేదములు సత్యములని నిర్ధారించుటకు నేనుపంపిన సూచనలందు విశ్వాసముంచుఁడీ! దానిని విశ్వసింపనివారిలోఁ బ్రథ ములు మీరలే కాకుఁడీ! తుచ్చమగుధనము నాసించి, నాసూచన లను పరిత్యజింపకుఁడీ! నాకు భయపడుఁడీ!

5) సత్యము నసత్యముతోఁ గప్పిపుచ్చకుఁడు. మీకు సత్యము తెలిసినప్పుడు దానిని దాఁచకుఁడు.]

6) ప్రార్థనను మఱువకుఁడు. మీరు న్యాయముగాఁ జెల్లింపవల సినదాని నెగవేయకుఁడు నమస్కరించువారితోఁ గలిసి నమస్కరింపుఁడు.]

ఋజుమార్గము నితరులకుబోధించి, మీరే దానిని ఏడెదరా? మీరు గ్రంథమును జమవుదురే! మీ కదియర్థము కాలేదా?

1) ఓర్పుతో బ్రాంఛుచు సహాయముగోరికొనుడు. ఇది చాల గట్టమగుపనియే.

కాని, తమప్రభువును జేరఁ గలమనియు, వానియొద్ద కే తుదకుఁ జేరఁగలవారమనియు, జ్ఞప్తియందుంచుకొను దీనమానసుల కదియొకకష్టము గానేరదు.

అధ్యాయము 6.

ఓ యిస్రాయేలు సంతతివారలారా, నేనుమీకు వరము లొసంగిన యనుగ్రహబుద్ధిని మఱవబోకుడి! మానవసంతతియంతటి లోను, మీకే యమేయములగువరములఁ బ్రసాదించియున్నాను.

ఆదినమున నొక యాత్మ మఱియొక యాత్మకు బాధ్యత వహింపఁ బోదు. వారికొకకు మధ్యవర్తు లెవ్వరును బనికిరారు ధనమిచ్చి యైనను వారు వదలించుకోలేరు. వారికిఁ గొంచెమైనను సహాయము దొరకదు. ఆదినమునకు భయపడుడి!

మిమ్ము ఘోరశిక్షకుఁ బ్రాత్రులఁగాఁ జేసిన ఫిరౌనుజనుల నుండి మిమ్ము రక్షించియుంటిమని మదినుంచుకొనుడు. వారు మీ మగళిశువుల నందఱను జంపి, యాడుబిడ్డలను మాత్రము వదలి వెట్టిరి. ఇది మీప్రభువునుండి కలిగిన మహాశోధన.

50. మీకు సముద్రము దారివదలునట్లుచేసి, ఫిరౌను జనమును మీరు చూచుచుండఁగనే జలముల మూచి చంపితిమి.

మేము మూసాతో నలువదిదినములు గోష్ఠిసలుపుచుండ నాతఁడు లేకుండుటజూచి గోవత్సమును గ్రహించి దానిని దుర్మార్గులరై చంపితిరి.

అట్లుచేసినను, మీరు కృతజ్ఞులరై యుండురుగదా యని మిమ్ము క్షమించి యుంటిమి.

మీకు మార్గదర్శకముగ నుండుటకు మూసాకు గ్రంథమును వెలుతురును మే మొసగితిమి.

మూసా తనజనముతో “నాజనులారా, మీయారాధన కొఱకు గోవత్సమును గ్రహించి మీకీడుకొఱకే పాపమునొనర్చితిరి. కావున మీస్పృష్టికర్త నాశ్రయించి, మీలో ద్రోహులగువారిని బరిమార్పుడు. ఇందువలన నాతనియనుగ్రహమును బడయఁగలరు” అనెను. అప్పుడు ప్రభువు మిమ్ముకృపాదృష్టి నాలోకించెను. ఆతఁడు కరుణాలవాలుఁడు; అనుగ్రహింపఁగలవాఁ డాతఁడొకఁడే!

మీరు మూసాతో “ఓయీ! దేవుఁడు మాకు స్పష్టముగాఁ గనఁబడునంతవఱకును నిన్ను మేము నమ్మజాలము” అంటిరి. వెంటనే మీరుచూచుచుండఁగ నే, పిడుగుపడి మీరుపడిపోవఁగా, బహుశః మీరుకృతజ్ఞతాపూర్వకవందనముల నర్పింపఁగల రని మిమ్ము మూర్ఖునిండి లేవఁదీసితిమి.

పిదప మిమ్ము మేఘములచే నాచ్ఛాదితులఁజేసి, యమృతమును, నత్తలను వర్షింపఁజేసి, “మీయాహారముకొఱకు మేమనుగ్రహించినవానిలో మేలివస్తువులను దీసికొని తినుఁ” డంటిమి. కాని మీ రావస్తువులను ప్రోగుచేసి దాఁచియుంచుకొనుటచే మీకు మీరే చేటుఁ దెచ్చుకొంటిరి.

“ఈపురముఁబ్రవేశించి, యందు మీయిచ్చవచ్చినవానిం గడుపారఁ దిని ద్వారముకడ సాష్టాంగనమస్కారములతోఁ బ్రవేశించుచు క్షమింపుఁ డని వేఁడుకొనుఁడు. మీపాపములను క్షమించి, నస్కార్గవర్తులకు మఱితహెచ్చుగా నిత్తుము” అని మేమంటిమి.

కాని దుష్టవర్తనులు మేమనినదానిని తార్కాణు చేసిరి; వారిపై వారిదుర్నయములభారము మోపి, స్వర్గమునుండి కోపదృష్టిం జూచితిమి.

అధ్యాయము 7.

60. పిదప మూసా తనజనులు దప్పి తీర్చి కొనుటకు నీ రడుగఁగా “నీచేతికట్టతో బండతాతిని తాకు” మంటిమి. అట్లాతఁడు తాఁకఁ గనే యంచుండి పండ్రొం డూటలు బయలువెడలఁ, బ్రతిజాతివారును దాముతాము త్రాగుట కేర్పఱుపఁబడినసానములను గురైఱింగిరి. మేమును వారితో “దేవుఁడు మీకుఁ బ్రసాదించినదానిని తినుచుఁ ద్రావుచు నుండుఁడు; కాని మీమర్ణయములచే భూమిపై నపరాధముల నాచరింపకుఁడు” అంటిమి.

మీరు మూసాతో “ఓయీ! ఒకఁటేరితి యాహారముచే మాకు మొగము మొత్తుచున్నది. కావున నీప్రభువును బ్రార్థించి భూసంబంధ మగునాహారముఁ బ్రసాదించునట్లు చేయుము. భూమియందలి యాకుకూరలు, గుమ్మడికాయలు, వెల్లుల్లి, తోటకూర, యెఱ్ఱయుల్లి, మొదలగుపదార్థములు మాకుఁ గావలె” నంటిరి. ఆతఁడు “ఏమిది! మేలీవస్తువులను మీ కిచ్చియుండ జెడుపదార్థములను మీ రేల కోరుచున్నారు? ఒకపురమునకుఁ బొండు. అచట మీరు కోరినది లభించు” ననెను. వారియందు దృష్టత్వమును దారిద్ర్యమును నచ్చుపడెను. అంతట వారు కోపావిప్లవృద్ధయై క్రభువును వీడి చనిరి. వారు దేవునిసూచనలను నమ్మక క్రవక్తల నధర్మముగఁ జంపి, తిరుగుబాటు చేసి, యాజ్ఞల నల్లంఘించుటచేతనే యిట్టియాపద వారికిఁ దటసించెను.

అధ్యాయము 8.

నిశ్చయముగా విశ్వాసులు, యహలదీలు, నస్రాసీలు, సబావారు — ఎవ్వరై నసరే — దేవునియందును బ్రభుయాదినమునందును నమ్మకము గలవారు, ఋజుమార్గప్రవర్తకులు, వీరందఱును బ్రభువు

సమ్మానమును బడయఁగలరు. వారికి భయముగాని దుఃఖముగాని కలుగఁబోవు.

మేము మీతో నొడంబడికఁజేసి మీపర్వతమునెత్తినవిషయమును జ్ఞప్తియం నుంచుకొనుఁడు. మేము “మీకు వెల్లడించినవిషయమును భక్తితో నవలంబించి. భయము కలిగి, దానిలో నేమున్నదో జ్ఞాపక ముంచుకొనుఁడు.”

అని యిట్లు మీకుఁ దెలిపినను మీరు వెనుదిరిగి యున్నారు. దేవునికృపయే మీపై లేకుండిన మీరు సప్తపర్ణములోనే చేరియుండురు.

సశ్చాతుదినమం దాజ్ఞల నుల్లంఘించినవారిని మీ రెఱుఁగుదురు గదా! వారిని వికృతముఖములుగల క్రోతులుగా మార్చితిమి.

ఆకాలమువారికిని, దరువాతికాలమువారికిని భయసూచనల నిచ్చితిమి. దైవభీతిపరులకే యాసూచన!

మూసా తనజనులతో “దేవుఁడు మిమ్మొక గోవును బలియింప నెనుగదా!” అనెను. వారు “ఏమి, మాతో హాస్యమాడుచున్నారా?” అనిరి. ఆతఁడు “దైవానుగ్రహమున నేను మూర్ఖవర్ణములోఁ జేరకుండును గాక!” అనెను.

“ఆ గోవెట్టిదో మీప్రభువును మాకు విశదముచేయు మను” మని వా రాతనితో బల్కఁగా నాతఁడు “గోవు మునుసలిదియు, లేతదియుఁ గాక మధ్యవయస్సులో నుండవలయు నని దేవునియాజ్ఞ. కావున నాయాజ్ఞచొప్పున జేయుఁడ” నెను.

వా రపుడు “దానిరం గెట్టిదో మాకు విశదపఱుపు మని నీప్రభువు నడుగు” మన నాతఁడు “అది కపిలగోవు; తేజోవంత మగువర్ణము గలిగి యుండును. చూచువారి కది యానందదాయక మగునని దేవుఁడు చెప్పినాఁ” డనెను.

70. అంత వారు “ఆయా వెట్టిదో మా కింకను దెలియలేదు. మాదృష్టి కన్నియావులు నొక పేరీతిగ నుండును. దైవానుగ్రహమున మాకు సరియగుమార్గము లభించునుగాక! నిశ్చయమగువృత్తాంతమును సీ ప్రభువు నడిగి తెలిసికొనుము. ఆతనియనుగ్రహ ముండిన మాకు సరియగురక్షణ దొరకు” ననిరి.

ఆతఁడు, “భూమిదున్నుటవలనను, పొలములకు నీరుపెట్టుట వలనను జీర్ణించినదిగాక, యది యారోగ్యవంతమై, దుష్టముకానిదై యుండవలె నని దేవు డనుచున్నాఁ” డనెను. వారును “ఇప్పుడు సత్యమును దెచ్చియున్నా”వని పల్కి యట్టిగోవును బలియిచ్చిరి. ఇంత యై నఁగాని వా రట్టిబలి నీయకుండియుండురు.

అధ్యాయము 9.

పిదప మీ రొకసరహత్యఁ గావించి మీలో మీరు పోట్లాడుచుండఁగా మీరంతవఱకును రహస్యముగా నుంచియుండినదాని నాతఁడు బయలుపెట్టెను.

“ఆశవమును గోమాంసఖండిముతో, దాకుఁ” డని మే మంటిమి. బహుశః దీనివలన దేవుఁడు మీకు బోధ గలుగఁజేసి, తనసూచనలఁ దెల్పి, చచ్చినవారిని బ్రదుకఁజేయును.

పిదప మీహృదయములు శిలవలెను, సంతకంటె నెక్కుడు కఠినములుగను, నయ్యెను. శిలలనుండికదా నదు లుబుకుచుండుట. కొన్నిశిలలు బీటలువారఁగా నందుండి జలము ప్రవహించుచుండ లేదా? కొన్ని దేవునికి భయపడి యణఁగిపోయినవి. దేవుఁడు మీ కర్మలకన్నిటికిని సాక్షియై యున్నాఁడు.

మీరు సంతోషించుటకా, యహుదీలు విశ్వసింపవలయును? అందు గొండలు దేవునివార్తను విని బోధపఱచుకొనియు దాని యర్థమును తార్కారు చేసిరి.

వారు విశ్వాసయుతులతోఁ గలిసియున్నప్పుడు, “మేము విశ్వసించితి” మందురు. వారిని వీడి యున్నప్పుడు, “దేవుఁడు మీకు చెప్పినదానిని వారికెఱింగించెదరా? మీ ప్రభువుముందఱ మీలో వాదించుటకు వారిని రమ్మనుఁ”డని యందురు. వారి యుద్దేశము నీకు తెలిసినదా?

వారు దాచినదానిని, వెల్లడించినదానిని గూడ దేవుఁడు తెలిసికొనఁగలఁ డని వారికిఁ దెలియదా?

వారిలోఁ గొందఱు విద్యావిహీను లున్నారు. వారి కీ గ్రంథముఁ గూర్చి తెలియదు. వారి కసత్యములు మాత్రము తెలియును. వారి కవ్యక్తము లగునూహలు మాత్ర మున్నవి.

స్వహస్తములతో నీ గ్రంథమును దప్పగ వ్రాసి, పిదప దానిని తుచ్చలాభమున కమ్ముటకు, ‘ఇదియే దైవప్రోక్త’ మనువారు దుఃఖభాజను లగుచునుగాక! తమచేతులు వ్రాసినదానికై వారికి దుఃఖము కలుగునుగాక! వారు పొందినలాభమే వారికి దుఃఖముఁ గూర్చుఁగాక!

80. “మేము సరకాగ్నియందు కొలఁదిదినములు మాత్రమే యుందు” మని వా రందురు. “మీతో దేవుఁ డట్లు చెప్పియున్నాఁడా? అయిన నాతఁడు తనమాటను ద్రిప్పివేయఁగలఁడు. మీకుఁ దెలియనిదానిని దేవుని కంటఁగట్టుచున్నారా?” అని వారి నడుగుము.

కాని తమదుష్కృత్యములే తమకు లాభకారులై యుండఁ బాపము నావరించియున్న వా రగ్నియందు వాసముచేయుచుఁ జిరకాల ముండఁగలరు.

(9) విశ్వాసము కలిగి, ఋజుమార్గము లగువారు స్వర్గమును చిరవాసము చేయుదురు.]

అధ్యాయము 10.

9 ఇస్రాయేలుసంతతివారితో మే మొడంబడిక చేసికొనిననాడు దేవుని దప్ప నితరుల నారాధింపకుడు. తలిదండ్రులు, బంధువులు, ననాథులు, దోషులు నగువారియెడ దయఁ గలిగి యుండుడు, ధర్మ మైనదానినే జనులకు వచింపుడు, ప్రార్థన మానకుడు. విధివిహిత మగుభిక్షను పెట్టుచుండు" డంటిమి. అప్పుడు మీలోఁ గొందఱు తప్ప నందఱును వెనుదిరిగి దూరముగా వెడలిపోయిరి.]

ఒకరినొకరు నఱకుకొనఁగూడ దనియు, నొకరిగృహముల నుండి యొకరిని పోఁద్రోలఁగూడ దనియు, మీలోమీరే యొడంబడిక జేసికొని, దాని కంగీకరించి, దానికి మీరే సాక్షులై యుంటిరి.

పిదప నొకరి నొకరు నఱకుకొనినవారును మీరే. మీలోఁ గొందఱిని వారిగృహములనుండి పాఱఁద్రోలినవారును మీరే. ఒకరి కొక రెగ్గుచేసికొని యనూయాపరులై యుండినవారును మీరే. వారు మీకు శరణాగతులైనప్పుడు ధర్మేతరులై వారిని త్రోసివేసిన వారును మీరే. అట్లయిన సిగ్రంథములో నొకభాగమునందు విశ్వాసమును మఱియొకభాగమునందు విశ్వాసము లేకుండుటయునా? ఇట్లు చేసినవారి కిహామందు ఫలము సిగ్గుగాక మఱియెద్ది? దేవుడు మీరు చేయుచున్న దానిని జూచుచునే యున్నాడు. రక్షణదినమున నట్టివారి సతిక్రూరశిక్షకుఁ బాత్రులఁ జేసెదము.

రాజోవుదినమును లక్ష్యపెట్టక యీజీవితమే ప్రధానమును వారు వీరే. వీరికి బాధ యొకించుకయుఁ దగ్గఱోదు. వీరి కెట్టిసహాయమును గలుగదు.

అధ్యాయము 11.

ఇదిగాక మూసాకు గ్రంథము నిచ్చి, యాతనితరువాతఁ బ్రవక్తల సంపిఱిమి. మరియుముపుత్రుఁడగు ఈసా తాను జేయవలసినపనిని

స్పృష్టముగా నిర్ణయించి యాతనికిఁ బరిశుద్ధాత్మను బ్రసాదించి శక్తి మంతునిగ నొనర్చితిమి. కాని, మీకిష్టము లేనిదానిని జెప్పుప్రవక్త వచ్చినప్పుడెల్ల గర్వముచేఁ గన్నుగానక, కొందఱిని కృత్రిములనుగ నెంచి, కొందఱిని చంపెదరా?

వారు, “మాహృదయములు సంస్కారముఁ జెందలే” దం దురు. దేవుఁడు నిశ్చయముగా వారీయవిశ్వాసమునకై వాఁని శపించి యున్నాఁడు ! విశ్వాసులు చాలకొలదిమందియే.

వారు విశ్వసించనివారిపై జయము కలుగవలె నని పూర్వము కోరియుండిరి. వారికిఁ బూర్వము వచ్చినవారైన రూఢిపఱుచుచు నీ ‘కురా’ ననుగ్రంథ మిప్పుడు రాఁగా వారు తెలిసియు దానిని గ్రహింపరైరి. విశ్వాసహీనులు దైవశాసోపహతు లగుదురుగాక?

90. తనకింకరులలో నిష్టమువచ్చినవారికి దేవుఁడు వరములనిచ్చుట సహింపలేక, దేవుఁ డంపినవారైన నమ్మక, వారు తుచ్చలాభమునకై యమ్ముడుపోయినారు. ఇట్లు వారు దేవునిక్రోధపరంపరలను దమపైఁ దెచ్చికొనినారు. విశ్వాసహీనుల కతిలజ్ఞాకరమగుశిక్ష కాఁగలదు.

“దేవుఁడు పంపినదానిని విశ్వసింపుఁ” డని వారితోఁ జెప్పఁగా వారు “స్వయముగా మాకు వచ్చినదానినే మేము నమ్మెద” మని పల్కియుఁ దనునోటినుండి వచ్చినదే యాపంపఁబడినదానిని స్థిరపఱుచున దైనను నమ్మరు. “అట్లయినఁ బూర్వము మీరు విశ్వ సింఛినవా రయ్యు దేవునిప్రవక్తల నేల చంపితిరి” అని యడుగుము.

ఇదిగాక మూసా తాను జేయవలసినదానికిఁ బ్రమాణములఁ దీసికొని వచ్చెను. కాని, యతఁడు లేకుండుటఁజూచి, మీరు గోవత్స మును దేవుఁడని నమ్మి దుష్టులై వర్తించితిరి.

పిదప మేము మీయొడంబడిక నంగీకరించి, మీపైఁ బర్వతము నెత్తి, “మేము మీకిచ్చినదానిని గట్టిగ నవలంబించి చెవియొగ్గివినఁ”

డంటిమి. మీరు, “మేము వినియుఁ దిరుగుబాటు చేసినా” మంటిరి. వారికృతఘ్నతకు మాటుగా వారు తమగోవత్సమునెడఁగల ప్రేమ నాస్వాదింపవలసి వచ్చెను. “మీరు విశ్వాసుల రైనచో, మీవిశ్వాస మూలముననే యొకదుష్టకృత్యము నొనర్చితి” రని పలుకుము.

“ఇకముందు దేవునితోడివాసము ముఖ్యముగ మీకే కలుగునా? ఇతరులకు చేకూరదా? మీరే విశ్వాసులరా? అయిన మృత్యువును గోరికొనుఁడు. చూతము,” అనుము.

కాని, వారు తమకు ముందుగనే తమకర్మలను బంపికొని యుండిరి. అందుచేతనే వారి కట్టికోరిక పొడమకుండెను. దుష్టులెవ్వరో దేవుని కెఱుకయే కదా!

బహుదైవారాధకులకంటె వారికిఁ దమప్రాణములపై నాశ హెచ్చు! వారిలో నొక్కొక్కఁడు వేయిసంవత్సరములు జీవింపఁ గోరుచుండును. ఎన్నడును జావక బొందెతోనే వారుండఁజాలినను శిక్షమాత్రము వారికిఁ దప్పదు. దేవుఁడు వారుచేయుదానిని జూచుచునే యున్నాఁడు.

అధ్యాయము—12.

కురాను పూర్వముచెప్పబడినరహస్యములను రూఢి పఱుచును. అది రక్షణమార్గమును జూపునది. విశ్వాసయుక్తుల కది సువార్త. అట్టికురానును నీహృదయమున నెలకొల్పిన,

జిబ్రీలునకుఁ గాని, దేవుఁడు, నాతని దేవతలు, మీకాలు, వీరిలో నెవరికి శత్రువైనను, దేవునికి శత్రువే యగును. దేవుఁడు విశ్వాసహీనులకు శత్రువై యున్నాఁడు.

ఇది గాక స్పష్టనూచనలను నీ కొనగి యున్నాము. విశ్వాసులు తప్ప నితరులు దానిని విశ్వసించరు.

100. వారు నీతో నెప్పుడు నేదోయొకయొడంబడిక జేసికొనుచునే యుందురు; కాని కొందఱు దాని నతిక్రమించుచుందురు. చాలమంది విశ్వసింపనే విశ్వసింపరు.

పూర్వము వారికిఁ దెలియఁజేసినరహస్యములను స్థిరపఱుచుటకు దేవునియొద్దనుండి వారికడ కొకప్రవక్త వచ్చినప్పుడు, ఆవేదమును గ్రహించినవారిలోఁ గొందఱు దైవగ్రంథమును వెనుదోసి యది తమకుఁ దెలియనట్లు నటించిరి.

సుత్రమాను విశ్వాసియేకాని యాతనిప్రజలు సైతానులను విశ్వసించుచుండిరి. సైతానులమార్గమునే వారవలంబించిరి. చిల్లంగియును, హరుత్, మరుత్ అను నిద్రఱుదేవతలకు బాబిలునొద్ద లభించినవిద్యయును, వారికి సైతాను లభ్యసింపజేసిరి. కాని, యియిద్దఱును వారితోఁ దొలుత, “మేము మీకుఁ ద్రోవఁ దప్పించువారమే. అందుచేత విశ్వాసహీనులరు కాకుండు” డని చెప్పి యట్టి దానినిఁ గఱుపఁజొచ్చిరి. ఈయిరువురివలననే వారు భార్య యనియు భర్త యనియు విభాగముఁ జేయ నేర్చికొనిరి. కాని దైవాజ్ఞ లేనిదే వారెవ్వరిని బాధపెట్టలేదు. తమకు హానికరమైనదానినేకాని లాభకరమైనదానిని వారభ్యసింపలేదు. కాని యావిద్యను తెచ్చినవాడు మున్నుం దించుకయు నుపయోగపడఁడని వారికిఁ దెలియును. వారికే తెలిసియుండినచో వారు తుచ్చలాభమునకై యమ్ముడుపోయియుండి రని తెలిసికొనకపోరు.

వారికి దేవునియందు భక్తివిశ్వాసము లున్నచో వారిని దేవుఁడు మిక్కిలిగా బహూకరించి యుండును. కాని వారి కది తెలియదు.

అధ్యాయము 13.

విశ్వాసులారా! మాప్రవక్తతో “రాజనా” మమ్ముల

వినుడు అనకుడు. “అంజుర్నా” (కొంతగడువు ననుగ్రహింపుడు) అనుడు విశ్వాసహీనులు ఘోరశిక్ష ననుభవింపఁగలరనిగుర్తింపుడు.

కురాను ననుసరించువారిలోను, విగ్రహారాధకులయందును నవిశ్వాసకులు నీ ప్రభువునుండి యెట్టిమేలును గోరకున్నారు. కాని, దేవుడు తనయిచ్చవచ్చినవారినిఁ గరుణఁజూచును. అతఁడు దయా సింధుడు !

మే మేవాక్యములనైన రద్దుచేసినను, మఱువఁ జేసినను, వానికి సమానములను నంతకుమంచివానిని వానికిమాఱుగా నిచ్చుచున్నాము. దేవుడు సర్వశక్తుఁ డనుమాట నీకుఁ దెలియదా ?

స్వర్గమర్త్యాధిపత్యము దేవునిదే యనియు, దేవుడు దప్ప సహాయకుఁడును బోషకుఁడును నితరుఁడు లేడనియు నీకుఁ దెలియదా ?

పూర్వకాలమువారు మూసా నడిగినదానినే మీరు మీప్రవక్త నడుగుచున్నారా ? కాని, భక్తిని వీడి యవిశ్వాసి యగువాఁడప్పుడే ఋజుమార్గమునుండి తప్పిపోయి యున్నాడు.

గ్రంథావలంబకులలోఁ గొందఱికి సత్యము స్పష్టముగాఁ దెలియఁజేయఁబడినను విశ్వాసులగుమీపై నసూయచే వారు మిమ్ము తిరిగి నమ్మకుండునట్లు చేయఁబ్రయత్నింతురు. కాని, వారిని క్షమించి, దేవుడు తనపనిని జేయనంతవఱకును, వారిసాంగత్యమున నుండకుము. నిజముగా దేవుడు సర్వవస్తువులపైనను సధికారము కలిగి యున్నాడు !

11) పార్థను మానక, చెల్లంపవలసినవన్నులను జెల్లింపుము. నీయాత్మకొఱకు ముందుగా నీవు పంపించుకొనునది దేవునియొద్ద నీకొఱకు వేచియుండును. నీవు చేయుదానిని దేవుడు తప్పక చూచుచునే యున్నాడు.)

“యహూదీలును నస్రానీలును దప్ప నితరులు స్వర్గముఁ బొందనేర” రని వా రంనురు. ఇది వారికోరిక. “మీరు పల్కునది సత్యమైనచో సాక్ష్యముఁ దీసికొనిరం” డని వారినడుగుము

కాని, సర్వమును బరిత్యజించి, దీనముగా దేవునిపై దృష్టి నిలిపి, ఋజుమార్గవర్తు లగువారికి దేవుఁడు మేలు చేయఁగలఁడు. వారి కేభయముగాని, యెదుఃఖముగాని కలుగఁజోదు.

అధ్యాయము 14.

ఇదిగాక యహూదీలు నస్రానీల కెట్టియాధారమును లేద నియు, నస్రానీలు యహూదీల కెట్టియాధారమును లేదనియుఁ బల్కుచుదురు. ఇద్దఱును కురాను చదువువారే. ఇట్లే యజ్ఞానమతులును బల్కుచుండురు కాని, రక్షణాదిసమందు దేవుఁడు వారిభేద కారణమును నిర్ణయింపఁగలఁడు.

దేవునియాలయములం దాతనినామమును స్మరింపకుండఁజేసి, యాయాలయములను నాశనముచేయువానికంటె నధికపాపి యెవ్వఁ డుండును? అట్టివా రాయాలయములలోనికి భయములేకుండఁ బోఁ జాలరు. వారి కిహమందు సిగ్గుబాటును, బరమందు ఘోరబాధ యుఁ గలుగఁగలవు.

14] తూర్పుపడమరలు రెండును దేవునివే, కావున నీ వెటుతిరిగినను నాతనిముఖము గనఁబడును. ఆతఁ డనుతుఁడు, సర్వజ్ఞుఁడు.]

దేవుని కొకకుమారుఁ డున్నాఁడని వా రందులు. అది యసత్యము! అతనినామము కీర్తనీయమగుఁగాక! స్వర్గములందును భూమియందును గలదంతయు నాతనిదే.

స్వర్గములకును, భూమికిని నేకస్పృష్టికర్త యగునాతని కంతయును విధేయత పఱించియుండును. ఆతని కేదేని నొకపని కావలెనన్న ‘ఇట్లగుము’ అనునంతనే యది యగుచుండును.

(13) జ్ఞానశూన్య లగువారు 'దేవుడు మాతో మాటాడినఁ గాని, నీవు మాకొకసూచన నిచ్చినఁగాని, మేము 'సమ్మజ్జాల'మందురు వీరిపూర్వులు నిట్టిమాటలనే యనుచుండిరి. వీరిహృదయములును వారిహృదయములును నొక్కరీతివే. దృఢవిశ్వాసము గలవా రెల్ల రకును స్పష్టమగుసూచనలం జూపియున్నాము.

నీకు సత్యవాక్యము నిచ్చి పాపియున్నాము. నీవు సువార్తను దీసికొని భయసూచన నొసగఁగలవు. నరకవాసులఁగూర్చి ని న్నైవ్యరును బ్రశ్నింపరు.

120. వారిమతమును నీవవలంబించినఁగాని యహూదీలును, న్రసా నీలును నీతో సఖ్యపడరు. వారితో, 'నిజముగా దేవుని రక్షణయే రక్షణ' యని యనుము. నీకు సమకూరినజ్ఞానము ననంతర మింకను వారికోరికలనే యనుసరించితివేని దేవునినుండి సహాయకుఁడు గాని రక్షకుఁడుగాని నీకుఁ జిక్కఁబోఁడు.

మావలనఁ బుస్తకము ననుగ్రహింపఁబడినవారును, దానిని జదువవలసివరీతిగాఁ జదువువారును, వీరే దానిని నమ్ముదురు. దానిని నమ్మనివారు ఘోరనరకమునఁ బడుదురు.

అధ్యాయము 15.

ఇస్రాయేలుసంతతివారలారా! మేము మీ కనుగ్రహించిన వరమును మఱువకుండు. మేము మిమ్ము మానవులలో శ్రేష్ఠులనుగా నొనరించితి మని జ్ఞప్తియం దుంచుకొనుండు.

ఆదినిమున నొకయాత్మ మఱియొక యాత్మకు బాధ్యతవహించి యుండదు. దానిరక్షణకై ధనము స్వీకరింపఁబడదు. ఎవరిమాధ్య స్థ్యము నంగీకరింపఁబడదు. వారికెట్టిసహాయమును దొరకదు. ఆదిని మును దలంచి భయపడుండు!

ఇబ్రాహీమునందు తన యాజ్ఞలను నిర్వర్తించి పౌభవుశోధించి, “నిన్ను జనులపై ‘ఇమాము’ గాఁ జేయుచున్నా” మనునప్పు డాతఁడు, “నాసంతతివారికిఁగూడ నాయధికారమి” మ్మనెను. దేవుడు, “దుష్టవర్తనులతోఁగూడ న న్నొడంబడమందువా ?” అనెను.

‘కాబా’ యనుపవిత్రగ్రేహమును మనుష్యునకు రక్షణస్థానముగా నొనర్చి, “ఇబ్రాహీమున్నగృహమును బౌర్ధనస్థలముగాఁ జేసికొనుఁ” డని మే మన్నమాటను జ్ఞప్తియం దుంచుకొనుఁడు. “ఆగృహముచుట్టును బ్రదక్షిణము చేయువారికొఱకును, భక్తిపరులై యందు వాసముచేయువారికిని, అచట సాష్టాంగనమస్కారములు చేయు వారికొఱకును నాగృహమును శుద్ధిచేయుఁ” డని ఇబ్రాహీము, ఇస్సాయిలుల కాజ్ఞయిడితిమి.

అప్పు డిబ్రాహీము “ప్రభువా! ఈదేశము సురక్షిత మగునట్లును, దేవునియందును, బ్రశయదినమందును నమ్మినవారికి ఫలము లబ్బునట్లును జేయు” మని వేడికొనెను. దేవుడు “నమ్మని వారికిఁగూడఁ గొంతకాలమువఱకును మంచివస్తువులఁ బ్రసాదించి పిదప నరకాగ్నియందుఁ గూలనేసెద” ననెను. ఇది ఘోరవిపత్తు కాదా?

అప్పు డిబ్రాహీమును, ఇస్సాయిలులును కలిసి యాగృహములకుఁ బునాదు లెత్తి “ప్రభువా, మేమిచ్చుదీనిని బరిగ్రహింపుము. నీవే శ్రోతవు! సర్వజ్ఞుడవు!

ప్రభువా! మమ్మును మాసంతతివారినిఁ గూడ ముస్లిములఁ (భక్తుల) గా నొనర్చుము. మామతవిధులను మాకు బోధపఱిచి మా కభిముఖుడవై యుండుము. నీవు దయాఘుడవు! ప్రసన్న మూర్తివి!

ప్రభువా, నీనూచనలను వారికిఁ జూపఁగలయొకప్రవక్తను వారియందే లేపఁదీసి, కురానును, బుద్ధిని వారికిఁ బ్రసాదింపుము. వారినిఁ బవిత్రుల జేయుము. నీవు సర్వశక్తుఁడవు ! బుద్ధుఁడవు !” అనిరి.

అధ్యాయము 16

130. ఇబ్రాహీమీ మిలోకములో మా కిష్టుఁడగునట్లును బరలోకమున న్యాయవంతులలో నొకఁ డగునట్లుగను మే మొనర్చితిమి. తనయాత్మను మూఢముగ నొనర్చి, నీచమగునట్లు చేయువాఁడు తప్ప నితరుఁ డెవ్వఁడు నిబ్రాహీముమతము సధిక్షేపింపఁడు.

ప్రభువు తనతో, “సర్వమును నా కర్పింపుము” అనునప్పు డాతఁడు, “బ్రహ్మాండాధినాథుఁ డగుదేవునికి సర్వము నర్పించుచున్నా” ననెను.

“పుత్రులారా! దేవుఁడు మీ కొకమతమును గల్పించి యున్నాఁడు. అందుచేత ‘ముస్లిములు’ (భక్తులు) కాకుండ మృతి నొందకుఁడు” అనునుపదేశమే ఇబ్రాహీము, యాకూబులు తమ సంతతివారి కొసగిన ధనము.

యాకూబు ప్రాణముల విడువనున్నప్పుడు మీ రాతనికడ నుండిరా? ఆతఁడు, “నేను చనిపోయినపిదప మీ రెవ్వరినారాధింతు” రని తనపుత్రులఁ బ్రశ్నింపఁగా, వారు “నీకును, నీపూర్వు లగు ఇబ్రాహీము, ఇస్మాయీలు, ఇస్హాకులకును బ్రభువగునే కేశ్వరునే పూజింతుము. ఆతనియెడలనే మేము ముస్లిములమై యుండెద” మనిరి.

ఆసంతతివా రిప్పు డంతరించి పోయినారు. వారికర్మఫలము లను వారును, మీ కర్మఫలములను మీరును ననుభవింపఁగలరు. కాని వారు చేసినకర్మములకు మీరు బాధ్యులు కానేరరు.

అదిగాక వారు, “నిజమగురక్షణోపాయము మీకుఁ గావల
సినచో, యహూదీలలో, నస్రానీలలో కండు” అందురు. నీవు వారితో
“అట్లుగాదు. నిశ్చలభక్తియుక్తుడగు నిబ్రాహీముమతమునవలంబిం
పుడు. సత్యమగు దైవముతో నితరదైవములను సాటితెచ్చి వారి
దారిఁ బట్టకుండు.” అని చాటుము.

మీరు “దేవునియందును, మాకు బంపఁబడినదానియందును,
ఇబ్రాహీము, ఇస్మాయీలు, ఇస్హాకు, యాకూబులకును నాయూ
తెగలవారికిని దెలుపఁబడినదానియందును, మాసా, ఈస్థాల కీయఁ
బడినదానియందును, బ్రభువువలన నాయూప్రవక్తలకు దెలిసినదాని
యందును, మాకు దృఢవిశ్వాసము కలదు. వారిలో నొకరి కొకరికి
భేదములఁ గల్పింపఁబోము. దేవునికే సర్వమును సమర్పించి ముస్లి
ముల (భక్తుల) మగుచున్నా” మనుడు

కావున నీవు విశ్వసించినట్లు వారును విశ్వసించినచో వారికి
స యైనరక్షణోపాయము కలుగఁగలదు. కాని, వారు వెనుదిరిగి
నచో నీకు దూరమైపోయెదరు. దేవుడు సర్వమును వినుచున్నాడు.
తెలిసికొనుచున్నాడు. వారినుండి యాతఁడే నిన్ను రక్షింపఁగలడు.
[15] ‘ఇస్లా’ మనునది దేవుడు చేయుచుజ్ఞానస్నానము. దేవుడు
తప్ప నితరుఁ డెవఁ డట్టిస్నానము జేయుంపఁగలడు? “ఆతనినే
మేము కొలిచెదము.”]

“దేవుడు మీకును మాకునుగూడ ప్రభువే! ఆతనిఁగూర్చి
మాతో వాదింతురా? మీకర్మలను మీకు చేయుదురు. మాకర్మ
లను మేము చేయుదము. మనము నిజముగా నాతనివారలమే!”
అని చెప్పుము.

140 “సత్యముగా, ఇబ్రాహీము, ఇస్మాయీలు, ఇస్హాకు,
యాకూబు లను నాయూ తెగలవారిని, యహూదీలును, నస్రానీలు”నని

మీరందురా? దీనినిగూర్చి బాగుగ నెవరికిదెలియును? దేవునికా, మీకా? తనకున్న సాక్ష్యమును దేవునినుండి మఱుగుపఱచువానికంటె తప్పచేయువాడు మఱెవ్వఁడు? కాని, దేవుఁడు నీవుచేయుదానిని గుర్తించుచునే యున్నాఁడు.

ఆజను లిప్పు డంతఁచిపోయినారు. వారికర్మఫలమును వారును, మిఁకర్మఫలమును మీరును ననుభవింపఁగలరు. కాని వారి కర్మలకు మీరు బాధ్యులు గానేరరు.

కాండము. 2

అధ్యాయము 17.

“తాము వాడుక చేయుచుండిన ‘కెల్లా’ నుండి వారేల మఱిలిరి?” అని మూర్ఖు లడుగుదురు. “ప్రాకృత్పశ్చిమములు రెండును దేవునివే, తనయిష్టమువచ్చినవారిని సరియగుమార్గమున నాతఁడు ప్రవర్తింపఁజేయును.” అని నీవు చెప్పుము.

ఈరీతిగా మేము మిమ్ము మధ్యస్థులఁ జేసి, మీరు మనుష్య జాతికి సాక్షులుగా నుండునట్లును, మిమ్ముగూర్చి ప్రవక్త సాక్షిగా నుండునట్లును జేసితిమి. ప్రవక్తననుసరించువానినుండి యాతనికి వెను దిరిగినవానిని బోల్చికొనుటకు, పూర్వము మీరు వాడుచుండిన “కెల్లా” నేర్పఱిచితిమి. ఈమార్పువలనఁ గొంతకష్టమే కాని దేవునిరక్షణఁ బడసినవారి కదియొకశ్రమలోనిది కానేరదు. దేవుఁడు

వీరభక్తికి దగినఫల మీయకపోడు. ఆతఁడు మనుష్యునియెడల దయాపరుఁడు, నుదారవంతుఁడు నై యున్నాఁడు.

మీరు స్వర్గమున కన్ని దిశలకు నభిముఖులరై యుండుట మేము చూచితిమి. కాని, మీకు సంతోషదాయక మగు “కెల్లా” వైపు మీ రభిముఖు లగునట్లు చేసెదము. కావున పవిత్రవంతుమగు మసీదువైపు మీముఖములఁ దిప్పుఁడు. మీ రెచట నుండినను దానికే యభిముఖులరు కండు. కురాను ప్రసాదింపబడినవారు ఇది దేవుఁడు నియమించినసత్య మని గ్రహింపఁగలరు. దేవుఁడు మీరు చేయుపనుల నన్నిటిని జూచుచునే యున్నాఁడు.

వేదగ్రంథములను స్వీకరించినవా రెట్టిసూచనలను గనఁబఱచినను ‘కెల్లాను’ మాత్రము వారు స్వీకరింపరు. వారి ‘కెల్లాను’ మీరు స్వీకరింపఁగూడదు. వారిలోనే కొందఱ ఊతులు వాడుక చేయు ‘కెల్లాను’ గూడ గ్రహింపరు. మీకుఁ బ్రసాదింపఁబడిన జ్ఞానమును చేకొనియు వారికోరికల ననుసరించితిరేని మీరు నిశ్చయముగా నధర్మవర్తనులలోఁ జేరినవారగుదురు.

వేదగ్రంథములను స్వీకరించినవారు, తమపిల్లలను గుర్తించు నట్లే ప్రవక్తను గూడ దెలిసిగొనఁగలరు. కాని వారిలోఁ గొందఱకు సత్యము తెలిసినను దానిని మఱుఁగుపఱుతురు.

(1) సత్యము నీ ప్రభు వనుగ్రహించినదే. కావున నీవు శంకాపరులలోఁ జేరకుము.

అధ్యాయము 18.

అందఱును స్వర్గముల కొకదిక్కుగాఁ దిరుగుచుండును. కాని నీ వెక్కడ నున్నను సన్మార్గవర్తనులపథ మవలంబింపుము. దేవుఁడొకానొకదినమున మిమ్ముల నందఱ నొకచోఁ జేర్చును నిశ్చయముగా దేవుఁడు సర్వశక్తుఁడు!

14) నీ వేస్థలమునుండి వచ్చినను బవిత్రీవంతుమగు మసీదునకు మొగ
మగుము. సీ ప్రభువునుండి వచ్చినసత్య విదియే. దేవుడు మీరు
చేయు కార్యములఁ జూడక యుండలేదు.

150. మీ రేస్థలమునుండి వచ్చినను బవిత్రీ మగు మసీదువంక
మొగముఁబ్రదిప్పుడు. జనులుమీతో వాదించుకుండునట్లు మీ రెచ్చట
నున్నను మసీదునకే యభిముఖులరు కండు. వానిలో భక్తిహీను
లకు భయపడకుండు. నేను మీ కమేయవరములఁ బ్రసాదించుటకును
మీకు సరియగురక్షణమార్గము లభియించుటకును నాయెడ భయము
గలిగి యుండుడు.

మానూచనలను మీకు చూపెట్టుటకును మిమ్ము బవిత్రీలఁ
జేయుటకును, వేదగ్రంథమును మీకు బోధపఱచుటకును, మీకింతకు
ముందు తెలియనిదానిని తెలుపుటకును, మీలో నొకనిని ప్రవక్తగాఁ
బంపియున్నాము.

కావున నన్ను జ్ఞాపకముంచుకొనుండు. నేను మిమ్ము జ్ఞాపక
ముంచుకొందును. నాకు వందనముల నర్పింపుండు. కృతఘ్నులకు
కాకుండుండు.

అధ్యాయము 19.

భక్తియుక్తులారా! దేవుఁ డోర్పుగలవారితో నుండునుగనుక,
ఓర్పు గలిగి ప్రార్థనలు చేయుచు సహాయము నపేక్షింపుండు.

16) దేవునికార్యమున హతులయినవారు మృతులైరని తలఁపకుండు.
వారు సజీవు లయియే యున్నారు. కాని, మీరుదానిని బోధపఱచు
కొనలేకున్నారు.

17) భయమును నాణతని గలిగించి ధనప్రాణఫలనష్టమును జేసి
మిమ్ము నిశ్చయముగా శోధింతుము.

(18) ఓర్పుగలవారి కేదేని యాపద ఘటిల్లినప్పుడు, “నిజముగా మేము దేవునివారము. ఆతనియొద్దకే చేరెద” మందురు. అట్టియోర్పు గలవారికి సువార్తను దీసికొని పొండు.

వారికి ప్రభువునాశీర్వాదములును దయయుఁ జేకూతును. వారే సత్యమగురక్షణ నొందినవారు.

నిజముగా సహా, మార్వా, యను పర్వతములు రెండును దేవుని గృహములే. దేవాలయమునకు యాత్రఁ జేయువారును, దానిని దర్శించువారును, నారెండు పర్వతములచుట్టును బ్రదక్షిణముచేసి నచో నిండకుఁ బాతులు కానేరరు. సహజముగా సన్మార్గగామి యగువాఁ డట్టిపని జేసినచో దేవుఁడు దానిని దెలిసికొని తగిన ఫలము నీయఁగలఁడు.

స్పష్టమగుసాక్ష్యముగాఁ గాని రక్షణగాఁగాని, మేము గ్రంథము మూలమునఁ దెలియఁజేసినదానిని గ్రహించియు, దానియం దించుక యేని దాచినవారిని దేవుఁడు శపించును. శాపమునీయ సమర్థులును వారిని శపింపఁగలరు.

160. కాని, నావంక తిరిగి సత్యమును వెల్లడించువారివైపు నేనును దిరిగెదను. దయాలవాలుడను, మంచివారివైపు తిరుగువాడను నేనే!

నిజముగా భక్తిహీనులై యుండి, భక్తిహీనులుగఁ జచ్చి పోవువారే దేవునికిని దేవతలకును సర్వమనుష్యులకును ద్వేషు లగు చున్నారు.”

అట్టిద్వేషమును వారు శాశ్వతముగ ననుభవింపఁ గలరు. వారిబాధ యించుకయైన తగ్గింపఁబడదు. దేవుఁడు వారివంకఁ జూడనైనఁ జూడఁడు.

(19) ధూదేవుఁడొక్కఁడే. దయాదాక్షిణ్యమూర్తియగు నాతఁడు తప్ప నితరదైవ మెవ్వఁడును లేఁడు.

అధ్యాయము 20.

బోధపఱుచుకొనువారికి నిశ్చయముగా భూస్వర్గముల సృష్టి యందును రాతింబవశ్యవరుసయందును మనుష్యునియుపయోగార్థము వస్తువులను మోచికొని సముద్రముపై నేఁగు నావలయందుచు, భూమి నిర్జీవయై యుండఁగా దానిని సజీవం జేసి దానిపై నన్నివిధములగు జంతువులను వ్యాపింపఁజేయుటకు స్వర్గమునుండి దేవుఁడు పంపించు వర్షమునందును, మారుతములమార్పునందును, భూమికిని స్వర్గమున కును మధ్య నుపచారములను సలుపు మేఘములందును సూచనలు కనఁ బడుచునే యుండును.

అయినను గొండఱు దేవునివెంబడి కొన్నివిగ్రోహములను మోసికొని పోవుచు నాతనిఁ బ్రేమించునట్లే యావిగ్రోహములను బ్రేమింతురు. కాని విశ్వాసయుతులగువారియందు దేవునిపైఁ బ్రేమ దృఢముగానుండును. భక్తిహీనులు బాధల ననుభవించు సమయమునఁ గదా దేవుఁడు సర్వశక్తుఁ డనియు, నాతనిశిక్ష యతి ఘోర మనియుఁ దెలిసికొందురు.

శిక్షనొందినతరువాతఁ దా మనుసరించినవారు తమ్మువిడిచివేసి నప్పుడు,

“మేము తిరిగి లేచుటయే నిజమైనయెడల మమ్మువారెట్లు విడిచి దూరముగ నుండిరో, యట్లే మేమును వారికి దూరముగ నుండి పోయి, వారిని మఱి యనుసరింపఁబోము” అనియందురు. ఈరీతిగనే దేవుఁడు వారికర్మల వారికి హృద్గోచరములుగఁ జేయు చుండును వారు నిట్టూర్పులు విడుచుచుండుచే కాని, యగ్నినుండి పైకి తప్పించుకొనలేరు.

అధ్యాయము 21.

జనులారా! భూమిపై ధర్మవిహితమైనదియు, మంచిదియు

నగుదానినే యాస్వాదింపుడు. మీకు గర్భశతు) వగునైతాను ననుసరింపకుడు.

ఆతఁడు మీచే నుష్టకార్యములఁ జేయించి, దేవునిఁగూర్చి మీకుఁ దెలియనిదాని నుచ్చరింపఁ జేయును.

170. వారితో “దేవుఁడు మీ రనుసరింప విధించినదానినే చేకొనుడు” అనునప్పుడు వారు “అట్లు కాదు. మాతాతముత్తాత అనుసరించినదానినే మేముననుసరించెద” మందురు. వారితాతముత్తాత లజ్ఞానపరులు, రక్షణమార్గహీనులు నైనను, వారట్లనుట తప్పగదా? విశ్వాసహీనులకు చెప్పుట చెవిటివానిముందు శంఖము నూదుటవంటిది. “వారికి వినబడకు, కనబడకు, మాట లేదు. కావుననే వారికి జ్ఞానమునునది నున్న.

భక్తులారా! మేము మీకుఁ బ్రసాదించిన మంచివస్తువులను భుజింపుడు. మీరు దేవుని యారాధకులే యైనచో నాతనికి మీ నతుల నర్పింపుడు.

కాని, సహజముగ మృతినొందినదానిని, రక్తమును పంది నూంసమును, దేవునిసేరఁ గాక, మఱి యేదేవతఁగూర్చి యైనను బలియిచ్చినదానిని, మీరు సేవింపఁగూడదు. ఇచ్ఛాపూర్వకముగను బ్రీతితోడను గాక బలవంతముగ నట్టియాహారమును భుజంపఁజేయఁ బడినచో నేపాపమును గలుగఁబోదు. దేవుఁడు ద యూక్షమాపరుఁడు.

దేవుఁ డనుగ్రహించినపవిత్రవేదగ్రంథములను దాచిపెట్టి వానిని తుచ్ఛధనమున కమ్మివేయువారు తమయుదరములలోని కగ్నిం దప్ప వేకొండు మ్రింగఁబోరు. రక్షణదినమందు దేవుఁడు వారితో మాట్లాడఁబోడు. వారిమాలిన్యములను దొలఁగింపఁబోడు. వారికి ఘోరబాధ కలుగనున్నది.

వీరే రక్షణను వదలి సత్యమును ననుగ్రహమును బోవిడిచి

బాధను చేకొనినవారు. కాని, వీ రన్ని బాధ నెంతవఱకు భరింపగలరో చూడవలసియున్నది !

దేవుఁడు పంపిన సత్యగ్రంథము ప్రకారము వారికిఁ గలుగు శిక్ష యిదియే. ఆ గ్రంథముఁ గూర్చి సందేహించువారు దానినుండి చాల దూరముగఁ దొలఁగినవారగుచున్నారు.

అధ్యాయము 22.

మీముఖములను తూర్పునకుఁ గాని పడమరకుఁ గాని తిప్పివట్టవలన మీరు భక్తిపరులు కాఁబోరు. దేవునియందును ప్రశయదిసమునందును, దేవతలయందును, వేదగ్రంథములయందును, ప్రవక్తలయందును నమ్మకము గలవారును, దేవునిపైఁ బ్రేమచేఁ దమ ధనమును బంధువులకును, అనాథశిశువులకును, దరిదురిలకును, పాంథులకును, యాచకులకును, శత్రువశమున నున్నవారిని విడిపించుటకును వినియోగించినవారును, నెప్పుడును బ్రార్థనను మఱువక ధర్మభిక్ష నిచ్చుచు నొకకార్యమునందు తలఁ దూర్చి యది సాంత మగువఱకును దానిని వదలక రోగములందును, గష్టములందును, జిక్కులయందును, నోర్పు గలిగియుండువారును, వీరే సత్యమగు భక్తులు. ఇట్టివారే ధర్మపరులు. ఇట్టివారే దైవభీతి గలవారు.

భక్తులారా ! మీర క్తమును జూచినవారి రక్తమును మీరును జూడవచ్చును. స్వేచ్ఛాపరులు స్వేచ్ఛాపరులపై నను, బానిసలు బానిసలపై నను, స్త్రీ స్త్రీ పై నను, బగఁ దీర్చికొనవచ్చును. కాని తన సోదరుఁడు తగినధనము నిచ్చినచో సంధి చేసికొనవచ్చును. వానికి నవరాధమునకుఁ దృప్తిగా సొమ్ము నీయవలయును. ఇది నీకు నీప్రభు వనుగ్రహించినది. ఇటుతరువాత దీని నతిక్రమించువారికి ఘోరదండన కలుగఁగలదు.

జ్ఞానలారా! మీరు దైవభీతి గలిగి యుండుటకును మీ ప్రాణరక్షణకొరకును, సీగర్మము విధింపబడినది.

180. మీలో నెవ్వరికైనను మృత్యు వాసన్నమైనప్పుడు తనయాస్తినిఁ దనతల్లిదండ్రులకును బంధువులకును న్యాయముగాఁ బంచిపెట్టవలసిన దని మీకు విధింపబడినది. దైవభీతిపరుల కిది తప్పనిసరియై యున్నది. కాని యాపంపకమునుగూర్చి వినినతరువాత దాని నెవ్వఁడేని మార్చినయెడల నాత ప్పామార్చినవానియం దుండును. దేవుఁడు సర్వమును వినుచున్నాఁడు. అంతయును దెలిసికొనుచునే యున్నాఁడు.

కాని, యట్టివ్రాతయందు తప్పుగాని యధర్మముగాని యున్నయెడల నాయావారసుల కాయాస్తిని సరిగాఁ బంచువాని కెట్టి దోషమును గలుగజోడు. సత్యముగా దేవుఁడు దయా దాక్షిణ్యమూర్తి.

అధ్యాయము. 23.

భక్తులారా, మీరు దైవభీతిపరులై యుండుటకు మీపూర్వ లకువలనే మీకును గొన్ని దినములవఱకు నుపవాసము విధింపబడియున్నది.

కాని, రోగులకును, బ్రయాణికులకును, నాదినములందే యుపవసంపవలయు ననునిర్బంధము లేకు. అన్నియేదినములు మఱి యొకప్పు డుపవసించినఁ జాలును. కాని, యుపవాసము చేయ సామర్థ్యము గలిగియు నట్లు చేయనివారు ప్రాయశ్చిత్తముగ నొక బీదవానిని బోషింపవలయును. తనంతటఁ దానే సత్కర్మ నాచరించినవానికి మేలు కలుగును. తెలిసి యుపవసించుటయే మంచిపని.

మనుష్యునికి రక్షణగను, ఆరక్షణకును జ్ఞానజ్యోతికిని వ్యాఖ్యానముగను, కురానుచు 'రమధాను' నెలలోఁ బంపితిని.

ఆ నెలయందు చంద్రుడు కనబడినవెంటనే యుపవాసము నారంభింపుడు. కాని, రోగపీడితుల రైనను, బ్రయాణమునం దున్నను, నాదినములలోనే యుపవాసము చేయవలయునను నిర్బంధము లేదు. మఱియొకప్పు డన్నిదినములే యుపవసించినఁ జాలును. దేవుడు నీకిబ్బంది కలుగఁజేయుటను గాక నీశాఖ్యమునే కోరుచున్నాడు. ఉపవాసదినములు గడపి, దేవుని రక్షణకొఱ కాతని స్తుతించి కృతజ్ఞుడవై యుండవలసిన దనియే యాతనికోరిక.

నాకింకరులు నన్ను గూర్చి యడిగినప్పుడు నేను వారిదరినే యుండెదను. మొఱలిడువారి మొఱలమ, నాకై పరితపించువారి యార్తనాదములను విని నే ' నో ' యని పలికెదను. వారు సత్పథ వర్తులగుటకు నామాట విని నాయందు విశ్వాసులై యుందురుగాక !

ఉపవాసమునాటిరాత్రి మీరు మీ భార్యల యొద్దకుఁ బోవచ్చును. వారు మీకును మీరు వారికిని వస్త్రములవంటివారు. ఈవిషయమున మీరు మోసపోదు రని తెలిసియే దేవుడు మీవైపు తిరిగి మిమ్ము క్షమించుచున్నాడు. కావున దేవుడు మీకు విధించిన దానికొఱకు వారియొద్దకు నిండుకోరికతో పొండు. తెల్లవారుసరికి తెల్లదార మేదో నల్లదార మేదో పోల్చుకొనువఱకును, మీరు తిని తాగవచ్చును. తిరువాత పగలంతయు నియమముగ నుపవసించి రాత్రి యగుసంతవఱకును మీభార్యలయొద్దకుఁ బోక మనీషులోఁ గాలముఁ గడుపవలయును. దేవుడు మీకీహద్దులను నియమించినాడు. కావున వానిని మీఱకుండుడు. ఈరీతిగా జనులు దేవుని యెడ భీతులై యుండుటకుఁ దననూచనల నాతఁడు స్పష్టపఱుచుచుండును.

కొఱగానివస్తువులకై మీధనమును పాడుచేసికొనకుండు. ఇతరులధనము నపహరించుటకై తెలిసి తెలిసి న్యాయకర్తలకు ధనమును లంచ మీయకుండు.

అధ్యాయము 24.

అమావాస్యలనగా నేమని వారు నిన్నడుగుదురు. వారితో
 “అవి మనుష్యులు దేవుని సేవయందును యాత్రలయందును
 వినియోగింపవలసినది నము” లని చెప్పుము. మీ గృహములలోనికి
 వెంటిలోనుండి బ్రవేశించుట ధర్మము కాదు. దైవభీతి యేదో
 యదియే భక్తికావున ముందుద్వారము గుండ మీ గృహములలోనికి
 బొండు. మీకు సర్వశ్రేయ మగుటకు దేవునికి భయపడుడు.

190. మీపైఁ దిరుగఁబడువారితో దేవునిపక్షమునఁ బోరాడుడు.
 కాని, హద్దుమీటి యుద్ధము చేయకుడు. దేవుని కట్టియధర్మ
 మిష్టములేదు.

వారు మీ కెక్కడ కంటఁబడినను బరిమార్చుడు. వారు
 మీ మ్రోయేచోట్లనుండి తఱిమివేసిరో యందుండి వారినిఁ దఱిమి
 వేయుడు. చంపుటకంటె బాధలఁబెట్టుట ఘోరమైనది. కాని,
 వారు మిమ్ము మొదటఁ దలపడినఁ దప్ప పవిత్రమగుమనీదునొద్ద
 వారిపైఁ బడకుడు. వారే మొదట మీపైఁబడినయెడల వారిని
 జంపి వేయుడు. విశ్వాసహీనులకుఁ దగినఫల మిదిమే.

వారు యుద్ధవిముఖులైనచో దేవుడును దయాదాక్షిణ్య
 పరుఁ డగును.

కావున నంత్యకలహములు మానువఱకును, దేవునియారాధన
 తప్ప నితరారాధన లంతరించువఱకును యుద్ధము చేయుడు. వారు
 యుద్ధము నిలిపినయెడల దుష్టులపైఁ దప్పఁ దక్కినయన్ని చోట్లను
 శత్రుత్వమును గట్టిపెట్టుడు.

పవిత్రమగుమాసమును, బవిత్రమగు నావరణయు, ధర్మ
 యుద్ధమునకు నియమిత మైనవి. కావున మీ మ్రోవఁడైన నెదిరించిన

యెడల నట్లే యాతని నెదిరింపుడు. దేవునికి భయపడుడు. దేవుడు తనకు భయపడువారిపక్షమున నున్నాఁ డని తెలిసికొనుడు.

(9) దైవకార్యమునకు వెనుదీయక ధనము నిండు. తెలిసి తెలిసి ధనమును సర్వమును గోల్పోకుడు. ఎప్పుడును మంచిపనులను జేయుచుండుడు. సత్కార్యానుష్ఠానపరులు దేవుని కిష్టులు.

(10) దేవుని గౌరవార్థమై యాత్ర) చేయుడు. పవిత్రస్థలముల దర్శింపఁబొందు. మీరు శత్రుమధ్యమున నుండినయెడల సులువుగ దేవాలయమునకుఁ జేరఁగలదానిని బంపుడు. మీ కా ను క బలిస్థానమును జేరువఱకును తురకర్మ చేసికొనకుండు. రోగులును శిరోరోగము కలవారునైనయెడల నుపవాసము చేసికాని, భిక్షల నిచ్చికాని, కానుకల నంపికాని, మొక్కు తీర్పవలయును. శత్రుభయము తీరినవెంటనే యాత్రాస్థలమువఱకును నుండుపవిత్ర) స్థలముల దర్శించువారు వారివారియథాశక్తిగాఁగొన్కలను బట్టుకొని పోవలయును. కాన్కగా నిచ్చుటకు సామర్థ్యము లేని వారు యాత్రాస్థలమున మూడుదినములును, నింటికి వచ్చినవెనుక నేడు దినములును, మొత్తము పదిదినము లుపవాసము చేయవలయును. కుటుంబమును బవిత్రమగుమసీదునొద్దకు దీసికొనివెళ్ళనివారి కీయుప వాసము విధియైయున్నది. దేవునికి భయపడుడు. ఆతఁడు కఠిన దండనఁ జేయఁగలఁ డని జ్ఞప్తియం దుంచుకొనుడు.

అధ్యాయము 25.

ఇంతకుముందు తెలిసినమాసములలోనే యాత్ర)ల సులువు చుండుడు. ఆనెలలలో యాత్ర)లు చేయువాఁడు స్త్రీసంపర్కమును వర్జించి, ధర్మము నతిక్రిమింపక, యాత్ర)సమయములందు వాదముల లోనికి దిగక యుండవలయును. మీరు చేయుసత్కార్యము లన్నియు

దేవుని కెఱుకయే. బ్రయాణమునకుఁగావలసినసామగ్రిని జాగ్రత్త పెట్టుకొనుఁడు, దైవభీతియే మీఱుఁగావలసినముఖ్యసామగ్రి కావున నోబుద్ధిమంతులారా! నాకు భయపడుఁడు.

మీప్రభువునుండి యైశ్వర్యమునుగోరుట మీకు తప్పగాదు. అరఘాత్ నుండి మీరు త్వరగాఁ బోవుచున్నప్పుడు కవిత్రగ్యహము నొద్ద దేవునిస్మరింపుఁడు. ఇతకుఁబూర్వము దుష్పథవర్తులతోఁ గలిసి యుండినమీకు సరియగుమార్గముఁ జూపించినదేవుని స్మరింపుఁడు.

(19) జనులందఱును వడిగాఁ బోవుస్థలములందు మీరును వడిగాఁ బ్రయాణముచేసి దయాక్షమాపరుఁ డగుదేవుని త్సమింప వేఁడుఁడు.

(20) 200. మీదైవకార్యములు సాంతములైనపిదప మీపితరుల నెల్లు జ్ఞాపకముచుకొందులో యంతకెక్కుడుగ దేవుని జ్ఞప్తియందుంచు కొనుఁడు. కొందఱు, “ప్రభూ! మా కీభవియందు నిర్ణీతమైనదానిని బ్రీసాదింపు” మందురు. అట్టివారికి మున్నుండు రావలసినలాభము దొరకదు.

కొందఱు, “ప్రభూ, ఇహమునందును బరమునందును గూడ మాకు మేలునే ప్రసాదించి యగ్ని బాధనుండి తొలఁగింపు” మందురు.

అట్టివారు తమకు తగినయదృష్టమునే పొందఁగలరు. దేవుఁడు వారిపాపపుణ్యములను జాగుచేయక గణించుచునే యున్నాఁడు.

నియమితదినములందు దేవుని స్మరించుచుండుఁడు. ఎవరైనను రెండుదినములలో యాత్రను ముగించినను దప్పలేదు. దేవునికి వెఱచినయెడల నచట మఱికొంతకాలము మసలినను తప్పలేదు. అందు చేత దైవభీతి గలిగి తుద కతనియొద్దకే మీరు చేరఁగల రని తెలిసి కొనుఁడు.

ఇహలోకజన్మమునుగూర్చి మీకాశ్చర్యమగునట్లు సంభాషింపఁగలవాఁ డొకఁడు గలఁడు. తనహృదయములో నున్నదానికి

దేవుడు సాక్షియని యాతడు పలుకుచుండును. కాని, మిమ్మాతడు మిక్కిలిగా నెదిరించుచుండును.

ఆతడు మిమ్మువిడిచిపెట్టి దేశమునందు పరుగెత్తుచు, నక్రమములను వృద్ధిచేయుచు, పొలములను మందలను నాశనముచేయుచుండును. దేవుని కీయక్రమము లిష్టములుకావు.

ఆతనితో, “దేవునికి భయపడు” మనునప్పుడు పాపగర్వ గ్రస్తుండగును గాని, తరువాత నరకమును సంపూర్ణముగా ననుభవించుచు దుఃఖశయ్యపై నాతడు పొరలాడఁగలడు !

దైవప్రీతికొఱకు తనయాత్మనుగూడఁ బరిత్యజించువాఁడొకఁడు కలఁడు. దేవుడు తనకింకరులయెడఁ బ్రసన్నుడై యుండును.

భక్తులారా, సత్యమతమును సంపూర్ణముగ స్వీకరింపుడు. మీకు బద్ధవైరియగు సైతానుమార్గము ననుసరింపకుండు.

మేముమీకుఁ జూపిన స్పష్టసూచనలను గుర్తించియు మా మాటల నతిక్రమించినయెడల దేవుడు శక్తిమాతుండు, బుద్ధస్వరూపుడు నని జ్ఞాపకముంచుకొనుడు.

210. అట్టివారికి దేవుడు మేఘములచే నాచ్ఛాదితుండయి దేవతలతోఁ గూడియుండి శిక్ష నొసంగఁగలడు ? సర్వవస్తువులును దుదకు దేవునియందే సంక్రమింపఁగలవు.

అధ్యాయము 26.

ఇస్రాయేలుసంతతివారి కెన్ని స్పష్టములగుసూచనల నిచ్చి తిమో యడుగుండు. దైవప్రసాదమగు నీకురాను వారికి చేరినపిదప దానిని మార్చివేయువారిని దేవుడు కఠినదండనలపాలుచేయఁగలఁడు.

(12) విశ్వసించనివారికిని, విశ్వాసులను హేళనచేయువారికిని, నిహలోకజీవనము సమకూర్పబడియున్నది. కాని, రక్షణదినమున దెవ

భీతిపరులు విశ్వాసహీనులకు పైగా నుండురు. దేవుడు తనయిష్టము వచ్చినవారిమనోరథములను సంపూర్ణముగా నీడేర్పఁగలఁడు.

పూర్వము మనుష్యజాతియంతయు నొకటియే యైయుండెను. వారికి సంతోషవార్తను, భయసూచనను దెలుపుటకు దేవుడు తన ప్రవక్తల నంపెను. జనులవివాదములను బరిష్కరించుటకు సత్య గ్రంథమునుగూడ వారితోఁ బాపెను. ఆగ్రంథమును స్వీకరించిన వారే యొకరియెడల నొక రీర్ష్యాపరులై స్పష్టములగు సూచనలను జూచియు నాగ్రంథమునుగూర్చి వాదములు జరుప మొదలిడిరి. విశ్వాస యుక్తులను, దనయాజ్ఞప్రకారము వాదములు సలిపినవారిని నాతఁడు సన్మార్గగాములఁ జేసెను. దేవుడు తన కిష్టమైనవారిని ఋజుమార్గ మునఁ బోవునట్లు చేయును.

మిఠూర్వులకువలె మీకును నట్టిసూచనలు కనఁబడనప్పుడు మీరు స్వర్గముఁ జొర నెంచుచున్నారా? వారు రోగములచేతను గష్టములచేతను శోధింపఁ బడిరి. కాని, వారాశోధనల కాగలేక తమప్రవక్తతోఁబాటు “దేవునిసహాయ మెప్పుడు కలుగు” నని యడుగఁజొచ్చిరి. దేవునిసహాయ మాసన్నమైయున్నది కాదా?

“భీక్షగా నేమిత్తు” మని వా రడుగుదురు. మీరు చేయు మేలు మితల్లిదండ్రులకును, బంధువులకును, సనాథశిశువులకును, దర్మిద్రులకును, పాంథులకును జేయుఁడు, మీరు చేయుసత్కర్మ లన్నియు దేవుని కెఱుకయే ” యని వారితో ననుమా.

యుద్ధముచేయుట మీకు నియతమైయున్నది. కాని, యది మీకీష్టములేకున్నది. అయినను, బహుశః మీరు మీకు మంచిదగు దానినుండి విముఖులుగను, చెడుగగుదానియెడల సుముఖులుగను నున్నవారేమో. మీ కేమియుఁ దెలియదు. దేవునికే యది తెలియును.

అధ్యాయము 27.

పవిత్రీమాసములలో యుద్ధముచేయుటఁగూర్చి వారు నిన్నడి గెదరు. “అందు యుద్ధముచేయుట తప్పే కాని, దేవునిపక్షమునుండి తొలఁగి యాతనియెడలను, బవిత్రదేవాలయమునందును విశ్వాసమును వీడి, యాయాలయమునందలిజనులను బాఱఁదోలుట, ఇంతకంటెను దేవునిదృష్టియందు తప్పయినపని. రక్తమయముగు యుద్ధముకంటె జనులు తమలోఁ దాము పోరాడుట హీనమైనది. వారికి సాధ్యమైనచో మిమ్ము మీమతమునుండి పోఁదోలువఱకును వారు తమ యుద్ధమును మానరు. కాని, మీలో నెవ్వరయినఁ దమమతమును విడిచి విశ్వాసహీనులైనచో వారి కిహమందును బరమందును గూడఁ దమసత్కర్మలఫలము చేకూర నేరదు. వారు దవానలమునం బడి యందే సార్వకాలమును వసింపఁగలరు.

కాని, విశ్వాసయుక్తులై తమదేశమునుండి పాటిపోయి దేవుని పక్షమునఁ బోరాడువా రాతనికరుణకు బాల్పడవచ్చును. దేవుఁడు దయాదాక్షిణ్యమూర్తి.

సురాపానమును జూదమును (గూర్చి వారు నిన్నడుగుదురు.)

“రెండును పాపకృత్వములే. మనుష్యులకు రెండును లాభకరములే. కాని, వానిలాభముకంటె పాపమే హెచ్చు” అని చెప్పుము. వారు భిక్షగా నేమీయవలయు నని నిన్నడుగుదురు. “నీవీయఁగలదాని నిమ్ము” అని వారితోఁ బలుకుము. ఇహపరలోకములఁగూర్చి నీవు చింతన చేయుటకై దేవుఁడు మీ కిట్టిసూచనలను గనఁబఱుచును.

220. అనాధశిశువులనుగూర్చి వారు నిన్నడుగుదురు. “వారి యెడల న్యాయవర్తనలైయుండుట శ్రేయస్కరము, కాని వారివ్యవహారములలో మీకు జోక్యము కలిగినయెడల వారు మీకు సోదరుల వంటివారు. న్యాయవర్తి యెవఁడో యన్యాయవర్తి యెవఁడో దేవుని

కెఱుక. దేవుని కిష్టమైనయెడల నాతఁడు మీకు దుఃఖముఁ జేఁగూర్చుఁ గలఁడు. నిజముగా దేవుఁడు శక్తిమంతుఁడు! బుద్ధమూర్తి!" అని చెప్పుము.

విగ్రహారాధకురాండు, విశ్వసించువఱకును వారిని బెండ్లి యాడకుము. (నీకు సంతోషమును గూర్చునదైనను విగ్రహారాధనా పరమైన స్త్రీకంటె విశ్వసించినబానిసస్త్రీ మంచిది.) విగ్రహారాధకులు విశ్వసించువఱకును నీకూఁతుండ్రను వారికిఁ బెండ్లిచేయకుము. నీకిష్టమైనను విశ్వసించనివాఁడు విశ్వసించినబానిసకంటె హీనుఁడు. వారు నిన్నగ్నిలోని కాహ్వనము చేయుదురు. కాని, దేవుఁడు నిన్ను స్వర్గమునకుఁ బిలిచి తన కిష్టమైనయెడల క్షమించి మనుష్యులు తన్ను జ్ఞాపకముంచుకొనుటకు తనసూచనలను వారికిఁ జూపును.

అధ్యాయము 28.

స్త్రీలు ఋతుమతులగుటంగూర్చియు వారు నిన్నడుగుదురు. వారినంటఁగూడదు. కావున వారినుండి విడిపోయి, వారు శుద్ధలగువఱకును వారిదరిఁ జేరకుఁడు. శుద్ధినొందినతరువాత దేవుని యాజ్ఞప్రకారము వారియొద్దఁ జేరుఁడు. నిశ్చయముగాఁ దనవైపు తిరిగినవారిని, శుచిగా నుండువారిని దేవుఁడు ప్రేమించును.

మీబార్యలు మీపొలములవంటివారు. కావున మీకిష్టము వచ్చినట్లు వారియొద్దకుఁ బొండు. కాని, మీయాత్మకు మేలుకొఱకొకమంచికార్యముఁ జేయుఁడు. దేవునికి భయపడుఁడు. మీ రతని యొద్దకు చేరవలసియున్న దని తెలిసికొనుఁడు. విశ్వాసయుతుల కీసువార్తను దీసికొనిపోము.

(మీరు నీతిమంతులై, దైవభీతిపరులై యుండి మనుష్యులయందు శాంతిని వర్ధిల్లఁజేయుటకు ప్రమాణము జేయునప్పుడు దేవునిమీఁద నొట్టు వెట్టుకొనకుఁడు.)

మీరు డంబముకొఱకు చేసినప్రమాణముల విషయమై దేవుడు మిమ్ము ప్రశ్నింపబోడు. మీరు హృదయపూర్వకముగ నవలంబించినవానిగూర్చియే యాతడు మిమ్మడుగును. ఆతడు దయాదాక్షిణ్యమూర్తి.

తమ భార్యలనుండి విడబడిపోవ నెంచువారు నాలుగు నెల లూరకుండవలయును. ఆకాలమైనపిదప వారిమనస్సు తిరిగినచో వారు నిశ్చయముగా దేవునిదయాదాక్షిణ్యములకుఁ బాత్రులగుదురు.

కాని, వారు విడియాకులిచ్చుటకే నిశ్చయించినచో, నిశ్చయముగా దేవుడు వినుచుఁ దెలిసికొనుచునే యున్నాడు.

విడియాకు లీయఁబడినస్త్రీ మూడుపర్యాయములు బహిష్ఠయగువఱకును భర్తయొద్దనే యుండి దేవునియందును బ్రళయదినము నందును విశ్వసించినచో దేవుడు తనగర్భమునందు కల్పించినదానిని దాచకుండవలయును. భర్తలు సన్మార్గము ననుమోదించువారైన యెడల గర్భవతులను దిరిగి స్వీకరించుట ధర్మము. భర్తలు తమ యెడల నెట్లు సంచరింతురో భార్యలును భర్తలయెడ నట్లే సమ్మకముగా వర్తింపవలయును. కాని మగవా రాడువారికంటె నొకమెట్టెక్కువ గానే యుండును. దేవుడు శక్తిమంతుడు! బుద్ధమూర్తి!

అధ్యాయము 29.

మీరు భార్యలకు రెండుసారులు విడియాకు లీయవచ్చును. వారిని గౌరవించి, దయతో వదలివెట్టుడు. దేవుడు నియమించిన హద్దుల నిడ్డఱును నతిక్రమింతురేమో యని భయము కలిగినప్పుడు తప్ప, భార్యలకు మీ రిచ్చినదానిని తిరిగి మీరు తీసికొనఁగూడదు. దేవునియాజ్ఞలను స్త్రీలనుసరింపలే రని మీకుఁ దోచినయెడల భార్య తనవిడుదలకొఱ కొనగినదానికై మీయిరువురకు నేవిధమైన

నిదయుఁ గలుగఁజాలదు. ఇవి దేవుఁడు నియమించినహద్దులు. కావున వీని నతిక్రమింపకుఁడు. వీని నతిక్రమించువారే దుష్టవర్తనులు.

230. కాని, భర్త మూఁడవసారి విడియాకులిచ్చినయెడల నామె మఱియొకనిని వివాహమగువఱకు నామెను దిరిగి స్వీకరింపఁగూడదు. కొత్తభర్తయు నామెకు విడియాకు లిచ్చినయెడల నామెయు, దొలిభర్తయు దేవునిమేరలను మీఱకుండు మని తలంచి కలిసినయెడల నట్టితప్పును లేదు. ఇవియే దేవుఁడు నియమించిన హద్దులు. జ్ఞానవంతులకు దేవుఁడు వీనినిస్పృహఱుచుచుండును.

అయినను స్త్రీలకు విడియాకులిచ్చి వారిని వదలివేయు సనుయము వచ్చినప్పుడు దయతో నుంచుకొనుటయో, దయతో వదలిపెట్టుటయో చేయవలయును. వారియెడ నన్యాయవర్తనలై బలవంతముగా నింట నుంచుకొనఁగూడదు. అట్లు చేయుట మీకే హానిగలుగఁజేయును. దేవునిసూచనలను హేళన చేయక, యాతనికి మీయెడఁగల యనుగ్రహమును, మీకు భయసూచనగా నాతఁడు పంపినగ్రంథమును, జ్ఞానమును, స్మరించుచు నాతనికి భయపడి, యతనికిఁ దెలియని దేదియు లేదని తెలిసికొనుఁడు.

అధ్యాయము 30.

మీరు మీభార్యలకు విడియాకులీయాఁగా వారు నియమిత కాలమువఱకు వేచియున్నపిదపఁ దమ కిష్టమువచ్చినభర్తలను గౌరవముగఁ బెండ్లిచేసికొనఁబోయినయెడల వారిని నిర్బంధింపకుఁడు. మీలో దేవునియందును బ్రళయదినమందును నమ్మకము గలవారి కిది యొక భయసూచన. ఇది మీకు మిక్కిలి యుచితమైనదియుఁ బవిత్రమైనదియునైయున్నది. ఇది దేవునికిఁదెలియును గాని మీకుఁ దెలియదు

చేతిపిల్లలుగల తల్లులకు విడియాకు లిచ్చునప్పుడు పిల్లలు చన్నువదలువఱకును పాలియ్యవలసిన దని భర్తలు కోరినయెడల నాతల్లులు రెండుసంవత్సరములవఱకును బాలియ్యవలయును. ఆకాలమున తగినవస్త్రము లిచ్చి పోషించుభారము తండ్రియం దున్నది. తనశక్తికి మించి యెవ్వఁడును నీయవలయునను నిర్బంధము లేదు. తల్లి తనబిడ్డకొఱకు గాని, తండ్రి తనబిడ్డకొఱకుగాని, యన్యాయముగా నిర్బంధింపఁబడఁగూడదు. తండ్రి వారసులవిషయమునఁ గూడ నిట్లే కాని, యన్యోన్యము నొప్పికొనికాని, సొమ్ము నిచ్చి కాని, బిడ్డ నెవరియొద్దనైన నుంచికొనుట కిష్టపడినయెడల నది తప్పుకాదు. మీ బిడ్డలకు దాదినిపెట్టి పాలిప్పింపవలసినచో నాదాది కొప్పుకొనినధన మిచ్చి యట్లు చేయుటయుఁ దప్పుకాదు. దేవునికి భయపడుఁడు, దేవుఁడు మీరు చేయుచున్నదానిని దెలిసికొనుచున్నాఁ డని గ్రహింపుఁడు.

మీలో మృతినొందువారికి భార్యలుండినయెడల వారు నాలుగు నెలల పదిరోజులు భర్తృవిహీనలై యుండవలెను. ఈ గడువు దాటినతరువాత వారు గౌరవముగా నెట్లు సంచరించినను మీరు బాధ్యత లేదు. దేవుఁడు మీరుచేయుదానిని జూచుచునేయున్నాఁడు.

ఆగడువు దాటినతరువాత నట్టివారిని బెండ్లి చేసికొందుమని మాట నిచ్చుటయు, నట్టితలపు గలిగియుండుటయు నిందావహము గాదు. వారిని మీరు మఱచిపోరని దేవునికిఁ దెలియును మీరు గౌరవముగాఁ దప్ప వారితో రహస్యముగా ముచ్చటెఱపకుఁడు. గడువు కాలము దాటువఱకును వివాహముహార్యమును నిశ్చయింప కుఁడు. మీమనస్సులలో నేమున్నదో దేవుని కెఱుక యని తెలిసి కొనుఁడు. అందుచేత నాతనికి భయపడుఁడు. దేవుఁడు శాంతుఁడును దయాపరుఁడు నని తెలిసికొనుఁడు.

అధ్యాయము 31.

గర్భాధానసంస్కారము కాకపూర్వము, భార్యలకు ధనము నీయక పూర్వమును, వారికి విడియాకు లిచ్చుట ద్రోహము కానేరదు. గొప్పవారును బీదవారును గూడఁ దమతమస్థితులకు దగినట్లు విడియాకు లీయఁబడిన స్త్రీలకుఁ గావలసినదానిని సగౌరవముగ నీయవలయును. ఋజుమార్గముల కిది విధాయకము.

కాని, గర్భాధానసంస్కారము కాకపూర్వమును, ధనము నిచ్చినతరువాతను, విడియాకు లిచ్చినయెడల వారి కీయవలసినదానిలో సగ మిచ్చివేయవలయును. స్త్రీలుగాని వారిపోషకులు గాని యాసగమునుగూడఁ గోరనియెడల దాని నీయనక్కఱలేదు. కాని నీవు సర్వమును స్త్రీలకు విడిచిపెట్టుట భక్తిమార్గము. మీలో నొకరికొకరియెడలఁ గలసంబంధములందు దయ యనుగుణమును మఱచిపోకుండు. దేవుండు మీరు చేయుపనులను జూచుచున్నాఁడు.

(16) పార్థనలను, ముఖ్యముగ మధ్యాహ్నపార్థనను, మఱచిపోకుండు. దేవుని కభిముఖు లగుచు భక్తిప్రపూర్ణులరై నిలిచియుండుండు.

మీకు భయకారణ మేమైన నున్నయెడల నడచుచుఁ గాని, స్వారిచేయుచుఁ గాని, పార్థన చేయుండు. మీరు సురక్షితముగా నుండినతరువాత మీకుఁ దెలియనిదానినిఁ దెలియఁజేసినదేవుని స్మరింపుండు.

240. మీలో మృతినొందినవారికి భార్య లున్నయెడల నట్టి భార్యలు తమగృహములను విడిచిపెట్టక యొకసంవత్సరమువఱకును గ్రాసముండునట్లు వారి కీయవలయును. కాని, వారు తమంతటఁ దామే గృహములను విడిచిపెట్టినయెడల గౌరవమార్గమున వారెట్లు సంచ

రించినను మీ కెట్టినిదయు నుండబోదు. దేవుడు శక్తిమంతుడు, బుద్ధమూర్తి!

విడియా కులిచ్చిన స్త్రీలకుఁ దగినయుపాధిని కల్పింపవలయును. దైవభక్తిపరుల కిది విధాయకము.

మీరు బోధపఱచుకొనుటకు దేవుఁ డిట్టినూచనలను మీ కనుగ్రహించియున్నాఁడు.

అధ్యాయము 32.

మృత్యుభయముచే తమగృహములను విడిచి చనిన వేలకొలది జనులఁ గూర్చి నీవు తెలిసికొనలేదా? దేవుడు వారిని 'చావు' డని తిరిగి జీవమును బ్రసాదించెను. దేవుడు మనుష్యునియెడ నపార దయాపరుడై యున్నాఁడు. కాని, చాలమందిజనులు కృతజ్ఞులై యుండరు.

దేవునిపక్షమున యుద్ధము చేయుము. దేవుడు సర్వమును వినుచుఁ దెలిసికొనుచున్నాఁ డని గ్రహింపుము.

దేవుని కెవడు మంచియప్పు నిచ్చుచున్నాఁడో యాతనికి తిరిగి రెండింతలు దేవుఁ డొసఁగఁగలడు. దేవుడు లుభేగాని, కొన్ని సమయములం దుదారస్వభావుడు నైయున్నాఁడు. ఆతని యొద్దకే మీరు తిరిగి చేరికొనఁగలరు.

ఇస్రాయేలుసంతతివారు మూసా చనిపోయినతరువాత వారి ప్రవక్త యగునొకనితో "మా కొకరాజు నిమ్ము. దేవునిపక్షమున మేము యుద్ధము చేసెదము" అనిరి. ఆతఁడు "మీకుయుద్ధము నియతమైనచో మీరు యుద్ధము చేయరేమో" యని వారితో ననెను. వారు "మేమును మాసంతతియు మాగృహములనుండి వెడలఁగొట్టబడితిమి గదా. దేవునికొఱకు మే మేల యుద్ధము

చేయము" అని యడిగిరి. కాని, వారిని యుద్ధముచేయుఁ డనఁగా, వారిలోఁ గొందఱుతప్ప నందఱును, సమరపరాజ్ఞులులేరి. దేవుఁడు తప్పుచేసినవారిని గుర్తించియే యుండెను. ఈసుగతి మీకుఁ దెలియదా?

వారిప్రవక్త తమతో "దేవుడు మీపై తాలూతును రాజుగా నియమించినాఁ" డనెను. "ఏమి! అతనికంటె మేమే రాజ్యమున కర్హులమే! ఆతఁ డంతధనవంతుఁడు గాఁడే!" అని వారనఁగా నాతఁడు "నిశ్చయముగా దేవుఁ డతనిని మీపైనుండునట్లేర్పఱిచినాఁడు. వానికి జ్ఞానమును దేహదార్ధ్యమును నధికముగా నొసగినాఁడు. దేవుఁడు తనరాజ్యమును దనకిష్టమువచ్చినవారికిఁ బ్రసాదించును. దేవుఁ డుదారస్వభావుఁడు! సర్వమును దెలిసిన వాఁడు!" అనెను.

వారిప్రవక్త వారితో మఱల "నిశ్చయముగా నాతఁడు రాజనుటకు మీకు సూచనయగునట్లు 'ఆర్కు' అనునావ వచ్చును. అందు మీప్రభువునుండి రక్షణమార్గమును మూసా, హోరూనుల కుటుంబములందలి కొన్నివస్తువులు నుండును. దేవతలు దానికి వాహకులగుదురు. మీరు విశ్వసించినచో నిశ్చయముగ నిదియే యొక సూచన యైయున్న" డనెను.

అధ్యాయము. 33.

తాలూతు తనసైన్యములతో దాడి వెడలుచు, "దేవుఁడు మీ మొక్కుకనదినిబట్టి శోధించును. ఆనదీజలమును త్రాగువారు నావర్గములోఁ జేరఁబోరు. చేతితోఁ దప్ప మఱి యేరీతినైనను జలమును గ్రోలనివారు నావర్గములోఁ జేరుదు" రనెను. కాని, వారిలో గొందఱు తప్ప నందఱును నానదియందలిసిటిని త్రాగిరి.

వా రానదిని దాటఁగానే యవిశ్వాసకులు “ఈదినమున జాలూత్ తోడను నాతని సైన్యములతోడను బోరాడుటకు మాకు శక్తిచాల” దనిరి. కాని, దేవునిఁ జేరఁగల మని విశ్వసించినవారు, “దైవేచ్ఛ యున్నపు డెన్నిసార్లు చిన్న సైన్యములు పెద్ద సైన్యముల నోడింపలేదు? దేవుఁడు సహసపరులపక్షమున నుండు” ననిరి.

250. ఇట్లు వారు జాలూతుపైనను నతని సైన్యములపైనను విప్రంభించుచు, “ప్రభువా, మాకు స్థైర్యముఁ బ్రసాదింపుము. మాకాళ్ళకు బలము నిమ్ము. ఈయవిశ్వాసకులపై మాకు సహాయము కమ్ము” అని వేడికొనిరి.

దైవానుగ్రహముచే వా రిట్లు శత్రువులను బాఱఁద్రోలిరి. దావూదు జాలూతును జంపివేసెను. దేవుఁ డాతనికి రాజ్యమును బ్రసాదించి, బుద్ధి ననుగ్రహించి, తనయిష్టప్రకార మాతనికి సర్వమును నేర్పెను. దేవుఁ డొకరిపై నొకరి నుంచి యధికారము నీయకుండినచో భూమియం దరాజకము ప్రబలియే యుండును. కాని దేవుఁడు తనప్రజలయెడ దయానిధియై యున్నాఁడు.

ఇవి దేవునిసూచనలు. నీవు మేమంపినప్రవక్తలలో నొకఁడవు. మేము నీకు వానిని సత్యముగా వినిపించుచున్నాము.

కొండము. 3

మేము పంపినప్రవక్తలలోఁ గొందఱకంటె మఱికొందఱకు హెచ్చుజ్ఞానమును బ్రసాదించియున్నాము. దేవుఁడు స్వయముగా మాటలాడినవా రత్యుచ్ఛస్థానమును బొందియున్నారు. మరియుమ్మ

పుత్రుడగు ఈసాకునకు, స్వప్నసూచనలనిచ్చి, పవిత్రాత్మను బ్రసాదించి బలమునొసంగి యున్నాము. దైవేచ్ఛయే యున్న యెడల నిట్టిస్వప్న సూచనలను వారు చూచియు నొకరితోనొకరు వివాదములు పెంచు కొనియుండరు. కాని, వా రొండొరులతో వాదములు పెంచుకొనిరి. వారిలోఁ గొందఱు విశ్వసించిరి. ఇతరులు విశ్వసించరైరి. దేవుని యిష్టమైనయెడల వా రట్లు వివాదములు పెట్టుకొనక యుండురు. దైవము తన కిష్టమైనదానినే చేయుచుండును.

అధ్యాయము 34.

విశ్వాసులారా! బేరము గాని, స్నేహము గాని, మాధ్యస్థ్యముగాని, పనికిరానిదిసము రాకపూర్వమే, మేము మోకనుగ్రహించినదానిలోఁ గొంతభిక్షకుఁ గా వినియోగింపుఁడు. అవిశ్వాసకు లే తప్పుచేసినవారు.

దేవుఁడా! నిత్యజీవీయు, శాశ్వతుఁడు నగునాతఁడు తప్ప మఱియొకదేవుఁడు లేఁడు. అతనికి కునుకుగాని నిద్రీగాని రాదు. స్వర్గమర్త్యములయందుఁ గలదియంతయు నాతనిదే. ఆతనియనుజ్ఞ లేక యాతనిమోల నెవ్వఁడును మాధ్యస్థ్యమును వహింపజాలఁడు. అతనికి భూతభవిష్యత్తులు రెండును దెలియును. కాని, యాతఁ డనుగ్రహించినజ్ఞానము తప్ప నితరమును వారు గ్రహింపలేరు. ఆతని సింహాసనము స్వర్గమర్త్యములకుఁ బైగా నున్నది. ఆ రెండును నాతనికి బరువుకావు. ఆతఁ డున్నతుఁడు! మహాత్ముఁడు!

మతమునందు నిర్బంధ మెద్దియు లేదు. ఇప్పుడు ఋజుమార్గము నుండి దుష్పథ మేర్పఱుపఁబడినది. అందుచేత, సైతానును విడిచి దేవునిఁ జేపట్టువానికి బలమును చేయూతయు లభించుచున్నది. దేవుఁడు సర్వమును వినుచున్నాఁడు. తెలిసికొనుచున్నాఁడు.

16) దేవుడు విశ్వాసులపోషకుడు. ఆతఁడు వారిని చీకటినుండి వెలుతురులోనికిఁ దెచ్చును. విశ్వసింపనివారికి సైతాను పోషకుఁడు. ఆతఁడు వారిని వెలుతురునుండి చీకటిలోనికిఁ దీసికొనిపోవును. వారగ్నియందుఁ బడుదురు. అందే సార్వకాలమును పసంతురు.

అధ్యాయము 35.

దేవుఁ డిబ్రాహీమునకు రాజ్యము నిచ్చినాఁడని యాతనితోఁ దనప్రభువుఁగూర్చి సంవాదము చేసినవానివిషయమై నీవు యోచించితివా? ఇబ్రాహీము, “నాప్రభువు జీవము నిచ్చుటకును, దీసివేయుటకును సమర్థుఁడై యున్నాఁడ” డనగా నాతఁడు “పుట్టింపఁ గిట్టింప సమర్థుఁడను నేనేకాని, నీప్రభువు కాఁ” డనెను. అప్పుడిబ్రాహీము, “దేవుఁడు సూర్యుని తూర్పున నుదయింపఁజేసిన నీవు పడమట నుదయింపఁజేయఁగలవా?” అని ప్రశ్నింప నాతని కెట్టియు త్తరమును దోచకపోయెను. దేవుఁడు దుష్టులకు రక్షణమార్గమును జూపఁడు.

సంపూర్ణ నాశనము నొందిన నగరముప్రక్కఁగాఁ బోయినవానికి జరిగిన యవమానమునుగూర్చి నీవు తలంచితవా? “ఈనగరము మృత ప్రాయము గదా! దీనికి దేవుఁడు తిరిగి జీవము నెట్లుపోయఁగలఁడు” అని యాతఁ డడిగెను. దేవుఁడాతనిని నూఱుసంవత్సరములు మృతునివలె నుంచి, తిరిగి జీవము కాన్పింపఁజేసి “ఓయీ! నీవెన్ని వత్సరములు వేచియుంటివి” అని యడుగ నాతఁడు “ఒకదినమో, దినములో నొకభాగమో వేచియుంటి” నని బదులిచ్చెను. దేవుఁ డాతనితో “అట్లు కాదు. నీవు నూఱుసంవత్సరములు వేచియుంటివి. ఇవిగో నీ సీయాహారపానీయము లిండుకయుఁ జెడలేకు. ఇదిగో నీ గాడిద. నిన్ను మనుష్యుల కొకసూచనఁ గాఁ జూపెదము. ఇవిగో నీగాడిదయెముకలు. వీని నెట్లుద్దరించి, తిరిగి మాంసముతోఁ గప్పె

దమో చూచుచుండు” మని యట్లు చేయుగా నాతఁడు తుదకు,
 “దేవుఁడు సర్వశక్తుఁడని యొప్పుకొనుచున్నా” ననెను.

260. ఇబ్రాహీమో మొకప్పుడు, “ప్రభువా! నిర్జీవులకు జీవము
 నెట్టిచ్చెదవో నాకుఁ దెలుపు” మని యడుగ, దేవుఁడు “నీవు విశ్వ
 సింహలేదా” యని యడిగెను. ఆతఁడును “నేను విశ్వసింపినాను.
 కాని నాహృదయమునకు నమ్మకము కలుగునట్లు చేయుమని ని
 న్నడుగుచున్నాను” అనెను దేవుఁడు “నాలుగుపక్షులను దీసికొని,
 వానిని ఖండఖండములుగాఁ గోసి, యొక్కొక్కముక్క నొక్కొక్కపర్వ
 తముపై నుంచి, యాపక్షులను బిలుపుము. అవి నీవంక కెగురుచు
 వచ్చుటను జూచి, దేవుఁడు శక్తిమంతుఁడు, బుద్ధమూర్తియునని తెలిసి
 కొనుము” అనెను.

అధ్యాయము 36.

దేవునివిషయమై తమధనమును వినియోగించువారు ఒక్కొక్క
 జంటలో నూఱుధాన్యపుగింజలు కలిగినయేడుజంటలధాన్యపు వెన్నుపలె
 నుందురు. దేవుఁడు తనయిష్టమువచ్చినవారియొక్కర్వమును వృద్ధి
 చేయును. దేవుఁడు దారస్వభావుఁడు. సర్వవేత్త.

దేవునివిషయమై తమధనమును వినియోగించి, భిక్షగానిచ్చిన
 వెంటనే కొట్టి తిట్టకుండువారు ప్రభువుననుగ్రహమునకుఁ బాత్రు
 లగుదురు. వారి కేధయమును నేదుఃఖమును గలుగఁజోదు.

(15) భిక్ష నిచ్చి హాని కలుగఁజేయుటకంటె దయాయుతమగు
 వాక్కును, క్షమయు, నుత్తమములు. దేవుఁడై శ్వర్వవంతుఁడు.
 కరుణాలవాలుఁడు!

విశ్వాసులారా! మనుష్యులు చూచునట్లు ధనము నిచ్చి,
 దేవునియందును, బ్రళయదినమునందును నమ్మనివారివలె భిక్ష

నిచ్చినవెంటనే కొట్టుచు దిట్టుచు దానిని వృథాసేయకుండు. వారు పలుచనిమంటిచే గప్పబడినబండతాతివంటివారు. దానిపై వర్షము కురిసినతోడనే యామన్ను కఱగిపోయి గట్టిదగుతాయిమాత్రము మిగిలిపోవును. వారు చేసినకృత్యములవలనఁ దమ కేలాభమును గలుగఁబోదు. దేవుఁ డవిశ్వాసులకు రక్షణమార్గమునుగల్పింపఁబోడు.

(16) దేవుని సంతోషపెట్టుటకును, దమయాత్మల స్థిరత్వమునకును, దమధనమును వెచ్చపెట్టువారు పర్వతముమీఁది తోఁటవంటివారు. దానిపై గొప్పవర్షము పడి తోఁట రెండింతలు ఫలవంత మగును. వర్షము పడకపోయినను మంచైనను దానిపైఁ బడకపోదు. దేవుఁడు నీకృత్యములను జూచుచునే యున్నాఁడు.

నదులు ప్రవహించుచుండు తాళవనమునంగను, ద్రాక్షవనము నందును, సర్వవిధములగుపం డుండగా నచట వృద్ధత్వము తన్నాక స్మికముగా నలముకొనఁ, దనసంతతివారు బలహీనులై యుండ, వెంటనే ప్రచండమారుతము వీచి, యావనమును గాల్చుగా నది నిర్మూలమగుట యెవ్వని కిష్టముండును ? నీ వాలోచించుకొనుటకు దేవుఁ డిట్టి సూచనలను సృష్టపఱుచుచుండును.

అధ్యాయము 37.

విశ్వాసులారా! మీరుసంపాదించినసర్వవస్తువులను, మేము భూమినుండి తీసి మీ కనుగ్రహించినవస్తువులను మాత్రమే భిక్షగా నొసగుండు. చెడువస్తువుల నేర్చి భిక్షనీయకుండు. మీరు పరిగ్రహింప నిచ్చగించువస్తువులనే భిక్షగా నొసగుండు. దేవుఁ డైశ్వర్యవంతుండు ! స్తవనీయుడు !

నైతాను మీకు దారిద్ర్యము నిచ్చెద నని భయపెట్టుచు నీచకార్యములఁ జేయ నియోగించుచుండును. కాని దేవుఁడు తన

యెడల చేసిన యపరాధములను క్షమించి యైశ్వర్యమునిచ్చెద ననుచున్నాఁడు. ¹⁶ దేవుఁడు సర్వప్రదాత. బుద్ధమూర్తి.

అతఁడు తనయిష్టమువచ్చినవారికి బుద్ధిని ప్రసాదించును. అట్టి బుద్ధిని పొందినవారు గొప్పమేలు పడయఁ గలరు. కాని, హృదయములందు మంచియూహలు కలవారు తప్పు నితరులు దానిని జ్ఞానకముంచుకొనరు.

270. నీ వేభిక్ష నిచ్చినను, ఏమొక్కు మొక్కినను, దేవునికి దెలియుచునే యున్నది. కాని, యధర్మవర్తనుల కెట్టిసహాయమును చేకూరదు.

నీవు బహిరుగముగా నీయనెంచెదవా? అది మంచిదే. బీదలకు గుప్తదానముఁ జేసెదవా? ఇదియు నీకు లాభకరమే. అది నీపాపములను హరింపఁగలదు. దేవుఁడు నీకర్మలన్నిటికిని సాక్షియైయున్నాఁడు.

ఓముహమ్మదా! వారిరక్షణనుగూర్చి నీ కేమియు సధికారము లేదు. దేవుఁడు తనయిచ్చవచ్చినవారికే రక్షణ నొసగును. మీరు భిక్షగా నొసగినదాని మేలు మీకే వచ్చి చేరును. మీదేవునిముఖ సందర్శనమునకే భిక్ష పెట్టుచుండవలెను. భిక్షగా మీరిచ్చిన మంచి వస్తువు లన్నియు మీకు తిరిగి యాయబడును. మీ కేయన్యాయమును గలుగఁజూడు.

మీలోఁ గొందఱు బీదవారై యెల్లప్పుడును దేవునిపక్షముననే పోరాడుచు, భూమిని దున్నియు, త్రవ్వియు, నైశ్వర్యవంతులు కాఁజాలనివారు నున్నారు. వారిసమ్రత్వమును జూచి, వారినిగూర్చి తెలియనివారు వారిని ధనవంతు లని తలంతురు. వారు దీనముగా నితరులను యాచింపకుండుటనుబట్టి వారిని నీవు తెలిసికొనఁగలవు.

వారికి నీ వేమంచివస్తువును భిక్షగా నిచ్చినను దేవుడు దానిని గుర్తించుచునే యుండును.

అధ్యాయము 38.

తమధనమును రాతింబవళ్ళు రహస్యముగనో, బహిరంగము గనో భిక్షగా నిచ్చివేయువారిని దేవుడు డనుగ్రహించును. వారికి భయదుఃఖములు గలుగజోవు.

ఎక్కువవడ్డీకి ధన మప్పిచ్చువారు రక్షణదినమున సైతానుచే గ్రస్తులగువారు వేచునట్లు వేచియుందురు. వడ్డీకిచ్చుటయు, వర్తకము నొక్కటేయని వారందురు. కాని, వర్తకము చేయవచ్చును గాని, వడ్డీ కప్పు నీయఁగూడ దని దేవుడు నిషేధించియున్నాడు. కావున నీభయసూచనను గ్రహించినపిదప వడ్డీవ్యాపారమును మానుకొనువానిని దేవుడు క్షమించి తనసాన్నిధ్యమున జేర్చికొనును. వడ్డీవ్యాపారమునందే యుండువారు నరకమున బడి యందే శాశ్వతముగా వసింపఁగలరు.

వడ్డీధనమును నిషేధించినను, దేవుడు భిక్షగా నిచ్చినదానిని వడ్డీతో హెచ్చుచేయుచుండును. దేవుని కవిశ్వాసకులును, దుష్టులును నిష్ఠులు కాదు.

కాని, విశ్వాసులును, ఋజువర్తనులును ప్రార్థనాపరులును, ధర్మభిక్షాదాతలును, ప్రభువుననుగ్రహమునకుఁ బాతులయ్యెదరు. వారల కేభయమును, ఏదుఃఖమును గలుగజోదు.

భక్తులారా! మీరు విశ్వసించినవారే యైనచో మిగిలిన వడ్డీధనమును విడిచిపెట్టి దైవభీతిఁ గలిగియుండుఁడు.

మీ రట్లు చేయనిచో దేవునిపక్షమునను, నాతనిప్రవక్త పక్షమునను జరుగజోవుముద్ధమునుగూర్చి విరుఁడు. మీరిప్పుడైనఁ

బశ్చాత్తాపము నొందినచో మీమూలధన మైనను మీకు మిగులును. ఒకరికి హానిచేయనియెడల మీ కేహానియుఁ గలుగఁజోదు.

280. అప్పతీర్చుట కష్టమని తోచినవానికి సులువగువఱకును నోర్చియుండుఁడు. దానిని భక్షగాఁ దెలిసి విడిచిపెట్టినయెడల మఱిత మంచది.

మీరు దేవునియొద్దకు తిరిగి వెళ్ళఁగలదినముఁ గూర్చి భయ పడుఁడు. అపు డెవరికిఁదగినలాభము వారికిఁ గలుగఁ గలదు. ఎవరికి నన్యాయము గలుగఁజోదు.

అధ్యాయము 39.

విశ్వాసులారా! ఒకనిశ్చితదినమందు చెల్లింపగలమని యప్పు తీసికొన్నప్పుడు దానిని వ్రాతమూలముగా నుంచుకొనుఁడు. మీ యిద్దఱకును నన్యాయము లేకుండ వ్రాయసకాఁడు వ్రాయవలయును. వ్రాతగాఁడు దేవుఁడు ప్రసాదించినట్లు వ్రాసి తీటవలయును. అప్పు టుచ్చుకొనినవాఁడు వ్రాయవలసినది చెప్పుచుండగా వ్రాయు వాఁడు వ్రాయుచుండవలయును. అప్పుఁడుచ్చుకొనినవాఁడు దైవభీతి గలిగి, టుచ్చుకొనినదానిలో తా నేమాత్రమును నెగవేయనెంచఁ గూడదు. కాని, యప్పుఁడుచ్చుకొనినవానికిఁ దెలియక, బలహీన ముగ నుండి, యప్పుఁడత్రమును వ్రాయుచుకొనలేకపోయినప్పుడు తనస్నేహితుఁడు న్యాయముగా వ్రాయుంపవలయును. పత్రముపై మీలో నిద్దఱుమగవారిని సాక్షులుగా నుదాహరింపవలయును. ఇద్దఱు మగవారు దొరకనప్పు డొకమగవాఁడును, తగినవారని నీకుఁ దోచిన యిద్దఱుస్త్రీలును సాక్షులుగా నుండవచ్చును. ఆస్త్రీలయం దొకతె మఱచిపోయినయెడల రెండవయామె యైనను జ్ఞాపకము తేఁగలదు. సాక్షుల నెప్పుడుపిలిచినను రాలే మనఁగూడదు. అప్పు కొంచె

మైనను, గొప్పదైనను తేదీతోఁగూడ వ్రాత్రయం దుంచనేల యని యుపేక్ష చేయఁగూడదు. ఇది దేవునివృష్టియందు న్యాయముగను, తీర్పుచెప్పుట కనుకూలముగను, సంశయములఁ దొలఁగించునదిగను నుండును. కాని, వస్తువు లెదురుగా నున్నప్పు డొకచేతినుండి మఱి యొకచేతి కొప్పుఁజెప్పువలసినప్పు డవివ్రాత్రమూలముగా నుండకపోయి నను తప్పులేదు. అమ్మునప్పుడు సాక్షులనుంచికొని, వ్రాత్రగానికీఁ గాని, సాక్షికిఁ గాని హాని కలుగఁజేయకుండు. ఇట్లు చేయుట ద్రోహ మగును. దేవునికి సర్వమును దెలియును. దైవభీతి గలిగి యున్నచో దేవుఁడు మీకు జ్ఞానమును బ్రసాదించఁగలఁడు.

నీవు ప్రయాణములో నుండఁగా వ్రాత్రగాఁడు దొరకనప్పుడు, తనఖాగా వస్తువుల నుంచికొనవచ్చును. కాని మీలో నొకరిపై నొకరికి నమ్మక మున్న యెడల తనఖాగా వస్తువులను తిరిగి యిచ్చివేసి దేవునికి భయపడవలయును. సాక్ష్యమియమనిచెప్పుకుండు. అట్లు చెప్పువాడు దుష్టవృద్ధయుఁ డగుచున్నాఁడు. దేవుఁడు మిక్కిత్య ములను జూచుచునే యున్నాఁడు.

అధ్యాయము 40.

① స్వర్గమ ర్త్యములందుఁ గలదంతయు దేవునిదే. మీమనస్సులలో నున్నది దాచిపెట్టినను వెలిబుచ్చినను దేవుఁడు సర్వమును గుర్తించుచునే యున్నాఁడు. ఆతఁడు తనయిష్టమువచ్చినవారిని క్షమించి, యిష్టమువచ్చినవారిని శిక్షించును. ఆతఁడు సర్వశక్తుఁడు.

భక్తులవలెఁ బ్రవక్తయు ప్రభువుపంపినవార్తను నమ్ముచు న్నాఁడు. ప్రతిమనుష్యుఁడును దేవునియందును, నతనిదేవతల యందాను, నతనిగ్రంథమునందును, నతనిప్రవక్తలయందును నమ్మకము గలిగియున్నాఁడు. ఆతనిప్రవక్తలయందు మేము తారతమ్యము

లంచబోము. వారు “మేమువింటిమి. విధేయలమై యున్నాము. ప్రభువా! నీయొద్దకే మేము తిరిగి రాగలము. కావున గరుణింపు” మని యందురు.

(16) ఏయాత్మపైనను దేవుడు శక్తికిమించినభారము నుంచడు. ఆయాత్మ తాను సంపాదించినమంచి ననుభవించి, కష్టపడి కూడఁ బెట్టినచేడుగును మోయగలడు. “ప్రభువా! మేము మఱచినను, పాపులమైనను మమ్ము శిక్షింపకుము. ప్రభువా! మాపూర్వులపై నీవు వైచినభారమువంటిభారమును మాపై వేయకుము. ప్రభువా! మేము మోయశక్తిలేనిదానిని మాపై నుంచకుము. మాపాపములను రూపుమాపి, మమ్ము క్షమించి, మాయెడఁ గరుణఁ బూనుము. నీవే మాకు రక్షకుఁడవు. కావున విశ్వాసహీనములగుజాతులపై మాకు జయము నిమ్ము.

సురా 3. ఇమానుకుటుంబము

మదీనా—199 పద్యములు—20 రుక్కులు.

అధ్యాయము 1.

దయాదాక్షిణ్యమూర్తియగు దేవునిపేర.

అలిఫ్. లమ్. మిమ్.

(16) దేవుడు చిన్మయుఁడు, స్వయంవ్యక్తుఁడు, సర్వాధారుఁడు, అతనికంటె వేఱు దేవుడు లేడు.

మనుష్యునకు రక్షణగా శాసనమును, (తొరాత్) ధర్మ

T 3516

గ్రంథమును (ఇంజీల్) నాతఁడు పూర్వము పఠింపఁడను. ఇప్పు డీ “జ్యోతిని” బంపినాఁడు. ఈ “గ్రంథము” పూర్వపుదానిని సత్యముగా స్థిరపఱచునదియే. దేవునినూచనల నమ్మనివారికి ఘోర బాధయేకదా! దేవుఁడు శక్తిమంతుఁడు. పగగలవాఁడు.

దేవుఁడు! స్వర్గమర్త్యములయం దెద్దియు నాతనికి గోప్యము కాదు.

తల్లలగర్భములలో మీకు రూపము నొసగినవారే డాతఁడే. దేవుఁడు శక్తిమంతుఁడు, బుద్ధుఁడు; అతనికంటె వేఱుదైవము లేఁడు.

‘ఆగ్రంథమును’ మీకుఁ బంపినవారే డాతఁడే. దానిలోని కొన్ని నూచనలు స్పష్టార్థము గలవి. ఇవియే గ్రంథమునకుఁబునామలు; ఇతరము లలంకారగర్భితములు. కాని తప్పుతోవంబడిన హృదయము లందలియలంకారముల ననుసరించి, వానియర్థముకొఱకు పెనఁగు లాడుచుండును. చీకాకునొంద నభిలషించును. స్థిరజ్ఞానము గలవారు “మేము దానిని నమ్మినాము. అదియంతయు దేవుఁ డనుగ్రహించినదే” యని యందురు. కాని జ్ఞానులుతప్ప నితరులు దీనిని మనసులం దుంచుకొనరు.

మాప్రభువా! నీవే దాతపు. ఒకసారి మాకు రక్షణనొసగి తిరిగి మాహృదయములను భ్రమలోఁ బడనీయకుము. నీకరుణ మాపైఁ బ్రసరింపఁ జేయుము.

మాప్రభువా! నిశ్చితమైనది నముకొఱకు నీవు మనుష్యజాతి నంతటి నొకఁచోఁ జేరఁదీయఁ గలవు దేవుఁడు తనమాటను తప్పఁడు. అవిశ్వాసులధనమును, సంతతియు దేవునిముం దెందుకును బనికిరావు. వా రన్ని కింధనప్రాయము లగుదురు.

10. ఫిర్రానుప్రజలును, వాఠికిఁ బూర్వము గతించినవారునువలె వారు మానూచనల నసత్యములుగఁ బరిగణించిరి. కావున దేవుఁడు వారిని దమ పాపములతోఁ బట్టికొనెను. దేవునిశిక్ష కఠినమైనది.

అవిశ్వాసులతో “మీ రవజయము నొందుదురు. నరకములో మీ రందఱును జేరుదురు. అచట మీకు దుఃఖశయ్య ప్రాప్తమగును.

రెండుసైన్యములును గలియుటయందు మీ కప్పుడే సూచన యుండెను. ఒకసైన్యము దేవునిపక్షమున బోరాడెను. రెండవది విశ్వాసము లేక యుండెను. శత్రువులదృష్టికి మీరు రెండింతలుగఁ గనఁబడితిరి. దేవుఁడు తనయిచ్చవచ్చినవారినిఁ గాపాడెను. బుద్ధిగల వారు దీనివలన పాతము నేర్చికొనఁగలరు.

స్త్రీలు, సంతానము, వెండిబంగారములభాగ్యము, మేలి గుఱ్ఱములు, పశువులమందలు, సస్యభూములు, వీనివలనఁ గలుగునానందములు మనుష్యులకు బాగుగఁ గనఁబడును. అపన్నియు నిహలోకభోగములే. కాని దేవునితోడివాసమే శ్రేష్ఠమైనది.

దైవభీతులగువారి కాలనిసన్నిధానమున నింతకంటె మేలైనవి సిద్ధముగ నుండును. వానిని మీ కెఱింగించుచునా? వనములు, అందలి గుఱారములక్రిందనుండులు, నచట శాశ్వతవాసము, నిష్కళంకలగుభార్యలు, దేవునియామోదము, ఇవన్నియు వారికిఁగలుగును. “ప్రభువా! మేము నమ్మినాము. ‘మాపాపములను త్షమించి, యగ్ని బాధనుండి మమ్ము తప్పించుము’. అను క్షోకరులను, సహనపరులను, సత్యవంతులను, సమృతగలవారిని, ధార్మికులను, ప్రత్యుదయమునను దేవుని త్షమాపణ వేఁడుకొనువారిని, దేవుఁడు పేరీమించును” అనుము.

తాను తప్ప నితరదైవము లేనందుకు దేవుఁడే సాక్షి. దేవతలును, జ్ఞానవంతులు, పుణ్యవంతులు, నైనవారును, “శక్తి మంతుఁడు, బుద్ధుఁడు నగు దేవునికంటె నితరదైవము లేఁడని” పట్కచుందురు.

(10) దేవుని కిస్తామే సత్యమతము. దైవగ్రంథములఁ గొనినవారు తమకు “జ్ఞానము” కలిగి యుండొరులయెడ సీర్వ్యాబద్ధులగువఱకును భేదాభిప్రాయములఁబడలేదు. కాని దేవునిసూచనల నమ్మనివారిని దేవుఁడు త్సమింపఁడు.

వారు సీతో వాదమునకు దిగినచో “నన్ననుసరించినవారి వలె నేనును దేవునియధీనములోఁ జేరితిని” అనుము. గ్రంథమును స్వీకరించినవారితోను సాధారణజనులతోను “మీరు దైవాధీనుల రగుదురా?” అని యడుగుము. వారు భక్తులైనచో వారికి సరియగురక్షణ దొరకును. వారు పెడమొగము పెట్టినచో వారికి బోధించుటయే నీవిధి. దేవుఁడు తనకింకరుల ననుగ్రహించుచునే యున్నాఁడు.

అధ్యాయము 3.

20. కాని, దేవునిసూచనలను నమ్మక, ప్రవక్తలను, పుణ్య మార్గప్రబోధకులను జంపెడివారికి ఘోరశిక్ష కలుగనున్న దని చాటుము.

ఇహపరలోకముల రెంటియందును వీరికర్మలు పని కి రాక పోవును. వారికి సహాయముగ నెవ్వరు నుండరు.

దైవగ్రంథములలోని కొన్ని భాగములను పొందినవారిని నీవు గుర్తించితివా? వారు తమయభిప్రాయభేదముల సరిచేసికొనుటకు గ్రంథమునొద్దకుఁ బిలువఁబడినప్పుడు వారిముఖములను గనిపెట్టితివా? అప్పుడు వారిలోఁ గొందఱు వెనుదిరిగి చాలదూరము పోయిరి.

“అగ్ని కొన్నిదినములు తప్ప నెప్పుడును మ మ్మంటదు” అని వారు చెప్పుటచేతనే యట్లయినది. వారిమతమునందలి వారిపన్నా గములే వారిని మోసపుచ్చినవి.

కాని, నిశ్చయముగ వచ్చుచున్న దినమందు; వారందఱు నొకచోఁ జేరునప్పుడు ప్రత్యాత్మయుఁ దాను గడించుకొనినదానిని తీసికొననున్నప్పుడు, వారి కెట్టియన్యాయమును గలుగఁజోనప్పు డేమగునో!

‘దేవా! సర్వశక్తిసంపన్నా! నీయిచ్చవచ్చినవారికి నీవు సహాయమొసగుదువు; ఇచ్చవచ్చినవారినుండి దానిని తీసివేసెదవు; నీయిచ్చవచ్చినవారిని వైకెత్తుదువు. ఇచ్చవచ్చినవారిని దీనులఁ జేసెదవు. నీకన్నివస్తువులపైనను శక్తి గలదు. మేలంతయు నీచేతనే యున్నది” అనుము.

రాత్రిని పగటిలోనికిని, పగటిని రాత్రిలోనికిని నీవు సంక్రమింపఁజేతువు. సజీవుల నిర్జీవులుగను, నిర్జీవుల సజీవులుగను చేసెదవు. నీయిష్టమువచ్చినవారికి నీవు కొలఁదికిమీఱి యొసఁగెదవు.

19 విశ్వాసులు విశ్వాసులతోడనే కాని యవిశ్వాసులతో స్నేహము చేయఁగూడదు. వారినుండి భయశంక గలిగినప్పుడుతప్ప వారు దేవునినుండి యెద్దానిని నాసింపఁజాలరు. దేవుఁడు తన్నుఁ గూర్చి మిమ్ము భయపడవలయు నని కోరుచున్నాఁడు; మీరు దేవునియొద్దకేకదా తిరిగి పోవలయును?

20 మీహృదయములలో నున్నదానిని దాచికొనినను బయటఁ బెట్టినను దేవునికిఁ దెలియును. స్వర్గమర్త్యములం దేమియున్నదో యాతనికే యెఱుక. అన్నివస్తువులపైనను దేవునికి శక్తి గలదు.

ఆదినమునఁ బ్రత్యాత్మయుఁ దా నొనర్చినపుణ్యమును జూచును; తాఁ జేసినపాపమునకును దనకును గడుద వ్యగుఁగాక యని కోరుచుండును. దేవుఁడు తనకింకరులయెడ ప్రేమగలిగి యున్నాఁడు. కావున నాతఁడు నీవు తన్ను గుర్తించియుండఁ గోరు చున్నాఁడు.

అధ్యాయము: 4.

30. “మీరు దేవుని బ్రేమించినచో నన్ను సరింపుడు. దేవుడు ఓమించును. మిమ్ము బ్రేమించును. మీ పాపములను బాట ద్రోలును.

దేవుని నాతని ప్రవక్తను మన్నింపుడు. వెనుదిరిగినచో దేవుడు నమ్మనివారిని బ్రేమింపడు” అని చెప్పుము.

దేవుడు ఆదామును, నుహును, ఇబ్రాహీముకుటుంబమును, ఇమ్రానుకుటుంబమును,

ఇట్లు యొకసంతతితరువాత నొకసంతతివారిని మనుష్యులందఱి కంటె నధికులఁ గావించెను. దేవుడు శ్రోత ; జ్ఞాని.

ఇమ్రాను భార్య “ప్రభూ ! నేను నా గర్భములోని శిశువును నీ సేవకై యర్పించుచున్నాను. నీవు శ్రోతవు. జ్ఞానివి. కావున నాయీ కానుకను బరిగ్రహింపుము” అనెను.

ఆమెముఁ బ్రసూతయై “ప్రభూవా ! నాకు స్త్రీ శిశువు దప్పించినది. ఆమెకు “మరియమ్మ” యని నామకరణ మొనర్చితిని. రాలదెబ్బలుతినిన సైతానునుండి యామెను నామెసంతతిని గాపాడుము” అనెను. ఆమె కేశిశువు జనించెనో దేవునికి దెలిసెను. స్త్రీ పురుషుఁడు కాదు గదా !

అయినను ప్రభూ వా స్త్రీ శిశువును బ్రీతితో స్వీకరించి దినదినా భివృద్ధి నొందించెను. జకెరియా ఆమెను పెంచెను. మఠమునొద్దకు జకెరియా యెన్నిసార్లు పోయి చూచినను మరియమ్మకుఁ గావలసినంత యాహార ముండుచుండెను. “మరియమ్మా, ఇది నీ కెక్కడిది” అని యాతఁ డడుగ నామె “ఇది దేవుఁ డనుగ్రహించినది. దేవుడు తనయిచ్చవచ్చినవారిని బోషించును. అతనికి లెక్కలేదు” అనెను.

అచట జకెరియా తనప్రభువును బిలిచి “ప్రభో! నీవు ప్రార్థనలను విందువు. నాకు మంచినీరంతి కలుగునట్లనుగ్రహింపుము. నీవే మొఱల నాలించువాడవు” అనెను.

అతఁడు మఠమునొద్ద ప్రార్థించుచు నిలిచియుండఁగా దేవత లాతనిఁ బిలిచి “దేవుఁడు నీకు యాహ్వానిచ్చినాఁడు. అతఁడు దేవునివాక్యమును స్థిరపఱచును. అతఁడు మహాత్ముఁడు, పవిత్రుఁడు, పుణ్యవంతులలో శ్రేష్ఠుఁడు” ననిరి.

అతఁడు “ప్రభువా! నేను వృద్ధుఁడనైతినిగదా! నాభార్య వంధ్యగదా. నాకు సంతాన మెట్లు కలుగును?” అనెను. అతఁడు “దేవుఁడు తనయిష్టము నిట్లే నెఱవేర్చుకొనుచుండు” ననెను.

40. అతఁడు “దేవా! నాకొక యానవా లిమ్ము” అనఁ బ్రభువు నీవు మూఁడుదినములు నైఁగలుచేయుట తప్ప మాటలాడవు. ఇదియే నీకానవాలు. కాని, నీప్రభువును నిత్యమును స్మరించి ప్రార్థనానుకూలముల నాతని స్తోత్రము చేయుచుండుము” అనెను.

అధ్యాయము 5.

దేవతలు “మరియమ్మా! దేవుఁడు నిన్నెంచికొని, పవిత్ర వంతురాలుగఁ జేసి ప్రపంచమందలిస్త్రీలోకములో నిన్నే శ్రేష్ఠురాలుగఁ జేసియున్నాఁడు. మరియమ్మా! నీప్రభువు నెడల దృఢభక్తి గలిగి, సాష్టాంగపడి నమస్కరించువారితోఁబాటు నమస్కరింపుము” అనుమాటలను జ్ఞప్తియం దుంచుకొనుము.

నీకదృష్టపూర్వమైన విషయములలో నిది యొకటి. ముహమ్మదా! నీకు దీని నెఱింగించుచున్నాము. మీలో మరియమ్మ నెవరు మొదలవలె నని చీట్లుతీసినపుడు నీవు వారితో లేవు. దానినిగూర్చి వివాదము మొచ్చినప్పుడును నీవు వారితో లేవు.

దేవత “మరియమ్మా! దేవుడు తనమాటను నీకు తప్పక చెప్పును. ఆతనిపేరు మరియమ్మకుమారుడగు మెసయా ఈసా. అతడు డిహాపరలోకములను కీర్తిపరుడై దేవుని సాన్నిధ్యవర్తులలో నొకడై యుండును.

పొత్తిళ్ళలో నున్నపుడును, పెద్దవాఁడైనపుడును గూడ నాతఁడు మనుష్యులకు హితము బోధించును. అతఁడు న్యాయవంతులలో నొకడై యుండును” అనుమాటలను జ్ఞాపకముంచుకొనుము.

ఆమె “ప్రభువా! నేను కన్యనై పురుషస్పర్శ లేనిదే పుత్రివతి నెట్లగుదును” అన నాతఁడు “ఇట్లే యగును. దేవుడు తన కిష్టమైనదానిని సృజింపఁగలఁడు. తన కొకవస్తువు చేయవలెనని యున్నచో “కమ్ము” అనఁగనే యది యగును” అనెను.

అతఁడాతని కాగ్రంథమును బోధించి, బుద్ధిని, ధర్మమును, సువార్తను బ్రసాదించును.

అతఁ డిస్రాయేలుపుత్రులకుఁ బ్రవక్తయగును. “మీప్రభువునుండి యానవాలుతో నిదిగో వచ్చియున్నాను. మట్టితో మీ కొకపక్షిని జేసెదను. నేను దానిలోని కూపిరివిడువఁగనే యది జీవము గలదగును. అంధులను, కుష్ఠరోగులను బాగుచేసెదను. దేవునియనుమతిచొప్పున మృతులకు చైతన్య మొసఁగెదను. మీ రేమిభుజింతురో, మీ గృహములలో నేమిదాచికొందురో దానిని మీతోఁ జెప్పెదను. మీరు విశ్వాసుల రైనచో దీనియందే మీ కొకసూచన యున్నది.

నాకు పూర్వము చెప్పఁబడినధర్మమును స్థిరీకరించుటకును, నిషేధింపఁబడినదానిలో తిరిగి కొంత మీ కనుమతించుటకును, నేను వచ్చియున్నాను. నేను మీప్రభువునుండి యొకసూచనను తీసికొని వచ్చియున్నాను. దేవునికి భయపడి పన్ను మన్నింపుడు.

(16) 50. సత్యముగా దేవుడు నాకును మీకును ప్రభువు. కావున నాతని పూజింపుడు. ఇదియే క్రమపథము" అని యాతఁడు పల్కును.

ఈసా వారియవిశ్వాసమును జూచి, "దేవునితోఁగలసి నా కెవ్వరు సహాయకు లయ్యెదరు" అనఁగా ప్రవక్తలు "మేము దేవునికి సహాయకుల మయ్యెదము. మేము దేవుని నమ్మియున్నాము. దృఢ భక్తులమైనందుకు నీవు సాక్షిగా నుండుము.

ప్రభువా! నీవుపంపినదానిపై మాకు విశ్వాసము గలదు. మేము నీప్రవక్త ననుసరించెదము. అతనికి సాక్షులగువారితోఁబాటు మాపేళ్ళనుగూడ లిఖింపుము" అనిరి.

యహూదీలు కుట్రపన్నిరి. దేవుఁడు తనపన్నాగమును బన్నెను. పన్నాగములఁబన్నువారిలో దేవుఁడే మిక్కిలిసమర్థుఁడు.

అధ్యాయము 6.

దేవుఁడు "ఈసా! నిశ్చయముగా మమ్ము మృతులఁజేసి యొద్దకుఁ జేర్చి యవిశ్వాసకులనుండి విడదీసెదము. రక్షణదినము వఱకును, అవిశ్వాసులకంటె, నిన్ననుసరించువారి నధికులఁ జేసెదము. పిదప మీరు నాయొద్దకే వత్తురు. అప్పుడు మీ వివాదములఁ దీర్చెదను.

సమ్మనివారి కిహపరలోకములయందు ఘోరశిక్ష విధించెదను. వారి కెవ్వరు నడ్డుపడఁ జాలరు" అనినమాట జ్ఞాపకముంచుకొనుము.

విశ్వాసులై క్రమపథమును లగువారి కాయఁడు తగినబహుమాన మిచ్చును. దేవుఁడు దుష్టులను బ్రేమింపఁడు.

ఈయాసవాళ్ళను భయనూచనను నీకుఁ జూపఁగలను. నిశ్చయముగా దేవుని సన్నిధిని ఈసా ఆదామువంటివాఁడే. అతనిని మట్టి నుండి సృజించి "కమ్ము" అనఁగానే యాతఁడు రూపముఁ దాల్చెను.

ఇది నీపరీభువు చాటినసత్యము. కావున శంకావిలులతోఁ జేరకుము.

60. నీకు 'జ్ఞానము' కలిగినపిదప నాతనిగూర్చి యింకను సందేహపడువారితో "రండు! మీపుత్తులను మాపుత్తులను, మీ భార్యలను మాభార్యలను, మమ్మును మిమ్మును బిలిచెదము. అసత్యము పల్కినవారిపై దేవుని కాగ్రహము కలుగుగాక!

ఈచెప్పినది సత్యము. దేవుఁడుతప్ప నితరదైవము లేఁడు. నిశ్చయముగా దేవుఁడు శక్తిమంతుఁడు. బుద్ధుఁడు.

కాని, వారు వెనుదిరిగినచో దేవుఁడు దుష్టవర్తనులఁ దెలిసికొనియే యుండును.

అధ్యాయము 7.

"గ్రంథము ననుసరించుజనులారా! మీకును మాకును వివాదము తీరఁగలదు. రండు! మేము దేవునితప్పనితరులఁ బూజింపము. అతనితో నితరదైవములఁ జేర్పము" అనుము. వారు వెనుదిరిగినచో "మేము దృఢభక్తుల మగుటకు మీరే సాక్షులు.

గ్రంథము ననుసరించుజనులారా! ఇబ్రాహీమునకు పిదపఁ గాని, ధర్మమును, తోరాత్ సువార్తయు, ఇంజీల్ పంపబడకండినప్పు డాతనిగూర్చి యేల వివాదపడెదరు? మీకు బోధపడలేదా?

ఇదిగో తెలిసినదానికొఱకే మీరు తగవులాడుచున్నారు. తెలియనిదానివిషయమై యేల వివాదములు సల్పెదరు. దేవుఁడు సర్వజ్ఞుఁడు. మీ రజ్ఞులరు.

ఇబ్రాహీము యహూదీకాఁడు. నసానీయునుగాఁడు. కాని యాతఁడు దృఢభక్తియుతుఁడు. అతఁడు దేవునితో నితరదైవములఁ జేర్చినవారిలోనివాఁడు గాఁడు.

మనుష్యులలో నిబ్రాహీమునకు దగ్గఱచుట్టములును, ప్రవక్తయగు ముహమ్మదును, అతని నమ్మినవారును నాతని నిశ్చయముగా ననుసరింతురు. దేవుడు విశ్వాసులరక్షకుఁడు.

గ్రంథావలంబులలోఁ గొందఱు మిమ్ము తప్పత్రోవఁ బెట్ట నభిలషింతురు. కాని వారే తప్పత్రోవలోఁ బడుచు దానిని దెలిసి కొనలేకుండురు.

గ్రంథము ననుసరించుజనులారా! దేవునినూచనల మీరే చూచియుంటిరిగదా! వానిని మీ రేల నమ్మరు?

70. గ్రంథావలంబులారా! సత్యము నసత్యముతో నేల కప్పి పుచ్చెదరు? తెలిసియు సత్యము నేల దాచెదరు?" అనుము.

అధ్యాయము 8.

గ్రంథమును నమ్మినవారిలో మఱి కొందఱు “విశ్వాసులకుఁ బంపఁబడినదానిని దినారంభమున నమ్మి, దినాంతమున నమ్మకుండు.

మీమతము ననుసరించినవారినే విశ్వసించుచు ” అందురు. వారిట్లే వెనుకంజ వైచెదరు. వారితో, “దేవుడు చూపినదే సరియైనమార్గము. మీకుఁ జెప్పినదానివంటిదానినే యితరులకును జెప్పవలయును. అయినను నీ ప్రభునిసన్నిధానమున వారు నీతో నేల తగవులాడెదరు? దేవుడు కావలసినవరముల నొసగ సమర్థుడు. అతఁడు వానిని తనయిచ్చవచ్చినవారి కిచ్చును. దేవుడు పరమధార్మికుఁడు, బుద్ధుఁడు.

(6) దేవుడు మహాదాత. అతఁడు తనయిచ్చవచ్చినవారియెడల దయఁజూపును ” అని యనుము.

గ్రంథావలంబులలోఁ గొందఱు తమకు వేయిబంగారునాణెముల నిచ్చినను తిరిగి నీకప్పుగించునంతటినమ్మకము గలవారు. మఱి

కొందఱు నీ వొకనాణెము నిచ్చినను నీవు వెంటనే యడుగకున్నచో తిరిగి నీధనము నప్పగింపని విశ్వాసహీనులు. వీరు, “ అజ్ఞానవతుల యెడ మే మేల నమ్మకము గలిగి ప్రవర్తింపవలెను? వారు దేవుని గూర్చి యసత్యములఁ బల్కుదురు. అట్లు పల్కుచుంటిమని వారికిఁ దెలియును” అని యందురు.

కాని, తానొప్పుకొనినపనిని తప్పక చేయుచు దేవునికి భయ పడువాని నాతఁడు ప్రేమించును.

కొంచెపువెలకై దేవునికొఱ కొప్పుకొనినపనులను, తమ ప్రమాణములను, అమ్ముకొనినవారికిఁ బరలోకమునఁ దాపు దొరకదు! రక్షణాదినమున దేవుఁడు వారితో భాషింపఁడు. వారిని జూడనైనఁ జూడఁడు. వారిని స్పృశింపనైన స్పృశింపఁడు. వారికి ఘోరశిక్ష సంప్రాప్తమగును.

వీరిలో మఱికొందఱు దైవగ్రంథములోని వాక్యములను తార్కారుచేసి సత్యవాక్యములవలె గనఁబడఁజేయుదురు. కాని యదిగ్రంథస్థమైనది కాకయుండును. వారు ‘ఇది దేవుఁడు పల్కినది’ అందురు. గాని యది దైవప్రోక్తము గాదు. వారు దేవునివిషయమై యసత్యములాడుచున్నారని తెలిసియు నట్లు చేయుదురు.

దేవునినుండి పవిత్రగ్రంథములను, బుద్ధిని, భవిష్యజ్ఞానమును బడసియు మనుష్యుఁడు తనయనుచరులతో “నన్నును దేవుని గూడ బూజింపు” డని చెప్పట పాడిగాదు. “మీరు దైవవిషయమున సంపూర్ణులరు కండు. మీకుఁ బవిత్రగ్రంథములు దెలియునుగదా! వానిని బాగుగఁ జదివియున్నారగుదా!” యని చెప్పట యుచితము.

(16) దేవతలనుగాని, ప్రవక్తలనుగాని, మీరు ప్రభులనుగాఁ జేకొనుడని దేవునియాజ్ఞ కాదు. ఏమి! మీభక్తి నిశ్చలమైనపిదప, గూడ నాతఁడు మి మ్మవిశ్వాసులఁ గమ్మనునా?

అధ్యాయము 9.

80. దేవుడు తనప్రవక్తలతో నొడంబడిక చేసికొనునప్పుడు వారితో “ ఇదిగో నేను మీకిచ్చుచున్న గ్రంథమును, జ్ఞానమును, మీతో నిదివఱకే యున్న పవిత్ర గ్రంథములను స్థిరపఱచుట కిఁకమీఁద మీయొద్ద కొకప్రవక్త రాఁగలఁడు. మీ రతనిని విశ్వసించి ఆతనికి సహాయము చేయవలయును. మీరట్లు చేయుటకు నిశ్చయించుకొని నారా? ఈషరతులపై నీయొడంబడిక నొప్పుకొందురా? ” అని యడుగ వారు “ మేము నిశ్చయముగ నొప్పుకొందు ” మనిరి. అప్పు డాతఁడు “ మీరు సాక్షులుగ నుండుఁడు. మీతోఁబాటు నేనును సాక్షిగా నుండెదను.

ఇందుపై వెనుదిరిగినవారు దుష్టు లగుదు ” ర నెను.

వారికి దేవునిమతము గాక యితరమతము గావలెనా? స్వర్గ మర్త్యములయం దన్నియు నాతనియెడ నమ్రత్వము వహించును. వారి కిష్టమైనను నిష్టములేకున్నను సరే, యవి యన్నియుఁ దిరిగి యాతనియొద్దకే చేరును.

“ మేము దేవుని నమ్మెదము. ఇబ్రాహీము, ఇస్మాయేలు, ఇషాకు, యాకూబు, ఆయాజాతులవారు, వీరికిఁ బంపఁబడినదానిని, మూసా, ఈసా, అనుప్రవక్తలను, వీరు తమప్రభువునుండి స్వీకరించిన దానిని, మేము విశ్వసించుము. మేము వారిలో వారికి భేదములఁ గల్పింపము. మే మాతనికే యధీనులమైయున్నాము.

⑥ ఇస్లాముతప్ప మఱియొకమత మెవరైనఁ గోరినచో నామత మంగీకరింపఁబడదు. అట్టివారు పరలోకమునందు నష్టులైనవారిలోఁ జేరుదురు.

ప్రవక్త సత్యవంతుఁ డని తెలిసికొని నమ్మి, యాతనినుండి స్పష్టములగుసూచనలం గొని, విశ్వాసహీనులయినవారిని దేవుఁ డెట్లు

రక్షింపఁగలఁడు? ధర్మము నుల్లంఘించినవారిని దేవుఁడు రక్షింపఁడు.

దేవునియు, దేవతలయు, మనుష్యులయు శాపము వీరికిఁ దగులును. వారు శాపోపహతులై చిరకాల ముందురు. వారిబాధ యిసుమంతయుఁ దగ్గఁడు. ఇటుపైని పశ్చాత్తులై,

16) క్రమమార్గమును బట్టినవారిని తప్ప నితరులను దేవుఁడు చూడనై జూడఁడు. నిశ్చయముగా దేవుఁడు దయాళుఁడు ; కరుణామయుఁడు.

మొదట నమ్మి, పిదప నవిశ్వాసులై, యాయవిశ్వాసమును వృద్ధిపఱుచుకొనువారి పశ్చాత్తాప మంగీకరింపఁబడదు. వీరే తప్ప త్రోవఁ బట్టినవారు.

90. అవిశ్వాసులై మృతినొందినవారు భూమిలో నున్నబంగార మంతయు పరిహారముక్రింద నిచ్చినను అంగీకరింపఁబడదు. వీరికి ఘోర శిక్ష రానున్నది. వీరి కెవ్వరును సహాయము చేయఁజాలరు.

కాండము. 4

అధ్యాయము 10.

నీకు వ్రేమాస్పదమైనదానిని భిక్షగా నిచ్చినఁగాని మంచి వాఁడ వెన్నటికిఁ గానేరవు. నీవొసగునదంతయు దేవునికి యథార్థ ముగఁ దెలియును.

శాసనము (తొరాత్) రాకపూర్వము ఇస్రాయేలు తనకుఁ దాను నిషేధించుకొనినదితప్ప, మనుష్యుల కన్నివిధములగు నాహారము నంగీకరింపఁబడినది. 'మీరు సత్యవంతులరైనచో నాశాసనము (తొరాత్) ను దెచ్చి చదువుడు' అనుము.

ఇక దేవునిగూర్చి యసత్యము కల్పించినవారే దుర్మార్గులు.

“దేవుడు సత్యముఁబలుకును. కావున, దృఢభక్తియుతులరై, దేవునితో నితరదైవములఁ జేర్చకుండిన ఇబ్రాహీము ననుసరింపుడు.

మనుష్యులకొఱకు తొలుదొల్ల కట్టఁబడినదేవాలయము “బెక్కా” లో నున్నది. అది ధన్యము; మనుష్యులకు మార్గ ప్రదర్శకము.

దానియందు స్పష్టములగు సూచనలున్నవి. అచట ఇబ్రాహీము నిలిచియుండినస్థలమునుండి యన్నియానవాళ్ళు నున్నవి. అచటఁ బ్రవేశించినవాఁడు సురక్షితుఁడై యుండును. అంతవఱకుఁ బ్రయాణము చేయఁగలవారి కండఱికి నాదేవాలయము యాత్రాస్థలముగా విధింపఁబడియున్నది. సరే, యిఁక నమ్మనివారిమాట యెందుకు? దేవుని కేజీవులతోడను జోక్యము లేదుగదా!

గ్రంథావలంబకులారా! దేవునిసూచనల నేల నమ్మరు? దేవుడు సర్వసాక్షి!

గ్రంథానుసారులారా! దైవమార్గమునుండి విశ్వాసుల నేల తప్పించెదరు. మీరు దానిని వంకఱగఁ జేసియుఁ జూచుచుందురు. కాని, దేవుడు మీరు చేయుదానిని చూడక యుండఁడు.

విశ్వాసులారా! పవిత్రగ్రంథమును స్వీకరించినవారిలోఁ గొండఱిని మీ రనుసరించిన మీరు భక్తులయినవెంటనే వారు మిమ్మవిశ్వాసులఁ జేసెదరు.

100. దేవునిసూచన లన్నియు మీకుఁ దెలుపఁబడియుండఁగా, నాతనిప్రవక్త మీయందే యుండఁగా, మీ రవిశ్వాసు లెట్లు

కాగలరు? దేవునే పట్టుకొని నిలిచినవాఁ డప్పుడే క్రమపథమును బట్టి యున్నాఁడు.

అధ్యాయము 11.

విశ్వాసులారా! దేవునికి భయపడవలసినరీతిగా భయపడుఁడు. మీరు నిశ్చలభక్తులుగానిదే మృతినొందకుఁడు.

మీరందఱును దేవునిసూత్రమును గట్టిగాఁ బట్టుకొని యుండుఁడు. దానిని విడిచిపెట్టకుఁడు. పూర్వ మొండొరులకు శత్రువులుగా నున్నమిహృదయముల నైక్యముచేసి, తనప్రసాదమున మిమ్ము సోదరులఁగా నొనర్చినదేవునిదయను మఱువకుఁడు. ఆగ్ని కుండమునఁ బడనున్నప్పుడు మి మ్మాతఁడు దానినుండి మఱివైనాఁడు. మీరు సరియైనరక్షణను పొందుటకు,

సన్మార్గములోనికిఁ బిలుచువారును, న్యాయమును విధించువారును, అన్యాయమును నిషేధించువారును, మీలోఁ గొందఱుండురుగదా యని, దేవుఁడు తనసూచనల సీరీతిగా స్పష్టపఱుచుచుండును. వీరికి శ్రేయస్సు కలుగును.

తమలోఁదాము కక్షల వహించి, స్పష్టములగుసాక్ష్యములను జూచియు తగవులాడువారివలె మీరుండకుఁడు.

అట్టివారికి మొగములు తెల్లఁబోయి, పిదప నల్లఁబడినదినమందు ఘోరశిక్ష కలుగనున్నది. మొగములు నల్లబడువారికి.....
“ ఏమి, విశ్వసించియు నవిశ్వాసకులైరా? మీరు నమ్మనందులకు శిక్ష గొంత రుచిచూడుఁడు” అని చెప్పఁబడును.

మొగములు తెల్లఁబాటినవారు దేవునికరుణకుఁ బాత్రులై శాశ్వతముగ ననుగ్రహింపఁబడుదురు.

ఇవి దేవునిసూచనలు ; మేము మీకు వానిని సత్యముగ
 చెబుచున్నాము. దేవుడు మనుష్యజాతి కన్యాయముఁ జేయఁడు.
 (10) స్వర్గము ర్త్యములయందున్న దంతయును దేవునిదే, అన్నియును
 దేవునియొద్దకే మఱి పోవును.

అధ్యాయము 12.

మనుష్యజాతికై యుద్ధరింపఁబడినవారిలో మీరు శ్రేష్ఠులు,
 మీరు న్యాయమును విధించి, దౌష్ట్యమును విషేధించి, దేవుని నమ్మి
 యున్నారు. గ్రంథావలంబకులు విశ్వాసులైనచో వారి కెంతయు
 శ్రేయస్సు కలుగును. వారిలో విశ్వాసు లున్నారుగాని, చాలమంది
 దుర్మార్గులు.

110. వారు మీ కెట్టినష్టమును గలిగింపఁజాలరు. వారు మీతో
 యుద్ధముచేసి వెనుచూపుదురు. వారి కెట్టిసహాయమును గలుగఁ
 భోదు.

వారు దేవునితోడను, మనుష్యులతోడను, సఖ్యము నెఱవనిచో
 నెక్కడనున్నను వారు లజ్జాముద్రాంకితు లగుదురు. వారు దేవుని
 యాగ్రహమునకుఁ బాత్రులై, మొగములపై దారిద్ర్యముద్ర ధరించి
 యుందురు. వారు దేవునిసూచనల విశ్వసించక, యన్యాయముగఁ
 బ్రవక్తులఁ జంపి, తిరుగుబాటుచేసి, ధర్మపథము నుల్లంఘించుటచేతనే
 వారి కెట్టియనుభవము కలుగును.

అయినను నందఱు నొక్కరీతివారు కారు. గ్రంథావలంబకు
 లలో రాత్రిపూట దేవునిసూచనలఁ బఠించి పూజలసల్పు న్యాయవం
 తులును గలరు.

వారు దేవునియందును, తుదిదినమందును నమ్మకము గలిగి,
 న్యాయమును విధించి, పాపమును బరిహారించి, శీఘ్రముగ సత్కా
 ర్యముల నాచరించుచుందురు. వీరే పుణ్యవంతులు.

మీ రాచరించుసత్కార్యములకు ఫలమును మీరు పొందక పోరు. తనకు భయపడువారిని దేవుడు గుర్తించియున్నాడు.

16 అవిశ్వాసులధనమును, సంతతియు, దేవుని కెందుకును బనికి రావు. వారు నిరంతర మగ్నిజ్వాలలో వాసముచేయఁగలరు.

వా రిహమునఁ బెట్టుభిక్షము తమకుఁ దా మన్యాయముగ వర్తించువారిసస్యములపైఁబడి ధ్వంసమొనర్చు చలిగాలివంటిది. దేవుడు వారి కేయన్యాయమును జేయఁడు. వారికివారే యన్యాయముఁ జేసికొనుచున్నారు.

అవిశ్వాసులారా! మీలోమీరె కాక యితరులతో సఖ్యము నెఱపకుడు. వారు మిమ్ము కలుషాత్ములఁ జేయకమానరు. వారు మీవినాశముకొఱ కెదురు చూచుచున్నారు. వారినోటినుండి యసూయ బయలువెడలియే యున్నది. వారిహృదయములయందు దాగియున్న దింతకంటె దుఃఖావహము. మీరు బోధపఱచుకొనినచో దానిచిహ్నములను మీ కప్పడే తెల్పియున్నాము.

చూడుఁడు! మీరు వారిని బ్రేమింతురు గాని, వారు మిమ్ముఁ బ్రేమింపరు. మీరు సర్వగ్రంథమును నమ్మియున్నారు. వారు మిమ్ముఁ గలిసికొనినప్పుడు 'నమ్మియున్నా' మందురు కాని, వీడియున్నప్పుడు కోపముతో మీవైపుచూచి, కొనవ్రేళ్ళచు గఱచు కొందురు. "అయిన మీకోపములో నశింపుఁడు" అనుము. మీహృదయములలోని మూలమూలలు దేవునికిఁ దెలియును.

మీకు మేలుకలిగినచో వారు దుఃఖింతురు; కీడ్డనచో సంతసించుదురు. మీరు స్థిరచిత్తులరై దేవునికి భయపడినచో వారికుట్ర మిమ్మేమియుఁ జేయజాలదు. దేవుడు వారికర్మలచుట్టు నావరించు కొని యున్నాడు.

అధ్యాయము 13.

120. నీవు ఉషఃకాలముననే యిల్లు విడిచి, యుద్ధమునకు స్థలము బాగుచేయనున్నప్పుడు, దేవుఁ డాసంగతి తెలిసికొనెను.

మీలో నిరువురు సైనికులు మనస్సున కలవరపడి ధైర్యమెడలి యున్నప్పుడు దేవుఁడు వారిద్దఱిని రక్షించెను. దీనిని జ్ఞాపకముంచు కొనుము. విశ్వాసులు దేవునే నమ్మియుందురుగాక !

బదరునొద్ద మీరు బలముచాలక యున్నప్పు డింతకుముం దొక సారి దేవుఁడు మిమ్ముఁ గాపాడి యున్నాఁడు. కావున, మీరు కృత జ్ఞులరై దేవునికి భయపడుఁడు.

అప్పుడు నీవు విశ్వాసులతో, “స్వర్గమునుండి మూఁడువేల మంది దేవతలను బంపి దేవుఁడు మీకు సహాయపడుట చాలదా ? ” అంటివి.

ఔను, కాని, నీవు చలింపక దేవునికి భయపడియున్నచో, నీశత్రువు తీవ్రముగ నీపైబడినప్పుడు దేవుఁ డై నువేలమంది దేవతలను వారివారిచిన్నములతో మీసహాయమునకు బంపును.

శక్తిమంతుఁడు బుద్ధుఁడు నగుదేవుఁడే విజయము చేకూర్చు గలవాఁడు. మీహృదయములకు నమ్మకము గలిగించుటకును,

నమ్మనివారిలో చాలమంది సంతమునొందించుటకును, లేదా వారిని బడఁదోసి మఱి సహాయములేకుండ నపజయము చేకూర్చు టకును, దేవుఁ డీసువార్తను మీకుఁ బంపియున్నాఁడు.

వారు దుష్టాత్ములు. కావున వారి నతఁడు దయదలఁచి విడుచుటనుగూర్చియు, శిక్షించుటనుగూర్చియు, నీకేవ్రసక్తియు లేదు.

(6) స్వర్గమర్త్యములయం దున్నదంతయు దేవునిదే. అతఁడు తన యిచ్చవచ్చినవారి ననుగ్రహించి యిచ్చవచ్చినవారిని శిక్షించును. దేవుఁడు క్షమావంతుఁడు ; దయాపరుఁడు.

అధ్యాయము 14.

విశ్వాసులారా! వడ్డికి వడ్డి పెంచి దిగమింగకుండు. మీరు శ్రీయఃకాములరైనచో దేవునికి భయపడుండు.

130. అవిశ్వాసులకై యేర్పఱుపఁబడిన యగ్నికి భయపడుండు.

మీ రాతనిదయ సంపాదించుటకు దేవుని, నతనిప్రవక్తను మన్నింపుండు.

దేవునిక్షమాపణకొఱకును, దైవభీతిపరులగువారికి సిద్ధపఱుపఁబడి స్వర్గమర్త్యములంతగా విస్తరించియుండు భోగభూమికొఱకును, నొండొరులతో స్పర్ధ వహించి యుండుండు.

జయమునందును నభివృద్ధియందును నొక్కతీరుననే భీక్షము నొసగి, తమకోపమును స్వాధీనముచేసికొని, యితరుల ఊమించుచు, సత్కార్యచరణదీక్ష బూనినవారిని దేవుండు ప్రేమించును.

ఒకదుష్కార్యమునుగాని, తమయాత్మల కేయపచారమును గాని, యొనర్చినను దేవునిస్మరించి యతనిని ఊమింపవేడి, మఱి యాదుష్కృతి నాచరింపనివారికి,

ప్రభువు ఊమయు, నదులు ప్రవహించునుద్యానవనములలో స్థిరవాసమును, బహుమానములు. దేవుండుతప్ప పాపముల ఊమింప నెవ్వఁడు సమర్థుండు? కష్టపడువారికి మంచిలాభము కలుగును.

ముందే మీ కుదాహణములు కల్పింపఁబడియున్నవి. కావున దేశసంచారము గావించి, మీకుఁ బూర్వము ప్రవక్తల నసత్య వంతులుగాఁ బరిగణించినవారిగతి యేమయ్యెనో యారయుండు.

(15) ఈ కురాను మానవులకు జ్ఞాపకగ్రంథము. దైవభీతిపరులకు మార్గదర్శకము. భయనూచన.

(16) ధైర్యము వీడకుండు. విచారించుకొను దేవునికి భయపడినచో మీఁచేయియే మీఁదిదగును.

మీకు గాయముతగిలినచో నంతకుఁబూర్వమే యితరుల కట్టి గాయము తగిలి యుండును. విశ్వాసు లెవ్వరో తెలిసికొనుటకును, మతముకొఱకు ప్రాణముల నర్పింపఁగలవారిని మీలోనుండి యెన్నుకొనుటకును,

(140) విశ్వాసులను శోధించి యవిశ్వాసులను నాశనముచేయుటకును, దేవుఁడు జయాపజయముల నొకదానివెనుక నొకటిగఁ బంపుచుండును. దేవుఁడు దుర్మార్గులను బ్రేమింపఁడు.

మీలో ధైర్యముతోఁ బోరాడినవా రెవరో, యోర్పుతో సహించియున్నవా రెవరో కనుగొనకయే దేవుఁడు మిమ్ము భోగ భూమిని బ్రవేశింపనిచ్చుననుకొంటిరా ?

మృత్యువాసన్నముకానిదే మీరు మృత్యువును గోరియున్నారు. కాని, యిప్పుడు కన్నులయెదుట దానిని జూచి పరుగులిడుచున్నారు.

అధ్యాయము 15.

ముహమ్మదు కేవల మొకప్రవక్తయే. అతనికిపూర్వ మట్టి ప్రవక్తలెందఱో గతించిరి. అతఁడు మృతినొందినను, చంపఁబడినను, మీరేల వెనుదిరిగి పాటిపోవలయును? పాటిపోయినవాఁడు దేవుని కేహానియుఁ జేయఁజాలఁడు. కృతజ్ఞులగువారిని దేవుఁడు తప్పక బహూకరించును.

మనుష్యుని జీవితపరిమితిని నిర్ణయించుగ్రంథముప్రకారము దేవునియనుజ్ఞ లేనిదే యెవ్వరును మృతినొందఁజాలరు. ఇహలోక ఫలము గోరువారి కిహలోకఫలమును, పరలోకఫలము గోరువారికిఁ బరలోకఫలమును నొసఁగెదము. కృతజ్ఞులనుతప్పక బహూకరింతుము.

లక్షోపలక్షలమందితో ప్రవక్తలు వివాదములు సలిపిరి.

అయినను దైవమార్గమున వారికి సంభవించినదానితో వారధైర్య పడలేదు. బలహీనతఁ జూపలేదు. శాంతముగ లొంగిపోలేదు. ఓర్పు గలిగియుండువారిని దేవుఁడు ప్రేమించును.

వారును “ ప్రభువా ! ఈ మాపనిలో మాపాపములను తప్పులను తీసింపుము. మాకాళ్ళకు స్థిరత్వము నొసగుము. అవిశ్వాసు లపై మాకు సహాయపడుము ” అని రేకాని యంతకెక్కుడుగ నేమియు ననలేదు.

(16) దేవుఁ డిహపరలోకఫలములనొసఁగెను. మంచికార్యములను జేయువారిని దేవుఁడు ప్రేమించును.

అధ్యాయము 16.

విశ్వాసులారా ! మీ రవిశ్వాసులను మన్నించినచో మిమ్ము వారు వెనుదిరుగఁజేసి తిరిగి నరకమునఁ బడఁద్రోయుదురు.

కాని దేవుఁడు మీ ప్రభువు. సహాయకులలో నాతఁడు శ్రేష్ఠుఁడు.

150. అనుమతి లేనిదే, దేవునితో దేవతలను సమానులనుగాఁ జేసినందు కవిశ్వాసులహృదయములందు భయోత్పాతములఁ గలుగఁ జేసెదము. వారి కగ్నియే వాసస్థానమగును. దుష్టవర్తనలగృహము దుఃఖావిలమైయుండును.

దేవుని యనుమతివొప్పున మీ రెప్పుడు శత్రువుల నిర్జించి తిరో, యప్పుడే దేవుఁడు తనవాద్యమును నెఱవేర్చికొనినాఁడు. కాని, హృదయములందు దౌర్బల్యముచేరినది. అతనియనుజ్ఞఁగూర్చి వివాదపడినారు. మీ ప్రవక్త మీరు కోరినదానిని మీయెదుటికిఁ దెచ్చినను, దేవుని మీరు మన్నించినారు కారు. మీలోఁ గొందఱిహలోకమును, గొందఱు పరలోకమును, గోరుచున్నారు. పిదప మిమ్ము శోధించుటకు వారినుండి మిమ్ము పరుగెత్తఁజేసినాఁడు. కాని, దేవుఁడు విశ్వాసులయెడ నపారదయావంతుఁడు.

మీప్రవక్త మీవెనుక నిలిచియుండి యుద్ధమునకుఁ బ్రేరేపించు చుండ మీరు కొండనెక్కి యెవ్వరిని సరకుగొనకుండ నున్నప్పు డాతఁడు మిమ్ము క్షమించినాఁడు. మీరు మీధనమును గోల్పోయిన దానికిని, మీకు సంభవించినదానికిని వగవకుండఁ జేయుటకును నాతఁడు మీకు కష్టపరంపరలఁ గల్పించినాఁడు. దేవునికి మీకృత్యములన్నియుఁ దెలిసియే యున్నవి.

ఇట్లు మీకుఁ గష్టములను దెచ్చి వెట్టినపిదప దేవుఁడు మిమ్ము సుర క్షితముగ నుంచినాఁడు. మీలోఁ గొందఱు నిద్రావశులై యుండిరి. తక్కినవారు మోహపరవశులై యజ్ఞానముచే దేవునివిషయమై య న్యాయాలోచనలఁ గలిగియుండిరి. 'ఇందువలన మా కేమిలాభ' మని వారనిరి. "ఇదియంతయు దేవునియధీన" మనిచెప్పము. "మాకిందులో నేదైనలాభము కలుగనున్నచో మాలో నెవ్వరును నిచట మృతినొంద కుండియుండురు" అనుచు వారు పైకొకటి చెప్పి లోన నొకటి దాచి కొనిరి. దేవునికి హృదయమర్మములన్నియుఁ దెలిసియే యున్నవి. మీ రిండ్లలోనే యుండిపోయినను, మీలో నిచట చచ్చిపోవ నను శాసింపఁబడినవా రిప్పుడున్నచోట్లకే పోయి యుండురు. అచట దేవుఁడు మీహృదయములను శోధించి యం దేమి కలదో తెలిసి కొనియేయుండును" అనుము.

యుద్ధమున సేన లొండొరులం దాఁకినదినమున మీరు గావించినదానిని గనిపెట్టి మీమీధర్మముల ననుష్ఠింపనీకుండఁ చేసినవాఁడు సత్యముగ నైతానే కాని, యిప్పుఁడు దేవుఁడు వారిని క్షమించినాఁడు. దేవుఁడు క్షమాయుతుఁడు, దయాపరుఁడు.

అధ్యాయము 17

విశ్వాసులారా! ప్రయాణముఁజేసికాని, యుద్ధమునకు వెడలి

కాని, యున్న సోదరులంగూర్చి “వారు మాతోడనే యుండియున్నచో మృతినొందకుండియుందురు; చంపబడక యుండియుందురు” అని పల్కునవిశ్వాసులవలె నుండకుండు. ఈవిషయమై వారికి హృదయ విచారము కలుగవలెననియే దేవుఁ డుద్దేశించినాఁడు! దేవుఁడు పుట్టింప గిట్టింప సమర్థుఁడు; దేవుఁడు మీకార్యములను జూచుచునే యున్నాఁడు.

మీరు దేవునిమార్గమునఁ జంపబడినను, చచ్చినను నది మీయూర్జన లన్నిటికంటె శ్రేష్ఠము.

(15) మీరు చచ్చినను జంపబడినను దేవునియొద్దకే చేరఁగలరు.

దేవునిదయనుగూర్చి నీవు వారితో సాధువాద మొనర్చితివి. నీవు కఠినహృదయుండవై తీక్షణతఁ జూపినచో వారు నిన్ను వదలివెళ్ళి యుందురు. కావున వారిని క్షమించి, వారికొఱకు క్షమాపణవేడి, యుద్ధవిషయమై వారియభిప్రాయములఁ గనుగొని, నీవు నిశ్చయించు కొనినపిదప, దేవుని విశ్వసించియుండుము. తిన్న నమ్మినవారిని దేవుఁడు ప్రేమించును.

(16) దేవుఁడు మీకు సహాయపడినచో మీ మ్రోవ్వరును జయింపఁ జాలరు. అతఁడు మిమ్మువర్జించి వెడలియున్నప్పుడు మీకెవరు సహాయముఁ జేయఁగలరు? కావున విశ్వాసులు దేవుని నమ్మియుందురుగాక!

(16) 160. మిమ్ము మోసపుచ్చువాఁడు ప్రవక్తకాఁడు. ఆమోసగాఁడు తనమోసములతో రక్షణదినమున బయలు వెడలును. అప్పుడు ప్రత్యాత్మయుఁ దనకు రావలసినఫలము ననుభవించియేతీరును. వారి కేయన్యాయమును గలుగజూడు.

దేవునియిష్టముచొప్పునఁ దిరుగువాఁడు, దేవునికోపమును గోరి

తెచ్చికొని సరకమున వసింపగలవానివలె నుండునా? అచటికిఁ బ్రయాణ మతిదుఃఖావహముగ నుండును.

(16) దేవునికి చాలయంతరువులు గలవు. మీరు చేయుదానిని దేవుడు చూచుచున్నాఁడు.

దేవుఁ డిప్పుడు విశ్వాసులయెడ దయాపరుడై యున్నాఁడు. తమవారినుండియే యొకప్రవక్తను లేవఁదీసి, తనసూచనలను వారి యెదుటఁ గనబఱుపఁజేసి, వారిని శుద్ధాత్ములఁజేసి, గ్రంథమును, జ్ఞానమును నాతఁడు వారికిఁ బ్రసాదించెను. అంతకుఁబూర్వము వారు మిగుల పొరబడియుండిరి.

ఇంతకుపూర్వ మొరులకు చేకూర్చిన యపజయమువంటి యప జయము మీకును గలిగినప్పుడు 'ఇది యెచటినుండి వచ్చినది' అని మీ రడుగుదురు. (16) (దేవుని కన్నివస్తువులవైచమ శక్తి కలదు.)

~~ఈ యపజయము మీరు తెచ్చికొనినదే' అని యనుము.~~

సైన్యములు కలిసినదినమున మీకు కలిగినది, దేవుడు మీలో విశ్వాసు లెవ్వరో, కృత్రిము లెవ్వరో శోధించుటకు తెచ్చి పెట్టినది.

"నడువుడు. దేవునిమార్గమున యుద్ధముచేయుడు. శత్రువును బాఱఁద్రోలుడు" అనునాజ్ఞ వెడలినపుడు, వారు "మాకు యుద్ధము చేయుటయే తెలిసియుండిన మిమ్మునుసరించియుండుము" అనిరి. వారిలోఁ గొండఱు విశ్వాసమునకంటె నవిశ్వాసమునకే చేరువయైరి. వారిహృదయములలో లేనిదానిని పెదవులతో నుచ్చరించిరి! కాని, తా మింటఁగూర్చుండి తమసోదరులఁగూర్చి "వారు మాతోఁబా టుండిపోయినచో మృతి నొందకుండియుండురే" యను వారిరహస్యములను దేవుడు తెలిసికొనియే యున్నాఁడు. 'మీరు సత్యభాషు లైనచో మృత్యువునుండి తప్పించుకొనుడు.

దేవునిమార్గమునఁ జంపఁబడినవారు మృతినొంది రని తలంప వలదు. వారు తమప్రభువుతో జీవించియుండి, భాగ్యవంత మగు జీవనము జరిపెదరు.

దేవుఁడు తనదయాపారవశ్యముచే నొసగినదానికి సంతోష పించుచు తమమార్గమునుబట్టియుఁ దమ్మింకను జేరనివారికొఱకు మోదమునొందుచునుండురు. వారి కేవిధమైనభయముగాని, దుఃఖము గాని కలుగఁబోదు.

170. వారు దేవునివరములచేతను, నతనిదయచేతను సంతోష పూర్ణులై యుండురు. విశ్వాసులై యున్నందుకు వారిఫలమును దేవుఁడు నశింపజేయఁడు.

అధ్యాయము 18.

అపజయము నొందినను దేవుని, నతనిప్రవక్తను మన్నించు వారును, సత్కార్యములంజేసి దేవునికి భయపడువారును, గొప్ప లాభమును బడయఁగలరు.

వారితో మనుష్యులు “ఇదిగో, మక్కావాసు లధికసంఖ్యా కులై మీపైకి దాడి వచ్చుచున్నారు. కావున వారికి భయపడుఁడు” అనినప్పుడు వారు తమవిశ్వాసమును మఱింత దృఢపఱచికొని “మాకు దేవుఁడే చాలును. అతఁడు మమ్ము బాగుగఁ గాపాడఁగలఁడు” అనిరి.

కావున వారు దేవునిప్రసాదమును బడసి, యతనివలన భాగ్య వంతులై, యేయపాయమును బొందక తిరిగి వచ్చిరి. దేవుని కిష్టమైన దానినే వా రనుసరించిరి. దేవుఁడు మహాదాత.

సైతాను తనయనుచరులకువలె మీ హృదయములను భయ పూరితములుగఁ జేయ నభిలషించును. మీరు వారికి భయపడ వలదు; విశ్వాసులైనచో నాకు భయపడుఁడు.

170. విశ్వాసములేక తామే ఘనులమని పంతమువైచికొనువారిని జూచి చింతిల్లకము. నిశ్చయముగా వారు దేవుని కేమాత్రమును హానిచేయజాలరు. పరలోకజీవనమున దేవుడు వారికి పాలాసం గడు. ఘోరశిక్షయే వారికి గతి.

తమవిశ్వాసము నిచ్చి యవిశ్వాసమును గొనువారు దేవుని కేమాత్రమును హానిచేయజాలరు. ఘోరశిక్షయే వారికిగతి.

అవిశ్వాసులకు మే మొసగు చిరజీవిత్యము వారిమేలుకొఱకే యని తాము తలంపజనదు. వారు తమపాపములను వృద్ధిచేసికొనుటకే వారి సంతకాలము జీవింపనిచ్చుట. వారికి లజ్జాకరమగుశిక్షయే గతి.

చెడ్డవారినుండి మంచివారిని విడదీయువఱకును విద్వాంసులను తాముండుచోటనే విడిచియుండుట దేవునియభిమతముకాదు. రహస్యములను మీకుఁ దెలుపుట దేవునియభీష్టము గాదు. వానిని తెలుపుట కాతఁడు తనప్రవక్తలలో తనయిష్టమువచ్చినవారి నెంచికొనును. కావున దేవుని సతనిప్రవక్తలను నమ్మియుండుము. నీవు నమ్మి దేవునికి భయపడినచో, నీకు గొప్పబహుమానము కలుగఁగలదు.

దేవుడు దయాపూర్ణుడై యొసగినది చాలదని గునియు వారి కది శ్రేయస్కరము కాదు. అది వారికి చెఱుపే. రక్షణదినమున వారు దేనికై గునిసిరో, యదే కంఠమును జుట్టుకొను పట్టివలె నుండును. స్వర్గమర్త్యముల వారసత్వ మాతనిదే. మీరుచేయునదంతయు దేవునికెఱుక.

అధ్యాయము 19.

180. “దేవుడు దరిదుఁడు. మేము ధనవంతులము” అని చెప్పువారి మాటలను దేవుడు వినినాడు. వారివాక్యములను

అన్యాయముగ ప్రవక్తలను వారు చంపుటయు, మేము తప్పక వ్రాసియుంచి “అగ్ని బాధను రుచిచూడుడు.

మీహస్తములతో మీరు ముందుగఁ బంపికొనినదాని కిది ఫలము. దేవుఁడు తనకింకరుల కన్యాయముచేయుఁడు” అని యందుము.

“స్వర్గమునుండి దిగివచ్చునగ్నిని మ్రింగఁగల యాహుతిని గనఁబఱచినఁగాని యేప్రవక్తను నమ్మవలదని దేవుఁడు మాకువిధించినాఁ” డని చెప్పవారితో “ఇంతకు పూర్వమే, మీరుచెప్పినపనిని, నింకననేకాద్యుతచర్యలను జేసిన ప్రవక్తలు మీయొద్దకు వచ్చియుండిరే! వారిని మీ రేలచంపితిరి? సత్యవంతులరై నచో నాకది చెప్పఁడు” అనుము.

వారు నిన్నసత్యవంతునిగఁ బరిగణించినచో నింతకుఁబూర్వము ప్రవక్తలు తమసందేశమునకు స్పష్టముగు సాక్ష్యములను పవిత్రగ్రంథములను, జ్యోతిర్మయముగు గ్రంథమును దెచ్చినను ససత్యవచనులే యైరిగదా !

ప్రత్యాత్మయు మృత్యువును రుచిచూచి తీరవలయును. రక్షణ దినమున మీమీకర్మలకు ఫలములనే యనుభవించుదురు. అగ్నినుండి తప్పి, భోగభూమిని జేరినవాఁడు సుఖయగును. ఇహలోకజీవనము కృత్రిమఫలదాయకము.

మీధనమువలనను మీవలనను మీరు గొప్ప శోధనలఁబొందుదురు. మీకు పూర్వము పవిత్రగ్రంథములఁ గొనినవారినుండియు దేవునితో సమానులుగ నితరదేవతలఁ జేర్చినవారినుండియు, మీరు తప్పక చెడ్డవార్తలను విందురు. మీరు స్థిరచిత్తులరై దేవునికి భయపడుచుండుటయే యిహలోకజీవనమునకు గావలసినది.

ఇదిగాక, దేవుఁడు పవిత్రగ్రంథములఁ గొనినవారితో నొడం

బడిక చేసికొని, “మీరు దీనిని దాచగూడదు. మనుష్యులకు చాటి చెప్పవలె” నని విధింపగా వారు దానిని వెనుకకు పాత్రవైచి కొలది వెల కమ్మివేసిరి. వారమ్మినధనము పాపభూయిష్ఠము.

తాము చేసినదానికి సంతసించుచు, చేయనిదానికి స్తుతి నపేక్షించువారు శిక్షనుండి తప్పిపోదురని తలంపకుము. వారికి ఘోర శిక్ష సిద్ధముగా నున్నది.

(16) స్వర్గమర్త్యాధిపత్య మంతయు దేవునిదే. దేవుని కన్ని వస్తువుల వైనను శక్తిగలదు.

అధ్యాయము 20.

జ్ఞానసంపన్నహృదయులై, నిలిచియున్నను, గూర్చుండియున్నను, ప్రకృతి వ్రాలియున్నను, దేవుని స్మరించుచు, స్వర్గమర్త్యములసృష్టి నే చింతించుచుండువారికి స్వర్గమర్త్యములసృష్టియందును రాత్రింబవళ్ళోకదానివెంబడినొకటిగ వచ్చుచుండుటయందును, సూచనలు గలవు.

వారు “ప్రభువా! నీవు దీనిని వృథగా సృజించియుండలేదు. నీవు కీర్తనీయుండ వగుదువుగాక! మ మ్మగ్ని బాధనుండి తొలగింపుము.

ప్రభువా! నీ వగ్నిలోబడఁదోయువారిని లజ్జాయుతులఁజేసెదవు. దుర్మార్గుల కెవ్వరును సహాయపడరు.

ప్రభువా! మ మ్మెవరో పిలిచిరి. అతనిపిలుపు వినినాము. “మీరు ప్రభువును నమ్ముఁడు,” అనుచు నాతఁడు మమ్ముభక్తిలోనికిఁ బిలిచినాఁడు. వెంటనే మేము విశ్వాసయుతుల మైనాము. ప్రభువా! మాపాపమును క్షమింపుము. దుష్టకర్మములను మమ్మునుండి దాచివెట్టుము. పుణ్యవృతులతోఁబాటు మాకు మరణమును బ్రసాదింపుము.

ప్రభువా ! నీప్రవక్తలద్వారా మాకు నీవు వాగ్దానముచేసిన దాని నిమ్ము. రక్షణదినమున నుమ్ము లజ్జాన్వితములఁ జేయకుము. నీవు మాటతప్పనివాడవుగదా !” అని యందురు.

అప్పుడు వారిప్రభువు వారితో “మీలో పురుషుడైనను, స్త్రీయైనను చేసినపనిని నష్టపఱుపము. మీలో నొకరు రెండవవారికి పుట్టినవారే. తమదేశమును విడిచి, గృహములను విడిచి నాపక్షమున కష్టములపాలై యుద్ధముచేసి పడిపోయినవారిపాపములను నిర్మూలించి నదులు ప్రవహించుచుండు వనములలోనికి వారిని దెత్తుము” అనుము. ఇదియే దేవుడిచ్చుబహుమానము. దేవుడే సంపూర్ణ బహుమానము నొసగఁగలవాడు.

నమ్మనివారికి భూమిపైఁ గలుగునభివృద్ధివలన మోసపోకుము.

అది క్షణభంగురము. పిదప వారికి నరకవాసమే యగును. వారిశయ్య దుఃఖ హేతు వగును.

కాని, దేవునికి భయపడువారికి తరంగిణులు గానమొనర్చుచు ద్యావవనములు నిత్యవాసముగా నేర్పడును. దేవుడు వారినట్లు బహూకరించును. పుణ్యవంతులకు దేవుడిచ్చినదే శ్రేష్ఠము.

గ్రంథావలంబకులలో దేవునియందును, మీకుఁ బంపఁబడిన దానియందును, వారికిఁబంపఁబడినదానియందును, నమ్మకము గలిగి దేవునిమోల నమ్మిలై యుండువారు గలరు. వారు దేవునియానవాళ్ళను తుచ్ఛధనమున కమ్మి వేయరు. వీరా ! వీరికి ప్రభువుబహుమానము సిద్ధముగానున్నది. అవును, దేవుడు శీఘ్రముగ లెక్కలను వేయుచున్నాడు.

విశ్వాసులారా ! ఓర్చి యుండుడు. సహనపరు లెవ్వరిని స్మరణ గలిగి స్థిరచిత్తులై దేవునికి భయపడుచుండుడు ! మీకు శ్రేయస్సు కలుగును.

సూర 4 స్త్రీలు.

మదీనా 177 పద్యములు—23 రుక్కులు.

అధ్యాయము 1.

దయాదాక్షిణ్యమూర్తియగుదేవుని పేర.

జనులారా! మిమ్మొకజీవాణువునుండి సృజించి, యందుండి యొకభార్యను కల్పించి, యాయీరువురనుండియు నితమంది పురుషులను, స్త్రీలను విస్తరింపజేసినదేవునికి భయపడుడు. ఎవని పేర మీ రొండారులసహాయము వేడెదరో యాదేవునికి భయపడుడు. మిమ్ములఁ గన్నగర్భములను పూజింపుడు. దేవుఁడు మీనడవడిని కనిపెట్టుచున్నాఁడుగదా!

అనాథశిశువులధనమును వారి కిచ్చివేయుడు. వారివిలువ గలవస్తువులకు బనులుగా, పనికిమాలినమివస్తువుల నంటఁగట్టకుఁడు. వారియాస్తిని కలుపుకొని మింగివేయకుఁడు. ఇది గొప్పనేరము.

అయినను మీ రనాథశిశువులయెడ సరిగ వర్తింపలే దని భయపడినచో, నితరస్త్రీలనుండి యిద్దఱను, ముగ్ధురను, నలుగురను మాత్రమే వివాహముచేసికొనుడు. ఇంకను న్యాయముగ సంచరింపలేదని భయపడినచో నొకరైనే కాని, మీరు సంపాదించినబానిస స్త్రీలంగాని పెండ్లియాడుడు. ఇట్లు చేసినచో మీరు న్యాయముగ వర్తించుటకు సులభమగును.

స్త్రీలకు రావలసినధనమును స్వేచ్ఛగా నిచ్చివేయుడు. కాని, నారంతటవారే యాధనములో మీకు భాగమిచ్చినచో నాలాభమును బాగుగ ననుభవింపుడు.

తమధనమును కాపాడుకొనజాలనివారికి, దేవుడు వారిసంరక్షణకొఱకై మీయధీనములోనుంచినదాని నిచ్చివేయకుండు. వారిని పోషించి వస్త్రములిచ్చి వారితో దయగ మాటాడుండు.

అనాధశిశువులను వివాహమునకు యుక్తవయస్సువచ్చువఱకును శోధింపుండు. వారు స్థిరచిత్తముగలవారని మీకుందోచినచో వారియాస్తిని వారికిచ్చివేయుండు. కాని, వారిధనమును పాడుచేయుటగాని, యుక్తవయస్సురానిదే వారు పెరుగుచున్నారుగదాయని, వారియాస్తిని వారి కిచ్చివేయుటగాని, చేయకుండు. ఆయాస్తిని ధనవంతుడగు సంరక్షకుండు ముట్టనైన ముట్టగూడదు. పేదవాడు దానిని జాగ్రత్తగ వాడుకొనుచు తానును కొంత యనుభవింపవచ్చును. వారియాస్తివారికిచ్చివేయునపుడు వారియెదుటనే సాక్ష్యముఁ దీసికొనుండు. దేవుడుగూడ తగినలెక్కలుంచుచునే యున్నాఁడు.

పురుషులకు తమతలిదండ్రులును, బంధువులును, విడిచినదానియందును స్త్రీలకు వారితలిదండ్రులును బంధువులును విడిచినదానియందును పాల్గొన నధికారమున్నది. కొంచెమైనను, గొప్పదైనను వారికి కొంతపాలు తప్పక పోవలయును.

ఆస్తి విభక్తమగునప్పుడు బంధువులు, ననాధశిశువులు, దరిద్రులు నున్నచో, వారి కొకభాగ మిండు. వారితో దయగలిగి మాటాడుండు.

తమసంతానము దుర్బలమైనచో వారిక్షేమమునకై యాతురతనొందువా రనాధశిశువులకు హాని కలుగకుండఁ జూడవలయును. కావున వారు దేవునికి భయపడి న్యాయమునే విధింతురుగాక !

10. అక్రమముగా ననాధశిశువులయాస్తిని మ్రింగివేయువారు తమకడుపులోని కగ్ని హోత్రమును మ్రింగవలసియుండును. వారందే దహింపబడఁగలరు.

అధ్యాయము 2.

మీ సంతానములో నిద్దఱుపుత్రికలవం తొకపుత్రినికీ చొప్పున నీయవలసిన దని దేవునియాజ్ఞ. ఇద్దఱుపుత్రికలకంటె నెక్కువమంది యున్నచో వారికి మూడువంతులలో రెండువంతులును, ఒక్కతెయే యైనచో నామెకు సగముపాలును, నీయవలయును. మృతినొందినవానికి సంతానమున్నయెడల నాతనితలిదండ్రులొక్కొక్కరి కాఱవభాగ మీయవలయును. అతనికి సంతానము లేక ఆయాస్తికి తలిదండ్రులే వారసులైనచో తల్లికి మూడువంతుల పోవలయును. అతనికి సోదరు లున్నచో, నతఁడు చేసినయప్పులను దీర్చి, యాతఁ డిమ్మనిచెప్పినదాని నిచ్చివేయఁగా మిగిలినదానిలో నాఱవభాగము తల్లికి వచ్చును. మీ తండ్రులలోను పుత్తులలోను, నెవ్వరు మీ కెక్కువలాభకారులో మీకుఁ దెలియదు. ఇది దేవుని ధర్మశాసనము. దేవుఁడు జ్ఞానియు, బుద్ధుఁడును గదా!

మీ భార్యలకు సంతానము లేనిచో వారు వదలిపెట్టిన దానిలో సగముమీది. వారికి సంతానమున్నచో వారియప్పులు తీఱఁగా, వారిమ్మనిన వారి కిచ్చివేయఁగా, మిగిలినదానిలో నాల్గవభాగము మీకు వచ్చును. మీకు సంతానములేనిచో, మీరు వదలిపెట్టినదానిలో నాల్గవభాగము వారిది. మీకు సంతానమున్నచో మీయప్పులు తీరఁగా, మీ రిమ్మనినవారి కిచ్చివేయఁగా, మిగిలిన దానిలో నెనిమిదవభాగము వారికి వెళ్ళును. స్త్రీగాని, పురుషుఁడుగాని, దూరబంధువును వారసునిగా విధించియున్నపుడు ఆమెకుగాని, యతనికిఁగాని, సోదరుఁడో సోదరియో యున్నచో, వారికి చెఱియాఱవభాగమును వెళ్ళును. ఇంతకంటె నెక్కుడుమంది యున్నచో, అప్పులు తీర్చివేయఁగా, ఇవ్వవలసినవారి కిచ్చివేయఁగా, మిగిలిన దానిలో మూడువభాగము వారికిఁ బంచిపెట్టవలయును. ఎవ్వరికిని

నష్టము రాగూడదు. ఇది దేవునిధర్మానుశాసనము. దేవుడు జ్ఞాని, దయాళుడు.

ఇవి దేవునిబోధలు. దేవుని, అతనిప్రవక్తను మన్నించిన వారిని దేవుడు తరంగిణులు ప్రవహించు నందనోద్యానముల నీడల క్రింద నిత్యవాసము లేర్పఱుచును. ఇదియే పరమధన్యత !

దేవునిపైనను, నతనిప్రవక్తపైనను తిరుగబడి యతనికట్టు బాట్ల నుల్లంఘించినవానిని దేవుఁ డగ్నిలో శాశ్వతముగఁ బడవే యును. అతనికి లజ్జాకరమగుబాధ కలుగును.

అధ్యాయము 3.

మీలో నేస్త్రీయైనను వ్యభిచరించినచో మీలోనుండియే నలుగురుసాక్షులను తీసికొనివచ్చి, వా రావిషయమును ఋజువుపఱి చినయెడల, వారు మృతినొందువఱకునో వారికి దేవుఁ డేదోమార్గము కల్పించువఱకునో వారియిండ్లు కడలకుండ నుంచుఁడు.

మీలో నేరముచేసినవారి నిద్రఱను శిక్షింపుఁడు. వారు తమ మార్గమునుండి మఱి పశ్చాత్తాపమునొందినచో నూరకొనుఁడు. దేవుఁడే మఱలించువాఁడు ! కరుణాళుఁడు !

అజ్ఞానముచే దుష్కృతము నాచరించినను, పిదప పరితాపము నొంది త్వరగ దేవు నాశ్రయించినవానిని నాతఁ డనుగ్రహించును. దేవుడు వీరివంక దిరుగును. దేవుడు జ్ఞాని, బుద్ధుఁడు !

కాని యకార్యమొనరించి మృతినొందువఱకును పరితాపము నొందక తుదకు మృత్యువాసన్నమగునప్పుడు, “మేము దేవునిశరణుఁ జొచ్చెదము, అను వారికి పశ్చాత్తాపమునకు స్థానమెక్కడిది ?” అవిశ్వాసులుగనున్నవారును దేవునిదయకుఁ బాత్రులు కాఁజాలరు. వీరా ! వీరికిఁ ఘోరబాధలను సిద్ధముచేసి యున్నాము.

విశ్వానులారా ! మీ భార్యలయిష్టము లేనిదే మీరు వారలకు వారసులు కాజాలరు. నిస్సందేహముగ మీరు వ్యభిచార దోషమునకు పాలయినఁగాని, వారికి మారిచ్చినధనమును తీసికొనుటకై వారిని మఱియొకనిని వివాహమాడకుండ నాటంకపెట్టుటయు మీకు తగదు. కాని, దయగలిగి వారితోఁ గలిసియుండుఁడు. మీరు వారిని ద్వేషించి వారినుండి విడిపోయినచో దేవుఁడు మీ కొఱకుంచిన మేలునుండియు మీరు విడఁబడిపోవును రేమో ?

20. మీ రొకభార్యను విడిచి మఱియొకతెను చేకొన నిచ్చుగించినచో మొదటియామె కిచ్చినధనమునుండి యేమియు తీసికొనఁ గూడదు. ఆమె కవమానము కల్పించి, కీడుచేసియా దానినిగైకొనుట?

మీ రొండారులఁ గలసికొని యైక్యమునొందినపిదప నామె నుండి ధనమెట్లు తీసికొనఁగలరు ?

మీ తండ్రులు పెండ్లియాడినస్త్రీలను పెండ్లిచేసికొనఁకుండు. ఇది లజ్జాకరము. హేయము. దుర్మార్గము. అయినదేదో కానిండు. ఇతముం దట్లు చేయకుండు.

అధ్యాయము 4.

మీ తల్లులును, కుమార్తెలును, అక్కచెల్లెండ్రును, పినతల్లులును, మేనత్తలును, అన్నదమ్ములకుమార్తెలును, అక్కసెల్లెండ్ర కూతుండ్రును, మీసవతితల్లులును, సవతియక్క సెల్లెండ్రును, మీ భార్యలతల్లులును, నిన్నుఁజేరినభార్యలకుఁబుట్టిన సవతికూతుండ్రును, (నీవు వారినిఁ జేరినచో వారికుమార్తెలఁ బెండ్లియాడుట పాపము కాదు) నీకడుపునఁబుట్టిన కొడుకులభార్యలును మీకు పత్నులుగా నిషేధింపఁబడియున్నారు. ఈకురాను మీకుఁ జేరకపూర్వము మీరు పెండ్లియాడినదప్పు, ఇద్ద అక్కచెల్లెండ్రును వివాహ మాడఁ గూడదు. దేవుఁడు దయాఘండును, కరుణాఘండును గదా !

కాండము. 5

మీచేతిలో బానిసరాండుగా నున్నవారినిదప్ప, వివాహితలైనస్త్రీలను మీరు పెండ్లాడఁగూడదు. ఇది దేవుఁడు మీకు విధించినధర్మము. మీధనము నుపయోగించి, మంచినడవడి కలిగి, వ్యభిచారదోషము లేకుండ మీరు వివాహము చేసికొనవచ్చును. మీతో సంగమముచేసినస్త్రీలకు వారికి రావలసినదాని నిచ్చివేయుఁడు. ఇదియే ధర్మము. ఈధర్మము నతిక్రమించికూడ మీ రొడంబడికలఁ జేసికొనుటయు నేరముకాదు. దేవుఁడు జ్ఞానియు బుద్ధుఁడునుగదా !

మీలో స్వతంత్రులు, విశ్వాసినులు సగుస్త్రీలను బెండ్లియాడుటకు ధనములేనివారున్నయెడల, మీచేతిలోఁబడిన విశ్వాసినులగు బానిసకన్యలను పరిణయము చేసికొనవచ్చును. దేవుఁడు మీ భక్తిని గుర్తించియున్నాఁడు. మీరొకరినుండి యొకరు పుట్టియున్నారు. కావున వారియభిమానుల యనుమతేఁ బడసి, న్యాయముగు ధనము నిచ్చి వారిని బెండ్లిచేసికొనుఁడు. కాని, వారు పతివ్రతలై యుండునట్లును, వ్యభిచరింపకుండునట్లును, కాముకులఁ జేరఁదీయని వారుగ నుండునట్లును జూడుఁడు. వివాహమైనపిదప వారు వ్యభిచరించినచో స్వతంత్రులగు వివాహితలకు విధించునపరాధములో సగము వారికి విధింపుము. అన్యాయము సేయుటకు వెఱచువాని కీధర్మము విధింపఁబడినది. కాని యాయపరాధమును విధింపకుండుటయే నీకు మంచిది. దేవుఁడు క్షమాయుతుఁడు, కరుణాళుఁడు.

అధ్యాయము 5.

ఇది మీకుఁ దెలియవలయుననియు, మీపూర్వులమార్గము

నకు మిమ్ము ద్రిప్పవలయుననియు, ఆతనికరుణకు మిమ్ము బ్రాత్రుల జేయవలయుననియు దేవునికోరిక. దేవుడు జ్ఞాని, బుద్ధుడు!

దేవుడు మి మ్మిట్లై తనవంకకు ద్రిప్ప నిశ్చయించినాడు. కాని, తమభోగేచ్ఛలకు లోనైనవారు, మీరుగూడ తప్పత్రోవకు దిగవలయునని కోరుదురు.

మనుష్యుడు బలహీనుడుగ సృజింపబడి యుండుటచే దేవుడు మీ భారమును చులకన జేయఁ గోరుచున్నాడు.

విశ్వాసులారా! మీరొంకొరులతో నొడబడి వర్తకము జేసి తప్ప, జూదములు మొదలగువానిలోనికి దిగి యొండొరులభవమును మ్రింగివేయకుండు. ఒకరినొకరు చంపుకొనకుండు. సత్యముగా దేవుడు మీయెడల కరుణ గలిగియున్నాడు.

30. కాని, యెవ్వఁడైనను దురుద్దేశముతో నన్యాయముగ నట్లు చేసినచో నాతని నన్నిలోఁ ద్రోసెదము. ఇట్లు చేయుట దేవునికి సులభము.

నిషేధింపబడిన ఘోరపాపములను మీరు చేయకున్నచో, మీతప్పిదములను మన్నించి గౌరవముగ మిమ్ము భోగభూమిలోఁ బ్రవేశ పెట్టెదము.

దేవుడు మీలోఁ గొందఱికి హెచ్చుగా వరములిచ్చి తక్కిన వారికంటె నధికులుగఁ జేసియున్నాడు. ఆవరములకొఱకు మీరు నాశపడకుండు. స్త్రీపురుషులు తమకుఁదనగినట్లు బహుమానముల నందఁగలరు. కావున దేవుని వరముల నడుగుండు. నిశ్చయముగా దేవుడు సర్వజ్ఞుడు.

తలిదండ్రులును, బంధువులును, స్నేహితులును, విడిచిపెట్టి వెళ్ళినభవమునకు ప్రతివానికిని వారసుల నేర్పఱచి యున్నాము.

కావున వారివారికి గావలసినపా లిచ్చివేయుము. దేవుడు సర్వసాక్షిగదా!

అధ్యాయము 6.

స్త్రీలకంటె పురుషులకు దేవుఁ డెక్కుడుమంచిగుణముల నిచ్చియుండుటచేతను, పురుషులే తమకుఁ బ్రసాదింపఁబడినదానితో నెక్కుడుగ నాదాయము చేయఁగలవారగుటచేతను, స్త్రీలకంటె బురుషు లధికులు. దేవుఁడు స్త్రీలను జాగ్రత్తగఁ జూచుచుండుటచే భర్తలులేనిసమయమున పతివ్రతలగుస్త్రీలు వినయముగలిగి జాగ్రత్తగ సంచరింతురు. అయినను అక్రమవతులగుదురని నీవు సందేహించిన వారిని మందలింపుము. వారికి వేఱుశయ్యలనిచ్చి బాధింపుము. అంతట వారు నీకు విధేయలైనచో వారిపైఁ గోపింపఁజూడకుము. దేవుఁ డున్నతుఁడు; మహాత్ముఁడు!

భార్యాభర్తలకు పడకున్నదని నీవు శంకించినచో నాయీరు ప్రరికుటుంబములనుండియు మధ్యవర్తుల సంపుము. వారు కలియుట కిష్టపడినచో దేవుఁడు వారిని సఖ్యపడఁజేయును. దేవుఁడు సర్వజ్ఞుఁడు గదా!

దేవునిఁ బూజించుచు నాపూజలో నితరదైవములఁ గలుప కుము. తలిదండ్రులకును, బంధువులకును అనాథశిశువులకును, బీదల కును, బంధువులైనను, క్రొత్తవారైనను సరే యిరుగుపొరుగులనుం డువారికిని, తోడఁ బ్రయాణముచేయువానికిని, పాంథునకును, మీ కుడిచేతులతో గ్రహించిన బానిసలకును ననుకూలముగ వర్తింపుము. గర్విష్టులను, వ్యర్థప్రలాపులను,

తాము లోభులై యితరులను లోభమునకుఁ బురి కొల్పు వారిని, దేవుఁడు ప్రసాదించినదానిని దాఁచిపెట్టియుంచువారిని దేవుఁడు ప్రేమింపఁడుగదా! అవిశ్వాసులకొఱకును,

తాము చేయుదానముల నితరులు చూడవలయునని కోరు
వారికొకకును, దేవునియందును, తుదిదినమునందును, సమృద్ధములేని
వారికొకకును, లజ్జాకరమగుశిక్షను సిద్ధముచేసి యుంచియున్నాము.
సైతాను స్నేహితుఁడుగాఁగలవాఁడు దుష్టసఖ్యమును జేసినవాఁడగును.

కాని, దేవునియందును, తుదిదినమునందును విశ్వసించి దేవుఁ
డనుగ్రహించినదానిలో భిక్షము పెట్టువా రెంతయు ధన్యాత్ము
లగుదురు. దేవుఁడు వారిని గుర్తించి యుండును!

40. నిశ్చయముగ¹⁰ దేవుఁ డొకధూళిరేణువైతైన నెవనికి నప
కారము చేయఁడు. వా రేదేని సత్కార్యము చేసినచో నతఁడు
ద్విగుణముగ నొసగును. అతనిమోల గొప్ప బహుమానము
చేకూఱఁగలడు.

కాని, వీరిపై తమప్రజలనుండియే సాక్షులను దీసికొనివచ్చి
నప్పుడు, నిన్నే వారిపై నొకసాక్షిగా పిలిచినప్పు డెట్లుండఁగలదో!

ఆదినమున నవిశ్వాసులై, ప్రవక్తవై దిరుగఁబడినవారు
తమతోఁగూడ భూమియంతయు సమనుచేయఁబడుఁగాక యని కోరు
దురు. కాని, వారు దేవునిమోల నొకమాటనుగూడ దాఁచియుంచఁ
జాలరు.

అధ్యాయము 7.

విశ్వాసులారా! తాగి మత్తిలియున్నప్పుడు ప్రార్థన సేయ
రాకుఁడు. మీమాటలు మీకు బోధపడువఱకును వేచియుండుఁడు.
దారిలో ప్రయాణముచేయుచున్నప్పుడు తప్ప మీకు మైలతగిలి
యున్నప్పుడు శుభ్రముగ కడుగుకొనకుండ ప్రార్థన సల్పకుఁడు.
మీరు రోగపీడితులై యున్నపుడును, ప్రయాణము చేయుచున్న
పుడును, అపవిత్రస్థలమునుండి వచ్చినపుడును, స్త్రీ నంటినపిదపను,

నీరు దొరకకున్నను, మంచియిసుకతో రాచికొని, మీముఖములను చేతులను దానితో తోముకొనుడు. దేవుడు ఊమాయుతుడు, కరుణాభుడునుగదా !

సత్యగ్రంథములో నొకభాగ మనుగ్రహింపబడినవారిని మీరుగుర్తించియుండలేదా ? వారు తప్పు నమ్మెడివారు; మీరు మార్గమునుండి తప్పిపోవుదురుగాక యని వారు కోరుచుందురు.

కాని, దేవునికి మీశత్రువు తెవరో తెలియును. దేవుని యాదరణమే చాలును. ఆతనిసహాయమే సరిపోవును.

యహూదీలలోఁ గొందఱు సత్యగ్రంథములోనిమాటలను తార్కాణు చేసి, “మేము విన్నాముగాని, యనుసరింపలేదు. నీవును వినియు విననివానివలె నుండుము. మావంక చూచుచుండుము” అనుచు నాలుకలు తడఁబడ తమదూషణలచే సత్యభక్తి కపాయము గల్పించుచుందురు. అయిననువారు “మేము విన్నాము. అనుసరించు చున్నాము. నీవును విని నుమ్ము గుర్తింపు” మనినచో వారికి శ్రేయస్కరముగను, క్రమముగను నుండియుండును. కాని, దేవుడు వారియవిశ్వాసమునకై వారిని శపించియున్నాడు. వారిలోకొలది మందియే విశ్వాసులు !

సత్యగ్రంథ మనుగ్రహింపబడినవారలారా ! మీముఖలక్షణముల రూపుమాపి, మీతల నిటునుండి యటుత్రిప్పి, సాబత్తుదినమును లక్షింపనివారిని శపించినట్లు మిమ్ము మేము శపింపకముందే, మీచేతిలోనున్న సత్యగ్రంథమును స్థిరపఱుచుటకు మేము పంపినదానిని విశ్వసింపుడు. దేవునియాజ్ఞ జరిగియే తీరవలెను.

దేవుడు తనతో నితరదేవతలను జేర్చుటను ఊమింపడుగదా ! తనయిష్టమైనవా రిది గాక మఱియేది చేసినను నతడు ఊమింప

గలఁడు. దేవునితో నితరదైవములఁ గూర్చినవాఁడు గొప్ప దౌష్ట్యమును గల్పించినవాఁ డగును.

తాము పుణ్యవంతుల మని, యనుకొనువారిని నీవు గుర్తించి యుండలేదా! కాని, దేవుఁడు తనయిష్టమువచ్చినవారినే పుణ్యవంతు లుగఁ బరిగణించును. వారి కితఁడు ఖర్జూరపుగింజలోని రేణువంత యైనను సపకారము చేయఁడు.

50. వారు దేవునిగూర్చి యసత్యము నెట్లు కల్పించుచున్నారో చూడుము. వారిదౌష్ట్యము వెల్లడి కాలేదా?

అధ్యాయము 8.

సత్యగ్రంథములో నొకభాగ మియఁబడినవారిని నీవు చూ చియుంటివిగదా! వారు జుప్తు, థాగొటు లనునైతానులను నమ్మి, యవిశ్వాసులే భక్తులకంటె మంచిమార్గమున నడుపఁబడుచున్నారని యందురు.

వీరినే దేవుఁడు శపించినాఁడు. దేవుఁడు శపించినవారికి నీవెట్టి సహాయకుని జేకూర్పఁజాలవు.

ఖర్జూరపుగింజలోని రేణువైన నొరులకీఁజాలనివారికి రాజ్య ములో వంతు దొరకునా?

దేవుఁడు దయాపరుఁడై యనుగ్రహించిన యితరులనుజూచి వా రోర్వలేకున్నారా? పూర్వము మే మిబ్రాహీముసంతతివారికి గొప్పరాజ్యమును సత్యగ్రంథమును, బుద్ధిని నొసగితిమి.

వారిలోఁ గొందఱు ప్రవక్తను నమ్ముదురు. కొందఱ తాతని నుండి తొలఁగిపోవుదురు. వారికి నరకవహ్నియే తగినశిక్షయై యున్నది.

మాసూచనల నమ్మనివారిని తుద కగ్నిలోఁ గూలఁద్రోయుదుము. వారిచర్మములు కాలిపోయినంతనే వెంటనే వారికి క్రొత్తచర్మమునిచ్చి బాధ ననుభవింపఁ జేయుచునేయుండుము. దేవుఁడు శక్తి మంతుఁడు. బుద్ధుఁడు.

కాని, విశ్వాసముతులై, క్రమవర్తనులగువారిని తరంగిణులు ప్రవహించుచున్నద్యనవనములలో శాశ్వతముగ వసంపఁ జేయుదుము. అచట వారికి నిష్కళంకపవిత్రలగుభార్య లుండురు. అచట వారి నెల్లపుడును చల్లనినీడలయందే యుంచుదుము.

మిఁయొద్ద నెవరైన దాచికొనినదానిని వారి కిచ్చివేయుఁడనియు, వారికి మాధ్యస్థ్యము వహించినపుడు న్యాయమగుతీ ర్పీయవలయుననియు దేవుఁ డాజ్ఞాపించియున్నాఁడు. దేవుఁడు మిమ్ము సనభ్యాసములకుఁ బ్రేరేపించుచున్నాఁడు. దేవుఁడు చూచుచున్నాఁడు, వినుచున్నాఁడు.

విశ్వాసులారా ! దేవుని, సతనిప్రవక్తను, మిఁలోనియధికారులను మన్నింపుఁడు. మిఁకు భేదాభిప్రాయములు కలిగినచో, మిఁకు దేవునియందును తుదిదినమునందును విశ్వసించినచో, నాతగవును దేవునికిని, సతనిప్రవక్తకును దెలుపుఁడు. మిఁకార్యముల సరిచేసికొనుట కిదియే యుత్తమమును క్రమమును సగుమార్గము.

అధ్యాయము 9.

60. నీకును నీపూర్వులకును బంపఁబడినదానిని విశ్వసించితిమని నటించువారిని నీవు గుర్తించియుండలేదా ! ఛాగ్నాటును వారు నమ్మఁ గూడదని యాజ్ఞయైనను, సతనినే తీర్పుచెప్పమని వారు కోరుదురు. నైతానుకూడ వారిని సత్యమార్గమునుండి కడుదవ్వుగఁ దొలఁగింప నభిలషించుచున్నాఁడు.

“దేవుడు మీకును బ్రవక్తకును బంపినదాని నొప్పుగొనుఁ”
డని వారితోఁ జెప్పినచో కపటలు నిన్ను ద్వేషించి మఱలి
పోవుదురు.

కాని, వారు చేసికొనినదాని కొకకష్టము కలిగినచో వా
రెట్లుండురో! అప్పుడు వారు దేవునియాన ప్రమాణములు
చేయుచు నీయొద్దకు వచ్చి “జనులయందు మంచియు, సఖ్యమును
బ్రవర్తింపఁజేయుట తప్ప మఱియొకటి మా కిష్టములే” డందురు.

దేవుడు వీరిహృదయముల నెఱింగియే యున్నాఁడు. కావున
వారినుండివిడఁబడి, వారికి భయసూచనలఁ దెల్పి, వారిహృదయము
లందు నాటునట్లుఁగా హితోపదేశముఁ జేయుము.

దేవునియాజ్ఞచొప్పున ప్రతిప్రవక్తను మన్నింపఁబడుటకే
పంపియున్నాము. కాని, వారు తమయవిశ్వాసముచేఁ దమకుఁదామే
యపకారము చేసికొనినపిదప నీయొద్దకుఁజేరి, దేవుని శరణుజొచ్చి
నప్పుడు ప్రవక్తయు వారికొఱకు క్షమాపణ వేఁడినప్పుడు దేవుడు
కరుణాభండై మనుష్యునివొకఁ దిరుగువాఁడే యని వారు గ్రహింపఁ
గలరు.

నేను మీప్రభువునాన ప్రమాణము చేయుచున్నాను!—వా
రికిఁగల తగవులలో నిన్ను మధ్యస్థునిగాఁ జేసినపిదపఁ గాని వారు
విశ్వసించరు. అప్పుడు నీతీర్పులన్నియు సంకటరహితము లైనవని తెలి
సికొని యాతీర్పులను శిరసావహింతురు.

“మిమ్ము మీరు చంపుకొనుఁడు. మీగృహములను వదలి
పోండు” అని మేము వారి ననుశాసించినచో వారిలో కొలఁది
మంది మాత్రమే యట్లు చేసియుందురు. కాని, వారు తాము
ప్రేరేపింపఁబడినదానినే చేసియుండినచో, వారిభక్తి దృఢమై, వారికి
ప్రేయస్కరమై యుండియుండును.

అప్పుడు వారికి మేమే గొప్పబహుమాన మిచ్చి,
వారిని క్రమమార్గమున సంపియుంచుము !

దేవుని, సతనిప్రవక్తను మన్నించువారు దేవునిదయకుఁ బాత్రు
లయినప్రవక్తలు, నిష్క-పటులు, మతముకొఱకుఁ ప్రాణముల నర్పిం
చినవారు, న్యాయవంతులు నగువారితోఁ గూడియుందురు. వీరు
మంచివారు.

70. ఇదియే దేవునిదయ. దేవుడు చాలినంతజ్ఞానము గలవాఁడు.

అధ్యాయము 10.

విశ్వాసులారా ! ముందువెనుకలు చూచుకొనుచు వేర్వేలు
సైన్యములుగనో, యొక్కసారిగనో కలిసి పొండు.

మీలో నొకఁడు వెనుకకు తగ్గుచుండును. మీ కేదేనియపజ
యము గలిగిన నాతఁడు “ నేను మీతో యుద్ధము చేయులేదు.
కావున దేవుడు నన్ననుగ్రహించినాఁ” డనును.

కాని, మీకు జయమే చేరూఱినచో నాతఁడు మీతో నెన్నఁ
డును, సఖ్యము నెఱపనివానివలె, “ అయ్యో ! నేను వారితోనుండిన
నెంతబాగుండును ! నాకును గొప్పబహుమానము గలిగియుండునే ! ”
యనును.

కావున పరలోకజీవనమునకై యిహలోకజీవనము నర్పించు
వారు దేవునిమార్గమున యుద్ధము చేయుదురుగాక ! దైవపథమున
రణమొనరించువాఁడు చచ్చినను జయించినను సతనికి తుదిని గొప్ప
బహుమాన మిత్తుము.

దేవునిమార్గమునందును, బలహీనులు, స్త్రీలు, బాలురును
“ ప్రభువా ! ఈపురవాసులు మమ్ము బాధించుచున్నారు. ఈపురము

నుండి మమ్ము తప్పింపుము. మాపక్షమునఁ బోరాడుట కొకనిఁ బంపుము. మా కొకసంరక్షకుని నీయొద్దనుండి పంపుము” అను చుండఁగా వారిపక్షమునను, మీరు పోరాడకుండుటకు మీ కేమి మూడినది ?

విశ్వాసులు దేవునిమార్గమున యుద్ధము చేయుదురు. ఆవి శ్వాసులు ధాగౌతుమార్గమున పోరుదురు. కావున సైతానున్నేహి తులపైపోరు సలుపుము. సైతానుపన్నాగము శక్తిహీనముకాఁగలదు.

అధ్యాయము 11.

“కొలఁదికాలము యుద్ధము మానుఁడు; ప్రార్థనల సల్పి భిక్షము పెట్టుఁడు” అని చెప్పబడినవారిని నీవు గుర్తించియుండలేవా? కాని, వారు యుద్ధము చేయవలయు నని యాజ్ఞయైనంతనే దేవునికి భయపడునట్లే, అంతకంటె నెక్కుడుగనే మనుష్యులకును భయపడి “ప్రభువా! మమ్ము యుద్ధముచేయుఁడని యేల యాజ్ఞాపించితివి? మేము చరమవిశ్రాంతి నొందువఱకు నేల యారకుంటివికావు?” అందురు. “ఇహలోకఫలము కొంచెమే. దేవునికి భయపడువానికి పరలోకజీవనమే శ్రేయోదాయకము. మీకు ఖహూరపుగింజతోక్కకంటె నెక్కువకీడు కలుగఁబో” దని వారితో ననుము.

మీ రున్నతగోచరములందుఁగాని, యెక్కడగాని యున్నను మిమ్ము మృత్యువు వెంబడించుచునే యున్నది. వారికి జయము కలిగినచో “ఇది దేవుఁ డనుగ్రహించిన” దనియు, హాని కలిగినచో “దీనిని నీవే తెచ్చిపెట్టితి” వనియు నందురు. వారితో “సర్వమును దేవుఁడు తెచ్చినదే” అనుము. కాని, వారికి చెప్పినదాని నించుకై నను వారు బోధపఱచుకొనకుండుటకు వారి కేమిమూడినది ?

నీకు కలిగినమేలు దేవుఁ డిచ్చినది; కీడు నీవు తెచ్చికొనినదే.

మనుష్యజాతికి నిన్ను ప్రవక్తగాఁ బంపియున్నాము. నిన్నుఁగూర్చి సాక్ష్యము పలుకుటకు దేవుఁ డొక్కఁడే చాలును.

80. ప్రవక్తను మన్నించినవాఁడు దేవునిఁగూఁడ మన్నించినవాఁ డగును. నిన్నునుండి మఱిలిపోయినవారిసంరక్షణకై నిన్ను పంపి యుండలేదు.

ఇదిగాక వారు “విధేయత” యని యుచ్చరింతురేకాని, నీ సమక్షమునుండి తిరిగిపోవఁగనే వారిలోఁ గొందఱు నీమాటలఁగాక మఱికొన్నిమాటలను స్మరించుకొనుచుందురు. కాని, వా రేమిస్మరించు కొనుచున్నారో దేవుఁడు వ్రాసియుంచుచునే యున్నాఁడు. కావున వారిని విడిచిపెట్టి దేవునే నమ్మి యుండుము. దేవుఁడు నిన్ను సంరక్షించుటకుఁ జాలును.

వారు కురానును ధ్యానింపఁజాలరా? డేవుఁడే దానిని పంప కుండినచో దానియం దెన్నియో యసందర్భము లుండి యుండును.

క్షేమవార్తగాని, భయవార్తగాని, వారిచేవిని బడఁగనే వారు దానిని చాటుచుందురు. కాని, వారు దానిని ప్రవక్తకును, నధికారులకును, దెలిసినచో, దానిని గూర్చి తెలిసికొనఁ గోరువారు వారినుండి తెలిసికొందురు. దేవుఁడు మంచివాఁడును దయాళుఁడును కాఁబట్టిగాని, కానిచో మీలోఁ గొందఱు తప్ప, నందఱును సైతా నునే యనుసరించియుందురు.

కావున, దేవునిమార్గమున పోరు సలుపుము. నీమీఁద తప్ప నితరులపై భార ముంచకుము. విశ్వాసులను యుద్ధమునకుఁ బ్రేరేపింపుము. దేవుఁడు బలవంతుఁడు. శిక్షించుట కతనికే బలము కలదు. కావున దేవుఁడవిశ్వాసులబలమును తగ్గింపఁగలఁడు.

మంచికొఱకు మనుష్యులకు మాధ్యస్థ్యమును వహించినవాఁడు లాభము పొందఁగలఁడు. కాని, దురుద్దేశముతో మాధ్యస్థ్యము

వహించువాడు దానిఫలము ననుభవించితీరును. దేవుడు సర్వమును జూచుచున్నాడు.

మి మ్మొవ్వరైన నభినందించినచో వారి నంతకెక్కుడుగను లేదా సమానముగ నైనను నభినందింపుడు. దేవుఁ డన్నిటిని లెక్కవే యుచునే యున్నాడు.

దేవుడు ! అతఁడుతప్ప వేఱుదైవము లేడు ! రక్షణదినమున నాతఁడు మిమ్మందఱ నొకచోఁ జేర్చును. ఈవిషయమై యేసందేహ మును లేదు. దేవునివాక్యముకంటె సత్యమైన దేది ?

అధ్యాయము 12.

కపటులుచేసినదానికై దేవుడు వారిని విసర్జించి యుండఁగా వారినిగూర్చి మీ కేల భేదాభిప్రాయము లుండవలయును ? దేవుడు త్రోవతప్పించినవారిని మీరు సరిగ నడిపింపఁ జూచుచున్నారా ? దేవుడు త్రోవ తప్పించినవారికి నీవు మఱియొకదారి చూపఁజాలవు సుమీ !

మీరును వారివలె నొకఁజీరిగ నవిశ్వాసులై యుండవలయు నని వారికోరిక. దేవునివిషయమై వారు తమగృహములను వీడి వెళ్ళు వఱకును, వారితోన్నేహము చేయకుము. వారు తిరిగివచ్చినయెడల వారిని పట్టుకొని, కనఁబడినచోట్ల నెల్ల నఱకివేయుము. వారిలో,
90. మీమిత్రులశరణుఁ జొచ్చినవారిని, మీపక్షమునకుఁ తిరిగి పోయి, మీపైనను, మీప్రజలపైనను యుద్ధముసేయ నొల్లనివారినిఁ దప్ప, నితరులను మీన్నేహితులుగఁ గాని, సహాయకులుగఁ గాని, చేకొనకుండు. దేవుని కిష్టమైనచో నతఁడు వారికి మీపై శక్తి నొసగి మీతో యుద్ధము చేయనిచ్చియుండును. కాని, వారు నిన్ను విడిచిపోయినను నీతో యుద్ధము చేయక సంధికి దిగినను, వారితో నేజోక్యము మీకు దేవుడు కలుగనీయఁడు.

నీవిశ్వాసమును, తమప్రజలవిశ్వాసమును బొందఁగోరు నితరులను మీరు కనుగొందురు. వారెంతకాలము కుట్ర పన్నుదురో యంతకాలము నాకుట్ర యణఁగిపోవును. కాని, వారు నిన్ను విడువక, సంధికి దిగక, యుద్ధము నాపకుండినచో వారిని పట్టుకొని కనఁబడినచోట నెల్ల నఱకివేయుఁడు. వీరిపై నీకు నిస్సందేహముగుశక్తి నిచ్చియున్నాము.

అధ్యాయము 13.

పొరపాటువలన తప్ప విశ్వాసి విశ్వాసిని చంపఁడు. అట్లా పొరపాటువలన నొకవిశ్వాసిని చంపినవాఁడు బానిసతనములో నున్న మఱియొకవిశ్వాసిని విడిపించుట విధి యైయున్నది. చనిపోయినవాని కుటుంబమునకు పరిహార మియవలయును. వారు దానిని భిక్షగా నిచ్చివేయవచ్చును. కాని, చంపఁబడినవిశ్వాసి శత్రుపక్షమువాఁడైనచో, విశ్వాసియై తనకీంద నున్న బానిసీని నొకనిని విడుదలచేయవలయును. కాని, యతఁడు తనమిత్రులలోనివాఁడైనచో నాతని కుటుంబమునకు పరిహార మిచ్చుటయే కాక తనబానిసయగువిశ్వాసి నొకనిని విడుదలకూడ చేయవలయును. అట్లుచేయుటకు ధనము లేనివాఁడు వరుసగ రెండునెల లుపవాసము చేయవలయును. ఇది దేవుఁడు విధించినప్రాయశ్చిత్తము. దేవుఁడు జ్ఞాని, బుద్ధుఁడు!

కాని, చంపవలెనను నుద్దేశముతో విశ్వాసిని చంపువానికి నరకమే ప్రాప్తము. అతఁడండు శాశ్వతముగ వసింపవలయును. దేవుఁ డాతనిఁ గోపించి, శపించి, గొప్పబాధ నతనికి సిద్ధపఱచును.

విశ్వాసులారా! దేవునిపక్షమున మీరు యుద్ధముచేయ నేఁగునప్పుడు యుక్తాయుక్తముల విచారించుచు, మీరుకలిసినప్రతివాని తోడను నిహలోకఫలముల నాసించి “నీవు విశ్వాసివి కావు” అని

యనుచుండకుండు. దేవుడే మీకుఁ గావలసినంత కొల్లగ నీయఁగలఁడు. మీరు పూర్వ మట్లు చేయుచుంటిరి. కాని, దేవుఁడు మిమ్ము తన దయకుఁ బ్రాత్రులఁజేసెను. దేవునికి మీరు చేయునది తెలియుచు గావున వివేకము గలిగి వర్తింపుఁడు.

ఏకష్టమును లేక యింటఁ గూర్చుండు విశ్వాసులకును, దేవుని కొఱకు తమధనమును, తనువులను వనియోగించి యుద్ధము చేయు విశ్వాసులకును, సమానఫలములు కలుగఁజోవు. ఇట్లఁ గూర్చుండు వారికంటె, తమధనమును, దేహములను మనసార దేవుని కర్పించి పోరువారికి దేవుఁ డుచ్చస్థానము నిచ్చును. అతఁ డందఱకును మంచి వాగ్దానములఁ జేసి యున్నాఁడు ; కాని యింటఁ గూర్చుండినవారికంటె పట్టుదలఁ గలిగి పోరువారికి గొప్పబహుమానమును,

గొప్పపదవిని, క్షమాపణయు, కరుణయుఁ బ్రసాదించును. దేవుఁడు క్షమాయుతుఁడు. కరుణాళుఁడు.

అధ్యాయము 14.

తమసౌఖ్యమునకే ముప్పు తెచ్చికొనినవారి యాత్మలను దేవ తలు పట్టుకొని నీస్థితి పూర్వ మెట్టిదై యుండె” నని యడుగఁగా వారు, “భూమిపై మేము బలహీనులముగా నుంటిమి” అందురు. “ఏమి ! మీరు పరుగెత్తి పాటిపోవుటకు దేవునివిశాలభూమి చాలినది కాదా?” యని దేవతలు బదులు చెప్పుదురు. ఏరా ! వీరికి నరకమే గృహ మగును. అచటికి దారి కష్టసంకులము.

బలహీనతచే శక్తిచాలక పాటిపోవుటకు దారి దొరకనిస్త్రీలును, శిశువులును మాత్రము మార్గోపదేశకులు దొరకనందున నరకములోనికిఁ బోవరు.

వీరిని దేవుఁడు క్షమింపఁగలఁడు. దేవుఁడు క్షమాయుతుఁడు, దాక్షిణ్యమూర్తి!

100. దేవునికొఱకు దేశమును విడిచిపెట్టినవారికిని భూమిలో తమ వలె నిర్బంధితులైనవారికిని చాలినంతధనము గోచర మగును. తన గృహమును విడిచిపెట్టి దేవుని, నతనిప్రవక్తను, శరణుఁ జొచ్చినవానికి మృత్యు వాసన్నమైనను దేవుఁ డాతనికి బహుమానమిచ్చుట తప్పదు. దేవుఁడు దయాభుఁడు, కరుణామయుఁడు!

అధ్యాయము 15.

మీరు యుద్ధమున నున్నప్పుడు శత్రువులు మీపైఁబడనున్నచో మీస్రాధనలను క్షప్తపఱచుకొనుట నేరము గాదు. అవిశ్వాసులే ని స్సం దేహముగ నీశత్రువులు.

ప్రవక్తా! నీవు వారిలో నుండి, వారితోఁ బ్రార్థనల సల్పినప్పుడు వారిలోఁ గొందఱు లేచి తమయాయుధముల గ్రహింపనిమ్ము. వారు తమసాష్టాంగనమస్కారములు చేసినపిదప నీవెనుకకుఁ బోనిమ్ము. పిదప ప్రార్థనలఁ గావింపనిమఱికొందఱు వచ్చి నీతోఁ బ్రార్థించి, ముందువెనుక లారసి తమయాయుధముల గ్రహింపనిమ్ము. మీరు మీయాయుధములను, మూటలను నుపేక్షించుట యవిశ్వాసులకు సంతోషదాయకము. అప్పుడు వారు మీపై వెంటనే పడవచ్చును గదా! వర్షముచేతను రోగముచేతను బాధింపఁబడునప్పుడు మీరు యుద్ధములో వానిని వదలిపెట్టుట నేరము కానేరదు. కాని, ముందు వెనుకలఁ జూచికొని వర్తింపవలయును. దేవుఁ డవిశ్వాసులకు ఘోర బాధను సిద్ధపఱచి యున్నాఁడు.

నీస్రాధన ముగిసినపిదపఁగూడ, నిలిచి యుండి యున్నను, కూర్చుండినను, ప్రక్కపై వ్రాలియున్నను దేవునినామోచ్చారణము

చేయుచుండుము. నీవు సురక్షితుడ వైనంతనే ప్రార్థనలసలుపుము. విశ్వాసుల కాయాగంటలయందు ప్రార్థన విధింపబడి యున్నది.

శత్రువును వెంబడించునపు డాలస్యము చేయబోకుడు. మీకు నష్టము గలిగినచో వారికిని మీవలె నష్టము కలుగుచున్న దని గ్రహింపుడు. కాని, వారికి లేనియాశ మీ కున్నదిగదా! దేవుడు జ్ఞాని, బుద్ధుడు.

అధ్యాయము 16.

దేవుడు నీ కిచ్చినవిజ్ఞానము నుపయోగించి మనుష్యులకు తీర్పు చెప్పుదువు గదా యని మేము నీకు గ్రంథము నంపి యున్నాము. కాని, మోసగాండ్రతో వాదింపఁ బోకుము.

౧౭) దేవుని క్షమాపణ వేడుము. దేవుడు క్షమాయుతుడు. దయాళుడును గదా!

తమ్ము తామే మోసగించుకొనినవారిని దయఁ జూడు మని మమ్ము ప్రార్థింపకుము. మోసగాడును, నేరస్థుడును, నయినవారిని దేవుడు ప్రేమింపఁడు.

మనుష్యులనుండి వారు మఱుగుపడి యండెదరు కాని, దేవుని ముందట దాపణిక మెక్కడిది? ప్రతిరాత్రియు నాతని కిష్టములేని సభలను వారు చేయునప్పు డాతఁడు వారితో నుండనేయుండును. దేవుడు వారికృత్యములచుట్టు నున్నాడు.

ఓహూ! ఇహలోకమున మీరు వారిపక్షమున క్షమాపణ వేడుచున్నారే కాని, రక్షణదినమున వారి కెవ రడ్డుపడఁగలరు? వారి కప్పు డెవ్వరు సరక్షకులు కాఁగలరు?

110. కాని కీ ఙ్ఞానరించి తమయాత్మలకే భంగము గావించుకొని నను, పిదప దేవుని క్షమాపణ వేడినవా రాతని క్షమాయుతునిగను, కరుణామయునిగను, గనుఁగొనఁ గలరు.

పాపము చేసినవాఁడు తనముప్పునకే యట్లు చేయుచుండును. దేవుఁడు జ్ఞాని, బుద్ధుఁడు !

అవశుఁడై తప్పును నేరమును గావించి, పిదప నమాయకు లపై నానేరమును త్రోయువాఁడు పరనిందాదోషమునకును స్పృష్ట మగునేరమునకును బాధ్యుఁ డగుచున్నాఁడు.

అధ్యాయము 17.

దేవునిదయయుఁ గరుణయు నీపై లేకుండినచో వారిలోఁ గొందఱు నిన్ను తప్పుదారిఁ బెట్టి నరకమునఁ ద్రోయ నిశ్చయించి యుందురు. కాని, వారు తమ్ముఁ దామే త్రోవ తప్పించుకొని, తమ యాత్మలను నరకమునఁ ద్రోసికొనినవా రగుదురు. వారు నీ కేవిష యమునను కీడు చేయలేరు. గ్రంథమును విజ్ఞానమును దేవుఁడు నీపై నవతరింపఁ జేసినాఁడు. నీకుఁ దెలియనిదాని నాతఁడు నీకుఁ దెలియఁజేసినాఁడు. దేవునికి నీపై నపారమగుదయ గలదు.

వారి రహస్యసంభాషణమువలన నేలాభమును లేదు. భిక్షా దానమును, క్రమవర్తనమును, పరస్పరసౌమనస్యమును విధించువా నికే శ్రేయస్సు కలుగును. దేవుని సంఠోషవెట్టుట కట్లు చేసినవా నికి తుదకు గొప్పబహుమాన మిచ్చెదము.

“రక్షణఁ” గూర్చి తెలిసినపిదపఁగూడ ప్రప క్తనుండి విడఁ బడి విశ్వాసులమార్గము గాక మఱియొకమార్గమును బట్టినవానికి మా కాతఁడు వెనుఁత్రిప్పినట్లే మేమును నతనిపైకి వెనుఁత్రిప్పి

వానిని నరకమునఁ గూలఁ ద్రోయుదుము. ఆమార్గ మతిదుర్గమ ముగా నుండఁగలదు.

అధ్యాయము 18.

తనతో నితరదైవములఁ జేర్చుటను దేవుఁడు క్షమింపఁడు. తన యిష్టమువచ్చినవా రితరపాపములఁ జేసినవారి నాతఁడు క్షమించు నేమో కాని, యితరదైవములఁ గూర్చువారు తప్పుదారిని కడు దప్పు పోయియున్నారు.

వారు కేవలము స్త్రీదేవతలనే పిలుచుచున్నారు. వారు తిరుగు బాటు చేసిన సైతాను నావాహనము చేయుచున్నారు.

వారిపై దేవుఁడు క్రుద్ధుఁడై యున్నాఁడు. అతఁడు “సీసేవకు లలోఁ గొందఱను గ్రహించి,

వారిని దారి. తప్పించి, వారియందు కామముల నుద్రేకింపఁ జేసి, యాజ్ఞాపింపఁగనే వారు జంతువులచెవులను కోయుదురు, నాయాజ్ఞ యైనంతనే వారు దేవునిసృష్టిని మార్చివేయుదురు” అని యనియున్నాఁడు. దేవునిఁగాక సైతానును రక్షకునిగాఁ జేకొనిన వానికి నాశనము స్పష్టముగ గోచరించుచునే యున్నది.

120. అతఁడు వారికి వాగ్దానములఁ జేసి, వారియందు కామముల నుద్రేకింపఁజేసి యున్నాఁడు. కాని సైతాను దారి తప్పించుటకే యట్టివాగ్దానములఁ జేయును. వీరా ! వీరికి నరకమే యావాసము. వా రందుండి తప్పించుకొనఁ జాలరు.

కాని, విశ్వాసులై క్రమవర్తను లగువారిని తరంగిణులు ప్రవ హించు నుద్యానవనములలోఁ బ్రవేశపెట్టుదుము. అచట వారు శాశ్వతముగ వసింపఁగలరు. ఇది సత్యముగా దేవునివాక్యము. దేవునివాక్యమునకంటె నిశ్చయమైన దేది ?

ఈవిషయములు మీ కోరికలప్రకారమును 'గ్రంథా' వలంబకులగు ప్రజలకోరికలప్రకారమును జరుగవు. కీడు చేసినవాడు దానిఫల మనుభవింపఁ గలఁడు. అతనికి దేవుఁడు గాక మఱియొక సహాయకుఁడు గాని, సరక్షకుఁడు గాని దొరకఁడు.

స్త్రీ గాని, పురుషుఁడు గాని, క్రమవర్తనలై విశ్వసించినచో భోగభూమి జొరఁగలరు. ఖర్జూరపుగింజపై తొక్కపాటి యపాయమును వారికి కలుగనేరదు.

దేవుని కథినుఁడై, క్రమవర్తనము గలిగి నిష్కాపట్యముతో నిబ్రాహీముమతము ననుసరించువానిమతముకంటె నుత్తమమతమెద్ది? దేవుఁ డిబ్రాహీమును స్నేహితునిగాఁ జేకొనెను.

స్వర్గమర్త్యములయం దున్నదంతయు దేవునిదే. దేవుఁడు సర్వము నావరించుకొని యున్నాఁడు.

అధ్యాయము 19.

ఇదిగాక వారు నిన్ను స్త్రీలఁ గూర్చి యుపదేశ మడుగుదురు. వారితో "వారిని గూర్చి దేవుఁడు మీకు చెప్పియే యున్నాఁడు. అనాథస్త్రీశిశువులకు న్యాయముగ రావలసినపాలును, నీ వీయ నప్పుడును, వారిని నీవు పెండ్లియాడ నొల్లనప్పుడును, బలహీనులగు బాలురఁగూర్చియు, అనాథశిశువులయెడ నీవు న్యాయముగ వర్తింప వలయు ననియు, నాతఁడు తనగ్రంథముమూలమున తనయిచ్చును నీకుఁ దెలిపియే యున్నాఁడు. నీవు గావించుప్రతికార్యమును దేవునికిఁ దెలియుచునే యున్నది.

భర్తకు తనపై నిష్ఠము లేక కష్టపెట్టునేమో యని భార్య భయపడినచో వారిరువురు నొడఁబడుటవలన తప్పు లేదు. ఒకంబడుటయే

యుత్తమము. మనుష్యులయాత్మలు సాధారణముగ నత్యాశ కాకరములై యుండును. కాని, నీవు దయతో వర్తించి దేవునికి భయపడుచున్నచో నీకార్యములను దేవుడు గుర్తింపకపోడు!

నీవు నీభార్యల నందఱ నొకేతిగఁ జూచికొనవలె నని యెంత యభిలషించినను నట్లు చేయ శక్తుఁడవు కాఁజాలవు. కాని, విమన స్కుఁడవై యున్నట్లు నటించి వారిలో నెవ్వరిని వేధింపకుము. మీ రొకరి నొకరు బోధపఱుచుకొని దేవునికి భయపడినచో దేవుడు ఊహించి దయఁజూడఁ గలఁడు.

130. కాని, వారు విడఁబడినచో దేవుడు వారిని దయతోఁ జూడకపోడు. దేవుడు సర్వపదాత! బుద్ధుడు!

స్వర్గమర్త్యములం దున్నదంతయు దేవునిదే! మీకును, మీకుఁ బూర్వము సత్యగ్రంథముల నంపినవారికిని, దైవభీతిని విధించి యుంటిమి. కాని, మీ రవిశ్వాసుల రైనను, స్వర్గమర్త్యములయం దున్నదంతయు దేవునిదే యని తెలిసికొనుఁడు. దేవుడు భాగ్యవంతుఁడు. స్తవనీయుఁడు.

స్వర్గమర్త్యములయం దున్నదంతయును దేవునిదే. అతని సహాయమే మీకు చాలును.

ఓమనుష్యజాతీ! అతని కిష్టమైనచో మిమ్ము రూపుమాపి, మీస్థానమున నితరుల నతఁడు స్థాపింపఁ గలఁడు. దేవుని కిట్లు చేయుటకు శక్తి కలదు.

ఇహలోకఫలమునకై యందఱు నాసింతురు గాని, యిహపర లోకఫలములు రెండును, దేవునియందే యున్నవి! దేవుడు చూచుచున్నాఁడు; వినుచున్నాఁడు!

అధ్యాయము 20.

వి శ్వా సు లా రా ! దేవునిమోల మీ రిచ్చుసాక్ష్యము, మీకును, మీతలిదండ్రులకును, బంధువులకును విరుద్ధముగ నున్నను, ఎదురుకక్షవారు ధనవంతులైనను, నిరుపేద లైనను, న్యాయము నందు గుఱి నిల్పుడు. మీకంటె దేవుఁ డిరువురకును దగ్గఱగ నున్నాడు. కావున మీరు సత్యమునుండి తొలఁగకుండుటకు మీ కామములకు పశులు కాకుండుడు. కాని, మీసాక్ష్యమును నిర్బంధము వలనఁ జెప్పినను, సాక్ష్య మీయకుండ దూరముగ నుండిపోయినను, దేవుఁడు చేయున దంతయును నెఱుంగుచునే యున్నాడు గదా !

విశ్వాసులారా ! దేవునియందును, నాతనిప్రవక్తయందును, నీకుఁ బంపఁబడిన గ్రంథమునందును, నీపూర్వులకుఁబంపఁబడిన గ్రంథము నందును, నమ్మకము గలిగి యుండుడు. దేవుని, నతనిదేవతలను, నతనిప్రవక్తలయందును, తుదిదినమునందును, నమ్మనివాఁడు, తప్ప త్రోవయందు కడుదవ్వు పోయియున్నాడు.

తొలుత విశ్వసించి మఱల విశ్వసంపక, తిరిగి నమ్మి, యావె నుక నమ్మక తమయవిశ్వాసమును వృద్ధిచేసికొనినవారిని సరియగు మార్గమున దేవుఁడు తీసికొని పోడు.

కపటులకు ఘోరబాధ కలుగనున్నదని చాటుము.

విశ్వాసులను గాక యవిశ్వాసులను స్నేహితులుగఁ జేకొనిన వారు వారినుండి గౌరవము నాసించుచున్నారా ? గౌరవ మంతయు దేవునిదే కదా !

140. ఇంతకుపూర్వమే యాతఁడు తన గ్రంథములో “దేవునిసూచ నలను మీరు విననప్పుడు వారు విశ్వసంపఁడక కేలి చేనుఁబడు

దురు" అనువాక్యము చెప్పబడియే యున్నది. కావున వారు సంభాషణ నారంభింపకపూర్వము వారితోఁ గూర్చుండకుండు. కూర్చున్నచో మీరును వారివంటివా రగుదురు. దేవుఁడు కపటులను, నవిశ్వాసులను గలిపి నరకములో తప్పక చేర్చును.

వారు మిమ్ము సూక్ష్మముగఁ బరిశీలించుచున్నారు. మీకు దేవుఁడు విజయ మిచ్చినచో వారు "మేము మీతో నుంటిమి గదా!" యనియు, నవిశ్వాసులు జయించినచో వారితో "మేము మీకంటె నధికలము గదా! మీకు విశ్వాసులపై తోడ్పడితిమి కామా?" యనియు నందురు. రక్షణదినమున దేవుఁడు మీకును వారికిని, మధ్యవర్తియై తీర్పు చెప్పఁగలఁడు. దేవుఁ డెన్నఁడును విశ్వాసులపై నవిశ్వాసుల నుంచఁడు.

అధ్యాయము 21.

కపటులు దేవుని మోసపుచ్చుఁ జూతురు గాని, దేవుఁడే వారిని మోసపుచ్చును. వారు ప్రార్థించునపుడు నిర్లక్ష్యముగ నిలుచుండి, మనుష్యులు తమ్ముఁ జూచుటయే ప్రధానము చేసికొని దేవుని నించుకైనను స్మరింపరు.

వా రిటునటుఁ గాక, వారికిని వీరికిని పొందక యుందురు. దేవుఁడు దారి తప్పించినవానికి, మఱి నీవు దారి చూపఁజాలవు.

విశ్వాసులారా! విశ్వాసులతో స్నేహము చేయుండు గాని, యవిశ్వాసులను చేపట్టకుండు. మిమ్ము దేవుఁడు శిక్షించుటకుఁ దగినకారణము గల్పింప నెఱురా ?

కపటు లగ్ని కడుగుబిలములో నుండఁగా వారి కచట నెవ్వరును సహాయము చేయఁ జాలరు.

కాని, వెచుకకు మఱి, పరితపించి, దేవుని గట్టిగ నాశ్రయించి దేవునికి తమమతమునందలి భక్తిని నచ్చు జెప్పువారు మాత్రము భక్తులలో గణనకెక్కి దేవుని గొప్పబహుమానమునకుఁ బాత్రు లగుదురు.

మీరు కృతజ్ఞులు, విశ్వాసులు నైనచో మిమ్ము దేవుఁడేల శిక్షింపవలయును? దేవుఁడు కృతజ్ఞుఁడు, బుద్ధుఁడు.

కాండము. 6

ఎవరి కయిన కీడు కలిగినఁ దప్ప నెవ్వరును దౌష్ట్యమును గూర్చి బహిరంగముగ మాట్లాడకుండుట దేవుని కిష్టము. వినువాఁడును, తెలిసికొనువాఁడును దేవుఁడే.

మీరు మేలును ప్రకటించినను, దాఁచినను, కీడును త్షమించినను, దేవుఁడు త్షమించును. అతఁడు శక్తిమంతుఁడు.

150. దేవుని, నతనిప్రవక్తలను నమ్మనివారును, దేవుని నాతని ప్రవక్తనుండి విడదీయ నెంచువారును, “మేము కొంత నమ్ముము. కొంత నమ్ముము” అనువారును, అటు నిటు గాక మధ్యదారిని త్రొక్క నెంచువారును,

వీరా! వీరే తప్పక యవిశ్వాసులు! అవిశ్వాసులకు లజ్జాకరమగుశిక్షను సిద్ధపఱిచి యున్నాము.

కాని, దేవుని నాతనిప్రవక్తలను నమ్మి, వారిలో వారికి భేదములఁ గల్పింపనివారికి తుదకు బహుమాన మిచ్చెదము. దేవుఁడు దాక్షిణ్యమూర్తి! కరుణాఘఁడు!

అధ్యాయము 22.

గ్రంథావలంబకులు నిన్ను స్వర్గమునుండి యొకగ్రంథమును తెప్పింపు మందురు. కాని, వారు మోసెను నింతకంటె నెక్కుడుపనిఁ జేయు మనిరి. వా రాతనితో “మాకు దేవుని స్పష్టముగాఁ జూపు” మనిరి. వారిదౌష్ట్యమునకుగా వారిపై నగ్నివర్షము కురిసెను. వారికి మా స్పష్టములగునానవాళ్ళు తెలిసినను వా రొకదూడను పూజా వస్తువుగా గ్రహించిరి. కాని, మేము వారిని త్సమించి మూసాకు నిస్సందేహముగు శక్తి నిచ్చితిమి.

మేము వారితో నొడంబడిక చేసికొనినప్పుడు పర్వతమును వారికి వైఁగా నెత్తి “పూజించుచు ద్వారమును జొరుఁడు, సాబత్తు వ్రతము నుల్లంఘింపకుఁడు” అని యుపదేశించి, వారివలన నొడం బడికపత్రమును గొంటిమి.

కాని, వారు తమయొడంబడికను తప్పి, దేవునినూచనలను లక్ష్యముచేయక, యన్యాయముగా ప్రవక్తలను జంపుచు ‘మాహృ దయములు సంస్కారముఁ బొందలే” దనిరి. దేవుఁడు వారి యవి శ్వాసమునకై వారిహృదయములకు మాతలు వైచెను. కావునఁ గొలఁదిగ మాత్రమే విశ్వసించి యున్నారు.

వారియవిశ్వాసమునకును, మరియుమ్మపై గొప్పయపనిందను మోపినందులకును,

దేవునిప్రవక్తయు, మరియుమ్మపుత్తుఁడగు ఈసా యను దూతను చంపినవారము మేమే యని యనినందులకును, వారి కిట్ల యినది కాని, వా రాతని జంపలేదు. అతనిని శిలువపై నెక్కింప లేదు. ఆతనిఁ బోలినమఱియొకనిని మాత్రమే వా రంటఁ గలిగిరి. ఆతనిఁగూర్చి భేదాభిప్రాయములు గల వారాతనిఁగూర్చి సందేహ

పడిరి. అతనిఁగూర్చి వారికి నిశ్చయజ్ఞానము లేకుండుటచే, నొకరి మాటను మాత్ర మనుసరింపింతుటచే, వా రతనిని నిశ్చయముగ చంప లేకపోగా,

దేవుఁ డతనిని తనయొద్దకుఁ జేర్చికొనెను. దేవుఁడు శక్తి మంతుఁడు, బుద్ధుఁడు !

ప్రతిగ్రంథావలంబియు మృతినొందకపూర్వ మాతని విశ్వ సింహక యుండఁడు. రక్షణదినమున నాతఁడు వారిపై సాక్ష్య మిచ్చును.

160. యహూదీలు కొందఱు దుష్టు లగుటచేతను, చాలమందిని వారు దైవమార్గమునుండి తప్పించి యుండుటచేతను, వారికి పూర్వము మేము ప్రసాదించియుండిన భక్త్యభోజ్యముల నిపుడు నిషేధించితిమి.

మేము నిషేధించినను వారు వడ్డికి వడ్డి పెంచి యితరులధన మును వినోదముకొఱకు మ్రింగి వేయుటచే నవిశ్వాసులకు ఘోరబాధను సిద్ధము చేసియున్నాము.

కాని, మహాజ్ఞానులై నీకుఁ బంపినదానిని, నీపూర్వులకుఁ బంపినదానిని, నమ్మిరవారై, ప్రార్థనలు సలిపి, విధింపఁబడినభిక్షము పెట్టుచు, దేవుని యందును, తుదిదినమునందును, విశ్వాసము గలవారికి గొప్పబహుమానము నీయఁగలము.

అధ్యాయము 23.

నుహూకును, అతనియనంతరము వచ్చినప్రపక్తలకును, ఇబ్రాహీము, ఇస్మాయేలు, ఇసాకు, యాకూబు, ఆయాజాతుల వారు ఈసా, అయ్యూబు, యూనూసు, హగ్రూను, సులమాను

మొదలగువారికి తెలిపినట్లే నీకును జ్ఞానమును వెల్లడించియున్నాము. దాపూదునకు దైవకీర్తనల నిచ్చియుంటిమి.

“కొండలుప్రవక్తలఁగూర్చి నీకు చెప్పియున్నాము. కొండ తీనిఁగూర్చి చెప్పనేలేదు” అని దేవుఁడు మూసాతో సంభాషించెను.

ఈ ప్రవక్తలపిదప వచ్చినజనులు దేవునిఁగూర్చి యాక్షేపింపకుండుటకు ప్రకటనలతోడను, భయసూచనలతోడను, వారిని బంపియుంటిమి. దేవుఁడు శక్తిమంతుఁడు, బుద్ధుఁడు!

దేవుఁడు నీకుఁ బంపినదానికి తానే సాక్షి. అతఁడు జ్ఞాని కావుననే దానిని నీకుఁ బంపెను. దేవతలును సాక్ష్యమియఁగల్గుదురు గాని, దేవునిసాక్ష్యము చాలును.

విశ్వసింపక దేవునిమార్గమునుండి తప్పిపోయినవారు, సత్యమునుండియు సతిదూరముగ పోయినవారే కదా!

విశ్వసింపక యన్యాయవర్తులగువారిని దేవుఁడు క్షమింపక, సరకమార్గమునఁ దప్ప వారిని నడిపింపక యందే శాశ్వతముగ వసియింపఁజేయును. ఇది దేవునికి సులభము.

170. జనులారా! మీ ప్రభువునుండి సత్యమును పట్టుకొని, యిదిగో ప్రవక్త వచ్చియున్నాఁడు. మీరు విశ్వసించినచో శ్రేయోదాయక మగును. మీరు విశ్వసింపకున్నను స్వర్గమర్త్యములయందున్నదంతయు దేవునిదే కదా! దేవుఁడు జ్ఞాని, బుద్ధుఁడు!

గ్రంథావలంబులారా! మీ మతమునందలి కట్టుబాట్లను మీఱకుఁడు. దేవునిఁగూర్చి సత్యమునే వచింపుఁడు. మరియుమ్మృపుత్తుఁడగుదూత దేవునిప్రవక్తలలో నొకఁడే. అతఁడు మరియుమ్మృగర్భములో నుంచినమాటయే, తనయొద్దనుండి బయలు వెడలిన యొకవ్యక్తివిశేషమే తప్ప మఱియొకఁడు కాడు. కావున, దేవునియందును

ఆతని ప్రవక్తలయందును, నమ్మకము గలిగి, “త్రిమూర్తులున్నా” రని పలుకఁబోకుఁడు. అట్లు పలుక కున్నచో మీకు శ్రేయస్సు కలుగును. దేవుఁ డొక్కఁడే! అతని కొకపుత్తుఁ డుండుటకును, ఆతనిమహిమకును చాలదూరము. స్వర్గమర్త్యములం దున్నదంతయు నాతనిదే! దేవుఁడు తగినసంరక్షకుఁడు.

అధ్యాయము 24.

ఆదూతగాని యాతనిదరినున్న దేవత్రులుగాని దేవుని సేవకులుగా నుండుట కిష్టపడకుండరు.

అతనిసేవ నిచ్చుగింపక గర్వపూరితు లగువారిని దేవుఁడు తనయొద్దకే చేర్చికొనును.

విశ్వాసులై, క్రమవర్తను లగువారికి దేవుఁడు తగినబహుమానముల నిచ్చుటయే కాక, తన యపారకరుణచే వారిని వృద్ధి నొందించును. కాని, లక్ష్యపెట్టక గర్వతులైనవారి నాతఁడు ఘోర బాధలపాలు చేయును.

దేవుఁడు తప్ప మఱెవ్వరును వారికి సహాయపడువారు గాని, రక్షించువారు గాని యుండఁబోరు.

జనులారా! ఇదిగో మీ ప్రభువు మీ కొకస్పష్టమగు సాక్ష్యమును బంపినాఁడు. మేము మీ కొకనిర్మలజ్యోతిని బంపినాము. దేవుని విశ్వసించి యతనినే గట్టిగ నాశ్రయించికొని యున్నవారిని, దేవుఁడు తనదయాదాక్షిణ్యములకుఁ బాత్రులఁ జేసి, తిన్ననిమార్గమునఁ దనయొద్దకే చేర్చికొనును.

వారు నీయుపదేశమును గోరునప్పుడు వారితో “దూరబంధువులకువలె దేవుఁడు మీకు బోధచేయును. ఎవని కైనను సంతా

నము లేక చనిపోవునప్పు డాతని కొక్కయక్కచెల్లె లున్నచో ఆతనిధనములో సగ మామెకు పోవలయును. ఆమె సంతానములేక మృతినొందినచో తానే యామెకు వారసుడగును. అతని కిద్ద ఆక్కచెల్లెం డ్రున్నచో తనధనములో మూడువంతులలో రెండువంతులు వారికి వెళ్ళును. అన్నదమ్ములు నక్కచెల్లెండ్రు గూడ నున్నచో మగవాని కిద్దతాండువారలభాగము వెళ్ళును. మీరు పొరపడకుండ నుండుటకు దేవుడు మీకు స్పష్టముగ బోధించుచున్నాడు. దేవుడు సర్వజ్ఞుడు !

సురా 5 ఆహారము.

మదీనా—120 పద్యములు—16 రుక్కులు.

అధ్యాయము 1.

దయాదాక్షిణ్యమూర్తియగు దేవునిపేర.

విశ్వాసులారా ! మీ రిచ్చినమాట తప్పకుండు. మీరు వేటాడి చంపినజంతువులమాంసమును యాత్రకుఁ బోవునప్పుడు తప్ప నితరసమయములయందు తినవచ్చును. ఇక ముందు చెప్పఁబడు నది తప్ప పశువులమాంసమును మీరు భుజింపవచ్చును. దేవుడు తన కిష్టమైనదానిని విధించుచుండును గదా !

విశ్వాసులారా ! దేవునిసంబంధములగు కర్మలును, రమధాను పండుగయు, పూజలును, మాలాధారణమును, ప్రభువు దయసంపాదించి యాతనియనుగ్రహమునకుఁ బాత్రు లగుటకు పవిత్రగృహమునకుఁ బోవ త్వరపడుటయు, వీనినిగూర్చిన యతిక్రమణదోషమునకుఁ బాల్ప

డకుండు. మీవిధిక్యత్యములు నిర్వర్తింపఁబడినపిదప వేఁట చేసికొనవచ్చును. మిమ్ము పవిత్రమగు మసీదునొద్దకు రాకుండఁ జేయువారి యెడలఁ గల కార్పణ్యముచే పవిత్రమాసమున యుద్ధము చేయక, సదాచారమునకును, భక్తికిని ననుగుణముగ నొకరి కొకరు సహాయము చేసికొనుండు. దౌష్ట్యమునకును, కార్పణ్యమునకును తోడ్పడకుండు. దేవునికి భయపడుండు. దేవుండు కడు కఠినముగ శిక్షించును గదా !

స్వాభావికముగా చనిపోయినది, రక్తము, పందిమాంసము, దేవునిపేరఁ గాక యితరదేవతపేరఁ జంపఁబడినది, ఉరితీసినది, గ్రుద్దుటవలనను, పడిపోవుటవలనను, పొడుచుటవలనను మృతి నొందినది, చావుదెబ్బను మీచే తినక క్రూరమృగములచే చంపఁబడినది, తాతిడిమ్మలకు బలిగా నొసఁగబడినది, యిది యంతయు మీకు నిషిద్ధము. చంపఁబడినదానిని పంచుకొనునప్పుడు బాణములను లెక్కించుట దైవాపరాధము. మీమతము నీదినమున విసర్జించువారు దుఃఖులగుదురు. వారికి భయపడకుండు. నాకు భయపడుండు. ఈదినమున మీమతమును పరిపూర్ణము చేసి, మాఘరములను మీకు నిండుగా నిచ్చితిమి. ఇస్లామే మీమత మగుట నాయిష్టము. కాని, మనస్ఫూర్తిగా దౌష్ట్యమునకుఁ బూనుకొనక యాఁకలిచే నుల్లంఘన చేసినవానిని దేవుండు దయగలిగి కరుణించును.

తమకు విధివిహిత మేది యని వారు నిన్నడుగుదురు. “మంచి వస్తువు లన్నియును, దేవుండు మీకు నేర్పినట్లు మీరు మృగములకును బతులకును వేఁట నేర్ప, వానివలన సంపాదించినమాంసము మీకు ధర్మాహారముగా విధింపఁబడి యున్నది. కావున నవి మీ కాహారముగాఁ దెచ్చిపెట్టినదానిని భుజించుచు, భుజించునప్పుడు

దేవునినామమును స్మరించి యాతనికి భయపడి యుండుడు. దేవుడతిత్వరగా లెక్కపెట్టుచుండును సుండి!

ఆరోగ్యవంతులము లైనవియు, ధర్మగ్రంథమును గ్రహించు వారు భుజించునట్టివియు నగుమాంసములను, మీమాంసములు వారి కెట్లు విధివిహితములో, అశ్లేవారివియు మీకీదినమున ధర్మాహారముగా నిర్ణయింపఁ బడియున్నవి. విశ్వాసము గలిగి పుణ్యవతులయినస్త్రీలను, మీకు పూర్వము ధర్మగ్రంథములఁ జేకొనినవారిస్త్రీలకు రావలసినభాగము నిచ్చినపిదప వారిని, మీరు పత్నులఁగా గ్రహింపవచ్చును. కాని, మీరితరస్త్రీలను చెఱఁబట్టుటయు, భోగి నుల నుంచుకొనుటయు చేయక, నిర్మలజీవనము చేయుచుండవలయును. ఈమతమును విడిచిపెట్టినవారికార్యము లన్నియు వృథాయగును. పరలోకమున వారు నష్టులయినవారిలో చేరుదురు.

అధ్యాయము 2.

విశ్వాసులారా! మీరు ప్రార్థన చేయుఁబోవునపుడు మొగములను, ముంజేతులవఱకు చేతులను, కడిగికొనుఁడు. మీశిరములను, చీలమండలవఱకును మీపాదములను, తుడిచికొనుఁడు. మీకు మైల తగిలినచో పవిత్రులరు కండు. కాని, రోగులై యున్నను, ప్రయాణమై పోవుచున్నను, మీలో నొకఁడు మఱుగుదొడ్డినుండి వచ్చి యున్నను, మీరు స్త్రీల నంటియున్నను, నీరు దొరకకపోయినయెడల శుభ్రమైన యిసుకనైనను దీసికొని మీముఖములను చేతులను దానితో తుడిచికొనుఁడు. దేవుఁడు మీపై భారమునుంపఁ దలంపలేదు. మీరు పవిత్రులై యుండుటయే యాతనికోరిక. మీరు కృతజ్ఞులగుటకు మిమ్ము సంపూర్ణముగ ననుగ్రహించును.

దేవునికి మీపైఁగల యనుగ్రహమును స్మరింపుడు. 'మేము విని యున్నాము, నిన్ను మన్నించెద' మని మీ రాతనితోఁజేసి

కొనిన యొడంబడికను జ్ఞాపకముంచుకొనుడు. దేవునికి భయపడుడు. నిశ్చయముగా దేవునికి హృదయమందలి రహస్యము లన్నియుఁ దెలియును.

విశ్వాసులారా! క్రమవర్తను లై దేవునికి సాక్షులుగా నిలుచుండుడు. మీ కెవనిపై నైనను గల వైమనస్యముచే క్రమ మార్గమును వదలిపెట్టకుడు. సరిగ వర్తింపుడు. దైవభీతితరువాత నిదియే ధర్మము. దేవునికి భయపడుడు. నిశ్చయముగా దేవునికి మీరు చేయున దంతయుఁ దెలిసియే యున్నది.

విశ్వసించి క్రమమగుపనులను చేయువారికి క్షమాపణను, గొప్పబహుమానమును దేవుఁ డొసగ వాగ్దానము చేసియున్నాడు.

10. కాని, యవిశ్వాసులై మానూచన లసత్యము లనువారు నరకాగ్నిలోఁ జేర్పబడుదురు.

విశ్వాసులారా! కొందఱుజనులు మిమ్ము పట్టుకొనఁ దలఁచి నప్పుడు వారినుండి మిమ్ముఁ దప్పించిననాటిదేవునికృపను జ్ఞప్తికిఁ దెచ్చికొనుడు. దేవునికి భయపడుడు. విశ్వాసులు దేవుని నమ్మి యుండెదరుగాక!

అధ్యాయము 3.

పూర్వకాలమున దేవుడు ఇస్రాయేలుసంతతివారి యొడంబడిక నంగీకరింపఁగా వారినుండి మేము పన్నిద్దఱుప్రవక్తలను లేవఁ దీసితిమి. దేవుడు వారితో “నేను మీతో నుండును సుడీ! మీరు ప్రార్థనల సలుపుచు, విధివిహితభిక్షమును బెట్టుచు, నాప్రవక్తలను నమ్మి, వారికి సహాయపడుచు, దేవునికి బాగుగ ఋణమునిచ్చినచో మీయకార్యములను మిమ్మునుండి తప్పించి తరంగిణులు ప్రవహించు నుద్యానవనములలోనికి మిమ్ముఁ దీసికొనిపోయెదము! ఇది తెలిసిన

పిదపఁగూడ నమ్మనివాఁడు క్రమమార్గమునుండి కడుదవ్వు తప్పిపోయి యుండును” అనెను.

కాని, వారు తమయొడంబడికను తప్పుటచే, మేము వారిని శపించి, వారిహృదయములను కఠినములుగఁ జేసితిమి. వారు దివ్య గ్రంథములలోని వాక్యములను తార్కాణు చేసి, తమకు బోధింపఁ బడినదానిలోఁ గొంత మఱచిపోవుదురు. వారిలో కొలఁదిమంది మోసము తప్ప, అంతయు నీవు తెలిసికొనుచునే యుండువు. కాని, వారిని క్షమించి యంత పట్టుబట్టకుము. దయావంతులై వర్తించు వారిని దేవుఁడు ప్రేమించునుగదా!

“మేము నసానీల” మని చెప్పినవారి యొడంబడికనుగూడ మే మంగీకరించితిమి. కాని, వారును దమకుఁ దెలుపఁబడినదానిలో నొకభాగమును మఱచిపోయిరి. కావున రక్షణదినమువఱకును నుండఁగలశత్రుత్వమును, ననూయను, వారియం దుదేకింపఁ జేసితిమి. తుదకు దేవుఁడు వారు కావించినదానిని వారికిఁ దెలుపఁ గలఁడు.

సత్య గ్రంథావలంబులారా ! ఆగ్రంథములో మీరు మఱుగు పఱచినదానియందలిచాలభాగమును మీకుఁ దెలుపుటకును, చాలకార్యములను సరకుగొనకుండుటకును, నిపుడు మాప్రవక్త మీయొద్దకు వచ్చియున్నాఁడు. ఇపుడు మీకొక జ్యోతియు, స్పష్టగ్రంథమును వచ్చినవి.

వానిమూలమున దేవునియిష్టము ననుసరించినవారిని దేవుఁడు శాంతిస్థానములఁ జేర్చి, చీకటినుండి వెలుతురులోనికిఁ దెచ్చి తనయనుగ్రహమున క్రమమార్గమున మిమ్ము నడపును.

“మరియమ్మపుత్తుఁడే దేవుఁడు” అనువారే యిపు డవిశ్వాసులు. మరియమ్మకుమారుని, నాతనితల్లిని, వారితో భూమిపైఁగలిసి

యున్నవారి నందఱిని నాతఁడు చంపినచో, వారిని దేవునినుండి యెవరు తప్పింపఁగలరు” అనుము. స్వర్గమర్త్యములమీఁదను, ఆరెండిటికిని మధ్యనున్నదానిమీఁదను, సధికారము దేవునిదే. అతఁడు తనయిచ్చవచ్చినవానిని సృజించును. అతనికి సర్వవస్తువులపైనను శక్తిగలదు.

యహలాదీలును, నసానీలును “మేము దేవునియొక్కయు, నతఁడు ప్రేమించినవారియొక్కయు పుత్తులము” అందురు. “అయినను నాతఁడు మీపాపములకొఱకు మి మ్మేల శిక్షించును? మీ రాతనిచే సృజింపఁబడినమనుష్యులలోనివారే కాని యెరులు కారు. అతఁడు తనయిష్టమువచ్చినవారిని క్షమించి, యిష్టమువచ్చినవారిని శిక్షించును. స్వర్గమర్త్యములపైనను నారెండింటికినిమధ్యనున్న దానిపైనను నతని కధికారముగలదు. సర్వవస్తువులును తుద కతని యొద్దకే చేరును.

గ్రంథావలంబులారా! ‘మా కెవ్వరును నొకసువార్తను గాని, భయసూచననుగాని, తెచ్చియుండలే’ దని యనకుండ పూర్వ ప్రవక్తలు గతించినవెనుక, తిరిగి యిప్పు డొకప్రవక్తను దేవుఁడు పంపియున్నాఁడు. సువార్తను, భయసూచనను తీసికొని యొకఁ డిప్పుడు వచ్చియున్నాఁడు. దేవుఁడు సర్వశక్తుఁడు.

అధ్యాయము 4.

20. మూసా తనప్రజలతో “నాప్రజలారా! దేవుఁడు మీలో నుండియే ప్రవక్తల నేర్పఱిచి, మిమ్ము రాజులుగ నియమించి, పూర్వ మేమనుష్యునకు నీయనిదాని నిచ్చి, మీయెడల ననుగ్రహము చూపియుండుటను స్మరింపుడు.

నాప్రజలారా! దేవుఁడు మీకు నిధించియున్న పవిత్రదేశ

మును జేరుడు. మీరు నాశితులు కాకుండుటకు వెనుకకు మఱలి పోకుండు” అని చెప్పియున్నదానిని జ్ఞప్తికిఁ దెచ్చికొనుండు.

వా రాతనితో “ఓమూసా, అందు బలవంతు లున్నారు. వారు పోయినఁగాని మే మాపురములోనికి పోలేముగదా! వారు వెడలిపోయినచోఁగదా మే మందు ప్రవేశించుట?” అనిరి.

ఆప్పుడు వారిలో దేవునికి భయపడి యతనియనుగ్రహమునకుఁ బాత్రులయిన యిరువురు ” మీ రాద్వారముగుండ పురము చొచ్చి నంతనే వారు లొంగిపోవుదురు. మీరు విశ్వాసు లైనచో దేవుని నమ్మి యుండుండు ” అనిరి.

ప్రజలు మూసాతో “ఓమూసా! వా రందున్నంతకాలమును మేము దానిలోనికి పోలేము. నీవును నీప్రభువును పోయి యుద్ధము చేయుండు. మే మిచటనే కూర్చుండియుందుము ” అనిరి.

అంత నతఁడు “ప్రభువా! నాపైనను, నాసోదరునిపైనను దప్ప, నితరులపై నా కధికారము లేదుగదా! కావున మాకును నీదైవదూషకులకును, భేదముఁ గల్పింపుము ” అనెను.

అప్పు డతనిప్రభువు “వారికి నలువదేడ్లవఱకు నీదేశము నిషేధింపఁబడినది. వారు చీకాకుపడుచు భూమిపైఁ దిరుగులాడు చుందురుగాక! కావున నీదైవదూషకులఁ జూచి నీవు కలత నొంద కుము ” అనెను.

అధ్యాయము. 5

ఆదాముపుత్తు) లిరువురును వేర్వేరుగ పూజలు సల్పిరి. అం దొకనిపూజ యంగీకరింపఁబడెను. రెండవయాతనిపూజ నిరాకరింపఁ బడెను. వారిలో నొకఁడు “నేను నిన్నుతప్పక చంపెద ” ననెను. రెండవవాఁడు, “తనకు భయపడినవారిపూజనే దేవుఁ డంగీక రించినాఁడు,

“నీవు నన్ను చంపుటకు చేయి యెత్తినను నేను నిన్ను చంపుటకు చే యెత్తను. నేను జగన్నాథుఁ డగుదేవునికి నిశ్చయముగ భయపడెదను.

“నీవు నాపాపమును నీపాపమును గూడ మోయుచు నన్నిలోఁ గూలుట నా కిష్టము. అక్రమవర్తనుల కిదియే లాభము” అనెను.

30. ఇట్లనగా నాతఁడు కోపోద్రిక్తుఁడై తనసోదరునిఁ జంపివైచెను. అతఁడు నశించువారిలోఁ జేరిపోయెను.

అప్పుడు దేవుఁ డతనియొద్దకొకకాకిని బంప, నది యాతఁడు తనసోదరుని జంపిన నేరమును దాఁచిపెట్టవలసినవిధమును సూచించు నట్లు నేలను గోళ్ళతోఁ ద్రవ్వెను. “అయ్యో! ఎంతదుష్టాత్ముఁ డను! నాసోదరుని జంపినపాపమును దాఁచివేయుట కీ కాకివలె నేను బలహీనుఁడ నైతినా?” యని యతఁడు పఠింపించెను.

ఈకారణముచేతనే నరహంతకునిదప్ప నెవరినైనను జంపిన వాఁడును, దేశములో నల్లరులఁ బ్రబలఁ జేయువాఁడును, మనుష్యజాతి నంతటిని జంపినపాపమునఁ బోవు ననియు, నొకప్రాణమును రక్షించినవాఁడు మనుష్యజాతి నంతను రక్షించినపుణ్యముఁ గాంచు ననియు మేము ఇస్రాయేలుసంతతివారి కాజ్ఞ నంపితిమి. పూర్వకాలమున వారియొద్దకు మాప్రవక్తలు తమసందేశమునకు స్పష్టమగుప్రమాణములఁ దీసికొని వెళ్ళిరి కాని, తరువాతఁగూడ వారు దేశములో దుర్లయములఁ జేసిరిగదా.

దేవునివైనను నాతనిప్రవక్తపైనను యుద్ధము చేయుచు దేశములో నల్లరులఁ బ్రబలఁజేయువారికి చంపఁబడుటయో, సిలువ నెక్కుటయో, ఒకప్రక్క పాదములును, నొకప్రక్క చేతులును, ఖండింపఁబడుటయో, దేశమునుండి వెడలఁగొట్టఁబడుటయో ఫలమగును.

వారు నీవశము కాకపూర్వమే పరితపింపకుండినచో నిహలోకమున నిట్టియవమానమును, బరలోకమున ఘోరబాధను బొందగలరు. దేవుడు క్షమాయుతుఁడు, కరుణాళుఁడు" నని తెలిసికొనుము.

అధ్యాయము:6.

విశ్వాసులారా! దేవునికి భయపడుఁడు. ఆతని గలియఁ గోరుఁడు. మీకు సౌఖ్యము కలుగుట కాలనిమార్గము ననుసరింపఁ గష్టపడుచుఁడు.

అవిశ్వాసులు రక్షణదినమున తా మనుభవింపవలసినబాధకు పరిహారముగాఁ దమకుఁ గలధనముకంటె రెండింత లిచ్చినను నది యంగీకరింపబడదు. వారికి దుఃఖకరమగు బాధ కలుగును.

వా రగ్నినుండి బయటబడఁ జూతురు గాని, దానినుండి వారు తప్పించుకొనలేరు. వారికి శాశ్వతమైన బాధయే ప్రాప్తము.

స్త్రీ యైనను, పురుషుఁ డైనను, దొంగతనము చేసిన, వారి చేతులను ఖండించివేయుము. దేవుఁడే భయనూచనగా నీశిక్షను విధించినాఁడు. దేవుఁడు శక్తిమాతుఁడు; బుద్ధుఁడు.

తొలుత దుర్మార్గుఁ డైనను, దానినుండి మఱి దేవుని కభిముఖుఁ డగువానికి దేవుఁ డభిముఖుఁ డగును. దేవుఁడు క్షమాయుతుఁడు, కరుణాళుఁడు.

40. స్వర్గమర్త్యములయధికారము దేవునిదని నీకుఁ దెలియదా? అతఁడు తనయిచ్చవచ్చినవారిని శిక్షించి, యిష్టమైనవారిని క్షమించును. దేవుని కన్నివస్తువులపైనను శక్తి గలదు.

ఓయీ పవిత్రా! ఎవరు ముందుగ భక్తిహీనుల మగుదుమని త్వరపడుమనో వారు, నోటితో విశ్వసించితి మని హృదయము లలో విశ్వాసము లేనివారు, అసత్యములకును నితరులకును చెవి

యొక్కచు నీయొద్దకురాని యహూదీలు, వీరివలన నీవు కలత నొందకుము. వారు ధర్మగ్రంథములోనివాక్యములను తార్కాణు చేసి “ఇది మీకు తేబడినచో స్వీకరింపుడు ; లేకున్న, దానింగూర్చి జాగ్రత్తగ నుండుడు” అందురు. దేవుడు దారి తప్పింప నెంచిన వానిని క్షమింపు మని దేవునితో నీవు చెప్పనేలేవు. దేవుడు వారి హృదయములఁ బవిత్రము చేయనెంచనిచో, వారి హలోకమున నవమానమును బరలోకమున ఘోరశిక్షను ననుభవింపఁగలరు.

వారసత్వములకుఁ జెవి యొగ్గి, నిషేధింపబడినదాని నాతురతతో దిగమింగుదురు. వారు నిన్నుఁ జేరినచో వారికి తీర్పయినను చెప్పము ; వారినుండి తొలఁగియైన నుండుము. నీవు వారల కెడముగ నున్నచో వారు నీ కేహానియుఁ జేయఁజాలరు. నీవు తీర్పు చెప్పచో న్యాయముగ తీర్పు చెప్పము. న్యాయమును చెప్పవారిని దేవుడు ప్రేమించునుగదా !

దేవునియజ్ఞులుగలగ్రంథము వారియొద్ద నున్నను దానిని వారు మన్నింపలేదే ! వారు నిన్ను న్యాయకర్తగా నెంచుకొందురా ? ఇటుపై వారు వెనుదిరుగుదురు. అట్టివారు విశ్వాసులు కాఁజాలరు.

అధ్యాయము 7.

రక్షణయు, వెలుతురును గలయనుశాసనమును మేము పంపియుంటిమిగదా ! ఇస్లాము నవలంబించినవారు దానినిబట్టియే యహూదీలను బరీక్షించిరి. విద్వాంసులును, గురువులును, తాము రక్షకులుగను, సాక్షులుగను జేయబడిన యాగ్రంథభాగమునుబట్టి పరీక్షించిరి. కావున నోయహూదీలారా ! నాకు భయపడుడుగాని, మనుష్యులకు భయపడకుడు. తుచ్ఛధనమునకై నానూచనల నమ్మి

వేయకుండు. దేవుండు పంపినదానినిబట్టి తీర్పు చెప్పనివారే దైవ దోహదులు.

“ప్రాణమునకుఁ బాణము, కన్నుకుఁ గన్ను, ముక్కుకు ముక్కు, చెవికిఁ జెవి, పంటికి పన్ను, గాయములకుఁ బ్రతీకారము” అని మేము దానియందు విధించియుంటిమి. దీనికి బదులుగా ఆపకారమును మఱచిపోవువారిపాపములును తొలఁగిపోవును. దేవుండు పంపిన దానిని బట్టి తీర్పు చెప్పనివారే యధర్మపరులు.

పూర్వపు శాసనమును స్థిరపఱచుచు, ప్రవక్తలమార్గము ననుసరించుటకు మరియమ్మ కుమారుండగు ఈసాను బంపి యుంటిమి. రక్షణతోడను, వెలుతురుతోడను గూడియుండునువార్తను, పూర్వపు ధర్మమును స్థిరపఱచుచు నతనిపరము చేసితిమి.

సువార్తఁ జేకొనినప్రజలు తమ కంపఁబడినప్రకారము తీర్పు చెప్పటకును, దేవునికి భయపడువారికి రక్షణగను, వెలుతురుగను నుండుటకును నీశాసనము పంపఁబడినది. దేవుండు పంపినదాని ననుసరించి తీర్పు చెప్పనివారే దుష్టులు.

పూర్వపుదివ్యగ్రంథముల స్థిరపఱచి కాపాడు నీ కురానును నీకుఁ బంపియున్నాము. కావున దేవుండు పంపినదానిప్రకారము వారిని బరీక్షింపుము. నీకుఁ జేరినసత్యమును విడనాడినవారికోరికల ననుసరింపకుము. మీలో నొకొక్కజాతివారి కొకొక్కమార్గముఁ జూపియున్నాము. దేవుని కిష్టమైనచో మి మ్మందఱ నొక్కజాతివారిగనే చేసియుండును. కాని, యాతఁడు వారివారి కిచ్చిన దానినిబట్టి మిమ్ముఁ బరీక్షించును. కావున, సత్కార్యచరణమునం దొక రొకరితో స్పర్థ వహింపుండు. మీ రందఱును దేవునియొద్దకే చేరుదురు. అపు డాతఁడు మీకు మీవివాదవిషయముల నెఱుక చేయును.

కావున, మీకాతడు పంపినదానినిబట్టియే తీర్పుల నిచ్చుచుండుడు. వారికోరికల ననుసరింపకుండు! దేవుడు మీకుఁ బంపిన యుపదేశములనుండి వారు మిమ్ము తప్పింపకుండ జాగరూకతతో మెలంగుండు. వారు వెనుదిరిగినచో వారిదుష్కార్యములలోఁ గొన్ని టికై దేవుడు వారిని శిక్షించు నని తెలిసికొనుండు. నిశ్చయముగా చాలమంది దుర్మార్గులై యున్నారు.

50. అజ్ఞానదశయందలితీర్పులను వారు కోరుకొనుచున్నారా? దృఢభక్తులకు దేవునికంటె బాగుగఁ దీర్పు చెప్పువాఁడెవ్వడుండును?

అధ్యాయము ౯.

విశ్వాసులారా! యహూదీలతోడను, నసానీలతోడను స్నేహముచేయకుండు. వారికివారే స్నేహితులుగ నుండనిండు. మీలో నెవ్వరైనను వారితో స్నేహము చేసినచో వారిలోఁ జేరిపోయినవారగుదురు. దేవుఁ డకృమవర్తనులకు దారి చూపడు.

హృదయరోగములు గలవారు త్వరగ వారియొద్ద కేఁగి, “మాయదృష్టము మాఱునేమో యని మాకు భయమగుచున్న” దని యనుచుండుట నీవు చూడఁగలవు. బహుశః దేవుడు తన యాజ్ఞప్రకారము విజయమో, యేదో తీసికొని వచ్చును. అప్పుడు వారు తమరహస్యాలోచనలకై పరితపింపఁగలరు.

అప్పుడు విశ్వాసులు, “ ఏమీ, వీరేనా మీతో నున్నామని ఘోరప్రమాణమును చేసినవారు ” అని యడుగుదురు. వారి కార్యము లన్నియు వృథ యగును; వారు నాశనము నొందుదురు.

విశ్వాసులారా! మీలో నెవరైన సతనిమతము విస్మరించి నచో, తన్ను ప్రేమించువారును, తన కిష్టులును, భక్తులయెడ సములును, దైవదూషకులను తిరస్కారముతోఁ జూచువారును, నగు

ప్రజలను దేవుడు లేవఁ దీయును. వారు దేవునిపక్షమునఁ బోరుచు, నిందలను మోపువారి నిందలను సరకుగొనరు. ఇదియే దేవుని యనుగ్రహము. అతఁడు తనయిచ్చవచ్చినవారి ననుగ్రహించును ! అతఁ డనంతుఁడు ! సర్వజ్ఞుఁడు !

దేవుఁడును, ఆతనిప్రవక్తయు, విశ్వాసులును, ప్రార్థనాపరులును, విధివిహితభిక్షాప్రదాతలును, ఆరాధనాపరులును, వీరేకదా మీరక్షకులు !

దేవుఁడును, సతనిప్రవక్తయు, స్నేహితులను నమ్మినవారును, వీరే ప్రజలు ; వీరలచేయి మీఁదగును.

ఆధ్యాయము 9.

విశ్వాసులారా ! పూర్వము పవిత్రగ్రంథములఁ జేకొనిన వారిలో మీమతమును గేలిసేసి యధిక్షేపించువారిని, దైవదూషకులను, స్నేహితులుగఁ జేకొనకుఁడు. మీరు విశ్వాసు లైనచో దేవునికి భయపడుఁడు.

మీరు ప్రార్థనకుఁ బిలువఁగా, వేళాకోళముచేసి నిరసించు వారితోఁగూడ స్నేహము చేయవలదు. వారికి బోధ లేదు గావుననే వారట్లు చేయుదురు.

గ్రంథావలంబులారా ! మేము దేవునియందును, మాకుఁ బంపఁబడినదానియందును, మాకు పూర్వము వచ్చినదానియందును, మేము నమ్మితి మనియు, మీరు దుష్టవర్తనుల రనియుఁ గదా మమ్ము విడనాడుచున్నారు ?

60. దేవునియొద్ద వారికి వేచియున్నశిక్ష తప్ప, వారికి మఱి యేశిక్షను ప్రకటింపఁగలము ? దేవుఁడు తాను శపించి, కోపించిన వారిలోఁ గొందఱిని, క్రోతులుగను, పంతులుగను మార్చివేసెను.

సైతాను నారాధించువారు దుర్గతిపాలై క్రమమార్గమును కడు దవ్వన విడిచిపెట్టి యున్నారు.

వారు మీయొద్దకు వచ్చి 'మేము నమ్మితిమి' అనిరే కాని, వచ్చినప్పు డెట్లవిశ్వాసులో, మమ్ము విడిచినప్పుడు నట్లే యవిశ్వాసు లుగ నుండిరి. వారు దాచిపెట్టినదానిని దేవుఁడు బాగుగఁ దెలిసికొనెను.

వారిలోఁ జాలమంది దౌష్ట్యమునకును, నీర్వ్యక్తును లోనగుచు ధర్మేతరములగు వస్తువుల భుజించుచుండుట నీకుఁ గనఁబడును. తాము గావించినదానికి వారు సిగ్గులపా లగుదురు గాక !

వారివిద్వాంసులును, గురువులును, వారిని దౌష్ట్యము పలుక వల దనియు, ధర్మేతరాహారము భుజింపవల దనియు, నిషేధింపకుండి నచో వారికార్యములు దుష్టములుగనే యుండియుండును.

'దేవునిచేతికి సంకెళ్ళు పడియున్న' వని యహలాదీ లందురు. కాని, తమచేతులకే సంకెళ్ళు పడియున్నవి. వారు పల్కినదానికై శిషింపఁబడుదురు. దేవుని చేతులు చాచియే యున్నవి ! అతని కిప్పమై నప్పుడు వరములఁ బ్రసాదించును. నీప్రభువు నీకుఁ బంపినది వారిలో చాలజనులయందు తిగుగుబాటుదనమును, నవిశ్వాసమును వృద్ధి చేయును. రక్షణదినమువఱకును నుండునట్లు వారియందు ద్వేష మును శత్రుత్వమును నుంచుచున్నాము. యుద్ధమును తెలియఁజేయు టకై వా రెన్నిసా ర్గన్నిని బ్రజ్వలింపఁ జేసినను దేవుఁడు దాని నార్పివేయుచుండును. భూమిపై నక్రమములఁ బ్రబలఁజేయుటయే వారియుద్దేశము. కాని, యక్రమమునకుఁ బ్రేరేపించువారిని దేవుఁడు ప్రేమింపఁడు.

కాని, గ్రంథావలంబకులు విశ్వాసులై దేవునికి భయపడినచో వారినుండి వారిపాపములను బాపి, నందనోద్యానవనములలోనికి వారిని జేర్చుదుము.

దేవుని యనుశాసనమును సువార్తను, వారికిఁ బంపఁబడిన దానిని, వారు తప్పకుండినచో, క్రిందనుండియు మీఁదనుండియుఁ గూడ వారికి మంచివస్తువులు సంపూర్ణముగఁ జేకూరును. వారిలోఁ గొందఱు క్రమవర్తనులే కాని, చాలమంది మిక్కిలిగ దుష్కార్యములఁ జేయుచుండురు.

అధ్యాయము 10.

ఓయీ ప్రవక్తా! నీకుఁ బంపఁబడినదాని నంతను జనులకుఁ బ్రకటింపుము. నీ వట్లు చేయనిచో సందేశమును ప్రకటించిన వాడవే కానేరవు. దేవుఁడు నిన్ను దుష్టులనుండి రక్షించును. దేవుఁడు దుష్టులకు దారి చూపఁడుగదా!

“గ్రంథావలంబులారా! ధర్మానుశాసనమును, సువార్తను మీప్రభువు మీకుఁ బంపినదానిని మీ రనుసరించువఱకును, మీకు నిలుచుండుట కై నను స్థలము దొఱుకదు. నీప్రభువునుండి వచ్చిన గ్రంథమువలన వారిలోఁ జాలమంది తిరుగుబాటుదనమును, నవిశ్వాసమును జూపుదురు. కాని, యాయవిశ్వాసులవిషయమై నీవు కలఁత నొందకుము” అనుము.

విశ్వాసులు, యహలూదీలు, సబాతుననుసరించువారు, నస్రానీలు, నెవరైనను సరే, దేవునియందును, తుదిదినమునందును నమ్మకము గలిగి క్రమవర్తను లైనచో వారి కేభయముగాని, దుఃఖము గాని కలుగఁబోదు.

70. పూర్వము మే మిస్రాయేలుసంతతివారియొడంబడిక నంగీకరించి వారియొద్దకు ప్రవక్తల నంపితిమి. తమ కిష్టము కానిదానిని దీసికొని ప్రవక్తలు వచ్చినప్పుడు, వారు వారిలోఁ గొందఱి నసత్యవాదులుగఁ బరిగణించి కొందఱిని జంపివేసిరి.

అందువలనఁ దమ కృత్తి హానియుఁ గలుగ దని వా రనుకొనిరి. కాని, వా రంధులు, బధిరులు నై పోయిరి. తిరిగి దేవుఁడు వారివంకఁ దిరుగఁగా వారిలోఁ జాలమంది యింకను నంధులు, బధిరులు నైరి. వా రొసరించినదానిని దేవుఁడు చూచియే యుండెను.

“ఇస్సాయేలుపుత్తులారా! నాప్రభువును, మీప్రభువునునగు దేవు నారాధింపుఁడు” అని దేవదూత పలుకఁగా “మేరీపుత్తుఁడగు దేవదూతయే దేవుఁ” డని యనువారే దేవదూషకులు. దేవునితో నితరదైవములఁ జేర్చువారికి దేవుఁడు నందనవనమును నిషేధించి యగ్నిలోఁ గూలనేయును. దుష్టుల కెవ్వరును సహాయపడఁజాలరు.

“దేవుఁడు త్రిమూర్తులలో మూడవవాఁ” డని యను వారే దేవదూషకులు. దేవుఁడొక్కఁడే. మఱియొకదేవుఁడు లేఁడు. వా రెట్లు పేలుట మాననిచో వారిలో దేవదూషకులకు ఘోర శిక్ష కలుగఁ గలదు.

కావున, వారు దేవునివంక దిరిగి ఊమింప వేడికొనరేల? దేవుఁడు ఊమాయుతుఁడును కరుణాళుఁడును గదా!

మరియమ్మకుమారుఁ డగు దేవదూత యొకప్రవక్త మాత్రమే అతనికి పూర్వమునను ప్రవక్తలుండిరి. అతనితల్లి క్రమప్రవర్తనము గలది. వా రిరువురు నలుగురవలె నన్నము దినినవారే. ఇదిగో మేము వారికి మానూచనలను స్పష్టపఱుచుచుండఁగా వా రెట్లు వెనుకకుఁ దిరిగి పోవుచున్నారో చూడుము!

(16) “దేవుని గాక మీకు మేలు గాని కీడు గాని చేయఁజాలని యితరవస్తువు నేల పూజింతురు? దేవుఁడు శోత! అతఁడు జ్ఞాని!

గ్రంథావలంబులారా! మీమతమునందలిసత్యవీధులను దాఁట కుఁడు. తామే సరియైనదారినుండి తప్పిపోయి, యితరులనుగూడ దారి తప్పించినవారి ననుసరింపకుఁడు” అనుము.

అధ్యాయము 11.

ఇస్రాయేలుసంతతివారిలో నమ్మనివారిని, దావూదును, మరి యమ్మపుత్తుడగు ఈసాయును శపించి యుండిరి. వారు తిరుగు బాటు చేసి యుల్లంఘించుటచేతనే యిట్లు జరిగినది.

వారు కావించిన ఘోరపాపములు చేయఁగూడ దని వారొకరి నొకరు మందలించుకొనకుండిరి. వారిపను లన్నియు గర్హ్యములే !

80. వారిలోఁ జాలమంది దేవదూషకులతో స్నేహము చేసి యుండుట నీవు కనుగొందువు. తమకామముచేఁ బ్రేరేపింపఁబడినట్టి యు, తమకు ముందుగాఁ బంపికొనియున్నట్టియు కార్యము లన్నియు దుష్టములే. దేవుఁడు వారిపైఁ గొప్పించి యున్నాఁడు. వారు శాశ్వత బాధ ననుభవింపఁ గలరు.

వారు, దేవుని, నతనిప్రవక్తను, వారికిఁ బంపఁబడినకురా నును, నమ్మి యుండినచో వారు వారితో స్నేహము చేసియుండరు. కాని, వారిలో చాలమంది దుష్టులు.

మనుష్యు లందఱిలోను, యహూదీలును, దేవునితో నితర దైవములఁ జేర్చువారును, విశ్వాసులయెడ మిక్కుటమగుద్వేషము గలిగి యుండుట నీవు కనుగొందువు. “మేము నస్రాసీలము” అని చెప్పకొనువారికిని, వీరికిని మంచిసఖ్య ముండును. వీరిలోఁ గొందఱు పురోహితులు, యతులుగ నుండుటచేతను, వారు గర్వరహితు లై యుండుటచేతను, నిట్లు సంభవించును.

కాండము. 7

ప్రవక్త కంపబడినదానిని వారు విని, దానియందలిసత్యమును గ్రహించుటచే గన్నీరు గార్చుచు “ప్రభువా! మేము నమ్మినాము. దానికి సాక్ష్య మిచ్చువారితో గూడమమ్ము జేర్చివ్రాయుము.

“దేవుని సత్యం పంపినసత్యమును నమ్మి న్యాయవంతులతో మేమును, భోగభూమిలో వసింప నేల కోరగూడదు” అనియందురు.

కావుననే దేవుడు వారికి తరంగిణులు ప్రవహించునుద్యాన వనములో వారిమాటలకు బహుమానముగ శాశ్వతవాసములి ననుగ్రహించెను. పుణ్యవంతుల కిదియే బహుమానము!

కాని, విశ్వసింపక మానూచనల కసత్యదోషము గల్పించు వారు నరకాగ్నియందు వసింపగలరు.

అధ్యాయము 12.

విశ్వాసులారా! దేవుడు మీ కనుగ్రహించిన యారోగ్య ప్రదములగుభక్త్యభోజ్యములను నిషేధింపకుండు. ఈమేరను మీఱకుండు. దీనిని మీఱినవారిని దేవుడు ప్రేమింపడు.

దేవుడు మీ కిచ్చినయాహారములో ధర్మవిహితమును, నారోగ్యవంతమును నైనదానిని భుజింపుండు. మీరు నమ్మినదేవునికి భయపడుండు.

మీరు పొరబాటున జేసినప్రమాణములకై దేవుడు మిమ్ము క్షమించును గాని, బుద్ధిపూర్వకముగ జేసినదానికై మిమ్ము శిక్షించును. పదిమందిబీదలను బిలిచి, మీకుటుంబములో సాధారణ

ముగఁ దినునాహారమును వారికిఁ బెట్టుటయో, లేదా, వారికి బట్టల నిచ్చుటయో యీసాపమునకుఁ బరిహారము; లేదా, మీచేతఁ జిక్కినవాని నొకనిని వదలివేయవలయును. ఇట్లు చేయుటకు శక్తి లేనివాఁడు మూఁడుదినము లుపసంపవలయును. మీరు ప్రమాణములు చేసినప్పు డిదియే పరిహారము. కావున మీయొట్లను పాలింపుడు. మీరు కృతజ్ఞులరై యుండుటకు దేవుఁ డిట్లే తన సూచనలను స్పష్టపఱచుచుండును.

90. విశ్వాసులారా! దాక్షిణ్యము, జూదము, విగ్రహములు, సోదె చెప్పుబాణములు నివి యన్నియు సైతాను కల్పించిన సైచ్యములు. మీ రభివృద్ధి నొందుటకై వానిని విసర్జింపుడు.

ద్రాక్షారసము, జూదము వీనివలన సైతాను మీలో ద్వేషమును, పోరాటమును గల్పించి దైవస్మరణనుండియు, ప్రార్థననుండియు మిమ్ము తప్పించును. కావున మీరు వానిని విసర్జింపరా?

దేవుని, నాతనిప్రవక్తను, మన్నించి జాగరూకులై యుండుడు. మీరు వెనుదిరిగినచో మాప్రవక్త మీకు స్పష్టప్రకటన చేయుట తప్ప మఱేమియుఁ జేయఁ జాలడు.

(6) దేవునికి భయపడి, విశ్వసించి, క్రమవర్తనులై, యింకను దేవునికి భయపడి, విశ్వసించి, మఱిత భయపడి, సత్కార్యములఁ జేయుచుండినచో విశ్వాసులకును, సత్కార్యపరులకును నేనిందయుఁ గలుగఁబోదు. సత్కార్యముల నాచరించువారిని దేవుఁడు ప్రేమించును.

అధ్యాయము 13.

విశ్వాసులారా! మీచేతితో సంపాదించినవేటవిషయము లోనో, మీఱియొకటవిషయములోనో, మిమ్ము తప్పక శోధించి,

తనకు రహస్యముగ భయపడువాఁడెవఁడో యాతఁడు కనుగొనుచుండును. ఇఁకమీఁద నుల్లంఘించినవాఁడు ఘోరశిక్ష ననుభవింపఁ గలఁడు.

విశ్వాసులారా! మీరు యాత్రలో నున్నప్పుడు వేటాడకుఁడు. అట్లెవఁడైన వేటాడి మృగములఁ జంపినచో దానికి పరిహారముగా, కాబాయెద్ద నర్పించుటకు మీలో న్యాయవంతు లగునిద్దఱు తీర్పు చెప్పినప్రకార మామృగమునకు సమాన మగుజంతువులను దీసికొని పోవలయును; లేదా, బీదల కన్న మిడవలయును; లేదా తాను చేసినదానిమచ్చలమును రుచి చూచుట కుపవాసము చేయవలయును. దేవుఁడయినదానిని క్షమించును; ఎవఁడైన దానిని తిరిగి చేసినచో దానికై యాతఁడు పగ దీర్చికొనును. దేవుఁడు శక్తి మంతుఁడు, పగ దీర్చికొనఁ గలవాఁడు.

మీరు సముద్రములో చేపలు పట్టవచ్చును. యాత్రలో నున్నప్పు డాహారముగా చేపలను సంగ్రహించి యుంచుకొని తినవచ్చును. కాని, యాత్రలో నున్నప్పుడు భూమిపై వేటాడుట ధర్మ విరుద్ధము. కావున మీ రందఱు చేరఁగలయత్నికి భయపడుఁడు.

పవిత్రగృహ మగు కాబాను మనుష్యు లందఱును చేరవలసినస్థలముగను, పవిత్రమాసమును, బలిని, దానియాభరణములను, దేవుఁడు విధించియున్నాఁడు. స్వర్గమర్త్యములయం దున్నదంతయు దేవునికిఁ దెలియు ననియు నాతఁడు సర్వజ్ఞుఁ డనియు, మీరు కనుగొనుటకే యిట్లాతఁడు విధించియున్నాఁడు.

16 దేవుఁడు కఠినముగ శిక్షించుటయే కాక క్షమాయుతుఁడును కరుణాభుఁడును గూడ నై యున్నాఁడని తెలిసికొనుఁడు.

ప్రవక్తకు బోధ చేయుట మాత్రమే విధి. మీరు దాఁచు దానిని, బయలుపెట్టదానిని దేవుఁడు తెలిసికొనుచునే యున్నాఁడు.

100. “నీకు దుర్మార్గమే సంపూర్ణముగ నిష్ఠముగాని, చెడుగును మంచియు నొక్కటేరీతిగా నెంచబడవు. కావున నోబుద్ధిమంతులారా! దేవునికి భయపడుడు. మీకు జయము కలుగును” అనుము.

అధ్యాయము 14.

విశ్వాసులారా! మేము చెప్పినయెడల మీకు బాధ కలుగఁ గలదానినిగూర్చి మ మృడుగకుండు. కురా నంతయు మీకుఁ బంపఁబడిన పిదప మీరు దానినిగూర్చి మ మృడిగినయెడల నవి మీకుఁ దెలియఁ జేయఁబడును. దేవుఁడు క్షమాయుతుఁడు, దాక్షిణ్యమూర్తియుఁ గావున నాతఁడు మి మ్మావిషయములో క్షమించును.

మిప్పుర్యు లట్టివిషయములఁగూర్చి యడిగిరి గాని, పెంటనే వానిఁగూర్చి విశ్వాసహీనులైరి.

బహీర, సాయిబా, వసీలా, హామీ, యనుజంతువులఁగూర్చి దేవుఁ డెద్దానిని విధించి యుండలేదు. కాని, యవిశ్వాసులు దేవునిపై నీయసత్యమును గల్పించిరి. వారిలో చాలమందికి బాధ లేదు.

‘మీకును ప్రవక్తకును బంపఁబడినదాని నంగీకరింపుఁ’ డని వారితోఁ జెప్పఁగా వారు “మూర్ఖులమతము మాకుఁ జాలు” ననిరి. ఏమి! వారిపూర్వులకు జ్ఞానప గాని, రక్షణ గాని లేకున్నను వా రిట్లనవచ్చునా?

విశ్వాసులారా! మిమ్ముగూర్చి జాగరూకులరై యుండుడు. మీకు రక్షణ యుండఁగా తప్పలోఁ బడినవాఁడు మీ కేకీడును జేయలేడు. మీ రందఱును దేవునియొద్దకే వత్తురు. అప్పు డతఁడు మీకు గావించినదానిని మీకుఁ దెలియఁ జేయును.

విశ్వాసులారా! మీకు మరణ మాసన్నము కాఁగా మరణ శాసనము వ్రాయునపుడు సాక్షులను దగ్గఱ నుంచుకొనుడు.

మీలోనివారే యిద్దఱు సాక్షులు చాలును. కాని, మీరు ప్రయాణములో నున్నప్పుడు మృత్యు వాసన్నమైనను, ఆకస్మికమరణము వచ్చినను పరజాతివారైనను సరే యిద్దఱుసాక్షులు లుండినఁ జాలును. స్పృహన యైనపిదప వారిద్దఱిని వెడలిపోకుండ నుంచవలయును. మీకు వారినిగూర్చి సందేహ మున్నచో వారు “ఎదుటిపక్షమువాఁడు మాకు బంధు వైనను సరే, మేము లంచము పుచ్చుకొనము. దేవుని సాక్ష్యమును మేము దాచిపెట్టము. అట్లుచేసినచో మేము దుష్టులలోఁ జేరినవార మగుదుము” అని ప్రమాణము చేయవలయును.

వారిద్దఱు ససత్యమాడి రని ఋజువు వచ్చినయెడల వారిపై నానిందను మోపినవారిలో మృతినొందినవానికి మిక్కిలి దగ్గఱరక్త సంబంధులు నిలువఁబడి, “వారిద్దఱిసాక్ష్యమునకంటె మాసాక్ష్యము సత్య మైనది. మే మసత్య మాడము. అట్లు చేసినచో మేమన్యాయ పరులలోఁ జేరినవార మగుదు” మని దేవునియాన ప్రమాణము చేయవలయును.

సరియగుసాక్ష్యము వచ్చుట కిదియే మార్గము. లేకపోయినచో నొకప్రమాణము చేసినపిదప మఱియొకప్రమాణమును వారు చేయఁ గలరు. గావున దేవునికి భయపడి చెవి యొగ్గి యుండుఁడు. దేవుఁడు దుష్టులకు దారి చూపఁడు.

అధ్యాయము 15.

దేవుఁడు ప్రవక్తల నొకదినమున సమావేశపఱచి ‘మీ కేమి ప్రత్యుత్తరము వచ్చినది’ యని యడుగఁగా వారు “మా కేమియుఁ దెలియదు. రహస్యము లన్నియు మీకే తెలియు” నని యందురు.

110. అప్పు డాతఁడు, “మరియమ్మకుమారుఁడా! ఈసా! నేను నీకుఁ బఠింపఁగా నొకటి, యయ్యెలలో నున్నపుడును, పెద్ద

వాడ వైనతరువాతను, మనుష్యులతో మాటాడు మని చెప్పుచు, నీకును నీతల్లికిని నిచ్చినయనుగ్రహమును జ్ఞప్తికిఁ దెచ్చికొనుము. నేను నీకు పవిత్రగ్రంథమును, జ్ఞానమును, ధర్మమును, సువార్తను బ్రసాదించితిని. మాయనుమతిచొప్పున నీవు మట్టితో నొకపక్షిని జేసి, దానిలో నూపిరి విడువఁగా నది జీవముగల పక్షి యయ్యెను. నీవు నాయనుజ్ఞచొప్పున, సంధులను, కుష్ఠరోగులను, బాగుచేసితివి; చచ్చినవారిని నాయనుజ్ఞచొప్పున బ్రదికించితివి. ఇస్రాయేలువుత్తులయొద్దకు నీవు స్పృష్టసూచనలతో వచ్చినప్పుడు, వారలను నీతోఁ జేరకుండఁ జేసితిని. అందులో నమ్మనివారు ' ఇది చిల్లంగికాని, వేఱు కాదు ' అనిరి.

ప్రవక్తలకు "నన్నును, నేను పంపినవానిని నమ్ము" డని నేను చెప్పఁగా వారు " మేము నమ్మియున్నాము. మేముదృఢభక్తుల మగుటకు నీవే సాక్షివి " అనిరి.

అప్పుడు ప్రవక్తలు "మరియమ్మకుమారుడా! ఈసా! నీప్రభువు మారతకు స్వర్గమునుండి సమస్తవస్తుసంభరిత మగు నాహారమును పంపఁగలఁడా" యని యడుగఁగా నాతఁడు "మీరు విశ్వాసులైనచో దేవునికి భయపడుఁడు" అని చెప్పటను స్మరింపుము.

వా రప్పుడు " మేము దానినిభుజించి హృదయములకు నిబ్బరము కలుగఁజేసికొందుము. నీవు సరిగ సత్యమే పలికినందుల కిందు మూలమున మేము సాక్షులముగ నుందుము " అనిరి.

మరియమ్మపుత్తుఁడగు ఈసా అతట "ప్రభో! దేవా! మూలో మొదటినుండి తుదివానివఱకు నొకసూచనగ నుండుటకును, సర్వదా పండుగయై ప్రబలుటకును, స్వర్గమునుండి మా కాహారమును పంపుము. నీవు పోషకులలో శ్రేష్ఠుడవు. కావున మమ్ము పోషింపుము " అనెను.

దేవుడు “ సరే, నేను దానిని మీకు బంపెదను. కాని యా వెనుక నమ్మనివారి నేజంతువును గూడ శిక్షించనట్లు శిక్షించెద” ననెను.

అధ్యాయము 16.

మరియమ్మపుత్తుడా! ఈసా! దేవుడు గాక నీవును నీతల్లి యుఁ గూడ దైవములే యని మనుష్యులతోఁ జెప్పితివా? ” అని దేవుఁ డడుగ నాతఁడు “ నీవు మహిమాన్వితుఁడ వగుదువు గాక! సత్యము గాదని యెఱిఁగినదానిని నేను పలుకవలసినవాఁడను గాను. నే నట్లు చెప్పి యుండినచో నీకు మాత్రము తెలిసియుండదా? నాలో నున్నది నీకుఁ దెలియును గాని, నీలోనిది నాకుఁ దెలియదు. రహస్యము లన్నియు నీకు బాగుగఁ దెలియును గదా! ”

‘ నాప్రభువును, మీప్రభువును నగుదేవు నారాధింపుడు. ’ అని నీవు న న్నాజ్ఞాపించినదానిని తప్ప వారితో మఱేమియుఁ జెప్ప లేదు. వారితో నున్నంతకాలమును వారు చేసినపనులకు నేను సాక్ష్య మిచ్చెదను. ఇప్పుడు నన్ను సీదరికి చేర్చికొంటివి కావున నీవే సర్వ మును గమనించి చూచుచున్నావు.

“ నీవు వారిని శిక్షించినచో, వారు నీసేవకులు. నీవు వారిని క్షమించినచో...నీవే శక్తిమంతుఁడవు. బుద్ధుఁడవు ” అనెను.

“ సత్యవంతుల కీదినమున వారిసత్యము లాభకారి యగును. తరంగిణులు ప్రవహించునుద్వానవసములలో వారు శాశ్వతముగ వసంపఁ గలరు. వారిని దేవుఁడును, దేవుడు వారిని ప్రేమించు కొందురు. ఇదియే పరమానందము ” అని దేవుఁ డనును.

120. స్వర్గమర్త్యములయు, నందుఁ గలవస్తువులయు నధికార మంతయు దేవునిదే. అతఁడు సర్వశక్తుఁడు.

సురా 6 పశువులు.

మక్కా-165 పద్యములు-20 రుక్కులు.

అధ్యాయము 1.

దయాదాక్షిణ్యమూర్తియగు దేవునిపేర.

స్వర్గమర్త్యముల సృజించి చీకటిని వెలుతురును గల్పించిన దేవుడు స్తుతింపబడుగాక! అయినను విశ్వాసులు తమప్రభునితో సమానులను గూర్తురు!

మిమ్ము మట్టినుండి సృజించినవారే డాతడే. పిదప మీయాయు ష్కాలము నాతడు నిర్ణయించి రక్షణదినమునకుఁ బూర్వము కొంత వ్యవధినిగూడఁ గల్పించెను ఇంకను మీకు సందేహములు తీరలేదా?

స్వర్గమర్త్యములందు దేవుఁ డాతడే! మీరహస్యములను, మీరు వెల్లడించువానినిగూడ నాతడు తెలిసికొనియే యున్నాడు! మీరు దేనికి తగుదురో యాతని కెఱుకయే!

వారికి ప్రభువునుండి వచ్చినసూచనల నన్నింటినుండియు వారు మఱివిపోయినారు. వారికి సత్యముఁగూర్చి తెలియవచ్చినను వారు దాని నసత్యముగ గణించినారు. కాని, తుదకు వారు వెక్కిరించిన దానిఁగూర్చిన సందేశము వారికి చేరఁగలదు.

వారికి పూర్వ మెన్నితరములవారిని నాశనము చేసితిమో వారికిఁ దెలియరాలేదా? మీకుఁ జేయనట్లుఁగూడ వారికి భూమిపై స్థిరవాసముల నేర్పఱిచి, స్వర్గమునుండి వారిపై వర్షధారలుగఁ గురియించి, వారిపాదములమ్రోల దివ్యతరంగిణులఁ బ్రవహింపఁజేసితిమి. అయినను వారు పాపములఁ జేయుచుండఁగనే వారిని జంపి వారి స్థానముల నితరుల నిల్పితిమి.

మేము మీకు తోలుకాగితముపై గ్రంథమును వ్రాసి పంపగా వారు దానిని తమచేతులతో స్పృశించి “ఇది కేవలము చిల్లంగి...”

మా యొద్ద కొక దేవత దిగి వచ్చినది గాని.....” యని యందురు. మేమే యొక దేవతను బంపి యుండినచో వారిని తీర్పు వెంటనే చేరియుండును. వారికిని వ్యవధియే లేక యుండియుండును.

మేము దేవతనే పంపినచో, నాదేవతకు మనుష్యరూపము నిచ్చి, తాము ధరించునట్టివస్త్రములనే కట్టియుండుము.

10. ఇది గాక నీకు పూర్వము వచ్చినప్రవక్తలును, వెక్కిరింతలకును, సప్తలకును బాలయిరి. కాని, వారు దేనిని జూచి నవ్విరో, యదే యా వెక్కిరించినవారిని చుట్టుకొనెను.

అధ్యాయము 2.

“దేశములో సంచారము చేసి, వారసత్యవాదు లనినవారి గతి యేమయ్యెనో విచారింపుడు.

స్వర్గమర్త్యములలో నున్నదంతయు నెవరిది? “దేవునిదే” యనుము. అతడు తనకు కరుణయే ధర్మముగా విధించికొనినాడు. అతడు రక్షణదినమున మి మొక్కచోఁ జేర్చును. ఈవిషయమై సందేహము లేదు. విశ్వసింపనివారే తమనాశమును తెచ్చిపెట్టుకొనుచున్నారు.

అనాలోరాత్రములయందు నివాసముగల దంతయు నాతనిదే! అతడు శ్రోత, జ్ఞాని.

“స్వర్గమర్త్యములసృష్టికర్త యై, సర్వపోషకుఁడై, యెవని చేతను పోషింపఁబడనియాయాతనిఁ దప్ప, వేఱొక్కని నాప్రభువుఁగా స్వీకరింతునా! ఇస్లామును పరిగ్రహించినవారిలో నేనే ప్రథముఁ

డను గా నుండవలయు నని నా కాజ్ఞ యైనది. నీవు దేవునితో దైవములఁ జేర్చువారితోఁ గూడకుము.

నేను నాప్రభువును తిరస్కరించినచో నామహాదినమున శిక్ష కలుగు నని భయపడుచున్నా ” నని యనుము.

అదినమున నాశిక్షను తప్పించుకొనువారి నందఱు నతఁడు కరుణఁ జూచును. ఇదియే స్పష్టమగు నానందము.

దేవుఁడే కష్టము నంటఁజేసినయెడల దాని నాతఁడే తప్ప మఱియొకఁడు తీసివేయఁ జాలఁడు; మేలు కలుగఁజేసినచో నన్ని వస్తువులపైన నాతనికి శక్తి యున్నది కదా!

అతఁడు తనసేవకుల కందఱకు ప్రభువు. అతఁడు బుద్ధుఁడు! జ్ఞాని.

“ మిక్కిలి భారమగుసాక్ష్య మేది? నీకును నాకును దేవుఁడే సాక్షి. నిన్నును, అది చేరినయందఱికిని భయముఁ దెల్పుట కీ కురాను నాకుఁ దెలుపఁబడినది. ఏమి! దేవుఁడు గాక యితరదైవము లున్నారని మీరు సాక్ష్యమియఁగలరా? నే నట్టిసాక్ష్య మీయలేను. అతఁ డొక్కఁడే కదా దేవుఁడు. అతనితో మీరు చేర్చువారిషయమై నేను నిర్దోషిని ” అనుము.

20. గ్రంథ మనుగ్రహింపఁబడినవారు, తమపిల్లలను పోల్చుకొనఁ గలిగినట్లై ముహమ్మదును పోల్చుకొనఁ గలరు. కాని, తమనరకమును తాము కల్పించుకొనువారే యవిశ్వాసులు.

అధ్యాయము 3.

దేవునిగూర్చి యసత్యముఁ గల్పించువాఁడును, మానూచన లసత్యములనువాఁడును గాక దుష్టుఁ డెవఁ డున్నాఁడు? అట్టిదుష్టులు వృద్ధినొందఁ జాలరు.

“ఆదినము” న మేముదటి నొకచోఁ జేర్చెదము. అప్పుడు దేవునితో నితరదైవములఁ జేర్చినవానిని “మీ రనుకొనిన దైవసము లేరి” యని యడిగెదము.

అప్పుడు వారు” మాప్రభు వగుదేవునియాన! మే మాత నికి సమానులఁ గల్పింపలే” డనుటకంటె మతెద్దియుఁ జేయఁ జాలరు.

అదిగో, వా రె ట్లసత్యము లాడుచున్నారో చూడుము. తాము సృష్టించినదైవములే తమ్ము విడనాడుచున్నారు!

వారిలోఁ గొందఱు నిన్ను విందురు. వారు కురానును బోధ పఱుచుకొనకుండుటకు వారిహృదయములపై తెరఁ గప్పి, వారిచేపు లలో దిమ్మలగొట్టితిమి. మేము వారి కెన్ని విధములగునూచనల నిచ్చినను, వారికి దేనియందును విశ్వాసము కుదురక, తుదకు నీతో వాదించుటకు వచ్చినప్పు డాయవిశ్వాసులు, “ఇవి యన్నియు తాత లనాఁటివ్రాతకథలే గదా” యని యందురు.

వారు దానిని నిషేధించి విడనాడుదురు. కాని, వారినరక మును వారే కల్పించుకొనుచున్నారని వారికిఁ దెలియదు.

వారి నన్నిపైఁ బెట్టినప్పుడు “అయ్యో! మమ్ము తిరిగి యేల పంపివేయరు? దేవునిసూచన లసత్యము లనము. మేము విశ్వాసు లలోఁ జేరెదము” అనుచుండ మీరు చూచిన నెంతయో బాగుండును.

అవును, వారు పూర్వము దాఁచినది వారి కిప్పుడు స్పష్టమై నది. వారిని తిరిగి పంపివేసినను, వారు తిరిగి నిషేధింపఁబడినదానినే యనుసరింతురు. వారు నిశ్చయముగ నసత్యవచనములు!

“ఇహలోకజీవనముకంటె వేఱుజీవనము లేదు. మేము తిరిగి లేచుట యసత్య” మని వా రందురు.

30. అయిన, వారిని ప్రభువుమ్రోలకుఁ దెచ్చినప్పుడు నీవు చూచిన నెంత బాగుండును! అతఁడు వారితో “సత్యముగా నిదియే కదా రక్షణదిన” మని పలుకఁగా వారు “మాప్రభువునాన, అవు నదియే” యని బదులు చెప్పుదురు. “మీరు విశ్వసింపరైరి. కావున బాధను రుచి చూడఁ” డని యాతఁ డనును.

అధ్యాయము 4.

“ఆగంట” యకస్మాత్తుగా వచ్చువఱకును దేవుని మ్రోలకుఁ బోవుట యసత్య మనువారు నిశ్చయముగా నష్టు లగుచున్నారు. అప్పుడు వారు, “పూర్వ మీగంట నుపేక్షించినందు కెంత యసు రునురు కావలసి వచ్చెను” అని యార్జుచు తమభారములను వీఁపు లపై మోయవలసి యుండును. వారి కెత్తఁబడినబరువు వారికి దుర్భర మగునుగదా!

ఇహలోకజీవన మొకయాట, ఒకవినోదము. రాజోవువసతి గృహము దైవభీతిపరు లగుజనులకు శ్రేయోదాయకము! కావున మీరు దీనిని బోధపఱుచుకొనరేల?

వారు చెప్పునది నిన్ను వ్యాకులపెట్టు నని మాకుఁ దెలియును. వారు ని న్నొకనినే యసత్యవాది యనలేదు. దైవమును నమ్మని వారు దేవునిసూచనల నన్నిటిని నిరాకరింతురు.

నీకు పూర్వము ప్రవక్తలందఱు నసత్యవచను లను వాదునకు లోనై యుండిరి. కాని, వారికి మానహాయము చేరువఱకును వారు చలింపక యాయన్యాయమును, నపవాదమును, సహించి యుండిరి. దేవునిమాటల నెవరు మఱియు గలరు? అతనిప్రవక్తలదైన యాచ రిత్ర మింతకుఁబూర్వమే మిమ్ముఁ జేరినది.

వారియెడబాటు నీకు దుఃఖిదాయకమై, వారి కొకయాన వాలు తెచ్చుటకు భూమిలోని కొకబిలమును గాని, స్వర్గమున కొక నిచ్చెనగాని, నీకు లభించినచో... ..అవును. దేవుని కిష్టమైనచో వారి నందఱును దేవుఁడు రక్షణమార్గములోనికి దింపియుండును ! కావున నీవును నజ్ఞానములోఁ బడిపోకుము.

చెవి యొగ్గి వినువారికే యాతఁడు బదులు చెప్పును. చచ్చిన వారిని దేవుఁడు లేవఁదీయును. వా రప్పు డాతనియొద్దకే చేరఁగలరు.

“తనప్రభువునుండి యాతని కొకసూచన రాకున్నచో...” అని వా రన్నప్పుడు వారితో “ఆయానవాలును బంపుటకు దేవునికి శక్తి గలదు. కాని, వారిలో చాలమంది కది తెలియదు” అని పలుకుము.

భూమిపై సంచరించుజంతువుగాని అక్కలతో నాకాశమున నెగురుపక్షిగాని, మీజాతివంటిది కాదు. ఈగ్రంథమున మే మేదియు వదలిపెట్టలేదు. పిదప వా రందఱును దేవునియొద్దకే చేర్పఁబడుదురు.

మాసూచనల నిరాకరించువారు, మూఁగలు, నంధులు నై, చీకటిలో నున్నారు. దేవుఁడు తనయిచ్చవచ్చినవారిని తప్పిత్రోవఁ బెట్టి, యిచ్చవచ్చినవారికి సరియగుమార్గము చూపును.

40. “మీ రేమని తలంచుచున్నారు ? దేవునిశిక్ష గాని, యా ‘గంట’ గాని, మీ మ్రొక్కునునప్పుడు, దేవునికి గాక మఱి యెవరికి మొఱ లిడుదురు ? మీరు సత్యవచస్కులైనచో చెప్పుఁడు” అని వారితో ననుము.

అవును. అతనికే మీరు మొఱలిడుదురు. అతని కిష్టమైనచో మీరు దేనినుండి తప్పింపు మని మొఱలిడితిరో దానినుండి మిమ్ము తప్పించును. మీరును నాతనితోఁ జేర్చినయితరదైవములను మఱవఁ గలరు.

అధ్యాయము 5.

నీకుఁబూర్వముండిన జాతులవారికిని, ప్రవక్తల నంపి నమ్రు
లగుదు రను నుద్దేశముతో, వారిని కష్టములకును, సంకటములకును
బాలుచేసితిమి.

వారికి మాకష్టము తగిలినను వారు నమ్రులు కారైరి. వారి
హృదయములు కఠినము లయ్యెను. వారిప్రవక్త నంతకుఁబూర్వమే
సైతాను విధించి యుండెను.

వారు మాభయసూచనల నిరాకరింపఁగా వారికి సర్వవస్తు
వులద్వారములను తెఱచి యుంచితిమి. అట్లు వారు మావరముల
ననుభవించుచు సుఖించుచుండఁగ నే యకస్మాత్తుగా వారిని బట్టికొం
టిమి. అంత వారు నిస్పృహులు లైరి.

భక్తిహీనులలోఁ జాలమంది యిట్లు నశించిరి. జగన్నాథుఁ
డగు దేవుఁడు స్తుతింపఁబడుఁ గాక !

“మీ రేమనుకొనుచున్నారు ? దేవుఁడు మిమ్ము మూఁగలు
గను, సంధులుగను జేసి, మీహృదయములకు మూఁతలు వేసిన
యెడల దేవుఁడు గాక మఱి యేదైవము మీకు వానిని తిరిగి
యీయఁ గలఁడు ? మాసూచనల నెట్లు మార్చివేయుచుందుమో
చూడుఁడు. అయినను వారు వానిని గుర్తింపరు ” అనుము.

“మీ రేమనుకొనుచున్నారు ? తెలిసిగాని, తెలియకుండఁ
గాని దేవునిశీత. మి మ్మెదుర్కొనునప్పుడు, భక్తిహీనులు తప్ప మఱె
వ్వరైన నశింతురా ? ” అనుము.

మేము మాప్రవక్తలను సువార్తలఁ దెచ్చుటకును భయ
సూచనల నిచ్చుటకునే పంపుదుము. విశ్వసించి పరితాపమునొందు
వారి కేభయముగాని, యేఁగుఃఖముగాని కలుగదు.

కాని, మానూచన లసత్యము లనువారిదుష్కార్యములకు శిక్ష రాక తప్పను.

50. “దేవుని ద్రవ్య మంతయు నాయొద్దనే యున్నదని కాని, నాకు రహస్యములు తెలియునని కాని, నేను దేవత నని కాని, మీతోఁ జెప్పలేదు. నాకుఁ దెలుపఁబడినదానినే నే ననుసరించు చున్నాను. అంధులును, దృష్టిగలవారును నొకటే రీతిగఁ జూడఁబడుదురా ? అయిన మీ రాలోచింపరేల ?” అనుము.

అధ్యాయము గి.

ప్రభువునొద్దఁ జేరుటకు భీతిలువా రాతనికి భయపడుటకై, యతఁడుతప్ప రక్షకుఁడు గాని, యడ్డుపడువాఁడు గాని యుండఁజూడని వారికి నాటఁ జెప్పుము !

ప్రభునిముఖముజూడ నాతురతతో సాయంప్రాతలయం దాతనికి మొఱివిడువారిని తోసివేయకుము. నీవు వారియూహలను కనుగొనుటకుఁ గాని, వారు నిన్నుఁగూర్చి తెలిసికొనుటకుఁ గాని, యేమిపని యున్నది ? వారిని నీవు తోసివేసినచో నీవును దుర్మార్గులలోఁ జేరుచువు.

“నీరేనా దేవునిదయకు పాత్రులైనవా” రని వా రనుకొనుటకు, వారిలోఁ గొందఱినే వారి కుదాహరణప్రాయులఁ జేసితిమి. కృతజ్ఞు లెవ్వరో దేవునికి బాగుగఁ దెలియునుగదా !

మానూచనలను విశ్వసించినవారు నీయొద్దకు వచ్చినప్పుడు, “మీకు శాంతియగుఁగాక ! దేవుఁడు తనకు కరుణయే ధర్మముగ విధించికొనియున్నాఁడు. కావున మీలో నెవరైనఁ దొలుత తప్పు చేసినను పిదప పరితపించి దిద్దుకొనినచో నతఁడు తప్పక మీయెడ దయాదాక్షిణ్యములు కలిగి యుండును” అనుము.

దుష్టులమూర్ఖము తెలియుటకే యిట్లు మానూచనలను మీకు
స్పష్టీకరించితిమి.

అధ్యాయము 7.

“దేవునితో సమానులుగా మీరు పిలుచువారిని నే నారాధింప
కుండ నిషేధింపబడితిని. మీకోర్కులను నే ననుసరింపను. అట్లు
చేసినచో నేను దారి తప్పి రక్షితులలోఁ జేరియుండను.

“నేను ప్రభువుచూపిన ప్రమాణములచొప్పున నడచు
కొందును. కాని, మీరు వాని ససత్యములందురు. మీరు వేగముగ
రాఁగోరుకొనినశిక్షను తెచ్చికొనుట మీకుశక్యము కాదు. దేవుఁడే
తీర్పు చెప్పఁగలవాఁడు. అతఁడు సత్యమును వెల్లడించును. వివాద
ములఁ దీర్చువారిలో నాతఁడే శ్రేష్ఠుఁడు.

“నీవు వేగముగా రావలె నని కోరికొనినది మీయధీన
ములో నున్నచో మీకును నాకును గలవివాదము తీరిపోయియే
యుండును. కాని భక్తిహీను లెవ్వరో దేవుని కెఱుక” అనుము.

రహస్యవస్తువులబీగము లాతనియొద్దనే యున్నవి. అతనికి
తప్ప నితరుల కవి తెలియవు. భూమిపైనను సముద్రమునందును,
గలదంతయు నాతనికిఁ దెలియును. అతనికిఁ దెలియకుండ నొకయా
కైన రాలను. భూమిలోని చీకటినుండలిదిగాని, పచ్చనిదిగాని,
యెండినదిగాని, గ్రంథములో స్పష్టముగా వ్రాయఁబడని దొకటియు
లేదు.

60. రాత్రీ మీయాత్మలను గ్రహించి, పగటిపూట మీరు
దేనిని గడించికొనిరో యాతఁడు తెలిసికొనును. మీయాయుష్కా
లమును నిర్ణయించుటకు మీ మూతఁడు మేల్కొల్పుచుండును.

అప్పుడు మీ రాతనియొద్దకే పోగలరు. అప్పుడు మీరు కావించిన దాని నాతడు మీకుఁ దెలుపఁగలఁడు.

అధ్యాయము 8.

అతఁడు తన సేవకులపై సంపూర్ణాధికారము వహించి, మిమ్ము కనిపెట్టి యుండుటకు వేగులను పంపుచుండును. మిమ్ము మృత్యు వెదుర్కొనునంతనే యతనిదూతలు మీయాత్మలను తప్పక గ్రహింతురు.

అప్పుడు వారు సత్యమూర్తియగు తమప్రభువైన దేవునిపరము చేయఁబడుదురు. అతఁడేకదా తీర్పు చెప్పవలసినవాఁడు ! అతఁ డతి త్వరితముగ లెక్కల నెక్కించుకొనుచుండును.

“మమ్ము దీనినుండి రక్షించినచో, మేము నీకు కృతజ్ఞులమై యుందు” మని మీరు సమీతతో రహస్యముగ మొఱపెట్టినప్పుడు భూసముద్రముల భయోత్పాతములనుండి మి మ్మెవఁడు రక్షింపఁగలఁడు ?”

“వారినుండియు, నన్నిసంకటములనుండియు దేవుఁడు మిమ్ము రక్షించినను పిదప మీ రాతనికి సమాను లగుదురు.

మీపైనుండి కాని క్రిందనుండి కాని, మీపై శిక్షను బంపుట కును, మీలోమీకు వైరము బుట్టించుటకును, మీలో నొకరినొకరు హానిఁ గల్పింపఁ జేయుటకును, సమర్థుఁ డాతఁడే. మీరు బుద్ధిమంతు లగుదురు గదా యని మాసూచనల నెంత యద్భుతముగా మార్చుచుండుమో గమనింపుము” అనుము. కురాను సత్యగ్రంథమే యైనను నీప్రజలు దాని ససత్య మనిరి “మీరునాయధీనములలో లేరు.

వచ్చు నని చెప్పినదాని కంతటికి నొకనిర్ణీతకాల మున్నది. క్రమక్రమముగ మీ కది తెలయఁ గలదు” అనుము !

మాసూచనలను వెక్కిరించుటయందు మగ్గులైయున్నవారినిఁ జూచి, వారు దానిని మాని మఱియొకదానినిగూర్చి మాట్లాడుకొను వఱకును, వారినుండి తొలగి యుండుము. సైతాను నిన్ను దీనిని మఱువఁజేసినచో స్మృతి వచ్చినపిదప భక్తిహీనులతోఁ గూర్చుం డకుము.

వారి కిట్లు స్మృతి వచ్చుట దైవభీతిపరులు వారికి తీర్పు చెప్పటకు కాదు. వారతని కింకను భయపడుటకే యాస్మృతి వారికి వచ్చినదని తెలిసికొనుము.

70. మతము నొకయాటగను, వినోదముగను నెంచి, యిహలోక జీవనముచే మోసపోయియున్నవారిని వదలిపెట్టుము. ప్రత్యా త్మయు తనకర్మలకుగాను ఫల మనుభవించితిరునని వారికిఁ దెల్పుము. దాని కడ్డుపడువాఁడఁగాని రక్షకుఁడుగాని యుండఁబోఁడను. పరిహార ముగ నెంతధన మిచ్చినను నది యంగీకరింపఁబడదు, తమకర్మలకై శిక్ష నొందవలసినవారికి ఉడుకునీటి ధారలును ఘోరబాధయుఁగలు గును. వారు విశ్వసింపకుండిరిగదా !

అధ్యాయము 9.

“దేవునిఁ గాక, మనకు సహాయముగాని, రక్షణగాని, చేయఁ జాలనియితరులను మన మావాహనము చేయవచ్చునా? మనలను దేవుఁడు సరిగ నడిపించుచుండ, వెనుదిరిగి పోవచ్చునా? తనస్నేహి తులు క్రమమార్గమును బట్టుచు “మాతో ర” మృని పిలుచుచుండ సైతానుచే నెఱారిమధ్యమున మోహమునకు పాలై యేమిచేయు టకుఁ దెలియక సంచరించువానివలె మనముండవచ్చునా? దేవుని రక్షణయే సత్యమగురక్షణ. మనము జగన్నాథు నాశ్రయింపవలయు నని యాజ్ఞయైనది” అనుము.

మీరు కాలము నతిక్రిమింపక పార్థించుచుండుడు. దేవునికి భయపడుడు. అతనియొద్దకే మీరు పోవలసి యున్నది.

స్వర్గమర్త్యముల సృజించినవాడు సత్యముగ నాతడే. అతడొకవస్తువును 'కమ్ము' అనఁగనే యది యగుచు.

అతనిమాట సత్యము. బూరాపై మోత వినబడునాడు రాజ్య మాతనిదై యుండును. దృష్టాదృష్టము లన్నియు నాతనికి దెలియును. అతడు బుద్ధుడు; జ్ఞాని.

ఇబ్రాహీము తనతండ్రియగు ఆజరుతో "విగ్రహములు దైవము లనుచున్నావా? నీవును నీప్రజలును తప్పలో నున్నారని నాకు గోచర మైనది" అనుటను స్మరింపుము.

ఇబ్రాహీమునకు జ్ఞానమును స్థిరపఱుచుటకై యిట్లు స్వర్గమర్త్యాధిరాజ్యమును జూపితిమి.

రాత్రియొనంతనే యాతని కొకనక్షత్రము కనబడఁగా, 'ఇదియే నాప్రభువు' అనెను గాని యది యస్తమింపఁగనే "అస్తమించుదేవతలను నేను పేరమింప" ననెను.

చంద్రుఁ డుదయించుచుండఁగాఁ జూచి 'యిదియే నాప్రభు, వనెను. కాని, యదియు నస్తమింపఁగనే "దేవుడు నన్ను సరిగ నడిపింపనిచో నేను తప్పతోవలొఁ బడిపోవుదు" ననెను.

సూర్యుఁ డుదయించుటఁ జూచి యాతఁడు "ఇదియేనాప్రభువు. ఇదియత్యుత్తమము" అనెను. కాని, యాతఁడస్తమింపఁగనే "నాప్రజలారా! మీతోఁ గలిసి, దేవునితో నితరదైవములఁ జేర్చుదోషమునకు నేను పాలుగాను.

80. క్రీమమైనమతము ననుసరించుచు స్వర్గమర్త్యముల సృజించిన యాతనికే మొగము త్రిప్పెదను. నేను దేవునితోనితరదైవములఁ జేర్చువారిలోనివాడను కాను" అనెను.

“సూచనల నీయగలవాడు దేవుఁ డొక్కఁడే. అవి వచ్చినపప్పుడు మీరు విశ్వసించి యుండకపోవుటచే వానినుండి మీ కాతఁడు బోధింపఁడు” అనుము.

వారు తొలుత విశ్వసించి యుండకపోవుటచే వారిహృదయ ములును నేత్రములును సత్యమును గనుగొనకుండునట్లు చేసెదము. వారు తమయక్రమవర్తనమునందే తెన్నుగానక తిరుగునట్లు చేసెదము.

కాండము. 8

అధ్యాయము 14.

మేము వారియొద్దకు దేవతలను బంపినను, చచ్చినవారు వారితో నూటాడినను, వారిచుట్టు నున్న వస్తువులను నన్నిటి నాయా తరగతులుగ నొకచోఁ జేర్చినను, దేవుని యిష్టమున్నఁగాని వారు విశ్వ సింపరు. కాని, వారిలో చాలమంది కది తెలియదు.

మనుష్యులలోను భూతములలోను నైతానులను గల్పించి, ప్రతిప్రవక్తకును శత్రువుల నేర్పఱచియే యున్నాము. మోసపుచ్చుటకై వారొకరితో నొకరు వృథాసంభాషణలఁ గావించుదురు. నీప్రభువున కిష్టమైనచో వారట్లు చేసియుండరు. కావున వారిని, వారివెట్టి యూహలను విడిచిపెట్టుము.

వారిపూర్వులు, వారిసంతతివారు, వారిసోదరులు, వీరిని గొందఱినిగూడ పరిగ్రహించి సరియగుత్రోవలో నడువఁజేసితిమి.

ఇదియే దేవునిరక్షణ. దానివలన నాతఁడు తనయిచ్చవచ్చిన సేవకులను మంచిత్రోవలో నడిపించును. కాని, వారిలో నెవ్వరైనఁ దనతోఁ నితరదైవములఁ జేర్చినచో వారికార్యము లన్నియు వృథ యగుట తప్పదు.

90. మాదివ్యగ్రంథమును, బుద్ధిని, దివ్యజ్ఞానమును బడసినవారు వీరే. కాని, వీరిసంతతివారు దానిని నమ్మనియెడల వారినుండి వానిని తప్పించి నమ్మినవారి కిచ్చివేయుదుము.

వీరినే దేవుఁడు సరిగ నడిపించినాఁడు. కావున వారిమార్గము ననుసరింపుడు. “దీనికొఱకై మీరు నా కేమియుఁ జెల్లింప నక్కఱ లేదు. ఇది యన్నిజాతులవారికిని జ్ఞాపకము చేయునదిగదా!” అనుము.

అభ్యాయము 11.

‘దేవుఁడు మనుష్యున కేమియుఁ బంపలే’ దనువారు దేవుని గూర్చి సరిగఁ దెలిసికొనలేకు. ‘మనుష్యునకు జ్యోతియు రక్షణో పాయము నగుగ్రంథమును మూసా తేఁగా, మీరు దానిని కాగిత ముపై వ్రాసి యుంచి, దానిలోఁ గొంచెము మాత్రమే ప్రకటించి చాలభాగమును దాచిపెట్టిరిగదా! ఆగ్రంథమును పంపినవాఁ డెవఁడు? దానిమూలమున మీకుఁ గాని మీపూర్వులకుఁగాని, ముందు తెలియని విషయము మీకుఁ దెలుపఁబడినదిగదా! దానిని పంపినవాఁడు దేవుఁడే, యని వారి కెఱింగించి వారింకను నాక్షేపించు చున్నచో వారిని విడిచిపెట్టుము.

93. మే మిప్పుడు మీకుఁ బంపిన గ్రంథము ధన్యమైనది. పూర్వము మీకుఁ బంపబడినదానిని స్థిరపఱచుచున్నది. దానిని చేకొని మీమాతృనగరమునను, దానిచుట్టు నుండువారికిని బోధింపవలయును. పరలోకజీవనమును నమ్మినవారు దానిని విశ్వసించి ప్రార్థనలను తప్పక చేయుచుండురు.

కాని, దేవునివిషయమై యసత్యమును గల్పించి, తన కేమియుఁ దెలుపఁబడకపోయినను “నా కిది తెలుపఁబడినది, దేవుఁడు పంపిన గ్రంథమువంటి గ్రంథమును నేనును దీసికొని రాఁగలను” అనువాని కంటె దుష్టుఁ డుండునా? భక్తిహీనులు మృత్యుప్రవాహములోఁ గొట్టుకొని పోవుచున్నప్పుడు దేవతలు “మీయాత్మల నిచ్చివేయుఁడు. మీరు దేవునిఁగూర్చి పల్కినయసత్యములకును, గర్వముతో నాతని సూచనల నిరాకరించినందుకును, మీ కతిహీనమగు శిక్షయే నేఁ డనుభవింపఁ వలయు” నని చేతులు చాచుచున్నప్పుడు వారిని నీవు చూచియుండిన నెంత బాగుండును!

“మేము నిన్ను సృజించినట్లే యెంటరిగా మాయొద్దకు వచ్చి యున్నావు. మేము నీ కిచ్చినమంచివస్తువులను వెనుక విడిచిపెట్టినావు. దేవునితో సమానులని నీవు కల్పించుకొనిన సహాయకులు నీతో రాలేదు. మీ కిప్పు డెడబాటు కలిగినది. దేవునితో నీవు కల్పించిన భాగస్థులు నిన్ను విడనాడినారు.”

అధ్యాయము 12.

(6) ధాన్యపువత్తును, ఖర్జూరపుగింజను దేవుఁడు తిరుగ మొలకలెత్తఁ జేయును. అతఁడు జీవించి యున్నవానినుండి మృతవస్తువులను, చచ్చినవానినుండి జీవములను పుట్టించును. ఇతఁడే దేవుఁడు. అయిన నతనినుండి యేల మఱలి పోయెదరు?

అతఁ డుదయమును గల్పించి, విశ్రాంతికై రాత్రి నేర్పటిచి, కాలమానమునకై సూర్యచంద్రులను నిలిపి యున్నాఁడు. శక్తిమంతుఁడును, బుద్ధుఁడును నగునాతని యాజ్ఞ యిదియే.

భాసముద్రములవైఁ జీకటి క్రమ్మియున్నపుడు మీకు దాఠి చూపుట కాతఁడు నక్షత్రములను నిలిపినాఁడు ! జ్ఞానుల కీసూచనలు స్పష్టముగానే యుంచినాము.

మి మొక్కమనుష్యునినుండియే కల్పించి యొకగృహమును, విశ్రాంతిస్థలమును నిచ్చినవాఁ డాతఁడే ! వివేకిము గలవారికి మాస్సూచనలను స్పష్టీకరించితిమి.

100. స్వర్గమునుండి వర్షముఁ బంపినవాఁడు నాతఁడే. దానిమ్మూలమున మేము మొక్కలకు చిగుళ్ళు పెట్టించి, వానినుండి పచ్చని యాకుజొంపములఁ బెంచి, ధాన్యమును దట్టముగఁ బండించి, ఖర్జూర వృక్షములను పండ్లగుత్తులతో వ్రేలఁజేసి, నానావిధములగు ద్రాక్షలు, ఆలివులు, దానిమ్మలు గలతోటలను వృద్ధిచేయుదుము. అవి ఫలించి పక్వము చెందునపుడు వానివంక జూడుఁడు. విశ్వసించినవారి కిందు సూచనలు కలవు గదా !

అయినను దేవుఁడు సృజించినభూతములనే యాతనికి సమానములుగ వారు కల్పించుచున్నారు. అజ్ఞానముచే వా రాతనికి కొడుకులుఁ గూఁతుండ్రు నున్నారని పల్కుచున్నారు. అతఁడు మహోన్నతుఁ డగుఁగాక ! అతఁడు, వారు తన్నుఁగూర్చి పల్కినగుణముల కతీతుఁడై వెలయును గాక !

అధ్యాయము 13.

స్వర్గమర్త్యములను సృజించినవాఁ డాతఁ డొక్కఁడే ! అతనికి భార్యయే లేనప్పుడు కొడు కెచటనుండి వచ్చును ? అతఁడు సర్వమును సృజించినాఁడు. సర్వము నతనికిఁ దెలియును.

ఇతఁడే మిప్రభువగు దేవుఁడు! సర్వస్పృష్టికర్త యగు నాతనికి మించి మఱియొక దేవుఁడు లేఁడు. కావున నతనినే పూజింపుము. అతఁడు సర్వమును కాచికొని యున్నాఁడు.

(16) అతని నెవ్వరును చూడఁ జాలరు. అతఁడు సర్వమును చూడఁగలఁడు. అతఁడు నూఱుకొఁడు. సర్వజ్ఞుఁడు!

ఇప్పుడు మీరు చూడఁగలప్రమాణములు మీ ప్రభువునుండి మీకు వచ్చినవి. వానిని చూడఁగలవానిదే భాగ్యము. వానిని చూడలేనివాడే దరిదురొకఁడు. నేను మీకు సంరక్షకునిగా నియమింపబడలేదు.

‘మీరు బాగుగఁ జదివికొనినా’ రని యనుకొనుట కాసూచనలను మీ కనేక రీతులుగా తెలుపుచుండును. బోధ లగువారి కవి స్పష్టపడుటయే మా యభిప్రాయము.

నీప్రభువు నీకుఁ దెలిపినదాని ననుసరింపుము. అతఁడు తప్ప మఱియొక దేవుఁడు లేఁడు. అతనితో నితర దైవములఁ జేర్చువారి నుండి తొలఁగిపోము!

దేవునియిష్టమైనచో, నాతనితో వా రితర దైవములఁ జేర్చి యుండరు. మేము నిన్ను వారిపై యజమానునిగఁ గాని, సంరక్షకునిగఁ గాని, యుంచలేదు.

దేవునిగాక, వా రావాహన చేయువారిని తృణీకరింపకుము. అట్లు చేసినచో వారును నజ్ఞానముచే దేవుని తృణీకరింతురేమో. మే మిట్లు ప్రతిజాతివారును చేయవలసినపనులను కల్పించితిమి. వారు తిరిగి తమ ప్రభువునొద్దకు వచ్చునప్పుడు వారు కావించిన పనులెట్టివో యాతఁడు వారి కెఱింగింపఁ గలఁడు.

110. వారి కొకసూచన వచ్చినచో తప్పక దానిని విశ్వసించుమని దేవునియాన వారు ఘోరమగుప్రమాణమును చేసియున్నారు.

“సూచనల నీయఁగలవాఁడు దేవుఁ డొక్కఁడే. అవి వచ్చినపప్పుడు మీరు విశ్వసించి యుండకపోవుటచే వానినుండి మీ కాతఁడు బోధింపఁడు” అనుము.

వారు తొలుత విశ్వసించి యుండకపోవుటచే వారిహృదయ ములును నేత్రములును సత్యమును గనుగొనకుండునట్లు చేసెదము. వారు తమయక్రమవర్తనమునందే తెన్నుగానక తిరుగునట్లు చేసెదము.

కాండము. 8

అధ్యాయము 14.

మేము వారినొద్దకు దేవతలను బంపినను, చచ్చినవారు వారితో నూటాడినను, వారిదుట్టు నున్నవస్తువులను నన్నిటి నాయా తరగతులుగ నొకచోఁ జేర్చినను, దేవుని యిష్టమున్నఁగాని వారు విశ్వ సింపరు. కాని, వారిలో చాలమంది కది తెలియదు.

మనుష్యులలోను భూతములలోను నైతానులను గల్పించి, ప్రతిప్రవక్తకును శత్రువుల నేర్పఱచియే యున్నాము. మోసపుచ్చుటకై వా రొకరితో నొకరు వృథాసంభాషణలఁ గావించురు. నీప్రభువున కిష్టమైనచో వారెట్లు చేసియుండరు. కావున వారిని, వారివెట్టి యూహలను విడిచిపెట్టుము.

రాజోవు జీవనమున నమ్మకములేనివారి హృదయములను దానివంక తిరుగునట్లు చేయుము. వారిని దీనితో తృప్తి నొందనిచ్చి వారిలాభమును వారిని పొందనిమ్ము.

ఏమి ! స్వప్నమగు గ్రంథమును పంపినవాఁ డతఁడే యైయుండఁగా దేవుని తప్ప నితరన్యాయకర్తను పిలుతునా ? మే మాగ్రంథము నిచ్చినవారి కది సత్యముగ దేవునినుండియే వచ్చినదని తెలియును. కావున నీవు శంకాపరులలోఁ జేరకుము.

నీప్రభువువాక్యములు సంపూర్ణముగ సత్యవంతములు. న్యాయ వంతములు, అతనిమాటల నెవ్వరును తిప్పివేయఁ జాలరు. అతఁడు శ్రోత ! జ్ఞాని ! మీరీలోకమున చాలమందికి విధేయులైనచో వారు నిన్ను దేవునిమార్గమునుండి తప్పింతురు. వారు తమయూహనే యనుసరించుచు నసత్యవాదులై యున్నారు.

నీప్రభువు ! తనమార్గము నుండి తప్పించినవారిని, మంచిమార్గము ననుసరించినవారిని నాతఁడెఱుఁగును.

నీవు దేవునిసూచనల నమ్మినయెడల, నీవు తినుదానిపై తొలుత దేవునినామము నుచ్చరించి భుజింపుము.

120. నిర్బంధముచే నీవు తినవలయునప్పుడు తప్ప, దేవునినామము తొలుత నుచ్చరింపఁబడినదాని నేల భుజింపవు ? నిషేధించినవస్తువుల నాతఁడు నీకుఁ దెలిపియే యున్నాఁడుగదా ! కాని చాలమంది యజ్ఞానులై తమరుచులనే యనుసరించి యితరులను త్రోవతప్పింతురు. నిశ్చయముగా నీప్రభువున కాజ్ఞోల్లంఘనాపరు లెవ్వరో తెలిసియే యున్నది.

దౌష్ట్యమును, దానినిబోలుదానిని గూడ విసర్జింపుము. పాప మునే యార్జించుకొనినవారికి తగినలాభము చేకూఱును.

దేవుని నామ ముచ్చరింపఁబడనివస్తువును సేవించుట నేరము. కావున నట్టిదానిని భుజింపకుము. సైతానులు తమభక్తులను నీతో వాదింపఁ జేరేపింతును. నీవు వారిని మన్నించినచో, నీవును దేవు నితో నితర దైవములఁ జేర్చినవారిలోఁ జేరుదువు.

అధ్యాయము 15.

చచ్చినవెనుక మేము జీవము లిచ్చి మనుష్యులలోఁ దిరుగుట కొకదీపము నొసగిన వా రెప్పుడును చీకటిలో మెలంగుచు నందుండి పైకి రాఁ జాలనివారివంటివా రగుదురా? అవిశ్వాసులకృత్యము లిట్లె వారికొకటకు సిద్ధము చేయఁబడినవి.

ఇట్లే ప్రతినగరమునందును దుష్టులకు మొనగాండ్ర నేర్పఱచినాము. వారు కుట్రలు పన్నుచుండురు గాని, యవి తమ్మే కొట్టివేయును. వారి కది తెలియదు.

వారి కొకసూచన వచ్చినంతనే “దేవునిప్రవక్తల కిచ్చిన దానివంటిది మాకు నీయనిచో మేము నమ్ముము” అందురు. తన సందేశము నెవరికిఁ బంపవలయునో దేవునికి బాగుగఁ దెలియును. ఉల్లంఘించినవారికుట్రలకుఁగాను దేవునిమోల నవమానమును ఘోరశిక్షయు విధింపఁబడి యున్నవి.

దేవుఁడు రక్షింప నుద్దేశించినవానిహృదయము భక్తిని గ్రహించుటకు (ఇస్లామునకు) సుముఖముగ నుండును. కాని, యాతఁడు తోచిన దప్పింప నెంచినవారిహృదయములు స్వర్గమున కెగబ్రోచుచున్నట్లే సంకుచితములుగఁ జేయును. దేవుఁ డిట్లే యవిశ్వాసులను ఘోరముగ శిక్షించును.

ఇదియే నీప్రభువు చూపినక్రిమమార్గము. వివేకము గలవారి కిప్పుడు మాసూచనలను విడివిడిగాఁ దెలిపియున్నాము.

వారికిఁ దమప్రభువుతో శాంతియుతమగుగృహము లభించును. వారు గావించినసత్కార్యములకు ఫలముగ నాతఁడు వారికి రక్షకుఁ డగును.

దేవుఁడు వారి నందఱి నొకచోఁ జేర్చుదినమున వారితో “ఓభూతసంతతివారలారా! మీరు మనుష్యులను మిక్కిలి పీడించితిరి”

అనగా మనుష్యులలోనున్న వారిభక్తులు “ప్రభువా! మే మొండొరు లకు సహాయపడితిమి. అయినను నీవు మాకు నిర్ణయించిన యాయుష్షాల మైపోయినది” అనియందురు. వారితోనాతడు “మికగ్నియే యావా సము! అందు శాశ్వతముగాఁ బడియుండుఁడు. దేవునియిష్టమైనఁ గాని మీ కన్యథా జరుగదు” అనును. నిశ్చయముగా నీప్రభువు బుద్ధుఁడు, జ్ఞాని!

130. ఇట్లే, దుష్టులను తమకార్యములకు ఫలముగా నొకరిపై నొకరి నేర్పఱిచెదము.

అధ్యాయము 16.

ఓభూతమనుష్యసంతతివారలారా! మీకు నానూచనలఁదెల్పుచు, నీదినమున మీరు నన్నుఁ జేరుటఁగూర్చి చాటుచు, మీలో నుండియె మీయొద్దకు ప్రవక్తలు వచ్చియుండిరికారా! “మేము మీపై సాక్ష్యము పల్కుదు” మని వారందురు. ఇహలోకజీవ నము వారిని భ్రమింపఁజేసెను. తాము విశ్వాసు లగుటకు తమపై తామే సాక్ష్య మీయఁగలరు.

ప్రజ లజాగ్రీతగా నుండఁగా వారిపురములను నాశనము చేయ నిష్పపడకండుటచేతనే యి ట్లయ్యెను.

వారివారికార్యములకుఁ దగినఫలములను వారు పొందఁగలరు. వారు చేసినపనులను వారిప్రభువు గుర్తించియుండకపోలేదు.

నీప్రభువు భాగ్యవంతుఁడు, కరుణాపూర్ణుఁడు. అతని కిష్టమై నచో మిమ్ము నాశనము చేసి మిమ్ము మీపూర్వులస్థానములందు నిలిపినట్లు మీస్థానములం దితరుల నిలుపఁ గలఁడు.

మీరు దేనిచే భయపెట్టఁబడితిరో యది తప్పక జరుగఁ గలదు. దానిశక్తిని మీరు తగ్గింపఁజాలరు.

నాశ్రజలారా! శ్రేష్ఠతరముగఁ బ్రవర్తింపుడు. నేను నాపనిని చేసెదను. ఇతముం దాగ్రహాలాభ మెవరికిఁ గలుగునో మీకుఁ దెలియఁగలదు. భక్తిహీను లెన్నటికిని వృద్ధినొందఁ జాలరు.

ఇది గాక వా రాతఁడు సృజించినఫలములలోను, పశువులలోను, కొన్నిటిని వేతె యుంచి ' ఇవి దేవునికి ' అనియు, ' ఇవి మేము దేవునితోఁ జేర్చినయితరులకు ' అనియు నందురు. అయినను వారు దేవునిసమానుల కుంచినవి దేవునియొద్దకు రావు. దేవునికొఱ కుంచినవి వారిసమానులకు వచ్చును. వారి వివేచన దుష్టము గదా!

ఇట్లే వారు దేవునితోఁగూర్చిన సమానదైవములు తమ సంతానమును జంపి తమమతము నక్రిమములతోఁ గప్పిపుచ్చుటకు ప్రేరేపింతురు. కాని, దేవుని కిష్టమెనచో వా రట్లు చేసియుండరు. కావున వారిని, వారి పన్నాగములను విడిచిపెట్టుము.

“ ఈపశువులును, నీఫలములును, పవిత్రోపంతములు. మాయిష్టము వచ్చినవారుతప్ప నితరులు వీనిని భక్షింపఁగూడదు. ఈపశువుల వీఁపులపై భారములు వేయఁగూడదు ” అని వారందురు. కొన్ని పశువులపై వారు దేవునినామ ముచ్చరింపనే యుచ్చరింపరు. ఇది యంతయు దేవునిపై నసత్యము గల్పించుట కాదా? వారికల్పనలకు వారు తగినఫల మనుభవింపఁగలరు.

140. “ ఈపశువులగర్భములలో నున్నవానిని పురుషులే కాని మాయాఁడువారు తినఁగూడ ” దందురు. కాని, యాపశువుగర్భమునుండి పిండమే జాతిపడినయెడల నిరువురును దాని నారగింతురు. ఈ భేదకల్పనలకు దేవుఁడు వారికి దగినఫల మీయఁగలఁడు. అతఁడు జ్ఞాని, బుద్ధుఁడు!

అజ్ఞానవశమునఁ దమసంతానమును జంపియు దేవుఁ డాహారముగా విధించినదానిని నిషేధించియు దేవునిపై నసత్యములం గల్పించువారు నష్టమైపోవుదురు! వారు పొరపడినారు. వారికి సరియగు రక్షణ దొఱకలేదు.

అధ్యాయము 17.

ద్రాక్ష, ఖర్జూరవనములను, వివిధసస్యములను, ఆలివులను, దానిమ్మలను మొదలగుననేకవిధములగువానిని పుట్టించినవాఁడతఁడే. అవి ఫలించినప్పుడు వానిఫలములను తిని, వాని నేరుసప్పు డెవరికి రావలసినభాగము వారి కిచ్చివేయుఁడు. వృథావ్యయము చేయకుఁడు! అట్లు చేయువారిని దేవుఁడు ప్రేమింపఁడు.

బరువులు మోయుటకును, ప్రయాణములకును పశువు లున్నవి. దేవుఁడు మీ కాహారముగా నిచ్చినదానిని భుజింపుఁడు. సైతాను మీకు గర్భశత్రువు. కావున నాతనిపదముల ననుసరింపకుఁడు.

జతలుజతలుగా నాలుగురకములపశువులు మీ కున్నవి. గొఱ్ఱలజత యొకటి, మేకలజత యొకటి. 'వానిలో రెండును మగ వానినా, రెండును ఆఁడువానినా యాతఁడు నిషేధించెను? లేక, యారెండు ఆయాఁడువానిగర్భములలోనివానినా? మీరు సత్యవంతులైనచో తెలిసికొని నాకుఁ జెప్పడు" అనుము.

ఒంటెలజతయొకటి, ఆవుయెద్దులజత యొకటి, వీనిలో రెండును మగవానినా, ఆఁడువానినా, లేక యాఁడువానిగర్భములలో నున్న వానినా, యాతఁడు మీకు నిషేధించినాఁడు? దేవుఁ డిట్లు విధించినప్పుడు మీ రున్నారా? మనుష్యులను మోసపుచ్చుటకు దేవునిఁ గూర్చి యసత్యకల్పనము చేయువానికంటె దుష్టుఁ డెవఁడు? దేవుఁడు దుష్టులను రక్షింపఁడు' అనుము.

అధ్యాయము 18.

తనంతట తాను చచ్చిపోయినది, పైకి కారినరక్తము, పంది మాంసము, ఇవి దేవునిపేర గాక, యితరులపేర చంపబడియుండుటచే నపవిత్రములును, దుష్టములు నయ్యెను. వీనినిగాక, తినువారికి మఱి యెవ్వనినిగూడ దేవుడు నిషేధించి యుండినట్లు నాకుఁ దెలియలేదు. ఉల్లంఘనచే గాక నిర్బంధితుఁడై వీనిని తినువాని యెడల దేవుడు క్షమాపరుఁడై కరుణించును.

యహూదీలకు మే మొంటిడెక్కఁగలజంతువులను, ఎడ్లు, గొట్టెలు, వీనివీచులమీఁదను, పేగులలోను, దుమ్ములమీఁదను నుండు క్రొవ్వను తప్ప తక్కినచోట్లనుండు క్రొవ్వను నిషేధించియున్నాము. వా రుల్లంఘనాపరులగుటచే వారికిం తే చేకూఱినది. మే మన్యాయము చేయువారము కాము.

వారు నిన్ను కృత్రిమునిగా నెంచినచో “నీప్రభువు కరుణా పూర్ణుఁడే కాని, యాతనికాఠిన్యమును దుష్టలనుండి యెవ్వరును తప్పింపఁ జాలరు” అని వారితో జెప్పము.

దేవునితో దైవములఁ జేర్చువారు “దేవునియిష్టమైనచో, నాతనికి సమానులఁ జేర్చుటగాని, దేనినైన నిషేధించుటగాని, చేసి యుండకుండుదుము” అని యందురు. మాకఠినశిక్షను రుచిచూచు వఱకును, వారి పూర్వులును ప్రవక్తలను కృత్రిములుగనే పరిగణించి యుండిరిగదా! ‘నీవు మా కేదైవ జ్ఞానమును తేఁగలవా? మీరు మీయూహలనే యనుసరించి యసత్యము లాడుచున్నారు’ అని వారితో ననుము.

150. “దేవునిమాట యనాక్షేపణీయము. అతని కిష్టమైనచో మిమ్ముల నందఱిని సరియగుదారి నే నడపి యుండును.

“దేవుఁ డీజంతువులను నిషేధించినాఁడని చెప్పఁగల సాక్షు లెవరైన నున్నచో వారిని తీసికొని రమ్ము. వా రొకవేళ నట్లు సాక్ష్య మిచ్చినను నీవుమాత్రము వారితోఁ గలిసి సాక్ష్య మీయకుము. మాసూచన లసత్యములని చెప్పినవారును, రాజాభివు జీవనమును విశ్వ సింపనివారును, మనపభివువుతో సమాచులను గూర్చువారును నగువారి యూహలఁగూర్చియు నీవు సాక్ష్య మీయకుము.

అధ్యాయము 19.

“రమ్ము! దేవుఁడు విధించినవారిని మీకుఁ దెలియఁ జేసెదను. అతనితో భాగస్థులను మీరు కూర్చుఁగూడదు. మితలి దండులయెడ మంచిగఁ బ్రవర్తింపవలయును. దారిద్ర్యముచే మీపిల్లలను చంపఁగూడదు. వారికిని, మీకును గూడ కావలసిన దానిని మేము మీ కిచ్చెదము. బాహ్యభ్యంతరములగు నశుచిపదార్థములదరికి మీరు పోఁగూడదు. న్యాయపక్షమునఁ దప్ప దేవుఁడు చంపఁగూడ దని నిషేధించినవారినిఁ జంపఁగూడదు. మీరు బోధ పఱచుకొనుటకు నీనినే యాతఁడు మీకు విధించియున్నాఁడు.

“అనాధశిశువునకు యుక్తవయస్సు వచ్చువఱకు నాతనిద్రావ్యమును వృద్ధిచేయుటకు తప్ప మఱియొక యుద్దేశముతో దానిదగ్గఱకుఁ బోఁగూడదు. నిండుకొలఱతలను, న్యాయమైనతానులను నుపయోగింపుఁడు. ఏయాత్మ కెంతశక్తి గలదో యంతే కాని, యంత కెక్కుడుగ భారమును వేయకుఁడు. మీరు మాధ్యస్థ్యమును వహించి తీర్పు చెప్పనపుడు మీ బంధువునివిషయములో నైననుసరే న్యాయము ననుసరించి దేవునియొడంబడికకు కట్టువడి యుండుఁడు. మీ శ్రేయస్సుకొఱకే దేవుఁ డిట్లు విధించియున్నాఁడు” అనుము.

“ఇదియే నాన్యాయమార్గము” కావున దాని ననుసరిం

పుడు, అతనిమార్గమునుండి చెదరి పోకుండుట కితరమార్గములఁ జేకొనకుండు మీ రాతనికి భయపడియుండుటకై యాతఁడు దీనిని మీకు విధించియున్నాఁడు.

న్యాయవంతులకు సంపూర్ణమై అన్నివిషయములందును తీర్పుల నిచ్చి, రక్షణయు, దయయు, నొసగి, వారు తమప్రభునితోఁ జేరుటనుగుఱించి నమ్ముటకు మూసాచేతికి మాగ్నింధము నిచ్చితిమి.

అధ్యాయము 20.

మేముపంపిన యీగ్నింధము సర్వోత్కృష్టమైనది. దయకుఁ బాతులగుటకు మీరు దాని ననుసరించి దేవునికి భయపడుండు.

“మాకుపూర్వము రెండుజాతులవారికే యీగ్నింధము వచ్చియుండెను. కాని, మేము దానిని బాగుగఁ జదివియుండలేదు” అని మీ రనకుండుటకును,

“మీ కొక గ్నింధము వచ్చియుండినచో వారికంటె మేమే దానిని బాగుగ ననుసరించి యుందుము” అని యనకుండుటకును, మీకు రక్షణయు కరుణయుఁ జేకూలుటకు స్పష్టమగువ్యాఖ్యానముతోఁగూడ నీగ్నింధమును మీ ప్రభువునుండి మీకుఁ బంపియున్నాము. కావున, దేవునిసూచన లసత్యము లనుచు వానినుండి మఱలువానికంటె దుష్టుఁ డెవఁడు? మఱి పోయినందు కట్టివారికి కఠినశిక్షనే ఫలముగా నొసగెదము.

దేవతలో, లేక నీప్రభువో, వారియొద్దకు దిగి వత్తురనియో, లేదా ప్రభువుసూచనలు జరుగఁబోవునేమో యనియునో కదా వారు వేచియున్నారు? నీప్రభువుసూచనలు కొన్ని జరుగఁగలదినమున, సంతకుఁబూర్వమే విశ్వసింపక యాభక్తి కనుగుణముగ సత్కా

ర్యములఁజేసియుండనియాత్మకు తాత్కాలిక భక్తివలన నొకించుకయు లాభింపదు. “మీరు వేచియుండుండు. మేమును వేచియుందుము గదా!” యని వారితోఁ జెప్పుము.

160. తమమతమును చీల్చికొని శాఖలుగా విడినవారితో జోక్యము కలుగఁజేసికొనకుము. వారిని దేవుఁడే చూడఁగలఁడు. వారు చేసినదానిని తరువాత నాతఁడే వారికిఁ దెలుపఁగలఁడు.

సత్కార్యముల నాచరించి వచ్చినవానికి పదిరెట్లు బహుమానము దొఱకును. దుష్కార్యముల నాచరించి వచ్చినవానికి దానికిఁ దగినశిక్షయే కలుగును. వారి కేయన్యాయమును జరుగఁబోదు.

‘నిన్ను నాప్రభువు తిన్ననిదారిలో నడిపించియున్నాఁడు. నిశ్చల భక్తుఁడైన యిబ్రాహీం మవలంబించిన సత్యమతమే యది. అతఁడు దేవునితో నితర దైవములఁ జేర్చినవారిలోనివాఁడు కాఁడు

నాప్రార్థనలు, నాపూజ, నాజీవితము, నామరణము, సర్వమును జగన్నాథుఁడగు దేవునికే యర్పించినాను.

అతనికి సహానుఁడు లేఁడు. ఇది నాకయినయాజ్ఞ. భక్తులలో నేను ప్రథముఁడను.

‘దేవుఁడు సర్వాధినాథుఁడై యుండ నతనిని గాక యితరునిఁ జేకొందునా? ప్రత్యాత్మయు తనకొఱకే పాటుపడవలయును. భారములను మొదటనే మోసికొనుచున్నవానిపై మఱియొక భారము గూడ వేయఁబడదు. తుదకు మీరు మీప్రభునొద్దకే రాఁగలరు. అప్పుడు మీ వివాదముల నాతఁడు మీకుఁ దెలుపఁగలఁడు’ అనుము.

మి మ్మాభూమిపై మఱికొందఱిసానమున నిలిపి, తనవరముల నిచ్చి మిమ్ము శోధించుటకు మీలోమీ కంతరువుల నాతఁ డేర్పఱిచి యున్నాఁడు. నీప్రభు వతిశీఘ్రముగ శిక్షించుట నిశ్చయము. కాని, యాతఁడు కరుణామయుఁడు, దయాదాక్షిణ్యపరుఁడుగ నున్నాఁడు.

సూరా 7 ఉన్నతస్థానములు.

మక్కా-205 పద్యములు-24 రుక్కులు.

అధ్యాయము 1.

దయాదాక్షిణ్యమూర్తియగు దేవునిపేర.

అలీఫ్. లమ్. ఐమ్. సాద్.

మీరు భయనూచనఁ గొందురనియు, విశ్వాసులు భయపడుదు రనియు, నొకగ్రంథము మీకుఁ బంపఁబడినది. కావున దానినిగుఱించి మీహృదయములందు సుదేహము వలదు.

మీప్రభువు మీకుఁ బంపినదాని ననుసరింపుఁడు ; అతనిఁ దప్ప నితరప్రభువుల ననుసరింపకుఁడు. మీ కించుకైనను భయము లేదు.

మే మెన్నియో నగరముల నాశనము చేసియున్నాము. రాత్రి వేళనో, మధ్యాహ్నము వారు నిద్రించుచుండఁగనో, యవి మాకోపమునకు గుఱియైనవి.

అప్పుడు వారు “ అయ్యో ! మేము భక్తిహీనులమై యుంటి” మని తప్ప మఱియొక కేక వేయలేదు.

కావున మేము ప్రవక్తలఁబంపి, వారిని తప్పక లెక్కల నడిగెదము. ఆప్రవక్తలనే మేము లెక్క చేప్పమందుము.

మేము వారి నెన్నఁడును విడిచియుండలేదు. వారిపను లన్నియు మాకుఁ దెలిసినను వానిని మే మడిగెదము.

ఆదినమున త్రాసుతో న్యాయముగ తూఁచెదము. త్రాసు బరువెక్కినవారు సుఖులగుదురు.

త్రాసులు తేలికయైనవారే మానూచనలయెడ నన్యాయపరులై తమయూత్తులను పోఁగొట్టుకొనినవారు.

10. మిమ్ము మేము భూమిపై నిలిపి మీ ప్రాణాధారమునకుఁ గావలసిన దంతయు నిచ్చితిమి. మీ రెంతయు కృతఘ్నులైనారు.

అధ్యాయము. 2.

మేము మిమ్ము సృజించి, రూపముల నిచ్చి, దేవతలతో “ఆదాముముండఱ సాగిలపడుఁ” డనఁగా వా రందఱు నారాధనా పరులై సాష్టాంగపడిరి. కాని, ఇల్లినూ మాత్ర మట్లు చేయలేదు. అతఁడు సాగిలఁబడినవారిలో లేకుండెను.

అతనితో దేవుఁడు “నాయాజ్ఞప్రకారము నీవు సాష్టాంగ పడకుండుటకు నీ కేమి యాటంకము కలిగినది?” అని యడుగ నాతఁడు “వానికంటె నేను ఘనుఁడను. నన్నుగ్నితోడను, నాతని మట్టితోడను గదా సృజించితి” వనెను.

అతఁడు “ఇచ్చటనుండి దిగి పొమ్ము. నీగర్వమున కీభోగ భూమి తగదు. ఇక్కడనుండి పొమ్ము. నీ వవమానితుఁడ వగుదువు గాక” అనెను.

అతఁడు “మనుష్యజాతి మృతులనుండి లేవఁదీయఁబడువఱకుఁ గడు విమ్ము” అనెను.

అతఁడు “అట్లే, గడువిచ్చినాము” అని పల్కెను.

అతఁడు “ఇప్పుడు నీవు నన్ను తప్పుదారిని బెట్టితివి గాన, వారికొఱకు నీదారిలో పొంచియుండెదను.

అప్పుడు మేము మీముందునుండియు, వెనుకనుండియు, కుడి ప్రక్కనుండియు, నెడమప్రక్కనుండియు వారిపైఁ బడెదము. వారిలోఁ జాలమంది కృతఙ్గులుగా నుండకుండుట నీవు కనుగొందువు” అనెను.

అతఁడు “ఇచటనుండి ప్రవాసివై, దూషితుఁడవై పొమ్ము.

వారిలో నిన్ననుసరించినవారి నందఱితోను నరకమును నింపివేసెదను.

ఆదామా, నీవును నీభార్యయు స్వర్గభూమిలో వసించి మీ యిచ్చవచ్చినదానిని తినుడు. కాని, యీచెట్టునొద్ద చేరకుడు. అట్లు చేసినచో మీ రన్యాయవర్తులగుదురు ” అనెను.

20. అప్పుడు సైతాను వారిద్దఱినుండియు దాచబడిన నగ్నత్వము వారికిఁ దెలియుటకై వారిచెవిలో నేమో చెప్పుచు “మీ రమర్త్యులరో, మర్త్యులరో కాకుండనుండుట కీవృక్షము మీకు నిషేధింపబడిన ” దనెను.

“మీకు సరియైనయపదేశము చేసినవాడ ” నని యాతఁడు వారిరువురిమ్రోలను బ్రమాణము చేసెను.

ఇట్లాతఁడు వారిని మోసములచే త్రోవ తప్పింపగా వారావృక్షఫలము నాస్వదించి, తమనగ్నత్వము గోచరమైనంతనే తోటలోని యాకులతో వస్త్రములఁ గట్టుకొన నారంభించిరి. అప్పుడు వారిప్రభువు “మీకీచెట్టును నిషేధించిన సైతాను మీకు గర్భశత్రు వని మీతోఁ జెప్పలేదా ” యని ప్రశ్నించెను.

వారాతనితో, “ప్రభువా, మాకు మేమే యన్యాయము చేసికొనినాము. నీవు మమ్ము తీమించి కరుణింపనిచో మేము తప్పక నశించువారిలోఁ జేరుదుము ” అనిరి.

అతఁడు “మీలో నొకరి కొకరు శత్రువులరై యిచటనుండి పొండు. మీకు భూమియే యావాస మగును. మీ కొక్కఱుతువే యాహారము దొఱకును.

మీ రందే జీవించి, యందే మృతినొంది, యచటనుండియే భీసికొనిరాఁబడుదురు ” అనెను.

అధ్యాయము 3.

ఆదాముసంతతివారలారా ! ఇప్పుడు మీమానముఁ గప్పి కొనుటకు బట్టలను మేలివస్త్రములను బంపియున్నాము. కాని, మీకు భక్తివస్త్రమే మంచివస్త్రము. మనుష్యుఁ డాలోచించుకొనుట కిది యొకసూచన.

ఆదాముసంతతివారలారా ! పూర్వము సైతాను మీతలి దండ్రిలనగ్నత్వము జూచికొనుటకు వారిభక్తిని హరించి, యుద్యాన వనమునుండి తఱిమివేసినట్లు మిమ్మునుగూడ కష్టములోనికి దింపనీయకుఁడు. అతఁడును నతనిసహాయకులును మీకుఁ గనబడకుండ మిమ్ముఁ జూచుచుండెదరు. మేము సైతానుల నవిశ్వాసులకు గురువులఁ జేసితిమి.

దుష్టు లేదైన కార్యముఁ జేసి “మాతండ్రి లిట్లె చేయుచుండుటఁ గాంచితిమి. ఇది దేవుఁ డాజ్ఞాపించినదే” అందురు. “దేవుఁ డకార్యముల విధింపలేడు. మీకుఁ దెలియనిదానిని దేవుని కంటఁ గట్టెదరా ?” అనుము.

“నాప్రభువు న్యాయమునే విధించినాఁడు. కావున నాతఁడారా ధింపఁబడు నన్నిస్థలములకును మొగము తిప్పఁడు. నిష్కాపట్యమగు మతము నవలంబించి యాతనిఁ బిలువుఁడు. అతఁడు మిమ్ము స్పృశించుటచే నతనినే తిరిగి చేరుదురు.

30. కొందఱి నాతఁడు రక్షించెనుగాని, కొందఱు సైతానులను గురువులఁ జేసికొని దేవుని విసర్జించి తాము సరియైనతోవనే పట్టితిమనుకొనినందున వారిని తప్పుత్రోవలోనే వదలిపెట్టినాఁడు” అనుము.

ఆదాముపుత్రులారా ! మీ రేమనీమనకుఁ బోయినను మంచి బట్టలను తొడిగికొని, మంచియాహారమును తిని, మంచివాసీయమును

దాగిండు. కాని, మితిమీరినాడు. అతడు మితిమీరినవారిని బ్రేమింపడు.

అధ్యాయము 4.

“దేవుఁ డనుగ్రహించినమంచివస్తుములను, అతడు ప్రసాదించినభక్త్యభోజ్యములను నిషేధించినవాఁ డెవఁడు?” అనుము. “ఇహలోకజీవనమునందును అంతకుమించి రక్షణదినమునను విశ్వాసుల కివి చేకూఱును. జ్ఞానులకు మానూచనల నిశ్చే తెలుపుదుము” అనుము.

రహస్యముగను, బహిరంగముగను నకార్యములఁ జేయుటయు, ఘోరపాపములను జేయుటయు, అక్రమముగ హింసించుటయు, అతని యనుమతిఁ బడయనియితరదైవముల నాతనితోఁ జేర్చుటయు, మీకుఁ దెలియని దానిని దేవుని కంటఁగట్టుటయు, వీనిని నాప్రభువు నిషేధించినాఁడు” అనుము.

ప్రతిజాతికి నొకకాలము నిర్ణీతమై యున్నది. కాలము వచ్చినప్పుడు, వారు దాని నొకగంట ముందుకుఁగాని, యొకగంట వెనుకకుఁగాని, మఱింపలేరు.

అదాముపుత్రులారా! మానూచనలను మీకుఁ దెల్పుచు మిమ్మునుండియే ప్రవక్తలు మీయొద్దకు వత్తురు. దేవునికి భయపడి సత్కార్యముల నాచరించువారి కేభయముగాని, యేదుఃఖముగాని కలుగఁబోదు.

మానూచన లసత్యము లని, గర్వముతో వానినుండి మఱి నవారగ్నిహోత్రమున శాశ్వతవాసముఁ జేయవలయును.

దేవునిగూర్చి యసత్యములాడి, మానూచనల ససత్యములుగఁ బరిగణించినవారికంటె నధము లెవరు? మాదూతలు వారియాత్మలను

గ్రహించుచు, “ దేవుని గాక మీరు పిలిచిన యితరు లెక్కడ నున్నా ” రని యడుగువలకును, మాధర్మగ్రంథములోఁ జెప్పబడిన ప్రకారము వారికి రావలసినభాగము వారికియబడుచు నేయుండును. వారు “ అవి మమ్ము విడిచిపోయినవి ” అని యనఁగలరు. తా మవి శ్వాసులగుటకు వారిపై సాక్ష్యము రాఁగలదు.

“ మీకుఁ బూర్వము గతించినభూతములతోడను, మనుష్యుల తోడను నన్నిలోఁ బ్రవేశింపుడు. ఒకతరమువారివెంబడిని వేతొక తరమువారు రండుఁ బ్రవేశించినకొలఁదిని తమసోదరులచు శపించుచు తుద కందఱు నందు చొచ్చినంతనే, తుదిని వచ్చినవారు తమపూర్వు లతో “ ప్రభువా ! వీరే మమ్ము తప్పత్రోవఁ జెట్టినవారు. కావున వీని రెండింతలుగ నన్నిచే బాధింపుము ” అనఁగా నాతఁడు, “ మీ కందఱికి రెండింతలుగనే బాధ కలుగు ” ననును. కాని మీ కిది తెలియదు.

వారిలో మొదటివారు రెండవవారితో “ మీరు మాకంటె నెందులో నధికులు ? కావున మీరు చేసినదానికి బాధ ననుభవించియే తీరవలయు ” నందురు.

అధ్యాయము 5.

40. మాసూచన లసత్యము లని గర్వముతో వానినుండి తొలఁగి పోయినవారికి స్వర్గద్వారములు తెఱువఁబడవు. వారు భోగభూమిని ఒంటె యొకటి సూదిబెజ్జముద్వారా పోఁగలవలకును బ్రవేశింపఁ జాలరు. ఆజ్ఞల నుల్లంఘించినవారి నిట్లే బహూకరింతుము.

వారు నరకమునఁ నమశయ్యను పఱచుకొనఁగా వారిపై నన్నిదుప్పటములు కప్పఁబడును. దుష్టుల కిదియే బహూమానము.

మే మెవరిపై నను శక్తికి మించినభారము పెట్టము. విశ్వాసులై క్రమవర్తనులగువారు స్వర్గమున వసింతురు. అందు వారు శాశ్వతముగ నుండఁగలరు.

మీము వారిహృదయములనున్న దుఃఖమునంతటిని హరింతుము. వారికాళ్ళకడ తరంగిణులు ప్రవహించును. “ మ మ్మిచటికి తోడ్కొని వచ్చినయాతని స్తుతింతుము. దేవుడు మాకు దారి చూపనిచో నిచటికి వచ్చియుండము. మాప్రభువుప్రవక్తలు సత్యముబట్టుకొని మాయొద్దకు వచ్చిరి ” అని వా రందురు. “ మీకర్మలకు ఫలముగా మీరు వారసులైనభోగభూమి యిదియే ” యనునొకవాణి వారికి వినబడును.

భోగభూమినివాసులు అగ్నిలోనున్నవారితో “ మాప్రభువు సత్యమగునని చెప్పినదాని నిప్పుడు కనుగొనినాము. మీప్రభువు సత్యమని చెప్పినదానిని మీరును కనుగొంటిరా ? ” అని యడుగ వారు. “ అవును, కనుగొంటి ” మని బదులు చెప్పుదురు. వారిరువురకును మధ్య నొకవంది వచ్చి “ దుష్టులను దేవుడు శపించుగాక !

వాడు మనుష్యులను దేవునిమార్గమునుండి తప్పింతురు. “ దానిని వంకట చేయుదురు. పరలోకజీవనమునందు వారికి నమ్మకము లేదు ” అని కేక వేయును.

వారిరువురకును మధ్య నొకగోడ యుండును. ఆ ఉన్నత స్థానమున తమతమయానవాళ్ళతో మనుష్యులు కూర్చుండి భోగభూమి యందలివారితో “ మీకు శాంతి యగుగాక ! ” యని యందురుగాని, తమకెంత యభిలాష యున్నను దానిలోనికి భోలేరు.

వారికన్ను లగ్నిలోనున్నవారిపైఁ బడఁగనే “ ప్రభువా ! ఈదురాచారులతో మమ్ము జేర్చకు ” మందురు.

అధ్యాయము 6.

ఉన్నతస్థానములపై నున్నవా రానవాళ్ళచే తాము కనుగొనినమనుష్యులతో “ మీసంపాదనయు, మీగర్వమును, మీ కెందుకును పనికివచ్చినవి కావు.

దేవుడు కరుణింపఁడని ప్రమాణము చేసినవారు వీరేనా? విశ్వాసులారా! మీరు భోగభూమిఁ బొందుఁడు. అచట మీ కేభయముగాని, దుఃఖముగాని యుండదు” అందురు.

50. అగ్నియం దున్నవారు భోగభూమిలోనివారితో “మూపై నిత సీరో, దేవుడు మీకిచ్చినవస్తువులనో పోయుఁడు,” అనఁగా వారు “మత మొకయాటగను, వినోదముగను జేసినవారికిని, ఇహ లోకజీవనముచే మోహమునొందినవారికిని, దేవుడు రెండును నిషేధించియున్నాఁడు” అందురు.

వా రీదినమున మమ్ము గలిసికొనుటఁగూర్చి మఱచినట్లును, మాసూచనలను చేకొననట్లును, మేమును వారిని మఱతుము.

ఇప్పుడు మేము వారి కాగ్రంథమును దెచ్చియున్నాము. దానిని జ్ఞానముతో వారికి బోధపఱచినాము. అది విశ్వసించినవారికి రక్షణోపాయము. దయానిధానము.

వారికి దానియర్థముగాక మఱేమి కావలయును? ఆయర్థము వచ్చినప్పుడు, ఇంతకుపూర్వము దానిని మఱిచియున్నవారు “మాప్రభువుప్రవక్తలు సత్యమును దెచ్చియున్నారు. మా కడ్డు పడువా రెవ్వరైన నుందురా? లేదా, మమ్ము తిరిగి పంపివేయుదురా? అట్లు చేసినచో మానడవడిని మార్చికొందుము,” అందురు. కాని, వారిని వారే నాశనము చేసికొనినారు. తాము కల్పించికొనిన దేవతలు తమయొద్దనుండి వెడలిపోయినారు.

అధ్యాయము 7.

ఆఱుదినములలో స్వర్గమర్త్యముల సృజించి పిదప సింహాసనా సీనుడైన మీప్రభువు దేవుడే. అతఁడు పగటిపై రాత్రి యను రెరను వైచును. అది దానిని త్వరితముగ వెంబడించును. తనయాజ్ఞకు

లోనైన సూర్యచంద్రనక్షత్రముల నాతడు సృజించినాడు. సృష్టి యంతయును, దానిపైనిసామ్రాజ్యమును నాతనివేకదా! జగన్నాథుఁ డగు దేవుఁడు ధన్యుఁ డగుగాక!

శాసనముల నుల్లంఘించువారిని మీప్రభువు ప్రేమింపఁడు. కావున నాతని నమ్రతతోను, రహస్యముగను పిలువుఁడు.

భూమిపై నంతయు సరిగ నున్నపిదప దానిని చెఱుపకుఁడు. భయముతోను నాతురతతోను నాతనిఁ బిలువుఁడు. పుణ్యవంతులకు దేవునిదయ చేరువగనే యున్నది.

తనదయను ముందుగాఁ దెలుపుటకు, మారుతములఁ బంపువాఁ డాతఁడే. అవి జలమేఘములను తేఁగా మేము వాని నొకమృతభూ మిపైఁ బంపి జలము వర్షింపించి నానావిధఫలములను బుట్టింతుము. ఇట్లే మేము మృతులను సజీవులఁ జేసెదము. మీ రాలోచించె దరుగాక!

ఫలవంతమగునేలలో మొలకలు హెచ్చుగను, ఫలహీనమగు దానియందు కొంచెముగను, దానిప్రభువునాజ్ఞచొప్పున పెరుగును. కృతజ్ఞులగువారికి ట్లనేకవిధములుగా మానూచనల నిత్తుము.

అధ్యాయము 8.

పూర్వము నుహూను తనప్రజలయొద్ద కంపగా నాతఁడు “ప్రజలారా! దేవు నారాధింపుఁడు. అతఁడుగాక మీకు మఱియొక దేవుఁడు లేఁడు. ఆమహాదినమున మీకు శిక్ష కలుగునేమో యని భయమగుచున్నది” అనెను.

60. తనప్రజలలోనినాయకు లాతనితో “నీవు పొరబడి యున్నా వని మాకు స్పష్టముగ గోచరమగుచున్న” దనిరి.

అతఁడు “ప్రజలారా! నాలో నేతప్పును లేదు. నేను జగన్నాథుని

దూతను. నేను నాప్రభువువారలను మీకుఁ దెచ్చియున్నాను. మీకు హితోపదేశము చేసెదను. మీకు తెలియనిదానిని దేవుని నుండి నేను తెలిసికొనియున్నాను.

మీలో నొక్కని మీప్రభువు మాయొద్ద కంపుటయు, అతఁడు మీకు భయసూచన నిచ్చుటయు, మీకు మీరే భయపడుటయు, బహుశః మీరు దయాపాత్రు లగుటయు, నిదంతయు మీ కాశ్చర్య జనక మగుచున్నదా? ” అనెను.

కాని, వా రాతని నసత్యవంతునిగఁ బరిగణించిరి. కావున నాతనితో నావయందున్నవారి నాతఁడు రక్షించి, మాసూచన లసత్యము లనువారిని నీటిలో ముంచివైచెను. వా రంధులు కారా ?

అధ్యాయము 9.

పిదప ఆద్ వారియొద్దకు వారిసోదరుడగు హూదు సంపితిమి. అతఁడు “ నాప్రజలారా ! దేవు నారాధింపుఁడు. అతఁడుతప్ప మీకు వేఱుదేవుఁడు లేఁడు. అతని కేల భయపడరు ” అనెను.

వారిలో నవిశ్వాసులగునాయకు లాతనితో “ నీకు మతి పోయినదని మాకుఁ దోచుచున్నది. నీవు కృత్రిముడవు ” అనిరి.

అతఁడు “ ప్రజలారా ! నాకు మతి పోలేదు. నేనుజగన్నాథుని ప్రవక్తను.

నాప్రభువుసందేశములను మీకుఁ దెలిపెదను. నేను మీకు హితోపదేశకుడను.

మీలోనుండియే యొకఁడు లేచి మీకు భయసూచన తెలు పుటకు ప్రభువుచే పంపబడుటఁగూర్చి యాశ్చర్యపడుచున్నారా ? అతఁడు మిమ్ము నుహుప్రజలపిదప నిచటికిఁ బంపుటయే కాక వాని

కంటె పొడవరులుగఁ జేసియుండుటను స్మరింపుఁడు. దేవుఁడు మీ కొసగినవరములను స్మరింపుఁడు. మీకు శ్రేయస్సు కలుగును” అనెను.

70. వారు “మాతండ్రితాతలు పూజించినదేవతలను విడిచి, యొక్కదేవునే యారాధింపుఁడని చెప్పటకా నీవు వచ్చితివి? నీవు సత్యవచస్సుఁడ వైనచో నీవు భయపెట్టినదానిని మూపైకిఁ దీసికొని రమ్ము” అనిరి.

ఆతఁడు “మీప్రభువు తనపగను, క్రోధమును మీపై హఠాత్తుగాఁ జూపును. దేవునియనుమతి బడయక మీతండ్రితాతలచేఁ బూజింపబడువిగ్రహముల నామములఁ గూర్చి మీరు నాతో తగవు లాడెదరా? అయిన వేచియుండుఁడు. నేనును మీతో వేచియుం డెదను” అనెను.

మేము వారిని, వారిపక్షావలంబులను, దయఁదలఁచి విడిచితిమి. అవిశ్వాసులై మాసూచన లసత్యము లనినవారిని నిశ్చేషముగఁ జంపితిమి.

అధ్యాయము 10.

సామూదులయొద్దకు వారిసోదరుడగు ‘సాలే’ నంపితిమి. ఆతఁడు “నాప్రజలారా! దేవుని పూజింపుఁడు. అతఁడుతప్ప మీకు వేఱుదేవుఁడు లేఁడు. ఇదిగో! దేవుఁడంపిన యాఁడుయొంటె. ఇది మీ కొకయానవాలు. నాసందేశమునకు ప్రభువంపినసాక్ష్య మిదియే. కావున దానిని దేవునిభూమిపై యథేచ్ఛగ మేయుటకు వదలివే యుండు. దానికి హాని కలిగించుటకై దానిని ముట్టకుండు. అట్లు చేసినచో మీకు ఘోరశిక్ష కలుగును.

మిమ్ము ఆద ప్రజలపిదప నిచటి కారఁడు పంపినాఁడు. మీ కీభూమిపై వసతుల నేర్పఱిచినాఁడు. దానిపై మేడలను మిద్దెలను

గట్టికొని, కొండలలో నిండను దొలిచికొని యుండుడనినాడు. దీనిని జ్ఞాపకముంచికొనుడు. దేవునియనుగ్రహమును మఱవకుండు. విచ్చల విడిగఁ దిరిగి భూమిని పాడుచేయకుండు” అనెను.

ఆప్రజలనాయకులు గర్వముచే నుప్పొంగి, తాము బలహీనులనుకొనినవారితోడను, విశ్వాసులైనవారితోడను గూడ, “ఏమీ! సాలేను ఆతని ప్రభువే పంపెనని మీకుఁ దెలియునా” యనగా వారు “అతఁడు పంపినదానియందు మాకు సత్యముగ నమ్మకము గల” దనిరి.

అప్పుడా గర్విష్టులు “మీరు నమ్మినదానిని మేము నమ్మ” మనిరి.

వా రా యాఁడుబంటెను చంపి, దేవునియాజ్ఞను తిరస్కరించి “నీ వొకప్రవక్తవే యైనచో మీ భయసూచన లేవో యిక జరుగని” మ్మనిరి.

అంత భూకంప మకస్మాత్తుగాఁ గలుగఁగా, నెవరియిండ్లలో వారు తెల్లవారుసరికి మొగములపైఁబడి మృతినొందిరి.

అపు డాతఁడు వారిని వదలి “నాప్రజలారా! నేను మీకు నాప్రభువునందేశమును బ్రకటించితిని. మీకు హితోపదేశము చేసితిని. కాని మీరు హితమొసగువారినిఁ బ్రేమింపరు” అనెను.

80. మేము లూటునుగూడఁ బంపఁగా నాతఁడు తనప్రజలతో “ఇంతకుపూర్వ మేజంతువును జేసియుండని యీనీచకార్యము నేల చేయుదురు ?

కామేచ్ఛతో శ్రీలయొద్ద కేఁగెదరుగాక! పురుషులపైకిఁ గూడ వత్తురా? మీరు మితిమీటి వర్తించుచున్నారు” అనెను.

వారు “ఏరు తామే పవిత్రీవంతుల మనుకొనుచున్నారు. వీరిని పురమునుండి వెడలఁగొట్టుండు” అనిరి.

అత మే మాతని, సతని కుటుంబమును రక్షించితిమి. అతని భార్య యాలసించుటచే నామెను రక్షింపలేదు.

పిదప వారిపై వర్షము గురియించితిమి. చూచితిరా! దుష్టుల గతి యేమైనదో!

అధ్యాయము 11.

తరువాత మేము మదీయానువారియొద్దకు వారిసోదరుడగు షుయైబు నంపితిమి. అతడు “నాప్రజలారా! దేవునిఁ బూజింపుడు. అతడు తప్ప వేఱుదేవుఁడు లేడు. ఇదిగో మీప్రభు వొకస్పష్టమగు నానవాలు పంపియున్నాఁడు. కావున తప్పకొలతలను తూనికలను చేయకుడు. మీరు దీనిని నమ్మినచో శ్రేయస్సుకలుగును.

బాట లన్నిటియందును త్రోవఁ బోయినవారిని భయపెట్టుటకు పొంచియుండకుండు. దేవునియందు నమ్మకము గలవానిని త్రోవ తప్పించుటగాని, దానిని వంకరచేయుటగాని చేయకుండు. మీరు కొలఁదివారుగా నున్నప్పు డాతడు మిమ్ము వృద్ధిచేయుటను స్మరింపుడు. అక్కమములఁ గల్పించినవారిగతి నారయుండు.

నేను తెచ్చినదానిని మీలోఁ గొందఱు నమ్మి, కొందఱు నమ్మకయుండినచో దేవుఁడు తీర్పు చెప్పవలయును వేచియుండుండు. అతడు న్యాయకర్తలలో శ్రేష్ఠుఁడు” అనెను.

కాండము 9

అప్పుడు వారినాయకులు గర్వముచే నుప్పొంగి, “ఓషుయైబా! మీరు తిరిగి మామతములోనికి వచ్చినఁగాని, నిన్నును నీయనుచర విశ్వాసులను మాపురమునుండి వెడలఁగొట్టెద” మనిరి. “ఏమి! మా కది యిష్టము లేకున్నను, మీమతము నవలంబింపవలెనా?

దేవుడు మమ్ము మీమతమునుండి తప్పించియున్నాడు. మేము దానిని తిరిగి చేకొనినచో దేవునిఁగూర్చి యసత్యముఁ గల్పించినవార మగుదుము. మాప్రభువగు దేవుని యనుజ్ఞ లేనిదే తిరిగి మీమతమును స్వీకరింపఁ జాలము. మాప్రభువు సర్వజ్ఞుఁడు. అతనినే మేము నమ్మియున్నాము. ప్రభువా! మాకును మాప్రజలకును, మాధ్యస్థ్యము వహించి తీర్పు చెప్పుము. నీవు న్యాయమూర్తులలో శ్రేష్ఠుఁడవు ” అని యాతఁ డనెను.

90. అవిశ్వాసులగు నా నాయకులు, “ షుయైబును మీ రనుసరించినచో తప్పక నశింతు ” రనిరి.

కావున హతాత్తుగా నొకభూకంపము కలుగఁగా నుదయ మగుసరికి వారు మొగములపైఁ బడి తమయిండ్లలోనే మృతినొంది యుండిరి.

షుయైబు కృత్రిముఁ డనినవారు తమయిండ్లలో నెన్నఁడును వసింపనట్లే మాయమైరి. షుయైబు కృత్రిముఁ డనినవారే నశించిన వారు.

కావున నాతఁడు వారినుండి మఱలి “నాప్రజలారా! నాప్రభువు సందేశమును చాటితిని. మీకు హితోపదేశము చేసితిని. కాని నమ్మని వారికై నే నెట్లు చింతిల్లఁగలను ” అనెను.

అధ్యాయము 12.

నమ్ములగుదురను నుద్దేశముతో ప్రతిపురమునందలిప్రజలకును కష్టమును దుఃఖమును ననుభవింపఁ జేసినపిదపఁగాని, వారి కేప్రవక్తను బంపలేదు.

పిదప వారికిడును మేలుగ మార్చి, వారిధనమును వృద్ధిచేసి, వారితో “ మనతండ్రుల కిట్లే పూర్వము కష్టములవెంబడి సౌఖ్య

ములు కలిగినవి" అంటిమి. కావుననే, వా రేమఱియున్నప్పు డకస్మాత్తుగా వారిని బట్టికొంటిమి.

ఈపురమునందలీప్రజలే మమ్ము నమ్మియుండినచో స్వర్గమర్త్య ములనుండి వారికి సకలసౌఖ్యములను చేకూర్చియుందుము. కాని, వారు మానూచనల నసత్యములుగఁ బరిగణించుటచే వారు చేసినపనులకై వారిపైఁ బగదీర్చి కొంటిమి.

అయిన నాపురప్రజలు రాత్రిపూట మైమఱచి నిద్రించి యుండఁగా మాకోపమునకుఁ బాత్రులము కాముగదాయని భద్ర ముగ నున్నారా?

వారు పగటిపూట వినోదించుచుండఁగా మాకోపమునకుఁ బాత్రులము కామని భద్రముగ నున్నారా?

దేవునిపన్నాగమునుండి సురక్షితులుగా నుంటిమని హారను కొనిరేమో! నశించువారు తప్ప నితరులు దేవునిపన్నాగమునుండి సురక్షితులుగ నుంటి మనుకొనరు.

అధ్యాయము 13.

100. ఈభూమిపై పూర్వము వసించినవారిపిదప వచ్చినవారిని మా కిష్టమైనచో వారిపాపములకొఱకుఁ జంపి వారు వినకుండినందున వారిహృదయములకు మూఁతలు వైచెదమని ఋజువుచేయఁబడలేదా?

ఈపురములకథలను నీకు దెలిపెదము. వారిప్రవక్తలు స్పష్ట మగుసాక్ష్యముతో వారియొద్దకు వచ్చిరి. కాని, తాము పూర్వము కృత్రిమ మని తలంచినదాని నిప్పుడైనను నమ్మలేదు. ఇట్లే దేవుఁ డవిశ్వాసులహృదయములను కప్పివేయును.

వారిలో నొడంబడిక యేమాత్రమును ననుసరింపఁబడలేదు. వారిలోఁ జాలమంది యుత్పథగాము లైరి.

పిదప ఫిరారునొద్దకును, నతని సామంతులయొద్దకును, మూసా నంపితిమి. వారు వాని కన్యాయము చేసిరి. ఆయన్యాయవర్తనుల గతి యేమయ్యెనో చూడుము.

మూసా “ఫిరారునా! నేను జగన్నాథునిప)వక్తను.

నేను దేవునిఁగూర్చి సత్యముఁ దప్ప మఱియొకటి మాట్లాడఁ గూడదు. నాసందేశముఁగూర్చి సాక్ష్యముతో నాప్రభువునుండి యిప్పుడు వచ్చియున్నాను. కావున ఇస్రాయేలుసంతతివారిని నాతో నిప్పుడు పంపివేయుము”.

అనఁగా నాతఁడు “నీవు ఆనవాలుతో వచ్చితి ననుచున్నావు. సత్యవంతుఁడ వైనచో మాకు దానిని జూపుము” అనెను.

అంత నాతఁడు తనచేతికఱ్ఱను క్రిందఁ బడవేయఁగా నది యొకపా మయ్యెను.

పిదప తనచేతిని వారికిఁ జూపఁగా నది తెల్లఁగాఁ గనఁబడెను.

అధ్యాయము 14.

అప్పుడు ఫిరారుప్రజలు “వీఁ డెవఁడో గొప్పమాయావిగా నున్నాఁడు.

110. ఒకవేళ మి మ్మీతఁ డీ దేశమునుండి తఱిమివేయు నేమో, మ మ్మేమి చేయుమందువో యానతిమ్ము” అనిరి.

వారు ప్రజలతో “ఇతనిని ఇతనిసోదరునిఁ గొంతకాలము వేతె యుంచి, మీపురముల కంపి,

దేశముననున్న యైంద్రజాలికుల నందఱిని రావింపుఁడు” అనిరి.

ఆయైంద్రజాలికులును ఫిరారునొద్దకు వచ్చి “మేము గెలి చినచో మాకు బహుమాన మిత్తువా?” అని యడిగిరి.

“ఇంతియే కాదు. మిమ్ము, మాసన్నిధానవర్తులఁజేసెద” నని యాతఁడు వాగ్దాసము చేసెను.

అంత వారు “మూసా! తొలుత నీకఱ్ఱను క్రింద వైచె దవా? మమ్ము వైవమందువా?” యన

ఆతఁడు “మీరేవైపుఁడు” అనెను. వారికఱ్ఱలు క్రిందఁబడఁ గనే చూచినవారి కన్నులు మోహవశములై భయాక్రాంతము లయ్యెను. వారు గొప్పయింద్రజాలమును జూపిరి.

అప్పుడు మేము మూసాతో “నీకఱ్ఱను క్రిందఁ బడవే యుము” అంటిమి. అట్లాతఁడు చేసినంతనే యది వారికృత్రిమాద్భుత చర్యలను మింగివేసెను. కావున సత్యమునకు బలము కలిగి వారు చేసినది వృథ యయ్యెను. వారచ్చోటనే యపజయము నొంది, పరాభూతులై తొలఁగి పోయిరి.

120. కాని, కొందఱైంద్రజాలికులు వానికి సాష్టాంగపడి కీర్తిం చుచు, “మూసా హఠానులకు ప్రభువగు

జగన్నాథుని నమ్మితిమి” అనిరి.

అప్పుడు ఫిరారు వారితో “మాయనుజ్ఞ లేనిదే వానిని నమ్మితిరా? ఇది ఈపురప్రజలను దఱిమివేయుటకై యిచటనే మీరు పన్నినపన్నాగము కాని, మఱియొకటి కాదు. కానిండు. మీ కేమి కారణలతో తుదకు తెలియఁగలదు.

నేను మీకాళ్లను చేతులను రెండుప్రక్కలను ఖండింపించెదను. పిదప మిమ్ముండఱను సిలువ నెక్కించెదను” అనెను.

వారు “మాప్రభువునూచనలు మాకు రాఁగా వానిని నమ్మి వందుకుగదా నీవు పగతీర్చికొందువు? మేము

మాప్రభువునొద్దకే మఱి పోయెదము. ప్రభువా! మాకు

సిరత్వముఁ బ్రసాదించి దృఢభక్తులుగ మృతినొందున ట్లనుగ్రహింపు” మనిరి.

అధ్యాయము 15.

అప్పుడు ఫిరానుప్రజలలోని నాయకులు “మూసాను, ఆతనిప్రజలను దేశములో వ్యాపింపజేసి యక్రమముల నేల పెరుగఁ జేసెదవు? వారిని, నీదేవతలను, నిన్నును నేల విడువఁజేసెదవు?” అనఁగా నాతఁడు “మేము వారిపురుషశిశువులఁ జంపించి స్త్రీశిశువులఁ బ్రతుకనిచ్చెదము. మేము నిశ్చయముగా వారిపై నధికారుల మయ్యెద” మనెను.

మూసా తనప్రజలతో, “ఈభూమి దేవునిది. కావున దేవునికి మొఱలిడి యొర్పు గలిగియుండుఁడు. తన కిష్టులైనకింకరులకాతఁ డీభూమి నిచ్చును. అతనికి భయపడువారికి సౌఖ్యసంతానములు కలుగును” అనెను.

వారు “నీవు వచ్చినపిదపను, రాకపూర్వమును, మేము బాధింపఁబడితి” మనఁగా నాతఁడు “బహుశః మీప్రభువు మీశత్రువును జంపి, మిమ్ము వారలకు వారసులఁ జేసి, మీ రెట్లు సంచరింతురో చూడఁగలఁడు” అనెను.

అధ్యాయము 16.

130. ఫిరానుప్రజలు భయపడియుండు రనునుద్దేశముతో నప్పుడే వారికి ఊమమును కల్పించి, యేఫలములను దొఱకకుండఁ జేసితిమి.

వారికి మేలు గలిగినంతనే “ఇది మాకు రావలసినదే” యనిరి. కాని, వారికి కీడు కలుగఁగనే మూసాను, నాతనిప్రజలను వారు శకునపక్షులని నిందించిరి. కాని, వారిశకునము లన్నియు దేవుఁ

అంతట మేము పలకలపై నన్నివిషయములగూర్చియు విధులను వ్రాసియుంచగా నాతఁడు “నీవు వీనిని స్థైర్యముతోఁ జేకొనుము. వానియందలి యుపదేశములను సరిగఁ బరిపాలింపుఁ డని నీప్రజల కాఙ్ఘ యిడుము—మీకు దుష్టులయావాసముఁ జూపెదను” అనెను.

భూమిపై నన్యాయముగ గర్వించియుండువారిని మాసూచ నలనుండి తొలఁగించెదము. వారు మాసూచనల నన్నిటినిఁజూచినను వారు వానిని విశ్వసించరు. వారు పుణ్యమార్గమును గనుఁగొనినను దానిననుసరింపరు. తప్పిత్రోవం జూచి, దానినే పట్టెదరు. మాసూచన లసత్యములుగ నెంచి వానిని పాటించకుండుటచేతనే యిట్లగును.

మాసూచనలను, పరలోకమున నందఱును గలియుటయు నసత్యము లని వారు తలంచుటచే వారి కార్యములన్నియు వృథ యగును. వారికర్మల కనుగుణముగఁ గాక మఱియొకరీతి ఫలము వారికిఁ గలుగునా ?

అధ్యాయము 18.

అంత మూసాప్రజలు తమయాభరణములతో స్వర్ణవికారమగు దూడను నఱచుచున్న దానిని చేసిరి. అది తమతో మాట్లాడఁ జాల కుండె ననియుఁ దమకు మార్గము జూపఁజాలకుండె ననియు వారు కనుఁగొనలేదా ? అయినను వారు దానిని దేవునిఁగఁ బరిగ్రహించి దోషులైరి.

కాని వారు పశ్చాత్తాపపడి, తమతప్పును గ్రహించి ‘మాప్రభువు మమ్ము కనికరించి క్షమింపకున్నచో మేము నాశనము నొందకతీర’ దనిరి.

150. అంత మూసా కోప్పకోధములకు వశుఁడై వారియొద్దకు వచ్చి “నేను వెడలినతోడనే మీరు దుష్కార్యము నొనర్చితిరి.

మీ ప్రభువు తీర్పునకై తొందరపడుచున్నారా? ” అని పలకలను క్రిందబడవైచి తనసోదరునితల పట్టి తనవంకకు లాగి, “ సోదరా! ప్రజలు నన్ను బలహీనునిగ నెంచి చంపఁ బ్రయత్నించిరి. నాశత్రువులు నన్నుఁ జూచి సంతోషింపఁ జేయకుము. నన్ను దోషులలోఁ జేర్చకుము.

“ ప్రభువా! నన్నను నాసోదరుని క్షమియించి, నీకరుణకుఁ బాత్రులఁ జేయుము. కరుణాకరులలో నీవు శ్రేష్ఠుడవు ” అనెను.

అధ్యాయము 19.

దూడను దేవుఁ డని నమ్మినవారిని ప్రభునిక్రోధము వెంబడించునుగదా. వారి కిహలోకజీవనము లజ్జాకర మగునుగదా. అసత్యములఁ గల్పించువారి కిట్లే బహుమాన మిచ్చెదము.

కాని, తొలుత దోషులైనను, పిదప పరితాపమునొంది విశ్వసించినవారిని నీప్రభువు క్షమించి కరుణించును.

అంత మూసాకోపము చల్లారఁగనే యాతఁడు పలకల నెత్తికొనెను. దైవభీతిపరులకు వానిపై వ్రాయఁబడినవ్రాతయే రక్షణోపాయమును, దయాసంపాదకమును నగును.

పిదప మే మేర్పఱచినయొకసభకు మూసా డెబ్బదిమంది నెంచికొనెను. వారిని భూకంపము వెంబడింపఁగా నాతఁడు “ ప్రభో! నీ కిష్టమైనచో వారిని నన్నును గూడ నిదివఱకే చంపియుండువు. మూలో మూర్ఖు లొనరించినదానికి మమ్ముఁ జంపెదవా? ఇది నీశోధనగాని, మఱియొకటి గాదు. దానిమూలమున నీయిచ్చవచ్చినవారిని త్రోవఁ దప్పించి, యిచ్చవచ్చినవారికి సరిగ మార్గముఁ జూపుదువు. నీవు మాసంరక్షకుడవు! కావున మమ్ము కరుణించి క్షమింపుము. క్షమించువారిలో నీవు త్తముడవు.

మేము నిన్నే యాశ్రయించుకొని యున్నాము. ఇహలోకము నందును, బరలోకమునందును, నుత్తమమార్గ మేదో మాకొకటకు వ్రాసియుంచు మనెను. అతఁడు నేను నాయిష్టమువచ్చినవారిని శిక్షింతును. నాకరుణ యంతటను నిండి యున్నది. నాకు భయపడి, భిక్షము నొసగుచు, నాసూచనలను నమ్మి, ధర్మగ్రంథమునందును, సువార్త యందును వానిలో వ్రాయఁబడి యుండియు,

చదువురానిమాప్రవక్త ననుసరించువారికొకటకు దానిని వ్రాసి యుంచెదను. అతఁడు వారికి సరియైనదానిని విధించి, కానివానిని నిషేధించి, భక్త్యభోజ్యములఁ దినుమనియు, నపవిత్రవస్తువుల ముట్టవల దనియుఁ జెప్పి, వారిభారములను దింపి, వారిమెడలవైనున్న కాడులను దీసివేయును. అతనిని నమ్మి, యతనికి బల మొసగి, సహాయ పడి యతనితోఁ బంపఁబడినజ్యోతి ననుసరించినవారికే శ్రేయస్సు కలుగును.

అధ్యాయము 20.

వారితో “ జనులారా! స్వర్గమర్త్యముల కధిపతియగు దేవుని దూతను సుండి నేను. మీయొద్దకు వచ్చియున్నాను! అతఁడు తప్ప మఱియొకదేవుఁడు లేడు. జీవింపఁజేయువాఁడును చంపువాఁడును నతఁడే! కావున దేవునియందును, నాతనిప్రవక్తయందును, నమ్మకము గలిగియుండుడు. ఆప్రవక్త చదువురానివాఁడైనను దేవుని, నాతనిమాటను నమ్మియున్నాడు. మీకు సరియగురక్షణ దొఱకుట కొక కాతని ననుసరింపుడు.

మూసాప్రజలలో నితరులను సత్యమార్గమున నడపువారును, దానిప్రకారము సరిగ సంచరించుకొనువారును గొందఱున్నారు.

160. మే మిస్రాయేలులను బండ్లెండుబాతులవారిగా విభజించి

తిమి. వారు దాహమగుచున్నదని పల్కగా మేము మూసాతో
 “తాతిని నీకట్టతో తాకు” మని యంటిమి. అతఁ డట్లు చేయఁగా
 దానినుండి పండ్రెండుఊటలు బయలుదేఱఁగా నాయాజాతులవారు
 తమతమయాటలను గనుగొనిరి. అంత మేము వారిని మేఘముల
 నీడక్రింద నుండఁజేసి యమృతమును వడగండ్లను పంపితిమి. “మేము
 మీకు పంపిన మంచివస్తువులను దినుఁడు” కాని, వారు మా కేహా
 నియుఁ జేయలేదు. తమకుఁ దామే హాని చేసికొనిరి.

వారితో “ఈపురమున వసించి, యందు మీయిచ్చవచ్చిన
 దానిని భుజించి, క్షమాపణ వేడి, సాష్టాంగపడుచు ద్వారముఁ
 జొరుఁడు. అప్పుడు మేము మీతప్పులను క్షమించి సత్కార్యపరు
 లకు వృద్ధి నొసఁగెదము” అని చెప్పఁగా,

వారిలో దైవభీతి లేనివారు చెప్పఁబడినదానిని వేఱుగఁ ద్రిప్పి
 వేసిరి. కావుననే వారిదుష్కార్యములకు మేము స్వర్గమునుండి
 మాకోపమును బంపితిమి.

అధ్యాయము 21.

సముద్రముప్రక్కనుండిన నగరమునుగూర్చి వారి నడుగుము.
 ఆపురవాసులు సాబతుదినము నుల్లంఘించిరి. వారా సాబతుదినమును
 పాలించినప్పు డుదలిచేపలు స్పష్టముగావారికిఁ గనఁబడెను. కాని,
 యట్లు పరిపాలింపనప్పు డవి యదృశ్యములయ్యెను. వారు దుర్మార్గు
 లు కావుననే వారి నట్లు శోధించితిమి.

దేవునిచే నాశనముచేయఁబడువారిని, ఘోరశిక్ష ననుభవింప
 వలసియున్నవారిని, నేల భయపెట్టెద వని వా రడిగినప్పుడు “దేవు
 నికి సమాధానము చెప్పుటకును, వా రతనికి భయపడుటకును” నని
 వారు బదులు చెప్పిరి.

వా రాభయనూచనలను మఱచిపోగా, దౌర్జన్యమును నిషేధించినవారిని మేము విడుదల చేసి, దుష్టులై యకార్యముల నాచరించినవారికి ఘోరశిక్ష విధించితిమి.

నిషేధింపబడినదాని నికను గర్వముతోఁ జేయుచున్నవారితో “తరుమఁబడి యసహ్యముగఁ జూడఁబడు కోతులరుకం” డని యంటిమి.

అంత నీవ్రభు వాయుశ్లపై కీడుతెచ్చువారిని శిక్షించుటకు, రక్షణదినమునఁ గొందఱిని బంపెదమని చెప్పెను. నీవ్రభువు శిక్షించుటకు వెనుదీయఁడు. అతఁడు క్షమాయుతుఁడు. కరుణాళుఁడు.

మేము వారిని జాతులుగా విడదీసితిమి. అందు గొందఱు న్యాయవంతులుఁ గొందఱు అన్యాయవంతులు నైరి. వారు మమ్ము చేరుదురను నుద్దేశముతో వారికి మంచివస్తువుల నిచ్చియు చెడువస్తువుల నిచ్చియు శోధించితిమి.

వారిపిదప మఱిగొందఱు టీభూమిపై వారిస్థానమున వచ్చిరి. వారికి “గ్రంథము” లభించెను. వా రిహలోకసౌఖ్యములఁ బొంది “మేము క్షమింపఁబడుదు” మని యందురు. అయినను వారికి తిరిగి యట్టిమంచివస్తువులు లభించినచో వానిని గ్రహింప వెనుదీయరు. కాని, సత్యముదప్ప మఱియొకటి చెప్పఁగూడదను నొడంబడిక సత్యగ్రంథముద్వారా వారికి తెలిసియే యున్నదిగదా! అయినను దానిని వా రింకను జనువుకొనుచుందురు. కాని, దైవభీతిగలవారలకు పరలోకవాస మెక్కుడులాభము కలది. ఇంకను మీకు బోధపడలేదా ?

170. సత్యగ్రంథము ననుసరించి ప్రార్థనల సలుపుపుణ్యాత్ముల బహుమానమును మేము పోగొట్టము.

మే మాకొండ నొకనీడవలె గడలింపగా వారది తమపైఁ బడునేమో యని భయపడిరి. “మీరు భయపడియుండుటకై మేము తెచ్చినదానిని స్థిరచిత్తముతోఁ బరిగ్రహించి దానిలో నున్నదానిని జ్ఞాపక ముంచుకొనుఁడు” అంటిమి.

అధ్యాయము 22.

నీ ప్రభువు వారిసంతతివారిని ఆదాముపుత్రులయధికారము నుండి తప్పించి, తమపైఁ దామే సాక్షులుగనుండఁ జేయుచు, “నేను మీ ప్రభువును గానా” యని యడుగఁగా, వారు “అవును. మేము చూచుచున్నాము” అనిరి. రక్షణదినమున మీరు “దీనిని మా కెవ్వరును జెప్పియుండలేదు. కావుననే యశ్రద్ధ వహించితిమి” అని మీ రనకుండ మే మిట్లు చేసితిమి.

లేదా, మీరు “మాతండ్రులు దేవునితో నితరదేవతలఁ గూర్చి యుండిరి. మేము వారిసంతతివారము. మేము గర్వితుల మని మమ్ము నాశనము చేయుదువా?” అని యందురేమో?

మీరు దేవునియొద్దకు మఱివత్తురుగదా యని మేము మాసూచనల నిట్లు స్పష్టీకరించుచుండుము.

మే మొకనికి మాసూచనలఁ దెల్పఁగా నాతఁడు వానిని లక్షింపక నైతాను ననుసరించి దుష్టుఁ డయ్యెను. అతనిచరితమును వారికిఁ దెలుపుము.

మా కిష్టమైనచో దానివలన నాతని మహిమాన్నతపదవికిఁ దెచ్చియుండుము. కాని, యాతఁడు భూమిపై దేవులాడుచుఁ దన కామేచ్ఛలకే వశుఁ డయ్యెను. కుక్కను వెంటఁబెట్టినను, బెట్టకున్నను నాలుక వెళ్ళఁబెట్టును గదా. ఈతఁడు నట్టివాఁడే. మాసూచన లస

త్యములనువారందఱికి నిదియే యుపమానము. వా రాలోచించికొనుటకు వారి కీకథను దెలుపుము.

మాసూచన లసత్యము లనువారు దౌష్ట్యస్వరూపులు. వారు తమకుఁ దామే హాని చేసికొందురు.

10 దేవునిచే మార్గము చూపఁబడినవాఁడే రక్షణ నొందినవాఁడు. త్రోవ తప్పించినచో నతఁడు నష్టఁ డగును.

భూతములందును, మనుష్యులందును, మేము చాలమందిని నరకముకొఱకు సృష్టించితిమి. వారికి హృదయము లున్నవికాని, బోధ లేదు. కంఠున్నవికాని చూడలేరు. చెవు లున్నవికాని, వినలేరు. వారు పశుప్రాయులు; మఱిత తప్పత్రోవఁ బట్టుచుందురు; లక్ష్యపెట్టరు.

180. దేవుని కత్యుత్తమబిరుదము లున్నవి. ఆతని నాబిరుదము లతో సంబోధించి, వారి నాక్షేపించువారినుండి దూరముగఁ దొలఁగి పొమ్ము. వారు చేసినదానికి వారే ఫలము ననుభవింతురు.

మేము సృజించినజనులలోఁ గొందఱి తరులను సత్యమార్గము నకుఁ ద్రిప్పి తామును న్యాయముగ వర్తించుచుందురు.

అధ్యాయము 23.

కాని, మాసూచన లసత్యములనువారిని, వారికిఁ దెలియకుండ నంతకంతకు నధోగతిపాలు చేసెదము.

వారి యాయుష్కాలము పెరుగుచున్నను, నాపన్నాగము పాఱకమానదు.

వారిస్నేహితుఁడగు ముహమ్మదు పిశాచగ్రస్తుఁ డయ్యెనని కదా వారు తలంతురు. కాని, స్పష్టముగ భయసూచన దెల్పుటయే యాతనివిధికృత్యము.

స్వర్గమర్త్యాదిరాజ్యములును దేవుడు సృజించినసర్వవస్తువులును నంతరించు ననికదా వారు చూచుచుందురు! కురాను నుపేక్షించినవారు మఱియేగ్రంథమును విశ్వసించగలరు?

(11) దేవుడు త్రోవఁదప్పించినవారి నెవ్వరును రక్షింపఁజాలరు! వారి నాతఁడు భూమిపై సంభ్రమింపఁజేసి వ్యాకులపెట్టును.

ఆగంట యెప్పుడువచ్చునదిగా విధింపఁబడిన దని వారు నిన్నడుగుదురు. “అది నాపభ్రవనకే తెలియును. అతఁడుతప్ప మఱెవ్వరును దానిఁగూర్చి సకాలమునఁ జెప్పఁజాలరు. అది స్వర్గమర్త్యములపై పెద్దభారముగ నున్నది. అది యకస్మాత్తుగ తప్ప మఱియొకరితిగ రాఁబోదు” అనుము. నీకును నాసంగతి తెలిసియున్నట్లు వారు మాటాడుదురు. “అది దేవునికేదప్ప నొరులకుఁ దెలియదు. కాని, చాలమంది దీనినిగూర్చి తెలియనివారై యున్నారు” అనుము.

నాకు మేలు కలుగఁజేయుదానివైఁగాని కీడుగల్గించుదానివైఁగాని యేయధికారమును లేదు. అది యంతయు దైవేచ్ఛయే. అతనిరహస్యములు నాకే తెలిసియుండినచో మంచికార్యములనే చేసి దుష్కార్యముల నంటియుండకుండును. కాని, యితరులకు భయనూచన నిచ్చి, విశ్వాసులకు సువార్తను దెలుపుటయే నావిధియైయున్నది” అనుము.

అధ్యాయము 24.

అతఁడు మి మొక్కపురుషునినుండియే సృజించినాఁడు. అతనితో నివసించుట కాతనినుండియే యొకభార్యను పుట్టించినాఁడు. అతఁ డామెను గుర్తించినంతనే యామె స్వల్పభారమును వహించి యిటు నటుఁ దిరుగులాడెను. భారము హెచ్చైనంతనే వా రిరువురును “మాకు కళంకరహితుండగు శిశువు నొసగినచో మేము కృత

జ్జలమైయుండు” మని వారిప్రభువగు దేవునితో మొఱపెట్టుకొనిరి.

190. కాని, దేవుఁడు వారికి కళంకహీనుఁడగుశిశువు ననుగ్రహించినంతనే వారు తమ కాతఁడు కల్పించినమేలునకు బదులుగా నాతనితో సమానులని యితరదైవములఁ గల్పించిరి. కాని, వా రాతనితో సమానులుగాఁ గల్పించినవారికంటె దేవుఁ డున్నతుఁడు!

ఆదేవతలు తా మెద్దానిని సృజింపఁజాలరు. తామే సృజింపఁ బడియున్నారు.

వారు తమ్ము రక్షించుకొనలేరు; ఇతరులను రక్షింపఁజాలరు. ఏమి ? యిట్టివారినా దేవునితో సమానులుగఁ జేర్చుట ?

మీరు వారిని ‘రక్షణమార్గమునకుఁ’ బిలిచిన, వారు మిమ్మునుసరింపరు. మీరు వారిని బిలిచినను, నూరకున్నను,వారి కొక్కటే.

నిశ్చయముగా దేవునితో సమానులని మీరు చెప్పవారు మీవలె నాతని సేవకులే! నీవు వారినిఁగూర్చి పలుకునది సత్యమైనచో వారిని బిలువుము; బదులు పల్కెదరేమో చూతము.

వారికి నడచుటకు పాదము లున్నవా ? గ్రహించుటకు చేతు లున్నవా ? చూచుటకు కన్నులున్నవా ? వినుటకు చెవులున్నవా ? “ఈ మీదేవతలను బిలువుఁడు. మీరు నాపైఁ బన్నినపన్నాగము నాలసింపక పన్నుఁడు” అనుము.

దివ్యగ్రంథమును బంపినవాఁడు నాప్రభువగు దేవుఁడు కదా ! ఆతఁడే పుణ్యవంతులకు రక్షకుఁడు.

అతనిఁగాక మీరు యాచించునితరదేవతలు మిమ్ముఁగాని, తమ్ముఁగాని రక్షించుకొనఁ జాలరు.

మీరు వారిని “రక్షణమార్గము” నకుఁ బిలిచినచో వినరు. వారు నీవైపు చూచుచున్నట్లే కనఁబడును గాని, వారికి దృష్టి లేదు!

సూరా 8 యుద్ధములోచేకూరినధనము.

మదీనా—75 పద్యములు—10 రుక్కులు.

అధ్యాయము 1.

దయాదాక్షిణ్యమూర్తియగు దేవునిపేర.

యుద్ధములోచేకూరినధనముఁ గూర్చి వారు నిన్నుఁ బ్రశ్నింతురు. వారితో, “అట్లుచేకూరినది దేవునిది, ప్రవక్తది. కావున దేవునికి భయపడి, దీనిని మీలోమీరె సరిచేసికొనుఁడు. మీరు విశ్వాసులైనచో దేవుని, నాతనిప్రవక్తను మన్నింపుఁడు.

దేవునినామ ముచ్చరింపబడఁగ నే తమహృదయములు భయముచేఁ గంపించుచుండ, అతనిసూచనలు పఠింపబడుచుండఁగాఁ దమ భక్తి హెచ్చుచు ప్రభువునందే విశ్వాసము స్థిరపఱచికొని,

ప్రార్థనలు సలుపుచు, మేము తమ కొసగినదానినుండి భిక్షము నిచ్చుచు,

ఉండువారే విశ్వాసులు. తమప్రభువునెదుట వారికిఁ దగిన యంతరువుచొప్పున స్థానమును, క్షమయు, దయాపూరితమగు నాహారమును సిద్ధముగ నున్నవి.

నిన్నొకసత్యసందేశముతో నీప్రభువు పంపుటయు, విశ్వాసులలోఁ గొందఱు దానికి విముఖులై యుండుటయు, జ్ఞాపక ముంచికొనుము.

తాము మృత్యువుముందఱకుఁ దీసికొనిపోఁబడి దానిని తమ యెదుటఁ జూచుచున్నట్లే మిక్కిలియు స్పష్టముచేయఁబడినసత్యమును గూర్చి వారు నీతో వాదములు చేసిరి.

రెండుసైన్యములలో నొకటి మీయధీన మగునని దేవుఁడు వాగ్దానము చేయుటయు, ఆయుధములు లేనివారు మీచేతఁ జిక్కవలె నని మీరు కోరుటయు మీరు జ్ఞాపక ముంచికొనుఁడు.

సూరా 8 యుద్ధములో చేకూరిన ధనము.

మదీనా—75 పద్యములు—10 రుక్కులు.

అధ్యాయము 1.

దయాదాక్షిణ్యమూర్తియగు దేవుని పేర.

యుద్ధములో చేకూరిన ధనముఁ గూర్చి వారు నిన్నుఁ బ్రశ్నింతురు. వారితో, “అట్లు చేకూరినది దేవునిది, ప్రవక్తది. కావున దేవునికి భయపడి, దీనిని మీలోమీఁదఁ జేసికొనుఁడు. మీరు విశ్వాసులైనచో దేవుని, నాతని ప్రవక్తను మన్నింపుఁడు.

దేవునినామ ముచ్చరింపఁబడఁగ నే తమహృదయములు భయముచేఁ గంపించుచుండ, అతనిసూచనలు పఠింపఁబడుచుండఁగాఁ దమ భక్తి హెచ్చుచు ప్రభువునందే విశ్వాసము స్థిరపఱచికొని,

ప్రార్థనలు సలుపుచు, మేము తమ కొసగినదానినుండి భిక్షము నిచ్చుచు,

ఉండువారే విశ్వాసులు. తమ ప్రభువు నెదుట వారికిఁ దగిన యంతరువుచొప్పున స్థానమును, క్షమయు, దయాపూరితముగు నాహారమును సిద్ధముగ నున్నవి.

నిన్నొకసత్యసందేశముతో నీ ప్రభువు పంపుటయు, విశ్వాసులలోఁ గొందఱు దానికి విముఖులై యుండుటయు, జ్ఞాపక ముంచికొనుము.

తాము మృత్యువుముందఱకుఁ దీసికొనిపోఁబడి దానిని తమ యెదుటఁ జూచుచున్నట్లే మిక్కిలియు స్పష్టముచేయఁబడిన సత్యమును గూర్చి వారు నీతో వాదములు చేసిరి.

రెండుసైన్యములలో నొకటి మీయధీన మగునని దేవుఁడు వాగ్దానము చేయుటయు, ఆయుధములు లేనివారు మీచేతఁ జిక్కవలె నని మీరు కోరుటయు మీరు జ్ఞాపక ముంచికొనుఁడు.

కాని, దేవుడు తనమాటలే సత్యము లని ఋజువుచేయుట కును, అవిశ్వాసులలోఁ జాలనుందిని చంపివేయుటకును తలంచెను.

మీరు మీప్రభువుసహాయమును వేడఁగా నాతఁడు “వరు సలుతీరిన వేయిమందిదేవతలతో నీకు సహాయమయ్యెద ” నని బదులుచెప్పి, తనసత్యమే సత్య మని ఋజువుచేయుటకును, భక్తి హీనుల కిష్టము లేకున్నను విగ్రహారాధన నడుగంటించుటకును నిశ్చయించెను.

10. సహాయము దేవునినుడిచే రాఁగలదు. అతఁడు శక్తిమం తుఁడు, బుద్ధుఁడును గదా! మీహృదయములకు నిబ్బరము గలిగించు టకు సువార్తగా నాతఁడు తనవాగ్దానము నంపెను.

అధ్యాయము 2.

అతని రక్షణసూచకమగునిద్ర) మి మ్మావరించినప్పుడు, మిమ్ముఁ బవిత్రీవంతులఁ జేసి, సైతాను అంటుదోషమును బాపుటకు స్వర్గమునుండి మీపై జలమును వర్షించుటయును, మీహృదయ ములకు బల మొసగి, వానిమార్గముననే నడువఁజేయ నెంచుటయును,

సీప్రభువు దేవతలతో “ నేను మీతో నుండును. విశ్వాసము నుండి మఱలకుఁడు. అవిశ్వాసులహృదయములందు భయము నింపెదము ” అనుటయు జ్ఞాపకముంచికొనుము. కావున వారితల లను వ్రేళ్ళకొనలను నఱికివేయుము.

దేవుని, నాతనిప్రవక్తను వా రెదిరించుటచేతనే యిట్లు కావ లెను. దేవుని, నాతనిప్రవక్తను నెదిరించువాఁడు.....నిశ్చయ ముగాదేవుఁడు ఘోరశిక్షను విధించును.

“ ఇదిగో! ఇది నీకే! కావున దానిని రుచి చూడుము. అవి- శ్వాసుల కన్ని బాధ కలుగనున్నది.”

విశ్వాసులారా ! యవిశ్వాసులసైన్యములు వరుసలుతీరి
మి మ్మెదుర్కొనునప్పుడు వారికి వె న్నియకుండు.

ఆదినమున యుద్ధము సేయుట కేప్రకృకుఁ దొలఁగువాఁడుగాని,
మఱియొక సైన్యముతోఁ గలిసి పోరాడుటకుఁ దప్ప మఱియొక
రీతిగా వెనుకకుఁ దిరిగినవాఁడు దేవునికోపమునకుఁ బాత్రుఁ డగును.
నరకమే యతనికి వాసస్థాన మగును. అచటికిఁ బ్రయాణము దుఃఖ
సహితమై యుండును !

వారిని జంపినవాఁడు దేవుఁడుగాని, మీరు కారు. ఆబాణ
ములు దేవునివి కాని, నీవి కావు. దేవుఁడు శోత్ర, జ్ఞాని. ఆతఁడు
విశ్వాసులను దయాపూర్వకముగా శోధించును.

అవిశ్వాసులపన్నాగములను దేవుఁడు సాఁగనియకుండుటకే
యిది సంభవించినది.

ఓమక్కావాసులారా ! మీకు తీర్పు కావలసినచో నిదిగో
తీర్పు. మీరు పోరాటము మానినచో శ్రేయస్సు కలుగును. మీరు
తిరిగి యారంభించినచో మేము నారంభించెదము. దేవుఁడు విశ్వా
సులపక్షమున నుండుటచే మీకు సైన్యము లెన్నియున్నను
లాభము లేదు.

అధ్యాయము 3.

20. ఓవిశ్వాసులారా ! ఇప్పుడు సత్యమును వింటిరికావున దేవుని,
నాతనిప్రవక్తను మన్నించి, యతనినుండి మఱలకుండు.

వినకయున్నను ' వినఁబడినది ' అనువారివలె నుండకుండు.

బోధపఱుచుకొనని చెవిటివారును, మూఁగవారును, తుచ్చ
మృగములవంటివారు,

వా రేపాటిమంచివా రని దేవునికిఁ దెలిసినను, దేవుఁడు వారిని తప్పక వినఁజేసియుండును. అట్లు వినఁజేసినను వారు తప్పక వెనుదిరిగి దూరముగఁ దొలఁగి పోయియుండురు.

విశ్వాసులారా! మీకు జీవనము నొసగుటకై పిలుచు నప్పుడు దేవునకును, నాతనిప్రవక్తకును, బదులు చెప్పుఁడు. దేవుఁడు మనుష్యునకును, నతనిహృదయమునకును, మాధ్యస్థ్యము వహించును. మీ రాతనియొద్ద కే చేర్పబడుదురు.

మీరు మోహవశులరు కాఁబోకుఁడు. మీలో నొక్కదుష్ట వర్తనులకే యది కలుగదు. దేవుఁడు చాల కఠినశిక్షను విధించునని తెలిసికొనుఁడు.

మీరు స్వల్పసంఖ్యాకులై దేశములో బలహీనులుగ నుంటిరి. మనుష్యులు మిమ్ము వెకలింతురేమో యని మీరు భయపడితిరి. అప్పు డాతఁడు మిమ్ము చేకొని, మీకు బలము విచ్చి, సహాయపడి, మంచివస్తువుల నిచ్చి, మీరు కృతజ్ఞులరుగా నుండురని తలంచెను. దీనిని స్మరింపుఁడు.

విశ్వాసులారా! దేవుని, నాతనిప్రవక్తను మోసగింపఁ జూడకుఁడు. మీపనులయందును, మీజ్ఞానమునందును, కాపట్యమును వహింపకుఁడు.

మీధనమును, మీపుత్రులును మిమ్ము మోహపెట్టుచున్నారని తెలిసికొనుఁడు. దేవుఁడే మీకు గొప్పబహుమాన మీయఁ గలవాఁడు.

అధ్యాయము 4.

విశ్వాసులారా! మీరు దేవునికి భయపడినచో మీ మూతఁడు విడుదలచేసి, మీపాపములఁ బాపి, మిమ్ము క్షమించును. దేవుఁడు దయానిధి!

30. అవిశ్వాసులు నీపై కుట్ర పన్ని, నిన్ను కారాగృహమున నుంచుటకును, లేదా చంపుటకును, లేదా నిన్ను దేశమునుండి వెడలఁ గొట్టుటకును, దలంచిరి. దీనిని జ్ఞాపకముంచుకొనుము. వారు కుట్ర పన్నిన దేవుఁడును బన్నెను. పన్నాగములఁ బన్నువారిలో దేవుఁడు గొప్పవాడు !

మే మెన్నిసారులు సూచనలను వారికిఁ దెలిపినను వారు, 'ఇప్పుడు మాకు వినబడినది. మా కిష్టమైనచో మేమును నట్టి మాట నాడియుందుము. తప్పక యది తాతలనాటిప్రాతమాట.

దేవా! ఇది నీవు వచించుసత్యమే యైనచో, స్వర్గమునుండి మాపై ఆలవర్షముఁ గురిపింపుము. లేదా, మా కేదైన ఘోరశిక్ష విధింపుము" అనిరి.

కాని, నీవు వారితో నున్నంతకాలమును వారిని దేవుఁడు శిక్షింపఁ దలంపలేదు. వారు క్షమాపణ వేడికొనినను, వారిని దండింప నెంచలేదు.

వారికి పవిత్రదేవాలయముపై సభికారము లేకున్నను, వారు విశ్వాసుల నచటికి చేరనియనందుకు వారినుండి దేవునిశిక్ష నేది యుఁ దప్పింపలేదు. దైవభీతిగలవారికే యాదేవాలయముపై సభికారము గలదు. కాని వారిలో చాలమంది కది తెలియదు.

వా రాదేవాలయమునొద్దఁ జేరి యీలలను, చప్పటలనుఁ గొట్టుటతప్ప ప్రార్థనలు సలుపరు. "అయిన మీ రవిశ్వాసు లైనందులకు శిక్షను రుచి చూడుఁడు."

మనుష్యులను దైవపథమునుండి తప్పించుట కవిశ్వాసులు ధనమును వ్యయపఱచుదురు. వారట్లే చేయనిమ్ము. పిదపఁ గాని, నిట్టూర్పులును, నపజయమును గలుగవు. అవిశ్వాసు లందఱును సరకములోఁ జేర్పఁబడుదురు.

అప్పుడు దేవుడు చెడ్డవారినుండి మంచివారిని విడదీసి, చెడ్డవారిలో కలహములఁ బుట్టించి, వారి నందఱను కలిపి నరకములోఁ గూలఁద్రోయును ! వీరే నష్టులగువారు.

అధ్యాయము 5.

అవిశ్వాసులతో, “వారు తమయవిశ్వాసమును వీడినచో, జరిగినది క్షమింపఁబడును. కాని, వారందే యుండినచో పూర్వులు పొందినగతినే పొందుదురు !

కావున పోరాటము మానుపఱకును, దేవునిమతమే సర్వత్ర నెలకొనుపఱకును యుద్ధము చేయుము. వారు మానికొనినచో వారు చేయుదానిని దేవుడు చూచుచునే యుండును.

40. కాని వారు వెనుజూపినచో, వారికి దేవుడే సహాయకుఁడని తెలిసికొనుము. అతఁడు మంచిసహాయకుఁడు !

కాండము. 10

మీ రెన్నఁడైన కొల్లగొనినచో నం దై దవభాగము దేవునికిని, ప్రవక్తకును, దగ్గఱిచుట్టములకును, ననాభశిశువులకును, బీదలకును, మార్గస్థులకును, బంచిపెట్టుడు. మీరు దేవునియందును, సైన్యములు కలిసిననాఁడు మాకింకరులకు మేము జయమునొసగుటయందును, మీకు నమ్మక మున్నచో మీ రట్లు చేయుదురు. దేవుని కన్నివస్తువులపైనను శక్తి గలదు.

మీరు లోయదరిని, వా రావలిప్రక్కను, బిఠారు మీకు

క్రిందుగా నున్నప్పుడు మీరు యుద్ధమునకుఁ గడంగియున్నచో తప్పక యోడియుందురు. అయినను దేవుఁడు తా ననుభవించినదానిని నెఱవేర్చికొనుటకును, నశింపవలసినవాఁడు స్వప్నచిహ్నమును జూచియు నశించుటకును, ఆచిహ్నమునే చూచి జీవింపవలసినవాఁడు జీవించుటకును, మీరు యుద్ధమునకుఁ బ్రేరేపింపఁబడితిరి. దేవుఁడు వినుచుఁ దెలిసికొనుచునే యున్నాఁడు కదా!

దేవుఁడు వారిని స్వల్పసంఖ్యాకులుగ, కలలో మీకుఁ జూపియుండుటను జ్ఞప్తికిఁ దెచ్చికొనుఁడు. వారు చాలమందినిగా మీకాతఁడు గనఁబఱచినచో మీరు హృదయదౌర్బల్యము నొంది యావిషయమై వివాదముఁ జేసియుందురు. కాని, దేవుఁ డట్టిదానినుండి మిమ్ము తప్పించెను. హృదయమర్కము లన్నియు దేవుని కెఱుక.

మీరు యుద్ధమునఁ గలిసికొనినప్పుడును, కావలసినదానిని చేయుటకు వారిని మీకు స్వల్పసంఖ్యాకులుగను, తేజోగహితులు గను, గనఁబడఁజేయుటను స్మరింపుఁడు. అన్నివస్తువులును తుదకు దేవునియొద్దకే చేరును.

అధ్యాయము 6.

విశ్వాసులారా! మీరు సైన్యము నెదుర్చునప్పుడు, సిగ్గుగ నిలిచి మీ శ్రేయస్సుకొఱకే దేవునినామమును నదా స్మరింపుఁడు.

దేవుని, నాతనిప్రవక్తను మన్నింపుఁడు. మీకు ధైర్యమెడలి యపజయము నొందకుండుటకు తగవులాడకుఁడు. సిగ్గులై యొర్చిన వారితో దేవుఁ డుండును ; కావున సహించి యుండుఁడు.

మిన్ను మన్నుఁ గానక మనుష్యులు తమ్ముఁ జూడవలెనని గృహములనుండి వెడలి దై వవధమునుండి యితరులను దప్పించు

మక్కా-వాసుల ననుకరింపకుండు దేవుడు వారికార్యములచుట్టును నిండియున్నాడు.

సైతాను వారికార్యములను సిద్ధముచేసి “ఈదినమున మి మ్మెవ్వరును జయింపలేరు. నేను మీకు సహాయము చేయుచు మీదగ్గఱనే యుండును” అనెను. కాని రెండు సైన్యములు నభిముఖములై నంతనే, అతఁడు పరుగిడ మొదలిడి, “అమ్మో! మీరు నా కక్కఱలేదు. అబ్బో! మీరు చూడనిది నాకుఁ గనబడుచున్నది. నాయనో! దేవుడనిన నాకు భయము. దేవుఁడు చాల కఠినముగ శిక్షించును” అనెను.

అధ్యాయము 7.

కపటులును, హృదయదుర్బలులును, “భక్తిపరులను వారిమతమే తప్పతోవఁ బెట్టినది. కాని దేవుని నమ్మినవాఁడు....” అనిరి. అవును గాని, దేవుఁడు శక్తియుతుఁడు, బుద్ధుఁడు!

50. దేవత లవిశ్వాసులఁ జంపునప్పుడు నీవు చూచిన బాగుండును. వారు వారిముఖములపై నను వీచులమీఁదను చఱచుచు “అగ్ని బాధ ననుభవింపుఁడు.

మీరు మీచేతులతో ముందుగా పంపికొనినదాని కిదే యను భవము” అందురు. దేవుఁడు తనకింకరుల కన్యాయము చేయఁడు.

ఫిరౌనువ్రజలయు, దేవునిసూచనలను నమ్మకుండినవారి పూర్వులయు స్థితివలనే వీరిస్థితియు నున్నది. కావుననే దేవుఁడు వారు సాపముచేయుచుండఁగనే పట్టుకొనెను. దేవుఁడు బలవంతుఁడు. అతఁడు కఠినముగ శిక్షించును.

దేవుఁ డనుగ్రహించినవ్రజలు తమహృదయములలో నున్న దానిని మార్చికొనకుండినచో నింకను ననుగ్రహించుచునే యుండును ;

కావుననే యిట్లు జరుగును. దేవుడు వినుచుండును, తెలిసికొను చుండును.

ఫిరౌనుప్రజలును, వారికిపూర్వము దేవునిసూచన లసత్యము లనినవారును నేస్థితిలో నుండిరో, వీరు నాస్థితియందే యున్నారు. కావున వారు పాపాత్ములై యుండఁగనే వారిని జంపితిమి; ఫిరౌను ప్రజలును నీటిలోఁ ద్రోసి చంపితిమి. వారందఱును దుష్టవర్తనలే.

నమ్మక కృతఘ్నులై,

నీవు సఖ్యము నెఱపినను దానిని విడుచుచు, దేవునికి భయ పడనివారే తుచ్ఛపశువులు.

వారిని యుద్ధములో ఖైదీలనుగా నీవు తీసికొనినయెడల, వారిదురదృష్టమునకు వారిని వదలిపెట్టుము. వారి కిది యొకసూచన యగుఁగాక !

నీ కేజనులైనను మోసము చేయుదురని తలఁచినచో వారి యొడంబడికను వారిపై విసరివేయుము. మోసగాండ్రును దేవుడు ప్రేమింపఁడు.

అధ్యాయము 8.

అవిశ్వాసులు మమ్ముఁ దప్పించుకొనఁగల రనుకొనకుఁడు. వారు దేవుని బలహీనునిజేయలేరు.

8. దేవునికిని మీకును శత్రువులైనవారికిని, వారితో నుండి మీకుఁ దెలియకున్నను దేవునికిఁ దెలిసినవారికిని, భయముపుట్టుటకు మీరు చేర్పఁగలిగినబలమును, పెద్దసైన్యములను, నాయత్తపఱుచుకొని యుండుఁడు. దేవునివిషయమై మీ రేమిలాభమును గోరియున్నారో ము దంతయు మీకు చేకూఱును. మీ కన్యాయము జరుగదు.

వారు సంధికి దిగినచో మీరును సంధికి దిగుడు; దేవుని నమ్మి యుండుడు. అతఁడు శోత, జ్ఞాని!

కాని, వారు మిమ్ము మోసపుచ్చ నెంచినచో మీకు దేవుఁ డొక్కఁడే చాలును. తాను సహాయము చేసి, విశ్వాసులను సహాయపడఁజేసి, వారిహృదయములందైక్యతఁ గలుగఁజేసి మీకుబలము నొసగినవారి డాతఁడే; భూమియందలి ధనమంతయు వ్యయపెట్టియు మీరు వారియం దైకమత్యముఁ బుట్టింపఁజాలక యుండియుండురు. దేవుఁడు శక్తియుతుఁడు, బుద్ధిమంతుఁడును గావున, వారి నందఱినిఁ గలిపెను.

ఓ పవిత్రా! దేవుఁడును, నిన్ననుసరించువిశ్వాసులునే నీకు సహాయము చేయఁజాలుదురు.

అధ్యాయము 9.

ఓపవిత్రా! విశ్వాసులను యుద్ధమునకుఁ బురికొల్పుము. మీలో నిరువదిమంది కలిసి స్థిరముగ నిలిచినచో వారిలో రెండువందలమంది నోడింపఁజాలుదురు. మీలో నూర్గురు కలిసి వారిలో వేయిమందిని చంపఁగలుగుదురు. అవిశ్వాసులు జ్ఞానశూన్యులు.

మీ రిప్పు డెంతబలహీనులుగ నున్నారో దేవునికిఁ దెలియును; కావున నాతఁడు మీపనిని సులువుచేసినాఁడు. మీలో నూర్గురు స్థిరులై నిలిచినచో రెండువందలమందిని నిర్జింపఁగలరు. దేవుని యనుమతిచొప్పున మీలో వేయిమంది రెండువేలమందిని నుక్కడంపఁగలరు. ఓర్పుగలిగి స్థిరచిత్తులైనవారితో దేవుఁడుండును.

తాను భూమియం దనేకుల నఱికినఁగాని యేపవిత్రయ్యుఖైదీలను దీసికొన సమర్థుఁడు కాలేదు. మీరు క్షణభంగురములుగ నిహలోకఫలములఁ గోరుచున్నారు. దేవుఁడు మీకొఱకు పరలోకఫలములఁ గోరియున్నాఁడు. దేవుఁడు శక్తియుతుఁడు, బుద్ధుఁడు!

పూర్వ మప్పుడే దేవుడు శాసించి యుండనిచో మీరు గైకొనినపరిహారమునకు గొప్పశిక్ష నొందియుండురు.

మీరు కొల్లగొనినదానిలో న్యాయవృత్తులగు సద్వస్తువుల భుజింపుడు. దేవునికి భయపడుడు. అతడు దయాళుడు. కరుణాళుడు.

అధ్యాయము 10.

70. ప్రవక్తా, నీచేత జిక్కినఖైదీలతో “మీహృదయములలో దేవుడున్నాడని మీకుఁ దెలిసినయెడల మిమ్ములనుండి తీసికొనిన దానికంటె నన్నియో రెట్లెక్కువగ మీకిచ్చి ఊమించును. దేవుడు ఊమాయుతుఁడు, కరుణాళుఁడు” అనుము.

కాని, వారు నీపై కుట్ర పన్న నెంచినచో వారంతకుఁబూర్వమే దేవునిపైఁగుట్ర పన్నియున్నారు. కావుననే నీకు వారిపై శక్తి సతఁ డిచ్చియున్నాఁడు. దేవుఁడు జ్ఞాని, బుద్ధుఁడు.

నమ్మి, గృహములవిడిచి, తమసర్వస్వమును దేవునికొఱకు వినియోగించినవారును, ప్రవక్తను స్వీకరించి యాతనికి సహాయము చేసినవారును, నిశ్చయముగా దగ్గఱచుట్టములయ్యెదరు. నమ్మినవారయ్య గృహముల వీడనివారు దేశమునుండి పాటిపోవువఱకును, మీతో నెట్టిచుట్టఱకమును గలిగియుండరు. వారివిశ్వాసము నాధారముచేసికొని, వారు మీసహాయము వేఁడినచో మీరు సంధిచేసికొనినజనులపైఁ దప్ప వారికి సహాయపడుట మీవిధి యైయున్నది. దేవుఁడు మీ రొనరించుకార్యములను జూచుచునే యుండును.

అవిశ్వాసు లొండొరులకు సహాయము చేసికొందురు. మీరును మీలో నట్లు చేసికొనినచో దేశమునందు పరస్పరకలహములును, దౌష్ట్యమును ప్రబలఁగలవు.

కాని, విశ్వాసులై దేశమునుండి పాటిపోయి దైవమార్గమున యుద్ధము సలిపి, ప్రవక్తకు రక్షణసాన మొసగి, సహాయపడిన వారే భక్తులు. వారికి దయయు, మంచియాహారమును దొరుక నున్నది.

తొలుతగాకున్నఁ దరువాత నైనను విశ్వసించి దేశమును వదలి వెళ్లి నీప్రక్క నిలిచి పోరాడినవారుఁగూడ నీవారే. రక్త సంబంధమే దగ్గఱసంబంధము. ఇది దైవగ్రంథములోనివాక్యము. నిశ్చయముగా దేవుఁడు సర్వజ్ఞుఁడు.

సురా 9. పాపమోక్షణము.

మదీనా. 129 పద్యములు.-16 రుక్కులు.

అధ్యాయము 1.

దయాదాక్షిణ్యమూర్తియగుదేవునిపేర.

బహుదైవారాధకులగు నరబ్బులలో మీకు స్నేహితులుగా నున్నవారికి దేవునివలనను, ప్రవక్తలవలనను, పాపమోక్షణము కలుగఁగలదు.

కావున మీరు నాలుగుమాసములు యథేచ్ఛగా దేశములో తిరుగుఁడు; కాని, మీరు దేవుని బలహీనునిగాఁ జేయఁజాల రని తెలిసికొనుఁడు. నమ్మనివారిని దేవుఁడు సిగ్గులపాలు చేయును.

ఆ మహాయాత్రాదినమున బహుదైవారాధకులతో దేవుఁడును, నాతనిప్రవక్తయు, నెట్టిప్రసక్తియుఁ గలుగఁజేసికొన రని

దేవుడును బ్రవక్తయుఁ బ్రకటన చేయుదురు ! కావున, మీరు దేవుని వంకఁ దిరిగినచో శ్రేయస్సు కలుగును. మీరు మఱలిపోయినంత మాత్రమున దేవునిబల మినుమంతయుఁ దగ్గిపోదని తెలిసికొనుఁడు. అవిశ్వాసులకు ఘోరశిక్ష కలుగఁగల దని ప్రకటింపుము.

ఇది మీరు స్నేహము చేసినట్టియు, మీ రెల్లప్పుడును తోడ్పడుచుండినట్టియు, మీపై నొరులకు సహాయము చేయునట్టియు, బహుదైవా రాధకులకుఁ జెప్పఁబడినది కాదు. కావున, వారు మీతో నొడఁబడి యున్నంతకాలమును వారితో సఖ్యపడియే యుండుఁడు. తనకు భయ పడువారిని దేవుడు ప్రేమించును.

అపవిత్రమానములు గఠించినంతనే దేవునితో నితర దైవములఁ జేర్చువారు మీ కెచట కంటఁబడినను జంపివేయుఁడు. వారిని పట్టుకొని, వారిని ముట్టడించి అన్ని విధములుగను వారికై పొంచి యుండుఁడు. వారు నీమతమును స్వీకరించి, ప్రార్థనలు సలిపి, విధింపఁబడినభిక్షము నిచ్చినచో వారిని వారిదారిని విడిచిపెట్టుము. దేవుడు దయా దాక్షిణ్యమూర్తి.

దేవునితో నితర దైవములఁ జేర్చువాఁ డెవఁడైనను మిమ్ము తల దాఁచికొనుటకు తా వడిగినచో, అతఁడు దేవునివాక్యమును వినుటకై కోరినతా వొసంగి, పిదప తననిరపాయస్థానమునకుఁ బోనిండు. వారజ్ఞానులు కావుననే యిట్లు చెప్పియున్నాము.

అధ్యాయము 2.

పవిత్రదేవాలయముదగ్గఱ మీతో స్నేహము నెఱపినవారు తప్ప, దేవునితో నితర దైవములఁ జేర్చువారు దేవునితోడను, నతని ప్రవక్తతోడను, నెట్లాఁబడి యుండఁగలరు? వారు మీయొడ విశ్వాస

ముతో వర్తించునంతవఱకును మీరును వారియెడల విశ్వాసముగలిగి వర్తించుడు. తనకు భయపడువారిని దేవుడు ప్రేమించును.

వారు మీపై చెలరేగినచో రక్తబంధమునుగాని, భక్తిబంధమునుగాని పాటింపనప్పుడు వారెట్లాడఁబడి యుండఁగలరు? వారు మిమ్ము మాటలతోనే తృప్తిపఱచెదరుకాని, వారిహృదయములు దుష్టములు. వారిలో చాలమంది దుష్టవర్తనులు.

వారు దేవునిసూచనలను తుచ్ఛభవమున కమ్మివేసి యితరుల నాతని మార్గమునుండి తప్పింతురు. వారు చేయునదంతయు దౌష్ట్యమే!

10. విశ్వసించినవానియందు వారు రక్తబంధమును గాని, భక్తిబంధమును గాని పాటింపరు. వీరే యాజ్ఞోల్లంఘనాపరులు.

కాని, వారు దేవునివంకఁ దిరిగి, ప్రార్థనచేసి, విధింపఁబడిన ద్రవ్యమును చెల్లించినచో మీమతపోదరులగుదురు. బోధపఱచుకొను వారికి మాసూచనలను స్పష్టపఱచుచుందుము.

వారు మీతోసఖ్యము నెఱపి, పిదప తమప్రమాణములను తప్పుచు మీమతమును దూషించినయెడల, నాయవిశ్వాసులలోని మొనగాఁ ద్రూరకొనునట్లు యుద్ధము చేయుఁడు. వారేప్రమాణములకును కట్టుపడరు.

తమప్రమాణములను తప్పి, మీప్రవక్తను పాఠశ్రోత నుద్దేశించి, తొలుత మిమ్మే యెదిరించినమక్కావాసులపై పోరు సల్పరా యేమి? వారనిన మీకు భయమా? మీరు విశ్వాసులైనచో దేవునికే మీరు భయపడ నర్హులు.

కావున, వారిపై యుద్ధము చేయుఁడు. దేవుడు వారినిమీచేతులతోనే శిక్షింపఁజేసి, సిగ్గులపాలేసి, వారిపై మీకు విజయము చేకూర్చి, విశ్వసించిన హృదయములకుఁ దగిలిన గాయములను మాన్పును.

వారిహృదయములందలిక్రోధము నాతఁడు హరింపఁగలఁడు. దేవుఁడు తనయిచ్చవచ్చినవారివంకకు తిరుగుచుండును. దేవుఁడు జ్ఞాని, బుద్ధుఁడు !

మీలో ధైర్యముతోఁ బోరు సలిపినవా రెవరో, దేవుని, నాతనిప్రవక్త, విశ్వాసులను దప్ప నితరులను స్నేహితులుఁగఁ జేసి కొనినవా రెవరో, యింకను దేవుఁడు తెలిసికొనకుండఁగనే, మీరు విడనాడఁబడుదు రని తలంచుచున్నారా ? దేవునికి మీరు చేయు సర్వకార్యములును దెలియుచునేయున్నవి.

అధ్యాయము 3.

దేవునితో నితరదైవములఁ జేర్చి, తమయవిశ్వాసమునకుఁ దామే సాక్షులగువారు దేవునియాలయములను దర్శింప వీలులేదు. వీరిపను లన్నియు వృథా యగును. వా రన్నియందే శాశ్వతముగ వసింపవలయును.

దేవునియందును తుదిదినమునందును, నమ్మకము గలిగి, ప్రార్థనలస్పృశు, విధివిహితముగుభిక్షము నొసగుచు, దేవునికితప్ప నితరులకు భయపడనివారే దేవునియాలయముల దర్శింపవలయును. మీరు సరియగుమార్గమున నడిపింపఁబడినవారై యుందురు.

యాత్రికులదాహముఁ దీర్చి, పవిత్రదేవాలయమును దర్శిం చుటయు, దేవునియందును తుదిదినమునందును నమ్మకము గలిగి దేవునిమార్గమున యుద్ధముచేయుటయు నొకటే యని తలంతురా ? దేవుఁ డీరెండింటిని సమానములుగాఁ దలంపఁడు. అక్రమవర్తనులకు దేవుఁడు మార్గముఁ జూపఁడు.

20. విశ్వసించి గృహములను వీడి, తమద్రవ్యములను, దేహములను, భగవదర్పణము చేసినవారు దేవునివలన నత్యుచ్చస్థాన

మును గాంచ గలుగుదురు. ఏరే సుఖులై యుండగలుగువారు.

తనయిష్టముచొప్పున ప్రభువు తనయొద్దనుండి, కరుణావార్తను నిత్యసౌఖ్యప్రదాయకములగు నుద్యానవనములను వారికి పంపును.

వా రందు శాశ్వతముగ వసింపగలరు. దేవుడే హెచ్చుగ బహుమాన మీయగలుగువాఁడు.

విశ్వాసులారా! భక్తిపరులు గాక భక్తిహీనులై యుండినచో మీతండ్రిలైనను సరే, సోదరులైనను సరే, వారితో స్నేహము చేయకుండు. వారితో స్నేహముచేసినవారు దుష్టవర్తను లగుదురు.

“మితండ్రిలు, కొడుకులు, అన్నదమ్ములు, భార్యలు, బంధువులు, మీరు గడించినధనము, చెల్లకపోవునేమో యని మీరు భయపడుసరకులు, మీరు కీడించుగృహములు, ఇవి దేవునికంటెను, నతనిప్రవక్తకంటెను, అతనిమార్గమున మీరు పడుశ్రమకంటెను, మీకు ప్రీయతరము లైనయెడల, దేవుఁడు తనపని నారంభించువఱకును వేచియుండుండు. భక్తిహీనునకు దేవుఁడు దారిచూపఁడు” అనుము.

అధ్యాయము 4.

అనేకయుద్ధభూములందు దేవుఁడు మీకు సహాయపడి నాఁడు. హూనైనుదగ్గఱ యుద్ధమైననాఁడు మీ రధికసంఖ్యాకులము గదా యని గర్వించితిరి. కావున నక్కడ మీకు కార్యములేకపోయెను. విశాలమైన భూమియంతయు మీకు మిక్కిలి సన్నగిల్లిపోయెను. అంతట మీరు వెనుదిరిగి పరుగిడసాఁగితిరి.

అట్టిసమయమున దేవుఁడు, తనప్రవక్తకును, విశ్వాసులకును, విశ్రాంతిని కలుగఁజేసి, మీకుఁ గవఁబడకుండ గొప్పసైన్యముల

నపి యవిశ్వాసులను శిక్షించెను. ఇదియే యవిశ్వాసులకు బహు మానము !

ఇకముందును దేవుడు తనయిచ్చవచ్చినవారికి సుముఖుడై యుండును. దేవుడు దయాదాక్షిణ్యమూర్తి.

విశ్వాసులారా! దేవునితో నితర దైవములఁ జేర్చువారే యపవిత్రులు! కావున, నీసంవత్సరము గతించువఱకును, పవిత్రదేవాలయమునొద్దకు వారిని రానియకుండు. మీకు కఱవు కల్గినచో దేవుడే దయతో మీకు సర్వము నొసగును. అతఁడు జ్ఞాని. బుద్ధుఁడు!

దివ్యగ్రంథము పంపబడినను, దేవునియందును, తుదిదినము నందును నమ్మకము లేక, దేవుఁడును, నాతనిప్రవక్తయు నిషేధించిన దానిని నిషేధింపక, సత్యము నవలంబింపక యుండువారు, తమచేత నుండు ధనమునుండి పరిహారమును చెల్లించి నములగువఱకును, వారిపై యుద్ధముచేయుట మానకుండు.

అధ్యాయము 5.

30. ఉజైరు దేవునికుమారుడని యహూదీ లందురు. నసాసీలు మెసయా దేవునిపుత్రుడందురు. వారిలోతినుండి వెలువడుమాట లిట్టివే! ఈమాటలు పూర్వ మవిశ్వాసులు పల్కినవానిని పోలి యుండును. వారిపై దేవుడు యుద్ధముచేయుఁగాక! వారు మార్గము నుండి యెంతయో తొలఁగింపబడినారు!

ఏకేశ్వరునే యారాధింపుడని చెప్పినను, తమగురువులను, పకీరులను, మరియుమ్మకుమారుడగు మెసయాను, వారు దేవునితోఁ గూడఁ బ్రభువులుగాఁ జేకొందురు. ఆతఁడుతప్ప మఱియొక దేవుఁడు

లేడు ! వా రాతనితోఁ జేర్చినదెల్ల నాతనిమహిమకుఁ జాలదూరముగ నుండునుగదా !

వారు దేవునిజ్యోతిని తమనోటితో నార్పివేయఁ జూతురు. అవిశ్వాసుల కిష్టములేకపోయినను దేవుఁడు తనజ్యోతిని మఱింత ప్రజ్వలించఁజేయుచుండును.

దేవునికి భాగస్థులను కల్పించువారి కిష్టములేకున్నను, నితర మతము లన్నిటిపైనను విజయముగాంచుటకై తనప్రవక్తద్వారా రక్షణోపాయమును, సత్యమతమును బంపినవాఁడాలఁడే.

✓ [విశ్వాసులారా ! గురువుల మనియు, యతీశ్వరుల మనియుఁ జేరుపెట్టుకొనినవారిలో చాలమంది దంభపరులై మనుష్యునిధనమును మింగివేయుచు, వానిని దైవపథమునుండి తప్పించుచుండురు. కాని, పెండి బంగారములను పాతులువేసికొని, దేవునిమార్గమున వ్యయము చేయనివారికి ఘోరశిక్ష కలుగనున్నదని చాటి చెప్పము.]

ఆదినమున వారిధనములను నరకాగ్నిలో కఱిగించి వారినుడుటను, పృక్కలను, వీఁపులమీఁదను, వానితో చుఱకలు వేయుదురు.... "మీరు దాఁచికొనినధనము లివియే. కావున మీధనములను రుచిచూడుఁడు."

దైవగ్రంథముప్రకారము స్వర్గమర్త్యముల నాతఁడు సృజించిన నాఁటినుండియు, మాసములసంఖ్య పండ్రెండై యున్నది. అందులో నాల్గు పవిత్రమాసములు. ఇదియే క్రమమైనపద్ధతి. కాని, యీవిషయమై వినాదము సలిపి యొకరికొకరు హాని చేసికొనకుఁడు. దేవునితో నితరదైవములఁ జేర్చువారు మి మ్మెదిరించినట్లే, యన్నిమాసములయందును, వారిపై యుద్ధము చేయుఁడు. దేవుఁడు తనకు భయపడువారితో నున్నాఁడని తెలిసికొనుఁడు.

అధికమాసములను కల్పించుట కేవలము భక్తిరాహిత్యము వలన గలిగినదే. భక్తిహీనులు దానివలన తప్పలోఁ బడిపోదురు. వారు దాని నొకసంవత్సరమునఁ గలిపి, మఱియొకదానియందుఁ గలుపక, దేవుఁడు పవిత్రముచేసినమాసములసంఖ్యను పూర్తిచేయ నెంచి, దేవుఁడు నిషేధించినదాని నిట్లు చేయుచుందురు. వారిదుష్కార్యములను సైతాను వారికొకటకు సిద్ధపఱచియే యున్నాఁడు. విశ్వసింపని వారికి దేవుఁడు దారిఁజూపఁడు.

అధ్యాయము 6.

విశ్వాసులారా ! “దేవునిమార్గమున యుద్ధమునకు బయలు దేరు” డని మీతోఁ బలకఁగా మీరు భూమిలోనికి కుంగిపోయినట్లగుటకు మీ కేమి యావేశించినది ? ఏమి, పరలోకజీవనముకంటె నిహలోకజీవనమే శ్రేష్ఠమనుచున్నారా ? పరలోకఫలము ముందఱ నిహలోకఫలము చాల స్వల్పము.

మీరు యుద్ధమునకు నడువనిచో మీ మూతఁడు ఘోర బాధలవాలు చేయును. మీస్థానమున నితరప్రజలను నిలుపును. మీ రాతిని కేహానియుఁ జేయఁజాలరు. అతని కన్నిటిపైనను శక్తి కలదు.

40. మీరు ప్రవక్తకు సహాయపడకున్న నేమి ?..... అవిశ్వాసు లాతనిపాఱఁద్రోలఁగా మఱియొక్కని మాత్రమే వెంటఁబెట్టికొని వెడలిపోయినప్పుడును, వారిరువురు నొకగుహలో దాఁగియున్నప్పుడును, ప్రవక్త తనస్నేహితులతో “దేవుఁడు తనతో నున్నాఁడు. చింతిల్లకుము” అని చెప్పనపుడును దేవుఁ డాతనికి సహాయము చేసి యుండెను. దేవుఁ డాతనికి శాంతి కలుగఁజేసి, మీకు కనఁబడని సైన్యములతో నాతనికి బలము నిచ్చి, అవిశ్వాసులమాట కిందగు

నట్లును, దేవునిమాట మీఁ దగునట్లును, చేసియుండెను. దేవుఁడు శక్తిమంతుఁడు, జ్ఞాని.

మీలో పిన్నులును పెద్దలును తమధనమును, దేహములను దేవునిమార్గమున వినియోగించుచు యుద్ధమునకు వెడలుఁడు. ఇది మీకు తెలిసినచో శ్రేయస్సు కలుగును.

ఎంతో ప్రమాణము చేయనక్కఱలేక లాభము వెంటనే కలిగినచో వారు నిన్ననుసరించియుందురు. కాని, వారికి దారి పొడవుగ నున్నట్లు తోచెను. అయినను వారు “మాకు శక్తియుండినచో మీతో తప్పక వచ్చియుండు” మని దేవునియాన ప్రమాణము చేయుదురు. వా రాత్మవినాశకులు! వా రసత్యవంతు లనుసంగతి దేవునికిఁ దెలియును.

అధ్యాయము 7.

దేవుఁడు నిన్ను తీవించుఁగాక! వారు సత్యముఁ బల్కుచు న్నారో, యసత్యము వచించుచున్నారో నీకు తెలియకుండఁగనే వారి నేల యిటనుండి పోనిచ్చితివి?

దేవునియందును తుడిదినమునందును నమ్మకముగలవారు, తమధనముతోను దేహములతోను, యుద్ధముచేయుటనుండి తప్పింపు మని కోరరు. తనకు భయపడు వారిని దేవుఁడు తెలిసికొనును!

దేవునియందును, తుడిదినమునందును, విశ్వసింపక, హృదయములను సందేహములతో నింపి, వారిసందేహములలో నిటునటు తలడ్డిలువారే యిటినుండి పోవ ననుజ్ఞ వేడుదురు.

వారు యుద్ధభూమిని ప్రవేశింపనెంచియే యుండినచో యుద్ధ సామగ్రిని సిద్ధపఱచుకొని యుండరా? వారు యుద్ధమునకు వెడలుట దేవుని కిష్టములేక పోవుటచేతనే వారిని వెనుకకు తగ్గజేసి, వారితో,

“ కూర్చుండువారితో నింటియొద్దనే కూర్చుండుఁ ” డని చెప్పెను.

వారే మీతో యుద్ధమునకు వచ్చినయెడల మీకు భారమై యిటునటు నడావడిగఁ దిరుగుచు మిమ్ము యుద్ధవిముఖులఁ జేయఁ బ్రయత్నించుదురు. మీలోఁ గొందఱు వారికి చెవియొగ్గి యుందురు. దుష్టు లెవరో దేవునికిఁ దెలియును.

పూర్వము, వారు ద్రోహము నెంచి, మీకార్యములకు భంగపాటు కలిగించిరి. తుదకు సత్యము గోచరమయ్యెను. వారి కిష్టము లేకపోయినను దేవుని యాజ్ఞ సప్తము చేయఁబడెను.

వారిలోఁ గొందఱు నీతో “న న్నింటినుండి పోనిమ్ము. నన్ను శోధనకు పాలుచేయకుము ” అందురు కాని, వా రంతకుఁబూర్వమే శోధనకుఁ బ్రార్థియింపిరి కారా ? నిశ్చయముగా నవిశ్వాసులను నరకము చుట్టికొనును.

50. నీకు జయము కలిగినచో వారు దుఃఖింతురు. అపజయమే కలిగినచో “ ఇట్లగునని మే మిదివఱకే యనుకొంటిమి ” అనుచు వెనుదిరిగి సంతోషింతురు.

“ దేవుడు మా కుద్దేశించినది తప్ప మఱేదియు మాకు సంభవింపదు. అతఁడు మా కధినాథుఁడు. విశ్వాసులు దేవుని నమ్మియుందురు గాక !

మాకు శ్రేష్ఠమగు జయమో మరణమో కాక మఱియొకటి కలుగుటఁ జూడవలెనని వేచియున్నారా ? అయినను, మీకు దేవుని నుండియు మా చేతులనుండియుఁ గలుగఁజోవుశిక్షకొఱకు వేచియుం దుము. మీరు కనిపెట్టుకొనియుండుఁడు. మేమును కాఁచికొని యుండుము.

“మీరు మనస్ఫూర్తిగనో, నిర్బంధముచేతనో పూజలు సల్పు చుందురుగాని, దుష్టులగుటచే మీపూజలు పరిగ్రహింపఁబడవు ” అనుము,

వారు దేవుని, నాతనిప్రవక్తను నమ్మక యాలసించికాని, తమప్రార్థనావిధి ననుష్ఠింపక నిర్బంధముచేతఁగాని, పూజల సల్పకుండుటచేతఁగాని, లేకున్నచో వారిపూజలు పరిగ్రహింపబడియుండుట కేయాటంకమును లేదు.

కావున వారిభాగ్యమును, వారిసంతతిని జూచి యచ్చేరువు నొందకుము. ఈవిధముగా నిహలోకములోనే వారిని శిక్షింపవలె ననియు, వా రవిశ్వాసులుగ నుండఁగనే వారియాత్మలు వారిని వీడవలె ననియు, దేవుఁడు నిశ్చయించియున్నాఁడు.

వారు మీవార మని దేవునియానఁ బ్రమాణము చేసెదరు గాని, మీవారు కారు. మీకు భయపడిమాత్ర మున్నారు.

వారి కొకనిరుపద్రవస్థానమో, గుహలోఁ దాఁగియుండుటకు చోటో, కనఁబడినచో వా రచటికి తొందరగాఁ బోవుదురు.

భిక్షావిషయమై వారిలోఁగొందఱు నీపరువు తీయుదురు. వాటికి నీవు తావిచ్చినచో తృప్తిఁబొందియుండుదురు. కాని, యీయ కున్న యెడల కోపావిష్టు లగుదురు.

వారు తమకు దేవుఁడును, నాతనిప్రవక్తయు ననుగ్రహించిన దానితో తృప్తినొంది “దేవుఁడే మాకు చాలును! దేవుఁడును నాతనిప్రవక్తయుఁ గూడ తమదయను మాకుఁ బ్రసాదింతురు. దేవునికే మామొఱలను విన్నవించుకొనుచున్నా ” మనియనినచో నెంతయో బాగుండును.

అధ్యాయము 8.

60. కాని, భిక్ష మనునది నిరుజేదలకును, కష్టములో నున్న వారికిని, దానిమీఁదనే యాధారపడి యుండువారికిని, తమహృదయములను దృఢభక్తికి మఱియొకొనినవారికిని, సప్తపరిహారముకొఱ

కును, సభమర్దులకును, దైవకార్యములకును, పాంథులకును, మాత్రమే యియవలయును. ఇది దేవునియాజ్ఞ. దేవుఁడు జ్ఞాని, బుద్ధుఁడు.

వారిలోఁ గొందఱు ప్రవక్తకు హాని చేసి “ ఈతఁడు మేము చెప్పికొనినదంతయు, వినివేయుచున్నాఁడే ” యందురు. “ మీరును మంచి నే వినుచుందురు గాక ! అతఁడు దేవుని, విశ్వాసులను, నమ్మి యున్నాఁడు. విశ్వసించినవారియెడ నాతఁడు కరుణామయుఁడు ” అనుము. దేవునిప్రవక్తకు హానిచేయువారు దుఃఖకరమగు శిక్ష ననుభవింపఁగలరు.

మిమ్ము సంతోషపెట్టుటకే వారు దేవునియాన ప్రమాణము చేయుదురు. వారు విశ్వాసులైనచో సంతోషపెట్టఁబడుట కర్హులు దేవుఁడును, సతని ప్రవక్తయునే.

దేవుని, సతనిప్రవక్తను నెదిరించువారికి నరకాగ్నియే ప్రాప్తమగు ననియు నందు వారు శాశ్వతముగ వసింపవలయు ననియు, వారికిఁ దెలియదా ? ఇదియే మిక్కిలి లజ్జాకరము !

తమహృదయములలో నున్న దానిని స్పష్టముగ బయలుపెట్టు నొకవాక్యము పంపఁబడునేమో యని కపటులు భయపడుచుందురు. “ మీరు హేళనచేసిన చేయుదురుగాక ! మీరు దేనికి భయపడుచున్నారో దానిని దేవుఁడు వెలిబుచ్చును ” అని వారితో ననుము.

నీవు వారిని ప్రశ్నించినయెడల “ మే మేదో వినోదమున కట్లు ప్రసంగించినా ” మని వారందురు. “ ఏమి ! దేవుని, నాతని ప్రవక్తను, నాతనినూచనలను, హేళన చేసెదరా ? ” అని వారి నడుగుము.

మీరు సాకులఁ గల్పింపకుఁడు. భక్తిని విడిచి మీరు భక్తి హీను లయినారు ! మేము మీలోఁ గొందఱిని క్షమించినను, దుష్టులగు నితరులను శిక్షింతుము.

అధ్యాయము 9.

కపటులగు స్త్రీపురుషు లొకరినొక రనుకరించుచుందురు. వారన్యాయమును విధించి, న్యాయమును నిషేధించి చేతులు ముడుచుకొందురు. వారు దేవుని మఱచిపోయినారు. దేవుఁడును వారిని మఱచినాఁడు. నిశ్చయముగా కపటులే దుర్మార్గులు.

కపటులగు స్త్రీపురుషులకును, నవిశ్వాసులకును, నరకాగ్ని యందు నిత్యవాసమును దేవుఁడు విధించి యున్నాఁడు. ఇదియే వారికి దగినఫలము ! దేవుఁడు వారిని శపించినాఁడు. వారికి శాశ్వత బాధ విధింపఁబడి యున్నది.

మీరు మీపూర్వులవలెనే ప్రవర్తించుచున్నారు. వారు మీకంటె శక్తిగలిగియుండి మీకంటె భాగ్యమునందును, సంతోషము నందును నధికులై తమపాలును దా మనుభవించిరి. మీపూర్వులు తమకు ప్రాప్తించినదాని ననుభవించినట్లే, మీకు ప్రాప్తించినదానిని మీరును ననుభవించుదురు. మీరును వారివలెనే సుభాషణల సల్పుదురు. వీరా ! వీరికార్యము లిహలోకమునకును, బరలోకమునకును గూడఁ బనికిరాక యుండును ! వీరే నష్టులైనవారు.

70. వారిపూర్వులచరిత్రము మీకు తెలియరా లేదా? నుహు, ఆదు, సామూదు, ఇబ్రాహీము, వీరిప్రజలయు, మదియానుమొదలుగా నాశము నొందిననగరముల ప్రజలయు చరిత్రము మీకుఁ దెలిసియే యున్నదికదా ! వారిప్రవృత్తలు తమకుఁ గనఁబడినదానికిఁ దగినప్రమాణములతో వారియొద్దకు వచ్చిరి. దేవుఁడు వారి కన్యాయము చేయలేదు. వారు తమకుఁ దామే యన్యాయము చేసికొనిరి.

విశ్వాసులగు స్త్రీపురుషు లనోన్యము స్నేహితులయి యుందురు. వారు న్యాయమును విధించి, యన్యాయమును నిషేధింతురు. వారు ప్రార్థనల సల్పుచు ధర్మవిహితముగు భిక్షము పెట్టుచు,

దేవుని, నాతనిప్రవక్తను మన్నింతురు. వీరిని దేవుడు కరుణించును. దేవుడు జ్ఞానియు, బుద్ధుడునుగదా !

దేవుడు విశ్వాసులగు స్త్రీపురుషులకు తరంగిణులు ప్రవహించు నుద్యానవనములయందు వాసమును, ఈడెనువనమున గొప్ప హర్ష్యములను నొసగును. కాని, దేవునికి వారియందు ప్రీతి యుండుటయే శ్రేష్ఠము. ఇదియే పరమానందము.]

అధ్యాయము 10.

ఓప్రవక్తా! అవిశ్వాసులను, కపటులను నెదిర్చి, వారియెడల కఠినుడవై యుండుము. వారికి నరకమే యావాసము కాఁగలదు. అచటికి దారి కడు దుర్గమము.

వా రట్టిమాటను పల్కలే దని దేవునితోడుగాఁ బ్రమాణము చేయుదురు. కాని, వారు భక్తిహీనములగు మాటల మాట్లాడియే యుండిరి. తొలుత భక్తులై తరువాత భక్తిహీనులైరి. తాము కావించలేనిదానిని వారు పన్నిరి. దేవుడును నాతనిప్రవక్తయు నిండుగ ననుగ్రహించుటచే నాపన్నాగమును విడిచిపెట్టిరి. వారు పరితపించినచో శ్రేయస్సు కలుగును. కాని, తిరిగి పాపములోనికిబోయినచో దేవుడు వారి నిహపరలోకముల రెండిటియందును ఘోరముగ శిక్షించును. భూమిపై వారికి స్నేహితుఁడుగాని, రక్షకుఁడుగాని, దొరకఁడు!

వారిలోఁ గొందఱు “ అతఁడు మమ్ము తనయనుగ్రహము నకుఁ బాత్రులఁ జేసినచో మేము తప్పక భిక్షమునిచ్చుచుఁ గ్రమ పర్తనుల మయ్యెద ” మని దేవునితో నొడంబడిక చేసికొనిరి.

కాని, యాతఁడు వారి ననుగ్రహింపఁగనే, వారు దానిచే మోహితులై, వెనుదిరిగి దూరముగఁ దొలఁగిపోయిరి.

వారు దేవునియెదుటఁ జేసినవాగ్దానమును తప్పుటవలనను, నసత్యవచస్కు లగుటచేతను, తన్నాదినమున చేరువఱకును వారి హృదయములందు కాపట్యమును తిరిగి ప్రవేశపెట్టెను.

వారిరహస్యములు వారిగూఢసంభాషణలుకూడ దేవునికిఁ దెలియు ననియు, దేవునికి సర్వరహస్యములును విశదములే యనియు, వారికి బోధపడలే దేమో ?

భిక్షును ధారాళముగ నిచ్చువారిని, తాము సంపాదించుకొని నది తప్ప భిక్షుగా నిచ్చుట కొండెద్దియు లేనివారిని జూచి వారు హేళనచేసినను, అవిశ్వాసుల నట్లుచేసినందుకు దేవుఁడును, వారిని హేళనచేయకపోఁడు. వారికి దుఃఖకరమగుబాధ సిద్ధముగ నున్నది.

80. నీవు వారిని క్షమింప వేఁడినను, వేఁడకున్నను నొక్కటే. డెబ్బదిసారులు క్షమింప వేఁడినను దేవుఁడు వారిని క్షమింపఁ జాలఁడు. దేవుని, నాతనిప్రవక్తనువారు నమ్మనందుననే వారి కట్లు కలుగును ! భక్తిహీనులకు దేవుఁడు దారిఁ జూపఁడు.

అధ్యాయము 11.

ఇంటియొద్ద వదలివేయఁబడినవారు ప్రవక్తవెనుక నొదిగి యుండి తృప్తినొందుచు, తమధనమును దేహములను దేవునిమార్గమున వినియోగింపక “ఈయెండలో నేల పోయెదరు” అనిరి. “నరకాగ్ని యింతకంటె తపించును” అని వారికి చెప్పుము. వారు దీనిని బోధపఱచుకొనినచో సెంతబాగుండును !

కావున వారికార్యములకు ఫలముగా వారినవ్వులు తగ్గిపోయి యేడ్పులు ప్రబలమగును గాక!

దేవుఁడు మిమ్ము యుద్ధభూమినుండి త్రిప్పి యొకసారి వారి యొద్దకుఁ దెచ్చినప్పుడు వారును నీతో యుద్ధభూమికి వచ్చెద మందు

రేని “ఎంతమాత్రమును మాతో యుద్ధభూమికి మీరు రావలదు. మాతోఁ గలిసి యెంతమాత్రమును శత్రువుతో యుద్ధము చేయవలదు. మొదటియపాయమప్పుడు మీరు చల్లగ నింటిలోఁ గూర్చుంటిరి. కావున వెనుకకు తగ్గిపోయినవారితో నింటియొద్దనే గూర్చుండి యుండుఁడు” అని వారితోఁజెప్పము.

దేవుని, నాతనిప్రవక్తను, నమ్మక దుష్టుఁడై మృతినొందినవాని గోరియొద్ద కేఁగి యతనియాత్మకొఱకు హ్యారన చేయకుము.

వారిధనమును సంతతిని జూచి యచ్చెరువు నొందకుము. వారి నీలోకమునందే శిక్షించి వారు నమ్మక యుండియుండఁగనే వారియాత్మ లిచటినుండి వెడలిపోవలె నని దేవుఁడు వానిని వారి కొసగియున్నాఁడు.

“దేవుని నమ్మి యాతనిప్రవక్తతో యుద్ధమునకు వెడలుఁ” డని వారి కొకయాజ్ఞ రాఁగా వారిలోఁ గొందఱు ధనవంతులు తమ్ము విడిచిపెట్టవలయు నని కోరుచు “మమ్మింట నిలిచిపోయిన వారితోనుండని” మృని పల్కిరి.

వారిహృదయములకు మూఁతలుపడి బోధ కలుగకపోవుటచే వెనుకకుండిపోయినవారితో నుండుటయే వారి కిష్టమయ్యెను.

కాని, ప్రవక్తయు నాతనివలె భక్తిపరులగువారును, తమ ద్రవ్యముతోడను, దేహములతోడను మతముకొఱకు పోరుసలుపుదురు. వీరికి సర్వనద్వస్తువులును చేకూఱును. సుఖులగువారు వీరే!

దేవుఁడు వారిసత్యనివాసమునకై తరంగిణులు ప్రవహించు నుద్యానవనముల సిద్ధపఱచియున్నాఁడు. అవియే వారికి పరమా నందము.

90. ఎడారిలోని కొందఱఱబ్బులు సాకులఁ గల్పించుకొనుచు తమ్ము వదలివేయుఁడని వచ్చిరి. దేవుని నాప్రవక్తను నిరాకరించినవా

రింటియొద్దనే కూర్చుండిరి. విశ్వసింపనివారికి ఘోరశిక్ష కలుగ నున్నది.

బలహీనులును, రోగులును, నేవిధముగ నైన సహాయము చేయలేనివారును, దేవునియెడలను, నాతనిప్రవక్తయెడలను, నిష్కపటులై యుండినచో నింటియొద్ద నుండిపోవుట నేరము కాదు. న్యాయముగా సంచరించువారి కెట్టినిందాకారణమును లేదు. దేవుఁడు దయాదాక్షిణ్యమూర్తి!

“మమ్ము నీవై నెక్కించుకొను” మనుచు నీదగ్గఱకుఁ గొందఱు రాఁగా ‘మి మ్మెక్కించుకొనుటకు నా కాధార మేదియు లేదు’ అని నీవంటివి. అప్పుడు వా రేవిధముననైన సహాయపడఁ జాలమైతిమి గదా యని కన్నీరు గార్చుచు వెడలిపోయిరి. అట్టివారి కెట్టినిందయుఁ గలుగఁజోదు.

ధనవంతు లయ్యును సాకులఁ గల్పించుకొనినవారే నిందాస్పదు లగుదురు. వారు వెనుక నిలిచిపోయినవారితో నుండ నిచ్చు గింతురు. దేవుఁడు వారిహృదయములకు మూఁతలు వేసినాఁడు. వారికి జ్ఞానము లేదు.

కాండము 11

నీవు వారియొద్దకుఁ దిరిగి వచ్చినంతనే సాకులఁ గల్పింతురు. “సాకులఁ గల్పింపఁజోకుఁడు. మేము నిన్ను నమ్మఁజాలము. దేవుఁడు మిమ్ముఁగూర్చి మాకుఁ దెలిపియే యున్నాఁడు. దేవుఁడును, నాతని ప్రవక్తయుఁ గూడ మీకార్యములను జూచుచున్నారు. బహిరంతర

విషయముల నన్నిటిని దెలిసికొనఁగలవానియొద్దకు మీరు తీసికొని రాఁబడుదురు. అతఁడు మీరు చేసినదానిని మీకుఁ దెలియఁ జేయును ” అనుము.

నీవు వారియొద్దకు తిరిగి వచ్చినప్పుడు వారు దేవునిపేరఁ దమ్మునుండి తొలంగి యుండుమందురు. వా రపవిత్రు) లగుటచే వారి నుండి తొలఁగిపోమ్ము. వారికి నరకావాసమే యగును. అదియే వారికిఁ దగినఫలము.

వారు నిన్ను తమతోఁగూడి సంతోషింపు మందురు. నీవు వారితో సంతోషించినను దుష్టవర్తనులఁ జూచి దేవుఁడు సంతోషింపఁడు.

ఎడారిలోనియరబ్బులు మిగుల నవిశ్వాసులు, మాయావులు. దేవుఁడు తనప్రవక్తకుఁ బంపిన యనుశాసనములు వారికిఁ దెలిసి యుండకపోవచ్చును. దేవుఁడు జ్ఞాని, బుద్ధుఁడు !

ఎడారిలోనియరబ్బులలోఁ గొందఱు తాము దేవునివిషయమై వ్యయము చేసినదానిని పరిహారముగా లెక్కించుకొని మీయద్భుతము మాటిపోవువఱకును, వేచియుందురు. వారికి హానియే కలుగఁ గలదు. దేవుఁడు శోత, జ్ఞాని.

ఎడారిలోనియరబ్బులలోఁ గొందఱు, దేవుని, తుదిదినమును నమ్మి, భిక్షము పెట్టుటవలన దేవునికిని, ప్రవక్తప్రార్థనలకును చేరువగా నుండు మని తలంతురు. వారు చేరువగనే యున్నారగుదా! దేవుఁడు వారిని దనకరుణకుఁ బాతులఁ జేయును. ఔను! దేవుఁడు దయాఘుఁడు.

అధ్యాయము 13.

100. ముహజరులలోను, అస్సరులలోను ప్రథములై దారిచూపిన వారును వారియున్నతవర్తనము ననుభవించినవారును, దేవుని జూచి

సంతోషింతురు. దేవుడు వారిని జూచి సంతోషించును. వారి కాలడు తరంగిణులుప్రవహించు సుద్యానవనములను సిద్ధము చేసియు న్నాడు. వారచట శాశ్వతముగ వసించురు. ఇదియే పరమానందము.

ఎడారిలోనియరబ్బులలోనిచుట్టు నుండువారలయందుఁ గొం దట్టు కపటులు. మదీనావాస్తవ్యులలోఁ గొందఱును కాపట్యముతో నిండియున్నారు. ముహమ్మదా! ఇది నీకుఁ దెలియదు. మాకుఁ దెలియును. మేము వారిని రెండుసార్లు శిక్షించినపిదప పెద్దశిక్షకు వారిని వదలివేయుదుము.

ఇతరులు తమతప్పల నొప్పికొనియు న్యాయకార్యములతో మఱియొకయన్యాయమును గలిపిరి. బహుశః దేవుడు వారికి సుముఖుడగును. దేవుడు క్షమాయుతుఁడు. కరుణానుయుఁడు.

వారిని శుభ్రీపఱిచి, పవిత్రీవంతులఁ జేయుటకై వారిద్రవ్య మునుండి భిక్షమును పరిగ్రహించి వారికొఱకు ప్రార్థింపుము. నీప్రార్థనలవలన వారిసునస్సులకు ధైర్యము కలుగును. దేవుడు శోత, జ్ఞాని!

తనసేవకులు పరితాపముతో తనవంక దిరిగినప్పుడు దేవుడు దాని నంగీకరించి భిక్షను గ్రహించు ననియు, సుముఖుడై కరుణించు వాఁ డాతఁడే యనియు, వారికిఁ దెలియదా?

“మీరు మీపనులను చేయుఁడు. దేవుఁడును, నాతని ప్రవక్తయు, భక్తులును నాపనులను జూచుచుండురు. తుదకు బాహ్య భ్యంతరకార్యములనన్నిటిని దెలిసికొనఁగలవానియొద్దకు మీరువత్తురు. అతఁడు మీరు గావించినవానిఁగూర్చి మీకే తెలియజెప్పను” అనుము.

దేవుడు తమ్ము శిక్షించునో, యనుగ్రహించునో యని కొండ
తాతనితీర్పుకొఱ కెదురుచూచుచుందురు. కాని, దేవుడు జ్ఞాని,
బుద్ధుడు.

దౌర్జన్యమును నవిశ్వాసమును నెలకొల్పి, విశ్వాసులను విడఁ
దీయుటకును, పూర్వకాలమున దేవునితోడను, నాతనిప్రకృత్యోడను
యుద్ధము చేసినవాఁడు తిరిగివచ్చునను నాశతోడను, నొకమనీషును
కట్టినవారు కొండలు కలరు. “మాయుద్దేశము మంచిదే” యని
వారు ప్రమాణము చేయుదురు. కాని, వారసత్యవంతు లైనందుకు
దేవుడు సాక్షి.

ఆమనీషులో నీవు కాలు పెట్టకుము. ప్రథమదినముననే భక్తితోఁ
గట్టబడిన యొక మనీ డున్నది. నీవు దానిని ప్రవేశింప నర్హుడవు.
అందు పవిత్రవంతులు కాఁగోరువా రున్నారు. పవిత్రవంతులను
దేవుడు ప్రేమించును.

దైవభీతిని దైవప్రీతిని పునాదులుగా వేసి యిల్లు కట్టినవాఁడా,
వరదలచే సగము కూలిపోయినగట్టుపై నరకాగ్నికి దారి చూపుచు
న్నదానిని పునాదిగవైచి కట్టినవాఁడా! వీరిరువురిలో నెవఁడు
శ్రేష్ఠుడు? అన్యాయవర్తనులకు దేవుడు దారి చూపడు.

110. వారిహృదయములను చీలికలుగా చీల్చి వైచినఁగాని, వారు
కట్టినయిల్లు వారిహృదయములను వేధింపక మానదు. దేవుడు
జ్ఞాని, బుద్ధుడు.

అధ్యాయము 14.

విశ్వాసులకు భోగభూమిని వాగ్దానముచేసి వారిద్రవ్యమును
దేహమును దేవుడు కొనినాఁడు. వారుదేవునిమార్గమున యుద్ధము
చేయుచు, చుపి, చావవలెను. ధర్మగ్రంథమునందును, సువార్త

యంతును, కురానునందును, నీవాగ్దానము వ్రాయబడియున్నది. దేవుడుతప్ప తనమాటను తప్పనివాడు మఱెవ్వఁ డుండును? కావున మీరు చేసికొనినయొడంబడికకై సంతోషింపుడు. ఇదియే పరమానందము.

దేవునివంకఁ దిరిగి, యాతని సేమించి, స్తుతించి, యుపవసించి, నమ్రములై, సాష్టాంగపడి, న్యాయమును విధించి, యన్యాయమును నిషేధించి, దేవునిమేరలను మీఱక.....కావున విశ్వాసుల కీ సువార్తను ప్రకటింపుము.

దేవునితో నితరులను చేర్చినవారు సరకమున వసింపఁగల రని స్పష్టముగఁ దెలుపబడినను దేవునికి సమానులఁ గూర్చువారు బంధువులైనను వారికొకకు ప్రవక్తయు, విశ్వాసులును క్షమాపణను వేడరాదు.

ఇబ్రాహీము తనతండ్రికిపూర్వము చేసినవాగ్దానముచొప్పున క్షమాపణ వేడెనుగాని, యతఁడు దేవునికి శత్రువని తెలుపబడిన తోడనే యాతని విసర్జించెను. ఇబ్రాహీము కనికరము గలవాఁడైనను దయావంతుఁడైనను నిట్లు చేసెను.

ఒకసారి సరియగుమార్గముఁ జూపి, భయహేతువును స్పష్టముగ నిరూపించినపిదప దేవుడు జనులను తప్పలోనికి దింపఁడు. నిశ్చయముగా దేవుడు సర్వజ్ఞుఁడు.

దేవుడు! స్వర్గమర్త్యాధిపత్య మాతనిదే. చంపువాఁడును, పుట్టించువాఁడును నాతఁడే. దేవుడుతప్ప వేఱ పోషకుఁడుగాని, సహాయకుఁడు గాని, నీకులేడు.

ప్రవక్తయు, కష్టసమయములోనాతనినంటియుండిన ముహూర్తులు (శరణాగతులు) ను, ఆస్పదలు (సహాయకులు) ను తమహృదయము లధైర్యముచే డీలుపడియున్నప్పుడు దేవుడు వారి ననుగ్రహించెను.

అతఁడు వారియెడ దయార్ద్రహృదయుండై వారిని కరుణించియుండి నందుననే వారివంకకు దేవుఁడు తిరిగెను.

ముగ్గురు వెనుకనుండి పోయిరి. విశాలమైనభూమి వారికి సన్న గిల్లిపోయెను. అప్పుడు దేవునికోపమునుండి తప్పించుకొనుట కాతఁడే తప్ప వేఱుగతి లేదని గ్రహింపఁగా నాతఁడు వారికిని సుముఖుఁ డయ్యెను. అనుగ్రహించువాఁడును కరుణించువాఁడును దేవుఁడే. వారు తనవంక తిరుగుదురనియే యతఁడును వారివంక దిరిగెను.

అధ్యాయము 15.

విశ్వాసులారా! దేవునికి భయపడి నిష్కపటులతో నుండుఁడు.

120. మదీనావాస్తవులకును, పారిచుట్టునుండు నరబ్బులకును, దేవునిమార్గమున వారున్నంతకాలమును, దాహముగాని, కష్టము గాని, ఆచలిగాని, యుండుటకు వీలులేదు. సత్కార్యమని వ్రాసి యుంచబడినవిషయమునఁదప్ప వారవిశ్వాసులకు కోపము తెప్పించుట కొకయడుగైనను వేయ నక్కఱలేకయుండెను. వారికిశత్రువు వలన నేనష్టమును కలుగ వీలులేకయుండెను. అయినను వారు నిష్కారణముగా దేవునిప్రవక్తను విడిచిపెట్టి యాతనిప్రాణముకంటెఁ దమప్రాణములనే హెచ్చుగాఁజూచికొనిరి. నిశ్చయముగా దేవుఁడు పుణ్యవంతులఫలమును నశింపనీయఁడు.

దేవుఁడు వారు గావించినదానికంటె మంచిబహుమానము నిచ్చుటకై కొలఁదియైనను, గొప్పదైనను వారు పెట్టినభిక్షులను, వారు దాటినప్రవాహములను, యథార్థముగ వ్రాసియుంచును.

విశ్వాసు లందఱు గలిసి యొక్కసారిగా యధమునకు వెడలఁగూడదు. వారిసైన్యములలోఁ గొన్ని వెనుక నుండిపోయి,

తమమతధర్మములఁగూర్చి ముచ్చటించుకొనుచు, యుద్ధమునకు వెడలిన తమవారు తిరిగి వచ్చినప్పుడు వారు జాగ్రత్తగానుండి దృఢభక్తి పరులై యుండఁ జేరేపింపవలయును.

అభ్యాయము 16.

విశ్వాసులారా! మీకు దగ్గఱగనుండు నవిశ్వాసులపై యుద్ధమునకు వెడలి, మీరతికఠిను లనుసంగతి వారికిఁ దెలియనిండు. తనకు భయపడువారితో దేవుఁ డున్నాఁడని తెలిసికొనుండు.

ఏదేని యొకయాజ్ఞ వచ్చినప్పుడెల్లను వారిలోఁ గొందఱు “ఇది యెవరిభక్తిని వృద్ధిచేసినది” అని యడుగుదురు. అది విశ్వాసులభక్తిని వృద్ధిచేయును. వారు సంతోషింపఁగలరు.

కాని, హృదయరోగపీడితులగువారికి శంకపై శంక పొడము చుండును. వారుభక్తిహీనులుగనే మృతి నొందుదురు.

ప్రతినవత్సరమును నొకటి రెండు సార్లు వారికి శోధన కలుగునని తెలియునేకాని, వారు జాగ్రత్తగ నుండరు. తమమార్గమును విడరు.

ఏదేని యొకయాజ్ఞ వచ్చినప్పుడెల్లను వా రొకరి నొకరు చూచుకొనుచుందురు; వారి నెవరైనఁ జూచినంతనే ప్రక్కకు మఱిపోయెదగు. వారిహృదయములకు బోధ కలుగలేదు. కావున దేవుఁ డాహృదయములనే ప్రక్కకు మఱలఁజేయును.

ఇప్పుడు మీయొద్దకు మీలోనుండియే యొకప్రవక్త వచ్చి యున్నాఁడు. అతఁడు మీపాపభారమును మోయలే కున్నాఁడు. అతఁడు మిమ్మును, విశ్వాసులను, దయతోడను, కరుణతోడను కాచికొనియున్నాఁడు.

వారు మఱిపోయినచో వారితో “నాకు దేవుడు చాలును. అతడుతప్ప వేఱుదేవుడు లేడు. అతనినే నేను నమ్మియున్నాను. అతడు మహిమోన్నతమగు సింహాసనము నధిష్ఠించి యున్నాడు” అనిపల్కుము.

సూరా 10 యూనూసు

మక్కా-109 పద్యములు-11 రుక్కులు.

అధ్యాయము 1.

దయాదాక్షిణ్యమూర్తియగు దేవునిచేర.

అలీఫ్. లమ్. ర. ఇవియే జ్ఞానగ్రంథమునందలినూచనలు.

“ప్రజలకు భయనూచనలఁ గొని పొమ్ము. విశ్వాసులగు వారు తమనిష్కాపట్యమువలన సంపాదించుకొనిన ప్రభుసాన్నిధ్యమును బొందఁగల రని సువార్తను బ్రకటింపుము” అని వారితో నొకరికిఁ జెప్పియుండుట మక్కావాస్తవ్యుల కాశ్చర్య హేతువైనది. అవిశ్వాసులు “ఏఱొకచిల్లంగివాఁడుగా స్పష్టముగఁ గనఁబడుచున్నాఁడుగదా!” అనియందురు.

ఆఱుదినములలో స్వర్గమర్త్యముల సృజించి—స్వర్గమును పరిపాలించుటకు సింహాసనము నెక్కినదేవుడే మీప్రభువు. అతని యనుమతి లేనిదే యెవ్వరు నాతనిమోల పరుల కడ్డుపడఁ జాలరు.

ఇతఁడే నీప్రభువగు దేవుఁడు. కావున నాతని నేవింపుము. నీ వాలో చించుకొనవేల ?

మీ రందఱును గలిసి యాతనియొద్దకే చేరఁగలరు. దేవుని మాట తప్పదు. అతఁ డొకజీవమును పుట్టించి, తిరిగి తనయొద్దకే తీసికొని, విశ్వసించి, కృమవర్తనుఁ డైనచో, న్యాయము తప్పక, తగిన బహుమాన మొసగును. కాని, యవిశ్వాసులకు వారియవిశ్వాసమునకై సలసల మఱుగుచున్ననీరును, ఘోరబాధయునే ప్రాప్తము లగును.

ప్రకాశముకొఱకు సూర్యుని, దీపముగఁ జంద్రుని నియమించి, మీరు సంవత్సరములసంఖ్యను, కాలమానమును దెలిసికొనుటకు, వారికి వారిస్థానముల నేర్పఱచినవారఁ డాతఁడే. సత్యముకొఱకే దేవుఁడు దీని నంతటిని సృజించియున్నాఁడు. బోధపఱచుకొనువారికి దేవుఁడు తన సూచనలను స్పష్టముగఁ దెలియఁజేయును.]

ఒకటివెనుక నొకటిగ నహోరాత్రములు కృమముగఁ దిరుగుటయందును, స్వర్గమర్త్యములందు దేవుఁడు సృజించిన సర్వవస్తువులలోను, నతనికి భయపడువారికి స్పష్టసూచన లున్నవి.

మమ్ముఁ జేరదనునాశ లేక, యిహలోక జీవనముతోనే తృప్తిపొంది, దానినే నమ్ముకొని, మాసూచనలను లక్ష్యపెట్టని వారే తమకార్యములకు ఫలితముగ నగ్నిలో వసింపఁగలరు.

కాని, విశ్వసించి, కృమవర్తనులగువారిభక్తికై దేవుఁడు వారిని సరియగు తోషణను నడిపించును. నందనవనములందు వారికాశ్శదరిని తరంగిణులు ప్రవహింపఁగలవు.

10. అచట వారు, “దేవా! నీవు మహిమాన్వితుఁడవు కమ్ము” అనుచు నొకరి నొకరు “శాంతి రస్తు” అని యభినందించుకొందురు. “సర్వజీవాధినాథుఁడగు దేవుఁడు స్తవనీయుఁ డగుఁగాక!” యని వారి ప్రార్థనల ముగింతురు.

అధ్యాయము 2.

నరులు మేలు పంపుమని త్వరపడినట్లు దేవుడు కీడు పంపినచో వారు నాశనమయియే యుందురు. మమ్ము జేర నాసింపనివారి నిట్లే తమతప్పలతో తడబడుచుండనిచ్చెదము.

మనుష్యునికి కష్టమంటినపు డాతఁడు పరుండియో, కూర్చుండియో, నిలుచుండియో మొఱులిడును. మేము దానిని తీసివేసినంతనే యాకష్టము తన్నుంటియుండనట్లే యాతఁడు నడిచి పోవును. ఉల్లంఘనాపరులకార్యము లిట్లే ముందుగనే యేర్పఱుపబడియున్నవి.

మీకుపూర్వ ముండినతరములవారు దుష్టవర్తనలై యుండగా వారిప్రవక్తలు వారిసందేశములనుగూర్చిన స్పష్టసూచనతో వచ్చినను, వారునమ్మకుండుటచే మాచే నాశనము నొందిరి. దుష్టల కిట్టిబహుమానము నే యొసఁగెదము.

మీ రెట్లు సంచరితురో చూడవలె నని వారివెనుక మమ్ము భూమిపై నిలిపితిమి.

కాని, మాస్పష్టసూచనలు తెలుపబడిన వారు మమ్ము జేర నాసింపక “ఈకురాను గాక మఱియొక కురానును దీసికొని రమ్ము లేదా, దీనిలోనే మార్పులు చేయుము” అందురు. “నాయిష్టము వచ్చినట్లు నేను మార్పుచేయవీలులేదు. నాకుఁ దెలుపబడినదానినే నేను ప్రకటించెదను. నేను నాప్రభువుపైఁ దికుఁగఁబడినచో గొప్ప శిక్షకుఁ బాత్రుఁడ నగుదుననుభయము నాకుఁ గలదు.

“దేవునికిష్టమైనచో, నేను మీకు దీనిని పఠించుటగాని, బోధించుటగాని చేసియుండను. ఇది నాకుఁదెలియక పూర్వమెన్ని యో సంవత్సరములు మీతోడనే యుంటిని. మీకు బోధపడలేదా?” అని యనుము.

దేవుని వైనసత్యము కల్పించువాడును, మానూచన లసత్యము లనువాడును గాక యన్యాయపరుఁ డెవ్వఁ డుండును? దుష్టు లెన్నఁడును వృద్ధిబొందరు.

దేవునిగాక, వారు తమకు మేలుగాని కీడుగాని చేయఁజాలని వానిని పూజించుచు, “వీరే దేవునిమోల మాపక్షమున మాట్లాడు వారు” అని యందురు. వారితో “స్వర్గమర్త్యములలో దేవునికిఁ దెలియనిదాని నాతనికిఁ దెలుపురువా? ఆతఁడు స్తుతింపఁబడుఁగాక! వా రాతనితోఁ జేర్చుదైవములకంటె నాతఁ డున్నతుఁడై యుండుఁ గాక!” అనుము.

తొలుత మనుష్యు లొకటేమతము నవలంబించి యుండిరి. తరువాత వారిలో భేదాభిప్రాయములు కలిగెను. విశ్రాంతినిగూర్చిన యాజ్ఞ యిదివఱకే తెలుపఁబడక యుండినచో వారివివాదము లప్పుడే పరిష్కరింపఁబడి యుండును!

20. వారు “అతని పృథువునుండి యొకసూచన యతనికి చేరుచో” అని యందురు. వారితో “రహస్య మంతయు దేవుని యొద్దనే యున్నది. కావున వేదియుండుఁడు. వేదినవారితోఁగూడ నేను మీయొద్దనే యుందును” అనుము.

అధ్యాయము 3.

వారి కొకయాపద యంటిముండఁగా మేము వారికి మాకరు ణను కొంచెము రుచి చూపితిమి. అయినను వారు వెంటనే మాసూచనలపై పన్నాగములు పన్న నారంభించిరి. “దేవుఁడు మీకంటె శీఘ్రముగ పన్నాగములను పన్నఁగలఁడు! మామాతలు మీకుట్రలను వ్రాసి యుంచుచునేయున్నారగదా!” అని యనుము.

అనుకూలవాయువువీచుటచే సంతోషించుచు, సముద్రముపై నావలలోను, భూమిమీఁదను ప్రయాణముచేయ శక్తినిచ్చినవాఁ

డాతడే. కాని వారి కెదురుగాలి తగిలినప్పుడు తుపాను పట్టి, కెరటము లన్నివంకలనుండియు వచ్చుచుండగా దానిలో తగుల్కొంటి మని తలంచి, వారు నిష్కాపట్యనుగు మతమునవలంబించినట్లు నటించి “సీవు మమ్ము దీనినుండి తప్పించినచో గృతజ్ఞులమై యుండెద” మని దేవునికి మొఱులిడుదురు.

మేమును వారిని రక్షించినంతనే భూమిపై మిక్కుటముగ నక్రమముల నాచరింతురు. జనులారా! మీ రీయల్లరులఁ జేసి యానందించుట యిహలోకమందే సుడి! మీరు వేగముగ మమ్ముఁ జేరుదురు; మీరు చేసినదాని నప్పుడు మేము మీ కెఱిగించెదము.

ప్రస్తుతజీవనము, మేము స్వర్గమునుండి పంపిననీటిని, మనుష్యులును పశువులును తినుట కుంచిన సస్యములనునే గదా పోలియున్నది. భూమి మరల తన బంగారుదుప్పటమును గప్పికొని యలంకరించుకొనును. అతట దానిపై నుండువారు దానికి తామే యధికారుల మనుకొందురు! కాని, రాత్రిపూటనో పగటి పూటనో మాయాజ్ఞ వచ్చినంతనే, దాని నంతటిని కోసివేసినదాని వలెను, నిన్ననే బయలుదేరినదానివలెను, జేసివేసెదము. ఆలోచించు కొనువారికి మానూ దనల నిట్లే స్ఫుష్టపఱిచెదము.

దేవుఁడు శాంతిసానమునకుఁ బిలుచుచున్నాఁడు. తన కిష్ట పైనవారిని క్రమమార్గమున నాతఁడు నడపును.

మంచిచేయువారికి మంచితనమును, దానియభివృద్ధియుఁ గలుగును. వారిమొగములు నల్లఁబడవు. లజ్జావృతములు కానేరవు! వీరే శాశ్వతముగ భోగభూమిలో వసింపఁగలవారు.

కీడు చేసినవారికి సైతము తగినఫలితము చేకూఱఁగలదు. వారిని లజ్జ యావరించును. వారిమొగములు రాత్రి చీకటిచే నల్ల బడిన ట్లుండఁగా వారికి దేవునిపై నెవ్వరు సహాయముచేయుదురు? వీరు శాశ్వతముగ నగ్నిలో వసింపవలయును.

ఆదినమున వారినందఱి నొకచోఁ జేర్చి, వారిలో దేవునితో నితరదైవములఁ జేర్చినవారితో “మీరును, మీరు చేర్చినదైవములును, మీస్థానములకు పొండు” అని వారిని విడఁదీయఁగా వారి దైవములు “మీరు మమ్ము కొలువలేదు.

“మీకును మాకును దేవుఁడే సాక్షి. మీపూజలను మేము లక్ష్యపెట్టనే లేదు” అని యందురు.

30. అచటఁ బ్రత్యాత్మయుఁ దాను ముందుగఁ బంపుకొనిన దానింగూర్చి సాక్ష్య మిచ్చినపిదప, తమ సత్యప్రభువగు దేవుని మోలక రాఁగా వారిదైవములు వారి కదృశ్యులగుదురు.

అధ్యాయము 4.

“స్వర్గ మర్త్యములనుండి సర్వమును మీ కిచ్చువాఁ డెవ్వఁడు? మినుటకును చూచుటకును నెవని కధికార మున్నది? చచ్చిన వారినుండి బ్రతికినవారిని, బ్రతికినవారినుండిచచ్చినవారినిఁ దెచ్చువాఁ డెవ్వఁడు? సర్వమును పాలించువాఁ డెవ్వఁడు?” అని నీవఱుగ వారు “దేవుఁడే” యని యందురు. వారితో “ఏమి! అయిన నాతనికి భయపడరా?”

“ఈదేవుఁడే సత్యముగ మీప్రభువు. సత్యము గతించిన పిదప నసత్యమేకదా మిగులును? అయిన మీ రింతటిదుష్టు లెట్లయితిరి?” అని పల్కుము.

‘దుష్టుల నమ్మకుండురుగాక’ యనుదేవునిమాటయిట్లెఱిగినది.

“మీరు దేవునితోఁ జేర్చుదైవములలో నెవ్వఁడైన నాతనిఁ వలె తొలుత నొకనినిఁ బుట్టించి తిరిగి తనయొద్దకుఁ జేర్చికొన గలఁడా? దేవుఁడు జీవముల సృష్టించి, మఱల తనయొద్దకు చేర్చి కొనఁగలఁడు. అయినను మీరు ప్రక్కకు మఱలిపోయితిరేల?”

“మీరు దేవునితోఁ జేర్చినదేవతలలో నెవ్వరైన మిమ్ము సత్యములోనికిఁ ద్రిప్పగలరా? దేవుఁడు సత్యములోనికిఁ ద్రిప్పఁ గలఁడు. సత్యములోనికి మిమ్ము నడుపువాఁడా, లేక, తానే నడుపఁ బడకుండినచో నడువలేనివాఁడా, యనుసరణీయుఁడు? మీ రిట్లు తలంచుటకు మీ కేమిమూడినది ” అని పలుకుము.

వారిలోఁ జాలమంది యొక్కయూహనే యనుసరింతురు. ఊహ యెన్నటికైన సత్య మగునా? వారు చెప్పునది దేవుని కెఱు కయే కదా?

ఇదిగాక యీకురానును దేవుఁడుతప్ప మఱెవ్వఁడు కల్పింపఁ గలుగును? ఇది పూర్వము తెలుపఁబడినదానిని స్థిరపఱుచుటకును, దివ్యగ్రంథములయర్థమును విప్పి చెప్పుటకును, నిస్సందేహముగ సర్వ జీవాధినాథుఁడగు దేవునినుండి వచ్చినది.

“ఆతఁడేనా దీనిని గల్పించెను?” అని వారందురేని వారిలో “అయిన నట్టి సురాను నీవు తీసికొని రమ్ము. నీవు సత్య వంతుఁడవైనచో దేవునిఁగాక మఱెవ్వనిఁ బిలిచెదవో పిలువుము ” అనుము.

కాని, వారు జ్ఞానులై యవలంబింపనిదాని కసత్యదోషమును కట్టిపెట్టిరి. వారికి దానివ్యాఖ్యానమును మే మీయక పూర్వమే వా రిట్లనిరి. ఇట్లే వారిపూర్వులును నది కృత్రిమమును నింద వైచిరి. కాని యన్యాయవంతులగతి ఏమయ్యెనో చూడుము !

40. వారిలోఁ గొందఱు దానిని నమ్ముదురు ; కొందఱు నమ్మరు. నీప్రభువున కుల్లంఘనాపరు లెవ్వరో తెలియును.

అధ్యాయము 5.

నిన్ను వారు కృత్రిముఁ డనినచో “ నాపని నాది, మీపని మీది! మీరు చేయుదానితో నాకు జోక్యము లేదు. నేను చేయు దానితో మీకు జోక్యములేదు ” అని యనుము.

వారిలోఁ గొందఱు నీకు వెంటనే చెవియొగ్గుదురు. చెవిటి వారికి బోధపడకున్నను విననట్లు చేయుదువా ?

వారిలోఁ గొందఱు నీవంక చూచెదరు. అంధులకు కనబడ నప్పుడు వారికి దారి చూపఁగలవా ?

దేవుఁడు మనుష్యుల కెందును హాని చేయుఁడుగదా! వారు తమకుఁ దామే హాని చేసికొందురు.

ఇది గాక, ఆదినమున నాతఁడు వారి నందఱి నొకచోఁ జేర్చును. వారు దినములో నొకగంటమాత్రమే వేచియుండినట్లు గాన్పింతురు. వా రొకరి నొకరు పోల్చికొందురు. దేవునిఁ గలిసికొను టనుగూర్చి నమ్మకుండినవారును, సరియగురక్షణ నొందనివారును నిప్పుడు నశింతురు గాక !

మాభయసూచనలఁ గొన్నిటిని మేముజరుపునప్పుడు మిమ్ముఁ జూడఁజేసినను, మిమ్మే మొదట మాయొద్దకు చేర్చికొనినను, వారు మాయొద్దకే వచ్చి చేరుదురు. అప్పుడు వారు చేయుదానికి దేవుఁడు సాక్ష్య మీయఁగలఁడు.

ప్రతిప్రజకును నొకప్రవక్త వచ్చెను. వారిప్రవక్త వచ్చినంతనే సరియగుతీర్పు వచ్చి, యెవరికి నేయన్యాయమును గలుగ దయ్యెను.

అయినను వారు “ ఈభయపెట్టిన దెప్పుడు వచ్చును ? నీవు సత్యము వచించినచోఁ జెప్పము ” అని యందురు.

50. “ దేవునియిష్టమేకాని, నానుఖదుఃఖములపై నా కధికారము లేదు. ప్రతిజాతికిని నొకనిర్ణీతకాల ముండును. వారికాలము రాగానే, దాని నొకగంట ముందుకుగాని, యొకగంట వెనుకకుగాని, జరుపజాలరు.

“ మీ రేమి తలంచుచున్నారు ! రాత్రియో, పగలో, దేవుని శిక్ష వచ్చినచో, దానిలో నేభాగమునైనను దుష్టులు త్వరపెట్టకలరా ?

అది మీ పైఁబడినతరువాతనా నమ్ముదురు ? అవు నప్పుడే మీరు నమ్ముదురు. ఇంకను నది వేగముగ వచ్చుటనుగూర్చి మీరు విశ్వసింపరైతిరి” అని వానితో ననుము.

అప్పు డుల్లంఘనాపరులతో “ శాశ్వతశిక్ష ననుభవింపుఁడు. మీకర్మల కనుగుణముగఁ గాక యితరవిధముగా మీకు ఫలము గలుగునా ? ” యని చెప్పఁబడును.

ఇది సత్యమేనా యని వారు నిన్ను తెలుపఁగోరుదురు. “ అవును నాప్రభువునాన నిదియే సత్యము. మీ రాతనిబలమును తగ్గింపలేరు ” అని వారితో ననుము.

అధ్యాయము 6.

పాపముచేసిన ప్రత్యాత్మయును భూమిపై నున్నదంతయుఁ దనకున్న యెడల దానిని తనపాపమునకు పరిహారముగా నిచ్చివేయఁదలంచును. శిక్ష కంటఁబడినతరువాత వారు పరితపించెదరు. వారికి సరియైనతీర్పే వచ్చును. వారి కేయన్యాయమును జరుగదు.

స్వర్గమర్త్యములు దున్నదంతయు దేవునిదే కదా ? దేవునిమాట సత్యము కదా ? కాని చాలమంది కది తెలియదు.

అతడే జీవింపజేయువాడును, చంపువాడును. అతనియొద్దకే మీరు చేరుదురు.

మనుష్యులారా! మీహృదయరోగముల కౌషధమును, విశ్వాసులకు రక్షణోపాయమును, కరుణాప్రధానమగు భయసూచన మీకు మీప్రభువునుండి యిప్పుడు వచ్చినది.

“ఇది దేవునియనుగ్రహమువలనను దయవలనను గలిగినది. వారు దీనితో నానందము నొందుదురుగాక! మీరు గణించినదాని కంటె నిది శ్రేష్ఠము.

“మీ రేమనుకొనుచున్నారు? మీ కాహారముగా దేవుడు పంపినదానిలో ధర్మవిహితము ధర్మేతరము నని భేదముఁ గల్పించుచున్నారా? దేవుడు మీ కనుమతి నిచ్చెనా? లేక మీకు మీరే దేవునిపక్షమునఁ గల్పించుచున్నారా?” అని వారి నడుగుము.

60. దేవుని కసత్యదోష మంటఁగట్టువారు రక్షణాదినమున నేమని తలంతురో! నిశ్చయముగా దేవుడు మనుష్యులకు వరముల నిచ్చి యున్నాడు. కాని, వారిలోఁ జాలమంది కృతజ్ఞులుగానుండరు.

అధ్యాయము. 7.

మీ రేపనిలో నున్నను, కురానులో నేయధ్యాయము జదువుచున్నను, ఏకార్యమును జేయుచున్నను, మీ రాయాపనులను జేయుచున్నప్పుడు మేము చూచుచునే యుండుము. స్వర్గమర్త్యములలో నొకయణువైనను మాప్రభువును తప్పించుకొనఁ జాలదు. ఇంతకు తక్కువదిగాని హెచ్చుదిగాని స్పష్టగ్రంథములో లేనిది మఱెచ్చటను లేదు.

ఏభయముగాని, యేదుఃఖముగాని లేనివారే కదా దేవునికి స్నేహితులు.

దేవుని నమ్మి యాతనికి భయపడువారికి,

ఇహలోకమునను బరలోకమునను సువార్త వచ్చును. దేవుని వాక్యములలో మాఱున దేదియును లేదు. ఇదియే పరమానందము.

వారిసంభాషణకు నీవు చింతిల్లకుము. దేవుడే సర్వశక్తుడు. శ్రోతయు జ్ఞానియుఁ నాతడే !

స్వర్గమర్త్యములం దున్నవారందఱును, దేవునికి లోబడి యున్నవారే కదా? దేవునిఁగాక, యతనితో నితరదైవములఁ జేర్చు వారు దేని ననుసరింతురు? వారు తమయూహనే యనుసరింతురు. వారసత్యవచనులు.

| విశ్రాంతికొఱకు రాత్రిని, వెలుతురుకొఱకు పగటిని నిర్ణయించినవాఁ డాతడే. | వినవారి కిందే సూచన లున్నవిగదా !

వారు “ దేవునికి సంతాన మున్నది ” అందురు. అతని మహిమయాస ! ఇది సత్యము కాదు. అతని కతడే చాలును. స్వర్గమర్త్యములయం దున్నదంతయు నాతనిదే ! నీ వట్లనుటకుఁ బ్రమాణమున్నదా? ఏమి ! మీకు తెలియనిదానినే దేవునిఁగూర్చి పల్కెదరా ?

“ దేవునిఁగూర్చి యీయసత్యము పల్కువారికి శ్రేయస్సు కలుగదు ” అనుము.

70. వారీలోకములో కొంతకాలమే యుండెదరు ! షిదప మమ్ముఁ జేరుదురు. వారవిశ్వాస్సులైనందుకు వారికి ఘోరబాధను రుచి చూపెదము.

అధ్యాయము 8.

“ నాప్రజలారా ! నేను మీతోనుండి, మీకు దేవునిసూచనలను తెలుపుట కష్టముగ నుండవచ్చును. కాని, నేను దేవుని నమ్మి

యన్నాను. కావున నెన్నికుట్రలఁ బన్నెదరో పన్నుఁడు. ఎంతమంది యసత్యదేవతలను దెచ్చెదరో తెండు. మీరు చేయనెంచినదానిని రహస్యముగఁ జేయకుఁడు. పిదప నాలస్యము సేయక నాయొద్దకు రండు. తీర్పు చెప్పెదను.

“మీరు నాకు వెనుదిప్పినచో నా కేమియుఁ గానుక నీయనక్కఱలేదు. దేవుఁడే నాకు బహుమాన మీయఁగలఁడు. నేను దృఢభక్తుఁడనుగా నుండవలెనని యాజ్ఞ యైనది ” అని నుహు చెప్పెను.

కాని, వా రాతని నసత్యవంతునిగఁ బరిగణించిరి. కావున నాతని, నాతనితో నావయంపున్నవారిని మేము రక్షించి, తక్కినవారు చచ్చినను వీరిని బ్రహుకనిచ్చితిమి. మాసూచన లసత్యములనువారిని నీట ముంచి చంపితిమి. ఈభయసూచనఁ గొన్నవారిగతి యేమయ్యెనో చూడుము. నుహుచరిత్రమును వారికిఁ దెల్పుము.

అతనితరువాత మేము వారిప్రజలయొద్ద కానవాళ్ళతోఁగూడఁ బ్రవక్తలఁ బంపితిమి. కాని, వారు తాము పూర్వము నిరాకరించిన దాని నిప్పుడైనను నమ్మరైరి. అట్లే యుల్లంఘనాపరులహృదయము లకు మూతలు వైచెదము !

వారితరువాత, ఫిరౌనునొద్దకును, నతని సామంతులయొద్ద కును, మాసూచనలతో మూసా, హారానులను బంపితిమి. కాని, వారు గర్వితులును దుష్టులును నైరి.

వారికి మాసత్యమును దెలుపఁగా “ ఇది కేవలము చిల్లంగియే ” యనిరి.

“ ఏమి ! మీకు సత్యము తెలిసినపిదపఁగూడ ‘ ఇది చిల్లంగియా ’ యని యడిగెదరా ? చిల్లంగివా రభివృద్ధి నొందరు ” అని మూసా పలికెను.

వారు “ఏమి! మమ్ము మాతండ్రిలమతమునుండి తప్పించి మీ రిద్దఱును మ మ్మేలుటకా నీవు వచ్చినది?” యని యడిగిరి.

ఫిర్రాను “నేర్పరులగు నైంద్రజాలికులఁ బిలిపింపుఁ” డనగా నైంద్రజాలికులు వచ్చిరి.

80. వారితో మూసా “మీరు క్రింద నేమి త్రోయుదురో త్రోయుఁడు” అనెను.

వారు వానిని క్రిందికి త్రోయఁగా మూసా “మీరు చేసిన చిల్లంగు లన్నిటిని దేవుఁడు వృథా చేయును. దుర్మార్గులకార్యములను దేవుఁడు పెంపొందింపఁడు.

భక్తిహీనుల కిష్టములేకున్నను దేవుఁడు తనమాటలచే సత్యమును బరీక్షించును.

అధ్యాయము 9.

మూసాజాతిలోఁ గొందఱు తప్ప నందఱును, ఫిర్రానును, నాతనిసామంతులును తమ్ము బాధింతురేమో యని జడిసి యతనిని సమ్మలేదు. ఫిర్రాను తనదేశమునందు బలవంతుడై యనేకదుష్కార్యములఁ జేయుచుండెను.

మూసా తనప్రజలతో “ప్రజలారా! మీరు దేవుని నమ్మినచో, దృఢభక్తులై నచో నతనినే నమ్మి యుండుఁ” డనెను.

వారు “మేము దేవునే నమ్మియున్నాము. ప్రభువా! ఈ యన్యాయపరులు మమ్ము శోధించునప్పుడు మమ్ము విడనాడకుము.

మమ్ము కరుణించి యవిశ్వాసులబారినుండి తప్పింపుము” అనిరి.

అప్పుడు మూసాకును, నతనిసోదరునకును “మీప్రజలకు మిసిరుదేశములో గృహముల నేర్పఱిచి, మీయిండ్లలో నొక ‘కెబ్లా’

నేర్పఱచి, ప్రార్థనలు సల్పుచు, విశ్వాసులకు సువార్తను ప్రకటింపుడు” అని తెలియఁ జేసితిమి.

మూసా “ప్రభువా! ఫిరౌనునకును, నతనిప్రజలకును, నిహలోకమున సిరియు సంపదయు నొసగితివి. వారు సీత్రోవను తప్పి యుండుట కేకదా యట్లు చేయుట? ప్రభువా! వారిసంపద వారిని చీకాకుపెట్టుఁగాక! ఘోర బాధ వారికంటి కగవడువఱకును వారు విశ్వసింపకుండునట్లు వారిహృదయములకుఁ గాఠిన్యముఁ గూర్చుము” అనెను.

ఆతనిప్రభువు “మిఱిరుపురిప్రార్థనయు వినఁబడినది. తిన్నని మార్గము ననుసరింపుడు. అజ్ఞానులమార్గమును విసర్జింపుడు” అని మూసాతోఁ బలెఱ్ఱెను.

90. మే మంతట నిస్రాయేలుపుత్తులను సముద్రముపై గడపుచుండఁగా ఫిరౌను తనసైన్యములతో శత్రుత్వమువహించి వెంబడించెను. అప్పు డాతని నీట ముంచఁగా నాతఁడు చనిపోవుచు “ఇస్రాయేలుపుత్తులు నమ్ము దేవుఁడుతప్ప వేఱు దేవుఁడు లేఁ డని నేను నమ్ముచున్నాను. నేను దైవాధీనుఁడ నైనాను” అనెను.

“అవును, ఇప్పు డయినావు. ఇంతకు పూర్వము మాపైఁ దిరుగఁబడి దుష్టులలోఁ జేరియుంటివిగదా !

“నీతరువాత వచ్చువారి కొకసూచనగా నిన్నిప్పుడు నీదేహముతో రక్షింతుము. అయినను చాలమంది మాసూచనలను లక్ష్యపెట్టరు” అని దేవుఁడనెను.

అధ్యాయము 10.

ఇదిగాక మే మిస్రాయేలుపుత్తులకు స్థిరవాస మేర్పఱచి, సకలసద్వస్తువుల నిచ్చితిమి. వారికి మాయనుశాసనము చేరువఱ

కును వారు తగవులాడలేదు. వారిభేదకారణముఁగూర్చి నీప్రభువు రక్షణదినమున తీర్పు చెప్పఁగలఁడు.

మేము నీకు పంపినదానిఁగూర్చి సందేహము లున్నయెడల నీకుపూర్వము పవిత్రగ్రంథములఁ జదివినవారి నడిగి తెలిసికొనుము. ఇప్పుడు నీప్రభువునుండి సత్యము చేరియున్నది. కావున శంకాపరులలోఁ జేరకుము.

దేవునినూచనల కసత్యారోపణముఁ జేయువారిలోఁగూడ నీవు చేరకుము. అట్లు చేసినచో నశించినవారితోఁ జేర్పఁబడుదువు.

దేవుని యాగ్రహమునకుఁ బాత్రులయిపోయినవారు మఱి నమ్మరుగదా !

వారి కన్నివిధముల నూచనలు వచ్చినను, ఘోరబాధ కంటఁ బడువఱకును వారు నమ్మరు !

మఱియొకరితిగ నయినచో, విశ్వసించినప్రతినగరమును, తన మతములోనే యుండి రక్షణ నందియుండును. ఒక్క- **యూనూసు** ప్రజలే యట్టిరక్షణ నొందిరి వారు విశ్వసింపఁగనే యిహలోకమున వారికి విధింపఁబడినలజ్జనుండి వారిని విడిపించి కొంతకాలము వారికిఁ గావలసినదంతయు నొసగితిమి.

నీప్రభున కిష్టమైనచో భూమిలో నున్నవారందఱును విశ్వసించియే యుందురు. ఏమి ! మనుష్యులను విశ్వాసులు కమ్మని నిర్బంధించెదవా ?

100. దేవునియనుమతి లేనిదియు నేయాత్మయు విశ్వసింపఁజాలను. బోధపఱుచుకొననివారిపై నాతఁడు క్రోధము బూనును.

“స్వర్గమర్త్యములలో నున్నదానినంతటిని విచారింపుము. నూచనలుగాని, నూచనల దెల్పువారుగాని, నమ్మనివారి కేసహాయమును జేయఁజాలవు ” అనుము.

వారిపూర్వలకుఁ గలిగినక్రోధదినములను తప్ప, వారు మఱేమి యాసింపఁగలరు ? “వేచి యుండుఁడు. మీతో నేనును వేచియుండెదను” అనుము.

అప్పుడు మేము ప్రవక్తలను, విశ్వాసులను విడిపించెదము.

అధ్యాయము 11.

“మనుష్యులారా! మీరు నామతమును నమ్మనియెడల దేవునిప్రక్క మీ రారాధించునితరదైవములను నేను కొలువను. మిమ్ము చంపఁగలదేవుని కొలిచెదను. నేను విస్వాసి నై యుండ వలసినదని యాజ్ఞయయినది.

నిశ్చలభక్తియుతుండవై సత్యమతమువంక మొగము త్రిప్పుము. దేవునితో నితరదైవములఁ జేర్చువారితోఁ జేరకుము.

దేవునిగాక నీకు మేలుగాని, కీడుగాని చేయఁజాలనిదాని నావాహన చేయకుము. నీ వట్లు చేసినచో నన్యాయవంతులలోఁ జేరిపోవును.

దేవుఁడు నీకు కష్టము నంటఁజేసినచో, దానినుండి నిన్ను తప్పింపఁగలవాఁడు దేవుఁడు తప్ప మఱి యెవ్వఁడు నుండఁబోఁడు. అతఁడు నీకు మేలు చేయ నెంచి నచో నాతనియనుగ్రహము నెవ్వరును దప్పింపఁజాలరు. అతఁడు తనవరములను తా నెంచికొనినసేవకులకుఁ బ్రసాదించును. అతఁడు దయాదాక్షిణ్య మూర్తి!

“జనులారా! మీప్రభువునుండి సత్య మిప్పుడు మీకు చేరి నది. రక్షణ గోరువా రారక్షణను తనమేలుకొఱకే కోరుకొందురు. తప్పిపోయినవాఁ డారక్షణకొఱకే తప్పిపోవును. నేను మీసంరక్షకుఁ డను గాను” అనుము.

మీకు తెలుపఁబడినదాని ననుసరింపుఁడు. దేవుఁడే న్యాయ

కర్తలలో శేష్ఠుఁడు! కావున నాతఁడు తీర్పు చెప్పవలయును, పట్టుద లతో నుండుఁడు.

సురా 11 హూదు.

మక్కా—123 పద్యములు—10 రుక్కులు.

అధ్యాయము 1.

దయాదాక్షిణ్యమూ ర్తియగు దేవునిపేర.

అలీఫ్. లమ్. ర. నీవు దేవునితప్ప నితరుల నారాధింప కుండుటకును,

అతని క్షమాపణ వేడికొని యాతనివంక తిరుగుటకును, సందేశహరియై బుద్ధిమంతుఁడును, సర్వజ్ఞుఁడు నగునాతనిచే స్పష్ట ముగ విశదముచేయబడి,

జ్ఞానాధిస్థితమైన గ్రంథమును చేత నుంచుకొని వచ్చి యున్నాను.

కొంతకాలమువఱకు నీ కార్యము మంచిసౌఖ్యముల నొస గును. అతనిప్రసాదమునుబడయ నర్హులగువారి కార్యముల తనవల ముల నొసగును. కాని, నీవు వెనుకకుఁ దిరిగినయెడల నామహాదిన మునఁ గలుగఁబోవుశిక్షను నీవును బొందుదువేమో యని భయపడు చున్నాను.

మీరు దేవునియొద్దకు తిరిగి రావలయును. అన్నివస్తువుల పై నను నాతని కధికారము గలదు.

వా రాతనినుండి దాగియుండుటకు తమవక్షములను ద్విగుణముగా ముడిచికొనియుండరా ?

వారు తమయొడలినిండ వస్త్రములఁ గప్పికొనినను, తాము దాచినదానిని పైకిఁజూపుదానినిగూడ నాతఁ డెఱుంగఁడా ? వారిహృదయములందు మూలమూలల నేమున్నదో యాతనికిఁ దెలియును.

కాండము 12

భూమిపైఁ జరించుజీవములలో నాతనిపై నాధారపడనిది లేదు. దాని యాటపట్టులును నుదివిశ్రాంతిస్థానమును నాతనికిఁ దెలియును. స్పష్టగ్రంథమున నంతయు నున్నది.

ఆఱుదినములలో స్వర్గమర్త్యముల సృజించినవాఁ డాతఁడే. ఇంతకుఁబూర్వ మాతనిసింహాసనము నీళ్ళపై నిలిచియుండెను. దాని నుండి మీలో నెవ్వరు సత్కర్మల నాచరించి మించెదరో యాతఁడు తెలిసికొనెను.

10. “ మృతినొందినపిదప మీరు తిరిగి లేచెద ” రని నీవు చెప్పినచో నవిశ్వాసులు నిశ్చయముగా “ ఇది కేవలము చిల్లంగి ” అని యందురు.

మేము వారిశిక్షను కొంతకాలము నిలిపినయెడల “ ఏమి, ఆశిక్ష వెనుకఁబడినదేమి ? ” అని వారడుగుదురు. ఓహో! తప్పించుకొనలేనిదినము వచ్చుచునేయున్నది గదా ! వారు పరిహసించినదే త మ్మున్నిదిక్కుల నావరింపఁగలదు.

అధ్యాయము 2.

మేము మనుష్యుని మాదయ నాస్వాదింపజేసి, దానిని తిరిగి లాగికొనినయెడల నాతఁ డాశవిడిచి కృతఘ్నుఁ డగుచున్నాఁడు.

అతఁడు కష్టముల ననుభవించినపిదప మాప్రసాదమును బడసినచోఁ దనకు కష్టములు తొలఁగిపోయినవని సంతోషించు చున్నాఁడు. ఆనందించుచు డాంబికుఁ డగుచున్నాఁడు.

ఓర్పుతో సహించి క్రమవర్తనులగువా రట్లు కారు. వారు క్షమాపణకొఱకును, గొప్పబహుమానముకొఱకును నెదురుచూచు చున్నారు.

బహుశః నీకుఁ దెలియఁబడిచినదానిలో నీవు కొంత దాఁచి వైచేదపు కాబోలు! “అతనికి ధనము పంపఁబడకపోయినను, అతనితో నొకదేవత వచ్చినను.....” అని వా రందురేమో యని నీహృదయము చిటిల్లుచున్నదేమో. కాని, కేవలము భయ సూచన నిచ్చుటయే నీవని. సర్వమును దైవాధీనమే.

“కురా నాతఁడు కల్పించినదే ” యని వా రనినచో నీవు “మీకుఁ బ్రజ్ఞగలదేని దానిలోనిపద్యములవంటివానిని పదింటిని చేసితి రేమో తీసికొనిరండు. మీరు సత్యవంతులరే యైనచో దేవునిగాక మఱెవ్వని సహాయము తెచ్చికొందురో తీసికొని రండు ” అని పలుకుము.

కాని, వారు నీకుఁ బ్రత్యుత్తర మీయనిచో నది దేవుని బుద్ధివిశేషమువలననే నీకుఁ బంపఁబడిన దనియు, నతఁడు తప్ప నితర దైవము లేడనియుఁ దెలిసికొనుము. వారు నిజమైనభక్తులేనా?

ప్రస్తుతజీవనమునందు కష్టములను గోరువారికి, తమకుఁ దగినబహుమాన మిత్తుము. వారికి రావలసినదానిలో నినుమంతయుఁ దగ్గింపము.

వీరికిఁ బరలోకమున నగ్ని తప్ప మఱియొకగతి లేదు. వారు ప్రస్తుతజీవితమునం దొనర్చిన దంతయు వృథ యగును. వారికర్మ లన్నియుఁ బనికిరాని వగును.

29. తమప్రభువునుండి స్పష్టమగు సాక్ష్యముపై నాధారపడిన వారును, ఒకసాక్షివలన కురానును వినువారును, రక్షణోపాయమును దయాచిహ్నమును నగు మూసాగ్రంథము నంతకుపూర్వమే చేకొనిన వారును, వీరితోఁ బోల్చు దగుదురా? వారి కిందు విశ్వాస మున్నది. కాని, యవిశ్వాసులకును, విగ్రహారాధనాపరులకును నగ్నిభయము కలుగుచున్నది. ఆగ్రంథము నీప్రభువుపంపినసత్యముతో నిండి యున్నది. కావున దానినిగూర్చి సందేహములను గట్టిపెట్టుము. అయినను చాలమందికి నమ్మకము లేదు.

దేవునిగూర్చి యసత్యమును గల్పించినవానికంటె నధర్మపరుఁ డెవఁడుండును? వారు ప్రభువుమ్రోలకుఁ దేబడినప్పుడు సాక్షులు “వీరే తమప్రభువు నసత్యవంతునిగఁ బరిగణించినవారు” అని పలుకుదురు.

ఇతరులను దేవునిమార్గమునుండి తప్పించి, యామార్గమును వంకరచేసి, రాజోవుజన్మమునందు నమ్మకములేని యాయధర్మవర్త నులపై దేవునియాగ్రహ ముండదా? దేవునికి మర్త్యముపైఁ గల యధికారమును వారు బలహీనము చేయలేరు. దేవుఁడుతప్ప వారికి మఱియొకరక్షకుఁడు లేఁడు, వారిశిక్ష ద్విగుణిత మగును! వారు వినలేకపోయిరి. చూడలేకపోయిరి.

వీరే తమయాత్మలను బోఁగొట్టుకొనినవారు. వారు కల్పించు కొనినదైవములు తమనుండి యదృశ్యులై పోయిరి.

పరలోకములో నష్టులగువారు వీరే యనుటకు సందేహము లేదు.

కాని, విశ్వాసులై క్రమవర్తనులై క్రమప్రభువునకు సమ్రు
లయినవారు స్వర్గమున వసింపఁగలరు. వా రందు శాశ్వతముగ
నుండఁగలరు.

ఈరెండు తెగలవారిలో నొక రంధులను బధిరులను, రెండవ
వారు చూడఁగలవారినిఁ వివేకగలవారినిఁ బోలుదురు. వీ రిరువురు
నొక్కరీతివారే యని యనఁగలమా ? ఏమి ! మీకు బోధపడలేదా ?

అధ్యాయము 3.

పూర్వకాలమున 'నుహు' ను దనప్రజలయొద్ద కంపఁగా
నాతఁడు " దేవునితప్ప నితరులను మీ రారాధింపకుండురుగాక యని
బోధించుటకై నేను వచ్చియున్నాను.

దుఃఖదినమున మీరు శిక్ష ననుభవింప వలయునేమో యని
నేను భయపడుచున్నా " ననెను.

ఆతనిప్రజలలో నవిశ్వాసకులవెద్దలు " నీవును మావంటి
యొక నరుడవే మనలో వివేకహీనులగుకడజాతివారెవరో నిన్నను
సరించిరిగాని, యితరు లెవ్వరును నీమాట వివలేకు. మాకంటె
నీ వెందు బుద్ధిమంతుడవు ? మీ రందఱు నసత్యవాదులే "

30 అనఁగా నాతఁడు " నాప్రజలారా ! మీ రేమని యోచిం
చుచున్నారు ? దేవుఁడు నాకు స్పష్టముగా నొకరహస్యమును వెలి
బుచ్చినాఁడు. ఆతఁడు నాపై తనదయామృతమును గురియించినాఁడు.
అది మీకుఁ గానరాకున్నది. మీకు నాయుపదేశము రుచింపకున్న
యెడల మిమ్ము నేను బలవంతపెట్టుదునా ?

నాప్రజలారా ! మిమ్ము నేను ధనమునకై యాచింపలేదు.
నాకు దేవుఁడే బహుమాన మియ్యఁగలఁడు. ప్రభువును జేరఁగల

విశ్వాసులను నేను తఱిమివేయను. కాని, మీరందఱును నా కజ్ఞానులవలెఁ గాన్పించుచున్నారు.

మఱియు నోపజలారా, వారిని నేను తఱిమివైచినచో దేవునినుండి నన్నెవ్వరు రక్షింపఁగలరు? అందుచే మీ రాలోచింపవలదా?

దేవునిధన మంతయు నాయొద్ద నున్నదని నేను మీతోఁజెప్పలేదు. కనబడనివస్తువులు కనబడిన వని నేను పలుకలేదు. నేను దేవతనని మీతో వాక్రువ్వలేదు. మీరు తృణీకరించిచూచువారిం గూర్చి “వారికి దేవుఁడు మంచివస్తువు నెద్దానిని నీయఁ” డని నే ననలేదు. వారిమనస్సులలో నేమున్నదో దేవునికి బాగుగఁదెలియును. ఇట్లునేను చెప్పకపోయినచో నధర్మపరులలోఁ జేరిపోవుదును” అనెను.

వారు “నుహూ, నీవింతకుపూర్వమే మాతో వాదులాడితివి. మాతో వివాదములు పెంచుకొంటివి. నీవు సత్యభాషివే యైనచో నేదీ నీవు భయపెట్టుచున్నశిక్షను దీసికొనిరమ్ము” అనిరి.

ఆతఁడు “దేవుని కిష్టమైనప్పుడే దానిని దీసికొని వచ్చును. మీ రితని బలహీనుని జేయఁజాలరు.

నేను సంతోషపూర్వకముగా క్రమమైనబోధను మీ కొనర్చినను నొకవేళ దేవుఁడు మిమ్ము తప్పుత్రోవఁ బెట్టనెంచినచో నా బోధ యించుకంతయుఁ బనికిరాదు. ఆతఁడు మీ ప్రభువు. ఆతని యొద్దకు మీరు తిరిగి తీసికొనిపోఁబడుదురు” అనెను

“ఈకురాను నీవు కల్పించినదే” యని వా రందురేని నేను దానిని కల్పించినచో నాదోషము నాదే కాని, మీ రేవిషయమున దోషులో యాదోషము నన్నంటదు” అనుము.

అధ్యాయము 4.

అది నుహుకుఁ దెలుపఁబడెను. నిశ్చయముగా, పూర్వము నమ్మినవారుతప్ప నీప్రజలలో నితరులు దానిని నమ్మరు. కావున నీవు వారిపనులఁ జూచి చింతిలకుము.

మేము చెప్పినప్రకారము మాకండ్లయెదుట 'నావ'ను (ఆర్కు) కట్టుము. దుష్టులు నీటిలో మునుఁగవలసి యున్నది గనుక వారినిగూర్చి నన్ను బ్రతిమాలకుము.

40. అప్పు డాతఁడు నావను నిర్మించెను. తనప్రజలలోని పెద్దలా తని ప్రక్కనుండి వెళ్ళినప్పుడెల్లను నాతనిఁ జూచి నవ్విరి. ఆతఁడు "మీరు నన్నుజూచి నవ్వినారు. మీరు నవ్వినట్లే మేమును మిమ్ముఁ జూచి నవ్వఁగలము.

అవమానకరమును శాశ్వతమును నగుశిక్ష యెవరికి ప్రాప్తించునో తుదకు మీకుఁ దెలియఁగలదు" అనెను.

మాయను శాసనము జరుగుచు, భూమి మఱుగఁజొచ్చువఱకును నిశ్లే యుండెను. మే మప్పుడు "ప్రతిజాతినుండియును నొక మిథునమును, నీకుటుంబములో మాశిక్షను పూర్వము పొందిన యాతఁడుతప్ప నితరులను, విశ్వాసులను, నావలో నెక్కించికొనుము" అంటిమి. కాని, కొంతమందితప్ప మఱెవ్వరును నమ్మలేదు.

ఆతఁడు "దానిలోనికి నేను చెప్పినవారితో నెక్కుము. దేవునియాన నది కదలుచు, లంగరులో నాడుచుండఁగాక నిశ్చయముగా నాప్రభువు దయావంతుఁడు. కరుణామయుఁడు" అనెను.

అప్పు డానావ పర్వతములఁబోలు కెరటములమధ్యనుండి నడువఁ జొచ్చెను. నుహు తన కెడముగా నున్నకొడుకును బిలిచి "నాయనా! మాతో నెక్కుము. అవిశ్వాసులలో జేరకుము" అనెను.

ఆతఁడు. “ఈజలమునుండి తప్పించు నొక పర్వతము నాశ్రయించెద” ననెను. నుహు, అప్పుడు “దేవునిదయకు పాత్రుడగువాఁడు తప్ప నీదినమున నాతనిశాసనమునుండి తప్పించుకొనువాఁడెవ్వఁడు నుండఁబోఁడు” అనుచుండఁగనే యొకతరంగము వారిరువురిమధ్యనుండి లేవఁగా నాతనిపుత్రుఁడు నీటిలో మునిగి చచ్చినవారిలోఁ జేరిపోయెను.

అప్పుడు “భూమీ! నీజలమును సంహరించుకొనుము. మేఘమా! ఆఁగుము” అనుధ్వని పుట్టెను. వెంటనే జలము క్షోభము మాని శాంతి నొందెను. దేవునియాజ్ఞ మన్నింపఁబడెను. నావ ‘జూడీ’పై నిలిచెను. ఓదుష్టజాతీ! తొలఁగి పొమ్ము” అనునాదము వినవచ్చెను.

నుహు అప్పుడు తనప్రభువు నుద్దేశించి “ప్రభువా ! నాకొడుకు నాకుటుంబములోనివాఁడు. నీవాద్దానము సత్యము. నీవు న్యాయమూర్తులలో నగ్రగణ్యుడవు” అనెను.

ప్రభువు “నుహూ, నిశ్చయముగా నాతఁడు నీకుటుంబములోనివాఁడు గాఁడు. ఈవిషయమై నీవు క్రమముగ వర్తింపలేకు. నీకుఁ దెలియనిదానినిగూర్చి నన్నడుగఁబోకుము. నీవును నజ్ఞానులలోఁ జేరిపోవల దని నీకు సూచన నిచ్చుచున్నాను” అనెను.

ఆతఁడు “ నాకుఁ దెలియనిదానిని ని న్నుడిగినందుకు ప్రభువా ! నిన్నే యాశ్రయించుచున్నాను. నీవు నన్ను క్షమించి దయఁ దలఁచనియెడల నేనును సస్టులైనవారిలోఁ గలసిపోయెద ” నని పల్కెను.

50. అప్పు డాతనితో ప్రభువు “నుహూ, నీవు మాసహాయము నొంది సుఖముగ నావనుండి దిగుము. నిన్నును, నీతో నున్నవారలను, మీకు పుట్టఁబోవుసంతతులవారలను మే మాశీర్వాదించుచు

న్నాము. కాని, యితరులగునవిశ్వాసకు లీలోకములో మావలన మంచివస్తువుల ననుభవించి, తరువాత పరలోకములో ఘోరశిక్ష ననుభవింపగలరు ” అనెను.

ఇది యంతయు రహస్యచిత్రములలో నొకటి. దీనిని మీకుఁ దెలియఁజేయుచున్నాము. ఇంతకుపూర్వము నీకుఁగాని, నీపూర్వులకుఁగాని యిది తెలియదు. నీ వోర్పుగలిగి యుండుము. నిశ్చయముగా దైవభీతిపరులకు సంతానాభివృద్ధి యగును.

అధ్యాయము 5.

ఆద్నోద్ద కాతనిసోదరుడగు హూద్దు నంపితిమి. ఆతఁడు “ నాప్రజలారా! దేవు నారాధింపుడు. ఆతఁడుతప్ప నితరదైవము లేఁడు. మీ రొకయసత్యమును గల్పించుచున్నారు.

నాప్రజలారా! మిమ్ములనుండి నేను బహుమానము నాశింపలేదు. నన్ను సృజించినయాతఁడే నాకు బహుమానము నీయఁగలఁడు. కావున, మీ రేల బోధపఱుచుకొనరు ?

ప్రజలారా! దేవుని క్షమాపణ వేఁడికొనుఁడు. ఆతని కభిముఖులరు గండు! మీ కాతఁడు సమృద్ధముగ స్వర్గమునుండి వర్షము కురియించును.

మీ కాతఁడు బలముపైబలము నొసగి యభివృద్ధి చేయును. కాని, మీరుమాత్రము దుష్టులై యాతనికి వెనుజూపకుఁడు ” అనెను.

నా రాతనితో “ హూదా, నీవు నీసందేశముఁగూర్చి యేసాక్ష్యమును దీసికొని రాలేదు. నీమాటపై మాదేవతలను వదలిపెట్టువారము కాము. మేము నిన్ను నమ్మము.

హూదేవతలలోఁ గొందఱు నిన్ను దుష్టునిగ నొనరించినది

మాత్రము మేము చెప్పఁగలము” అనిరి. ఆతఁడు “ఇదిగో, దేవుఁడు నాకు సాక్షి. మీరును సాక్షులే. నేను దేవునితో సమానులను గల్పించువారినుండి తొలఁగియున్నాను.

కావలసినచో మీ రందఱును నాపైఁ గుట్ర పన్నుఁడు. ఆలస్యము చేయకుఁడు.

నాకును మీకును ప్రభువైనదేవునే నమ్మికొని యున్నాను. ఆతఁడు ముందలఁబట్టి గ్రహింపనిజీవ మొక్కటియు లేదు. నాప్రభువు నడచుదారి క్రమమయినదే.

60. మీరు వెనుదిరిగినచో నాసందేశము నప్పుడే మీకు తెలిపియే యున్నాను. నాప్రభువు మీస్థానమున మఱియొకజాతివారిని నిలుపును. మీ రాతనికించుకయు హాని కలుగఁజేయఁజాలరు. నిశ్చయముగా నాప్రభు వన్నివస్తువులపైనను కనుగలిగి యున్నాఁడు” అనెను. మాశిక్ష వచ్చినప్పుడు హూమను అతనివంటివిశ్వాసులను దయతో రక్షించితిమి. ఘోరశిక్షనుండి వారిని తొలఁగించితిమి.

ఈ ఆద్ మనుష్యులు ప్రభువునూచనల నిరాకరించి, యాతని దూతలపైఁ దిరుగఁబడి, గర్విష్ఠియగు ప్రతికృత్రిమస్వభావుని యాజ్ఞల నవలంబించిరి.

కావున నీలోకమున వారిని శాపము వెంటఁదగిలినది. రక్షణ దినమున వారితో “ ఏమి, ఆద్వారు దేవుని నమ్మకుండిరిగదా” అని చెప్పఁబడును. హూమ స్వజాతీయులగు ఆద్ వారు దూరముగ బహిష్కృతులైరిగదా.

అధ్యాయము 6.

సామూదునొద్ద కాతనిసోదరుడగు ‘సాలె’ ను పంపితిమి. ఆతఁడు “ఓ, నాప్రజలారా! దేవు నారాధింపుఁడు. అతఁడుతప్ప

నితరదైవము లేడు. మిమ్ము భూమినుండియెత్తి మీ కందు వసతి నేర్పజిచి నాడు. కావున నాతని శరణు వేడుడు. ఆతని కభిముఖులకు కండు. మీ ప్రభువు దగ్గఱఁగనే యున్నాడు. ప్రత్యుత్తరమిచ్చుటకు సిద్ధముగ నున్నాడు ” అనెను.

వా రాతనితో, “ సాలే, ఇంతవఱకును మేము నీపై నాశ వెట్టుకొని యుంటిమి. మనతండ్రి లారాధించినవారి నిప్పుడు నీవు వదలిపెట్టుచున్నావా ? నిశ్చయముగా నీ విప్పుడు మాకు బోధించు చున్నమతమును మేము శంకించుచున్నాము ” అనిరి.

ఆతఁడు “ ఓనా ప్రజలారా ! మీ రేమని యోచించుచున్నారు. దేవుఁడు నాకు సహాయకుఁడు. తనసందేశమును వెలిబుచ్చి నాడు. ఆతఁడు నాపైఁ గరుణ జూపినాడు. అతనిపై నేను దిరుగఁ బడిన న న్నెవ్వరు రక్షింపఁగలరు ? మీరు నాకు నాశనమునే హెచ్చుగఁ గోరుచున్నారు.

నా ప్రజలారా ! ఇదియే యాడుబంటు. మీ కిది యొక సూచన. అది యథేచ్ఛగా విహరించిదేవునిభూమిపై మేయ నిండు. దానికి హాని జేయకుండు. అట్లు చేసినచో మీకు ఘోరశిక్ష ప్రాప్తించును ” అనెను.

అయినను వారు దాని నురిదీసిరి. అప్పుడాతఁడు “ ఇంక మూఁడుదినములు సంతోషింపుండు. మేము చెప్పినవిప త్తసత్యము గానేరదు ” అనెను.

పిదప మాశాసనము జరుగునప్పుడు ‘ సాలే ’ ను అతనిబోలిన విశ్వాసులను నాదినమున నవమానము నొందకుండ దయఁదలఁచి రక్షించితిమి. నిశ్చయముగా నీ ప్రభువు బలవంతుఁడు. శక్తిమంతుఁడు !

70. అప్పుడు దుష్టులపై గొప్పతుపాను వీచెను. తెల్లవారుసరికి వారందఱును దమగృహములలో సాంగిలఁబడి యుం దెన్నడును నివ సింపనివారివలె నైరి.

ఏమి! సామూదు తన ప్రభువును విశ్వసించక యుండలేదా?
సామూదు కేవలము బహిష్కృతుఁడు కాలేదా?

అధ్యాయము 7.

అప్పుడు మాదూతలు సువార్తలఁ జేకొని ఇబ్రాహీము
నొద్దకు వచ్చిరి. 'శాంతిరస్తు' అని దీవించిరి. ఆతఁడును 'శాంతిర' స్తని
పలికి యాలస్యము చేయక కాల్చినదూడను దీసికొని వచ్చెను.

వారు దానిని తమచేతులతో ముట్టకుండుటఁ జూచి యాతఁడు
వారికి భయపడెను. "భయపడకుము. మేము 'లూటు' ప్రజల
యొద్దకు పంపఁబడియున్నా" మని వా రనిరి.

అతని భార్య యతనిప్రక్కనే యుండి నవ్వెను. ఆమెకు
'ఇషాకు' పుట్టిననియు, 'ఇషాకు'కు యాకూబు కలుగుననియు
మేము పల్కితిమి.

ఆమె "ఆహా! యెంతమరదృష్టవంతురాలను! నేను వృద్ధనై
యుండ, నాభర్తయు వృద్ధుఁడైయుండ మారుఁ బుత్రుఁడు పుట్టునా!
ఇది చాల వింతగ నున్నదే" యనెను.

వా రామెతో, "ఏమి, నీవు దేవునియాజ్ఞ కాశ్చర్యము
నొందుచున్నావా? ఓగ్రహస్థులారా! మీకు దేవునిదయయు
వరములును జేకూఱుఁగాక! అతఁడు కీర్తనీయుఁడును స్తుతిపాత్రుఁ
డును నగుఁగాక!" యనిరి.

అప్పు డిబ్రాహీము భయము వీడి, యీసువార్త తన్నుఁ
జేరఁగనే 'లూటు' ప్రజలఁగూర్చిమీకు విన్నవించెను. నిశ్చయముగా
నిబ్రాహీము దయావంతుఁడు, కరుణాశీలుఁడు, సహనపరుఁడు.

ఇబ్రాహీమా, ఈసీప్రయత్నమును మానుము. అప్పుడే
నీదేవునియాజ్ఞ జరిగినది. వారి కేమో తప్పనిసరిగ శిక్షకానున్నది.

మాదూతలు 'లూటు' నొద్దకు రాగానే యాతడు వారిని గూర్చి దుఃఖించెను. వారిని రక్షించుట కాయతడు మిగుల బలహీనుడై వారితో "ఇది యొక కష్టదిన" మని పలికెను.

80. ఆతనిప్రజ లింతకుఁ బూర్వ మీదురితము లాచరించుటచే వారతనియొద్దకుఁ బరుగెత్తుకొనివచ్చిరి. అతఁడు వారితో "ఓనాప్రజ లారా! ఈనాకుమార్తెలు మీకు పవిత్రురాండ్రై యుండురు. దేవునికి భయపడి యాయతిఘలమ్రాల నన్నవమానింపకుండు. మీలో మంచిమనస్సుగలవాఁ డొక్కఁడైన లేడా?" అనెను.

వారు "సీకూతుళ్ళతో మాకు నిమిత్తములేదని సీకుఁ దెలియనేతెలియును. మా కేమికావలయునో సీకుఁ దెలిసియే యున్న" దనిరి.

అతఁడు "మిమ్ము ధిక్కరించుటకుబలముగాని, నన్ను రక్షింపఁ గల మంచినాయకుని యాశ్రయము గాని నాకుఁ గలుగును గాక యని కోరుచున్నా" ననెను.

దేవతలు 'లూటా! మేము మీప్రభువుదూతలము. వారు నిన్నంటలేరు. అర్థరాత్రమప్పుడు సీకుటుంబముతో లేచిపోయి మీలో నొక్కరును దిరిగి చూడకుండు. వారి కేమి మూడునో సీభార్యకు నదే కలుగును. నిశ్చయముగా వారికిఁ గలుగునాపద తెల్లవారినపిదపఁ గలుగును. ఉదయము దగ్గఱపడుచున్నదిగదా!" యనిరి.

మాశాసనము జరుగనారంభించునప్పుడు వారినగరములను తలక్రిందుగఁ ద్రిప్పివైచి నిరంతరముగ వారిపై ప్రభువు గుఱతులు గల మంటిపెల్లలను గురియించితిమి. దుష్టులగు మక్కావాసులకును వారికిని నెంతో దూరము లేదు.

అధ్యాయము 8.

పిదప మేము 'మదియాను' నొద్ద కాతని సోదరుడగు 'షూయైబు' నంపితిమి. అతడు "నాప్రజలారా! దేవు నారా ధింపుడు. అతడుతప్ప నితరదైవము లేడు. మీరు తప్పుకొలతలఁ గొలువకుండు. మీరు మంచినస్తువులతో సంతోషించుచుండుట నేను చూచితిని. కాని, సర్వమును నాశనము కాఁగలదినమునఁ గలుగుశిక్ష మీకును గలుగునని నేను భయపడుచున్నాను.

"ఓనాప్రజలారా! న్యాయమగు కొలతలను, తూనికలను నుపయోగింపుడు. ఇతరులవస్తువుల నపహరింపకుండు. మీ ర ధర్మ పరులై తప్పుమార్గమును బట్టకుండు.

మీరు విశ్వాసులైనచో దైవదత్తమగుదానిలో మిగిలినదే చాలును.

కాని, నేను మీకు సంరక్షకుడను గాను" అనెను.

వా రాతనితో "షూయైబా, మాతండ్రు లారాధించినదేవతలను బూజింప మానుదుమా? మాధనమును మాయిచ్చవచ్చినట్లు వెచ్చింప మానుదుమా? నీ ప్రార్థనలు మమ్ము నిర్బంధించునా? నీవేమో శాంతుడవును మాకు క్రమమార్గమును జూపువాడవువలెను వేషము వేయుచున్నావే!" అనిరి.

90. అతడు "ఓనాప్రజలారా! మీ రేమి యోచించుచున్నారు. నాప్రభువు నాకు సరిగ రహస్యమును వెలిబుచ్చి యున్నచో, ఆతఁడే నాకు మంచినస్తువులను ప్రసాదించి యుండినచో, మీకు నిషేధించినవానినే నేననుసరించినచో, నాకు సాధ్యమైనంతవఱకుమీ వర్తనముల మాక్కుటకంటె నితరము గోరెదనా? నాకుదేవుఁడేసర్వ విషయములందును సహాయపడును. నే నతనినే నమ్ముకొని యున్నాను. ఆతనికే నే నభిముఖుడ నగుచున్నాను.

ఓనాప్రజలారా! మీరు న న్నెదిరించి, మీకు పూర్వము నుహుప్రజలును, హూదుప్రజలును, సాలేప్రజలును ననుభవించిన దాని ననుభవింపకుండు. లూటుప్రజల వసతులు మీ కెంతో దూరముగా లేవు.

మీప్రభువును శరణము వేడుండు. అతని కభిముఖులగు కండు. నిజముగా నాప్రభువు దయాళుండు, ప్రేమస్వరూపుండు" అనెను.

వారు "షూయెబా, నీవు చెప్పుదానిలో చాలమట్టుకు మాకు తెలియదు. మాలో నీ వసహాయుండవై యున్నావు. నీకుటుంబమును జూచికాని, లేకున్నచో ని న్నిహాటికి తాళ్ళు రువ్వి చంపి యుందుము. అప్పుడు నీవు మాపై తిరుగబడకుండియుండువు" అనిరి.

అతడు "ఓనాప్రజలారా! దేవునికంటె నాకుటుంబము ఘనమైన దనుకొందురా? అతని నుపేక్షించి విడిచివైచెదరా? నిశ్చయముగానాప్రభువు మీకృత్యములచుట్టు నావరించియే యున్నాడు.

నాప్రజలారా! నాకు హాని చేయుటకు మీ కేమి సామర్థ్యమున్నదో చూపుండు. నేను నాపనిజేసెదను.

మనతో నెవరి కవమానకరమగుశిక్ష కానున్నదో, యెవరు సత్యవంతులో మీకుఁదెలియఁగలదు. మీరు వేచియుండుండు. నేనును మీతో వేచియుండెదను" అనెను.

మాశాసనము జరుగఁబోవునప్పుడు మేము షూయెబును నతనివంటివిశ్వాసులను దయతోఁ గాచితిమి. దుష్టులపై గొప్పతుపాను వీవఁగనే వారు తమయిండ్లలోఁ బూర్వము నివసించియుండ నట్లె పడి పోయియుండిరి.

సామూదు నాశనమయినట్లె మదియానుగూడ నాశనమై వాడు గదా !

అధ్యాయము 9.

పూర్వకాలమున మేము ఫిరారునొద్దకును, నాతనియక్రమములగు నాజ్ఞలను మన్నించుచుండిన ధనికులయొద్దకును మాసూచనలతో మూసా నంపితిమి.

100. రక్షణదినమున నాతఁడు తనప్రజలను వెంటఁబెట్టుకొని యగ్నిలో దిగును. ఆదిగుట చాల కష్టతరముగ నుండును.

వారి నీలోకమున నొకశాపము వెంబడించెను. వారికి లభించు వరమును వారికిఁ గష్టదాయకముగఁ బరిణమించును.

నీకుఁ దెలిపిన నగరములవృత్తాంతము లిట్టివి. వానిలోఁ గొన్ని నిలిచియున్నవి ; కొన్ని భూమిలోఁ గలిసిపోయినవి.

మేము వారి కన్యాయము చేయలేదు. వారు తమకుఁదామే యన్యాయము చేసికొనిరి. దేవునిశాసనము జగుగునున్నప్పు డాతనితో సమానులని చెప్పినవారికి దేవత లెవ్వరును సహాయపడలేకపోయిరి. ఆదేవతలు వారినాశనమును మఱింత వృద్ధిచేసిరి.

దుష్టనగరములను నీప్రభువు పట్టుకొనునప్పు డాతనిపట్టువట్టిదె యుండెను. ఆతనిపట్టు కష్టదాయకము. దుఃఖావహము.

మున్ముందు రాజోవుశిక్షకు వెఱచువాని కిం దొకసూచన యున్నది. ఆదినమున మనుష్యజాతి యంతయు నొకచోఁ గూర్పఁబడును. ఆదినమునజంతుసముదాయము సర్వమును జూడఁగలదు.

నిశ్చితకాలమువఱకుఁ దప్ప మఱి మేము దాని నాపము.

ఆదినము వచ్చినప్పు డాతనియనుజ్ఞ లేనిదే యెవ్వరును మాటాడఁ జాలరు. అప్పుడు కొందఱు దుఃఖించెదరు. కొందఱు సుఖించెదరు.

దుఃఖభాజనులగువారి కగ్నియే శరణ్యము. వారందు నిట్టూర్పు విడుచుచు మూల్లంగలరు.

సీత్రభు వన్యథా నిశ్చయించినదప్పు వారందు స్వర్గమర్త్యము లున్నంతకాలమును నుండంగలరు. నిశ్చయముగా సీత్రభువు తనయిష్టము వచ్చినదానిని జేయంగలడు.

110. ధన్యాత్ములగువారికి నందనవనము వాసస్థానముగును. స్వర్గ మర్త్యము లుండువఱకు, సీత్రభు వింకను ననుగ్రహింప నెంచిన వరముల ననుభవించుచు వారందు వసింపంగలరు.

కావున వా రారాధించుదానివిషయమై నీకేసంజేహమును వలదు. వారు తమతండ్రు లారాధించినవారినే యారాధింతురు. వారి కేలోటును లేకుండ వారికి రావలసినపాలు నొసగియే తీరుదుము.

అధ్యాయము 10.

పూర్వము మేము మూసాకు గ్రంథము నొసగంగా దానిని గూర్చి వారు వివిధములగు నభిప్రాయములు బడిరి. సీత్రభువు కొంత వ్యవధిని నిర్ణయింపకుండునచో వారికి తీర్పు చెప్పబడియే యుండును. సీత్రజలుగూడ కురానునుగూర్చి శంకించుచున్నారు.

వారేమి చేయుచున్నారో సీత్రభువునకుఁ దెలియును. వారి వారి కర్మల కనుగుణముగ నాతఁడు బహూకరింపంగలడు.

సీవును, సీతోఁగూడ దేవునకభిముఖుడైనవాఁడును గలిసి యాజ్ఞాచోప్పున క్రమముగ నడుచుకొనుఁడు. ఆతఁడు మఱి దేవుని శాసనము నుల్లంఘింపకుండునుగాక ! మీరు చేయుదాని నాతఁడు చూచుచునే యున్నాఁడు.

అగ్ని నిన్నుఁగూడ నంటకుండుటకై దుష్టులపక్ష మవలంబింప

కుము. దేవుఁడుతప్ప నీకు మఱియొకరక్షకుఁడు లేఁడు. ఆతనినుండి నిన్నెవ్వరును రక్షింపజాలరు.

✓ (ఉదయమునను, సాయంసమయమునను, రాత్రి) యాసన్న మైనపుడును ప్రార్థన సలుపుము. సత్కర్మలు దుష్కర్మలఁ బాఱఁ దోలును.) ఆలోచించువారి కిది యొకభయసూచన.

భయపడక ప్రయత్నము చేయుచునే యుండుము. న్యాయ వంతులపుణ్యము నాతఁడు నశింపజేయుఁడు.

పుణ్యవంతులగునీపూర్వులు భూమిపై నన్యాయమును నిష్ఠే ధించిరి. వారిలో మేము విడుదలచేసినవారు చాలమంది కలరు. కాని, దుష్టులు తమకోరికలనే యనుసరించి దేవునియాజ్ఞ నుల్లంఘించినవారయిరి.

ఆయానగరములవారు పుణ్యవంతు లయినప్పుడు నీప్రభు వానగరముల నన్యాయముగా నశింపజేయలేదు.

120. దేవుని కిష్టమైనచో మానవజాతి యంతయునొకేమతము నవలంబింపఁచేసియుండును. కాని దేవునిదయకు పాత్రులైనవారే తమవివాదములను గట్టిపెట్టుదురు. ఇందుకే వారి నాతఁడు సృజించి నాఁడు. “ నరకమును నేను భూతములతోడను, మనుష్యులతోడను నింపివైచెద ” నని ప్రభువు చెప్పినమాట జరిగి తీరును.

నీవు నీహృదయమును స్థిరపఱచుకొందువనియే యీప్రవక్తల చరిత్ర మంతయు నీకుఁ దెలిపితిమి. వీనిమూలమున నీకు సత్యము చేరినది. విశ్వాసులకు భయసూచన యీయఁబడినది.

కాని, నమ్మనివారితో “ మీరు మీయిష్టముచొప్పున వర్తింపుఁడు. మేము చేయున దేమో మేము చేసితీరుదుము. మీరు వేచి యుండుఁడు. మేమును వేచి యుండెదము ” అనుము.

స్వర్గమర్త్యములందలిరహస్యవస్తువు లన్నియు దేవునివే. అన్ని వస్తువులును దుద కాతనియొద్దకే చేరును. కావున నాతని నారాధించి

యాతనిని విశ్వసింపుఁడు. నీపభవు నీవు చేయుచున్నదానిని చూడక యుండలేదు.

సురా 12. యూసూఫు.

మక్కా—111 పద్యములు—12 రుక్కులు.

అధ్యాయము 1.

దయాదాక్షిణ్యమూర్తియగు దేవుని పేర.

¹ అలీఫ్. లమ్. ర. ఇవి స్పష్టగ్రంథమునందలి సూచనలు.

² మీరుబోధపఱచుకొనుట కరబ్బీభాషలోకురానునుబంపినాము.

³ ఈకురానువిషయమై యింతకుఁబూర్వము చెప్పియుండని యతిమనోహరమగుకథ నొకదానిని జెప్పెదము.

యూసూఫు తనతండ్రితో “నాయనా! నాకు పదు నొకండునక్షత్రములును సూర్యచంద్రులును గనబడిరి. అవి యన్నియు నాకు నమస్కరించుచుండెను” అని చెప్పఁగా నాతఁడు,

“కుమారా! నీవు చూచినదానిని నీసోదరులతోఁ జెప్పకుము. వారు నీపైఁ గుట్ర పన్నెదరు సుమీ! నైతాను మనుష్యునకు బహిరంగశత్రువుగదా!”

నీపభవు నిన్నిట్లే యెంచికొని రహస్యార్థముల నెఱిగించి, పూర్వకాలమున నీతండ్రిలగు ఇబ్రాహీము ఇషాకుల కెట్లో యట్లే నీకును, యాకూబుకుటుంబమునకును వరముల సంపూర్ణముగ నొసగును. నిజముగా పభవు జ్ఞాని బుద్ధిమంతుఁడు” ననెను.

అధ్యాయము 2.

ఇప్పుడు యూసూపునందును నతనిసోదరులందును తెలిసికొనఁ గోరువారికి సూచన లున్నవి.

వారు “ మనము యూసూపు నతనిసోదరునికంటె నధిక సంఖ్యాకులము. అయినను వారిని మనప్రభువు మనకంటె నెక్కుడుగఁ బ్రేమించుచున్నాఁడు. నిశ్చయముగా మనతండ్రి పొరబడినాఁడు.

మీరు యూసూపును జంపుఁడు, లేదా యతనిని మఱియొక దేశమునకుఁ దఱిమివేయుఁడు. మీతండ్రి మీదిక్కే మొగమై యుండునట్లు చేసికొనుఁడు. ఇటుపై మీరు కృమజీవనములఁ జేయ వలయు ” ననిరి.

10. వారిలో నొకఁడు, “యూసూపును జంపకుఁడు. అతనిని నూతియడుగునఁ ద్రోసివేయుఁడు. అట్లుచేసినచోఁ ద్రోవబోవువారెవరైన నాతనిని బైకిఁ దీయుదురు ” అని పల్కఁగా,

వారు, “ ప్రభువా ! యూసూపును మాకొప్పగింపనేల ? మే మతనికి మేలే యొనర్తుము.

మాతోఁ గలసి సుఖించియాడుకొనుటకు తేచాతని మాతోఁ బంపుము. అతని కేయపాయమును గలుగకుండఁ గాపాడెదము ” అనిరి.

ఆతఁడును వారితో “ మీ రాతనిఁ దీసికొనిపోయినచో నాకు విచారము కలుగును. మీ రజాగ్రతగ నున్న యెడల తోడే శ్మితని మింగివేయునేమో యని నాకు భయమగుచున్న ” దనెను.

వారు “ మేము బలహీనుల మైనఁగదా యిందర ముండియు నాతని తోడేళ్ళవారఁ బెట్టుటకు ” అనిరి.

అంత వా రాతనిఁ దీసికొనిపోయి నూతియడుగునఁ ద్రోయ నిశ్చయించిరి. మే మప్పు డాతనితో “ నిన్ను వారు పోల్చుకొన లేకున్నప్పుడు నీవు వారి కీకుట్టా దెలుపఁగల ” పని పలికితిమి.

అధ్యాయము 9.

పూర్వకాలమున మేము ఫిరౌనునొద్దకును, నాతనియక్రమములగు నాజ్జలను మన్నించుచుండిన ధనికులయొద్దకును మానూచనలతో మూసా నంపితిమి.

100. రక్షణదినమున నాతఁడు తనవ్రజలను వెంటఁబెట్టుకొని యగ్నిలో దిగును. ఆదిగుట చాల కష్టతరముగ నుండును.

వారి సీలోకమున నొకశాపము వెంబడించెను, వారికి లభించు వరమును వారికిఁ గష్టదాయకముగఁ బరిణమించును.

సీకుఁ దెలిపిన నగరములవృత్తాంతము లిట్టివి. వానిలోఁ గొన్ని నిలిచియున్నవి ; కొన్ని భూమిలోఁ గలిసిపోయినవి.

మేము వారి కన్యాయము చేయలేదు. వారు తమకుఁదామే యన్యాయము చేసికొనిరి. దేవునిశాసనము జరుగనున్నప్పు డాతనితో సమానులని చెప్పినవారికి దేవత లెవ్వరును సహాయపడలేకపోయిరి. ఆదేవతలు వారినాశనమును మఱిత వృద్ధిచేసిరి.

దుష్టనగరములను సీప్రభువు పట్టుకొనునప్పు డాతనిపట్టు వట్టిదై యుండెను. ఆతనిపట్టు కష్టదాయకము. దుఃఖావహము.

మున్నందు రాబోవుశిక్షకు వెఱచువాని కిం దొకసూచన యున్నది. ఆదినమున మనుష్యజాతి యంతయు నొకచోఁ గూర్పఁబడును. ఆదినమునజంతుసముదాయము సర్వమును జూడఁగలదు.

నిశ్చితకాలమువఱకుఁ దప్ప మఱి మేము దాని నాపము.

ఆదినము వచ్చినప్పు డాతనియనుజ్ఞ లేనిదే యెవ్వరును మాటాడఁ జాలరు. అప్పుడు కొందఱు దుఃఖించెదరు. కొందఱు సుఖించెదరు.

అతఁడు డుండుగృహమునందలిస్త్రీ యాతనిపై మరులుగొని “ఇటురమ్ము” అని పిలిచెను. కాని, యాతఁడు “దేవుఁడు నన్ను రక్షించుఁకాక! ఆతఁడు నాకు మంచిమార్గమును జూపి యున్నాఁడు. దుష్టు లభివృద్ధి నొందఁ జాలరు” అనెను.

కాని, యామె మోహమును వీడకుండెను. ప్రభు వాతని క్రొకసూచన నీయకుండినచో నాతఁ డామెను మోహించి యుండును. అతఁడు విశ్వాసులగు మాకింకరులలోనివాఁడు గావున మే మాతనిని గలుషమునుండియుఁ బాపమునుండియుఁ దప్పించితిమి.

వా రిరువురును ద్వారమువైపు బరుగెత్తిరి. ఆమె యాతని యంగీని చించివైచెను. ద్వారమునొద్ద వారు తమయజమానుని యొద్దకేగి “నీకుటుంబమునకు ద్రోహము తలఁచినవానికి కారా గృహమో ఘోరశిక్షయో కాక యెండేమి కలదు?” అనిరి.

అతఁడు, “ఆమెయే నన్ను పాపములోనికిదిగింపఁ బ్రయత్నించె” ననెను. ఆమెకుటుంబములోనివాఁడే యొకఁడు “ఆతనియంగీ ముందుభాగమున చినిగిపోయినచో నామెమాట సత్యమును, నాతని మాట యసత్యమును నగును.

వెనుక చినిగినచో నాతనిమాట సత్యమును నామెమాట యసత్యమును నగు” నని తగవు చెప్పెను.

అతనియజమానుఁ డాయంగీ వెనుక భాగమునఁ జినిగియుండుటఁ జూచి “ఓసీ! యిది నీపన్నాగమే. నీ వెంతకైనఁ జాలుదువు.

యూసూఫా, ఈవృత్తాంతమును మఱచి పొమ్ము. ఓపెం డ్లమా, నీవు గావించినపని పాపభూయిష్టమైనది. కావున నాతని ఊమింప వేడుకొనుము” అనెను.

అధ్యాయము 4.

30. పురములోనిస్త్రీలు “రాజుభార్య సేవకుని మోహించినది.

అతఁ డామెకు మోహహేతు వయినాఁడు. ఆమెతప్ప మాకు స్పష్టముగాఁ దెలిసినది." అనిరి.

ఆమె వారీయాలోచనలఁ దెలిసికొని, వారిని బిలిపించివిందు చేసి యొక్కొక్కతె కొక్కొక్కకత్తి నిచ్చి, "యూనూఫా, వీరి యెదుటికి రమ్ము" అనెను. వా రాతనిఁ జూచి యద్భుతపడి తమ చేతులనే కోసికొని "దేవుఁడు మమ్ము రక్షించుఁగాక! ఇతఁడు మనుష్యనూత్రుఁడు గాఁడు. ఇతఁడొక గొప్పదేవుఁడుగాని యన్యుఁడు కాఁ" డనిరి.

ఆమె, "ఈతనిఁగూర్చియే మీరు నన్ను నిందించినారు. నా కామముల ఫలింపఁజేయుమని యాతని వేడికొంటిని. కాని, యాతఁడు చిత్తము చలింపక నిలిచినాఁడు. అయినను ఆతఁడు నాయాజ్ఞను మన్నింపకుండినచోఁ గారాగృహమునఁ ద్రోయించి తృణీకృతుం జేసెద" ననెను.

ఆతఁడు "ఓనాప్రభువా! వారీయాజ్ఞలకంటె నాకాకారా గృహవాసమే మేలు. కాని, నీవు నన్ను వారినుండి తప్పింపకున్నచో నేను వారిలో యశాపనుడనై యజ్ఞాని నయ్యెదను" అనెను.

అతనిప్రభు వాతనిమొఱ నాలించి యతనినుండి వారివలలను తప్పించెను. అతఁడు శ్రోత! జ్ఞాని!

వా రాతనియమాయకత్వమును దెలిసికొనియుఁ గొంత కాలము బందీకృతుం జేయ నిశ్చయించిరి.

అధ్యాయము 5.

అతనితోఁగూడఁ గారాగృహములోని కిరువురుయువకులును వచ్చిరి. అందులో నొకఁడు "నా కొకకల వచ్చినది. అందు నేను ద్రాక్షలను త్రొక్కి రసముఁ దీయచున్నట్లయిన" దనెను. రెండవ

వాడు, “నాకలలో రొట్టెలు మోయుచున్నట్లును దానిని పక్షులు తినుచున్నట్లును నైనది. నీవు పుణ్యవంతుడవు. ఈకలలయర్థ మేమో మాకుఁ దెలుపు” మని వేడికొనిరి.

అతఁడు “కలలో భుజింపయోగ్యమగునాహారము దొరకునా? దీనిఫలము వేఱు. అది కలుగకపూర్వమే మీకు దానియర్థము నెఱింగించెదను. నేను దేవుని నమ్మనివారియు, పరలోకము లేదను వారియు మతమును విస్మరించితిని. నాప్రభువీవిషయమై కొంత తెలిపి యున్నాఁడు.

నాపితరులగు ఇబ్రాహీము, ఇషాకు, యాకూబులమతము నేనే యనుసరించుచున్నాను. దేవునితో మన మితరులను జేర్పఁగూడదు. మనకును మనుష్యజాతికిని దేవుఁడు చాలినంత యొసగియున్నాఁడు. కాని మనుష్యులలోఁ జాలమంది కృతజ్ఞులై యుండరు.

నాతోఁ గారాగృహవాసము ననుభవించుసోదరులారా! చిల్లర దేవుళ్ళు గొప్పవారా? అద్వితీయుఁడును సర్వశక్తుఁడును నగు దేవుఁడు గొప్పవాఁడా?

మీతండ్రులు నామకరణముచేసిన నామమాత్రము లగు దైవములను మీరును నారాధించుచున్నారు. దేవుఁడు మీ రట్లు చేయుట కనుమతింపలేదు. ఆతఁడే తీర్పు చెప్ప నర్హుఁడు. తన్నుఁ దప్ప నితరులఁ బూజింపవల దని యాతఁ డాజ్ఞాపించి యున్నాఁడు. ఇదియే సరియైన భక్తి. కాని, చాలమంది కిది తెలియదు.

నాతోఁ గారాగారమున నున్నసోదరులారా! మీలో నొకఁడు తనప్రభువునకు ద్రాక్షరసము నైవేద్యము పెట్టును. రెండ వవాఁడు సిలువపై మేకులతో తాపఁబడును. అతనితలను పక్షులు వెకలించుకొని తినును. మీ రడిగినయర్థ మిట్లే విధింపఁబడియున్నది ” అనెను.

విడుదల యగునని చెప్పబడినయాతఁడు “ నీ ప్రభువునకు నన్ను జ్ఞాపకము చేయు ” మనెను. కాని, సైతా నాతనిఁగూర్చి ప్రభువునకుఁ దెలుపుట మఱచునట్లు చేసెను. అందుచే నాతఁడు కొన్ని సంవత్సరములు కారాగృహమున నుండవలసినచెప్పెను.

అధ్యాయము 6.

రా జప్పుడు “ నా కొకకల వచ్చినది. అం దేఁడు బక్క యావు లేఁడు పుష్టిగలయావులను మ్రింగివైచినవి. ఏడు ధాన్యపు తెన్నులే పచ్చగా నుండెను. తక్కినవి యెండిపోయెను. మీకు దీని యర్థము తెలిసినచో నాకుఁ దెలుపుఁ ” డనెను.

వారు “ కథకుఁ గా భృండునా? మాకు స్వప్న శాస్త్ర మంతగాఁ దెలియ ” దనిరి.

ఆయిద్దఱలో విడుదలయైనవాఁడు, “ దానియర్థమును నేను చెప్పెదను. నన్ను తీసికొని పో ” డనెను.

“ సత్యవంతుడవగు నోయాసూఫా! ఏడు బక్కయావు లేడు పుష్టిగలయావులను మ్రింగుట యేమో, ఏడు ధాన్యపు తెన్నులు పచ్చగా నుండి తక్కిన వెండిపోవుట యేమో నాకుఁ దెలుపుము. నేను పోయి వారికిఁ దెలిపెద ” ననెను.

ఆతఁడు “ మీయాచారప్రకార మేఁడుసంవత్సరములు ధాన్య మును విత్తఁగలరు. మీరు కోసిన ధాన్యములో భుక్తికిఁ గావలసిన భాగము దప్పఁ దక్కినదంతయు ఎన్నులుగానే యుంచఁగలరు.

తరువాత నేఁడుసంవత్సరములు దుర్భిక్షము కలుగఁగా, మీరు దాఁచియుంచుకొనినదానిలోనుండి కొంచెము కొంచెముగా నుపయో గించుకొనెదరు.

మఱుచటిసంవత్సరము వర్షము పడును. వా రప్పుడు ద్రాక్ష లను పిండి రసమును దీసికొందురు ” అనెను.

అధ్యాయము 7.

50. రాజాతనిఁ దనమ్రొలకుఁ దెండని యాజ్ఞాపించెను. దూత యూసూపునొద్దకు రాఁగా నాతఁడు “నీప్రభువునొద్దకు మరలఁ బోయి, నీస్త్రీలకుఁ దామువైచిన వలలఁగూర్చి తెలియును. వారు తమ చేతుల నేల నఱకివైచికొనిరో యడుగుము’ అని చెప్ప” మనెను.

అప్పుడు రాజు స్త్రీలతో “మీరు యూసూపు నేల పిలిచితిరి” అని యడుగ వారు “యూసూపునుగూర్చి చెడ్డ యేమియు మాకుఁ దెలియదు. దేవుఁడు మమ్ము రక్షించుఁగాక !” యనిరి. రాజుభార్య “ఇప్పుడు సత్యము బయలుపడినది. నేనే యతనిని పాపమోహ పాశముల బద్ధనిఁజేయ నెంచితిని. అతఁడు సత్యవంతుఁడు” అనెను.

అప్పుడు యూసూపు “తాను లేనప్పు డాతనియెడల నేను కుట్రగా నడచికొనలేదనియు, మోసగాండ్రపన్నాగములకు దేవుఁడు సహాయపడఁ దనియు నాప్రభువు తెలిసికొనుఁగాక !

కాండము. 13

నే నేమో శుద్ధుడనని చెప్పను. దేవునిదయకుఁ బాత్రమయి నదితప్ప నేహృదయమైనను, నెప్పటికైనను పాపమునకుఁ దావుగాక మానదు. నాప్రభువు దయాళుఁడు, కరుణాళుఁడు” అనెను.

రాజు “అతనిని నాయొద్దకు తోడ్కొని రండు. నాయభి మానసేవకునిగా స్వీకరించెద” ననెను. అతఁడును వచ్చి మాట్లాడఁగనే,

“నన్ను దేశములోని ధాన్యపుకొట్లపై నియోగింపుము. వానిని జాగ్రత్తగఁ జూచుచుండెద ” ననెను.

ఇట్లు యూనూపు సుఖయై యాదేశమున నుండునట్లు చేసితిమి. మేము మాయిష్టమువచ్చినవారికి, సౌఖ్యముల నిచ్చి, పుణ్యాత్ముల ధనము పోకుండఁ గాపాడుదుము.

(దేవుని సమ్మి యాతనికి భయపడువారికిఁ బరలోకమున గొప్పమేలు కలుగును.)

అధ్యాయము 8.

అప్పుడు యూనూపుసహోదరులు వచ్చి యాతని సమీపించిరి. అతఁడు వారినిగుర్తించెనుగాని, వారతనినిగుర్తింపఁజాలరైరి.

అతఁడు వారికిఁ దగినసంభారములఁ జేకూర్చి, “మితండ్రి నుండి మీసోదరునిఁ దీసికొనిరండు. నేను మంచిగృహస్థుఁడను గానా? మీకుఁ గడుపునిండ భోజనము పెట్టుచున్నానుగదా!

60. మీ రాతనిఁ దీసికొని రాకపోయినచో మీ కిచ్చుచున్న ధాన్యమును నిలుపుచేసెదను. మీరు నాసమీపమునకు రావలదనెను.

వారు తమతండ్రి నడిగి యల్లఱ చేసెద మని చెప్పిరి.

అతఁడు సేవకులతో “వారిధనమును వారిమూటలలోఁ గట్టి పెట్టుఁడు. వారు తమయింటికిఁ బోయి చూచుకొందురు. బహుశః వారు మనయొద్దకు తిరిగి వత్తురు ” అనెను.

వారు తమతండ్రియొద్దకుఁ బోయి “తండ్రి! మాధాన్యమును దీసికొనినారు. నీవు మాసోదరుని మాతోఁ బంపినయెడల మాభాగమును మా కిత్తురు. అతనిని భద్రముగఁ గాపాడెద ” మనిరి.

ఆతఁడు మీసోదరుని మీకు పూర్వ మప్పగించితినిగదా ! అట్లేకదా యిప్పుడును నాతనిని మీ కప్పగింపవలయును ? దేవుఁడే గొప్పసంరక్షకుఁడు. దయాపరులలో నాతఁడే యుత్తముఁడు ” అనెను.

వారు తమ మూటలను విప్పిచూచికొనఁగా నందు తమధన మంతయు నుండెను. వారు “ తండ్రీ ! మా కింకేమి కావలయును ? ఇదిగో మాధనమును మా కిచ్చివేసినారు. మేము మాకుటుంబము లకు ధాన్యము నిచ్చి, మాసోదరునిగూర్చి జాగ్రత్త పుచ్చుకొని మఱియొకయెంటెభారము ధాన్యమును సంపాదించెదము. ఆపాటి మాకు లభింపకపోదు ” అనిరి.

మీ కేవో కష్టములు సంభవించినదప్పు నాతని నాయొద్దకు భద్రముగఁ దెత్తు మని దేవునియాన బ్రమాణము చేసినఁగాని, మీతో నాతనిఁ బంపను ” అని యాతఁ డనుమాటలను విని వారును నట్లే ప్రమాణము చేసిరి. ఆతఁడు “ మీరు పలుకుదానికి దేవుఁడే సాక్షి.

పుత్తులారా ! మీ రందఱు ఊకటేద్వారముగుండ పురము లోనికిఁ బోకుఁడు. వేర్వేరుద్వారములఁ బట్టుఁడు. అయినను దేవుఁ డనుశాసించినదానినుండి మిమ్ము రక్షింపఁజాలను. దేవుఁడు తీర్పు చెప్ప నర్హుఁడు. నే నతనినే నమ్మి యున్నాను. విశ్వాసు లాతనినే నమ్మి యుండురుగాక ! ” అనెను.

వారును దమతండ్రియాజ్ఞచొప్పున పట్టణములోనికిఁ బోయి దేవునియనుశాసనమునుండి తప్పించుకొనలేకపోయిరి. కాని, యాకూబు మనస్సులోనున్న యొకకోర్కెనుదీర్చుట కది చాలియుండెను. అతనికి మే మొసగినజ్ఞాన ముండెను. చాలమంది కాజ్ఞానములేదు.

అధ్యాయము 9.

వారు యూసూఫునొద్దకు రాగానే యాతఁడు తనసోదరుని జేరఁదీయఁగా నాతఁడు "నిశ్చయముగా నేను నీసోదరుడను. వారు చేసినదానికి చింతిలకుము" అనెను.

70. ఆతఁడు వారికి వలయుసంభారములఁ జేకూర్చి తనగిన్నెను సోదరునిమూటలోఁ గట్టి యుంచెను. అప్పుడు జాంఘికులు "బాట సారులారా! మీరు దొంగ" అని యఱచిరి.

"మీదేమి పోయిన" దని వా రడిగిరి.

"మూరాజుగారిగిన్నెపోయినది. దాని నిచ్చివేయువారి కొక యొంటె మోయఁగలిగినంతధాన్య మిచ్చెదము. ధాన్యమునకు మేము బాధ్యులమై యుండెదము"

అని వారసఁగా "దేవునియాన మే మీదేశములో నేరముచేయుటకు రాలే దని మీకు తెలియును. మే మెన్నఁడును దొంగతనము చేసి యుండలేదు" అని బదులు చెప్పిరి.

మిసిక్ (ఈజిప్టు) దేశస్థులు, "మీ రసత్యమాడినచో దొంగిలించినవారి కేమి యనుభవము కలుగవలయు" నని యడిగిరి.

"ఎవనిమూటలో గిన్నె కనఁబడునో యాతని మీకప్పగించె దము. అన్యాయపరుల కిదియే శిక్ష" యని వారు ప్రత్యుత్తర మిచ్చిరి.

యూసూఫు తనసోదరునిమూటను వెదుకకపూర్వము తక్కిన వారిమూటలు వెదకి తుదకు తనసోదరునిమూటనుండి యాగిన్నెను దీసెను. ఈయుపాయమును యూసూఫునకు మే మెఱింగించితిమి. దేవునియిష్టము లేనిదే రాజాజ్ఞప్రకార మాతనిఁ బట్టుకొన వీలు లేకుండెను. మాయిచ్చవచ్చినవారిని బుద్ధిమంతులఁ జేసెదము. జ్ఞానులలో నొకరికంటె నొక రెక్కువవారుండనేయున్నారు.

వారు “ దొంగతనము చేసినవాఁ డీతఁడే కాఁడు. ఇతనికిఁ బూర్వ మీతనిపోదరుఁడుఁగూడ దొంగిలించినాఁ ” డనిరి. కాని, యూసూపునకుఁ దనరహస్యముదెలిసియు, దానినివారికివెలిబుచ్చలేదు. అయినను జనాంతికముగా “మీస్థితీయే ధైర్యముగానున్నది. మీరు చెప్పనది దేవునికిఁ దెలియు ” నని యాతఁడనెను.

వారు “ రాజా ! అతనికి వృద్ధుఁడగుతండ్రి యున్నాఁడుగదా. నీవు దయావంతుఁడవు. అతనికి బదులుగ మాలో నొకరిని కొనుము ” అనిరి.

వారు “ మాధన మెవరియొద్ద నున్నదో యతనినే పట్టు కొనకుండ దేవుఁ డనుగ్రహించుఁగాక ! పట్టువడినయెడల మే మన్యాయవంతులమను నపవాదముపా లగుచుము ” అనిరి.

అధ్యాయము 10.

80. వారును బెంజామినునుగూర్చి నిస్పృహఁజెంది తమలోఁ దా మాలోఁచించుకొనుట కొకచోఁ జేరిరి. వారిలోఁ బెద్దవాఁడు “ పూర్వము మీతండ్రి మీచేత దేవునితోఁడుగాఁ బ్రమాణము గొనుట మీ రెఱుంగరా ? యూసూపునుగూర్చి మీరు మీవిధిని నిర్వర్తింపకుంటిరిగదా. నాతండ్రి సెలవీయనిదే, దేవుఁడు నాతోఁ జెప్పనిదే నే నీ దేశమును వదలిపెట్టను. తీర్పు చెప్పఁగలవారిలో దేవుఁడే శ్రేష్ఠుఁడు.

మీరు మీతండ్రియొద్ద కేఁగి “ తండ్రి ! నీకొడుకు దొంగ తనము చేసినాఁడు. మాకుఁ దెలిసినదానినిగూర్చియే మేము సాక్ష్య మీయఁగలము. మాకుఁ దెలియనిదానినుండి మమ్ము రక్షించుకొన లేకపోతిమి.

కావలసినయెడల మేమున్ననగరమంచుగాని, మేము ప్రయాణము చేసినవిడారునంచుగాని, కనుగొనవచ్చును. మేము సత్యభాషణులము అనుడు ” అనెను.

అతడు వారితో “ ఇదియంతయు మీలో మీరు కూడఁ బలుకుకొన్నారు. కాని యొర్పు మంచిది. దేవుఁడు జ్ఞాని, బుద్ధిమంతుఁడు. బహుశః ఆతఁడు వారి నందఱిని గలిపి నాయొద్దకుఁ దేఁగలఁడేమో ”

అనుచు వారిని విడిచి “ అయ్యో! యూసూఫా ” యని దుఃఖించెను. దుఃఖముతో నతనికన్నులు తెల్లనయ్యెను. లోలోననే దుఃఖము నాతఁ డడంచుకొనెను.

వారు “నీవు చచ్చియో, చావనుండియో కాని, యూసూఫుఁ గూర్చి తలంప మానవు ” అనిరి.

ఆతఁడు “ నాదుఃఖమును విచారమును దేవునికే తెలుపు కొందును. మీకుఁ దెలియనిదానిని దేవుఁడు నాకుఁ దెలిపినాడు.

పుత్రులారా! అవిశ్వాసులు తప్ప నితరులు దేవునిదయను గూర్చి నిస్పృహఁజెందనక్కఱలేదు. కావున మీ రాశవిడువక పోయి యూసూఫును ఆతనిసోదరునిఁగూర్చినవార్తను కనుగొనుడు ” అనెను.

వారును యూసూఫునొద్దకు వచ్చి “ రాజా! మేమును మాకుటుంబములును మిగుల కష్టములో నున్నాము. మేము తెచ్చిన ధనము చాలకొంచెము. కావున మాకు భిక్షముగఁ దృప్తికరముగ ధనమిమ్ము. భిక్షాదాతలను దేవుఁ డనుగ్రహించును ” అనిరి.

ఆతఁడు “ యూసూఫునకును నాతని సోదరునకును నజ్ఞానముచే నేమి చేసిరో మీకుఁ దెలియునా ” యనెను.

90. వారు “ నీవే యూసూఫు వగుదువా ” యని యడిగిరి. ఆతఁడు “ నేనే యూసూఫును, ఈతఁడు నాసోదరుఁడు. ఇప్పుడు

మా యెడల దేవుడు సుముఖుడై యున్నాడు. దేవునికి భయపడి యొర్చి యుండువారికి న్యాయవంతులపుణ్యము నన్యాయముగా దేవుడు క్షీణింపఁ జేయఁడు ” అనెను.

వారు “ దేవునియూన, నిన్ను మాకంటె నధికునిగా దేవుఁ డంచి యున్నాడు. మేము పాపుల మైతిమి ” అనిరి.

ఆతఁడు “ ఈదినమున మీ కేనిదయు గలుగదు. దేవుఁడు దయాపరులలో శ్రేష్ఠుఁడు. ఆతఁడు మిమ్ము క్షమింపఁగలఁడు.

మీ తీయంగీని దీసికొనిపోయి నాతండ్రిముఖముపైఁ గప్పఁడు. అతనికి తిరిగి దృష్టి వచ్చును. కుటుంబము నంతటిని నాయొద్దకుఁ దీసి కొనిరండు ” అనెను.

అధ్యాయము 11.

బిడారు వెడలఁగనే వారితండ్రి “ యూసూపు జీవించియున్నట్లు నాకుఁ దోచుచున్నది. నాకు మతిపోయిన దనుకొనుచున్నారా ” యనెను.

వారు “ దేవునితోఁడుగాఁ జెప్పుచున్నాము. నీవు పూర్వము వలె పొరబడుచున్నావు ” అనిరి.

ఆసువార్త నొకఁడు తీసికొనివచ్చి యంగీ నాతనిముఖముపైఁ గప్పఁగా యాకూబునకు దృష్టి వచ్చెను.

అప్పు డాతఁడు “ మీకుఁ దెలియనిదానిని దేవుఁడు నాకుఁ దెలిపియున్నాఁ డని మీకుఁ జెప్పియుంటిని కదా ” అనెను.

వారు “ తండ్రి! మేము పాపులము. మాకొఱకు క్షమాపణ వేఁడుము ” అనిరి.

ఆతఁడు “ నాప్రభువు దయాళుఁడు. కరుణాళుఁడు. మిమ్ము క్షమింప నాతని వేఁడికొందును ” అనెను.

100. వారును యూసూఫునొద్దకుఁ బోయి తనతల్లిదండ్రుల నాతనియెదుర నుంచి “ దేవునియిష్టమైనచో మీరు సురక్షితముగా నీజిప్టుదేశములోఁ బ్రవేశింపుఁడు ” అనెను.

అతఁడు తన మాతాపితలను సింహాసనముపై నుంచఁగా తక్కిన వారతనికి సాష్టాంగపడిరి. అప్పు డాతఁడు “ తండ్రీ! పూర్వము నాకు వచ్చినకల కర్థ మిదియే. నాప్రభు విప్పుడు దాని నర్థవంతముగఁ జేసినాఁడు. ఆతఁడు నాకు వరదుఁడై కారాగృహమునుండి తప్పించి, నాకును నాసోదరులకును సైతాను కలహములఁ గల్పించినపిదప మిమ్ము నెఁడఱినుండి యీవలకుఁ దెచ్చినాఁడు. నాప్రభువు జ్ఞాని బుద్ధిమంతుఁడు. తన కిష్టమైనవారియెడ నాతఁడు సుముఖుఁడై యుండును

ప్రభువా! నీవు నాకు రాజ్య మిచ్చి, రహస్యార్థములఁ దెల్పుకొని నిచ్చినావు. స్వర్గమర్త్యముల సృజించినప్రభువా! ఇహ పరలోకములందు నీవే నాకు రక్షకుఁడవు. నన్నుభక్తునిగ నే చంపి, న్యాయవంతులలోఁ జేర్చుము ” అనెను.

ఇది రహస్యచరిత్రములలో నొకటి. దీనిని మేము మీకుఁ దెలిపినాము. యూసూఫు సోదరులు కుట్రలు పన్నినప్పుడు నీవు వారితోఁ జేరలేదు. మనుష్యులందఱును విశ్వాసులుగా నుండవలె నని నీవెంత యభిలషించినను వారిలోఁ జాలమంది విశ్వసించరు.

ఈవార్తకై వారినుండి యేప్రతిఫలమును నపేక్షింపకుము. మనుష్యజాతి కంతటికి నిది యొకబోధన.

అధ్యాయము 12.

స్వర్గమర్త్యములం దెన్నినూచనలు కనఁబడినను వారు వానిని సరకుగొనక తప్పించుకొందురు.

దేవునితో నితరదైవములఁ జేర్చునిదే వా రాతని నమ్మరు.

ఏమి ! వారికి మా ఘోరశిక్ష కలుగదనికాని, వా రేమటి యున్నప్పు డాగంట హఠాత్తుగా వారికి వినఁబడదనికాని, వారు నిశ్చయముతో నున్నారా ?

వారితో “ ఇది నామార్గము. నేనును, న న్ననుసరించు వారును స్పష్టమగునాత్యయము నాధారముచేసికొని మిమ్ము దేవుని యొద్దకు రం డని పిలుచుచున్నాము. దేవుఁడు కీర్తనీయుఁ డగుఁ గాక ! నేను దేవునితో నితరదైవములను జేర్చువాఁడను గాను ” అనుము.

ఆయానగరములవారికి రహస్యములఁ దెలిపి, వారినుండియే ప్రవక్తల నెంచి, మిమ్ము బోలె నింతకుఁబూర్వ మెవ్వరిని మేము పంపి యుండలేదు. వారు దేశసంచారముఁ జేసి తమపూర్వులకుఁ బట్టినగతిని కనుఁగొనఁ జాలకున్నారా ? దైవభీతిపరులకుఁ బరలోకమున గొప్పవసతి యేర్పడును. కావున వారు బోధపఱుచుకొనరే ?

110. తుదకు ప్రవక్తలు నిరాశ చేసికొని యసత్యవచను లను వాడుకపడ నున్నప్పుడు, మేము వారికి సహాయపడి మాయిష్టము వచ్చినవారిని విడుదల చేసితిమి. కాని, దుష్టులపై మాకు పగ తొలఁగిపోలేదు.

నిశ్చయముగా బుద్ధిమంతులకు వారిచరిత్రములోనే యొక యుదాహరణ మున్నది. ఇది కల్పితకథ కాదు. పూర్వగ్రంథముల యర్థమునే యిది తిరిగి చెప్పుచున్నది. వానికే యిది వ్యాఖ్యానము. విశ్వాసులగువారి కిది రక్షణోపాయము. దయాసంపాదకము.

సూర 13 ఉఱుము.

నుక్కా-43 పద్యములు-6 రుక్కలు.

అధ్యాయము 1.

దయాదాక్షిణ్యమూర్తియగు దేవునిపేర.

అలీఫ్. లమ్. మిమ్. ర. ఇవిగో గ్రంథములోని సూచనలు !
సీ ప్రభువునుండి వచ్చినదే సత్యము. కాని మనుష్యులలోఁ జాలమంది
విశ్వసించరు.

మీకు కనబడని స్తంభములతో స్వర్గములను లేవఁ దీసిన
వాఁడు దేవుఁడే. తరువాత నతఁడు సింహాసన మెక్కి సూర్యచంద్రు
లకు గతుల నేర్పఱిచెను. వారు తమతమస్థానములఁ జేరుదురు.
ఆతఁ డన్నివస్తువుల కాజ్ఞయిడును. మీరు మీప్రభువును గూడుటఁ
గూర్చి మీకు దృఢవిశ్వాసము గలుగుట కాతఁడు తనసూచనలను
స్పష్టము చేయుచుండును.

భూమిని పఱచియుంచి దానిపైఁ బర్వతములను నదులను నాతఁ
డుంచెను. అందు ఫలమునకు రెండేసిరకములచొప్పున నుంచెను. రాత్రి
వచ్చి పగటిని కప్పున ట్లాతఁడు చేయును. ఆలోచించువారి కిందు
సూచన లున్నవిగదా !

భూమిపై నొకదాని కొకటి చేరువగా ద్రాక్షలు, ధాన్యము,
బంటరిగ నుండు ఖర్జూరపుచెట్లు లేక వనములుగలభాగములు నున్నవి.
అన్నిటికి నొకేజలము పోసినను వానిలో నొకదానికంటె నొకటి
మంచియాహార మగును. బోధపఱుచుకొనువారికి వీనియం దెల్ల
సూచన లున్నవి గదా !

సీ వెప్పుడైన నాశ్చర్యపడియుండువు కాని, వారు “మేము
బుగ్గియై పోయినపిదప మాకు పునస్సృష్టి కలుగునా ?” అనుమాట

యంతకంటె నెక్కువ యాశ్చర్యము. వీరే తమప్రభువునందు విశ్వాసము లేనివారు. వీరిమెడలకే పట్టేలు తగిలింపఁ బడును. వీ రగ్నియందు చిరకాలము వసంపవలసియుండును.

మేలుకంటె కీడునే వేగము తెమ్మని వారు నిన్ను త్వరపెట్టుదురు. వారికి పూర్వముగూడ నట్టివా రుండిరి. మనుష్యులు పాపాత్ములైనను వారి ప్రభువు వారియెడ కరుణాప్రపూర్ణుండై యున్నాఁడు. కాని, నీప్రభు వతికతినముగఁ గూడ శిక్షింపసమర్థుఁడు.

విశ్వసింపనివారు “ అతని కొకసూచన పంపబడక యుండనిచో.....”అని యందురు. జయసూచన నిచ్చుటయే నీపని ప్రతిజాతివారికిని దారి చూపువాఁడు వచ్చియే యున్నాఁడు.

అధ్యాయము 2.

స్త్రీలభారము దేవునికిఁ దెలియును ; వారిగర్భము తెల్లు పెరుగుచు తగ్గుచుండునో యాతని కెఱుక. అతఁడు సర్వవిషయములందును మితముగనే యుండును.

✓ (అతఁడు రహస్యములను బహిరంగవిషయములను తెలిసికొని యుండును. ఆతఁ డున్నతుఁడు ; మహాత్ముఁడు.)

10. తనమాటలను లోన దాఁచికొనువాఁడును, పైకి ప్రకటించుకొనువాఁడును నాతని కొకటే. రాత్రిపూట దాఁగియున్నవాఁడును, పగటిపూట పైకి వచ్చువాఁడును నొక్కటే.

దేవునియాజ్ఞచొప్పున నాతనిఁ గనిపెట్టుచు నతనిమెనుకను ముందును దేవత లుండురు. మనుష్యులు తనుస్వభావమును మార్చుకొనువఱకును దేవుఁడు తా నిచ్చుచుండుదానిని మార్పఁడు. దేవుఁడు మనుష్యులకు హాని చేయనెంచినయెడల దానిని తప్పింపఁగలవారు కాని, సహాయపడువారు గాని, యుండరు.

భయమునకును నాశకును మెఱపును బుట్టించువాఁ డాతఁడే. అతఁడే జలభరితములగు మేఘములను దెచ్చువాఁడు.

అతనికి భయపడి యుఱుమును, దేవతలును నాతని స్తుతింతురు. అతఁడు పిడుగులను బంపి, వారు దేవునిగూర్చి వివాదములు చేసికొనుచున్నప్పుడే తనయిచ్చవచ్చినవారిని చంపివేయును. అతనిశక్తి యనంతము.

తాను ప్రార్థనఁ గొనుట కాతనికి హక్కు గలదు కాని, దేవునిఁగాక వారు ప్రార్థించుదేవతలు వారికి ప్రత్యుత్తర మీయరు. ఒకవేళ నిచ్చినచో నది “నోటికి నీరు కావలయు నని చేతులు సాచఁగా నవి యందనియట్లే యుండును. భక్తిహీనులప్రార్థన చంచలమై యుండి యంతరించిపోవును.

స్వర్గమర్త్యములయందున్నదంతయు నాతనికి మనస్సుార్థిగనో నిర్బంధముచేతనో నమస్కరించుచుండును. వానినీడలుగూడ సాయం ప్రాతస్సమయములయందు సాష్టాంగపడుచుండును.

“స్వర్గమర్త్యములప్రభు వెవఁడు? దేవుఁడు. అయినఁ దమకుఁ దామే మేలు గాని, కీడు గాని చేసికొనఁజాలని రక్షకుల నేల పరిగ్రహించి యున్నారు? ఏమి! గ్రుడ్డివారును, చూడఁగల వారును, సమానులేనా? వెలుతురును, జీఱటియు నొకటేనా? లేదా యాతనిసృష్టివలెఁ గనఁబడుసృష్టిని చేయఁగలవారిని వారు చేకొనియున్నారా? దేవుఁడే సర్వసృష్టికిని కర్త! అతఁ డొక్కఁడే! అతనిదే విజయము” అనుము.

అతఁడు స్వర్గమునుండి వర్షమును పంపించును; అంతఁ గొలఁది కొలఁదిగఁ బ్రవాహములు ప్రారంభించును. పిదప నురగఁ గ్రక్కుచు వఱదలు వచ్చును. ఆభరణములకొఱకు కఱగించులోహములనుండియు నీ నురగవంటి మట్టే తేలును. దేవుఁ డీరీతిగ సత్యాసత్యముల

నేర్పఱుచును. నురగ వేగముగ నదృశ్య మగును. మనుష్యున కుప
య క్తమైన దేదో భూమిపై నిలిచిపోవును. దేవుఁ డిట్లే యుపమాన
ములఁ గల్పించును !

దేవునికిఁ బ్రత్యుత్తర మిచ్చువారికి మంచిబహుమానము
కలుగును. అతఁడు పిలువఁగాఁ బలుకనివారు, భూమిలో నున్న ధనము
కంటె రెండింత లైన నిచ్చి తమవిడుదలకొఱకుఁ బ్రయత్నింతురు.
వారిగణన యంతయు దుష్టమే ! వారికి నరకమే వాసస్థానము.
అచట వారిశయ్య దుఃఖకరము.

అధ్యాయము 3.

నీప్రభువునుండి వచ్చినది సత్య మని తెలిసికొనినవాఁడు
గ్రుడ్డివానివలె సంచరింపవచ్చునా ? అంతశ్చక్షువులును,

20. దేవునిమ్రొక్కులఁ జెల్లించి, తమయొడంబడికను తప్పని
వారును,

దేవుఁడు కలుపుమనినదానిని కలుపుచు, ప్రభువునకు భయ
పడుచు, తమకు దేవునియొద్ద రాఁబోవుకీడునకు వడఁచువారును,

తమప్రభువు మొగమును జూచుటకై, శోధనలకు తాళి,
ప్రార్థనఁ దప్పక రహస్యముగను బహిరంగముగను మేము వారి కిచ్చిన
దానిలోనే భిక్షమునొసగుచు, మేలు చేసి కీడును దొలఁగించు
వారును, దీనిని జ్ఞాపక ముంచుకొందురు. వీరికి ఈ డెను ఉద్యానవన
ములయందు వాసము లభించును.

వీ రా నందనవనములలోనికి తమతండ్రులతోను, భార్యల
తోను, తమసంతతివారితోను, న్యాయవంతులతోను గలసి ప్రవేశిం
తురు. ప్రతిద్వారమునొద్దను దేవతలు వారిని దర్శించుచుండురు.

“వీరు శోధనల నన్నిటిని సహించిరి. మీకు శాంతి కలుగుఁ

గాక!” అని వారందురు. వారివాసస్థాన మతిమనోహరముగా నుండును.

కాని, తాము దేవునితోఁ జేసికొనినయొడంబడికను తప్పి, దేవుఁడు కలుపుఁ డని యు త్తరువిచ్చువానిని విడఁదీయుచు భూమిపై నకార్యములఁ జేయువారికి శాపమును దుఃఖావాసమును సిద్ధముగా నున్నవి!

దేవుఁడు తనయిచ్చవచ్చినవారికి గొప్పగనో కొలఁదిగనో యిచ్చుచుండును. వారు ప్రస్తుతజీవనముఁ జూచి సంతోషింతురుకాని, యది క్షణభంగరము. రాజోపుజీవనమే శ్రేష్ఠమైనది.

అధ్యాయము 4.

విశ్వాసరహితులు “అతనికి తనప్రభువునుండి యొకసూచన రాకుండిన.....?” అని యందురు. వారితో “దేవుఁడు తన యిచ్చవచ్చినవారిని తప్పిత్రోవఁబెట్టును. కాని, యతనివంక మొగమై, (విశ్వాసము కలిగి, నిశ్చలచిత్తులై దేవుని ధ్యానించువారి కాతఁడు సరియగుదారిఁ జూపును.) ఏమి, మనుష్యులహృదయములు దేవుని ధ్యానింపవలదా!

(విశ్వాసులును, క్రమవర్తనులు నగువారి కానందమును, సుఖ వాసమును సిద్ధముగ నున్నవి.)

30. ఈజనులకు పూర్వమును మఱికొందఱుజాతులవా రుండిరి. ని న్నిజనులయొద్ద కేపు డంపియున్నాము. నీకు మేము తెలిపినదానిని నీవు వారి కెఱింగింపవలెను. అయినను వారు కరుణామూర్తి యగు దేవుని విశ్వసించరు. “అతఁడు నాప్రభువు. అతఁడు తప్ప మఱియొక దేవుఁడు లేఁడు. నే నతనినే నమ్మియున్నాను. అతనియొద్దకే నేను మఱి పోవలయును” అనుము.

అచలములను చలింపజేసి, భూమిని బ్రద్దలుచేసి, చచ్చిన వారిని మాట్లాడింపఁగల కురా నొకటి యున్నయెడల.....! కాని, సర్వాధికారమును దేవునిచేతులలో నున్నది. దేవుని కిష్టమైనచో నాతఁడు సర్వజనులను సరియగుత్రోవనే నడిపించియుండు ననుటను విశ్వాసులు సందేహింతురా? దేవునికోపఫలము వచ్చువఱకును, అవిశ్వాసుల కాపదలు వచ్చి తమయిండ్లసమీపముననే కాఁపురముండుట మానవు. దేవుఁడు తా నిచ్చినమాటను తప్పఁడు.

అధ్యాయము 5.

నీకుపూర్వము వచ్చినప్రవక్తలును వేళాకోళములకు పాలయిరి. నే నవిశ్వాసులతోఁ జాలకాలము సహించి యుంటినిగాని, తుదకు వారిని పట్టుకొని, ఘోరముగ శిక్షించితిని!

ప్రత్యాత్మయుఁ జేయుకర్మలను గుర్తించుచున్నవాఁ డెవఁడు? అయినను వారు దేవునితో సమానులుగ నితరులను జేర్చిరి. “వారెవరో వారిచేళ్ళను జెప్పము. ఏమి! భూమిపై దేవునికిఁ దెలియని దాని నాతనితోఁ జెప్పెదవా! వారిది కేవల ముత్తచేరే కదా! పూర్వమునుండియు నీమోసము నవిశ్వాసులు కల్పించుచుండినదియే. వారు త్రోవఁదప్పి యున్నారు. దేవుఁడు త్రోవఁ దప్పించినవాని కెవ్వఁడును దారిఁ జూపఁజాలఁడు.

వారి కీలోకములోనే శిక్ష సిద్ధముగ నున్నది. పరలోకమున నింతకంటె నెక్కువశిక్షను వారనుభవింపఁగలరు. వాని నెవ్వరును దేవునినుండి దాఁచిపెట్టఁజాలరు.

దేవునికి భయపడువారి కాతఁడు వాగ్దానముచేసినభోగభూమి యిదిగో చిత్రపటమున నున్నది! దానియందలిపొదరిండ్లక్రింద తరంగిణులు ప్రవహించుచున్నవి. అందు శాశ్వతమగు నాహారమును, వృక్ష

చ్చాయలు నున్నవి. దైవభీతిపరుల కిదియే బహుమానముగ రానున్నది. అవిశ్వాసుల కన్నియే గతి.

మావలన గ్రంథము స్వీకరించినవారు నీ కిచ్చినదానిని జూచి సంతోషింతురు. కాని, దానిని నిరాకరించువారు కొందఱు కలసి యున్నారు. వారితో “నేను దేవు నారాధింపవలయు ననియు, నతనితో నితరులఁ జేర్పఁగూడ దనియు నా కాజ్ఞ యైనది. నేనతనికే మొఱలిడెదను. నే నాతనియొద్దకే మఱలిపోయెదను” అనుము.

ఈరీతిగా మే మరబ్బీభాషలో ధర్మశాస్త్రముగా నీకురానును బంపియున్నాము. ఇప్పుడు నీ కీజ్ఞానము గలిగినపిదపఁగూడ వారి కోరికల ననుసరించిన యెడల దేవునినుండి నిన్ను తప్పింపఁగల సంతక కుఁడుగాని, పోషకుఁడుగాని యుండఁబోఁడు.

అధ్యాయము 6.

నీకుఁబూర్వముగూడ మేము ప్రవక్తల నంపి వారికి భార్యలను పుత్తులను గూర్చితిమి. కాని, దేవునియనుమతి లేనిదే యేప్రవక్తయు నదృశ్యకార్యములఁ జేసియుండలేడు. ఆయాముగములయం దాయా గ్రంథములు విధింపఁబడియున్నవి.

దేవుఁడు తనయిచ్చవచ్చినదానిని తీసివేయుటయో, సిరపఱుచు టయో చేయుచుండును. జ్ఞానప్రదాత యాతఁడే!

40. మేము చెప్పినయుపద్రవములలోఁ గొన్నిఁటిని నీకుఁ జూపినను, అంతకుఁబూర్వమే నిన్ను దీసికొనిపోయినను, నీవు చేయవలసినది కేవలము బోధనయే. లెక్కలను మేము వేయుచుండుము.

మేము వారిదేశములోనికి వచ్చి, దానిసీమల నాక్రమించు కొనుచుండుట వారికిఁ గనఁబడదా? దేవుఁ డొకశిక్షను జెప్పిన యెడల దానిని తప్పించువా రెవ్వరు నుండరు? అతఁ డతిత్వరితముగ లెక్కలను దీసికొనుచుండును.

కాండము-13. సురా-14. ఇబ్రాహీమునకు శాంతి కలుగుఁగాక. 289

వారిపూర్వులు కుట్రలఁ బన్నిరి. కాని కుట్ర యంతయు, దేవునియధీనములోనే యున్నది. అతఁ డందఱికార్యములను తెలిసి కొనియే యున్నాఁడు. అచట వసించులాభ మెవరిదో యవిశ్వాసు లకుఁ దెలియఁగలదు.

ఇదిగాక యవిశ్వాసులు “ నీవు దేవుఁడు పంపించినవాఁడవు కావు ” అని యందురు. “ మీకును నాకును గ్రంథముఁగూర్చి తెలిసినవారికిని దేవుఁడే సాక్షి ” అనియు ననుము.

సురా 14. ఇబ్రాహీమునకు శాంతి కలుగుఁగాక.

మక్కా-52 పద్యములు.-7 రుక్కులు.

అధ్యాయము 1.

దయాదాక్షిణ్యమూర్తియగు దేవునిపేర.

అలీఫ్. లమ్. ర. వారిప్రభువుననుమతిచొప్పున మనుష్యులను జీకటినుండి శక్తిమంతుఁడు ప్రభాముతుఁడు నగు దేవునిమార్గములో నికేఁ ద్రిప్పెదవను నుద్దేశముతో నీ కీగ్రంథము నంపినాము.

స్వర్గమర్త్యములం దున్నదంతయు నాతనిదే. రానున్న దాని కంటఁ బ్రస్తుతజీవనము నెక్కుడుగఁ బ్రేమించి, దేవునిమార్గము నుండి తప్పిపోయి, దానిని పంకరచేయఁ బ్రయత్నించు నవిశ్వాసులకు ఘోరశిక్ష కలుగనున్నది.

వీరు చాలవఱకు తప్పుదారిఁ బట్టియున్నారు.

అతడు వారితో స్పష్టముగాఁ బలుకుటకు, వారిభాషలోనే ప్రసంగింపుమని ప్రవక్తల నందఱను బంపినాము. కాని, దేవుఁడు తన యిచ్చవచ్చినవారిని తప్పదారిఁ బెట్టి, యిచ్చవచ్చినవారిని మంచి మార్గమునఁదీసికొనిపోవును. అతఁడు శక్తిమంతుఁడు, బుద్ధిమంతుఁడు.

పూర్వము మూసాను మానూచనలతోఁ బంపి యాతనితో “నీ ప్రజలను చీఱఁగి నుండి వెలుతురులోనికిఁ దీసికొని రమ్ము. దేవుని దినములఁగూర్చి వారికి జ్ఞాపకము చేయుము” అంటిమి. ప్రతిసహన పరునకును, కృతజ్ఞునకును, నిశ్చయముగా విందు సూచన లున్నవి.

అప్పుడు మూసా తన ప్రజలతో “ఫిరౌను కుటుంబమువారు మిమ్ము ఘోర బాధల పాలుచేసి, మీయాఁడుపిల్లలను మాత్రము వదలి మగపిల్లలను నఱకివైచినప్పుడు దేవుఁడు మీకుఁ గనఁబఱచినదయను స్మరింపుఁడు” అనెను.. ఇందు మీ ప్రభువునుండి గొప్ప శోధన యుండెను.

అధ్యాయము 2.

నీ ప్రభువు, “మీరు వందనముల నర్పించినచో మిమ్ముల నంత కంతకు నభివృద్ధి పఱిచెదము. కానిచో...మాశిక్ష నిశ్చయముగా నతిఘోర మైనది” అని వారికి వినఁబడునట్లు చేసెను.

మూసా “మీరును, భూలోక వాసులును, కృతఘ్నుల రైనను దేవుని కేలోపము నుండదు. అతఁడు సర్వదా స్తవనీయుఁ” డనెను.

మీ పూర్వులగు నుహు, ఆద్, సామూదుల ప్రజలఁగూర్చియు మీ తరువాతివారిఁగూర్చియు, కథలు మీచేవిని బడలేదా? దేవునికిఁ దప్ప నవి యెరులకుఁ దెలిసియుండలేదు. తమసందేశమును గూర్చిన సాక్ష్యముతో వారు వచ్చినప్పుడు, వారు నోటిపై చేతుల నుంచు కొని “నిశ్చయముగా మీ సందేశమును మేము నమ్ముము. మీరు మ మ్మాజ్ఞాపించుదానివిషయమై మాకు సంశయము కలుగుచు న్నది” అనిరి.

10. వారిప్రవక్తలు “స్వర్గముల సృజించి, మిమ్ము క్షమించుటకై పీలించికొంతకాలమువఱకును మీకు విశ్రాంతికలుగఁజేసినదేవుని విషయమై యేమైన సందేహము గలదా?” యని యడిగిరి. వారు వారితో “మీరును మావంటిమనుష్యులే. మాతండ్రు లవలంబించిన యారాధననుండి మమ్ము దప్పింప నెంచుచున్నారు. కావున మా కొకస్పష్టమగుసాక్ష్యమును దీసికొని రండు” అనిరి.

వారి ప్రవక్తలు వారితో “మేము నిశ్చయముగా మీవంటి మనుష్యులమే, కాని, దేవుడు తన కిష్టమైనవారికే వరములఁ బ్రసాదించును దేవునియాజ్ఞ లేనిదే మే మేసాక్ష్యమును దేజాలము. కావున విశ్వాసులగువారు దేవుని నమ్మియుండెదరుగాక!

మనమార్గములయందు మనల నింతకుఁబూర్వము సరిగ నడిపించినదేవుని నేల మనము నమ్మఁగూడదు? మీరు మా కొనర్పఁ దలఁచినకీడును మేము తప్పక యోర్పుతో సహించి యుందుము. విశ్వాసులు దేవుని నమ్మియుందురుగాక!” అనిరి.

అధ్యాయము 3.

వారిలో నమ్మనివారు ప్రవక్తలతో “మీరు మామతము లోనికి వెంటనే వచ్చి చేరనియెడల మి మ్మాదేశమునుండి వెడలఁ గొట్టెద” మనిరి. అప్పుడు వారిప్రభువు వారికి “మేము నిశ్చయముగా దుష్టవర్తనులను సశింపఁజేతుము.

వారిపిదప వారిదేశములో మిమ్ము వసంపఁజేతుము. మాన్యాయసంహాసమునొద్ద మొగముఁ జూప జంకి మాకోపమునకు భయపడువారి కిది యొకసూచన” అని రహస్యమును వెల్లబుచ్చెను.

అంత వారు దేవుని శరణు జొచ్చిరి. గర్విష్టులుఁ దిరస్కారపరులు నగునందఱును సశించిరి.

వారిముందు నరక మున్నది. వారు కుళ్ళి కంపుకొట్టునీళ్ళను త్రాగవలసి యున్నది.

వారు దానినే యాహారముగాఁ గొని, యేవగించుకొనుచు మ్రొంగలేక యుందురు. వారి కన్నిదిక్కులను మృత్యువు వెన్నంటు చున్నను వారు చావఁజాలరు. వారియెదుట ఘోరబాధ తాండవ మాడుచుండును.

అది ప్రభువును నమ్మనివారియాకృతిఁ దాల్చి యుండును. వారికృత్యములు తుపానుదినమున గాలి కెగిరిపోవుబూడిదవలెఁ బరిణ మించును. వారు తమకర్మముల కెట్టిఫలమును బొందఁజాలరు. దారిని విడిచి దూరముగఁ దొలఁగి యుండుట కిదియే ఫలము.

సత్యముగా దేవుఁడు స్వర్గమర్త్యములను సృజించియుండుట మీకుఁ గనఁబడలేదా? అతని కిష్టమైనయెడల మిమ్ము నశింపఁజేసి మీస్థానమున మఱియొకజాతివారి నుంచియుండును.

20. ఇది దేవుని కొకకష్టము కాదు.

మనుష్యజాతి యంతయు దేవునిమ్రోలకు రాఁగలదు. అప్పుడు బలహీనులు బలవంతులతో “నిశ్చయముగా మేము మిమ్మనుస రించితిమి. కావున, దేవునికోపమునఁ గొంతభాగముచు మమ్ములనుండి మీరు తప్పింపలేరా?” అని యడిగెదరు. బలవంతులు “దేవుఁడు మమ్ము సరియైనదారిలో నడిపించినచో మిమ్మును మేము నడపించి యుండుము. ఇప్పుడు మేము సహించి యున్నను లేకున్నను నొక్కఁడే మేము తప్పించుకొన వీలులేదు” అని యందురు.

అధ్యాయము 4.

దండన విధింపఁబడినపిదప సైతాను “దేవుఁడు మీ కొక సత్యమగు వాగ్దానముఁ జేసియున్నాఁడు. నేనును నట్లే చేసితిని.

కాని, మిమ్ము మోసపుచ్చితిని. అయినను మీపై నాకు శక్తి లేదు. నేను మిమ్ము పిలిచినమాత్రమున మీరు పలికితిరి. కావున నన్ను మీరు నిందింప వలదు. మిమ్ము మీరే నిందించుకొనుఁడు. నేను మీకు సహాయపడలేను. నాకును మీరు సాయము చేయలేరు. మీరు న నైవనితో సమానుఁడ నని యొందితిరో యతనితో నేను సమానుఁడను కాను ” అనును. దుష్టులకు ఘోరశిక్ష కలుగనున్నది.

కాని, విశ్వసించి క్రిమవర్తనులైనవారిని నదులు ప్రవహించు నుద్యానవనములలోనికి దెత్తురు. తమప్రభువుననుజ్ఞచొప్పున వారందు చిరకాలము వసింపఁగలరు. వారు “శాంతి రస్తు” అని యొకరి నొక రభినందించుకొందురు.

దేవుఁడు మంచిమాటను దేనితో సరిపోల్చునో మీకుఁ దెలియదా? భూమిలో వ్రేళ్ళు దృఢముగ నాటికొని, శాఖలు స్వర్గమువఱకు వ్యాపించి,

తనప్రభువు నిచ్చుచొప్పున సర్వర్తులప్రదాయకమగు వృక్షముతో నాతఁడు దానినిఁ బోల్చియున్నాఁడు. జనులు బాగుగ యోచన చేసెదరని దేవుఁ డిట్టిపోలికలను గల్పించును.

భూమినుండి వేళ్లతోఁ బెల్లిగింపఁబడి, నిలుచుటకు శక్తిలేని వృక్షముతో చెడమాట పోల్చఁబడినది.

నమ్మినవారిని దేవుఁ డిహపరలోకములందు మాట తప్పక స్థిరపఱిచియుండును. కాని, యాతఁడు దుష్టులను తప్పలోనికి దించును. దేవుఁడు తనయిష్టమైనదానినే చేయును.

అధ్యాయము 5.

దేవుఁడు ప్రసాదించినదాని కవిశ్వాసముఁ జూపి వారిప్రజలను నరకములోనికి దించినవారినిఁ జూచితివిగదా !

నరకమా! వా రందే దగ్గు లగుదురు. వారియావాసము దుఃఖావలముగ నుండును.

30. మనుష్యునిఁదనమార్గమునుండి తప్పించుటకు వారు దేవునితో సమానులఁ గల్పింతురు. “ ఇంకఁ గొంతకాలము మీసంతోషముల ననుభవింపుఁడు. కాని, యిక్కడనుండి మీ రగ్నిలోనికి పోఁగలరు ” అని చెప్పెను.

విశ్వాసులగు నాకింకరులతో మాట్లాడుము. స్నేహముగాని, రాకపోకలుగాని, లేకుండనుండుదినము రాకపూర్వమే వారు ప్రార్థనలు సలిపి, మేము వారి కిచ్చినదానిలోఁ గొంత రహస్యముగనో బహిరంగముగనో భిక్షము పెట్టనట్లు చేయుము.

స్వర్గమర్త్యముల సృజించి, స్వర్గమునుండి వర్షమును గురియించి, మీ కాహారముగాఁ బండలను కల్పించినవాఁడు దేవుఁడే. అతని యాజ్ఞాచొప్పున సముద్రముపైఁ బోవుటకు నావలను మీయధీనము చేసినాఁడు. నదులపై మి మ్మధికారులఁ జేసినాఁడు.

సూర్యచంద్రులను గతి తప్పకుండ నుంచి వారినిఁగూడ మీలొంగుబాటులో నుంచినాఁడు. రాత్రింబవళ్ళనుగూడ నాతఁడు మీ వశము చేసినాఁడు.

మీ రడిగినదాని నంతయు నాతఁడు మీ కొసగియున్నాఁడు. దేవునివలన మీరు పొందినవరములను లెక్కింప శక్యము గాదు. నిశ్చయముగ మనుష్యుఁ డన్యాయపరుఁడు, కృతఘ్నుఁడు నై యున్నాఁడు.

అధ్యాయము 6.

ఇబ్రాహీము “ ప్రభువా, ఈ దేశమును గాపాడుము. మమ్ము విగ్రహములనుండి మరల్పుము.

కాండము-13. సూరా-14. ఇబ్రాహీమునకు శాంతి కలుగుఁ గాక. 295

ప్రభువా! అవి చాలమందిని త్రోవ తప్పించినవి. కాని, నన్ననుసరించినవాఁడు నావాఁ డగును. నన్ను ధిక్కరించినవాఁడు
..... నీవు నిశ్చయముగా దయాఘండవు. కరుణాలవాఁడవు.

ప్రభువా! నాసంతానములోఁ గొందఱను నీపవిత్రగృహము నకుఁ జేరువగానున్న వంధ్యమగుకొండలోయలో నుంచినాను. ప్రభువా! వారిని క్రమము తప్పక ప్రార్థనలు సలుపఁజేయుము. కావున మనుష్యులహృదయములు వారివైపు తిరిగి, వారు కృతజ్ఞులుగ నుండుటకు వారికి పండ్లందునట్లు చేయుము.

ప్రభువా! మేము దాఁచినదానిని, వెలిబుచ్చినదానినిఁగూడ నీ వెఱుఁగుదువు. స్వర్గమర్త్యములం దెద్దియు నీకుఁ దెలియనిది లేదు.

నాముసలితనమున ఇస్మేలు, ఇషాకులను నాకుఁ బ్రాసాదించిన దేవుఁడు కీర్తనీయుఁ డగుఁగాక! నాప్రభువు ప్రార్థనలను తప్పక వినును.

40. ప్రభువా! నేనును, నాసంతతివారును బ్రార్థనాపరులమగునట్లనుగ్రహింపుము. ప్రభువా! యీనామనవి సంగీకరింపుము.

ప్రభువా! తెక్కలు తీసికొనుదినమందు నన్నును నాతల్లిదండ్రులను విశ్వాసులను క్షమింపుము” అనెను.

అధ్యాయము 7.

దేవుఁడు దుష్టులకార్యములను సరకుగొనకున్నాఁడని తలంపవలదు. భయముతో వారు తెల్లఁబోయి చూడఁగలదినమువఱకును మాత్రీ మాతఁడు విశ్రాంతిని గలిగించినాఁడు.

వారు భయముతో త్వరపడెదరు. వారు దయను యాచించుచు తలల నెత్తికొందురు. వారిచూపు నిట్టన నిలిచిపోయియుండును. వారిహృదయములు శూన్యములై యుండును.

కావున దుష్టులు, “ ప్రభువా మా కింకఁ గొంచెము విశ్రాంతి నిమ్ము. నీవు పిలువఁగనే వత్తుము. నీప్రవక్తలను మే మనుసరించె దము ” అని పలుకునాఁడు ఘోరదండన వెంబడించునని వారికి భయ సూచన నిమ్ము. “ మీ కేమార్పును గలుగఁబోదని మీ రొకప్పు డంటిరికదా !

అయినను మీరు స్వవినాశము గావించుకొనినవారియింద్లలో నివసించితిరి. వారి నేమిచేసితిమో మీకుఁ దెలిపితిమి. వారిని మీ కుదాహరణప్రాయులుగాఁ జేసితిమి.

వారు తమపన్నాగములఁ బన్నిరి. కాని, పర్వతములనైనఁ గదలింపఁగలవారికుట్టల నన్నిటిని దేవుఁడు తెలిసికొనఁ జాలి యుండెను. ”

కావున, దేవుఁడు ప్రవక్తలకుఁ జేసినవాగ్దానమునుండి తప్పి పోవునని తలంపకుము. దేవుఁడు శక్తిమంతుఁడు. పగ సాధించువాఁడు.

ఈభూమి మఱియొకభూమియై, స్వర్గము మఱియొకస్వర్గమై పోయినప్పుడు అద్వితీయుఁడును, జయశీలుఁడును నగుదేవునిమోలకు మనుష్యులు రాఁగలరు.

ఆదినమున దుష్టుల కొకరికొకరికి సంకెళ్ళు తగిలించఁబడును.

50. వారిబట్టలు నల్లబడియుండును. వారిముఖముల నగ్నియావ రించియుండును.

దేవుఁ డాయాయాత్మలకుఁ దగినబహుమానముల నిచ్చును. నిశ్చయముగా దేవుఁడు లెక్కతప్పకుండఁ జూచికొనుచున్నాఁడు.

మనుష్యజాతి భయసూచనం గొని, దేవుఁ డొక్కఁడే యని తెలిసికొని బుద్ధిమంతులు యోచించుకొనుటకై యీసందేశము పంపఁబడినది.

సూరా 15 గుట్ట.

మక్కా-99 పద్యములు-6 రుక్కులు.

అధ్యాయము 1.

దయాదాక్షిణ్యమూర్తియగు దేవునివేర.

అలీఫ్. లమ్. ర. ఇవి యాగ్రంథముయొక్కయు, దాని నిర్మల
పఠనముయొక్కయు సూచనలు.

కాండము 14

అవిశ్వాసు లెన్నియోసార్లు ముస్లిములు (భక్తులు) కాఁ
గోరెదరు.

వారు విందులను భోగములను ననుభవించుచు నాశపెట్టుకొని
యుండనిమ్ము. తుదకు వారికే సత్యము బోధపడును.

మేము స్పష్టసూచనల నీయనిదే యేపురములను నాశనము
చేసియుండలేదు.

ఏజనులును నానాశనము నిర్ణీతకాలమునకు ముందుగఁ గాని,
తరువాతఁగాని, కలుగఁగలదని చెప్పజాలరు.

వారు “ఓయీ! భయసూచనను దెచ్చితిని చెప్పువాఁడా!
నిన్ను పిశాచ మావేశించినది,

నీవే సత్యవంతుడవై నచో దేవతలతోఁగూడ మాయొద్దకు వచ్చి యుండువు ” అందురు.

తగినకారణము లుండినఁగాని మేము దేవతలఁ బంపము. అట్లు పంపినయెడల నవిశ్వాసులకు విశ్రాంతి కలిగి యుండవ.

నిజముగా మేము భయసూచనఁ బంపి, దానిని తప్పక రక్షించుచున్నాము.

10. ఇంతకుఁబూర్వమే పురాతనమతశాఖలవారికి ప్రవక్తలఁ బంపియున్నాము.

కాని, వచ్చినప్రవక్తల నందఱను వారు గేలి చేసినారు.

మక్కాలోని పాపులహృదయములు నట్టివే యగునట్లు చేయుదుము.

పూర్వులయుదాహరణము లున్నను వా రాతని నమ్మరు.

వారికొకకు స్వర్గద్వార మొకదానిని తెఱచి మీఱి కెక్కించుచున్నాము.

వారు “ నిశ్చయముగా మాకు మఱైక్కియున్నది. ఎవ్వరో యీమాయను గల్పించినారు ” అందురు.

అధ్యాయము 2.

మే మాకాశమున రాశిచక్ర మేర్పఱిచి చూచువారికి నేత్రానందకరముగా నలంకరించితిమి.

దొంగతనముగా వినువానినుండి తప్ప,

శిలాపాతముం గొనినసైతాను లందఱనుండియు దానిని రక్షింతుము. అట్లు వినువానిని రూపవంతమగుజ్వాల వెంటఁబెట్టఁగలము.

మేము భూమిని పఱచి, యంను పర్వతములను స్థాపించి.

పుష్కలముగా నందు సర్వమును బుట్టనట్లు చేసితిమి.

20. మీకును మీకు పోషింపనిజీవులకును అం దాహారము నాయ త్తపటిచితిమి.

ప్రతివస్తువుయొక్కకొట్టును మాయాధీనములోనే యున్నవి. ఆవస్తువులను కావలసినన్ని మాత్రమే మేము పంపెదము.

ఫలవంతముగ నొనర్చుగాలులను బాపి, స్వర్గమునుండి వర్షము దిగునట్లుచేసి, దానిలోఁ గొంత మీకుఁ ద్రాగ నిచ్చియున్నాము. దాని నొకచోఁ జేర్పఁగలశక్తి మీకు లేదు.

పుట్టించువార్తమును గిట్టించువారమును మేమే. అన్నివస్తువు లకును మేమే వారసులము.

మీలో నెవరు ముందు వత్తురో యెవరు వెనుక వత్తురో మాకుఁ దెలియును.

నీప్రభువు బుద్ధస్వరూపుఁడు, జ్ఞానమూర్తి, కావున నాతఁ డందఱను దిరిగి యొకచోఁ జేర్పఁగలఁడు.

అధ్యాయము 3.

నల్లబురద నచ్చుకట్టి యెండినజిగటమంటితో మనుష్యుని సృజించితిమి.

పిశాచము సంతకుఁబూర్వమే జ్వలించునగ్నితో నిర్మించితిమి.

దీనిని జ్ఞాపక ముంచుకొనుఁడు:—నీప్రభువు దేవతలతో, “నల్లబురద యచ్చువేసి గట్టిమట్టితో మనుష్యుని సృజింతును.

అతని నట్లు సృజించి నాప్రాణము నాతనియందుఁ బ్రవేశ పెట్టినప్పుడు మీ రాతనికి సాష్టాంగపడి యారాధింపుఁడు” అనెను.

30. అట్లే ‘ఇల్లీసు’ తప్ప తక్కినదేవత లందఱు నాతనినారా ధించిరి.

అతఁడుమాత్రా మారాధకవర్గములోఁ జేరఁడయ్యెను.

దేవుఁ డిట్లనుతో “ నీ వారాధకులలో నేల చేర లేదు ? ” అని యడుగ,

“ బురదతోడను మట్టితోడను నీవు నిర్మించిన మనుష్యునికి నమస్కరించుట నాకు పరువు తక్కువ కాదా ” అనెను.

దేవుఁడు “ అయిన నీవు మాసమక్షమునుండి తొలఁగి పొమ్ము. నీవు శఙ్కఁడవు.

ఆశాపము ప్రశయదినమువఱకును నీకుండఁగల ” దన నాతఁడు,

“ ప్రభువా ! మనుష్యుఁడు చచ్చినవారినుండి లేచవఱకును నా కాశాపము తగులకుండ తడ విమ్ము ” అని వేడికొనెను.

దేవుఁడును, “ నీవు ప్రశయదినమువఱకును,

విశ్రాంతినొంది యుండు ” మనెను.

అతఁడు “ ప్రభువా ! నీవు నన్ను మోసపుచ్చితివి. అట్లే నేను వారికి భూమియందు సర్వమును బాగుగఁ గనఁబడఁజేసి వానితో,

40. “ నీకువిశ్వాసులగుకింకరులను దప్ప తక్కినవారిని మోస పుచ్చెద ” ననెను.

దేవుఁడు “ ఇదియే నాతో క్రమమైనమార్గము.

“ మోసపోయి ని న్ననుసరించువారిపైఁ దప్ప నితరులపై నీ కెట్టియధికారమును నే నీయను ” అనెను.

నిశ్చయముగా వారిలోఁ బ్రతిపురుషునకును నరకమే విధింపఁ బడియున్నది.

దాని కేడుద్వారములున్నవి. ప్రతిద్వారమునొద్దను కొండఱు పిశాచులు గుంపులుకట్టి యుందురు.

అధ్యాయము 4.

కాని, భక్తులగువా రుద్వానవనములయందు సెలయేళ్ళదరిని వసింపఁగలరు.

“ అందు నిశ్చింతతో సురక్షితముగఁ బ్రవేశింపుఁడు. ”

వారిహృదయములనుండి యీర్ష్యయనుదాని నంతటినిఁ దీసి వైచెదను. అచట వారు సోదరులవలె నుండి శయ్యలపై నొకరికొక రభిముఖముగాఁ గూర్చుండి యుందురు.

అచట వారి కాయాస ముండదు. వారి నచటనుండి యెవ్వ రును వెడలఁగొట్టఁ జాలరు.

నాయూదార్యమును దయను నాకింకరులకు చాటి చెప్పము.

50. నాదండన యతిఘోరమని వారికిఁ దెలియఁజేయుము.

ఇబ్రాహీమునతిఘులఁగూర్చి వారి కెఱింగింపుము.

వా రాతనియొద్ద కేఁగి స్వస్తివచనముం బలుక నాతఁడు “ మిమ్ముఁజూడ నాకు భయమగుచున్న ” దనెను.

వారు “ భయపడవలదు. నీకు సుపుత్రజననముఁగూర్చిన వార్తను దెచ్చియున్నా ” మనిరి.

అతఁడు “ ఏమి ! జరాభారుడనైయున్న నాకు సుపుత్రజనన వార్తయా ? ఇది చోద్యముగ నున్నది. మీ రేల వచ్చితిరో సత్యమును వచింపుఁ ” డన వారు,

“ నీ వాశనువిడనాడవలదు. మేముపలుకునదిసత్యమే ” యనిరి.

అతఁడు “ తప్పతోవఁ బట్టినవారుతప్ప దేవునిదయఁగూర్చి యెవ్వరును నిస్పృహలు కారు.

అయిన నోదూతలారా, మీకు నాతో నేమిపని ” యని యుడుగ వారు,

“ ఈ ప్రజలలో ‘ లూటు ’ కుటుంబమువారుతప్ప నందఱును పాపులే.

అకుటుంబములో నాతనిభార్య వెనుకబడును గనుక,

60. ఆమెను దప్ప నాతనికుటుంబము నంతటిని మేము రక్షింతు ” మనిరి.

అధ్యాయము 5.

ఆదూతలు లూటుగృహమున కేగ నాతఁడు,

‘ మీ రెవ్వరో నాకుఁ దెలియ ’ దనెను.

వారును “ అవునుగాని, మీజనులు సందేహించునొక

కార్యమునిమిత్తమై మేము నీయొద్దకు వచ్చి యున్నాము.

మేము సత్యసందేశహరులము.

కావున నర్ధరాత్రీమప్పుడు నీకుటుంబమును దోడ్కొని, వారి వెనుకనే యంటియుండి మీ రందఱును వెనుదిరిగి చూడక, మీకా జ్ఞయైనచోటివఱకును నడిచి పొమ్ము ” అనిరి.

తెల్లవారుసరి కీప్రజ లొకమనుష్యుఁడును లేకుండ నాశమగు దురని మాకుఁ దెలిసియే వారి కిట్టియాజ్ఞ నిచ్చితిమి.

కొత్తమనుష్యులరాకవార్త విని యాపురప్రజ లందఱును లూటుగృహమునకు సంతోషముతో నేతేర నాతఁడు,

“ ఏరు నా కతిథులు కావున న న్నవమానింపకుఁడు.

దేవునికి భయపడి నన్ను సిగ్గుపాలు చేయకుఁ ” డని వేడికొనెను.

70. వారు, “ నీ వెవ్వరికిని నాతిభ్య మీయఁ గూడ దని మేము నిషేధించియుండలేదా ? ” యని యడుగ నాతఁడు,

“ మీ రిట్లు ప్రవర్తింపనొచినచో నిదిగో నాపుత్రిక ” లని వారిని చూపించెను.

ముహమ్మదా ! సజీవుడవగునీయాన ! వారు మోహంధులై కన్నుఁగాన కుండిరి.

కావున నుదయమగుసరికి వారిపై గొప్పతుపాను వీవ నారంభించెను.

అప్పుడు మేము పురమును బోరగిలఁబడునట్లు చేసి వారిపై నిటుకలవర్షము గురియించితిమి.

జాగ్రత్తగా యోచించుకొనువారికి నిశ్చయముగా నిందు సూచనలు కలవు.

ఈపురము లన్నియు రాజమార్గములో నున్నవే.

విశ్వాసుల కిందు నిశ్చయముగా సూచన లున్నవి.

ఎల్ ఐకా లోని ప్రజలుకూడ పాపులే.

కావున మేము వారిపైఁ బగఁదీర్చికొన నవి రెండును స్పష్టో దాహరణము లయ్యెను.

అధ్యాయము 6.

80. హెడ్జిర్ అను గుట్టయందలి ప్రజలును దేవదూతల నసత్య వాదులుగాఁ బరిగణించిరి.

మేము వారికి మాసూచనలను జూప వారు వానినుండి విముఖులైరి.

వారు తమరక్షణకొఱకు పర్వతములను ద్రవ్వె యందు వసతుల నేర్పఱచికొనిరి.

కాని, యుదయముననే వారిపై గొప్పతుపాను వీవఁగా

వారి కష్టనుంతయు వృథ యయ్యెను.

మే మీ స్వర్గమర్తములను నా రెండింటికిని మధ్యభాగమును మంచియు దేశముతోడనే సృజించి యున్నాము. నిశ్చయముగా ఘంటానాద మాసన్నమై యున్నది. కావున నోముహమ్మదా! నీవు దయతో వారిని ఊమింపుము.

నీ ప్రభువే సృష్టికర్త, బుద్ధస్వరూపుఁడు.

నీ కింతకుపూర్వమే సప్తశ్లోకి యనుస్తోత్రమును, ప్రభావంత మగు కురానును బ్రసాదించియే యున్నాను.

కొండ ఆవిశ్వాసులకుఁగూడ మే మిచ్చినమంచివస్తువులవైపు నీవు తేటిపాఱఁ జూడ నక్కఱలేదు. వారినిగూర్చినచింత నీకు వలదు. విశ్వాసులను నీతెక్కలనీడకిందికి చేర్చికొనుచు,

“ స్పష్టమగుసూచనను దెచ్చినవాఁడను నే నొక్కఁడనే ”
అని చెప్పుము.

90. ఈకురానును భాగములుగా విడదీసి,

కొన్ని విశ్వసనీయము లనియుఁ గొన్ని యవిశ్వసనీయము లనియుఁ జెప్పవారిని మేము శిక్షింతుము.

నీప్రభువునాన, వారిలోఁ బ్రతిమనుష్యునినుండియు,
వారికృత్యము లన్నిటిఁగూర్చియు మేము లెక్క తీసి
కొందుము.

కావున నీయాజ్ఞ యైనదానిని బహిరంగముగఁ జూటుము. దేవునితో నితరదైవములఁ జేర్చువారిసాంగత్యమునుండి తొలఁగుము.

నిశ్చయముగా ని న్నపహసించి దేవునికి సములుగా మఱి కొండఱదైవముల లేవనెత్తువారి కెదురుగా మీపక్షమును మే మవ లంబింతుము.

తుదకు వారు తమ తెలివితక్కువను దెలిసికొనఁగలరు.

ఇప్పుడు వారు పలుకు పలుకులవలన నీహృదయము దుఃఖించు నని మాకుఁ దెలియును.

కాని నీవు మాత్రము నీప్రభువుయొక్కయు, నాతనిభక్తులయు, స్తోత్రములం జేయుచు,

నీకు కాల మాసన్నమగువఱకును నీప్రభువును గొలిచి యుండుము.

సురా 16. తేనెటీగ.

మక్కా—128 పద్యములు-16 రుక్కులు.

అధ్యాయము 1.

దయావాక్షిణ్యమూర్తియగు దేవునిపేర.

దేవుఁ డుద్దేశించిన ప్రళయసమయము రాకతప్పదు. కావున దానిరాకను త్వరపెట్టకుము. అతఁడు ప్రభావతుఁ డగుఁగాక ! అతనితో వారు చేర్చుదైవము లందఱకంటె నాతఁ డుచ్చస్థాన మధిష్ఠించి యుండుఁగాక !

తన కిష్టులైనకింకరులపైఁ బరిశుద్ధాత్మను వ్రాలఁ జేయుటకు, తనయాజ్ఞమీఁదుగా దేవతలను బంపి యాకింకరులకు, “ నేనుతప్ప మఱియొక దేవుఁడు లేఁ డని వారికి భయసూచన నిమ్ము. నాకు భయపడుము ” యని దేవుఁ డాజ్ఞాపించును.

తనసత్యము వ్యాపించుట కితఁడు స్వర్గమర్త్యముల సృజించి

నాడు. తనతో జేర్చినయితరదైవములపై నాతఁ డధికారి యగుఁ కాక !

మనుష్యు నాతఁ డొకతడిపురుగునుండి స్పృశించినాడు. అయి నను మనుష్యుఁ డతనిని బాహుటముగా నిందించుచున్నాఁడు.

ఇతఁ డబతువులు—వాని నాతఁడు నీకొఱకు సృజించినాడు. వానినుండి నీకు వెచ్చనివస్తువులును, ఉపయోగకరములగు నితరవస్తువులును లభించును. వానిని నీవు భక్షింతువు.

వానిని నీవింటికి తెచ్చునప్పుడును, పచ్చికమేతకై తోలుకొని పోవునప్పుడును, నవి నీ కానందకరము లగుచుండును.

నీవు మిక్కిలి కష్టపడక మోయలేనిభారముల నవి నీకొఱ కితరదేశములకు మోసికొని పోవును. నిజముగా, నీప్రభువు దయా దాక్షిణ్యమూర్తి.

నీవు స్వారిచేయుటకును, నీ కలంకారప్రాయములుగను, నాతఁడు నీకు గుఱ్ఱములను, కంచరగాడిదలను, గాడిదలను, నీకిచ్చి యున్నాఁడు. నీకుఁ దెలియనియితరవస్తువులనుగూడ నాతఁడు నీకుఁ బ్రసాదించియున్నాఁడు.

“సరియైనమార్గమును జూపుటకు దేవుఁడే సమర్థుఁడు. కొందఱు దాని నతిక్రమింతురు. అయినను నాతఁడు నిన్ను మంచి తోలివలె నడిపింపవలసనిన నట్లే చేసియుండును.

అధ్యాయము 2.

10. స్వర్గమునుండి వర్షము గురియించువాఁ డతఁడే. దానినుండియే నీకు తాగుటకు నీరు దొరకును. దానినుండియే నీకు మొక్కలును బచ్చికయుఁ గలుగుచున్నవి.

దానినుండియే యాతఁడు ధాన్యము, ఆలివ్వుత్రములు, ఖర్జూరపుచెట్లు, ద్రాక్షలు, సర్వివిధములగు ఫలములను నీకొఱకు

పుట్టించుచున్నాఁడు. నిజముగా నాలోచించుచానికి దీనియందే సూచనలు కనుపించును.

అహోరాత్రముల నాతఁడు నీకు దాసులుగాఁ జేసినాఁడు. సూర్యచంద్రులును, నక్షత్రములును నాతనియాజ్ఞచే నీకు దాసులగుచున్నాఁడు. నిజముగా బోధపఱచుకొనువారి కింక సూచనలున్నవి.

పుష్పిపై చిత్రవిచిత్రము లగువస్తువుల నన్నిటి నాతఁడు నీకొఱకు సృజించియున్నాఁడు. జ్ఞాపకమున్నవారికి నిజముగా నిందు సూచన లున్నవి.

సముద్రమునుగూడ నతఁడు సీయధీనము చేసినాఁడు. దాని లోనిచేఁపలను నీవు తినుటకును, దానియందలిరత్నములను నీవు ధరించుటకును, దానితరంగములపైఁ దేలియాడునావలపై నాతఁడు నీకొఱ కితరదేశములలో నుంచియున్నధనములఁ గనుగొనుటకును, దీని కంతటికిని నీ వాతనికి తిరుగ వందనముల నర్పించుటకును, నాతఁడట్లు చేసియున్నాఁడు.

భూమి సీతోఁగూడఁ దిరుగకుండునట్లు దానిపై నాతఁడు గొప్పపర్వతముల నుంచియున్నాఁడు. నీకు దారిఁజూపుటకు నదులు, మార్గములు, మార్గపుగుఱుతులుఁగూడ నాతఁడుంచియున్నాఁడు.

నక్షత్రములును జనులకు దారిఁ జూపుచుండును.

ఇట్లు సృష్టి చేసినవాఁడు సృష్టి చేయనివానినె పోలియుండు టెట్లు ? ఆలోచించుకొనవేల ?

దేవుఁడు నీ కిచ్చినవరములను దలంచినచో, వానిని నీవు లెక్కపెట్టలేవు. ఆహా ! నిశ్చయముగా దేవుఁడు దయాదాక్షిణ్య మూర్తి !

నీవు దాఁచికొనినదానిని, బయలుపెట్టుదానినిగూడ దేవుఁడెఱుంగును.

20. నిజమైన దేవుడు తప్ప నితర దైవములు సృష్టింప సమర్థులు కారు. సరేకదా, తామే సృష్టింపబడుచున్నారు.

వారు మృతప్రాయులు, నిర్జీవులు,

తా మెప్పుడు లేచెదరో వారికిఁ దెలియదు.

అధ్యాయము 3.

నీ దేవుఁ డొక్కఁడే. రాబోవుజీవనమునుగూర్చి నమ్మనివారు నాస్తికులు, గర్వితులు.

నిస్సందేహముగా దేవుఁడు వారు దాచినదానిని, బయలు పెట్టిన దానినిఁ గూడఁ దెలిసికొనును. గర్వితుల నాతఁడు ప్రేమింపఁడు.

వారిని “ఈసీప్రభువు నీ కేమిపంపినాఁ”డని యడుగఁగా వారు “తాతలనాటిప్రాంతకథ” లని పలుకుదురు.

అందుచే రక్షణదినమున వారు తమసర్వభారమునేకాక తమ ప్రేరణచే మూఢులై తప్పుతోవం బడినవారిభారమునుగూడ మోయవలయును. అది వారికిఁ గష్టదాయక మగుభారము కాదా?

అధ్యాయము 4.

వారికిఁ బూర్వులును గుట్టలు పన్నిరి. కాని, దేవుడు పునాకు లతోఁబాటు వారియిండ్లను త్రవ్వవేయఁగా నింటికప్పులు వారితలలపైఁ బడెను. వారికిఁ దెలియకుండఁగనే వారిని దండన వెంబడించెను.

రక్షణదినమునఁగూడ దేవుఁడు వారిని సిగ్గులపాలు చేయును. “మీరు వివాదములాడి నాతో జతగూర్చినమీదేవు ళ్లేరి?” అని యాతఁడడుగును. అప్పుడు వారిలో జ్ఞానసంపన్నులు, “నిశ్చయముగా నీదివనమున నమ్మనివారికి లజ్జయుఁ గీడును గలుగును” అందురు.

తమయాత్మలపైఁ దామే పాపము చేసికొని, దేవతలచే మృతిఁగొంచినవారు, “మేము పాపము చేయలేదు” అని లొంగి పోవుదురు. కాని, మీ రేమిచేసితిరో దేవుని కెఱుక !

కావున, మీరు నరకద్వారములఁ బ్రవేశించి యచటనే చిర కాల ముండుండు. గర్విష్టులవాసస్థానము మిగుల భయాోషేత మైనది.

30. కాని, దైవభీతిపరులను, “మీప్రభువు మీ కేమి ప్రసాదించి నాడని యడుగఁగా “సర్వోత్కృష్టమైన మేలునే యొసగినాఁడు. మంచిచేసినవారి కిహమందుమంచిలాభమును పరలోకమందు మంచి హర్ష్యము నొసగినాఁడు. దైవభీతిపరులవాసస్థాన మతిసాఖ్యావహ మైయుండును” అని వారు పలుకుదురు.

వారు నందన (ఈడెను) వనములఁ బ్రవేశింతురు. అచటి చెట్లనీడలయందు సెలయేళ్ళు ప్రవహించుచుండును. వారికోర్కెలన్నియు వారి కక్కడ చేకూఱును. తనయెడ భీతి కలిగి వర్తించు వారిని దేవుఁ డిట్లనుగోహించును.

వారు పుణ్యవంతులు గావున, దేవతలు వారియాత్మలను పరి గోహించుచు వారితో “మీకు శాంతి కలుగుఁగాక! మీకష్టము లకు ఫలితముగా స్వర్గమును బ్రవేశింపుఁడు” అని చెప్పుదురు.

విశ్వాసరహితు లైనవారిపై మృత్యుదేవతలు పడుటయో దేవునిశిక్ష కలుగుటయో సంభవించును. వారిపూర్వులు నట్లే యను భవించిరి. దేవుఁడు వారి కన్యాయము చేయలేడు. వారియాత్మలకు వారే యన్యాయము చేసికొనినారు.

వారు చేసికొనిన నుష్కృత్యము వారినే కొట్టెను. తాము కేలి చేసినది తమ్ము చుట్టుముట్టికొనెను.

అధ్యాయము 5.

దేవునితో నితరదైవములఁ జేర్చినవారు, “అతని యిష్టమై

నచో, మేముగాని మాపూర్వులుగాని యాతనిఁ దప్ప నితరులను బూజించి యుండము. అతనియాజ్ఞ లేనిదే దేనినిగూడ నిషేధించి యుండము ” అన్నారు. వారిపూర్వులు నిట్లేసంచరించిరి. అయినను ప్రవక్తలు చేయవలసినది బహిరంగబోధనతప్ప మఱేమియున్నది ?

ప్రతిజాతివానికి నొకప్రవక్తను బంపి, “ దేవుని బూజింపుడు. తాగాతు (ఒక యరేబియాదేశపువిగ్రహము) నుండి తొలగి పొండు ” అని చెప్పితిమి. అందు కొందఱు దేవునిచే మార్గము తెలుపఁబడినవారును గొందఱు త్రోవ తప్పవలసినదిగా విధింపఁబడిన వారును నైయుండిరి. కాని యాదేశములకుఁ బోయిన యాప్రవక్తల నసత్యవచనులనుగా గణించినవారి కేమైనచో కనుఁగొనుము !

నీకు వారిరిక్షణఁగూర్చి యూతురతిగా నున్నచో, తాను తప్పు త్రోవఁ దీసికొనిపోవ నిశ్చయించినవారిని మంచిత్రోవఁ బెట్టఁ డనియు వారికి సహాయు లెవ్వరు నుండఁబోరనియుఁ దెలిసికొనుము.

“ ఒకసారి చనిపోయినవారిని దేవుఁడు తిరిగి లేవనెత్తఁ ” డని వారు దేవునియూఁ పరమప్రమాణము చేయుదురు. కాని ప్రజలు తెలిసికొనలేకపోయినను,

వారివివాదవిషయమును బరిష్కరించుటకును, అవిశ్వాసు లసత్యవాదు లని తెలుపుటకును నాతనివిధికృత్య మొకటి యున్నది.

40. మే మొకవస్తు వుండవలెనని సంకల్పించుకొని “ రమ్మ ” అనినంతనే యది వచ్చును.

అధ్యాయము 6.

దేవునికొఱకు బాధలుపడి దేశమును వదలి పారిపోయినవారి కీలోకమున నిశ్చయముగా మంచియేర్పాటులఁ జేసెదము. తెలిసి కొనఁగలిగినచోఁ బరలోకమునందును వారికి గొప్పలాభము కలుగఁ గలదు.

కష్టముల నోర్పుతో సహించి ప్రభువునందు నమ్మకము గల వారు వారే !

వారివిధికృత్యములను వారికిఁ దెలిపితిమి. దైవగ్రంథములతో
నింతకుఁబూర్వ మావేశపరవశులైనవారిని దప్ప. నితరులఁ బంపలేదు.

ఈసంగతి నీకుఁ దెలియనిచో, నిషిద్ధగ్రంథముగలవారి నడిగి
జనులకుఁ బంపినదానిఁగూర్చి నీవు వారికి స్పష్టముగాఁ దెలిపి, వారిని
దానిగూర్చి బాగుగఁ నాలోచింపఁ జేయుము.

ఏమిది ! కుట్రలుపన్ను వారికిఁ దిభూమిని దేవుఁడు బ్రద్దలు
చేయఁడని కాని, వారు తలంపని దిక్కునుండి యొకశిక్ష వారికిఁ
గలుగదనికాని,

వారిటు నటు వచ్చుచుఁ బోవుచున్నప్పుడు తన్ను తిరస్కరింప
లేనిఁ సుయమున నాతఁడు తమ్ముఁ బట్టికొనఁడని కాని,

మెల్లమెల్లగ ఊమింపఁజేయునొకరోగమును వారిపైఁ బంపఁ
డనికాని, నిర్భయముగ నున్నారా ? కాని, నీప్రభువు నిశ్చయముగ
దయాపరుఁడు ; దాక్షిణ్యమూర్తి !

దేవుఁడు సృజించినప్రతివస్తువును దననీడను కుడివైపునకును,
నెడమవైపునకును బంపి యాతని మ్రోల దీనముగ సాష్టాంగపడు
చుండుటను వారు కాంచలేదా ?

స్వర్గమర్త్యములయందు జంగమవస్తువులును, దేవతలును
గూడ దేవునియెదుట భక్తితోఁ బ్రణమిల్లి గర్వరహితు లగుదురు.

50. వారు తమపై నున్న ప్రభువునకు భయపడి యాతనియాజ్ఞ
లను నిర్వర్తింతురు.

అధ్యాయము 7.

మీ రిద్దఱుదేవుళ్ళ నారాధింపకుఁడు. దేవుఁ డొక్కఁడే.
కావున నన్నే—పూజింపుఁడు ” అని దేవుఁ డనినాఁడు.

స్వర్గమర్త్యములందలి దంతయు నాతనిదే. అతనికే నిరంతర

సేవ సలుపవలయును. అయిన నాతనికిఁ దప్ప మఱవారికి నేల భయపడియెదరు ?

మీకుఁ గలసౌఖ్యము లన్నియు దేవుఁడు ప్రసాదించినవే. కావున మీకుఁ గట్టము గలిగినప్పుడు సహాయమున కాలని నాశ్రయింతురు.

కాని, యాతఁడు నీకష్టమును తొలగించినంతనే మీరు తిరిగి యాతనికి సమానులఁ గొందఱఁ గూర్తురు.

మావరములఁ బడసి మీ రెంతకృతఘ్నులుగ నున్నారో తెలుపుట కిది చాలును ! కావున నిపుడు సుఖముల ననుభవింపుఁడు. తుదకు సత్యమును దెలిసికొనఁగలరు.

విగ్రహములఁగూర్చి వారికిఁ దెలియనే తెలియదు. మే మొసగిన యైశ్వర్యములను వానికై కొంత యుపయోగింతురు. మీ యీ కృత్యములకు దేవునియెదుట సమాధానము చెప్పవలసి యుండును.

దేవునికిఁ గుమార్తె లున్నారని వారు చెప్పుదురు. అతనికి జయ మగుఁగాక ! కాని తమకుఁ గుమార్తెలు పుట్టుట మాత్రము వారి కిష్టము లేదు.

వారిలో నెవ్వరికైనను గుమార్తె పుట్టిన దని యెవ్వరైనఁ జెప్పినచో వారు మొగములు ముడిచికొని విచారగింతు లగుదురు.

ఇది దుర్వార్త యనుకొని యాతఁడు జనులనుండి తొలగిపోయి యొంటరిగ నణగియుండును. అవమానమునకోర్చి యాశిశువును పెంచునా ? లేక బ్రతికియుండఁగనే భూమిలోఁ బూడ్చివైచునా ? వారియూహలు తప్పులు గావా ?

60. పునర్జన్మమునందు నమ్మకము లేనివారి నందఱను జెడుగైన దానితోఁ బోల్పవచ్చును. దేవునిమాత్ర మత్యుచ్చమగుదానితోఁ బోల్పఁ దగినను. అతఁడు సర్వశక్తుఁడు, సర్వజ్ఞుఁడు.

అధ్యాయము. 8.

మనుష్యులు చేయుదుష్కృత్యముల కన్నిటికి దేవుడు శిక్షనే విధించుచో భూమిపై నాతడు జీవుల నుంచనే యుంచకుండును. కాని, యాతడు వారికి గొంతకాలము వ్యవధి నిచ్చును. వారికాలము వచ్చినయెడల వా రాలస్యము చేయజాలరు. అకాల మొకగంట యైన నాగజాలదు.

తమ కిష్టములేనివానిని వారు దేవుని కారోపింతురు. తమస్థితి మంచిదని వారివారుక లసత్వము లాడుచుండును. కాని, నిశ్చయ ముగా వారి కగ్నిగుండము సిద్ధముగా నున్నది. దానియందు మొట్ట మొదటఁ బ్రవేశింపవలసినవారు వారే!

దేవునియాన! పూర్వ మాయాజాతులవారికి ప్రవక్తలఁ బంపి యుంటిమిగాని, సైతాను వారికిఁ బనిఁ గల్పించి, నేఁడు వారికిఁ బ్రభు వైనాఁడు వారికి ఘోరశిక్ష రానున్నది.

దైవగ్రంథమును మేము నీకొక్కనికే పంపినాము. దాని మూలమున వారి వాదవిషయములఁ గూర్చినసందేహములఁ దీర్చి, నమ్మినవారి కది మార్గోపదేశకమును దయాన్వితమును నగునట్లు నీవు చేయవలయును.

భూమి నిర్జీవమైనపిదప దేవుడు స్వర్గమునుండి నీటినిఁ బంపి దానిని పునర్జీవింపజేయును. వినఁగలవారికి దీనియం దొక సూచన యున్నది.

అధ్యాయము 9.

పశువులుగూడ మీకు బోధించుచున్నవి. వానియుదరముల లోని కసవునుండియు, నెత్తురునుండియు, మీకు స్వచ్ఛమగు పాల

నిచ్చుచున్నాము. దానిని త్రాగువారి కది మనోరంజకముగ నుండును.

పండ్లరకములలో మీకు ఖర్జూరమును, ద్రాక్షల నిచ్చితిమి. అవి మీకు మంచియాహారమును, ద్రాక్ష రసముచు నొసగుచున్నవి. నిజముగా నాలోచించువారికి వీనియందు సూచనలు కాన్పించు చున్నవి.

ప్రభువు త్రేనెట్టింగ తో, “పర్వతములయందును, చెట్లయందును మనుష్యులు మీకొఱకు నిర్మించుగూళ్ళయందును వాసముల నేర్పఱచుకొనుము.

అన్నిరకముల పండ్లను దినుము. మీప్రభు వేర్పఱచిన తిన్నని దారులలో నడువుము” అని బోధించెను. దానియుదరమునుండి రంగురంగులమధువు పుప్పటిల్లుచు మనుష్యుని కౌషధముగా నుపయోగించును. యోచించువారికి దీనియందు నిశ్చయముగా నొకసూచన యున్నది.

70. దేవుఁడు మిమ్ము సృజించినాఁడు. కొలఁదికాలములో నాతఁడు మిమ్ము తనదరికిఁ జేర్చికొనును. మీలోఁ గొందఱిని జిన్ననాటి వృత్తాంత మంతయు మఱపునకువచ్చు తుచ్చపుముసలితనమువఱకు జీవింపనిచ్చును. ఆహా! దేవుఁడు సర్వజ్ఞుఁడు, సర్వశక్తుఁడు!

అధ్యాయము 10

జీవనమునకుఁ గావలసినవస్తువుల నాతఁడు మీలోఁ గొందఱికి తక్కినవారికంటె నెక్కువగ నిచ్చియున్నాఁడు. కాని, హెచ్చుగఁ బడసినవారు తమకుడిచేతులలోఁ జిక్కియున్నతమ బానిసలకు తమ కున్నదానిలోఁ గొంతపా లీయ నొల్లరు. ఏమిది? వారు తమ యైశ్వర్య మంతయు దైవప్రసాదము కా దనుకొందురా?

ఇది గాక, దేవుఁడు మీజాతినుండియే మీకు భార్యల నిచ్చి

యన్నాడు. మీభార్యలవలనఁ గొడుకులను మనుమలను నిచ్చి
యన్నాడు. మీకు మంచివస్తువులను బ్రసాదించి యన్నాడు.
ఏమి! వా రింకను తుచ్చవిగ్రహములను నమ్మెదరా? దేవునివర
ములఁ జేకొని వారు కృతఘ్ను లగుదురా?

స్వర్గమునుండికాని, భూమినుండికాని యొకయన్నపుమెతుకు
నైన నీమఁజాలక స్వయముగ శక్తిమంతులు గానివారిని వారు
దేవునితోఁ జేర్చి పూజింతురు!

కావున దేవునికి సాటివారల నేర్పఱుపకుఁడు. నిజముగా
దేవుఁడే జ్ఞానవంతుఁడు. మీరు కారు.

తనప్రభువునకు సొత్తయి, దేనిపైనను హక్కు లేనిబానిసకును
మావలన సర్వసంభారములను గొని గుప్తముగను రహస్యముగను,
భిక్షము నొసగువానికిని, దేవుఁడు తారతమ్యము నేర్పఱచినాఁడు.
వారిద్దఱును సమాను లగుదురా? దేవుఁడు స్తుతింపఁబడుఁగాక!
అట్లు కానేరరు. అయినను నీవిషయము చాలమందికిఁ దెలియదు.

పుట్టిననాఁటనుండియు మూఁగయై దేనికిని శక్తిలేక తనప్రభు
వునకు భారమై యొక్కడి కేఁగినను నపజయముతో తిరిగివచ్చుమను
ష్యుఁడును, న్యాయవంతుఁడై సన్మార్గావలంబియగువాఁడును సమా
నులగుదురా?

అధ్యాయము 11.

స్వర్గమర్త్యములరహస్యములు దేవునివి. తుదిగడియ తెప్ప
పాటుకాలమో యంతకు తక్కువగనో యుండును. నిజముగా దేవుఁ
డన్నిటికిని సమర్థుఁడు.

మీతల్లులగర్భమునుండి దేవుఁడు మీ మృజ్ఞానులనుగా సృజించి
నాఁడు. కాని, పిదప శ్రవణము, దృష్టి, హృదయము ననువానిని

బ్రసాదించినాఁడు. బహుశః మీ రతనికి నమస్కృతుల నొనర్ప
రనియే యాతఁ డట్లు చేసినాఁడు.

స్వర్గప్రాంగణమున నాతనికి వశములై యున్న పక్షులను వారు
విలోకింపలేదా? దేవుఁడు తప్ప నితరులు వానిని స్వహస్తగతము
లుగ నుంచుకొనలేక. విశ్వాసులగువారి కిదే చిహ్నములున్నవి.

80. దేవుఁడు మీరు నివసించుటకు గుఱాదముల నిచ్చియున్నాఁడు.
మీ బసలను మార్చికొనినప్పుడును, బసలు చేయనప్పుడును, చులుక
నగా నుండుట కాతఁడు మీగుఱాదములకు తోళ్ళి నిచ్చియున్నాఁడు.
తాత్కాలికముగా మీ కుపయోగపడుటకుఁ గావలసినసామగ్రి
కొఱ్ఱకై వానినుండి మీ కున్నవి, మెత్తినికచ్చులను నొసగి
యున్నాఁడు.

తాను సృజించినవస్తువులనుండి దేవుఁడు మీకు నిలువ నీడను
మీవసతులకొఱకుఁ బర్వతములను, బాడవేఁజిమినుండి మిమ్ముఁ
గాపాడుటకు వస్తులను, యుద్ధములకు మీ కపాయములేకుండ
సంగరక్షలను నిచ్చియున్నాఁడు. మీ శాతవియకనములోకి వత్తురను
నుద్దేశముతో నాతఁడు సంపూర్ణానుగ్రహమును జూపుచుండును.

వారు నీమాటలను వినక వెనుదిరిగినను వారికి బోధించుచుం
డుట నీనిర్మలవిధి యై యున్నది.

వారు దేవునిదయామయత్వము నొప్పుకొనియు నాతని నిరా
కరించి యందఱును దైవద్రోహులగుచున్నారు.

అధ్యాయము. 12.

కాని యొకానొకనియందు బ్రతిహతీనుండియు నొకసాక్షి
బయలుదేరును. నాఁడు దైవద్రోహులు సాకులు కల్పించుకొనుట
కనుజ్ఞ యుండకు. వారు దేవునిదయకుఁ బాత్రులు కారు.

జుతిగా నుప్పవర్తనులైనవారు తను బాధను కండ్లారఁ గాంచి నప్పుడు వారికి శిక్ష యేమాత్రమును తగ్గకుండు. దేవుఁడు వారివైపుఁ జూపుటకై నను ననుగ్రహింపఁడు.

దేవునికి సమానులఁ గల్పించినవా రాసమాన దేవతను జూచి నప్పుడు దేవునితో “ప్రభువా! నీవుగాక నీతో సమానులని మేము కల్పించినవారు వీరే?” యని పల్కఁగా వారు “నిశ్చయముగా మీ రసత్యవాకులకు” అని బదులు చెప్పెదరు.

ఆసినమున వారు దేవునికి సములగుదురు. వారు దేవునితో సమానులుగాఁ గల్పించినదేవతలు కంటి కగపడకుండు మాయ మగుదురు.

దైవద్రోహులై దైవపథమునుండి యితరులను మఱల్పిన వారికి వారి దుష్టచరితముకొఱకు శిక్షవైశిక్షను నిధించెదము.

ఒకానొక దినమునఁ బ్రతిజాతినుండియు నొకసాక్షిని బిలిచె దము. మార్గదర్శకమై సందేహములఁ బాపి, రక్షణోపాయమై, దైవాధులగువారికి మంచివార్తను తెచ్చునీగ్రంథమును నీకుఁ బంపి యున్నాము. కావున మక్కావాస్తవ్యులనుండి సాక్షిగా నిన్నుఁ బిలిచెదము.

అధ్యాయము 13.

90. నిజముగా బంధువులయెడల న్యాయమును మంచితనమును జూపి వారిని బహూకరింపవలెనని దేవునియొజ్జ. అట్లే శార్జన్యమును, చెడతనమును, బాధను వర్జింపవలె నని యాతఁ డాజ్ఞాపించి యున్నాఁడు. మీరు జాగ్రత్తగానుండుట కారఁడు మీకు భయసూచకల నొసగియున్నాఁడు.

దైవసంబంధమగు నొడంబడికలో మీరు చేరింపుడు దాని

నుండి మఱలక యుండుడు. మీరు ప్రమాణము చేసినపిదప దాని నుండి తొలగిపోకుండు. మీకు ప్రతినిధిగా దేవుని నేర్పఱచి కొని యున్నారు. నిశ్చయముగా మీరు చేయునదంతయు దేవునికిఁ దెలియును.

మఱి కొన్ని జాతివారలకంటె మీ రధికసంఖ్యాకులరు కదా యని, గట్టిదారమును వడకి దానివుటివిప్పివేయునామెవలె నొకరితో నొకరసత్యప్రమాణములఁ జేసికొనకుండు. ఈవిషయములో దేవుఁడు మిమ్ము శోధించుచున్నాఁడు. రక్షణదినమున దేవుఁడు మీమీ వివాదములను దీర్చఁగలఁడు

దేవుని కిష్టమైనచో నాతఁడు మి మ్మందఱ నొక్కజాతివారిఁ గనే చేసియుండును. కాని యాతని కిష్టమైనవారిని మంచితోప లోను నిష్టములేనివారిని తప్పతోవలోను నాతఁడు నడిపించును. మీమీకృత్యములకు నిశ్చయముగా మీరు బాధ్యుల రగుదురు.

కావున నొండొరుల మోసపుచ్చవలెనని ప్రమాణములఁ జేయకుండు. అట్లుచేసినచో గట్టిగా నానుకొనియున్నకాలు జాఱును. మీ రితరులను దైవపథమునుండి తప్పించినందుకు కీడు ననుభవింపఁ గలరు. గొప్పశిక్షను బొందఁగలరు.

మీరు దేవునితోఁ జేసికొనిన యొడంబడికను తుచ్ఛధన మునకై యమ్మివేయకుండు. మీరు దేవునియొద్ద నుంచికొనిన దంత కంటె సమూల్యమైనదని మీకు జ్ఞానమున్నచోఁ దెలియఁగలదు.

మీయొద్దనున్నదంతయు సశించునదే. దేవునియొద్ద దాఁచి కొనినదే శాశ్వతము. ఓర్పుతో సహించియుండువారికి, వారియుత్తమ కృత్యములకుఁ దగినట్లు మేము నిశ్చయముగా బహుమానమిచ్చెదము.

స్త్రీయైనను బురుషుఁడైనను విశ్వాసులై సన్మార్గావలంబులై యుండువారికి సుఖజీవనమును త్వరలోఁ గూర్చి, వారియుత్కృష్ట

కార్యములకుఁ దగినబహుమానమును చేకూర్చెదము.

తాలు రువ్వబడిననైతానునకు దేవుని నమ్మి విశ్వాసులై యున్నవారిమీఁద నించుకయు శక్తి లేదు.

దేవునినుండి తొలఁగి యతనికి సమానులను గూర్చువారిపైననే యాతనికి శక్తి గలదు.

100. కావున మీరు కురానును చదువునప్పుడు నైతానునుండి రక్షింపుమని దేవునిసహాయమును వేఁడికొనుఁడు.

అధ్యాయము 14.

దేవునిరహస్యము లన్నియు దేవునికే బాగుగఁ దెలియును.

మే మొకనూచనను మార్చి మఱియొకదానిని గూర్చునప్పుడు వారు “నీవు కేవలకృత్రిమవాది” వని యందురు. కాని వారిలోఁ జాల మంది యజ్ఞానులు.

విశ్వాసులకు స్థిరత్వము నిచ్చుటకును, దైవపరులకు మార్గదర్శకముగను సువార్తగను నుండుటకును, దానిని సత్యసమన్వితముగఁ పరిశుద్ధాత్ముడగు జిబీలు సీప్రభువునుండి తీసికొనివచ్చినాఁడని చెప్పుము.

“నిజముగా నెవఁడో యాతనికి బోధించుచున్నాఁడని వారందురని మాకును తెలియును. కాని, వారనుకొన్నదానిభాష వేఱు, ఈకురానుభాష శుద్ధలరబ్బీభాష.

దేవునినూచనలను నమ్మనివానికి రక్షణోపాయము లేదు. ఆతనికి ఘోరశిక్ష కలుగనున్నది.

దేవునినూచనలను నమ్మనివా రసత్యమును కల్పించినవారే. వారసత్యవాదులే.

ఎవ్వఁడైనను దేవుని నమ్మి యతనిని నిరాకరించినను తిరిగి

నిర్బంధముచే నతనిహృదయ మాతని నంటిపెట్టుకొనియున్నయెడల నిర్దోషి యగును. కాని హృదయమునందలి విశ్వాసమునకుఁ దా వొసగి, వాఁడు దేవునికోపమునకుఁ బ్రాతుఁడై ఘోరశిక్ష ననుభవింపఁగలఁడు.

పరలోకవాసముకంటె నిహలోకజీవనమునే వారు ప్రేమించుట చేతను, నవిశ్వాసులకు దేవుఁడు మార్గదర్శి కాఁడు గావునను వారి కట్టియనుభవము కలుగుచున్నది.

వీరిహృదయములను, కన్నులను, చెవులను, దేవుఁడు నూసివైచి నాఁడు. వీరే యజాగ్రతగ నుండువారు.

పరలోకములో వారు నిస్సందేహముగ నశింపఁగలరు.

110 అనేకశోధనలకుఁ బాలయి తమదేశమును వదలిపెట్టియు, యుద్ధముచేసి యోర్పుతో సహించియుండువారిని దేవుఁడు ఊమించి వారియెడలఁ గృపాపరుఁడై యుండును.

అధ్యాయము 15.

ఒకానొకదినమున నాత్మలన్నియుఁ దమ్ముఁగూర్చి చెప్పికొనుటకు రాఁగలవు. ఆయాయితాత్మలకు తమతమకర్మల ననుసరించి ఫలము కలుగఁగలదు. వాని కెట్టియపకారమును గలుగదు.

దేవుఁ డొకసగరమును దృష్టాంతముగాఁ జూపియున్నాఁడు. దాని కెట్టియలజడియు లేక సురక్షితమై యుండ నన్నిదిక్కులనుండియుఁ గావలసినసమపాయములు వచ్చుచుండెను. కాని, యది దేవుని వరములను స్వీకరించి కృతఘ్నతఁ జూపుచుండెను. కావున నందలి జనులు చేసిన కార్యములకై దేవుఁడు దానికి భయమును గఱపును ననుభవింపజేసెను.

ఇదిగాక వారిలోనుండియే యొకప్రవక్త బయలుదేరగా వా రాతనిఁ గృత్రిమునిగాఁ బరిగణించిరి. వారు దుష్టవర్తనులగుటచే వారి కందఱకును శిక్ష ప్రాప్తించెను.

దేవుఁడు మీకుఁ బ్రసాదించినదానిలో విధ్యుక్తమైనదానిని, మంచిదానిని తిని, మీ రాతనిని సత్యముగ నారాధించువారైనచో నాతనివరములకుఁ గృతజ్ఞత గలిగి వర్తింపుఁడు.

తనంతట తాను చనిపోయినదానిని, రక్తమును, పందిమాంసమును, దేవునికిఁగాక మఱి యేదేవతకైనను బలి యిఁబడినదానిని మీరు నిషేధింపుఁడు. మి మ్మొవ్వరైన బలవంతపెట్టినఁగాని, మీ కిష్టములేకుండినఁగాని, మీరు మనస్ఫూర్తిగ నట్టిదానిని సేవింపకుండినఁగాని, దేవుఁడు మిమ్ము తుమించి దయచూపును.

“ఇది విధ్యుక్తము, ఇది నిషిద్ధము” నని యసత్యకల్పనలఁ జేయకుఁడు. ఒకవేళ మీ రట్టియసత్యమును గల్పింతు రేమో ! దేవునియెడల నసత్యమును గల్పించువాకు వృద్ధి నొందరు.

వారియానందము తాత్కాలికమేకాని, వారికిఁ గలుగుశిక్ష యంతములేని దగును.

మేమింతకుఁబూర్వము చెప్పినదానిని నిషేధించిన యహూదీలకు మే మపకారముఁ జేయలేను. వారికివారే యపకారముఁ జేసికొనిరి.

అజ్ఞానముచే దురితము నాచరించినను బశ్చాత్తాపమునొంది వారి కంతమున దేవుఁడు దయాదాక్షిణ్యములఁ జూపును.

అధ్యాయము 16.

120. నిశ్చయముగా నిబ్రాహీము మతనాయకుఁడు. దేవునికి విధేయుఁడు. పరమవిశ్వాసి. ఆతఁడు దేవునితో సమానదైవములఁ గల్పించినవాఁడు కాఁడు.

తాను పొందిన మేల్పు కాతడు కృతజ్ఞుడై యుండెను. దేవుడు దాతని ననుగ్రహించి సన్మార్గములోనికి ద్రిప్పెను.

ఈలోకమున మే మాతనికి మంచివస్తువుల నిచ్చితిమి. పరలోకము దాతడు న్యాయవంతులతో నివసించగలడు.

స్థిరవిశ్వాసి యగు నిబ్రాహీముమతమును మీ రవలంబింపవలయునని మేము దీనిని మీకుఁ దెలిపియున్నాము. ఆతఁడు దేవునితో సమానదైవములఁ గల్పించువారిలోనివాఁడు కాఁడు.

సబ్బాతు (విశ్రాంతి) దినము, దానిఁగూర్చి భేదాభిప్రాయములఁ గల్పించుకొనవారికొకే యేర్పడినది. నిజముగా దేవుడు రక్షణదినమున వారివాదములఁ దీర్చగలఁడు.

జ్ఞానవంతుడవై, దయాపరుడవై వారిని నీ ప్రభువు మార్గమునకుఁ బిలువుము. అతిదయ గలిగి వారితో వాదనఁజేయుము. తన మార్గము నుండి తప్పిపోయినవారెవరో దాని ననుసరించినవారెవరో దేవుడు బాగుగ గుర్తించియే యుండును.

నీకుఁ గలిగిన నష్టములకు నీవు పరిహారముఁగోరినచో నీ కెంత నష్టము గలిగినదో యంతవఱకే పరిహారముఁ గోరుము. కాని, నీవు సహించియుండినచో, సహనమువలన గొప్ప మేలు కలుగఁగలదు.

కావున నోర్పుతో సహించియుండుము. ఆ సహనము దేవుని నాశ్రయించుకొని యుండవలయును. అవిశ్వాసులఁగూర్చి చింత నొందకుము. వారిపన్నుగడలఁగూర్చి యాలోచింపకుము.

తనకు భయపడి సత్కర్మల నాచరించు వారితోడనే దేవుఁ డుండును.

కాండము. 15

సూరా 17 రాత్రిప్రయాణము.

మక్కా-111 పద్యములు-12 రుక్కులు.

అధ్యాయము 1.

దయాదాక్షిణ్యమూర్తియగు దేవునివేర.

మక్కాయందలిపవిత్రదేవాలయమునుండి దూరముగా నున్న ట్టియు, మేము ధన్యముగాఁ జేసినట్టియు దేవాలయమునొద్దకు మాసూచనలఁ జూపుటకు రాత్రివేళఁ దనసేవకునిఁ దీసికొనిపోయిన యాతఁడు మహిమాన్వితుఁ డగుఁగాక! అతఁడు సర్వశ్రోత! సర్వద్రష్ట! ఇస్రాయేలు జనులకు మార్గదర్శకముగా నుండుటకు మేము గ్రంథమును మూసా కిచ్చి “మీరు నన్నుఁదప్ప మఱియొక రక్షకుని జేపటకుఁడు” అని యంటిమి.

నుహుతోఁబాటు మేముతీసికొనివెళ్ళినవారిసూత్రవారలారా! ఆతఁడు విశ్వాసియగుసేవకుఁడు.

ఆగ్రంథములో నిస్రాయేలు ప్రజలకు ఖండితముగా “మీరు రెండుసారులు నిశ్చయముగ ఘోరపాతకములఁ జేయుదురు; గర్వముతో నుప్పొంగుదురు” అని ఘోషించితిమి.

మొదటిపాతకమునకు శిక్ష మీకాసన్నమైనంతనే ఘోర శక్తిగలమాసేవకులను మీపైఁ బుంపఁగా వారు మీగృహములను మూలమూలల వెదకి మిమ్ము శిక్షించిరి.

తరువాత మీకు వంతుక్రిమమున వారిపై సధికారమిచ్చి, వారిధనమును సంతానమును వృద్ధిచేసి, మీప్రజలనభివృద్ధిచేసి, మీతో “మీరు మంచిచేసినచో నది మీమేలుకొఱకే, చెడుగుచేసినచో మీకీడుకొఱకే. మీరెండవపాతకమునకు శిక్ష ననుభవింపవలసినవచ్చినప్పుడు మీముఖములు విచారగ్రస్తములగుటకు మీపై నొకశత్రువు నంప, వారు దేవాలయమున మొదటఁ బ్రవేశించినట్లే పవిత్రేశించి తాము జయించినదానిని బూర్ణముగ నాశనము చేసిరి.

మీపై ప్రభువు కరుణఁజూపునేమో ! మీరు మఱిిన యెడల మేమును మఱి లెదము. అవిశ్వాసులకు బంధనాగారముగా నరకము నేర్పఱచితిమి

నిశ్చయముగా నీకురాను క్రిమమార్గమును జూపఁగలదు. పుణ్యకర్మల నాచరించువిశ్వాసులకు గొప్పబహుమానము కలుగ నున్న దనియు,

10. పునర్జీవమును నమ్మనివారికి కఠినశిక్షను సిద్ధముచేసియున్నామనియు, నది ఘోషించును.

అధ్యాయము 2.

మనుష్యునికి తొందర హెచ్చు. కావుననే యాతఁడు మేలు కోరుకొనినట్లే కీడునుగూడఁ గోరికొనును.

మేము రాత్రినిబగటిని రెండునూచనలఁగాఁ జేసియున్నాము. రాత్రిపూఁట నూచన కనబడకుండఁజేసెదముగాని, పగటినూచనను బ్రకాశవంతముగఁజేసి మీరు మీప్రభువునుండి యైశ్వర్యమును కోరికొని మీయాయుఃప్రమాణమును గాలపరిమాణమును మీరు తెలిసికొనఁజేసితిమి. అన్నిటిని మిక్కిలి స్పష్టముగా నిర్మించితిమి

ప్రతిమనుష్యునియదృష్టమును నాశనిమెడకే చుట్టియుంచితిమి. రక్షణదినమున నాశనియెదుట నొకపుస్తకమును బాగుగ విప్పియుంచి,

“ ఈపుస్తకమును జదువుము. నీలెక్కను నీకుఁజూపుట కీదినమున మఱియెవ్వఁడును నక్కఱలేదు ” అందుము.

ఈరక్షణమార్గమును స్వీకరించుట తమరక్షణకొఱకే. ఆమార్గమునుండి తప్పట తమనష్టముకొఱకే. పాపభారమును మోయువారి తరులభారమును మోయనక్కఱలేదు. మే మొకప్రవక్తను బంపకుండ నెవ్వరిని శిక్షించియుండలేదు.

మే మేనగరమును నాశనముఁ జేయ నెంచినను దానిలోనిధనికులకు మున్ముందు మాయాజ్ఞను దెలిపియే యుంటిమి. వారు ద్రోహులై చరించుటచే వారికిఁగల్గినశిక్ష న్యాయమైయుండ నానగరమును సంపూర్ణముగ నాశనముచేసితిమి.

నుహుతరువాత నెన్నియోజాతులవారిని నిర్మూలించితిమి. తనసేవకులపాపములను ప్రభువు గమనించుచుఁ దెలిసికొనుచునే యున్నాఁడు

నశ్వరమగు నిహలోకజన్మమును గోరికొనినవారిని మేము త్వరగా నెంచికొని, వారికి మాయిష్టమువచ్చినదానిని బ్రసాదింతుము. తరువాత నవమానితులై, బహిష్కారమునొంది దగ్ధులగుటకు వారికి నరకము నేర్పాటుచేసియున్నాము.

కాని, విశ్వాసియై పరలోకజీవనమునుగోరి యథావిధిగా దానికొఱకుఁ బాటుపడువాఁడు దేవునికిఁ గృతజ్ఞుఁడై యట్లై ప్రయత్నమును సలుపుచుండును.

20. వీరికిని, వారికిని, నందఱకును దేవుఁడు తనవరముల నిచ్చుచునే యుండును. దేవునివరములను బొందనివా రెవ్వరు నుండరు

వారిలోఁ గొందఱ సితరులకంటె నధికులఁ జేసితిమికదా! కాని

పరలోకమున నాయంతరువు లింతకంటె హెచ్చుగను శ్రేష్ఠముల గను నుండును.

అవమానితుడవును, ససహాయుడవును నై యొకచో గూర్చుండకుండుటకు నీ దేవునిఁ గాక నితరదైవముల నావాహన జేయకుము.

అధ్యాయము 3.

సీ ప్రభువు తన్నుదప్ప నితరుల నీ వారాధింపవలదనియు, నీతో నీతల్లిదండ్రులు వృద్ధులైనను వారియెడల దయగలిగి యుండుమనియు, వారిని 'ఫీ' యనుటగాని దూషించుటగాని కూడ దనియు, వారిని మర్యాదగాఁ బల్కరింపవలయుననియు,

నెమ్మదిగా వారొప్పుములను నెఱవేర్పవలయు ననియు, “ప్రభువా! వీరిద్దఱును నన్ను చిన్ననాఁడు దయతోఁ బెంచినారు. అట్లే నీవు వారిని దయతోఁ జూడు” మని యనుమనియు మిమ్మా జ్ఞాపించి యున్నాఁడు.

మీయాత్మలలో నున్నదంతయు మీప్రభువున కెఱుకయే మీరు పుణ్యవంతులలో క్రోధో యాతనికిఁ దెలియును. ఆతనియొద్దకు మఱి వచ్చువారియెడ నాతఁ డౌదార్యముఁ జూపును.

నీబంధువులకు రావలసినవంతు నిచ్చి, భిక్షకులకును, పాంథులకును బెట్టుచు నమితవ్యయముఁ జేయక సంచరింపుము.

అమితముగ వ్యయముచేయువారు నైతానులకు సోదరులు. నైతాను దేవునికి కృతఘ్నుఁడై యుండెను.

నీ వాశాపరుడవై సీప్రభువునుండి నీకొఱకే వరములఁ గోరి కొని వారిని వదలిపెట్టినయెడల వారితో దయగానైనను మాట్లాడుము.

నీ చేతులను నీమొడకుఁ దగిల్చికొనకుము. వానిని బారుగా

చాపను జాపకుము. అట్లు చేసితివేని నీవును భీతుకుడవై యితరుల దూషణకుఁ బాత్రుఁడవు.

30. నిశ్చయముగా నీప్రభువు తనయిష్టమువచ్చినవారికిఁ గావలసినంత యిచ్చునేకాని మితముగా నుండును. తనకింకరుల నాతఁడు పరీక్షించుచుండును.

అధ్యాయము 4.

తిండికి లేదని పుత్రాభూతకులరు కాబోకుండు. వారికినిమిఱకును గూడ నిచ్చెదము. వారిని జంపుట దౌష్ట్యము.

వ్యభిచరింపకుండు. అది కలుషకృత్యము. దౌర్జన్యము.

మంచివిషయములోఁదప్ప దేవుఁడు చంపవలదని చెప్పినవానిని జంపకుండు.

అకారణముగఁ జంపఁబడినవారివారసులకు మే మధికారముల నిచ్చియున్నాము. కాని, యాతఁడుగూడ హత్య నొనరించినవానినిఁ జంపఁ బ్రయత్నించి హస్తమిఱఁగూడదు. అతనికిఁగూడ మేము పగ తీర్చికొన సహాయపడెదము.

కృమిమూర్ఖమునఁదప్ప ననాథశిశువునకు బలము చేరువఱకును సన్మోక్షముగ దాని పదార్థమును ముట్టికొనకుము. నీప్రతిజ్ఞను నెఱవేర్చికొనుము. అది నెఱవేరినదా లేదా యని మే మడుగుచునే యుండుము.

కొలుచునప్పుడు తప్పకొలతలఁ గొలవక, తూచునప్పుడు సరియగు త్రాసు నుపయోగింపుము. ఇదియే శ్రేష్ఠము. ఇట్లే తగవులు తీరిపోవును.

నీకుఁదెలియనిదానివెంబడిఁ బోకుము. అట్లు చేసితివేని నీచేవి, నీకన్ను, నీహృదయముఁగూడ సాక్ష్యమియ్యవలసియుండును.

నీవు భూమిని బ్రద్దలుచేయలేవు. పర్వతములవలె నున్నతుండవు కాఁజాలవు. కావున గర్వపూరితుండవై భూమిపై సంచరింపకుము. ఇదియంతయు దుష్టము. నీప్రభువునకు జగుప్సాకరము.

ఇది నీప్రభువునకుఁ జూపినదానిలో నొకభాగము. నీవు దూషితుండవు, బహిష్కృతుండవును నై నరకములోఁ బడకుండుటకు దేవుని ప్రక్క మఱి యేదైవమును నిలువఁబెట్టకుము.

40. ఏమి ! మీప్రభువు మీకు కొడుకులను సృజించి తనకొఱకు దేవతలనుండి కూఁతుండ్రు నేర్పఱిచికొనినాఁడా ? మీరు ఘోరవార్తను చ్ఛరించుచున్నారు.

అధ్యాయము 5.

ఇదిగాక మనుష్యుఁడు భయసూచనను బరిగ్రహించుటకే కురానున ననేకవిధములుగఁ జెప్పియున్నాము. అయినను వారు దాని నుండి మఱింతదూరముగఁ బలాయితం లగుచున్నారు.

మీ రనున ట్లతఁడుగాక యితరదైవములున్నచో వారు సింహాసనమునిపైఁబడఁ బ్రయత్నించుచుండరా ?

అతఁడు మహిమాన్వితఁ డగుఁగాక ! వారిపాపవాక్యము లాతని నేమాత్రమును జేరవు.

సప్తస్వర్గము లందును భూమియందు నీరెండిటియందుండు వారును నాతనిస్తుతింతురు. అతనిస్తోత్రము చేయని దేదియునుండదు. కాని వారిస్తోత్రపాఠములు మాకుబోధపడవు. అతఁడు కరుణాపరుఁడు. తుమాయుతుఁడు” అనుము.

నీవు కురాను చువుచున్నప్పుడు, నీకును ముందుజన్మమునందు నమ్మకము లేనివారికిని మధ్య నొక నల్లనితెర యుండును.

వారు దానిని బోధపఱుచుకొందురేమో యని వారిచేపులో

దిమ్మలను, వారిహృదయములపై తెరలను నుంచుచుండుము. కురా నులో నీయేకప్రభునివేరు వచ్చునప్పుడు వారు పాటిపోవుచు వెన్ని చ్చెదరు.

వారు నిన్ను వినుచు నేల తమలోఁ దాము గుసగుసలాడుకొను చున్నారో మాకుఁ దెలియును. దుష్టులు “మీ రొకయింద్రజాలము ననుసరించుచున్నా ” రంచురు.

చూచితివా ? ని న్నెట్టివారితోఁ బోల్చుచున్నారో ! కాని, వారు తప్పత్రోవఁబడి మంచిత్రోవ నికఁ గనుఁగొనలేరు.

వా రింకను, “మే మెముకలును, ధూళియునైన పిదప మాకు పునఃస్మృప్తి యుండునా ? ” యంచురు.

50. “అవును. మీరు మీదృష్టికి తాళ్ళో యినుమో మఱి యేజంతువుగనో కనఁబడి,

తిరిగి, జీవమునొందుట కష్టమని మీకుఁ దోచినను పునస్మృప్తి కలుగక మానదు ” అనుము. వారు “మమ్ము తిరిగి జీవింపఁ జేయువా రెవ్వ ” రని యడిగిన “మిమ్ముఁ దొలుత స్మృప్తించినవాఁడే ” యని బదులు చెప్పుము. వారును తలలను తటపటాయించి “అది యెప్పుడు జరుగును ” అందురు. “బహుశః ఆకాల మైయున్నది కాఁబోలు ” ననుము.

ఆదినమున దేవుఁడు మిమ్ముఁ బిలువ మీరు స్తోత్రములతో బదులిత్తురు. మీరు కొలఁదికాలముమాత్రమే యాలసించినట్లు మీకుఁ దోచును.

అధ్యాయము 6.

నాసేవకులగువారు వారితో దయగా మాటాడవలయు నని చెప్పుము. నైతాను మనుష్యునకు గర్భశత్రువు. కావున నాతఁడు వారియందు కలహములఁ బుట్టించును.

నీ ప్రభువునకు నీవు పరిచితుండవే. అతని కిష్టమైనచో నిన్నుఁ గరుణించును ; లేకున్న శిక్షించును. నిన్నుమాత్రము వారికి రక్షకుఁ డవుగా నుండుటకుఁ బంపలేదు.

స్వర్గమర్త్యములం గలదంతయు నీ ప్రభువున కెఱుకయే. కొందఱు జ్యోతిష్యులకంటె నింకఁ గొందఱకు హెచ్చుశక్తి నిచ్చితిమి. దావీ దునకు స్తోత్రపాఠగ్రంథము నిచ్చితిమి.

మీరు భ్రమించి దైవము లనుకొనినవారి నాతనిప్రక్క నిలి పెదరా? కాని, వారు మీకష్టములఁ దొలగింపనుగాని, వానిని మఱి యొకరికిఁ గలుగఁజేయునుగాని సమర్థులు కారు.

మీ రాశ్రయించుచున్నవారు తమప్రభువు నాశ్రయమును గోరుచున్నారు. తమలో నెవ్వ రాతనికి మిక్కిలి సమీపవర్తులో వారు స్పర్ధకలిగి యున్నారు. అతనికరుణకొఱ కాశయును, శిక్షనుండి భయ మును బొందుచున్నారు. నిశ్చయముగా నీ ప్రభువుశిక్షకు భయపడ వలసినదే" అని పల్కుము.

రక్షణదినమునకుఁ బూర్వము మేము నాశనముచేయనట్టికాని ఘోరశిక్షను విధింపనట్టికాని, నగర మెద్దియును లేదు. అది యంతయు గ్రంథములో లిఖితమయియే యున్నది.

పూర్వకాలపుప్రజ లసత్యము లనిచే కాని నీ కద్భుతచర్యలఁ జేయుటకు శక్తినిచ్చియే పంపియున్నాము. వారికన్నులయెఱుటనే థెమో దున కాఁడుయొంటె నిచ్చితిమి. కాని, వారు దానిని గౌరవింపరై. మేము ప్రవక్తల కద్భుతచర్యలఁ జేయుసామర్థ్యము నిచ్చుట మీకు భయముపుట్టుటకొఱకే.

60. దీనిని స్మరింపుము. మేము నీతో "నిశ్చయముగా నీ ప్ర భువు మనుష్యులచుట్టు నావరించియే యున్నాఁడు. మనుష్యులు వివాదములఁ బెంచికొనుటకే నీకు దర్శనమును, కురానులోనివిష

వృక్షమును నిచ్చియున్నాము. మేము వారిని భయభ్రాంతులగునట్లు చేసెదము. అయినను దానివలన వారిదౌష్ట్యము హెచ్చుచునే యుండును” అంటిమి.

అధ్యాయము 7.

దేవతలలో “అదామునకు సాష్టాంగపడుఁ” డనగా వారం దఱు నట్లు చేసిరిగాని, ఇబ్లిసుమాతము, “ఏమి! నీవు మట్టితో నిర్మించినయాతనికి నేను నమస్కరింపవలయునా?

నాకంటె నీతని హెచ్చుగా గౌరవించుచున్నావు. నిశ్చయముగా రక్షణదినమువఱకును నాకు గడువిచ్చితివేని, కొలఁదిమందిని తప్ప నాతనిసంతానము నంతటిని నాశనము చేసియేతీరుదును” అనెను

దేవుఁడును, “ఇచటనుండి వెడలిపోమ్ము. వారిలో నిన్ననుసరించువారికి నరకమే బహుమానము. ఈ బహుమానము చాలదా?

నీకు సాధ్యమైనంతమందిని నీమాటలతోఁ ద్రోవ దప్పింపుము. నీయాశ్వికులతోడను, బదాతులతోడను, వారి నెదిరింపుము. వారి ధనమందును, సంతానమందును, నీవును భాగస్కుఁడవై, వారికి వాగ్దానములనే చేయుము.

కాని, నాకింకరులపై నీకెట్టియధికారమును లేదు. నీప్రభువే వారికిఁ దగినరక్షకుఁడుగా నుండును” అనెను.

నీప్రభువే వారినావలను వడివడిగ సముద్రముపైఁ దీసికొని పోవుచు నాతనిధనమును వారు వెదకునట్లు చేయును. అతఁడు మీయెడలఁ గరుణ వహించియున్నాఁడు.

నీకు సముద్రముపై నాపద గలిగినప్పుడు నీవు పిలిచిన వారు కనబడరు. అచటనుండువాఁడు దేవుఁడొకఁడే. కాని, యాతఁడు

నిన్ను సురక్షితముగ భూమిపైకిఁ దీసికొనివచ్చినను మీ రాతని కడగలుగ నిలఁబడుదురు. మనుష్యుఁడు కృతఘ్నుఁడు.

ఏమి! ఆతఁడు మీకొఱకు భూమిని బ్రద్దలు చేయఁడనికాని, మీపై నినుకతోనిండినమారుతములఁ బంపఁడనికాని మీ కేమి నమ్మకము ? అయిన నీకు రక్షకుఁ డెవ్వఁడును దొరకఁడు.

లేక, నిన్ను మఱియొకసారి సముద్రముపైకిఁ దీసికొనిపోయి నీకృతఘ్నుతకు ఫలముగా నీపై ఝంఝామారుతమును బంపి నిన్ను నీటిలో ముంచఁడని నీకేమినమ్మకము ? అయిన నందు నీకు మే మెవ్వరమును సహాయపడము.

70. మే మాదాముపుత్రులను గౌరవించి భూసముద్రములపై వారిని దీసికొనిపోయి, వారికి మంచిపదార్థముల నాహారముగా జతగూర్చి చాలమందికంటె హెచ్చుగా ధన మొసగియున్నాము.

అధ్యాయము 8.

ఒకానొకదినమున వారిని వారినాయకులతో నొకచోఁ జేర్చెదము. అప్పుడు కుడిచేతఁ బుస్తకమునందుకొనువారికి నూలు పోగువాసిగా నైనను హాని కలుగదు.

ఇచ్చట సంధులైయున్నవారు తరువాతఁగూడ సంధులై మార్గమునుండి మఱితదూరముగఁ దొలఁగుదురు.

నిశ్చయముగా మేము మీకుఁజూపినదానినుండి వారు నిన్ను పెడతోవఁ బెట్టి, మావేర నీవు మఱియొకవస్తువు నుంచునట్లు చేయ నెంచెదరు. అట్లయినచో వారు నిన్ను స్నేహితునిగనే చేకొని యుందురు.

మేము నీకు స్థిరచిత్తము నీయనిచో మీవారిప్రక్కకుఁ గొంచెము పోయియే యుండువు.

అట్లయిన జీవితమునందును మృత్యువునందును నిన్ను మఃఖము
సనుభవింపఁజేసియే యుండుము. అప్పుడు మాపై నెవ్వఁడును మీకు
సహాయకుఁడు దొరకఁబోఁడు.

నిశ్చయముగా, వారు నిన్ను భూమినుండి త్రోలి, యెన్న
డును నిచటికి రాకుండఁ జేసియుండురు. కాని, వారే నీతరువాతఁ
గొంతకాల మాలస్యము చేయవలసియుండును.

నీకుఁబూర్వము మేము పంపినప్రవక్త లిట్లై చేసిరి. ఈమార్గ
మునం దిఁకముం దేమార్పును గలుగఁబోదు.

అధ్యాయము 9.

రాత్రిని సందెచీకటి యావరించువఱకును సాయంత్రము
ప్రార్థన సలుపుము. ఉషఃకాలప్రార్థనకు సాక్షు లున్నారు.

కావున నాయుషఃకాల ప్రార్థనకొఱకు రాత్రియంతయు వేచి
యుండుము. ఈసీసేవ యధికమేకాని, యిందుమూలమున నీప్రభువు
మహిమావంతమగుస్థానమునకు లేవనెత్తునేమో!

80. “ప్రభువా! నన్నేయాటంకమును లేకుండఁ బ్రవేశింపఁ
జేసి, యడ్డం లేకుండఁ బైకి వచ్చునట్లును జేసి, నీసాన్నిధ్యమువలన
నాకు సహాయముగలుగునట్టిశక్తిని బ్రసాదింపుము.

సత్యోదయమైనది. అసత్య మస్తమించినది. నిజముగా నసత్య
మంతరించినయే తీరును” అనుము.

భక్తులకుఁ గరుణాచిహ్నమును గోగములమాన్పు లేపనమును
నగు కుర్రానుభాగమును బంపుచున్నాము. కాని యది దుష్టులను
మఱిత నశింపఁజేయనే తోడ్పడును.

మనుష్యునకు మేము వరములనిచ్చునప్పు డాతఁడు వెనుకకు
తగ్గి ప్రక్కకుఁ బోవును. కాని, యాతనికి కీడు కలుగునప్పుడు
నిస్సృహుఁ డగును.

“ ఎవరికిఁ దోచినట్లు వా రాచరింతురు. కాని, మంచిరక్షణ యెవనికిఁ గలిగెనో యాతనికే బాగుగఁ జెలియును ” అనుము.

అధ్యాయము 10.

వారు నిన్ను పరిశుద్ధాత్మఁగూర్చి యడుగుదురు. వారితో “ పరిశుద్ధాత్మ నాప్రభువుననుమతిపై బయలు వెడలును. కాని నీకు స్వల్పజ్ఞానమే యీయఁబడినది ” అనుము.

మా క్రీష్టమైనచో మేము నీకుఁ జెలిపినదాని నుపసంహరించియే యుందుము. దేవునిదయ లేకున్న సప్పడు నీపక్షము నవలంబించువాఁ డెవ్వఁడు నుండఁడు.

ఆతనికి నీయెడల దయ చాల హెచ్చుగా నున్నది.

“ నిశ్చయముగా మనుష్యులును బిశాచములును నొకరికొకరు సహాయముచేసికొనియు, నీకురానువంటిగ్రంథమును గల్పింపఁజాలరు ” అనుము.

సత్యముగా నన్నిరీతులమనుష్యులకును సరిపోవున ట్లీకురాను నందు వాక్యములను జతపఱచి యున్నాము. కాని, చాలమంది భక్తి హీనతదప్పఁ దక్కినదంతయును నిరాకరించి యున్నారు.

90. వారు “ మాకొకకు భూమినుండి యొకయూటను బయలు వెడలఁజేసి యైనను,

ద్రాక్షాఖిరూరవనములఁ బుట్టించి యందు జీవనదుల నిరంతర ప్రవాహాయుతములుగఁ జేసి యైనను,

నీవు మాకుఁ జెలియఁజేసినట్లు ఖండఖండములుగా నాకాశ మును మాపై బడఁజేసి యైనను, నీకు సాక్ష్యముగా దేవునిఁ గాని దేవతలనుగాని తెచ్చియైనను,

నీవు బంగారపుటిట్లు కలిగి యైనను, నీవు స్వర్గమున కెగఁ

బ్రాహ్మిణి, యందుండి, మేము చదువఁగలయొక గ్రంథమును మాకుఁ బంపియైనను, మాకు నమ్మకముఁబుట్టించినఁగాని, మేము విశ్వసించము” అందురు. నా ప్రభువునకు స్తోత్రములు కలుగుఁగాక! నేను మనుష్య మాత్రుఁడ నగు నొక ప్రవక్తను మాత్రమే కదా!

అధ్యాయము 11.

“దేవుఁడు మనుష్యుని ప్రవక్తగాఁ బంపించెనే” యని వారడుగుదురు. కాని, వారికి రక్షణమార్గము చేజిక్కి యున్నను, వారు విశ్వసించరేల?

దేవతలు నిత్యమును భూమిపై సంచరించువారైనచో మేము స్వర్గమునుండి యొక దేవతనే ప్రవక్తగాఁ బంపియుందుము.

మీకును నాకును మధ్య దేవుఁడే సాక్షిగా నున్నాఁడు. తన కింకరులఁబరీక్షించి వారిపై నొకకన్నుంచియే యున్నాఁడు” అనుము.

దేవుఁడెవనినైన రక్షింపఁదలంచినచో రక్షించియే తీరును. త్రోవఁ దప్పింప నెంచినచో దాను తప్ప నితరులు సహాయపడఁ జాలరు. రక్షణదినమున వారందఱును బధిరులు, పంతులు, నంధులు గా ముఖములపై బ్రాహ్మిణిని నొకచో జేరుదురు. వారికి నరకమే వాసగృహ మగును. దానియన్నిశిఖ లాటిపోవుచున్నప్పుడెల్లను వానిని తిరిగి ప్రజ్వలించఁ జేసెదము.

వారు మాసూచనలను విశ్వసించక, “మేము బుద్ధియు, నెము కలు నైనపిదప మాకుఁ గ్రోత్రజీవములు వచ్చునా?” యని యనినందు కిదియే బహుమానము.

స్వర్గమర్త్యముల సృజింపఁగలదేవుఁ డట్టివానిని తిరిగి సృజింపఁ గలఁ డని వారికి దోచదా? వారి కారఁడు కొంతగడు వాసగి యున్నాఁడు. ఇం దెట్టిసందేహమును లేదు. కాని, దుష్టులు భక్తిహీనతఁ దప్ప సర్వమును నిరాకరింతురు.

100. “మనుష్యుఁ డాశాపరుఁడు. కావున దేవునిదయాధనము మీయొద్ద నున్నను దానిని వ్యయపఱుతు రనునుద్దేశముతో మీరు దానిని వారి కీయరు” అనుము.

అధ్యాయము 12.

కావున మేము మూసాకు స్పష్టములగు తొమ్మిదిసూచనల నిచ్చితిమి. ఆతఁడు ఫిరానునొద్దకు రాఁగా, “మూసా! నీ వింద్ర జాలమునకు లోనై యున్నావు. ఇది నిశ్చయము” అని యాతఁ డేల యనెనో నీ విప్రసాదేలుజనుల నడుగుము.

మూసా, “స్వర్గమర్త్యాధినాభుడగు దేవుఁడు తప్ప నితరు లీస్పష్టసూచనల నీయఁజాలరని నీకుఁ దెలిసియేయున్నది. ఫిరానా, నీవు మార్గముతప్పినవాఁడవని నాయభిప్రాయ” మనెను.

కావున ఫిరాను ఆతనిదేశమునుండి తఱుమఁజూచెను. కాని, యాతనిని, నాతనియనుచరులను, మేము నీటముంచి చంపితిమి.

ఆతఁడు మృతినొందినపిదప నిసాఁదేలుప్రజలను, “మీరీదేశమున వసించురా?” యని యడిగితిమి. పునర్జన్మము సత్యమైనచో మీయొద్దఱనుఁ దీర్పుచెప్పఁ బిలిచెదము.

మేము నిశ్చయముగా కురాను నంపియున్నాము. నిశ్చయముగా నది యవతరించినది. దానిని చాటుటకును భయసూచనల నిచ్చుటకును మాత్రమే నిన్ను పంపియున్నాము.

కురానును భాగములుగా ఖండించి నీవు దానిని క్రమక్రమముగాఁ జదువునట్లు దానిని ప్రత్యేకభాగములుగానే యవతరించునట్లు చేసితిమి.

మీరు దానిని నమ్మెదరా? నమ్మరా? పూర్వమే జ్ఞానముందినవారు దానిపఠనమునువినుచు ముఖములపై సాగిలఁబడి,

“ దేవుడు మహిమయుతుఁడు. ఆతనివాగ్దానము నెఱవేఱినది.”

అనుచు నేడ్పుటచే వారినవ్రత్యము మఱిత హెచ్చెను.

110. “ అల్లా (దేవుడు) యని, కాని, “ అరహమాన్ ” (దయానిధి) యని కాని, నీయిష్టమువచ్చినవేర నాతనిఁ బిలువుము. ఆతనినామము లన్నియు నత్యుత్తమములు. నీవు ప్రార్థించునప్పుడు మిక్కిలిబిగ్గరగను మిక్కిలి మెల్లగను గాక మధ్యస్వరమునఁబలుకుము.

పుత్రివంతుఁడు గానివాఁడును, రాజ్యమునఁ దనకు భాగస్థుఁడు లేనివాఁడును, బలహీనతచే సహాయము నపేక్షింపనివాఁడును నగు దేవుని స్తుతింపుము. ఆతనిమహిమను చాటుచు దానిని హెచ్చు చేయుము.

సురా 18 గుహ.

మక్కా-110 పద్యములు-12 రుక్కులు.

అధ్యాయము 1.

దయాదాక్షిణ్యమూర్తియగు దేవునివేర.

దేవునినుండి వారికిరాఁగల గొప్పమృత్యుమును సూచించుటకును, పుణ్యకార్యములఁజేయు భక్తులకు చిరకాలము నుండఁగల యొక మంచిబహుమాన మున్నదని ప్రచురించుటకును,

దేవుని కొకపుత్రిఁ డున్నాడని చెప్పవారి కొకభయసూచన నిచ్చుటకును,

చుట్టుత్రోవం గాక సూటిగా నర్థమురాఁగల గ్రంథము నవతరింపఁ జేసినదేవుని స్తుతింపుడు.

దీనినిగూర్చి వారికిఁగాని వారిపూర్వులకుఁగాని, యేమియుఁ దెలియదా? వారు పల్కునది కడుఘోరము. వారసత్వముఁ దప్ప మఱియింక భాషింపకున్నారు.

వారు దీనిని నమ్మనిచో, బహుశః నీవు వారిగుమ్మమునొద్దనే, వారిదారిలోనే, చీకాకుచే నాత్మహత్యఁ జేసికొందువుకాబోలు!

నిశ్చయముగా భూమిపై మేము సృజించినదాని నంతను దాని కలంకారప్రాయముగాఁ జేసి, వారిలో నెవ రెక్కువపుణ్యకర్మల నాచరింపఁగలవారో యనుస్ఫర్ష పుట్టఁజేయ నొచితిమి.

కాని, దానిపై నున్నదాని నంతటిని భూలిగాఁ జేయ నుద్యమ క్తులమై యున్నాము.

గుహ యంతును, ఆలోచనమునందును నున్నవారు మా యదృశ్యతనూచనలలోనివారే యని తెలిసికొంటివా?

10. ఆయాకావనులు గుహయందుఁ జొచ్చినప్పుడు, “ప్రభువా! మమ్ముఁ గరుణించి మాపని సరిగజరుగునట్లనుగ్రహింపుము” అనిరి.

అప్పుడు మేము చాలసంవత్సరములవఱకును వారు చెవిటి వారుగ గుహలోనుండునట్లు వారిచెవులపైఁ గొట్టి,

తుదకు వారట్లంతకాల ముండినదియు వారిరువురలో నెవరు బాగుగఁ దెలుపఁగలరో యని వారిని మేల్కొల్పితిమి.

అధ్యాయము 2.

వారికథను యథారూపముగఁ జెప్పుచున్నాము. ఆయాకావనులు తమప్రభువును నమ్మియుండుటచే వారికి మారక్షణను వృద్ధినిొందించి,

హృదయస్థైర్యము నిచ్చి నిలువఁబెట్టి, “స్వర్గమర్త్యములకుఁ బ్రభువగువాఁడే మాప్రభువు. ఆతనిఁదప్ప మఱియొక దేవుని మేము

స్మరింపము. అట్లు చేసినచో మే మక్రమకార్యమును జేసినవార మగుదుము.

ఈ మాప్రజలు తగినసాక్ష్యము లేనిదే దేవునిగాక యితర దైవముల నావాహనము చేసియున్నారు. దేవుని కసత్యదోషము గల్పించినవానికంటె ఘోరపాపి యెవ్వఁ డుండును ?

కావున మీరు వారినుండియు, వారారాధించు దైవములనుండియు నెడఁగలుగఁ బోవునప్పుడు గుహలోఁ బ్రవేశింపుఁడు. మీ ప్రభువు మిమ్ముఁగరుణించి మీకార్యములను జక్కఁజేయును" అంటిమి.

సూర్యుఁ డుదయించి, గుహకు కుడిప్రక్కఁగాఁ బోయి, యస్తమించునప్పుడు వారు దానివిశాలాభ్యంతరమున నుండఁగా, వారియెడఁమప్రక్కనుండి పోవుచుండఁటను నీవు గుర్తించియుండువు. ఇదియు దేవునిసూచనలలో నొకటి. దేవుఁడు రక్షించినవారికే రక్షణ. ఆతఁడు త్రోవతప్పించినవారికి ప్రభువుగాని మార్గదర్శకుఁడుగాని, యెవ్వఁడు నుండఁబోఁడు.

అధ్యాయము 3.

వారునిద్రించుచున్నను మేల్కొనియున్నట్లే నీవు భావించువు. వారిని కుడిప్రక్కకు నెడమప్రక్కకుఁ ద్రిప్పితిమి. ద్వారమున, వారి కుక్క కాళ్ళు చాఁచుకొని పరుండెను. వారిపై నాకస్మికముగా నీవు పడియుండినచో, వెనుజూపి పరువెత్తి, వారియెడల భయపూర్ణుడవై యుండియుండువు.

కావున వారొండొరులఁ బ్రశ్నించుకొనుటకు వారిని మేల్కొలుప నం దొకఁడు, "మే మిచట నెంతసే పుంటి" మని యడుగ, "వారు ఒకదినమో దినభాగమో యిందు మనలినాము. అయినను మీ రెంతకాల మిం దుండినదియు మీప్రభువునకే బాగుగఁ జెలి

యును. ఇప్పుడు మీలో నొకని నీనాణెమును దీసికొనిపోయి నగరములో నెచ్చట మంచియాహారము లభించునో చూచి రమ్మని పంపుడు. ఆతఁడు మర్యాదగా మాట్లాడుచు, మీయునికి నెవ్వరికిని దెలియజేయనీయ కుండున ళ్లేర్పఱుపుడు.

20. వారు మిమ్ముఁ గనుఁగొనినచో మీపై తాళ్ళురువ్వి చంపుటయో, తనుమతములోనికిఁ ద్రిప్పికొనుటయో చేయుదురు. అట్లయ్యెనేని మీకు శాశ్వతసూఖము కలుగఁ గలదు ” అనిరి.

దేవునివాదానము సత్యమనియు, ప్రళయదినము తప్పక వచ్చుననియు, నానగరవాసులు తెలిసికొనుటకై, వారిప్రయత్నమును వెలిబుచ్చుఁగా, వారును దమలోఁ దాము తమకు సంభవించినదానిఁ గూర్చి వివాదములఁ బెంచికొన నందులోఁ గొందఱు, “వారిపై నొకయిల్లు కట్టుఁడు. వారినిగూర్చి వారిప్రభువునకే బాగుగఁ దెలియు ” ననిరి. వాదములో నెలిచినవారు, “వారిపై నొకదేవాలయముఁ గట్టించెద ” మనిరి.

కొందఱు “వారు ముగ్గురే. వారికుక్క- నాల్గవది ” అనిరి. కొందఱు రహస్యమును గుర్తించి “వారైదుగురు. వారికుక్క- యాఱవ ” దనిరి. ఇంకను గొందఱు, “వారేఱుగురు. వారికుక్క- యెనిమిదవ ” దనిరి. “నాప్రభువునకే వారిసంఖ్య బాగుగఁ దెలియును. కొలఁదిమందికి తప్ప వారినిగూర్చి యెవ్వరికిని దెలియదు. కావున వారినిఁగూర్చిన వివాదములలో స్పష్టముగా నుండి వారివిషయమై సస్రానీ నెవ్వని నడుగకుము

అధ్యాయము 4.

✓ “దైవానుగ్రహమువలన ” అనుమాటలను జేర్చనిదే, “జేపే తప్పక పనిని జేతు ” నని యనకుము.

నీ వట్లనుటను మఱచినచో నీపభ్రువును స్మరించి “ఈకథ సత్యమును సరిగఁ దెలిసికొనుటకు నాపభ్రువు జ్ఞానము నిచ్చును గాక” యనుము.

వార ట్లాగుహాయందు మూఁడువందలయేం డుండిరి. కొందఱు మఱి తొమ్మిదియేండ్లుకూడ నుండిరందురు.

“వారం దెంతకాల ముండిరో దేవునికే బాగుగఁ దెలియును. స్వర్గము ర్త్యములందలి రహస్యము లన్నియు నాతనియధీనములే. ఆతని వైననే దృష్టి యుంచి యాతనివాక్యములనే వినుచుండుము. ఆతఁడు తప్ప మనుష్యునకు మఱియొకరక్షకుఁడు లేఁడు. ఆతనితోఁగూడిమఱి యెవ్వఁడును తీర్పు చెప్పజాలఁడు.

నీపభ్రువుగ్రంథముఁగూర్చి నీకుఁ దెలుపఁబడినదానిని నీవు చాటుము. ఆతనివాక్యముల నెవ్వరును మార్పజాలరు. ఆతఁడుగాక నీకు మఱియొక రక్షణస్థానము లేదు.

ఆతనిముఖావలోకనము నపేక్షించుచు, ప్రాతఃకాలమును, సాయంత్రమును తమపభ్రువును స్మరించువారీయెడల శాంతము వహించి యుండుము. ఇహలోకభోగములకై వారినుండి నీదృష్టిని మఱింపుము. మమ్ము స్మరింప లక్ష్యపెట్టనివారికిని, విషయేచ్ఛాపరులకును, ఇంద్రియనిగ్రహము లేనివారికిని, విధేయుఁడవై యుండకుము.

“సత్యము నీపభ్రువునధీనము. కావున విశ్వసించినవారే విశ్వ సింఘుమరు గాక ! విశ్వసింపనివారు విశ్వసింపకుండుమరు కాక ! కాని దోషులను పొగచేఁ గప్పఁగలయగ్ని నాయత్తపఱిచియేయున్నాము. వారు సహాయముకొఱకు మొఱపెట్టినచో మఱుగుచున్న యిత్తడివలె వారిముఖములను కాల్పఁగల యుష్ణజలమే వారికి సహాయము కాఁగ లదు. వారు త్రాగుజలము దుఃఖకరముగను, వారు పరుండుశయ్య యసౌఖ్యావహముగను నుండును.

30. కాని, భక్తులై పుణ్యకార్యములఁ జేసినవారికి పుణ్యవంతులకు రాఁగల బహుమానమును నశింపజేయకుము.

వారికి ఈ డెనువనమునందలి నీడలలోఁ బ్రవహించునదులు లభింపఁగలవు. వారందు బంగారుకంకణములచే నలంకృతులై సరిగండు షట్టు పీతాంబరముల ధరించి, సింహాసనములపై విశ్రమించియుండును. వారిబహుమాన మానందమయమై, వారిశయ్య సంతోషదాయకమై యుండును.

అధ్యాయము 5.

వారి కిద్దఱుమనుష్యుల నొకనూచనకథగా నుదాహరింపుము. వారిలో నొకనికి రెండుద్రాక్షవనములును, వానిచుట్టును ఖర్జూర తరువులును వానిమధ్య వరిపొలముల నిచ్చి యాతోటలు నిత్యఫల వంతములుగా నుండునట్లు చేసితిమి.

దానిమధ్య నొకనదిని బ్రవహింపఁ జేసితిమి.

ఆపురుషుఁడును నాఫలములను దీసికొని తనస్నేహితునితో వివాదము బెట్టికొని, “నీకంటెనాకు హెచ్చుధన మున్నది. నీకుటుంబముకంటె నాది గొప్పది” అని పల్కుచుఁ దనయాత్మకే యన్యాయవంతుఁడై,

తనవనములోనికిఁ బోయి, “యిది యెన్నఁడును నశింపదు.

ప్రళయకాల మెన్నటికిని రానేరదు. నే నొకవేళ నాప్రభువు నొద్దకుఁ బోయినను దీనికంటె సౌఖ్యతర మగునది నాకు లభించును” అనెను.

ఆతనిస్నేహితుఁడును నతనితో వాదించి, “ఏమి, నిన్ను ధూళితో నిర్మించి, పిదప జీవకణములుగాఁ జేసి, నిన్ను సంపూర్ణపురుషుని జేసినవానియందు నీకు నమ్మకము లేదా ?

నాకు నూత్రము దేవుడే ప్రభువు. నా ప్రభువుతో మఱి యెవనిని జేర్చను.

నీవు నీయుద్యానవనముం జొచ్చినప్పుడు, “ఇది యంతయు దైవేచ్ఛ. దేవునియందు దప్ప మఱి యెందును శక్తిలే” దని నీ వేల యనలేను? నీకంటె ధనమునందును సంతానమునందును నేను తక్కువగానే నీకుఁ గనబడవచ్చును గాని,

40. నా ప్రభువు నీయుద్యానవనముకంటె నధికమగుదానిని నాకుఁ బ్రసాదించి యామఱుచటియుదయమే పిశుగులఁ బంపి దానిని ధూళి యొనర్చునేమో?

లేదా, దానిని నీటితో ముంచి, కంటికిఁ గానరాకుండఁ జేయు నేమో!” యనెను.

ఆతనిఫలము లన్నియు నాశన మయ్యెను. ద్రాక్షతీగలు వాడి పందిరులనుండి వ్రేలాడఁదొడఁగెను. అప్పు డాతఁడు తా నాయుద్యానమువిషయమై పడినశ్రమయును వెచ్చించినధనమును చేతులతో లెక్కించుకొనుచు, “అయ్యో! నా ప్రభునిఁ గాక యింకొకని నేల యారాధించితి” నని మొఱపెట్టెను.

దేవుడుతప్ప నితరుఁడు తనకు సహాయకుఁడు కాఁజాలఁడనియు, తనకుఁ దాను సహాయము చేసికొనలే ననియు, నాతనికప్పుమతోఁచెను.

అట్టిసమయమున సత్యముగా దేవుడే రక్షకుఁడు. ఆతఁడే బహుకరించువారిలో శ్రేష్ఠుఁడు. దేని నైనను బాగు చేయువాఁడు నాతఁడే.

అధ్యాయము 6.

ఆతనియుం దీజీవితమునుండియే మొక యుపమానముం జూపుము. మేము స్వర్గమునుండి నీటిని బంప దానిలో భూమియం

దలిగడ్డి కలిసి మఱుసటిదినముననే యది యెండిపోవ, గాలి దాని నెఱఁజిమ్మునుగదా ! దేవుని కన్నివస్తువులపైనను నధికారము గలదు.

✓ ధనమును సంతానమును బ్రస్తుతజన్మమున కలంకారములు. కాని, నీబహుమానము కొఱకును, ముందటియాశకొఱకును శ్వాశ్వత పుణ్యకర్మలు నీప్రభువు దృష్టిలో నుత్తమములు. ✓

మేము పర్వతముల నంతరింపఁజేసి, భూమిని చదునుచేసి, మనుష్యులలో నొక్కనినైన మిగుల్చుక యొకచోఁ జేర్చఁగలదినమును స్మరింపుము.

వా రప్పుడు దేవునిముందు వారివారి యంతరువులప్రకారము నిలువఁబడఁగా దేవుఁడు “ మిమ్ము తొలుత సృష్టించినట్లే మీ రిప్పుడు మాయొడుటికి వచ్చియున్నారు. కాని, మీరు మాయిచ్చినమాట వృథయగునని భావించితిరిగదా ! ” అనుము.

అప్పుడు ప్రతిమనుష్యునిచేతికి నొకపుస్తక మందియ్యఁబడును. దుష్టులు దానిని జూచి భయాకులులై “ అయ్యో ! ఈపుస్తక మేమి? ఇందు మేము చేసినకొద్దిగొప్పకార్యము లన్నియు లిఖింపఁబడి యున్నవే ! ” యనుచుఁ దమకన్నులతోఁ దాము చేసిన ప్రతికార్యమును జూచికొనఁగలరు. నీప్రభువు వారి కెట్టియన్యాయమును జేయఁడు.

అధ్యాయము 7.

50. మేము దేవతలతో “ ఆదాముముందట సాష్టాంగపడుఁ ” డన నందఱును నట్లు చేసిరి. కాని, పిశాచవర్గములోనివాఁడు కావున, ఇబ్లిసుమాత్రము ప్రభువునాజ్ఞఁ దిరస్కరించెను. ఏమి ! అయిన నన్నుఁగాక యాతని నాతనిసంతానమును ప్రభువులుగాఁ జేకొందువా? వారు నీశత్రువులు కారా? భక్తిహీనుల కిది విచారకరమగుమార్పు.

స్వర్గమర్త్యముల సృష్టినిగాని, తమస్పృష్టినిగాని, వారికిఁ జూప

లేదు. ఆమోసగాండ్రును నాకు సహాయకులుగా జేకొనలేదు.

ఒకానొకదినమున దేవుడు, “మీరు దైవములని యెంచి, నాకు స్నేహితులుగా జేసినవారిని బిలువు” డన వారును వారిని బిలుతురుగాని, వారు బదులు చెప్పరు. అప్పుడు వా రిరువురమధ్యను సరక మనునొకలోయ నుంచెదము.

దుష్టు లందలియగ్నినిజూచి, తా మందు పడగల మనియు నందుండి వెడలు నుపాయము లే దనియుఁ దెలిసికొనఁగలరు.

అధ్యాయము. 8.

ఇప్పు డీకురానులో మనుష్యునకు వివిధములగు నుపమానములను జెప్పియున్నాము. కాని, మనుష్యుడు చాలవస్తువులజూచి నిరసించుచున్నాఁడు.

పూర్వులగతియే తమకును బట్టినవఱకును, లేదా, లోక మంతయుఁ జూచుచుండ వారికి శిక్ష కలుగువఱకును మనుష్యులు తమకు రక్షణ దొరకీయున్నను విశ్వాసయుక్తులై ఊమింపుమని ప్రభువును వేడలేల?

మాదూతలు సత్యమును చాటుటకును భయనూచనల నిచ్చుటకును మాత్రమే వచ్చియున్నారు. కాని, యవిశ్వాసకులు సత్యము ససత్యమని వాదించుచు, మాసందేశములఁ గేలిసేయుచు వృథాలాభము లాడుచున్నారు.

తన ప్రభువునూచనలఁగూర్చి యాతనికిఁ జెప్పినను తాను పూర్వ మాచరించినకర్మలను మఱచిపోవువానికంటె నధముఁ డెవ్వఁ డున్నాఁడు? వా రీకురానును బోధపఱచుకొనకుండ వారిహృదయములపై తెరలను గప్పి వారిచెవులలో దిమ్మల నుంచియున్నాము. మీరు వారిని రక్షణఁ బొందుడని యాజ్ఞాపించినను వా రొకింతయు రక్షణఁబొంద నొల్లరు.

నీ ప్రభు వుదారస్వభావుడు. దాక్షిణ్యమూర్తి. వారిపాప కార్యములకు వారిని శిక్షింపనెంచినచో వారి కాశిక్ష త్వరగానే కలిగియుండును. కాని మా బెదరింపు లన్నియు జరుగుట కొకకాలము నియమితమై యున్నది. దేవుడు తప్ప మఱి యెవ్వఁడు నాతని కాశ్రయుఁడు లేఁడు.

ఆయానగరవాసులు భక్తిహీనులగుటఁ జూచి యానగరముల నిర్మూలము జేసితిమి. వారికి రానున్న నాశనమునుగూర్చి ముందుగానే సూచనల నిచ్చితిమి.

అధ్యాయము 9.

60. దీనిని స్మరింపుము:—మూసా తన సేవకునితో “నేనారెండు నదులును కలియుచోటును కనుఁగొనువఱకును నిట్లే సంవత్సరముల కొలదియుఁ బ్రయాణము చేయుచునే యుండును. ఊరకొనను”

అని యానదుల సంగమస్థానమును చేరుసరికి తమచేఁపను మఱచిపోవ నది సముద్రములో యథేచ్ఛం బోయెను.

వారు కొంతదూర మరిగినపిదప మూసా తన సేవకునితో, “మా కుదయభోజనమును తెమ్ము. మే మీ ప్రయాణమువలన చాల నలసియున్నాము” అన,

ఆతఁడు “ఏమనుకొన్నావు. తాతియొద్దకు మనము విశ్రాంతి కై పోయినప్పు డచట చేఁపను మఱచితిని. దానినిఁగూర్చి తలంపకుండ సై తానే నన్ను మఱువఁజేసినాఁడు. అదియు నద్భుతముగా సముద్రములోనికి దారిచూచికొనినది” యనెను.

మూసా “దీనిని వెదకుటకే మనము బయలుదేఱినా” మఱి వానితో వెనుకకు మఱలెను.

అప్పుడు మా యనుగ్రహమును బడసినట్టియు, మా జ్ఞానము

నొందినట్టియు మాసేవకులలో నొకనిని వారు కలసికొనగా,

మూసా వానితో “నీకు బోధపఱుపఁబడినజ్ఞానమే నాకును గలుగుటకు నిన్ననుసరింతునా?”

ఆన నాతఁడు “నీవు నాతో సహించి యుండలేవు.

నీకుఁ దెలియనివిషయములలో నీవు సహనము గలిగి యెట్లుండఁ గలవు?” అని యడిగెను.

మూసా “దైవేచ్ఛ యున్నచో నే నోర్పుగలిగి నీవు శాసించు దాని నతిక్రమింప” నన

70. ఆతఁడు “అట్లయిన నేను నీకుఁ జెప్పవంతవఱకును ‘నిది యే’ మని మాత్ర మడుగకుము” అనెను.

అధ్యాయము 10.

వారిద్దఱు నట్లు పోయి పోయి యొకయొడ నెక్క నాయజ్ఞాత పురుషుఁడు దానిని నడపుచుండెను. అప్పుడు మూసా “ఏమిది, దీనిలోనివారిని నీటిలోఁ ద్రోయుటకా నీవు దీనిని గడపుచున్నావు? ఇదియేమి యిట్లు వింతగా సంచరించుచున్నా” వని యడుగ,

ఆతఁడు మూసాతో “నీవు నాతో సహించి యుండలేవని నీతో తొలుతఁ జెప్పలేదా?” యని మందలించెను.

మూసా “నేను మఱచితి నని నన్నుమందలింపకుము. ఇట్లు కఠినముగా నన్ను శాపింపకు” మని వేడికొనెను.

వారట్లు పోవుచు నొకయావనునిఁజూచిరి. ఆతఁడు వానినిఁ జంపెను. మూసా “అయ్యో! ఆతఁ డెవ్వరిని జంపలేడే. ఆతని నేల జంపితివి. ఏమి యిట్టిఘోరకృత్యముఁ జేసితి” వని యడిగెను.

కాండము. 16.

అతడు “నీవు నాతో సహించియుండలేవని నీతో జెప్పియుంటినిగాదా!” యనెను.

మూసా “ఇటుతరువాత నిన్నడిగినచో నన్ను విడిచిపెట్టుము. ఇప్పుడుమాత్రము ఊసుంపు” మని వేడికొనెను.

వారింకను బోవుచు నొకనగరమందలి పృజలజూచి యాహారముకొఱకు యాచింప, వారు వారికాతిభ్య మియరైరి. వారికచటఁ బడిపోవనున్న యొకగోడ కనబడెను. ఆ వింతపురుషుడు తిన్నగా దానిని తిరిగి నిలువఁబెట్టెను. మూసా దానినిజూచి “నీవుకోరినచో నీవుచేసినపనికి నీకు కూలి వచ్చియుండునే” యనెను.

అతడు “ఇంతటితో నీవు నన్ను విడిచిపోవలయును. అయినను నీ వోర్పుమాలి నన్నడిగినవాని కు త్తరములను వినము.

మనమెక్కినయోడ కొందఱు పేదవారిది. కాని, నావల నన్నింటినిబట్టి వశముచేసికొనుచుండు నొకరాజు దానిని వెంబడించు చుండుటచే దానిని ముంపనెంచితిని.

80. మనముచూచిన యశావనుని తలదండులు భక్తులు. కావున సతఁడు వారిని తనభక్తిహీనతచేతను దుర్మార్గముచేతను నెక్కడ బాధపెట్టునో యని వానిని జంపి,

అతనికంటె పుణ్యవంతుఁడును, మాతాపితృభక్తిపరుఁడును నగు పుత్త్రినిఁ గలిగింప దేవునిఁ బ్రార్థించితిని.

ఈగోడకింద చాల ధనమున్నది. ఆధన మిద్ద అనాధబాలురది. వారితండ్రి పుణ్యవంతుఁడు. నీపృథువుననుగ్రహముచే వారిరువురును, వారికి బలము చేరినపిదప నాధనమును తీసికొనవలెనని దైవేచ్ఛ. ఇది

నాయిష్టముచొప్పున చేసినపనికాదు, నీ వోర్పులేక యడిగినదాని కర్ణ విదియే" యనెను.

అధ్యాయము 11.

జుల్కార్నేక్ (రెండుకొమ్ములవాడు) ను గూర్చి వారు నిన్ను డుగుదురు. "వారికథ మీకుఁ జెప్పెదను.

అతనిశక్తి నీభూమిపై నీరపఱిచి, యన్ని దారులను నాతనికఠిన మగునట్లు చేసితిమి.

అతఁడొకదారిపట్టి పోయిపోయి,

సూర్యుడెత్తమించు స్థలమునుజేరి, యాబింబ మొక బురదగుంటలో నెత్తమించుటఁ జూచెను. దానికి సమీపమునే కొందఱు జనులుండిరి. మే మాతనితో "జుల్కార్నేక్! నీవు వారిని శిక్షింపవలె నను శిక్షింపుము. లేదా దయతో నాదరింపుము" అంటిమి.

ఆతఁడు "మేము అధర్మవర్తనుని తప్పక శిక్షింతుము. పిదప వాఁడు ప్రభువునొద్దకుఁ బోవ నాతఁడు వానిని ఘోరముగ శిక్షింపఁ గలఁడు.

కాని, విశ్వసించి పుణ్యకార్యములఁ జేయునాతనికి మంచి బహుమానము దొరకఁగలదు. వానిని మేము కఠినమగునాజ్ఞకు లోఁ బడఁజేయము. తరువాత నాతఁడొకదారిబట్టి

90. సూర్యోదయమగుస్థలమును జేర నచట వాని కాతపబాధనుండి రక్షణలేని జనులు కొందఱు కనబడిరి.

ఇది యథార్థము. ఆతనియొద్ద నెంతసైన్యమున్నదో మాకు పూర్తిగాఁ దెలిసెను.

ఆతఁడు ప్రమాణమై,

రెండుపర్వతముల మధ్యభాగమున నేభాషయు నెఱుఁగని జనులను కొందఱునుజూచెను.

వారాతనితో “జూల్యైర్నె, యాజూజ్, మాజూజ్ అను వారీదేశమును పాడుచేయుచున్నారు. మాకును వారికిని మధ్య పెద్దగోడ కట్టినందులకా నీకు కప్పము చెల్లించుట?” యనిరి.

ఆతఁడు “మీకప్పముకంటె దేవుఁడు నాకనుగ్రహించిన బలమే మేలు. నాకు మనస్ఫూర్తిగా సహాయపడినచో మీకును వారికినిమధ్య పెద్దగట్టువెచెదను.

నాకుఁ గొన్ని యినుపదుక్కలను తెొ” డని యాజూజ్ పింప వారా దుక్కలతో పర్వతముల ప్రక్కనున్న స్థలమంతయు నింపిరి. అప్పుడాతఁడు “తిత్తులతో నగ్నిని బ్రజ్వలించఁ జేయుఁ” డనెను. అదియు నగ్నితప్తమై యెఱ్ఱగానున్నప్పుడాతఁడు “దానిమీఁదఁ బోయుటకు మఱుగుచున్న యిత్తడి తెొ” డనెను.

అప్పుడు యాజూజ్, మాజూజ్ లుదానినిత్రోవ్వటకుఁగాని, దాటుటకుఁగాని సమరులు గాకపోయిరి.

అప్పుడాతఁడు “ఇది నాప్రభువు ననుగ్రహము. నా ప్రభువువాగ్దా నము జరుగనున్నప్పు డాతఁడది బుగ్గియైపోవునట్లు చేయును. నాప్రభువు సత్యవచనుఁడు” అనెను.

ఆదినమున మేము వారొండురులఁ దీవ్రముగఁ దాఁకునట్లు చేసెదము. అప్పుడు బూరాపై మోత వినఁబడును. అంత నందఱ నొక్కసారిగ నొకచోఁ జేర్చెదము.

100 అప్పుడు మేమిచ్చిన భయసూచనను చూడకుండ కన్నులు పొర కప్పినవారును, వినుటకు శక్తిలేనివారును నైన

యవిశ్వాసులకు దగ్గఱగా నరకము నుంచెదము.

అధ్యాయము 12

ఏమి! నన్నుగాక నాకింకరులఁ గొందఱిని గూడ సవిశ్వాస కులు తమప్రభువులుగా నెంచుకొన్నారా? నిశ్చయముగ భక్తిహీనులకు నరకమును సిద్ధము చేసియే యున్నాము.

“తమ కష్టములకు పాలై, చాలమట్టుకు నష్టముపడిన వారెవరో మీకుఁ దెలుపుదుమా?”

ఈజన్మమున తమ విధిని తెలిసికొనలేక తాము చేసినదే క్రమమను కొనువారు ఏరే.

దేవుని సూచనలనునమ్మక యాతనియొద్దకుఁ దిరిగి రామని తలంచువారేవారు. కావున వారికృత్యములన్నియు వృథయే. రక్షణ దినమున వారి నెంతమాత్రమును జూడము.

వారికి బహుమానము నరకమే. వారునమ్మక, నానూచనలను, నాదూతలను నిరసించినందు కదియే ఫలము.

కాని, విశ్వసించి పుణ్యకార్యములఁ జేయువారికి స్వర్గమందలి వనములు వసతిగృహములుగా నేర్పాటు చేయఁబడినవి.

వారచటనే శాశ్వతకాలముండి యచటినుండి మార్పుఁ గోరి కొనరు” అనుము.

సముద్రమంతయు సిరాయైనను నాపౌభువు మాటలన్నియు వ్రాయకపూర్వమే యది అయిపోవును. మఱియొక సిరాసముద్రము గూడ నావాక్యములను వ్రాయుటకుఁజాలదు.

110 నిజముగా నేనును మీవంటి యొక నరుడనే. మీదేవుఁడే యేకేశ్వరుఁడని నాకుఁ దెలుపఁబడినది. కావున, బ్రభునిఁజేరఁ దలచిన వాఁడు పుణ్యకార్యమును జేయుచు, తనపౌభువుతోఁబాటు మఱియెవ్వని నారాధింపకుండనిమ్ము” అనుము.

సురా 19. మరియు

మక్కా - 98 పద్యములు రి రుక్కులు.

అధ్యాయము 1.

దయాదాక్షిణ్యమూర్తియగు దేవుని సేర.

కఫ్. హ. య, ఐ. సగ్. తన కింకరుడగు జె కేరియాకు నీ ప్రభువు దయఁగూర్చిన కథ.

ఆతఁడు తన ప్రభువును రహస్యముగాఁ బిలిచి,

ప్రభువా ! నాయముకలు సడలినవి. నాతలవెండ్రుకలు నెఱయుచున్నవి. ప్రభువా ! నిన్ను ప్రార్థించునప్పుడెల్ల నాకోరికలు నెరవేరుచునే యున్నవి. కాని, నాకిప్పుడు సంతానేచ్ఛ కలిగినది. నేను గతించినవెనుక నా దాయాదు లేమిచేయుదురో యని భయముగుచున్నది. నాభార్య గొడ్డాలు.

కావున నాకును యాకూబు కుటుంబమునకును వారసుడగు వానిని నాకనుగ్రహించి యతఁడు నీ దయకుఁ బాత్రుడగునట్లు జేయుమని వేడికొనఁగా

దేవుఁడు “జెకేరియా ! నిశ్చయముగా నీకొక పుత్త్రునిఁ బ్రసాదించినాము. వానిపేరు యాహ్య. వానికిఁబూర్వ మట్టిపేరును మేమెవ్వరికి నీయలేదు” అనెను.

ఆతఁడు “ప్రభువా ! నాభార్య వంధ్య. నేను ముదుసలిని. పటుత్వము తగ్గినది. ఇట్టియెడ నాకుఁ బుత్తోదయ మెట్లగు” నని యడిగెను.

దేవుఁడు “అది మాయాజ్ఞ. నీవు పూర్వముంటివా ? నిన్ను సృజించితిమికామా ? ఇదిమాకు కడుసులభమే !” యనిన,

10. ఆతఁడు “ప్రభువా ! నాకొకసూచనను దయచేయుము” అనివేడికొనెను. దేవుఁడు “నీవు పూర్ణాలోగ్యవంతుఁడ వయ్యును మూఁడురాత్రుల పర్యంతమును మూగవై యుండువు. ఇదియే నీకు సూచన” అనెను.

అప్పుడాతఁడు తన పవిత్రగృహమునుండి వచ్చి ప్రజలను గలిసి కొని యుదయమునను సాయంసమయమునను, దైవస్తోత్రములను శలువుఁడని కోరెను.

మేమాతనితో “యాహ్య, హృదయపూర్వకముగా నీగ్రంథమును స్వీకరింపు” మని నూతని బాల్యమునందే జ్ఞానియగునట్లుచేసి, మాకరుణాభుత్వమును పవిత్రతను బ్రసాదించితిమి. ఆతఁడును భక్తిపరుఁడై తలిదండ్రులకు విధేయుఁడై, గర్వియు, తిరస్కారభావము గలవాఁడును గాకయుండెను.

అతని జననదినమునను, మరణదినమునను, అతఁడుతిరిగిప్రాణము బొందిన దినమునను స్వస్తివాచనములు జరిగెను.

అధ్యాయము 2

గ్రంథములో మరియుమ్మవృత్తాంతముఁగూడ వ్రాసియుంచుము. ఆమె తన సంసారమునువిడిచి తూర్పుదిక్కుగాఁ జోవుచు,

వారికిఁ గనబడకుండ ముసుగువైచికొని యున్నప్పు డామెవెను వెంటనే మాదూతను బంపితిమి. ఆతఁ డామెయెదుట నవనూర్వన పురుషుఁడై నిలిచియుండ,

ఆమె, “నీబారినుండి రక్షింప దయామయుఁడగు దేవు నాశ్రయించుచున్నాను. నీవాతనికి భయపడినచో నన్ను విడిచిపో” మృగ

ఆతఁడు “నేను నీప్రభువుపంపినదూతను. నీకు పవిత్రపుత్త్రీ దానము చేయ వచ్చియున్నా” ననెను.

20. ఆమెయు “నేను నిర్మలప్రవర్తన గలదాననే! నన్నెవ్వఁడు నిం తకుపూర్వము స్పృశించియుండలేదే! అట్టియెడ నాకుఁ బుత్తోదయ మెట్లగు” నని యడుగ,

ఆతఁడు “అదియంతే. నీప్రభువు ‘నాకిది కడుసులభ’ మని యనియున్నాఁడు. మేమాపుత్తుని మనుష్యులకు సూచనగను, దయా చిహ్నముగను జేసెదము. ఇది యంతయు నిర్ణీతమైయున్నది” అనెను.

ఆమెయు గర్భవతియై యొక దూరప్రదేశమున కేఁగెను.

అచట నొక ఖర్జూరతరువుప్రక్క నామెకు ప్రసవవేదనరాఁగా నామె “అహా! నే నేల చావకున్నాను? అనామకురాలనై యేల యుండనైతిని?” అని మొఱవెట్టుచుండ,

ఆమెక్రిందినుండి యొక యశరీరవాణి “నీవు చింతింపవలదు. నీప్రభువు నీపాదములయొద్దనే యొకసెలయేటిని బుట్టించియున్నాఁడు.

ఖర్జూరతరువును నీవంకకుఁ గదల్చుము. అది నీపై నప్పుడే పం డఁబాఱినఫలములను వర్షింపఁగలదు.

కావున, నీవాపండ్లను దిని, యానీటిని ద్రాఁగుము. సంతోష లోచనవగుము. నీకెవ్వఁడైన మర్త్యుఁడు కనబడినచో నతనితో ‘నేను కరుణాలవాలుండగు దేవునికొఱ కుపవాసముచేసియున్నాను. ఈదిన మున నెవ్వరితోడను మాట్లాడ’ నని చెప్పుము” అనెను.

ఆమెయు శిశువును చేతఁబట్టుకొని తనప్రజలయొద్దకు రాఁగా వారు “మరియమ్మా! ఏమి, యీనీవీచిత్రప్రవర్తనము!

హఠానుసోదరీ! నీతండ్రి దుష్టుఁడుకాఁడే! నీతల్లియు వ్యభి చారిణికాదే!” యన,

ఆమెచేతితో నాశిశువును జూపెను. వారును “పొత్తులలో నున్న పసిపాపనితో మేమెట్లుమాటాడఁగల” మనిరి.

30 అంత నాశిశువు “నిశ్చయముగా నేను దేవుని సేవకుఁడను. అతఁడు నాకు గ్రంథము నిచ్చి నన్నొకప్రవక్తగా నేర్పఱచినాఁడు.

నేనెక్కడనున్నను నతఁడు నాకు ధన్యత్వమును బ్రసాదించి నాజీవితకాలమంతయు నాకు ప్రార్థనయు, భిక్షాదానమును విధించి యున్నాఁడు.

అతఁడు నాకన్నతల్లికి విధేయుఁడనై యుండవలయునని యాజ్ఞాపించినాఁడు. నాకు గర్వమును నీచత్వమును నతఁడు కల్పింపలేదు.

నేను పుట్టిన దినమున దేవుని స్వస్తివాక్యమును వింటిని. నేను చనిపోవు దినమునను, పునర్జీవితఁడనగు దినమునను, నాస్వస్తివాక్యము వినఁబడఁగలదు” అనెను.

ఈతఁడే ఈసా, మరియుమ్మ పుత్తుఁడు. ఈసత్యమును గూర్చియే వారు సందేహింతురు.

దేవునికిఁ బుత్తుఁడు పుట్టుట యేమి? అతఁడు మహిమవంతుఁడగుఁ గాక! అతఁడు దేనినైనఁ గోరినప్పు డిట్లగుమని నంత నది యెఱిఁగెను.

నిజముగా దేవుఁడు నీకును నాకును గూడ ప్రభువు. కావున నాతనిఁ బూజింపుము. ఇదియే క్రమమైన మార్గము.

కాని, యాయా తెగల వారీసానుగూర్చి బహువిధాభిప్రాయములుగలిగియున్నారు. కాని విశ్వసించనివారి కామహాదినముం దందఱును గలిసియున్నప్పుడు దుఃఖము కలుగఁ గలదు.

వారు వినునట్లును, మాయొద్దకు రాఁగలదినమును జూచునట్లును జేయుము. కాని, తప్పుచేసినవారీదినమున మార్గము తప్పి యున్నారు.

వారు నిర్లక్ష్యముతో నమ్మకయుండుచుండఁగ నే నిట్టూర్పులు విడువఁగల దినము వచ్చిపడుననియు, నాతనియూజ్జ జరిగియే తీరుననియు వారికిఁ జెప్పియుంచుము.

40 నిశ్చయముగా భూమికిని, సందుండువారికిని, మేమేనారసులము.
వారు మాయొద్దకే తిరిగిరాఁగలరు.

అధ్యాయము-3

ఇబ్రాహీమును గూర్చికూడ గ్రంథములో వాసియుంచుము.
అతఁడు సత్యవంతుఁడగు ప్రవక్త.

అతఁడు తనతండ్రితో “నాయనా, దీనికి (ఈవిగ్రహమునకు)
చూడఁ గన్నులు లేవు. వినచెవులు లేవు. నీ కేవిధమునను సహాయపడదు.
అట్టిదాని నేల పూజించెదవు?

తండ్రి! యిప్పుడు నీకుఁగలుగని జ్ఞానము నాకుఁ బ్రసాదింపఁ
బడినది. కావున నన్ననుసరింపుము. నిన్ను సరియగు మార్గమునఁ దీసి
కొని పోయెదను.

జనకా! సైతాను కరుణామయుఁడగు దేవునికి విరోధి. అతనిని
బూజింపకుము.

పితా! కరుణాలవాలుఁడగు దేవునిశిక్ష నిన్ను బొందఁగలదనియు,
నీవు సైతానునకు విధేయుఁడ వగుదువనియు నాకు భయమగు
చున్న” దనెను.

తండ్రియు “ఇబ్రాహీమా! ఏమీ, నాదైవములను బరిత్య
జించెదవా? నీవీకార్యమునుండి తొలఁగకున్న నీపై రాళ్లువినరి చంపె
దను. ఇచ్చోటు విడిచి చాలకాలమువఱకును నాకంటఁబడకుము.”

అనఁగా నాతఁడును, “నీకు శాంతియగుఁగాక! దేవుఁడు
నాపై దయగలిగియున్నాఁడు, కావున నిన్ను త్షమింపుమని యాతని
వేడికొనెదను.

కాని, నిన్నునుండియు, సత్యదేవుఁడుగాక నీవుదైవములని పిలు
చువారినుండియు, నేను వేఱయ్యెదను. నాప్రభువునకే నేను మొఱ
లిడెదను. బహుశః నాప్రభువు నాప్రార్థనల సంగీకరింపకపోఁడు.”

అని, వారినుండియు, వారుపూజించు నితర దైవములనుండియు, నాతఁ డెడమైనంతనే యాతనికి ఇషాకు, యాకూబు, లను వారిని బ్రసాదించి వారినిర్వురను బ్రవక్తలఁ జేసితిమి.

50 వారిపై దయగలిగి వరముల నొసగి, వారిని సత్యవచస్కులగు నట్లు జేసితిమి.

అధ్యాయము 4.

గ్రంథములో మూసానుగూడ స్మరింపుము. అతఁడు పవిత్ర వతుఁడు. ప్రవక్త. జ్యోతిష్కుఁడు.

పర్వతమునకు కుడివైపునుండి యాతనిబిలిచి మాతౌరహస్యముగా మాట్లాడుటకు మమ్ము సమీపింపఁ జేసితిమి.

అతనిపై దయగలిగి యాతనికి సోదరునిగా ప్రవక్తయగు హారూను నిచ్చితిమి.

గ్రంథములో 'ఇస్మాయేలును' స్మరింపుము. ఆతఁడాడినదానిని. తప్పలేదు. అతఁడు ప్రవక్తయు, దూతయునై,

తన ప్రజలకు ప్రార్థనము, భిక్షాదానమును విధించి, దేవునికిష్టుఁ డయ్యెను.

గ్రంథములో 'ఎడ్రిసు'ను స్మరింపుము. అతఁడు సత్యవంతుఁడు. జ్యోతిష్కుఁడు.

ఆతని నుచ్చస్థానమున నుంచితిమి.

ఆదాము సంతతిలోని జ్యోతిష్కులును, నుహూతోఁ బాటు నావముందు రక్షణనొందినవారిలోనివారును, ఇబ్రాహీము, ఇసా) యేలు సంతతివారును, మేము రక్షణనిచ్చి యెంచికొన్నవారును, దేవునియనుగ్రహము నొందినవారును, నగువారు వీరే. దయాపరుఁ డగు దేవుని సూచనలు వారికి వినఁబడినంతనే వారు శిరములువంచి, కన్నుల సక్రమములుగార నారాధించిరి.

కాని, వారితరువాత వారిస్థానమున మఱికొందఱు వచ్చిరి. వారు ప్రార్థనలను గట్టిపెట్టి, తమదుర్లయములందుఁ దిరుగఁజొచ్చిరి. వారు తుదకు నరకమును పొందఁగలరు.

60 అయినను తమమనస్సులను మఱల్పికొని, విశ్వసించి క్రమవర్తనులగువారు నందనవనమునఁ దిరుగఁగలరు. వారి కేకీషును గలుగఁబోదు.

ఆ నందనవనముగు నీడెనుతో టను కరుణానిధియగు దేవుఁడు కనబడకుండియు తనకింకరుల కనుగొపించియున్నాఁడు తన వాగ్దానము నాతఁ డీడేర్చుకొనఁగలఁడు.

వారికచట స్వస్తివాక్యములే కాని, వృథావాక్యము లేవియు వినబడవు. వారి కుదయమునను, సాయంత్రమునను, వేళతప్పక యాహారము సమకూరుచుండును

మాయెడల భయముకలిగిన మాకింకరులకు వారసత్వముగా మేమీయఁగల స్వర్గ మిదియే.

మేము నీప్రభుని యనుజ్ఞ లేనిదే స్వర్గమునుండి యవతరింపము. మాకు ముందును, మాకు వెనుకను, ఆ రెండింటికిమధ్యను నున్నదంతయు నాతనిదే. స్వర్గములకును, భూమికిని, నారెండింటికిని మధ్య నున్నదానికిని నాఘఁడగు నతనికి మఱపెక్కడిది ?

కావున నతనిని స్థిరభక్తితో నారాధింపుము. అతనికి సమానుఁడు మఱెవఁడైన నీకు తెలియునా?

ఆధ్యాయము 5.

మనుష్యుఁడు “ఏమి! నేను చచ్చి, తుదకు తిరిగి సజీవుడనయ్యెదనా?” యనును.

మనుష్యుఁడు తొలుత లేకుండినను, నాతని సృజించితిమని యాతనికి తెలియదా?

నీ ప్రభువునాన, ప్రమాణము చేయుచున్నాను. మేము వారిని సైతానులను నొకచోఁ జేర్చి నరకముచుట్టును మోకాళ్ళపైఁ గూర్చుండఁజేసి,

ఆయావర్గములనుండి. దయానిధి యగు దేవునిపై తిరుగుబాటు చేసినవారిలో మొనగాండ్రు నేర్పఱిచి,

70 అప్పుడు నరకాగ్ని యెవరి కెక్కువగా తగియున్నదో చెప్పఁ గలము.

మీలో నొక్కరును నచటికి పోకతప్పదు. ఇది ప్రభుని తప్పని యాజ్ఞ.

అప్పుడే దైవభీతిగలవారిని విడుదలచేసి దుష్టులను మోకాళ్ళపై నచటనే యుంచివెతుము.

మా స్పష్టసూచనలను వారికి చూపించి నప్పు డవిశ్వాసకులు విశ్వాసకులతో "ఉభయవర్గములతోను నెవరు కుశలులు? ఎవరి సాంగత్యము శ్రేష్ఠము?" అనియడుగుదురు.

కాని, వీరికి పూర్వము వీరికంటె శోభయందును, ధనమునందును, నెన్ని యోరె ట్లధికులను నెందఱిని మేము నాశనము చేసి యుండలేదు?

"తప్పుత్రోవను బోవువారికి దయానిధియగు దేవుడు చిరాయువు నొసగును. ప్రస్తుతశిక్షయో ప్రళయకాలశిక్షయో వారి కన్నుల బడి, యెవరు హీనతములై, దుర్బలతములై యున్నారో తెలిసికొను వఱకును వారు జీవించియుండురు.

కాని, దేవుడు పూర్వమురక్షణనొందినవారినే మఱితరక్షించును. నీ ప్రభువుదృష్టియందు మేలి దుకూలములకంటెను, ప్రపంచసౌఖ్యములకంటెను, చిరకాలముండఁగల సత్కర్మలే శ్రేష్ఠములు.

మాసూచనలను నమ్మక, "నాకు నిశ్చయముగా ధనమును బుత్తులును గలుగఁగల" రని చెప్పువానిని నీవు గుర్తించితివా?

అతడు దేవునినోటియొద్ద చెవియొగ్గి రహస్యములను కనుగొనెనా యేమి? దయానిధియగు దేవునికిని, నాతనికిని, నొడంబడిక యయ్యెనా యేమి?

ఇది యసత్యము. మే మాతడు చెప్పన దంతయు వ్రాసి యుంచి, యాతనిశిక్ష చిరకాల ముండునట్లు చేసెదము.

80 అతడు చెప్పినది మాకే చేరును. అతడును నొంటరిగనే మమ్ము చేరగలడు.

వారు తమకుసహాయముగా సత్యదేవునికంటె నితర దైవములను చేపట్టియున్నారు.

కాని, యది యెంతోకాలము జరుగఁబోదు. వారిదైవములు వారిపూజల నిరాకరించి, వారికి శత్రువులే యయ్యెదరు.

అధ్యాయము-6

అవిశ్వాసకులు మఱితపాపము చేయుటకు వారియొద్దకు మేము నైతానులను పంపియుండుట నీవు గమనింపలేదా?

కావున, వారినిగూర్చి నీవు తొందరపడకుము. వా రెన్నాళ్ళో బ్రదుకరు.

ఒకానొకదినమున దైవభీతిగలవారి నందఱిని నుచితసత్కారములతో దయానిధియగు దేవునిసన్నిధిం జేర్చెదము.

కాని, పాపులను నీళ్ళకు మేకలమందలను ద్రోలునట్లు నరకము లోనికి త్రోవదము.

దయాలవాలుడగు దేవునియనుజ్ఞనొందినవాఁడు గాక యితరుఁ డానాఁడు మాధ్యస్థ్యము వహింపజాలఁడు,

“కరుణాలవాలుడగు దేవునికి పుత్రజనన మైనదని వారం దురు.” ఇది కడు నీచమగుమాట.

“దయానిధియగు దేవునికి పుత్తుఁడు కలుగుట

90 అతనికి గౌరవముకాదు.

అట్లు జరుగునాఁ డాకాశము నీలి, భూమిబ్రద్దలై, పర్వతములు శతధా భిన్నములు కాకుండునా?

నిశ్చయముగా కరుణాలవాలుడగు దేవుని సాన్నిధ్యమునకు కింకరుఁడుగాఁ దప్ప మఱియొకరిఁ బోవువాఁడు స్వర్గమర్త్యములం దెవ్వఁడును లేఁడు.

అట్లు సోఁగలవారిసంఖ్య నాతఁడు నిర్ణయించియే యున్నాఁడు. వారిలో నొక్కొక్కఁడును నొంటరిగ నా రక్షణదినమున రాఁ గలఁడు.

కాని, విశ్వాసులు, ఋజుమార్గవర్తనులు నగువారిని దయా నిధియగు దేవుఁడు ప్రేమింపఁగలఁడు.

నిశ్చయముగా మేము కురానును మీ భాషలోనే సులభముగా రచించితిమి. దానిని పఠించి, మీ రా సువార్తను దైవభీతిగలవారి కెఱింగించి, వివాదములు పెట్టుకొనువారికి భయసూచన నీయ వలయును.

వారికి పూర్వ మెందఱిని నాశనము చేసితిమికాము! వారిలో నొకరినైన వెదకికొనఁగలవా? వారినుండి యొకచిన్నమాటనైనను నీవు వినఁగలుగుచున్నావా?

సూర 20-త. హ.

మక్కా - 135 పద్యములు - 8 రుక్కులు.

అధ్యాయము - 1.

దయాదాక్షిణ్యమూర్తియగు దేవునిపేర.

త. హ.

నిన్ను విచారపెట్టుట కీకురానును నీకుఁ బంపలేదు.

భయపడువారు దీనిని భయసూచనగా గ్రహింతురనియే దీనిని మీ కనుగ్రహించియున్నాము.

ఇది భూమిని, దానిపై నెత్తుగ స్వర్గములను సృజించిన దేవుని నుండి వచ్చినవార్త.

కరుణానిధియగు దేవుఁడు తన సింహాసనముపై స్థిరముగ నుండును.

స్వర్గములందును భూమియందును, నీ రెండిటికి మధ్యప్రదేశమునకును, చెమ్మనేలకు క్రిందను గలదంతయు నాతనిదే.

నీ వేమియుఁ బలుకనక్కఱలేదు. రహస్యముగా నీవు చెవిలో నూదినదానిని అంతకంటె రహస్యమైనదానిని గూడ నాతఁడు తెలిసి కొనియే యున్నాఁడు.

అల్లాకంటె వేఱుదేవుఁడు లేఁడు. అతనిబిరుదులు మిక్కిలి మేలైనవి.

మూసా చరిత్రము నీచెవిని బడినదా ?

10. ఆతఁ డగ్నినిజూచి తనకుటుంబముతో "మీ రిక్కడనుండుఁడు. నా కగ్ని కనబడుచున్నది. బహుశక్తి అందుండి మనకు దారికనఁ బడుట కొకకొఱవి దొరకు నేమో. లేక యచట మనకు దారిచూపఁ గలవాఁ డెవఁడైన నుండునేమో!"

అని, వారియొద్ద కేఁగినంతనే "ఓమూసా,

నిజముగా నేను నీప్రభువను కావున నీపాదరక్షలను వదలి వేయుము. నీ విప్పుడు పవిత్రవంతమగు టూవా లోయలో నున్నావు.

నేను నిన్నెంచికొన్నాను. నేను నీకు తెలియజేయు రహస్యములను వినుము.

నిజముగా నేను దేవుడను. నేను తప్ప మఱియొక దేవుఁడు లేడు. కావున నన్నా రాధించి నన్ను మదియందుంచుకొనుటకు నాకు ప్రార్థన సలుపుము.

నిజముగా కాల మాసన్న మగుచున్నది. ఆత్మలన్నియు తమ కష్టములకు ఫల మనుభవించుటకై వానిరాకను మీకు దెలియఁ జేయఁ బోవుచున్నాను.

కాని, దానిని విశ్వసించక తనయిష్టానుసారముగఁ దిరుగువాఁడు నిన్ను సన్మార్గమునుండి మఱలించి నీవు నశించునట్లు చేయనీయకుము.

నూనా! ఇప్పుడు నీకుడిచేత నేమున్నది?" అనియడుగ,

ఆతఁడు "ఇది నాచేయూతకోల. ఇది నాగొఱ్ఱలకు ఆకులఁ గొట్టికొనుటకును మఱికొన్ని పనులకును పనికివచ్చు" నన,

దేవుఁడు "దానిని పాఱవేయు" మనెను.

20. అదియు క్రిందఁ బడినంతనే సర్వరూపముఁ దాల్చి పరుగిడ నారంభించెను.

అప్పుడు దేవుఁ డాతనితో "భయపడక దానిని పట్టుకొనుము. అది పూర్వరూపము దాల్చునట్లు చేసెదము.

ఇప్పుడు నీ కుడిచేతిని నీ చంకయం దుంచి తీయుము. అది తెల్లగా కాలగలదు. ఇది మఱియొక నూచన.

వీనిని నమ్మినయెడల మాహూచనలలో మహత్తమగుదానిని నీకుఁ జూపెదము.

ఫిర్రాను అన్నిహద్దులను మీటి ప్రవర్తించుచున్నాడు. అతని యొద్దకు పొమ్ము” అనెను.

అధ్యాయము 2

మూసా “ప్రభువా! నాకు విశాలహృదయము నిచ్చి,
నాపని సులువగునట్లు చేసి,
నావాగ్బంధనమును విడదీసి,
వారు నామాటలను బోధపఱచుకొనునట్లు చేయుము.
నా కుపదేశకుఁడుగా నుండుటకు నాకుటుంబములోని,
30 నాసోదరుఁడగు హారూనును నా కనుగ్రహింపుము.
అతఁడు నాకు ధైర్యమునిచ్చువాఁ డగును.
నాపనియందు సహాయకుఁడుగను నుండునట్లు చేయుము.
నీకు మాయెడఁ బరమప్రీతి,
మేమును నీన్న పరిపరివిధముల ప్రోత్సముచేసి
స్మరించుచుందుము” అనెను. దేవుఁడు “ఓమూసా, నీవు
కోరినదాని నిచ్చితిమి.

ఇంతకుఁ బూర్వ మొకప్పుడు నీవు నాయనుగ్రహమునకుఁ
బాత్రుఁడవైతివి.

అప్పుడు నేను నీతల్లితో

“అతని నొకపెట్టెలో పెట్టి సముద్రములోఁ బడవేయుము.
సముద్ర మాతనిని తీరమునకుఁ గొట్టివేయును. నాకును వానికిని
శత్రు వగువాని చేతిలో నాతఁడు పడును” అంటిని. మఱియు నాక
న్నుల యెదుట పెరుగుటచే నేనే నిన్ను ప్రేమాస్పదునిఁగాఁ జేసితిని.

40 అప్పుడు నీయక్క వెళ్ళి “అతనికి దారి కావలసినచో చూపె
ట్టెదను,” అనఁగా నిన్ను నీతల్లియొద్దఁ జేర్చితిమి. ఆమెయు సహరిమిత

సంతుష్టహృదయయై దుఃఖమును మఱచిపోయెను పిదప నీవొకనిని హత్యగావించినప్పుడు మేము నిన్ను కష్టమునుండి తొలగించి, మఱి యొకరీతిగాఁ శోధించితిమి. నీవు మిడియానుప్రజలతో బహువత్సరములు వసించి తుదకు నాయాజ్ఞవలన నిచటికిఁ జేరితివి.

నిన్ను నా కనుకూలునిగా నెంచికొనియున్నాను.

నీవును నీసోదరుఁడును నాసూచనలను గ్రహించి పొండు నన్ను మఱువకుఁడు

ఫిర్రాను హద్దులనన్నిటిని మీఱియున్నాఁడు. ఆతనియొద్దకుఁ బోయి,

సాంత్వనచనముల నాతనితో భాషించినయెడ, ఆతఁడాలోచించు కొని భయగ్రస్తుఁడగు నేమో?" అనెను.

నారు "ప్రభువా! ఆతఁడు మాపై తిరుగఁబడి యధర్మపర్తి యగు నేమోయని భయమగుచున్నది."

అనఁగా దేవుఁడు "నేను మీప్రకృతినే యుండును. మీకు భయమువలదు. నేను వినుచు చూచుచునే యుండును.

మీరాతనియొద్ద కేఁగి "మేము నీ ప్రభువునొద్దనుండి యేతెంచిన దూతలము. ఇస్రాయేలు ప్రజలను మాతోడఁ బంపివేయుము. వారిని దుఃఖపెట్టకుము. నీప్రభువు నీకుఁ గొన్నిసూచనలను జూప మ మ్మాజ్ఞాపించియున్నాఁడు. సరియగు రక్షణమార్గము ననుసరించు వానికి శాంతికలుగఁగలదు.

ఆతఁ డసత్యవాదియని గెఁటివేయువానికి ఘోరశిక్ష కలుగు నని మాకుఁదెలుపఁబడినది" యనుఁడు అనెను.

ఫిర్రాను మూసాతో 'నీప్రభు వెవ్వఁడని యడుగ,

50. ఆతఁడు "సర్వవస్తువులకును రూపము నొసగి సత్ప్రభువున నడిపించువాఁడే మన ప్రభు" వని యుత్తరమిచ్చెను.

“అయిన, తరతరములనుండియు వచ్చుచున్న వారిస్థితి యెట్టి”
దని ఫిర్రాను అడుగ,

“దానిని నాప్రభువు తన యాజ్ఞానిబంధనగ్రంథమున వ్రాసి
యుంచినాడు. దానినిగూర్చి యాతనికే యెఱుక. నాప్రభువు సన్మార్గ
ర్థమునుండి తొలంగడు. ఆతనికి మఱపులేదు.

ఆతఁడు భూమిని పఱపువలెఁ బఱచి, యందు మీకు మార్గ
ములను శుభ్రముగ నేర్పఱచి స్వర్గమునుండి వర్షమును పంపించు
చున్నాడు. దాని మూలమున మేము వివిధౌషధులను పుట్టించు
చున్నాము.

✓ మీరు తిని మీపశువులకు మేతఁబెట్టుడు! నిజముగా బుద్ధి
మంతుల కివియే సూచనలు.

అధ్యాయము 3.

మిమ్ముల నందుండియే సృజించి, యందులోనికే తిరిగిపంపి,
మఱియొకసారి యందుండియే మిమ్ముద్ధరింపుచున్నాము”

అని మేము మాసూచనల నన్నిటిని కనబఱచితిమి. కాని,
యాతఁడు వానినన్నిటిని నసత్యములుగఁ బరిగణించి విశ్వసించ నొల్లఁ
డయ్యెను.

ఆతఁడు “మూసా, నీయింద్రజాలములవలన మమ్ము మాదేశ
మునుండి పోద్రోల వచ్చియున్నావా?”

కావున, మేము నిశ్చయముగా మీయింద్రజాలములకు ప్రతిగా
మాయింద్రజాలములను జూపెదము. కావున మనమిద్దఱమును నొక
సంకేతస్థలమునఁ గల్పిసికొందము. నీవు రా తప్పకుము. మేమును తప్పక
వత్తుము” అనెను.

మూసా “సరే, యుత్సవదినమునందు పట్టపగలే జనులనంద
టిని ప్రోగుచేయు” మనెను.

60. ఫిరౌను అచటినుండి మఱి, తిరిగి తన యొంద్రజాలికులతో
కాగా,

మూసా వారితో “పాపులారా! దేవునిపై నసత్యదోషము
నూరోపింపకుండు. అట్లు చేసితేరేని యాతఁడు మిమ్ము శిక్షించి నాశము
చేయును. అసత్యవాదు లందఱు నిట్లే నశించియున్నారు” అనెను.

బొంద్రజాలికులును దమలోఁదా మాలోచించుకొని రహస్య
ముగా ఫిరౌనుతో,

“సత్యముగా వీరిరువురును చిల్లంగివారు. వీరు నిశ్చయముగా
తమచిల్లంగిప్రభావమున నిన్ను నీదేశమునుండి తరిమివేసి మీలో
ముఖ్యులను తమమార్గములలోనికి త్రిప్పికొందురు.

కావున నీయొంద్రజాలికులఁ గూడఁదీసి గందరగోళము పడ
కుండ రమ్ము. ఈదినమున గెలిచినవారికి శుభముగు” ననుచు,

మూసావంకఁ దిరిగి, “మూసా, మాదండమును మేము ముం
దుగా క్రిందవైతుమా, నీవు నీదండమును వైచెదవా?” అని యడుగ,

ఆతఁడు “మీదండమునే క్రిందకుఁ త్రోయుఁ”డనెను. వెంటనే
వారి యొంద్రజాలమువలన వారిత్రాళ్ళును, దండములును పఱుగెత్తు
చున్నట్లు కనబడెను.

మూసా భయవిహ్వలుఁ డయ్యెను.

మే మప్పు డాతనితో “భయమువలదు. నీవే గెలిచెదవు.

నీ కుడిచేత నున్నదానిని క్రిందఁ బడవైచినంతనే యది వారు
కల్పించినదానిని మ్రింగివేయఁగలరు. వారు మాంత్రికులతంత్ర
మును జూపించియున్నారు. మాంత్రికు లెల్లయెడలను నవమానమునే
పొందఁగలరు” అనెను.

70. బొంద్రజాలికులును మోకాళ్ళపైఁ బడి “హీరూనుమూసాల
ప్రభువును మేము విశ్వసింపుచున్నా” మని యారాధింపఁదొడఁగిరి.

భిరాను వారితో “ఏమి, మాయాజ్ఞ లేనిదే మీ రాతని విశ్వసించుచున్నారా? మీ కింద్రజాలవిద్యను నేర్పినవాడు గదా మీ ప్రభువు. కావున మీకొక ప్రక్క చేతులను నొక ప్రక్క కాళ్ళను ఖండించి, ఖజూరతరుకాండములపై మిమ్ము సిలువకొట్టించెదను. ఎవరి శిక్ష గొప్పదో, యెవరిశిక్ష చిరకాల ముండఁగలదో మీ రప్పడు తెలియఁగలరు ” అనెను.

వారును, “మాకు స్పష్టమగునూచనలు కనఁబడినవి. అతఁడు మమ్ముల సృజించినాఁడు. అతనినివిడిచి నిన్ను మే మారాధింపము. నీవు మా కొసగ నెంచిన శిక్ష నొసగవచ్చును. నీ వీజన్మమునమా త్రమే మమ్ము శిక్షింపఁగలవు

దేవుఁడు నీకంటె మంచివాఁడు. నీకంటె నాతఁడు స్థిరముగా సహాయపడుచుండును. నీవు మమ్ము నిర్భంధించి చేయించిన పాపములను, నింద్రజాలములను, క్షమించుటకు నిశ్చయముగా నాతనియందే విశ్వాస ముంచుచున్నాము.

తన ప్రభువుముందు పాపభారమును మోసికొనివచ్చువానికి నరకము ప్రాప్తించును. ఆతఁ డండు చావనుచావక బ్రతుకనుబ్రతుకక యుండును.

కాని, విశ్వాసియై పుణ్యకార్యములను చేకొని యాతనిసాన్నిధ్యమునకు వచ్చువానికి పరమపదములు చేకూరఁగలవు.

నందనవనములలో సెలయేళ్ళదరి తరుచ్చాయలక్రింద వారు సార్వకాలమును వసింపఁగలరు. విశుద్ధహృదయుఁడై యున్నవాని కిదియే బహుమానము ” అనిరి.

అధ్యాయము 4.

అప్పుడు మూసాతో “నీవు రాత్రివేళ నాకింకరులతోఁ బోయి, వారికై సముద్రమునుచీల్చి పొడిమార్గము నేర్పఱుచుము. నీపై వారు

పడెదరని భయపడవలదు. నిశ్చితుడవై యుండుము ” అని పల్కితిమి.

ఫిరౌను తనసైన్యములతో నాతని వెంబడింపగా వా రండఱును గొప్పతరంగములచే గప్పబడి నశించిరి. ఫిరౌను వాకు మంచి మార్గమునుబట్టక తప్పాత్రోవఁ బోవుటచే వారి కిట్టులయ్యెను

80. ఇస్రాయేలుప్రజలారా ! మిమ్ము మీశత్రువులనుండి తప్పించి నాము. పర్వతమునకు కుడిప్రక్క మీరుకలియుండని యాజ్ఞయిచ్చి నాము. అమృతమును నత్తలును మీ కాహారిమగునట్లు పంపినాము.

మేము మీకమర్చిన మంచివస్తువులను తినుఁడు. మితిమీరినచో నాకోపమునకుఁ బాత్రులగుదురు. నాకోపమునకు గుఱియగువాఁడు నిశ్చేషముగ నశింపఁగలఁడు.

కాని, దేవునివంకతిరిగి, విశ్వాసియై, పుణ్యకార్యములఁజేయుచు, రక్షణమార్గమును చేకొన్నవానిని మేము నిశ్చయముగా క్షరింపఁ గలము.

కాని, ఓమూసా, నీప్రజలనుండి నీ వంతశీఘ్రముగా విడఁబడి పోవుటకుఁ గారణమేమి ?” అని మేమంటిమి.

మూసా, “వారు నన్ననుసరించుచునే యుండిరిగాని, ప్రభువా ! నీవు సంతోషింతువని నేను వడివడిగ వచ్చితిని ” అనెను.

దేవుడు “ఇప్పుడు నీవు వారిని విడిచియుండుటచే వారిని శోధించితిని. వారు సమీజనులమాటలు విని త్రోవతప్పినారు.”

అనఁగా మూసా కోపవిచారములు నిండుకొనఁ దనప్రజలను జేరి, “నాప్రజలారా ! మీ ప్రభువు మీకు మంచివాగ్దానము చేసెయు న్నాఁడుగదా ! నేను వచ్చునంతలోనే మీకు తొందరైనదా ! లేక నామాటతప్పి ప్రభువుకోపమును కోరికొనుచున్నారా ?” అనియడిగెను.

వారు “మేము బుద్ధిపూర్వకముగా మాటతప్పలేదు. వారు మమ్ము చాలయాభరణములను తెచ్చి యగ్నిలోఁబడవేయుండని, తామును తమవానిని నందుఁ బడవైవ,

అందుండి 'యంబే'యనుచు సశరీరయగు నొకమాడ బయలు వెడలెను. వారప్పు "డిదియే మీప్రభువును, మూసాప్రభువును. కాని, మూసా దీనిని మఱచియున్నా" డనిరి.

ఆహా! అది వారికిఁ బ్రత్యుత్తర మీయఁజాల దనికాని, కీడు మేలులఁ జేయఁజాల దనికాని, వారు తెలిసికొనలేకపోయిరా?

అధ్యాయము 5.

90 హఠాను వారితో నంతకుఁబూర్వమే "ఈమాడ మిమ్ముశోధింపఁ గలదు. మీప్రభువు కరుణాఘండుకావున న న్ననుసరించి నాయాజ్ఞకు లోబడు" డనెను.

వా రాతనితో "మూసా మాయొద్దకు వచ్చువఱకును, మేము దాని నారాధింపకమానము" అనిరి.

మూసా హఠానుతో "వారు త్రోవఁదప్పిరని తెలిసియు, నన్నేల యనుసరింప కుంటివి? నాయాజ్ఞ నుల్లంఘించితివా" యనియడుగ,

అతఁడు "ససఱోదరా! నీవు నామ్రొల నిట్లాడవలదు. నీ వొకవేళ 'ఇస్రాయేలుప్రజలందుఁ గలతఁబుట్టించి నాయాజ్ఞలఁ బాలిం పవైతి'వని యందువేమోయని భయపడితి"ననెను.

మూసా సమీరో నీయుద్దేశ మేమనియడుగ,

అతఁడు "వారు చూడనిదానిని నేను చూచియున్నాను. కావున దేవమాత పోయినమార్గమును కొంతవఱకే యనుసరించితిని. పీదకు దానిని విసర్జించితిని. నాయాత్మ నన్నిట్లే ప్రబోధించినది." అనెను.

అతఁడు "అయిన పొమ్ము. నీ వీజన్మములోఁ గూడ నంటరాని వాఁడ వగుదువు. నీ కొక శాపమున్నది. ఇఱకముందు దానిని నీవు తప్పించుకొనలేవు. నీ వింతకాలము ను భక్తిశ్రద్ధలతోఁ బూజించిన

నీదేవు నిప్పుడుచూడుము. దాని నన్నిలోఁద్రోసి భస్మముచేసి సముద్రములో పాఠభోసెదము.

అల్లాయే నీదేవుఁడు. ఆతఁడుతప్ప నితరదైవములు లేరు. ఆతఁడు సర్వజ్ఞుఁడు" అనెను.

ఈతీకుననే మేము పూర్వచరిత్రలను తెలుపుచు మీకు బుద్ధి చెప్పుమందుము.

100 దానిని వినక ప్రక్కకుతొలఁగు వాఁడు ప్రళయదినమున పెద్ద భారమును మోసికొని, దానిక్రిందనే యుండును. రక్షణదినమున దానిని మోయుటవలన మిక్కిలి శ్రమగానుండును.

ఆదినమున బూరామ్రోత వినఁబడినంతనే గ్రుడ్డివారై దుష్టులందఱు తోకచోఁ జేరఁగలరు.

అప్పుడు వా రొకరితోనొకరు మెల్లగా "మీరు భూమిపై పడి దినములుమాత్రమే మసలియుండిరి" అందురు.

వా రేమిచెప్పుచున్నారో నాకుఁ దెలియును. వారిలో మిక్కిలి సత్యవాదులు "మీరొకదినముకంటె నెక్కువ యాలస్యము చేయలేదు" అందురు.

అధ్యాయము 6.

వారు నిన్ను పర్యతములఁగూర్చి యడుగుదురు. "నాపౌభువు వాని నెగజిమ్మి ధూళిగాఁజేసి,

చమనైన మైదానముగునట్లు చేయును.

అందు లోయలుగాని, గుట్టలుగాని యుండఁబోవు" అనుము.

ఆదినమునఁ బిలుచు వాఁడు ముక్కుకుసూటిగాఁబోవుచుండఁగా, వా రాతని ననుసరింపఁగలరు. కరుణాఘండగు దేవునిమ్రోల వారు హీనస్వరూపై మందమందముగ పడుచున్న పదధ్వనులుతప్ప మఱిదేనిని వినఁజాలరు.

కరుణాలవాలుడగు దేవుడు డంగీకరించి యొప్పుకొనిన మాట లాడువాడుతప్ప నితరుడు మాధ్యస్థ్యమువహించి సహాయపడలేడు.

110 అతనికి వారిభూతభవిష్యత్తులు తెలియుచుగాని వారిబుద్ధి కవి గోచరములు కానేరవు.

స్వయాభువును జీవస్వరూపియునగు నాతనిమ్రోల వారు దీన వదనులైయుండురు. పాపభారము వహించువారికి గతియేయుండదు.

కాని, ఋజుమార్గవర్తియు, విశ్వాసియు నగు వానికి హానిగాని నష్టముగాని, కలుగనేరదు.

ఈరీతిగా మేము అరబ్బీభాషలో కురానును పంపించి యందనేక భయసూచనలను చూపించి, బహుశః మీరు దైవభీతిపరులై యాలోచించు కొందురని తలచితిమి.

కావున, సత్యస్వరూపుడును, చక్రవర్తియు నగు దేవుడు పూజ్యుడగుగాక! కురానును పూర్తిగ విననిచే తొందరపడి దానిని పతింపక “ప్రభువా! నాజ్ఞానమును వృద్ధిసేయుము” అనికోరుము.

పూర్వకాలమున ఆదాముతో మేముక యొడంబడిక చేసి యుంటిమి. కాని, యాతడు దానిని మఱచిపోయి, యస్థిరచిత్తుడయ్యెను.

అధ్యాయము. 7

మేము దేవతలతో “మీరు మోకాళ్ళపైబడి యాదామును భజింపు” డన నండఱును సేవించిరి. ఇబ్లిస్ మూత్రము నిరాకరింప,

మేము ఆదాముతో “ఆదామా, ఈతడు నిజముగా నీకును నీభార్యకును శత్రువు సుమీ! కావున నీవు వానిమాటలు విని నందన వన భ్రష్టుడవై దుఃఖింతుడవు కాజూడకుము.

అచట నీవు నగ్నుడవై సంచరించుచు, నాకలియనున దెఱుగ కుండ వరమునిచ్చియున్నాము.

అచట నీకు దప్పికయు, ఎండవలని బాధయుఁ గలుగఁబోవు” అంటిమి.

120. కాని, సైతా నాతనిచెవిలో “ఆదామా, నీకు శాశ్వత జీవ వృక్షమును, శాశ్వత రాజ్యమును జూపుదునా” యనెను.

వారిద్దరును దానిఫలములను దినిరి వెంటనే వారినగ్నత్వము వారికి గోచర మయ్యెను. వారును కొన్ని యాకుల నేరి, కుట్టి, వస్త్రములుగా కల్పించుకొనిరి. ఆదాము, ప్రభునాజ్ఞ తిరస్కరించి త్రోవ దప్పెను.

పిదప, నాతని ప్రభువాతనినే యొచికొని, యాతనియెడఁగరుణ వహించి సరియగు మార్గము జూపుచు.

“మీ రీచోటు విడిచి క్రిందికి పొండు. మీరిద్దఱును నొకరి కొకరు శత్రువులయ్యెదరుగాక! మున్నుండు నేను మీకు రక్షణమార్గమును జూపఁగలను. నాత్రోవఁ బట్టిన వారు తప్పిపోరు. దుఃఖము నొందరు.

కాని, మాబుద్ధి విననివాని జీవనము దుఃఖభాజనమగును. ఆతఁ డెప్పుడై రక్షణదినమున చుట్టలతోఁబాటచటికి రాఁగలఁడు.” అంటిమి.

ఆతడు “ప్రభువా! నాకు దృష్టి యుండనే. నన్ను తక్కిన వారితోఁ జేర్చియంధుని జేసితివేల?” యనును.

దేవుడు వానికిఁ బ్రతివచనముగా “అవునట్లే. మాసూచనలు నిన్ను జేరినను నీవు లక్ష్యవెట్టవైతివి. కావుననే మేము నిన్నిదినమున మఱిచిపోయెదము” అనును.

ఆజ్ఞల నుల్లంఘించి ప్రభువు సూచనలను విశ్వసించనివారి కిదియే బహుమానము. నిజముగా పరలోకశిక్ష యింతకంటె ఘోరమై చిరకాల ముండఁగలదు.

తాము వసించినచోటనే పలుమాఱు సంచరించుచున్నను, ఎన్నితరములవారిని మేము నాశనము చేసితిమో వారికి తెలియకుండెనా? బుద్ధిగలవారికి నిజముగా నివియన్నియును సూచనలే.

ఆధ్యాయము 8

కొంతవిశ్రాంతి నిచ్చితిమని దేవుడు తొలుతఁ బలికయుండనిచో వారికి వెంటనే శిక్షకలిగియుండును. కాని యాకాలము నియమితమై యున్నది.

130 కావున వారు చెప్పుదానిని విని సహించి యుండుము. సూర్యోదయాస్తమయములయం దాతని సంకీర్తనములు చేయుచుండుము. రాత్రికొంత భాగమునను, మధ్యాహ్నమునను నాతని నారాధింపుచుండుము. అందువలన నాతఁడు సంతুষ్టుడగు నేమో!

ఈ లోకమునందలి డాంబికములతో నీకు పనిలేదు. | మే మట్టి వానిని, వారిలో కొంతమందికి, వారి శోధనకొఱకుఁ బ్రసాదించి యుంటిమేకాని, వేరుగాదు. | నీకు నీ ప్రభువనుగ్రహించినదే మంచిదియు శాశ్వతమైనదియునై యుండును.

కావున వారివలె నీవును జేయఁ బ్రయత్నింపకుము. నీకుటుంబమువారు గూడ పార్శ్వన సలుపునట్లు శ్రద్ధ పుచ్చు కొనుము. నీవంతేదో నీవు చూచుకొనకయుండిన యెడల నీకు సకల సౌకర్యములను జేకూర్చి, నీభక్తికిఁదగిన సౌఖ్యఫలము నొసఁగెదము.

కాని, వారు “తనప్రభువునుండి యొకసూచనతో నాతఁడు రాకున్నచో మేము విశ్వసింప” మందురు. అయినను పూర్వగ్రంథములలోఁ గూడ స్పష్టసూచనలను వారు కనుగొనలేదా?

శిక్షాకాలమునకుఁ బూర్వమే వారిని మేము నాశనముచేసినచో వారు “ప్రభువా ! మమ్ము దీనులఁజేసి యవమానింపక పూర్వ

మొకదూతను బంపి మారు సూచనల ననుగ్రహింపకుండినచో మే మెట్లు విశ్వసింపఁగలము?" అనియందురు.

వారితో నీవు "మనలో నొక్కొక్కఁడును, మృత్యువుకొఱ కెదురు మాచుచునే యుండును. కావున మనలో ఋజుమార్గవర్తు లవరో, రక్షణమార్గమునందినవా రెవ్వరో తెలిసికొనుటకు కొంచె మోషిక గలిగి వేచియుండుఁడు" అనుము.

కాండము. 17

సురా 21 ప్రవక్తలు.

మక్కా--112 పద్యములు-7 రుక్కులు.

దయాదాక్షిణ్యమూర్తియగు దేవుని పేర.

ఈప్రజలలెక్క యైపోవచ్చినను, వారు విషయలోలురై యజాగ్రత్తతో మార్గమునుండి తొలఁగిపోవుచున్నారు.

వారికివచ్చిన క్రొత్తసూచనల నన్నిటిని వారు లెక్కించు చున్నారు.

తప్పుచేయుచు వారు రహస్యముగా "అతఁడు నీవంటివఁడే కదా! అతని యాధిక్య మేమున్నది? కన్నులు తెఱచికొనియుండియు మీరింద్రబాలమునకు లోనయ్యెదరా?" అనుకొందురు.

"స్వర్గమునందును, భూమియందును నెవ్వ రేమనుకొనినను నాప్రభువునకుఁ దెలియుచునేయున్నది. అతఁడు సర్వమును వినుచు తెలిసికొనుచున్నాఁడు" అని వారితో నీవనిన,

వారు “అట్లుకాదు. అదంతయు స్వప్నప్రాయమే. అతఁడు దానిని కల్పించియున్నాఁడు. అతఁడు కవీశ్వరుఁడు. పూర్వపు ప్రవక్తలు వచ్చినట్లే యాతఁడు సూచనల నేలదీసికొనిరాఁ” డందురు.

వీరికిపూర్వము మేము నాశనముగావించిన పురములను వారెవ్వరును నమ్మలేదు. వీరుమాత్రము నమ్ముదురా?

ఇంతకుపూర్వము పంపినవారికి మమ్మునుగూర్చి సర్వమును దెలిపియే పంపియున్నాము. నీకుఁ దెలియనిచో భయసూచనలఁ గొన్ని వారి నడుగుము.

వారిదేహము లన్నముచేఁ బోషింపఁబడునట్లును చిరకాలము జీవింపకుండునట్లును చేసితిమి.

అప్పుడు మేనున్న దానిని చేసియేతీరితిమి. మాయిష్టమువచ్చిన వారిని రక్షించి, యితరులను నాశనముచేసితిమి.

10. ఇప్పుడు భయసూచన గలగియున్న గ్రంథమును, మీకుఁ బంపినాము. ఏమి, యింకనయిన బోధపడకున్న దా?

అధ్యాయము 2

మే మెన్నినగరములను నాశనముచేసి, వానిపిదప నెందఱు ప్రజలను బుట్టించలేదు?

వారికి మాపగ కనఁబడినంతనే వారు పలాయితులయిరి.

దేవతలును వారినిబరిహసింపుచు “ఏలపరుగెత్తెదరు? మీరు భోగైకనిరతులై పూర్వముండిన యావాసములకుఁ దిరిగి చేరికొనుడు! బహుశః మిమ్ము ప్రశ్నలడిగెదరేమో” యనిరి.

వారును, “అయ్యా! యెంతటి యధర్మవర్తనులమై యుంటిమి!” అని యనుకొనఁ జొచ్చిరి.

వారిని కోసినధాన్యమువలె నశింపఁజేయువఱకును వారట్లే యుఱచుకొనుచుందురు.

స్వర్గమర్త్యములను, తదంతరాళమును వినోదమునకై మేము సృజించియుండలేదు.

మాకిష్టమైనచో మాయందు మేమే వినోదించుకొని యుందుము.

మేము సత్యము నసత్యమువీడికిఁ విసరినంతనే యది భిన్నమై యంతరించును. కాని నీవు దేవునిఁగూర్చి పల్కినదానికి దుఃఖము ననుభవింతువు.

స్వర్గమర్త్యములఁగల భూతరాసులన్నియు నాతనివే. ఆతని సాన్నిధ్యవర్త లాతనికి హితకరులై యలసటలేక సేవించుచుందురు.

20 వారు విశ్రాంతిలేక యాతని రాత్రింబవళ్ళు స్తోత్రముచేయు చుందురు.

మృతులను సజీవులుగఁ జేయఁగల దైవములను వారు భూమిపైనుండి గ్రహించిరా ?

భూమియందుఁగాని స్వర్గములందుఁగాని దేవుఁడుగాక యితర దైవము లున్న యెడల నిరువురును నశించియుందురు. వా రాతనిఁ గూర్చి కూయున డటుండనిమ్ము. సింహాసనాసీనుఁడగు దేవునినుహిమ వృద్ధినిొందుఁగాక !

ఆతనిపనులనుగూర్చి యాతని నెవ్వరును నడుగఁజాలరు. ఆతఁడితరులను తమకర్మలఁ గూర్చి ప్రశ్నించును.

అతనిఁగాక యితర దైవములను వారుపరిగ్రహించిరా ? వారు దైవములనుటకు తగిన ప్రమాణములఁ జూపుము. నాతోనున్నవారియు నాకుఁ బూర్వమున్నవారియు భయనూచనఁయిదియే. కాని, వారిలోఁ జాలమందికి సత్యము తెలియక దారి తప్పుదురు” అనుము.

“నాకంటె నితర దైవము లేడు. కావున నన్నుభజింపు” మని మేము చెప్పిపంపిన ప్రవక్త యెవ్వఁడును లేడు.

అయిననువారు “దేవతలవలన దయానిధియగు దేవునికి సంతానముకలిగిన దందురు. అతఁడు మహిమవంతుఁ డగుగాక ! వారాతని గౌరవనీయకింకరులే.

అతఁడు మాట్లాడినదే వారు మాట్లాడరు. వారాతని యాజ్ఞానుసారము పవ ర్తితురు.

వారికి ముందును వెనుకను నున్న దాతనికెఱుక. ఆతనికిష్టమైన వారికి తప్ప నితరు లేమిచెప్పికొనినను నాతఁడు వినఁడు. ఆతని యాజ్ఞాను వర్తులై వారు పనిచేయుచుందురు.

దేవునిప్రక్క నేనును దేవుడనే యని చెప్పు దేవతకు సరకమే బహుమానము. తప్పుచేసినవారి కిదియే బహుమానము.

అధ్యాయము 31.

30 స్వర్గములును, భూమియు నొకటేముద్దగా నుండఁగా నాతఁడు వానినిచీల్చి, నీళ్ళుపోసి జీవమునుగల్పించియుండుట యవిశ్వాసకులు చూచియుండలేదా? అయిన వారేలవిశ్వసించరు?

వారితోఁగూడ నవి సంచరించునేమోయని భూమిపై మేము పర్వతములనుంచి దానిపై వారిరక్షణకొఱకు వెడల్పైనబాటల నేర్పఱిచితిమి.

స్వర్గము నొకగట్టియింటికప్పువలె నిర్మించితిమి. కాని వారా నూచనలఁ బరిగ్రహించరు.

రాత్రింబవళ్ళను తమతమ స్థానములఁ దప్పక వడిగాఁ దిరుగుచుండుసూర్యచంద్రులను సృజించినవాఁ డాతఁడే.

మనుష్యున కెప్పుడును శాశ్వతజీవనమును మే మనుగ్రహించి యుండలేదు. నీవే మృతినొందినయెడల వారు శాశ్వతముగా బ్రదికి యుండురా?

అత్మలన్నిటికిని చావుసత్యమే. మీమీ పాపపుణ్యకార్యములచే మిమ్ము శోధింతుము. మీరు మాయొద్దకే తిరిగిరావలయును.

అవిశ్వాసకులు మిమ్ముఁ జూచి వెక్కిరింతురు. “ఏమి, మీదైవములఁ గూర్చి యిట్లుమాట్లాడువాఁ డీతఁడేనా?” అని వారెఱుంగరు, కాని వారికి దయానిధియగు దేవునిఁగూర్చి చెప్పనప్పుడు వారునమ్మరు.

“మనుష్యుఁడు తొందరగా సృజింపఁ బడియున్నాఁ” డని వారెఱుంగక, నేను వారికి నానూచనలఁ జూపెదను. కావున వారు త్వరపెట్టుమని కోరకుండురుగాక!

“ఈభయనూచనఫల మెప్పుడుకనఁబడును? మీరు సత్యవంతు లైరెనచో చెప్పఁ” డని వా రడుగుదురు.

సరకాగ్ని వారిముఖములను, వీపులను కాల్పఁగలకాలము వారి కెట్లు తెలియును? వారికి సహాయమును దొరకఁజాలదు.

40 అది వారిపై నాకస్మికముగాఁ బడినంత వారు నిస్సృహు లయ్యెదరు అదివారికొఱ కాగదు. వారికి గడువును దొరకదు.

నీకుఁబూర్వమెందరో ప్రవక్తలు హేళనకుఁ బాత్రులై యుండిరి. కాని, వారిని హేళనచేసినశిక్ష యవిశ్వాసకులకు తప్పినదికాదు.

అధ్యాయము 4.

“దయానిధియగుదేవునినుండి రాత్రింబవళ్ళును ని న్నెవ్వరు రక్షింపఁ గలరు? అయినను వారు తమప్రభువునూచనను లక్ష్యపెట్టరు” అనుము.

మేముకాక వారినిరక్షింపఁగల యితరదైవము లున్నారా? వారు తమకుతామే సహాయపడఁజాలరు. దేవునితో సాటితెచ్చు నితరదైవములును, మాకోపమునుండి వారిని రక్షింపఁజాలరు.

అవును, వీరిని, వీరిపితరులను జీవితకాలమంతయు భోగముల ననుభవింపనిచ్చితిమి. ఏమి! మే మొకదేశమునకు వచ్చి దానిసరిహద్దులను తగ్గించుచుండుట వారుచూచుచున్నారుగదా! అయిన వారా జయించినవారు?

“నాకు తెలిసినంతముట్టుకే మీకు సూచన నిచ్చుచున్నాను. కాని, యెట్టిసూచన నిచ్చినను చెవిటి వా రామాటను వినరు.

సీ ప్రభువుశిక్ష వారినిసోకినంతనే వారు “అయ్యో, మేమును తప్పచేసితిమే” యనియందురు.

రక్షణదినమునకు సరియైన త్రాసులనేర్పజిది యున్నాము. ఏవిషయమునందును నేయాత్మకును, సన్న్యాయముకలుగదు. ఆవగింజ యంత కర్మము చేసినను, మేము దానిని తూచియేతీరుచుము. హాలెక్కయే చాలును.

మూసా హోరూసులకు పూర్వము జ్ఞానజ్యోతి నిచ్చితిమి.

తమ ప్రభువునకు రహస్యముగా భయపడి, ప్రళయదినమునకు కంప మొందుచు, దైవభీతులైనవారి కొకజ్ఞానజ్యోతిని, భయసూచనను నిచ్చితిమి.

50 మేముపంపిన యీ కురానుగూడ ధన్యమగు సూచనయే. (అయిన దానిని మీరు విడనాడెదరా?)

అధ్యాయము. 5

పూర్వ మిబ్రాహీము తగినవాడని యెంచి మాయాజ్ఞ నాతని కొనగితిమి.

అతడు తన తండ్రితోడను, బ్రజలతోడను, “మీరుభక్తితో నారాధించు సీ ప్రతిమలేమి?”, యని యడుగ,

వారు “ఇవి మాపూర్వలారాధించినవే” యనిరి.

ఆతఁడు “నిశ్చయముగా మీరును మీషితరులును, తప్పచేసి యున్నా” రన,

వారు “నీవు నిజముగా బల్కుచున్నావా? హాస్యము చేయుచున్నావా?” యనియడిగిరి.

ఆతఁడు “స్వర్గముల ర్త్యముల సృజించి, వానికి ప్రభువగువాఁడే మీప్రభువు. దీనికి నేనొక సాక్షిని.

మీరు మఱి, వెనుజూపినంతనే మీప్రతిమలపైఁగుట్ర బన్నెదను” అని, వానినన్నిటిని బగులఁగొట్టి, వారుతిరిగి వచ్చి,

“మాదైవముల కెన రిట్లుచేసినారు. వారన్యాయవంతు” అని యనుట కాప్రతిమలలో ముఖ్యములగువాని నుంచినేసెను.

60. వారు “ఒక యశావనుఁడిట్లు చేసెనని చెప్పఁగా విని యుంటిమి. అతని పేరు ఇబ్రాహీము.

అతనిని ప్రజలముందుకు తెఱఁడు. వారాతనిపై సాక్ష్యమియఁగల” రని చెప్పఁచు,

అతనితో “ఇబ్రాహీమా! నీవేనా మాదైవముల నిట్లుచేసిన వాఁడవు” అనియడుగ,

ఆతఁడును, “కాదు కాదు. వారిలోని నాయకులే వారి నట్లు చేసినారు. వారు మాట్లాడఁ గలిగినచో వారిసడుగుఁ” డనెను.

కావున వారు తమలోఁ దామే యాలోచించుకొని “మీరేభక్తి హీనుల” రని పలుకుచు,

వారిపూర్వపు తప్పనుండి మఱలక, తలతిక్కతో “ఇవిమాట్లాడలేవని నీకుఁదెలియును గదా!” యనిరి.

ఆతఁడప్పుడు “ఏమి, దేవునికిమాఱుగా మీకులభము గాని స్వప్నముగాని చేయఁజాలని యితరదైవములనారాధింతురా?

మీరును, మీరారాధించు దైవములును, నీచులే. అయ్యో ! అయిన నికను మీరు బోధపఱచుకొనలేరా ?” అనియడుగ,

వారు “మీ శేషదైవచేయగలిగినచో, వాని నగ్నిలోకాల్పి మ్నాదైవముల రక్షించుకొనుడు” అనిరి.

మేము, “అగ్ని, నీవు చల్లబడి ఇబ్రాహీమును రక్షింపుము.” అంటిమి.

70. వా రాతనిపైఁ గుట్రఁబన్నిరిగాని, దానివలన వారికే నష్టము కలిగెను.

అంతట మేమాతనిని, లూట్ను, సర్వమనుష్యులకును ధన్య వాసమగు భూమికిఁదెచ్చి,

ఆతనికి మఱియొకబహుమానముగా ఇషాకు, యాకూబులనిచ్చి వారినందఱిని న్యాయవంతులఁగాఁ జేసితిమి.

వారిని మాయాజ్ఞప్రకారము నితరులుసంచరించుట కాదర్శకు లగునట్లు చేసి, వారిని సత్కర్మాచ్యుతానందములును, ప్రార్థనానిరతులును, భిక్షాదాతలును నగునట్లు చేయ, వారు మమ్మారాధించిరి.

లూటునకు బుద్ధిని, జ్ఞానమును బ్రసాదించి, కల్మషయుక్తమగు నగరవాసులగు దుష్ప్రవర్తనులనుండి రక్షించితిమి.

ఆతఁడు సన్మార్గవర్తియగుటచే వానిని మాదయకుఁ బాత్రు నిఁజేసితిమి.

అధ్యాయము 6.

పూర్వము నుహు మాకు మొఱివిడ మేమువిని, యాతని, నతనికుటుంబమును గొప్పయాపదనుండి తప్పించుటను స్మరింపుము.

మానూచన లసత్యములనిపల్కిన జనులపై వానికి సహాయము చేసితిమి. వారు దుష్టులగుటచే వారిని నీటముంచి చంపితిమి.

కొండటిగొట్టె లొకపొలమును పాడుచేసినప్పుడు దావూదు సులైమానులు తగవుతీర్చిరి. వారితీర్పునకు మేముసాక్షులము.

సులైమాను కావిషయమై తెలిపి, యిరువురకును బుద్ధిజ్ఞానములఁ బ్రసాదించితిమి. పర్వతములును, బక్షులును, దావూదుతోఁగూడి మమ్ము స్తుతింపఁజేసితిమి. అట్లుచేసినవారము మేమే.

80. మీలో నొకరికొకరు చేసికొను హానినుండి రక్షణనొందుటకై దావూదునకు కవచములఁజేయునేర్పును బ్రసాదించితిమి. కావున మీరు కృతజ్ఞులరై యుండరేల ?

గట్టిగా వీచు మారుతముపై సులైమాను కధికారమీయ నాతఁడు దానిని మేము ధన్యముచేసిన భూమిపై వచ్చున ట్లాజ్ఞాపించెను. మాకు సర్వవిషయములును,

నీటిలోమునిఁగి యాతని కనేకవిధముల నుపచారములఁజేయు పిశాచములును నెఱుకయే. మేము వారిపై కన్నువేసియే యుంచితిమి.

అయ్యాయునుగూడ స్మరింపుము. ఆతఁడు తన ప్రభువుతో “నన్ను దోష మంటినది. నీవు కరుణాపరులలో నుత్తముడవు” అని మొఱవెట్టె,

మేమువిని, యాతని దుఃఖభారమును తొలఁగించి, యాతని కుటుంబమును, మఱికొండటిని నాతనికిచ్చి, మాసేవకుల కాతఁ డొక జ్ఞాపకచిహ్నముగాఁ జేసితిమి.

ఇట్లే యిస్రాయేలు, ఇడ్రీసు, జల్ కిఫీల్, మొదలగువారు దృఢ భక్తులై యొర్పుగలిగియుండిరి.

వారు సన్మార్గవర్తులుగాన వారిని మేముకరుణించితిమి.

ఇట్లే యూనూ సనువాఁడు కొపముతోఁ బోవుచు నాతనిపై నూకు శక్తిలేదని యనుకొనెనుగాని, చీకటిలో నాతఁడు “నీవుతప్ప

నితరదైవము లేడు. నీవు మహిమవంతుడ వగుచువుగాక! నేను దుష్టవర్తనుడ" నని మొఱపెట్టెను.

మేమువిని, యతనిని దుఃఖమునుండి విడిపించితిమి విశ్వాస యుతల నిట్లే మేము రక్షింతుము.

ఇట్లే జకరియ్యాయును తన ప్రభువుతో "ప్రభువా! నన్నుపుత్రి కుంజేయకుము. అయినను నీకంటెమంచివారసుడు నాకులే" డని మొఱపెట్టె.

90 మేమువిని యాతనికి యహ్యనిచ్చి యీతనిభార్య ప్రజావతి యగునట్లు చేసితిమి. వారును నొకరికంటె నొకరు హెచ్చుగా సత్కర్మల నాచరింపుచు, భయభక్తులతో మమ్మాశ్రయించి మా యెడల నమ్మిలయిరి.

ఆమెయు కన్యాత్వమునుపాలించి, మాయాత్మను స్వీకరించి. తానును తన పుత్త్రిండును, సర్వభూతములకును, సూచనలైరి.

నిశ్చయముగా నీ య్మామతమే సత్యమతము. నేనే నీప్రభువను, కావున నన్ను సేవింపుము.

కాని, యాయుపదేశమునుగూర్చి యనేకవిధములుగా వారర్థ ముచేసికొని, తెగలు తెగలుగా విడిపోయిరి. వారందఱును మాయొద్దకు రాకతప్పరు.

అధ్యాయము 7

స్వాయమైన పనులజేయుచు విశ్వాసియైనవాని ప్రయత్న ములన్నియు, సఫలములుగాకపోవు. వానినన్నిటిని నతనికొఱకు వాసి యుంచెదము.

మేము నాశనముచేసిన నగరములన్నిటిపైనను శాపమున్నది. యాజూజు, మాజూజులు దారికల్పించికొని,

ఉన్నతప్రదేశములనుండి, వా రెల్లయెడలను లేచి మాభయ సూచన సత్యమగునంతవఱకును, నగరములు మఱియుద్ధరింపబడవు. అప్పు డవిశ్వాసకు లాశ్చర్యరసనిమగ్ననేతులై “అయ్యో, వీరిని గూర్చి యెంత యజాగ్రత్తగా నుంటిమి ! మేము భక్తివిహీనుల” మందురు. ఈ మావాగ్దానము జరిగితిరును.

నిశ్చయముగా మీరును, దేవునిఁగాక మీరారాధించు నితర దైవములును, నరకాగ్ని కింధనములు కాఁగలరు. మీ రందులోనికి ప్రోకతవుదు.

వీరే దైవములైనచో నందులోనికిఁబోవఁ బనిలేదే. అయినను వారందులోనే శాశ్వతముగా వసింపఁగలరు.

100 అచట వారు మూల్గుచు త మ్మాశ్వాసించువచనముల నెట్టి వానిని వినజాలరు.

కాని, మేము మంచికార్యములఁ జేయ నియమించినవారు దాని నుండి దూరముగ నుండఁగలరు.

దాని శబ్దమును వా రణుమాత్రమును వినరు. వారు తమ యాత్మలు కోరినదానియందే చిరకాలము వసింపఁగలరు.

ఆ మహాభయము వారిని కంపింపఁజేయనేరదు. దేవతయు వారిని గలిసికొని “మీ కీయఁదలంచినది న మిదియే” యనిచెప్పును.

ఆదినమున, వ్రాసినకాగితములను చుట్టఁబెట్టినట్లు స్వర్గమును చుట్టివై తుము. మేము మొదటసృష్టినిజేసినట్లే తిరిగిచేసెదము. ఇది మాకు విధాయకకృత్యమగుటవలన నట్లుచేసియే తీరుదుము.

ఈధర్మము నిచ్చినతరువాత భక్తిగీతములలో “న్యాయవర్తు లగు నాకింకరులు భూమికివారసు” లనివ్రాసితిమి.

✓ [నిజముగా దేవునిసేవకులకే కురానునందు బోధయున్నది.]

సర్వభూతములకును దయాచిహ్నముగనే నిన్నుఁ బంపితిమిగాని, మఱియొకటికాదు.

“మీదేవుఁ డొకఁడేయని నాకుఁదెలుపఁబడినది. మీ రాతని కధినులై ముస్లిముల (భక్తుల) గుఱురా?” అనుము.

కాని, వారు వెనుదిప్పినచో “మీకందఱికిని నొకేరీతిగ భయసూచన నిచ్చియున్నాను. కాని యాశిక్ష దగ్గఱపడినదో దూరముగనున్నదో నాకుఁదెలియదు.

110. మీరు బిగ్గఱగాననునదియు, రహస్యముగాననునదియు దేవునికిఁ దెలియును.

ఈయాలస్యము మీశోధనకొఱకో, మీరు మఱికొంతకాలము భోగైకపరాయణులై యుండుటకో నాకు తెలియదు.

“మీరు సత్యముగ తీర్పుచెప్పుఁ”డని నాప్రభువు పల్కుచున్నాఁడు. మీరు ప్రేలుదానికై సహాయము వేఱికినవలసిన దయా నిధియగు దేవుఁ డతఁడే.

సుర-22. యాత్ర.

మదీనా-78 పద్యములు-10 రుక్కులు.

అధ్యాయము-1.

దయాదాక్షిణ్యసూర్తియగు దేవునిపేర.

మక్కావాస్తవ్యులారా! దేవునికి భయపడుఁడు. తుదిగంట యప్పుడు కలుగు భూకంపము కడుఘోరమైనదికదా!

మీరు దానిని జూచుచినమున, పాలిచ్చుచున్న స్త్రీలు చంటి విడ్డలను వదలిపెట్టఁగలరు. గర్భమును మోయుచున్న స్త్రీలు తమభారమును విడిచిపెట్టఁగలరు. మనుష్యులు త్రాగియుండకున్నను, త్రాగినవారివలె కానవత్తురు. ఇదియే దేవుని ఘోరశిక్ష!

అజ్ఞానియై, దేవునిగూర్చి వివాదములు చేయుచు, తిరుగుబాటు చేయు సైతానులనందఱు ననుసరించువాఁ డొకఁడున్నాఁడు.

తన్ను ప్రభువుగాఁ జేకొనినవారి నాతఁడు మోసపుచ్చి యగ్ని బ్వాలలోనికి దీసికొనిపోవునని చెప్పఁబడియే యున్నది.

జనులారా! మీరురక్షణఁగూర్చి సందేహింపవలదు. మాశక్తికిఁ బ్రమాణముగా మిమ్ము తొలుత ధూళినుండియు, పిదప అణుజీవులనుండియు, తరువాత నెత్తురుముద్దలనుండియు, ఆవెనుక రూపముగల ట్టియు లేనట్టియు మాంసఖండంబులనుండియు, మేము మిమ్ము సృజించియున్నాము. గర్భములో నాడుపిండమో మగపిండమో కాలమగు వఱకునుండునట్లు విధించియున్నాము. తరువాత మిమ్ము శిశువులుగాఁ బైటఁబెట్టితిమి. అనంతరము మిమ్ము యావనులఁజేసితిమి. పిదప మీలోఁగొందఱు మృతినొందుదురు. మఱి కొందఱు తమపూర్వజీవితము సంతటిని మఱచిపోవువఱకును, జీవించియుందురు. భూమియంతయు నెండిపోయి ఫలహీనమగుటను మీరు కనుగొందురు. కాని, మేము దానిపై వర్షము కురియించినంతనే దానియందు చలనముకలిగి పెద్దదియై, యన్ని విధములగు మొలకలును బుట్టుటకు తావగును.

దేవుఁడే సత్యముకావునను, మృతినొందినవారి నుజ్జీవింపఁజేయు వాఁ డాతఁడేకావునను, అతనికే సర్వవస్తువులపై నను శక్తియుండుట చేతను,

నిస్సందేహముగ నాగ్రత వచ్చి తీరునుగావునను, సమాధులలో నుండువారిని దేవుఁడు తిరిగిజీవింప మేల్కొల్పును. కావుననే యిట్లగును.

జ్ఞానముగాని, రక్షణగాని, ప్రకాశవంతముగు గ్రంథముగాని, తనకు జేకున్నను దేవునిగూర్చి వివాదములు చేయువాఁ డొకఁ డున్నాఁడు.

ఇతరులను దేవుని మార్గమునుండి తప్పించుట కితఁడు తిరస్కారభావముతో మఱియుండును. అతని కీలోకమున లజ్జయే ప్రాప్తించును ; రక్షణదినమున నాతని కగ్నిబాధను రుచిచూపెదము.

10. “ఇది నీవు పూర్వము నీచేతులతోఁ జేసినదాని కనుభవము ! దేవుఁడు తన సేవకుల కన్యాయము చేయఁడు”

అధ్యాయము 2.

కొందఱు దేవుని నేదో యొకవిషయములోనే సేవించుట వారిలో నొకనికి మేలుకలిగినచో నావిషయమునే యాశ్రయించు కొనియుండును. కాని, యతనికొక శోధనకలిగినచో అతఁడు తిరిగి యవిశ్వాసములోఁబడి యిహమునకును బరమునకునుగూడఁ జెడును. ఇదియే స్పష్టమైననాశనము !

(తనకుఁ గీడుగాని, మేలుగాని, చేయలేనిదాని నాతఁడు దేవునితో సమానమని సేవించుచుండును. ఇదియే చాల తప్పు.)

అతఁడు తనకు కీడుచేయువానినే పిలుచునుగాని, మేలుచేయు వాని నావాహనచేయఁడు. నిశ్చయముగా ఆ ప్రభువును, సేవకుఁడును, దుష్టులేకదా !

కాని, దేవుఁడు తన్ను నమ్మి, క్రమవర్తనులైనవారిని తరంగిణులు ప్రవహించు నుద్యానవనములలోనికి దెచ్చును. దేవుఁడు తన యిచ్చ వచ్చినదానిని జేయఁగలఁడు.)

దేవుఁడు తన ప్రవక్త కిహమునను బరముననుగూడ సహాయ పడఁడని తలంచువాఁ డొకత్రాటిని పట్టుకొని తన్నుఁదాఁ జంపుకొను

వానివలె పైకెత్తి, దానిని గోసేవేయనిమ్ము; తాను కోపించినదాని నేమైన జేయఁగలఁడేమో యాతనికి గనఁబడఁగలను.

దేవుఁడు తనయిచ్చవచ్చినవారి నే రక్షించును గావున మేమీ కురానులోనిపద్యములను స్పష్టములగు సూచనలతోఁ బంపుచుండుము.

విశ్వాసులు, యహూదీలు, సబావారు, సస్రానీలు, మాజీయ నులు, దేవునితో నితరుడైవములఁ జేర్చువారు, రక్షణదినమున దేవుఁడు నీవివాదములఁ దీర్చును. దేవుఁడు సర్వసాక్షి !

స్వర్గమర్త్యములయం దున్నదంతయు దేవునారాధించుచుండుట నీకుకనఁబడదా? సూర్యుఁడు, చంద్రుఁడు, నక్షత్రములు, పర్వతములు, వృక్షములు, జంతువులు, చాలమంది మనుష్యులు, వీరందఱు నారాధించుచునేయున్నారే? కాని చాలమందికి శిక్షయే వ్రాప్తమగును.

(దేవుఁడవమానించినవారి నెవ్వరును గౌరవింపరు.) దేవుఁడు తనకిష్టమైనదానిని చేయును.

20. విశ్వాసులు, సవిశ్వాసులునగు వీరు, తమప్రభునిగూర్చి వివాదములు సల్పెదరు. కాని, యవిశ్వాసులగువారి కగ్నితో వస్త్రములు కూర్చబడును. వారి శిరములపై సలసల మఱుగుచున్న నీళ్ళు పోయఁబడును.

వారిప్రేగులలోను చర్మములలోను నున్నదంతయు వా రరిగించుకొందురు. వారి కినుపదుడై సిద్ధముగానున్నవి.

మిక్కిలి బాధచే వా రెన్నిసారులు వైకిరాఁదలంచినను తిరిగి వారినందులోనికే త్రోసివైచెదరు. వారగ్ని బాధ ననుభవించుదురు.

అధ్యాయము 3.

కాని, విశ్వసించి క్రమవర్తనులైన వారిని దేవుఁడు తరంగిణులు ప్రవహించు నుద్యానవనములలోనికిఁ దెచ్చును. అచట వారికి బంగారు

కడియములును ముత్యాలసరములును నాభరణములును, పట్టు బట్టలును లభించును. వారు శ్రేష్ఠమగు వాక్యములనువిని, శ్రేష్ఠమగు మార్గమును బట్టుటచేతనే యీలాభము కలిగినది.]

కాని, విశ్వసింపక దేవునిమార్గమునుండియు, మనుష్యుల కొఱ కేర్పఱచిన మనీషునుండియు, (దీని నందువనించు వారికిని వైవారికిఁగూడ నేర్పఱచితిమి) పరులను తప్పించి తీసికొనిపోవువారికిని, దానిని భక్తహీనులై యపవిత్రము చేయ నెంచువారికిని ఘోరశిక్షను రుచిచూపెదము.

అధ్యాయము 4.

మే మాపవిత్రగృహ ముండు స్థలమును ఇబ్రాహీమునకుఁజూపి “పూజలో నాతో నితరులఁ జేర్చకుము. నాగృహముచుట్టును బ్రదక్షిణము చేయువారికొఱకును, నిలుచుండియో, వంగియుండియో పూజ చేయువారికొఱకును, దానిని శుభ్రపఱచియుండుము” అని మేము చెప్పియుంటిమి. దానిని స్మరించుకొనుము.

జనులకు “యాత్ర” విధివిహితమని ప్రకటింపుము. వారు పాదచారులుగనో, వడిగల యెంటెలపైననో కొండకనుమలలోనుండి సియొద్దకు రమ్మనుము.

అప్పుడు వారు దానిలాభములను తామే చూచికొనఁగలరు. విధివిహితములగు దినములందును, దేవుఁడు తమ కాహారముగానిచ్చిన జంతువులఁ జంపునప్పుడును, వారు దేవుని నామస్మరణము చేయఁగలరు. ఆ చంపఁబడిన జంతువులను మీరును భక్షింపుఁడు; నిర్భాగ్యులకును పేదవారికి నిడుఁడు.

పిదప వారు దీక్షలోనున్నప్పు డుపేక్షించిన తమ దేహములను శుభ్రముచేసికొని, తమ మొక్కులను చెల్లించి, యాపురాతనగృహము చుట్టును ప్రదక్షిణము సలుపవలయును.

30 దీనినిచేయుడు. దేవుని పవిత్రశాసనములను మన్నించువాడు దేవుని యనుగ్రహమునకుఁ బాత్రుఁడగును. ఇంతకుఁబూర్వము నీకుఁ జెప్పినదితప్ప, పశువులమాంసము నీవు భజింపవచ్చును. కావునప్రేమ హములను నపవిత్రవస్తువుల చెంతకుఁ బోకుడు. అసత్యవచనములవిడిచి పెట్టుడు.)

దేవునియెడ స్థిరభక్తిగలిగి యతనితో నితరదైవములఁ జేర్చు కుడు. దేవునితో నితరదైవములఁజేర్చుట, పైనుండిపడినదానిని పక్షు లెత్తుకొనిపోవుటయో, గాలి నెత్తుకొని దూరముగ విడిచిపెట్టుటయో వలె నుండును.

దీనిని చేయుడు. ద్రేవునిఁగూర్చిన పూజలను చేయువారిపూజ హృదయపూర్వకమగుభక్తివలనఁ గలుగును.)

పశువులను జంపువఱకును మీరు వాని ననుభవింపవచ్చును. వానిని పురాతన గృహమునొద్దనే బలి యియవలయును.

అధ్యాయము-5

మేము వారివారికిచ్చియున్న జంతువులను చంపునపుడు చేయ వలసిన కొన్నికర్మల నేర్పఱచియున్నాము. ఏకేశ్వరుఁడే మీదేవుడు. కావున మీరాతనికి వశులరుకండు. నమ్రులయినవారికిని,

దేవుని నామోచ్ఛారణమువలన హృదయములం గగుర్పాటు నొందువారికిని, తమ కేదిసంభవించినను స్థిరులైనిలిచి ప్రార్థనలుసలిపి, మే మనుగ్రహించినదానిలోనే భిక్షము పెట్టువారికిని, సువార్తను బ్రకటింపుము. /

దేవునికి బలియిచ్చుటకు మీ కొంటెల నిచ్చితిమి. వానివలన మీకుఁ జాల మేలుకలుగుచున్నది. కావున వానిని జంపక పూర్వము వానినన్నిటిని వరుసగనిలిపి వానిపై దేవుని నామమును స్మరింపుడు.

అవిప్రక్కలపై యొరిగి పడియున్నప్పుడు, వానిమాంసమును తిని, యడిగినవానికిని, అడుగక తృప్తి నొందియున్నవానికిని నిండు. మీరు కృతజ్ఞులైయుండుటకు వానిని మీకిట్లు వశములుగ చేసితిమి.

వానిమాంసముగాని, రక్తముగాని యెంతమాత్రమును దేవుని జేరదు; మీభక్తియే యాతనిజేరును. దేవుడు మీకొసగిన రక్షణకై యాతని మహిమోన్నతుని జేయుటకే యాతడు వానిని మీకు వశములు చేసియున్నాడు. ఇదిగాక సత్కార్యములు చేసినవారికి

విశ్వాసులనుండి దేవుడు కీడును తొలగించునని చాటుము.

|| [దేవుని కసత్యవాదులును, భక్తిహీనులును నిష్టలుగారు]

అధ్యాయము 6.

చార్జన్యములకు పాలై, యాయుధముల గ్రహించి, 'మాప్రభువు దేవుడే' యని పల్కినందుకు తమగృహములనుండి తరుమబడిన వారికి యుద్ధముచేయ ననుజ్ఞ యియ్యబడినది. దేవుడు వారికి సహాయ పడఁగలడు.

40 దేవుడు కొందఱిని మఱికొందఱిచే తరిమివేసియుండనియెడల, మరములును, దేనాలయములును, సభాభవనములును, మసీదులును, నన్నియు నాశనము చేయబడియుండును. దేవునికి సహాయముచేయు వానికి దేవుడు సహాయముచేయును. దేవుడు బలవంతుడు, శక్తిమంతుడు! వారి నీభూమిపై నెలకొల్పినచో, ప్రార్థనలఁ దప్పక, విధి విహితమగు భిక్షముఁజెట్టి, క్రమవర్తనము విధించి, దుష్టవర్తనమును నిషేధితురు. వస్తువులన్నియుఁ దుద కేమగునో దేవునికే తెలియును.

వీరు నీకు కృత్రిమత్వము నారోపింతురేమో? వీరికి పూర్వ మప్పుడే, నుహు, ఆదు, సమూదు,

ఇబ్రాహీము, లూటు, వీరిప్రజలును, మిదియానువాసులును, తమప్రవక్తలు కృత్రిములనియే యన్నారు.

కాండము. 18

సుర 23-విశ్వాసకులు.

మక్కా-118 పద్యములు-6 రుక్కులు.

అధ్యాయము 1.

దయాదాక్షిణ్యమూర్తియగు దేవునిపేర

| ప్రార్థనయందు దీనులై,
వృథాలాపముల దూరముగనుంచి,
భిక్షల నొసగుచు,

తమ కుడిచేతులతో సంపాదించిన బానిసలయందును, దమ
భార్యలయందును దప్ప నితరులయందును,

తమకానుమును నిగ్రహించువారై (వైనారిని కామించువారికి
నిండ లేకు.

ఇంతకు మించిన యెవల నతిక్రమణదోషము కలుగును)

తమయంగుంచిన నమ్మకములను, నొడంబడికలను, బాలించు
వారై,

ప్రార్థనలను దప్పకయుండు,
విశ్వాసకులు నుఖులై,

10 స్వర్గమునందు చిరవాసము చేయుచు,

దానిని వారసత్వముపై ననుభవింపగలరు.

మనుషుని మె తని బంకమట్టితోఁజేసి,

నైతాను ప్రేమించినదాని నడచివైచెను. దేవుడు జ్ఞాని, బుద్ధుడు. కావున తన తెలివిమల నాతఁ డిట్లు తెలియఁజేయుచుండును

కఠినహృదయులను, హృదయరోగపీడితులను, శోధించుటకే నైతా నిట్టికోర్కెలను పుట్టించుచుండును. కుష్టులు సత్యమునుండి విడఁబడి చాలదూరము పోయియున్నారుగదా!

‘జ్ఞానము’ ప్రసాదించఁబడినవారు ‘కురానే’ దేవునినుండి వచ్చిన సత్యముని గ్రహించి, దానిని నమ్మి, వారిహృదయములు దానికి సమ్మతించుటకే దేవుఁడిట్లుచేయును. నమ్మినవారిని తిన్ననిత్రోవను నడిపింపఁ గలవాఁడు దేవుఁడేకదా.

ఆగంట యకస్మాత్తుగా వారికాసన్న మగునంతవఱకునో, నిర్మూలనదినమున వారిపై శిక్షపడువఱకునో భక్తిహీనులు దానిని గూర్చి సందేహములను విడిచిపెట్టరు.

ఆదినమున రాజ్యము దేవునిదై యుండును. వారివివాదముల నాతఁడేతీర్చును. విశ్వసించి క్రమవర్తనులైనవా రాదినమున నందనో ద్యానవనములలో వసించురు.

కాని, భక్తిహీనులై, మాసూచన లసత్యములనువారో-వీరికి లజ్జాకరమగు శిక్షకలుగును!

అధ్యాయము 8.

దేవునివిషయమై తమ దేశమునువిడిచి, తరువాత చంపఁబడినను, చచ్చినను, వారికి దేవుఁడు మంచినంభారములఁ గూర్చియుంచును. దీవనోపాధి కల్పించువారిలో దేవుఁడేకదా శ్రేష్ఠుఁడు!

దేవుఁడు వారి నందు సుఖప్రవేశముచేయించును. దేవుఁడే సరిగ తెలిసికొనువాఁడు. దాక్షిణ్యమూర్తి

60. అదియట్లేయగును. తనకుఁ గలిగిననష్టముచకుఁగాను న్యాయముగ రియైన పరిహారముఁ బుచ్చుకొనినవారికి తిరిగి హానికలిగినచో, దేవు

డాతనికి తప్పక సహాయముచేయును. దేవుడు మిక్కిలి దయాళుడు. కరుణాళుడు.

అదియట్లయగును. దేవుడు రాత్రిని పగటియందును, పగటిని రాత్రియందును, సంక్రమింపజేయును; దేవుడు వినుచున్నాడు, మాచుచున్నాడు.

అదియట్లయగును; దేవుడే సత్యమూర్తి! అతనినిగాక వారా వాహనజేయునదంతయు వ్యర్థము. దేవుడున్నతుడు, బలవంతుడు!

దేవుడు స్వర్గమునుండి వర్షముఁ బంపిన మఱుసటిదినమే భూమి పచ్చికతోఁ గప్పబడియుండుటను నీవుచూడవా? దేవుడు దయాళుడు, సర్వజ్ఞుడు!

✓ స్వర్గములయందున్నదంతయు నాతనిదే. దేవుడేకదా భాగ్యవంతుడును, స్తవనీయుడును.

అధ్యాయము 9.

భూమిలోనున్నదంతయును, సముద్రముపై నతనియాజ్ఞప్రకారమునడచు నావలను, నాతడు మీకు వశముచేసియుండుట మీకు గనబడదా? తన యనుజ్ఞలేనిదే భూమిపైఁ బడకుండ నాకాశమునాపియున్నాడు దేవుడు నిశ్చయముగా మనుష్యులయెడ దయాదాక్షిణ్యమూర్తియై యున్నాడు.

మీకు జీవనమునొసగి, పిదప మిమ్ముఁజంపి, తిరిగి జీవింపజేయువాఁడతఁడే. అయినను సత్యముగా మనుష్యుఁడు కృతఘ్నుడై యున్నాడు.

అన్ని జాతులవారికిని కొన్నికొన్ని విధుల నేర్పఱిచి యున్నాము. కావున, వారు నీతో నీవిషయమైవివాదము చేయనీయకుము. నీవుసరియగు మార్గమున మన్నావు. వారిని దేవునియొద్దకు రమ్మని యాజ్ఞాపింపుము.

కాని, వారు నీతో వాదమునకు దిగినచో “మీరుచేయునది దేవునికెఱుక ! రక్షణదినమున దేవుఁడు మీమీవివాదములను దీర్చు గలఁడు.

70. స్వర్గము ర్త్యములయం దున్నదంతయు దేవుని కెఱుకయే యని నీకు తెలియదా ?

ఇది నిశ్చయముగా “గ్రంథము”లో వ్రాయఁబడియే యున్నది. ఇది సత్యముగా దేవునికి సులభము.

దేవుఁడు తమకెట్టి యనుమతి నీయనట్టియు, తమకే తెలియ నట్టియు వస్తువును వారు దేవునిప్రక్క పూజింతురు. కాని, యీతప్పు చేసినవారికి సహాయకుఁ డుండఁ బోఁడు.

మా స్వప్నసూచనలు వారికి తెలుపఁబడుచుండఁగా నా యవి శ్వాసులచూపులలో నీకు తిరస్కారము కాన్పించుచుండును. ఆసూచ నలను తెలుపుచున్నవారిపై నొక్కసారిగాఁబడుదుమా యని వారు కించుచుండురు. ‘ఇంతకంటె చెడుగయినదానిని తెలుపుదుమరా? విశ్వసింఁగనివారికి దేవుఁడు విధించినశిక్షయే యాయగ్ని ! అందులోనికి దారి దుర్గమముగానుండును.

అధ్యాయము 10.

జనులారా ! మీకొక భావగర్భితమగు కథ తెలుపఁబడినది. కావున దానిని వినుటకుఁ జెవియొగ్గుఁడు. దేవునిగాక వా రారాధించు నితర దైవములందఱును గూడియు నొక యీగనయినను జంపఁజాలరు. ఆయీగ వారినుండి దేనినైన నెత్తికొనిపోయినచో దానినుండి వారు తిరిగి తీసికొనఁజాలరు ! అడుగుకొనువాఁడును, అడుగఁబడువాఁడును గూడ బలహీనులే !” అనుము.

వారు దేవునిఁగూర్చి సరిగాఁ దెలిసికొనలేదు. దేవుఁడు నిశ్చ యముగా బలవంతుఁడు ! శక్తిమంతుఁడు !

దేవతలనుండియు, మనుష్యులనుండియు, దేవుడు దూతల
సంచుకొనుచుండును. దేవుడు, వినుచుఁ జూచుచు నున్నాఁడుగదా!

వారికి ముందఱ నేమున్నదో, వెనుక నేమున్నదో యతనికిఁ
జెలియును. / దేవునియొద్దకే సకలవస్తువులును తిరిగిచేరును. /

విశ్వాసులారా! మీప్రభువునకు నమస్కరింపుఁడు. సాష్టాంగ
పడుఁడు. అతనిఁ బూజింపుఁడు. మీశ్రేయస్సుకొఱకు క్రమవర్తను
లరు కండు!)

మీరు దేవునివిషయమై యెట్లు పాటుపడవలయునో యట్లు
ధైర్యముతోఁ బోరాడుఁడు. అతఁడు మి మ్మెంచికొనినాఁడు. మీతండ్రి
యగు నిబ్రాహీముమతమునే యాతఁడు మి మ్మనుసరింపుండ నెనుగాని,
యామతమునందు మీకుఁ గష్టమును గూర్చియుండలేదు. మీ కాతఁడు
'ముస్లిముల' (దృఢభక్తుల) ను నామమును ఇంతకుఁబూర్వ మీ గ్రంథ
ములో నొసగియున్నాఁడు. ప్రవక్తలు మీకు సాక్షులుగను, తక్కిన
మనుష్యులకు మీరు సాక్షులుగను నుండుటకే మీ కాతఁ డీదృఢభక్తి
నొసగియున్నాఁడు. కావున ప్రార్థనలుసలుపుచు విధివిహితముగు భిక్ష
మును చెల్లించి దేవుని గట్టిగ నంటిపెట్టుకొని యుండుఁడు. అతఁడు
మీకధినాథుఁడు! మంచిప్రభువు, మంచిసహాయకుఁడు.

కాండము. 18

సుర 23-విశ్వాసకులు.

మక్కా-118 పద్యములు-6 రుక్కులు.

అధ్యాయము 1.

దయాదాక్షిణ్యమూర్తియగు దేవునిపేర

|| ప్రార్థనయంను దీనులై,
వృథాలాపముల దూరముగనుంచి,
భిక్షుల నొసగుచు,

తమ కుడిచేతులతో సువాదించిన శాసనలయంనును, దమ
భార్యలయందును దప్ప నితరులయందును,

తమకానుమును నిగ్రహించువారై (వైనారిని కామించువారికి
నింద లేకు.

ఇంతకు మించినయెడల నతిక్రమణదోషము కలుగును)

తమయంగుచిన నమ్మకములను, నొడంబడికలను, బాలించు
వారై,

ప్రార్థనలను దప్పకయుండు,
విశ్వాసకులు సుఖులై,

10 స్వర్గమునందు చిరవాసము చేయుచు,

దానిని వారసత్వముపై ననుభవించగలరు.

మనుష్యుని మెత్తని బంకమట్టితో జేసి,

మిలమిలలాడు మెత్తనిపురుగుగు నాతని సురక్షితస్థలమం దుంచి,
 ఆపురుగును నెత్తురుముద్దజేసి, యానెత్తురుముద్దను మాంసపు
 ముక్కజేసి, యామాంసపుముక్క నెముకలుగాజేసి, యాయెముకలపై
 మాంసముఁగప్పి, మనుష్యునికి కేవలము మాఱురూపు ఘటిల్లునట్లు
 చేసితిమి. మిక్కిలి నేర్పరియగు సృష్టికర్త, దేవుడు ధన్యుడగుఁగాక!

అటుపిమ్మట మీరు తప్పక మృతినొందుదురు.

తరువాతఁ బ్రళయదినమందు మీరు తప్పక మేల్కొలుపఁ
 బడుదురు.

మీపై నేడు స్వర్గములను నిర్మించితిమి. సృష్టినిగూర్చి మే
 మజాగ్రతగా నుండము.

స్వర్గమునుండి కావలసినంత వర్షమునుబంపి యది భూమిపై
 నిలువయుండునట్లు చేసి, దానిని తీసివేయుచుందుము.

దానిమూలయున ఖర్జూర ద్రాక్షవనములు పెఱుగునట్లుచేసి,
 వానిఫలములు మీ రారగించునట్లు చేతుము.

20 సినైశిఖరముపై నూనెయుఁ బానీయమును గలయును గలుగు
 వృక్షమును మేము పుట్టించుము.

పశువులనుండి కూడ మీరు నేర్చికొనవచ్చును. వానియుద్దరము
 లోనిది మీరుత్రాగి, వానినుండి యనేకలాభములఁబొంది, వానినే
 యాహారముగాఁ జేసికొందురు.

శ్లోకం
 అవీయును, నావలును మీకు వాహనములగును.

అధ్యాయము 2.

ఇంతకుఁబూర్వము నుహును వారీప్రజలయొద్దకంప నాతఁడు
 “నాప్రజలారా! దేవుని నేవింపుఁడు. అతఁడు తప్ప మీకు మఱియొక
 దేవుడు లేఁడు. కావున నాతనికి మీరు భయపడరా?” అనఁగా,

వారిలో నవిశ్వాసకులగు నాయకులు “వీడును మీవంటి మనుష్యుడే. ఇతఁడు మీకంటె నధికుఁ డనిపించుకొన నెంచుచున్నాఁడు. దేవుఁ డెవ్వనినైన దూతఁగా బంపవలెనన్న దేవతలనే పంపియుండును. మీపూర్వులెవ్వరు నిట్టివాఁడు వచ్చునని యెన్నడును చెప్పియుండలేదు.

ఇతఁడు పిశాచగ్రస్తుఁడు. కావునఁ గొంతకాలమితనిఁ బ్రత్యక్షింపుఁడు” అనిరి.

ఆతఁడు “ప్రభువా! నాకు ఏరారోపించిన యన్యతదోషమును బాపు ” మని నేఁడికొనెను.

కావున మేమాతనితో “మేము విధించిన ప్రకారము మా సమక్షముననే యొక నావను నిర్మించి, మాశిక్ష రానున్నప్పుడు, భూమి యుపరిభాగ ముకుకెత్తునప్పుడు, దానిలోనికి, పూర్వమే శిక్ష విధింపఁ బడినవారినిఁగాక యితరులలో జాతికొక పురుషుని, స్త్రీని నీకుటుంబ ముతో దీసికొని పోమ్ము. దుష్టులను రక్షింపుమని నాతోఁబల్కఁ బోకుము. వారిని నీటియందు ముంచి చంపెదను.

నీవును నీయనుచరులును నావలోనికెక్కి “దుష్టులనుండి మమ్మురక్షించిన దేవునికి జయమగుఁగాక?”

ప్రభువా? మమ్ము సురక్షితముగా నీ నావనుండి దిగునట్లు చేయుము. నీవే మమ్ము దరిఁజేర్చ సమర్థుడవు ” అనుమని పలికితిమి.

30 ఇవియన్నియు నిశ్చయముగా సూచనలే. నిజముగా మనుష్యునిట్లు శోధించుచునే యుండుము.

పిదప నాతనివెనుక మఱికొన్ని తరముల వారిని వెలయించి,

వారినుండియే యొక ప్రవక్తను బంప నాతఁడు, “మీరు దేవునారాధింపుఁడు ఆతఁడుతప్ప నింకొక దైవములేఁడు. మీరాతనికి భయపడరా? ” యన,

అధ్యాయము 3.

వారిలో నమ్మనివారును, రాజ్బోవుజన్మమున మాయొద్దకు వచ్చుటసత్యమచువారును, ప్రస్తుతజన్మమున మాయొద్దనుండి యనేక బహుమానములు నొందినవారును నగు నాయకులు “వీఁడును మీ వంటి యొక మనుష్యుఁడు. ఈతఁడు మీరుతినుదానినే తినును. మీరు త్రాగినదానినే త్రాగును.

మీవంటి నరునే మీరును ననుసరింతురేని మీకు ముందుగతు లుండఁబోవు.

ఏమి! చచ్చి, బుగ్గియు నెమ్ములు నైనపిదప మీరు తిరిగి బ్రతికెదరని యీతఁడు పల్కుచున్నాఁడా?

అతని భవిష్యత్సూచనల దూరముగ నుంచుఁడు.

ప్రస్తుత జన్మకంటె వేఱుజన్మము లేదు. మనము జీవించి యున్నాము. ఇక చచ్చిపోవుదుము. అంతేకాని, తిరిగి లేచుట యసం గతము.

“ఏ డెవ్వఁడో దేవుని కసృతత్వ మారోపించుచున్నాఁడు. మే మాతనిని నమ్మము” అనిరి.

ఆతఁడు “ప్రభువా! నాకసృతత్వదోష మారోపించు వీరినుండి నన్ను రక్షింపు” మన,

40 దేవుఁడు “నీవు తొందరపడవలదు. కొలదికాలములోనే వారు పశ్చాత్తప్పులు కాఁగల” రనెను.

అప్పుడు న్యాయమగు శిక్ష వారిపై నాకస్మికముగాఁబడి ప్రవాహముచేఁ గొట్టుకొనిపోవు నాకులవలె వారి నెగురఁ గొట్టెను. దుష్టు లిట్లే యంతరింతురుగాక!

వారితరువాత నితరతరములవారిని లేవనెత్తితిమి.

ఏ ప్రజలైనను తమ కాలము వచ్చువఱకును నోర్చియుండ వలసినదే.

అప్పుడు మేమొకరి వెంబడి నొకరుగా ప్రవక్తలను బంపితిమి. వారి కాప్రవక్త కనబడినప్పుడెల్లను నాతనినస్తృతవాదిగాఁ బరిగణించిరి. ఇట్లొకరిపిదప మఱి కొందఱి నట్లే స్పృశించుచు, నాకథను మోచుకొనుచు వచ్చునట్లుఁ జేసితిమి. నమ్మనివారు నశింతురుగాక!

పిదప ఫిరాను నొద్దకును, నాతని సామంత రాజపుత్రుల యొద్దకును,

మాశక్తితోడను, స్పృష్టసూచనలతోడను, మూసాను, ఆతని నోదరుడగు హారూనును బంపితిమి. కాని, వారు గర్విష్టులై యతి చరించి,

“వారిప్రజలు మాకు బానిసలు. వారిద్దఱును మావంటి నరులే. అట్టివారినా మేము నమ్మవలయు ?” ననుచు,

వారిని మిథ్యాపురుషులుగాఁ బరిగణించిరి. కావుననే వారు నాశనముఁజెందినవారిలోఁ జేరిరి.

పిదప నిస్రాయేలుల రక్షణార్థము మూసాకు మాగ్నింధము ననుగ్రహించితిమి.

50 మరియుమ్మ పుత్రుని, నాతని జననిని, సూచనగా నియోగించి తిమి. వారికి శాంతమును, జలధారాపూర్ణమునునగు నొక యుచ్చ సానమున వాస మేర్పఱచితిమి.

అధ్యాయము 4.

“ప్రవక్తలారా! మంచి వస్తువులను తినుఁడు. క్రమమగు దానిని చేయుఁడు. మీరు చేయుదానిని నేనుచూచుచున్నాను.

నిశ్చయముగ మీమతమే మతము. నేను మీప్రభువను. కావున నాకు భయపడు” డంటిమి.

కాని, మనుష్యులు తమకు దొరకిన దాని విషయమై వివిధాభి ప్రాయములం బడి కక్షల నేర్పఱచికొని, యెవరి యభిప్రాయము వారి కానందముగాఁ బ్రవ రించిరి.

కావున కొలఁదికాలమువఱకును, వారి నాతప్పప్రత్రోవయందే యుండనిమ్ము.

ఏమీ, వారికి మేము సంతానరూపమునను, ధనరూపమునను, హెచ్చుగాఁ బ్రసాదించునది వారిమేలుకొఱకే యను కొందురు కాబోలు ! వారికి దానికీటుకు తెలియదు.

కాని, ప్రభువునకు భయపడువారును,
 ప్రభువు నూచనలను నమ్మువారును,
 తమ ప్రభునిఁడప్ప నితరులను జేరనివారును,

60 తమ ప్రభువునొద్దకు తిరిగి పోవలయుఁగదా యని భయకంపి తులై హృదయపూర్వకముగా దానముచేయువారును,

మేలు నాసించి దానిని మున్నుండుగా సంపాదింతురు.

ఏయాత్మమీఁదనైవము, శక్తికిమించిన భారమువేయము.

మాయొద్ద సత్యగ్రంథ మొకటియున్నది. వారి కెట్టి యన్యాయ మును జరుగదు.

కాని, యీగ్రంథమును గూర్చి వారిహృదయము లన్యథా తలంచుచున్నవి. వాఙ్మత్యములన్నియు, ముస్లిముల (భక్తుల) కుచితములుకానివై యున్నవి.

వారిలో ధనవంతులకు శిక్షకలుగువఱకును, వా రాపనలం జేయుచు, నప్పడు సహాయముకొఱకు మొఱపెట్టుదురు.

“ఈదినమున మేము మీకు సహాయము చేయము. కావున మీరు మమ్ము నేఁడు పిలువఁబనిలేదు.

ఇంతకుపూర్వ మెంతోకాలముక్రిందట మిక్కినూచనలఁ జూపి తిమిగాని, మీరు లక్ష్యపెట్టలేదు.

మీరు గర్వితులరై రాత్రిపూట వాదములం బెంచికొంటిరి.”

వారి తాతముత్రాతలకు మేము పలుకని పలుకులను, వారు వినియు లక్ష్యపెట్టరేల?

తమ ప్రవక్తను గుర్తింపరేల?వానిని తిరస్కరించెదరేల!

70 “అతనిలో పిశాచమున్నదని వారందురా?” కాదు. ఆతఁడు సత్యవార్తతో వారియొద్దకు వచ్చినాఁడు. కాని, సత్యమనిన వారిలోఁ జాలమందికిఁ గిట్టదు.

వారికోరికలలోనే సత్యమున్నయెడల నింతకుఁబూర్వమే స్వర్గ మర్త్యములను, నందుండు సర్వమును నాశనమొందియే యుండును. కాని, వారికి భయసూచనను దెచ్చితిని. వారు దానిదరికిఁ బోరు.

వారినుండి లాభము నడుగుచున్నావా? సీ ప్రభు విచ్చులాభమే శ్రేష్ఠమైనది. ఆతఁడు నీకు కావలసిన దంతయు బాగుగ నమర్పఁ గలఁడు.

నీవు వారిని క్రమమార్గమునఁ బొమ్మని యాజ్ఞాపింతువు.

కాని, తిరిగి జీవింపఁగలమని నమ్మనివా రామార్గము నతిక్రమింతురు.

వారిపై దయగలిగి వారికష్టములను మేము హరించినచో, వారు తమ దౌష్ట్యమును వదలక యున్నట్లులై తిరిగియుందురు.

పూర్వము వారిని శిక్షించితిమి గాని, వారు ప్రభువుముందర నమ్రులగుటగాని, దీనులగుటగాని, చేయలేదు.

మేమును వారిని పూరశిక్షాద్వారమును తెఱచినంతనే నిన్ను) హులగుదురు.

అధ్యాయము ౯.

అతడేకదా వినుటకును చూచుటకును శక్తియు, నొక హృదయమును నొసగియున్నాడు. అయినను మీలో నెంతమంది యాతనికి కృతజ్ఞులరై యున్నారు?

మిమ్ముల నీ భూమిపై జన్మింపజేసినవాడతడే. ఆతనియొద్దకు మీరందఱును తుదకు చేరువారు.

పుట్టించినవాడును, గిట్టించువాడును నాతడే. ఆతనివలననే రాత్రింబవళ్ళు క్రమముతప్పక మాఱుచున్నవి. మీరు బోధపఱుచు కొనరేల?

వారు పూర్వకాలపువారివలె,

“ఏమి, మేమువచ్చి మన్నును నెముకలును నైనపిదప మాకు తిరిగి ప్రాణములువచ్చునా?”

మాకును మాతాతముత్రాతలకును నిల్లే చెప్పియున్నారు. కాని, యిది యంతయు తాతలనాటి ప్రాతకథయేకాని యొండు గా” దందురు.

“మీకు తెలిసినచో నీభూమియు నండు సర్వమును నెవరిదో తెలుపు” డని వారిని నీవడిగినచో

వారు ‘దేవుని’ దందురు. అయిన, మీరు యోచింపరా?

“ఏడుస్వర్గములందును, సింహాసనమునందును నధిష్ఠించి, ప్రభావంతుడై యుండువాడెవ్వడు” అని మీరడుగ,

వారు “దేవుడే” యందురు. అయిన నాతనికి భయపడరా?

“మీకు తెలిసినచో సర్వవస్తువులపై నధికారము గలవాఁడును, రక్షణనిచ్చి రక్షణను గొనువాఁడును, నెవ్వరే” డని యడుగ,

వారు ‘దేవుడే’ యందురు. అయిన మీరు నివ్వెఱపడి నిలిచి యుండు రేల?

90. మేము వారికి సత్యముఁ దెచ్చియున్నాము. కాని, వారు కేవల మన్వతవాదులు.

దేవునికి సంతానములేదు. అతఁడుతప్ప మఱియొకదేవుఁడు లేఁడు; అట్లయినచో, నేదేవుఁడు సృజించుకొనినదాని నాదేవుఁడే యెత్తికొనిపోయి యొకదేవునిపై మఱియొకదేవుఁ డధికారము నేర్పఱుచు కొనియుండును. ఇట్టి యపవాదము లాతనిమహిమనుండి దూరముగా వెడలునుగాక !

దృష్టాదృష్టములన్నియు నాతనికెఱుక. ఆతనితో సరిచేసినదైవము లందఱికంటె సత్యదేవుఁ డత్యుచ్చస్థానము నలంకరించుఁగాక !

అధ్యాయము-6.

“ప్రభువా! వారికి నీవు భయపెట్టిన శిక్షను, నాకుఁచూపఁ దలఁచినచో, దైవరహితులగు వారితో నన్నుఁజేర్పకుము.” అనెను.

నిజముగా వారికి మేము భయపెట్టినశిక్షను నీకుఁజూపుటకు, సమర్థులమే.

కావున, మంచితర్కలఁజేసి, దౌష్ట్యమును పాఠఁద్రోలుము. వారు నీపై నేమియపవాదము లాడుకొనుచున్నారో మాకు బాగుగఁ దెలియును.

“ప్రభువా! పిశాచముల దురాలోచనలకు పాలుగాకుండుటకై నిన్నాశ్రయించుచున్నాను.

ప్రభువా! వారు నాకు కీడుచేయకుండుటకై నీశరణుజొచ్చు చున్నాను” అనుము.

మరణ మాసన్నమైనప్పుడు దుష్టుఁడు “ప్రభువా! తిరిగి నా లోకమునకు నన్ను బంపుము.

110. నేను సత్కార్యానుష్ఠానపరుఁడనై పూర్వపాపములఁ వొల

గించికోనెదను” అనును. “అట్లెన్నడును జరుగబోదు” ఇవియే యాతఁడుపల్కు పల్కులు. కాని, వారు తిరిగి ప్రళయదినమున లేచు వఱకును, వారి నెనుక పెద్దగోడ పెట్టఁబడియుండును.

బూరాపై నాదినమున మ్రోత వినఁబడినంతనే సంబంధబాంధవ్యములన్నియు నెగిరిపోవును. వారొండొరుల సహాయమును గోరు కొనఁజాలరు.

ఎవరి త్రాసులు బరువులెక్కునో వారు ధన్యులు,

ఎవరిత్రాసులు చులుకనగునో వారే తమయాత్మలను గోల్పోయి నరకమునఁ జిరకాల ముండఁగలరు.

అగ్ని వారిముఖములఁ గాల్చుచుండ వారి పెదవులల్లాడుచుండును.

“ఏమి! మేము మాసూచనలను మీకుఁ జూపలేదా? అవి యసత్యములని మీ రనలేదా?” అని యడుగ,

వారలు “ప్రభువా! మాదురదృష్టబలమున మేము త్రోవఁ దప్పితిమి.

ప్రభువా! ఇందుండి మమ్ము తీసివేయుము. ఇఁకముందు మేము పాపములఁజేసినచో మమ్ము పాపాత్ములఁగాఁ బరిగణింపుము.” అందురు.

దానికిఁ బ్రత్యుత్తరముగా “దానిలోనికి వేవేగపొండు. నాతో మాట్లాడకుండు” అనుశబ్దము వినవచ్చును.

వారిలో మాకింకరులగు వారు కొందఱుండి “ప్రభువా! మేమునమ్మితిమి. మమ్ము తమింపుము. నీవు కరుణాలవాలుండవు. మమ్ము కరుణింపుము” అందురు.

110. కాని,మీరు వానిని హేళనఁ జేసి తిరస్కరించితిరి. వారును భయ సూచనను మఱచునట్లుజేసితిరి. వారిని జూచి మీరు నిరసనజేసి నవ్వితిరి.

వారి యోర్పునకు మెచ్చి యీదినముననే వారిని బహుమానిం
చెదము. వా రానందాత్ము లగుదురుగాక !

అతఁడు “మీరు భూమిపై నెన్ని సంవత్సరములు మసలితి” రని
యడుగ,

వారు “ ఒక దినమో, యం దొక భాగమో యుంటిమి. అయి
నను లెక్కలువేయు దేవతనడుగు మన,

దేవుఁడు—“మీరు తెలిసికొనినచో మీర చటనుండిన కాలము
చాలస్వల్పమే.

ఏమి ! మిమ్ములమేము వినోదార్థముగను, నిచ్చటికిఁ దీసి
కొనిరాకుండు నుద్దేశముతోడను, సృజించితిమా ? “ అనెను.

కావున చక్రవర్తియు, సత్యమూర్తియునగు దేవుఁ డుచ్చస్థా
నమునం దుండుఁగాక ! అతఁడు తప్ప నింకొక దైవములేడు. అతఁడే
సింహాసనాసీనుఁడు !

తనదైవముతోఁ బాటు, సాక్ష్యములేనిదే మఱియొకదైవమును
బిలుచువాఁడు, తన ప్రభువునకు లెక్క నొప్పుజెప్పవలెను. ఓహోహో!
విశ్వాసహీనులకు మేలుగలుగదు.

“ప్రభువా ! తుమించి, కరుణింపుము. కరుణాపరులలో నీవే
యు త్తముఁడవు ” అనుము.

సురా 24-జ్యోతి.

మదీనా-64 పద్యములు-9 రుక్కులు.

అధ్యాయము-1.

దయాదాక్షిణ్యమూర్తియగు దేవునిపేర.

మాయనుమతిచొప్పున నవతరించిన సురా యిది ! మీరు భయ పడియుండుటకందు స్పష్టసూచనల సంపియున్నాము.

(లంజలకును, లంజలను దార్పువానికిని, చెటియొక నూతేసి కొరడాదెబ్బలు కొట్టుము.) మీకు దేవునియందును, తుదిదినమునందును, నమ్మకమున్నచో ఈదేవుని శిక్షను జేయక దయదలచి విడువకుము. విశ్వాసులలోఁ గొందఱి నాశిక్షను కన్నులారఁ జూడ నిమ్ము.

తార్పుకాఁడు లంజను, విగ్రహారాధనాపరురాలినే, వివాహము చేసికొనవలయును. లంజతార్పుకానినె, విగ్రహారాధనాపరునే, పెండ్లి చేసికొనవలయును విశ్వాసుల కీటివివాహములు నిషేధములు.

(సదాచారవర్తనులపై నిందలుమోపి, యానిందను ఋజువు చేయుటకు నలుగురుసాక్షులను తీసికొనిరాల్సేవారి కెనుబదికొఱడా దెబ్బలు కొట్టుము.) వీరు దుష్టులుకావున మఱి వీరిసాక్ష్యము సంగీకరింపఁ గూడదు.

తరువాతఁ బరితపించి సదాచారవర్తులగు వారివిషయమై యిదివర్తింపదు. దేవుఁడు దయాభుఁడు, కరుణాభుఁడు.

తమభార్యలపై నిందమోపి, దానికి తామేతప్ప నితరసాక్షులు లేనివారికి దేవుడే వారసత్యమును వచించినందులకు నాల్గుసార్లు సాక్ష్యమిచ్చును.

విదవపర్యాయము నట్టినింద నాతఁడుమోపి యసత్యము లాడి నచో దేవునియొగ్రహమునకుఁ బాత్రుఁడగును.

కాని, యామె తనభర్త యసత్యముఁ బల్కుచున్నాడని దేవునియొన నాల్గుసారులు చెప్పినచో నామె కాళిక్ష తప్పదు.

ఆతఁడు సత్యముఁకల్పినచో నైదవసారి యామె దేవుని యొగ్రహమునకు గుఱియగును.

10 దేవుఁ డనుగ్రహింపఁగలవాఁడును, బుద్ధుఁడునై నీయెడఁగరుణఁ జూపనిచో.....!

అధ్యాయము-2

సత్యముగా మీలోనివారే యీయన్వతముల నాడియున్నారు. కాని, యది మీకుఁ గీడని తలంపకుఁడు. అది మీకు లాభమేవారిలో నందఱికిని వారువారు చేసికొనదానిప్రకారము ననుభవము కలుగును. ఆయానేరముల నభివృద్ధి చేయనెంచువానికి ఘోరశిక్ష సిద్ధమై యున్నది.

మీరు దీనిని వినినప్పుడు, మీలో విశ్వాసులగు స్త్రీపురుషులు 'ఇది స్పష్టముగా నన్వతమని తమ మనస్సులలో నదభిప్రాయముఁగలిగి యుండిరికదా ?

దానికి వారు నలుగురు సాక్షుల నేలతేలేదు ? వారు సాక్షులను తేలేనియెడల, దేవునియెఱుట వారే యన్వతవాదులగుదురు.

మీకుఁ దెలియనిదానిని మీ నాలుకలతో నుచ్చరించుచు, నోళ్ళతోఁ బల్కుచు నలుదిక్కులఁ జాటినందుకు, దేవునికి మీపై

ననుగ్రహమే లేకయుండిన, నిహపరలోకములలో నాతనికిఁ గరుణయే లేకయున్నచో, మీకు ఘోరశిక్ష కలిగియేయుండునుగదా! ఇది యేదో స్వల్పవిషయమని మీ రనుకొంటిరిగాని, దేవుని కిది పెద్ద విషయమే.

దానిని విని, “మాకీ గొడవయేల? దేవా, ఇది కేవల మన్వత వాదము” అని మీరనలేదా?

మీకు విశ్వాసులైనచో నిట్టిదానిలో మఱిపడవలదని దేవుఁడు మీ కాజ్ఞాపించెను.

దేవుఁడు తన నూచనలను మీకు స్పష్టపఱచుచును. అతఁడు జ్ఞాని, బుద్ధుఁడు.

విశ్వసించినవారికి ఘోరనిందలు కలుగవలయునని యభిలషించు వారి కిహముందును బరమందును గొప్పశిక్ష సిద్ధముగా నున్నది.

దేవుఁడు జ్ఞాని, నీ వజ్ఞానివి.

20 దేవుఁడు దయాదాక్షిణ్యమూర్తియై నిన్ననుగ్రహించి కరుణించియుండకున్నచో!.....!

అధ్యాయము 3.

విశ్వాసులారా! సైతానుపదముల ననుసరింపకుఁడు. సైతాను పదముల ననుసరించువారి కాతఁడు నీచములు, నిందాస్పదములు నగు వానిని విధించును. దేవుఁడే నిన్ననుగ్రహింపకుండినచో, మీలో నెవ్వరును శాశ్వతముగఁ బవిత్రవంతులరయి యుండరు. కాని, దేవుఁడు తన యిచ్చవచ్చిన వానినే పరిశుభ్రునిగఁ జేయును. అతఁడు శ్రోత! జ్ఞాని!

మీలో ధనాభ్యులును, నుపాధిగలవారును, దమ బంధువులకును, బీదలకును, దేవునివిషయమై దమయిండ్లను విడిచివెట్టినవారి కిని, ఏమియు నీయమని యనఁగూడదు. వారు వారి తప్పులను ఊమించి

పట్టింపకుండ నుండవలయును. దేవుడు మిమ్ము క్షమింపవలయునని మీకు లేదా? దేవుడు దయాదాక్షిణ్యమూర్తి!

విశ్వాసినులును, పవిత్రచరితులునునయ్యి, నజాగ్రత్తగనుండి స్త్రీలపై నిందలమోపువా రిహపరలోకముల రెంటును శంతులగుదురు. వారికి ఘోరశిక్ష సిద్ధముగా నుండును.

ఒకానొకదినమున వారిజిహ్వలును, చేతులును, పాదములును వారిపై సాక్ష్య మియగలవు.

ఆదినమున దేవుడు వారికి రావలసినదానిని న్యాయముగ నిచ్చివేయును. అప్పుడు వారికి దేవుడు నిర్మల సత్యమూర్తియని తెలియగలదు.

దుష్టపురుషులకు దుష్టస్త్రీలును, దుష్టస్త్రీలకు దుష్టపురుషులును; గాని, పవిత్రస్త్రీలకు పవిత్రపురుషులు, పవిత్రపురుషులకు పవిత్రస్త్రీలును గలుగుదురు. వీరునిందల నన్నిటిని బాసియుందురు. వారికి క్షమాపణయు, శౌరవజీవనమును చేకూరును.

అధ్యాయము 4.

విశ్వాసులారా! మీయిండ్లలోనికిఁదప్ప నితరగృహములలోని కందుండువారి యనుమతిలేకుండ, వారిని తొలుత నభినందింపక పోవకుండు. ఇదిమీకు శ్రేయస్కరము. దీనిని మీరు జ్ఞప్తియందుంచు కొందురుగాక!

ఆగృహములలో మీకెవ్వరును కనబడకయుండిన, అనుమతి లేకుండ లోనికిఁ బోకుండు. మిమ్ము, లోనివారు పొమ్మనినచోఁ బొండు. ఇది మిమ్ము నిందారహితులఁ జేయును. మీరుచేయునది దేవునికిఁదెలియును.

మీకు కావలసినదానిని తెచ్చికొనుటకు, ఎవ్వరును లేని యిండ్ల

కేగుటవలన మీ కేకేడునులేదు. దేవుడు మీరు బయలుపెట్టువానిని, దాచియుంచువానినిగూడ తెలిసికొనుచునే యున్నాడు.

30 తమకన్నులను తమస్వాధీనముననే యుంచికొని మితితప్పకయుండుఁ డని విశ్వాసులతోఁ జెప్పము. ఇట్లు వారు మఱింత పవిత్రవంతులగు దురు. వారు చేయునదంతయు దేవునికి బాగుగఁ దెలిసియే యుండును.

విశ్వాసినులు తమ కన్నును తమస్వాధీనములో నుంచుకొని మితి మీఱకయుండవలెనని చెప్పుము. పైయాభరణములను తప్ప లోని యాభరణములను వారుపైకి గనఁబఱుపఁగూడదు. తమ భర్తలు, తండ్రులు, భర్తలతండ్రులు, తమపుత్రులు, తమ భర్తల పుత్రులు, సోదరులు, సోదరుల కొడుకులు, అక్కచెల్లెండ్ర పుత్రులు, వారిస్త్రీలు, బానిసీలు, భోజ్జాలు, స్త్రీలునగ్నలై యుండుటను గ్రహింపఁజాలని పిల్లలు, వీరియెదుటఁ దప్పఁ దక్కినయెడలనెల్ల స్త్రీలు తమ వక్షస్థల ముపై ముసుగును దగ్గఱగఁ దీసికొనియుండి, తమయాభరణములను కనఁబడనీయఁగూడదు. తమ యందెలమోత వినఁబడునట్లు కాళ్ళను చప్పుడుచేయఁగూడదు. విశ్వాసులారా! మీరందఱును దేవునివఱక దిరు గుండు. మీకు శ్రేయస్సుకలుగును.

మీలో నొంటరిగ నున్నవారిని, మీసేవకురాండ్రలో మంచి వారిని, సఖీజనమును, పెండ్లిచేసికొనుండు. వారు దర్శిద్దులైనను దేవుడు వారికి భాగ్యమీయఁగలఁడు. దేవుడు సర్వప్రదాయకుండు. జ్ఞాని.

కాని, దారిద్ర్యముచేఁ బెండ్లిచేసికొనలేనివాఁడు, దేవుడు తనకు ధనము ననుగ్రహించువఱకు నోర్చియుండవలయును. నీ బానిస రాండ్రలో నెవ్వతెయైన నిన్నుఁ జేకొనుమనినచో నామె మంచి ప్రవర్తన గలదైనయెడల నట్లేచేసికొని, దేవుడు నీకిచ్చియున్న దానిలో నొకభాగ మామె కిమ్ము. నీ బానిసరాండ్రు తమ మానమును

గాపాడుకొన నెంచినప్పు డిహలోకసౌఖ్యములకై వారిని వ్యభిచారమునకు నిర్బంధపెట్టకుము. కాని, యాస్త్రీల నిర్బంధముపై వాటితో గూడువారిని దేవుడు తుమించి దయజూచును.

ఇప్పుడు మేము మీకు స్పష్టనూచకలను, మీపూర్వులయుదాహరణమును, దైవభీతిపరుల కుద్బోధనను చెలియఁజేసియున్నాము.

అధ్యాయము 5.

స్వర్గము ర్యములకు దేవుడు జ్యోతి అతిజ్యోతి నక్షత్రమువలె వెలుఁగుచుండు గాజలాంతరువంటి లాంత రుండు గూడువంటిది. అదియొక ధన్యవృక్షమునుండి వెలుఁగుచుండును. ఆయాలివున్నక్షము తూర్పుది కాదు. పడమటిదియఁగాదు. ఆచెట్టు నూనె యగ్నిస్పర్శలేనిదే వెలుఁగుచుండును. దేవుడు తనయిచ్చవచ్చినవారిని తన జ్యోతివంకకుఁబ్రొప్పించు జనులకు భావగర్భితములగు కథలను జెప్పును. అతఁడు సర్వజ్ఞుఁడు.

దేవుడు తన స్మరణకొఱకే లేవనెత్తిన దేవాలయమునగు జను లాతినిని సాయుప్రాతలయండు స్తుతితురు.

అట్టిజనులు వర్తకవ్యాపారములవలన నతని స్మరణను, ప్రార్థనను, విధివిహితభిక్షాదానమును మానక గుండెలు దడదడ కొట్టికొని, కనుగొఱ్ఱు గిట్టునఁ దిరుగు నా తుదిదినమునకు భయపడుచుండురు.

తను శ్రేష్ఠకార్యములకు దేవుడు బహుమానమిచ్చి వాని సంతకంతకును వృద్ధిచేయునని వారు నమ్మియుండురు. దేవుడు తయిచ్చవచ్చినవారికి కొలఁదిసేయక కావలసినదంతయు నిచ్చుచుండును.

కాని, భక్తిహీనుల కార్యములన్నియు, నెడోమధ్యమున తృప్తితులకు నీరను భ్రమకల్పించి, వారచటికి రాఁగానే యేమియులేక దేవునే కనఁబడఁజేయు ఎఱడనూపులువంటివి. దేవుడు తా నీయవలసిన

దాని సంపూర్ణముగ నిచ్చివేయును. దేవుఁ డతిత్వరితముగ లెక్కలు వేయుచుండును.

40. లేనా, యతిగంభీరమగు సముద్రముపై కెరటములపై కెరటములు వచ్చుచుండ, వానిపైఁ జీకటియు, దానిపైఁ దిరిగి వీకటియుఁ గప్పికొనినట్లుండును. మనుష్యుఁడు చేయిచాచున గాని, సరిగ నది కంటఁబడదు ! దేవుఁడు వెలుతు రీయనివానిని, మఱి వెలుతు రేలేదు.

అధ్యాయము. 6

స్వర్గమర్త్యములయం దున్నదంతయు దేవు నెట్లు స్తుతించుచున్నదో నీకుఁ గనఁబడదా ? పక్షు లెగురుచు వెగుచును నాతని స్తుతించుచున్నవికావా ? తానేమి ప్రార్థనచేయువలెనో, యెట్లుస్తుతింపవలెనో ప్రతిజాతువునకును దెలియును. అవిచేయునది దేవునికెఱుక.

స్వర్గమర్త్యాధికారము దేవునిదే. తుదకందఱు నతనినే చేరవలసి యున్నది.

దేవుఁడు మేఘములను తొలుత మెలమెల్లగ నజిపించి, పిదప వానినొకచోఁ జేర్చి తరువాత నొకదానిపై మఱియొకదానిని దొంతరలుగఁ గూర్చుచుండుట నీవుచూడలేదా ? అప్పుడువానిమధ్యనుండి వర్షము దిగును. పర్వతములవంటిమేఘములను వడగండ్లచే పూరించి, స్వర్గమునుండి దిగఁజేసి వానిని తనయిచ్చవచ్చినవారిపై నాతఁడు పడఁజేయును ఇష్టమువచ్చినవారినుండి వానిని తప్పించును. అతని మెఱపు కన్నులు మిరుమిట్లుకొలిపి దృష్టి నపహరించునేమో యన్నట్లుండును.

దేవుఁడు రాత్రిబవళ్ళ నొకదానివెనుకనొకటిగ వచ్చునట్లు చేయును. అంతిశ్చక్షువులకింక భోధకానరాదా ?

దేవుఁడన్ని జాతువులను నీటియందు స్పృశించినాఁడు. అందు

లోఁ గొన్ని జంతువులు కడుపుపైఁ బ్రాకును. కొన్ని రెండుపాదములపై నను, మఱికొన్ని నాలుగుపాదములపై నను నడుచును, దేవుఁడు తనయిచ్చవచ్చిన దానినెల్ల సృష్టించినాఁడు. అవును. అతనికన్ని వస్తువులపై నను శక్తిగలదు.

ఇప్పుడు మేము స్పష్టసూచనల సంపియున్నాము. దేవుఁడు తన కిష్టమైనవారిని సరియగు తోవలోనికిఁ దీసికొనిపోవును.

కొందఱు “దేవుని, నాతని ప్రవక్తను నమ్మి వారిని మన్నింతు” మందురు, అయినను గొందఱు వెనుదిరుగుదురు. వీరు విశ్వాసులలోని వారుకారు.

వారిని బరీక్షించుటకై దేవుని యొద్దకును, నాతని ప్రవక్త యొద్దకును, పిలుచునప్పుడు కొందఱు వెనుకకు మఱిపోవుదురు.

వారి పక్షముననే సత్యమున్న యెడల వారు తప్పక నమ్ములై వచ్చియుందురు.

50 ఏమి ! వారి హృదయములకు రోగముపట్టినదా ? వారు సందేహించుచున్నారా ? దేవుఁడును, నాతని ప్రవక్తయు, వారికన్యాయము చేయుననుకొనుచున్నారా ? లేదు. వారేయన్యాయవర్తనులు.

అధ్యాయము 7.

విశ్వాసులను దేవుని యొద్దకు, నతని ప్రవక్తలయొద్దకు తీర్పు చెప్పటకు పిలువఁగా ‘మాకు వినబడినది. విధేయులమగు చున్నాము, అనియందురు. వీరికే శ్రేయస్సుకలుగును.

దేవుని, నతని ప్రవక్తను మన్నించి వారికి భయపడి యుండు వారే యానందమనుభవింపఁగలవారు.

సీవు వారికి మాటనిచ్చిన యెడల తాముతప్పక వెడలివచ్చెదమాని దేవునియాన వారు ఘోరపమాణమును చేసి యున్నారు. “వారు

ప్రమాణములు చేయకుండు. మన్నించుచుండుటయే శ్రేష్ఠము. దేవునికి మీరు చేయనదంతయు విశదమేకదా!" అనుము.

“దేవుని నతనిప్రవక్తను మన్నింపుడు. మీరొక వేళ మఱిపోయినను, వానిభారము వానిపైననే యుండును. మీ విధిభారము మీపైననే యుండును. మీరు మన్నించినచో రక్షణదొఱకుచు. కాని, ప్రవక్త చేయఁగలిగినది స్పష్టముగ బోధపఱుచుటయే” యనుము.

మీలో విశ్వాసులై క్రమవర్తనులగు వారికి వారిపూర్వుల కెట్టిభూమినిచ్చియుండెనో యట్లేతమకును నిత్తుననియు, వారికి సంతోషకరమగు మతమునందే నెలకొల్పుదుననియు వారిభయములఁబోగొట్టి భద్రము చేకూర్తుననియు, దేవుఁడువాగ్దానము చేసియున్నాఁడు. “వారు నన్నారాధింపవలయును. నాతో వారితరులఁజేర్పఁగూడదు. ఇతఁమీఁద నైనను విశ్వసించనివారే భక్తిహీనులు.

కాని, మీరు కరుణాపాత్రులు కాఁదలఁచినచో ప్రార్థనదప్పక, విధివిహితభిక్షమునొసగి ప్రవక్తను మన్నింపవలయును.”

దేవునిదనభూమిపైననే బలహీనునిఁజేయఁగలమని యవిశ్వాసులుతలంపకుండురుగాత! వారికియే యావాసము. అచటికి ప్రయాణము కడుదుఃఖకరము!

అధ్యాయము. 8.

విశ్వాసులారా! మీ బానిసలును, యుక్తవయస్సురానివారును, మీ సమక్షమునకు రాకపూర్వము మూడుసార్లు, అనఁగా ఉదయప్రార్థనా సమయమునను, మధ్యాహ్నము మీదుస్తులను తీసివైచియున్నప్పుడును, సాయంప్రార్థనాసమయమునను, మీయనుమతిఁ బడయవలయును. ఈమూఁడుకాలములయందును మీ రేకాంతముగనుండురు. ఈ సమయములందుఁదప్ప నితరసమయములందు మీరొకరి నొకరు

చూచికొనుటకు వెళ్ళుచుండునప్పుడు వారుమీయనుమతిలేకపోయినను మిమ్ముదర్శించుటవలన, మీకుఁగానిఁ వారికిఁగాని దోషములేదు. దేవుఁ డిట్లే తనసూచనలను స్పష్టముచేయుచుండును. దేవుఁడు జ్ఞాని. బుద్ధుఁడు.

మీపిల్లలు యుక్తవయస్కులైనను తమ పూర్వు లడిగినట్లే తామును మీయొద్దకు వచ్చుట కనుమతిఁబడయ వలయును. దేవుఁ డిట్లే తన సూచనలను మీకుఁ దెలియజేయుచుండును. దేవుఁడు జ్ఞాని, బుద్ధుఁడు !

60 పిల్లలనుకనుకాలముదాఱిపోయి, మఱి పెండ్లి యాడుటకు వీలు లేనిస్త్రీలు, తమ యాభరణములు కనఁబడకుండ పైవస్త్రములను తీసి వేసికొనినను దోషములేదు. అయినను వారట్లు చేయ కుండుటయే మంచిది. దేవుఁడు శోత, జ్ఞాని.

గుడ్డివారును, కుంటివారును, రోగులును మీతోఁగలిసి భోజనము చేయుట దోషముకాదు. మీరు మీయిండ్లలోను, మీతండ్రిలు, తల్లులు, సోదరులు, అక్కచెల్లెండ్రి, పినతండ్రిలు, తండ్రివంక యత్తలు, వీరి యిండ్లలోను, మీయొద్ద బీగములున్న యిండ్లలోను, మీస్నేహితులయిండ్లలోను భోజనము చేయుట దోషముకానేరదు. మీరందఱుఁగలిసి భుజించినను వేర్వేఱ భుజించినను తప్పులేదు. మీ రిండ్లలోనికిఁబోవునప్పు డొకళ్ళొకళ్ళను దేవునినుండివలె నభినందించు కొనుండు. మీరు బోధపఱుచుకొందురుగదాయని దేవుడు తనసూచనల నిట్లు స్పష్టముచేయుచుండును.

అధ్యాయము 9.

దేవుని నతనిప్రవక్తను నమ్మి యాతనియొద్ద కేదైన పని మీఁద వెళ్ళినప్పు డాతనియొద్ద నెలవుపుచ్చుకొననిదే లేచిపోవనివారే కదా విశ్వాసులు. అవును, నీయొద్ద నెలవుపుచ్చుకొనువారే దేవుని

నతని ప్రవక్తను నమ్మినవారు. తమకు పనియిండి నీయోద్దేశాలను పుచ్చుకొనువారికి సెలవిచ్చి, వారికై దేవునియనుగ్రహమునువేడుము. దేవుడనుగ్రహించువాడు. కరుణాళుడు.

మీలో మిమ్ము బిలుచుకొనునట్లు ప్రవక్తను పిలువఁగూడదు. సభలలోనికి వచ్చి యితరుల చాటుననుండి మెల్లగ జాతిపోవువారెవరో దేవునికెఱుక. ఆతనియాజ్ఞ నుల్లంఘించువారికి ప్రస్తుత మొక యాపదయో యికముందు ఘోరశిక్షయో కలుగునని తెలిసికొందురుగాక !

స్వర్గముల నున్నదంతయు దేవునిదేకదా? మీస్థితి యతనికి దెలిసియేయున్నది. ఒకదినమున మనుష్యులందఱు నాతని యొద్దకే వత్తురు. అప్పుడు మీరుచేసిన పనుల నాతఁడు మీకెఱింగించును. దేవుఁడు సర్వజ్ఞుఁడు.

సురా 25. ఆల్ ఫుర్ కాన్ లేక ఏర్పాటు.

మక్కా-77 పద్యములు-6 రుక్కులు.

అధ్యాయము 1.

దయాదాక్షిణ్యమూర్తియగు దేవునిపేర.

సర్వజాతులకును భయనూచనగా తనకింకరునకు ఏర్పాటును (ఆల్ ఫుర్కానును) పంపిన యాతఁడు ధన్యుడగుగాక !

స్వర్గమర్వాణిపత్యమాతనిదే. ఆతనికి పుత్తుఁడు పుట్టలేదు. ఆతని రాజ్యమున మఱియెవ్వనికిని వంతులేదు. ఆతఁ డన్నివస్తువులను సృష్టించి వానిగతులను నిర్ణయించియున్నాఁడు.

అయినను దేవునిగాక తామే సృష్టిచేసి దేనినిగూడ సృష్టించని దైవములను వారు స్వీకరించియున్నారు. మంచికిఁగాని, చెడు గునకుఁగాని, యాదైవములకు తమవైఁ దమకే శక్తిలేదు. పుట్టించుట కును, గట్టించుటకును, చచ్చినవానిని లేవనెత్తుటకును, వారికి శక్తిలేదు.

అవిశ్వాసకులు “కురా నతఁడు సృష్టించిన మోసము గాక మఱియొకటిగాదు. ఇచటి కన్యాయముగను, అసత్యవాదిత్వము వలనను వచ్చిన వా రామోసమును కల్పించుటయందు తోడ్పడినారు.

తాతలనాటి ప్రాతకథల నన్నిటిని నతఁడు వ్రాసిపెట్టియుంచి నాఁడు. రాత్రింబవ శ్శేవరో యతనిని దీనినివ్రాయుమని చెప్పియున్నా” రందురు.

“స్వర్గమర్త్యముల రహస్యముల నెఱింగినవాఁడు వీనిని పఠి యున్నాఁడు. అతఁ డుదారశీలుఁడు. దయామయుఁడు” అనుము.

వారు, “వీఁ డెట్టిప్రవక్త? తిండితినుచు వీధులలోఁ దిరుగు చున్నాఁడు. వీనితోఁబా టొకదేవతయువచ్చి యీభయనూచనల నీయకున్నను,

ఆతనికి ధనము పైనుండి యింతపడకున్నను, తన యాహారమున కొక తోట వానికి లేకున్నను, మేమీతని విశ్వసించ” మందురు. ఆ యన్యాయపరులు “వీ రీ యింద్రజాలమునకు లోబడినవాని ననుస రించుచున్నా” రందురు.

వారు ని న్నెట్టివారితో సరిపోల్చుచున్నారో చూడుము. అయినను వారు దారితప్పి, దానిని తిరిగి కనుఁగొనలేకున్నారు.

అధ్యాయము 2

10 ఆతని కిష్టమైనచో వారుచెప్పిననదులు ప్రవహించుచుండు వనములే కాక యింకను మేలగు వస్తువులఁ బ్రసాదించఁగలయాతఁడు

ధన్యుడగుఁగాక ! ఆతఁడు నీకు గొప్ప గుఱారములను దయ సేయఁగలఁడు.

ఓహో! ప్రళయ కాలమాసన్న మగుట యసత్యమని వారితలంపు. కాని, యా ప్రళయ కాలాగమన మసత్యమను వారికి ప్రజ్వలించు నగ్నిని సిద్ధపఱచియున్నాము.

అదిదూరమునుండికనబడినంతనే వారికి దానిఘోష వినబడును.

వారు దానిలో నొకమూల బంధింపబడి పడియున్నప్పు డున్న చోటనే నాశనము నొందఁగలరు.

“ ఈదినమున నొక్కనాశనమేకాదు. అనేకనాశనములు కలుగ నున్నవి.

“దైవ భీతులగు వారికొసగఁబడు శాశ్వతస్వర్గమా, యిదియా మేలు?” అనియడుగుము. అదియే వారికి బహుమానము. అదియే వారికి రక్షానిధానము.

నా రందు శాశ్వతముగ వసించి, తాముకోరినదంతయు ననుభవించెదరు. నీ ప్రభువునుండి నీవుకోరికొనిన దిదియే.

వారినాదఱను, దేవుఁడుగాక యితర దైవములఁగొలిచిన వారిని నాతఁడాక చోఁజేర్చి “నాసేవకులను త్రోవతప్పించినవారు మీరా, లేక వారంతట వారే త్రోవతప్పారా?”

అనియడుగ వారు “నీకు జయమగుఁగాక ! నిన్నుఁడప్ప నితర ప్రభువులఁ జేపట్టుట మాకుతగనిపనియే. కాని, వారికిని, వాటిపూర్వులకును భోగ్యవస్తువుల నవ్వారిగానొసగి, వారునిన్నుమఱచి నాశన యుక్తులగునట్లు చేసితివి” అందురు.

అప్పుడుదేవుఁడు విగ్రహారాధకులఁజూచి “వారు మీచెప్పిన దంతయు వృథ చేసిరి. మీశిక్షనుతప్పించుటకుఁగాని మీకుసహాయపడుటకుఁగాని, వారికి శక్తిలేదు” అనును. మీలో నెవ్వరైన నిట్టియపచారము చేసినచో గొప్పశిక్ష ననుభవింపఁజేతుము.

20 మేము పూర్వము పంపిన ప్రవక్తలందఱును మీవలెనే యన్నముఁ దిని, వీధులలోఁ దిరిగిన వారే. మీలో నొకరివలన మఱియొకరిని శోధింపఁజేతుము. మీ ప్రభువు చూచుచున్నాఁడు.

కాండము. 19

అధ్యాయము 3.

మీరు దృఢచిత్తులరై యుందురా? మమ్ముచేరఁబోమని తలంచు వారు “దేవతలు మా యొద్దకు వచ్చుటయో, మా ప్రభువును మేము చూచుటయో, జరుగనియెడల మేము నమ్మము” అందురు. అయ్యో! వారపరిమితగర్వాక్రాంతులై యున్నారే!

వారు దేవతలను జూడఁగలదినమున దుష్టుల కెట్టిమంచి వార్తయువినఁబడక “అయ్యో! దాటశక్యముగాని యడ్డుగలిగినదే” యని మొఱపెట్టుదురు.

తరువాత వారు చేసినకర్మలను మేము పరిగణించి వారిని విరజల్లిన యిసుకవలె చేసెదము.

నందనవనవాసులు మాత్ర మాదినము సుఖతరులై మధ్యాహ్నము పరుండుటకుమంచివసతి కలిగియుందురు.

ఆ దినమున స్వర్గము మేఘములతో వ్రీలియుండ, దేవతలు పంపఁబడుచుండ, నవతరించెదరు.

ఆదినమున రాజ్యమంతయు దయానిధియగు దేవుని యధీన

మగును. అవిశ్వాసకుల కది కష్టదినమగును.

దుష్టుఁ డాదినమున చేతులు గఱచికొనుచు “అయ్యో ! ప్రవక్తమార్గమును మే మేల యనుసరింపమైతిమి!

అయ్యయ్యో! అట్టివానిని మాస్నేహితునిగా నేల చేసికొంటిమి!

మాకు చేరినభయసూచననుండి తప్పవ్రోవను బెట్టినవాఁడాతఁడే. విశాచియే మనుష్యుని మోసపుచ్చువాఁడు ” అనును.

30 అప్పుడు ప్రవక్త, “ప్రభువా ! నిజముగా నాప్రజలు కురాను వృథాభాషణయు క్తమైన దందు ” రనెను.

ఇట్లే ప్రవక్తల కందఱికిని దుష్టులయందు శత్రువుల నేర్పఱిచి తిమి. కాని, సీప్రభువు రక్షకుఁడును, సహాయకుఁడునునై యున్నాఁడు.

అవిశ్వాసకులు “కురానంతయు నొకసారిగా నాతనికి పంపఁ బడకపోయినచో మేము నమ్ముము,” అందురు. కాని, యీగీతిగా సీహృదయమును దానియందు స్థిరపఱిచెదము. దానిని మీకు ఖండ ఖండములుగా పంపితిమి.

వారు నిన్ను చిక్కు-ప్రశ్నలనడుగుదురు. మేమును మీయొద్దకు సత్యమును బంపి ప్రశ్నల కు త్తరమిచ్చెదము.

నరకములోని కఢోముఖులై చేరినవా రతిహీనమగు స్థలమున నుండి సుఖప్రదేశమునకు మిక్కిలి దూరముగా నుండురు.

అధ్యాయము 4.

ఇంతకుపూర్వము మూసాకు ధర్మమునిచ్చి యాతని కుపదేశ కునిగా నాతని సోదరుఁడగు హారూనునిచ్చి,

“మాసూచన లసత్యములనినవారియొద్దకు మీరు వెళ్ళుఁడు ” అని వారిని సంపూర్ణముగ నాశనము చేసితిమి.

నుహుప్రజలును తమ ప్రవక్తలను మిథ్యాపురుషులుగా

గణింప, వారినినీటముంచి చంపితిమి వారిని మనుష్యజాతికి సూచనగా జేసితిమి. దుష్టులకు ఘోరశిక్ష నాయత్తపఱచియున్నాము!

ఆద్, సామూదు, రాస్ ప్రజలు, వారిమధ్యననేకతరములవారు ఏరందఱికిని కథలనుచెప్పి, భయ సూచనల నిచ్చి, యందఱిని సంపూర్ణముగ నాశనముచేసితిమి.

40. అవిశ్వాసులగు మక్కావాసు లింతకుపూర్వ మెన్నోసారులు మేము ఘోరవర్షము గురియించిన నగరముప్రక్కనుండి వెళ్ళియుండిరి. ఏమి, వారుదానిని చూడలేదా? వారికింక రక్షణపై నాశలేను.

వారు నిన్నుజూచి గేలి సేయుటయే ప్రధానముగా నెఱుకు. “ఏమి, యితనినా దేవుఁడు ప్రవక్తఁగాఁబంపియున్నాఁడు?”

మేము మాదైవముల యందు దృఢభక్తిగలిగి యుండనివో నాతఁడు మనలను త్రోవతప్పింపవలసినవాఁడే” అనివారంతురు. కాని, వారి కంతకాలమందు శిక్షకనఁబడుచుండఁగా నెవరుమిక్కిలిగా త్రోవ తప్పిరో తెలియఁగలదు.

నీ వేమనుకొనుచున్నావు? తన కోరికలనే దైవముగా నెంచిన వానికి నీవు సంరక్షకుఁడవోదువా?

వారిలో చాలమందికి, విని, బోధపఱచుకొను కక్తి కలదనుకొను చున్నావా? వారుపశుప్రాయులు! అవును! వారుక్రమమార్గమును విడిచి యింకను దూరముగపోయెదరు.

అధ్యాయము 5.

నీ ప్రభువు నీడ నెట్లుపొడిగించునో నీవు చూచుచుండలేదా? అతనికిష్టమైనచో దానిని కదలకుండఁ జేసియుండును. కాని, దానిని సూర్యుని మార్గవిధాతగా నేర్పఱచి,

పిదప సులభముగా దానిని ముడిచికొనఁజేసెదము.

రాత్రి వ్యసనముగను, నిద్ర విశ్రాంతిగను, పగలు జీవములతో
మేల్కొనునట్లుగను చేసినవాడతడే.

ఆతడే తనదయాధారయగు వర్షాగమనసూచకముగా గాలిని
పంపుచున్నాడు. మృతధాత్రిని పునర్జీవింపజేయుటకు మేము స్వర్గము
నుండి నిర్మలోదకమునంపుచున్నాము.

అజలమును, మాస్పృష్టియందలి మనుష్యజంతుసంతానములకు
త్రాగనిచ్చెదము.

50. దానినందఱికిని సరిపోవున ట్లన్నిదిశలకునుపంపెదము. ఇందువలన
వా రాలోచించుకొందు రేమో యనుకొంటిమి. కాని, వారిలో చాల
మంది కృతఘ్నులుగనే యుండురు.

మా కిష్టమొనచో నగరనగరమున కొక ప్రవక్తను బంపి
యుండుము.

కావునష్టనవిశ్వాసకులకు లోనుగాక యీకురానుబలమున
వారితో పోరాడుము.

ఆతడే యిత్తు, లవణసముద్రములు రెండును, గట్లుదాఱి
పారలి యేకమగునట్లుచేసి, యారెండింటిమధ్యను నెడముంచి, యాగ
ట్టును దాఱరానిదానిగాఁ జేసినవాడు.

ఆతడే మనుష్యుని నీటితో నిర్మించి వారియందు సంబంధ
బాంధవ్యముల నేర్పఱచినాడు. నీప్రభువుసర్వశక్తుడు.

అయినను వారు దేవునిగాక, మేలునకుఁ గాని, కీడునకుఁగాని,
సమర్థులు కానివారిని నేవీనితురు. అవిశ్వాసి తనప్రభువునకైకెదురుగా
పిశాచమునకు తోడ్పడుచుండును.

అయినను నిన్ను వైతాళికునిగ ముందుగ భయసూచన నిచ్చు
టకే పంపియున్నాము.

“మీరు నాకు దీనికై యెట్టిబహుమానమును నీయనక్కఱ

లేదు. ప్రభువునొద్దకు మార్గముబట్ట నెంచిన వాడే నన్ను బహుశ రింపగలవాడు.

ఆ యమరునియందు నమ్మకముంచి యాతని స్తుతింపుము. ఆఱుదినములలో స్వర్గము ర్త్యములను, తదంతరాళమును సృజించి,

పిదప, సింహాసనాసీనుడైయున్న దయానిధియగు దేవుని కౌతని సేవకుల తప్పలన్నియు సంపూర్ణముగఁ దెలిసియేయున్నవి. ఆతనిగూర్చి బుద్ధిమంతుల నడిగి తెలిసికొనుము.

60 కాని, వారితో “దయానిధియగు దేవునికి నమస్కరింపుఁ” డన వారు “ఆ దయానిధియగు దేవుడెవ్వఁడు? నీవాజ్ఞాపించిన వానికి మేమునమస్కరింతుమా?” యని నిన్నునుండి మఱింతదూరముగా తొలఁగిపోయెదరు.

అధ్యాయము 6.

స్వర్గమునందు రాశిచక్రముంచి, సూర్యుని దీపముగ నియ మించి, చంద్రుఁడు వెలుతురు నిచ్చునట్లు చేసిన యాతఁడు ధన్యుడగుఁగాక! దేవుని దలంచుచు, కృతజ్ఞులై యుండనిచ్చుగించిన వారికి రాత్రింబవ ళ్మోకదానితరువాత మఱియొకటి వచ్చునట్లుగా విధించిన వాడతఁడే!

భూమిపై శాంతులై సంచరించువారే దయానిధి యగు దేవుని సేవకులు. తెలివితక్కువవారితో వారు స్వస్తివాక్యములఁ బల్కెదరు.

రాత్రిపూట సాష్టాంగపడుచు, నిలుచుడియు ప్రభువునారాధిం చువారును,

“ప్రభువా! అనంతమగు సరకభాధనుండి మమ్ము విముక్తులఁ జేయుము.

అదిమాకు దుఃఖావాసము " అనియనువారును,
వ్యయముచేయునప్పు డమితముగను, లోభముగను నుండక,
సమదృష్టితో దానముచేయువారును,

దేవునితప్ప నితరదై నములకు మొఱలిడక, న్యాయమగు దాని
కొఱకుతప్ప, దేవుఁడు చంపఁగూడదనువానిని చంపక, వ్యభిచరించినచో
తమదౌష్ట్యమునకు ఫలము ననుభవింపఁగలమనియు,

రక్షణదినమందు శిక్ష యిచుమడింప, నందే శాశ్వతకాల మవ
మానితులమై యుండఁగలమనియు,

70 పశ్చాత్తప్తులై, విశ్వసించి, పుణ్యకార్యములం జేసినచో నుదార
వంతుఁడును, దయానిధియునగు దేవుఁడు చెడువస్తువులను మంచి
వానినిగాఁ జేయుననియు,

దేవునివైపు తిరిగి సత్కర్మల నాచరించినచో నిశ్చయముగా
మనస్సులు మాఱుననియుఁ దలంచువారును,

అన్యతకార్యములకు సాక్షులుగాక, కేవలము వినోదక్రియలను
జూచి వానిజోలికీఁబోక, గొప్పబుద్ధితో సంచరించువారును,

తమప్రభువునుండి వచ్చిన సూచనలను విని చెవిటివారును,
సంధులును వలె పడియుండనివారును,

“పృథువా! మాభార్యలను, పుత్రులను, నేత్రానందదాయ
కులఁజేసి, నీకుభయపడువారికి మ మ్ముదాహరణప్రాయులుగఁజేయు”
మనువారును,

వీరందఱును తమనిశ్చలభక్తికి ఫలముగా స్వర్గమున నుచ్చ
స్థానములనొంది, యచట నాదరముతో నాహ్వానింపఁబడి,

సుఖావాసమును, విశ్రాంతిస్థలమును నగు నచటనే శాశ్వత
ముగా వసంపఁగలరు.

“నీ వాతనికి మొఱలిడనిచో నీకొఱ కాప్రభువు లక్ష్యపెట్టఁడు. ఆతని ప్రవక్తను మీరు మిథ్యావాదిగాఁ బరిగణించి యున్నారు. కాని, సకాలమున వారికి శిక్ష కలుగఁగలదు” అనుము.

సు రా 26 - క వీ శ్వ రు లు.

మక్కా - 228 పద్యములు - 11 రుక్కులు.

అధ్యాయము 1

దయాదాక్షిణ్యమూ ర్తియగుదేవుని పేర.

త. సీన్. మీమ్.

ఇవిస్పష్టగ్రంథములోని సూచనలు.

వారు విశ్వసింపరని నీవువిచారముతోఁ గృశించిపోవుచున్నావు కాఁబోలును.

మాకిష్టమైన యెడల మే మొకసూచననుబంపి వారిని నమ్రులఁ జేసియుందుము.

కాని, మేమిచ్చినసూచనలన్నిటిని వారు పెడచెవినిబెట్టి, అసత్యములుగా వారు పరిగణించియున్నారు. కాని, వారపహాస్యము చేయఁజాలనివార్త యొకటి వారికి వినఁబడఁగలదు.

ఈభూమిపై నత్యుత్తమములగు మొలకలను పుట్టించియుండుట వారు చూడలేదేమో ?

నిజముగా నిదియొకసూచన - కాని వారుదానిని విశ్వసింపరు నిశ్చయముగా నీప్రభువు శక్తిమంతుఁడు. కరుణాళుఁడు.

అధ్యాయము 2.

10 దీనిని జ్ఞాపక ముంచుకొనుము. సీ ప్రభువు మూసాను బిలిచి
“దుష్టులగు ఫిరౌనుజనులయొద్ద కేగుము.

ఏమి, వారికి నేననిన భయములేదా ?”

అన నాతఁడు “ప్రభువా! న న్న సత్యవాదిగా వారు తలంతు రేమో
యని నాకు భయమగుచున్నది.

నేను కుంచితహృదయుఁడను. మందభాషిని. కావున నాకు
సహాయునిగా హాహూనును బంపుము.

వారు నాపై నొక నేరమును మోపి యున్నారు. నన్ను చంపెద
రేమోయను భీతిగలుగుచున్నది ” అనెను.

దేవుఁడు “అట్టిభయమేమియులేదు. కావున మాసూచనలను
తీసికొనిపోము. మేముమీ ప్రక్కనేయుండియంతయునువినుచుందుము.

సీవు ఫిరౌను నొద్దకేఁగి ‘నిజముగా మేము ప్రపంచాధినాథుని
దూతలము.

మాతో నిస్రాయేలు ప్రజలనుబంపుమనెను” అనెను.

ఫిరౌను మూసాతో “నీచిన్నతనముననిన్ను మేము పెంచలేదా ?
నీజీవిత కాలమునఁజాలవత్సరములు మాతోఁ గడుపలేదా ?

అట్లుండియు నిదేమి చేయుచున్నావు ? సీవు కృతఘ్నుఁడవా?”
యనియడుగ,

ఆతఁడు “నీవన్నది నిజమే. నేను తోవ తప్పినవారిలో
నొకఁడనే.

20 మీకు భయపడి పాటిపోయితిని. కాని, నాప్రభువు నాకు
బుద్ధిని ప్రసాదించి, తనదూతలలో నొకనిగా నన్ను చేసినాఁడు.

ఇస్రాయేలు ప్రజలను బానిసలగాఁ జేయుటయూ, సీవు నాకు
చేసిన యుపకారము ?” అనెను.

ఫిర్రాను “అయిన ప్రపంచాధినాథుఁ డెవ్వఁడు?” అని ప్రశ్నించెను.

మూసా “నీవు నమ్మినయెడల స్వర్గము ర్త్యములకును, వానిమధ్య నుండు ప్రదేశమునకును నాథుఁడగువాఁడే ప్రపంచాధినాథుఁడు” అనెను.

ఫిర్రాను తన చుట్టుపట్లవారితో “మీరు దీనిని వినుచున్నారా?” అనెను.

మూసా “ అతఁడే నీకును, నీతాతముత్తాతలకును ప్రభువు” అనెను.

ఫిర్రాను “అతఁడు మీయొద్దకుఁ బంపినదూత! పిశాచగ్రస్తుఁడు కాఁబోలు!” అనెను.

మూసా “నీవు తెలిసికొనఁగలిగినచో నాతఁడు తూర్పునకును పడమటికిని, ఆరెండిటికి మధ్యనున్న సర్వమునకును నాథుఁడు” అనెను.

ఫిర్రాను “నన్నుఁగాక మఱియొక దేవుని నీవు తీసికొనివచ్చిన యెడల నిన్ను బంధీకృతినిఁ జేసెదను” అని పల్కెను.

30 మూసా “ఏమి! నాయాగమనహేతువునకు నాత్యముగా నేను దేనినైనను జూపినను నట్లే చేసెదవా?” యని యడిగెను.

ఫిర్రాను “నీవు సత్యవాదివైనచో నదేదో యానాత్యమును వెంటనే చూపుము” అని గద్దించెను.

అప్పుడాతఁడు తన చేతిదండమును క్రిందవై వ నది యొక సర్ప మయ్యెను.

తనచేతిని వైకిఁ దీయఁగనే యది చూచువారికిఁ దెల్లఁగాఁ గనఁ బడెను.

అధ్యాయము 3.

అంత ఫిరాను తన్నుఁ గొలిచియున్న సామంతులతో “వీఁడు
విజముగా మాయలమారియగు నైంద్రజాలికుఁడు,

తనతంత్రములవలన మిమ్ము మీదేశమునుండి పాఠద్రోలఁ
గలఁడు. మీ రేమి చేయుమందురు” అని యడుగ,

వారు “ఈతనిని, ఇతనిసోదరుని, కొంతకాలము విడిచిపెట్టి
వాడవాడలనుండియు,

మాంత్రికుల నిచటి కాహ్వానముచేయ దూతలఁబంపు”
మనిరి.

అంత నొకశుభదినమున నిర్ణీతకాలమున మాంత్రికులందఱు
నొకచోఁ గూడిరి.

ప్రజ లందఱును గూడి,

40 ఈమాంత్రికు లీదినమున జయముగాంచినచో వారినే యనుస
రితు” మనిరి.

మాంత్రికులు ఫిరాను నుద్దేశించి “మేము విజయులమైనచో
మమ్ము బహూకరింతువా?” యని యడుగ,

అతఁడు “తప్పక యట్లే చేసెదను. అప్పుడు నిశ్చయముగా
మిమ్ము నాసమీపవర్తులగాఁ జేసికొందు” ననెను.

మూసా వారితో “మీరు క్రింద దేనిని పడవైచెదరో పడ
వేయుఁ” డనెను.

వారు తమత్రాళ్ళను దండములను త్రోసివైచుచు“ ఫిరాను
శక్తివలన మేము విజయము గాంచగల” మనిరి.

అంతట మూసా తనదండము క్రిందవైవ నదివారు కృత్రిమ
ముగాఁజూపిన యద్భుతవస్తువులను మ్రింగివైవఁదొడంగెను.

మాంత్రికులును మోకాళ్ళంబడి,

“మూసా హారానుల ప్రభువగు,

ప్రపంచాధినాథుని విశ్వసింపుచున్నా” మని యారాధింపఁ
దొడఁగిరి.

ఫిరౌను వారితో “ఏమి! మాయనుజ్ఞలేనిదే మీ రాతని
విశ్వసింపుచున్నారా? మీకింద్రజాలమును నేర్పినవాఁడుగదా మీ
యజమాని. కానిండు. క్రమేపి నాశక్తి మీకు బోధపడఁగలదు. మీ
మొక్కప్రక్క చేతులను, నొకప్రక్క కాళ్ళను ఛేదించి సిలువవేయి
చెదనని భయపెట్టెను.

50 వారును “దానివలన మా కేహనియఁ గలుగఁబోదు. మేము
మాప్రభువునొద్దకేకదా మఱిలిపోయెదము.

మేమాతని విశ్వసించినవారిలో ప్రథములము గావున, మా
ప్రభువు మాపాపములను క్షమించునని మాకు నమ్మకముగల”
దనిరి.

అధ్యాయము 4.

అప్పుడు మేము మూసాతో “నీ ఏరాత్రియే నాకింకరులతో
వెడలిపోమ్ము. నిన్ను వారు వెంటఁబెట్టెద” రని యనుజ్ఞ నిచ్చితిమి.

ఫిరౌనును ప్రతిపురమునకును దూతలనంపి,

“ఈ యిస్రాయేలు లబ్ధసంఖ్యాకులయ్యును,

మాపై కుసితులై యున్నారు.

కాని, మేమును చాలమందిమి - జాగ్రత్త గలవారముగదా”
యని చాటఁబంచెను.

ఈరీతిగా వారు తమయద్యానవనములను, సెలయేళ్ళను,

ధనరాసులను, దివ్యభవనములను విడుచునట్లు చేసి,

మే మిస్రాయేలు సంతతివారికి దానిపై వారసత్వమును కల్పించితిమి.

60 అంత సూర్యోదయకాలమున నీజప్పు (మిసిరు) దేశస్థులు వారిని వెంబడింప నారంభించిరి.

ఉభయసైన్యములు నన్యోన్యవలోకనము చేసికొనినప్పుడు మూసామిత్రులు “అదిగో, వారు మనపైఁ బడినా” రని మొఱపెట్టిరి.

మూసా “అ దెట్లగును? నాప్రభువు నాతోనున్నాఁడు. అతఁడు నాకు దారి చూపఁగలఁ” డని వారికి దిట్టదీర్చెను.

అప్పుడు మేము మూసాతో “సముద్రమును నీదండముతో స్పృశింపు” మని యాజ్ఞాపింప నదియు రెండుచీలికలై యొక్కొక్క భాగ మొక యున్నతపర్వతముగా మాఱిపోయెను.

అప్పుడు మూసా మిత్రులును, అనుచరులును,

సురక్షితముగా దాటిపోయిరి.

శత్రువులు నీటిలోఁబడి మడిసిరి.

సత్యముగా నిదియొక సూచనయే కాని, వారు దానిని విశ్వసింపకుండిరి.

నిజముగా నీప్రభువు శక్తిమంతుఁడు; కరుణాఘఁడు.

అధ్యాయము 5

వారికి ఇబ్రాహీము కథను చెప్పుము.

70 అతఁడు తనతండ్రిని, ప్రిజలను “మీరు దేని నారాధించుచున్నా” రని యనిన,

వారు “మేము నిశ్చలభక్తితో విగ్రహముల నారాధించెద” మనిరి.

ఆతడు “ ఆవిగ్రహములు మీమొఱలను వినఁగలవా ?
 మీకు సహాయముగాని, హానిగాని, చేయగలవా ? ” అని
 యడుగ వారు “ ఇది మాతాత ముత్తాతల యాచార ” మని పల్కిరి.
 ఆతడు “ మీ రేమని యోచించుచున్నారు ?
 మీరును మీతాతముత్తాతలును, ఆరాధించినవారు నాకు
 శత్రువులు.

కాని, నన్ను సృజించి, నాకు సరియగు మార్గముఁజూపి,
 అన్న పాపములఁబ్రసాదించిన,
 జగన్నాథుఁ డట్టివాఁడుకాఁడు.

80 నేను రోగినై యున్నప్పు డాతడు నాకారోగ్యము చేకూర్చును.
 ఆతడు నన్నుఁ జూపి పునర్జీవితము జేసి,
 ప్రళయదినమున నాపాపములను క్షమింపఁగలఁడు.
 ప్రభువా ! నాకు బుద్ధిని ప్రసాదించి, ధర్మవర్తనులతోఁ
 జేర్చుము.

ముందు రాజోపు సంతతులవారు నేను మంచివాఁడ ననునట్లు
 చేయుము.

నన్ను నందనవనమునకు వారసులలో నొకనిగఁ జేయుము.
 నాతండ్రి మార్గముఁ దప్పియున్నాఁడు. అతనిని క్షమింపుము.

నిర్మలహృదయుఁడై దేవుని సమీపించువానికి తప్ప,
 ఇతరుల కాదినమున ధనముగాని, పుత్రులుగాని సహాయపడరు
 ఆదినమున మానవజాతి మీఁదికి లేవఁగలదు. ఆసమయమున
 నన్నవమానితుఁ జేయకుము.

90 అప్పుడు భక్తులకు స్వర్గమును,
 దుష్పథవర్తులకు నరకమును ప్రాప్తమగును.
 పాపుల నాదినమున “ దేవునిఁగాక యితరుల నారాధించితో
 వారెచట నున్నారు ?

..
 వారు నీకు హానిగాని, సహాయముగాని చేయగలరా? తమకుఁ
 వామైనఁ దోడ్పడగలరా? ” యని యడుగుదురు.

ఇతరులఁ దప్పత్రోవఁబెట్టి, తామును నందే పడియున్నపాపులు
 ఇల్లినను ననుచరులందఱతోడను, నానరకమునఁగూలి,
 అచట నొకరొకరితో వాదులాడుచు,

“ దేవునియాన,

నిన్ను జగన్నాథునితోఁ బోల్చుట స్పష్టముగా మాదే తప్ప.
 దుష్టులే మమ్ము మార్గమునుండి తొలఁగించిరి.

100 ఇప్పుడు మమ్ముఁగూర్చి మనవిసేయువారు లేరే!

మాకుఁ దోడ్పడగల మిత్రులును లేకున్నారే!

మేము తిరిగి భూమిపై జన్మించినచో “ విశ్వాసివర్గములోఁ
 జేరుదుము ” అందురు.

నిజముగా నిదియొకసూచనయైనను, వారిలో చాలమంది నమ్మ
 కుండిరి.

నిశ్చయముగా నీప్రభువు శక్తిమంతుఁడు ; కరుణాళుఁడు !

అధ్యాయము 6.

నుహు ప్రజలు ప్రవక్తను దిరస్కరించిరి.

వారి సోదరుఁడగు నుహు వారితో “ మీరు దేవునికి భయ
 పడరా ?

సత్యముగా మీకు నేను విశ్వాసినగు దూతను.

కావున దైవభీతిగలిగి న న్ననుసరింపుఁడు.

మీరు నా కెట్టి బహుమానమును నీయనక్కఱలేదు. జగన్నా
 థుఁడే నన్ను బహూకరింపఁగలఁడు.

110 కావున, దేవునికి భయపడి, నాకు విధేయులరుకండు” అనగా వారు “ అతిసీచులు నిన్ననుసరించుచున్నారు. అట్టి నిన్ను మేమెట్లు విశ్వసించుము ” అనిరి.

అతడు “ వారు చేసిన దేమో నాకుఁ దెలియదు.

అదియంతయు నా ప్రభువునకే తెలియును. ఇది మీకుఁ దెలిసిన నెంత బాగుండును !

నేను స్పష్టభయసూచనలనిచ్చుటకే నియోగింపబడియున్నాను, కావున విశ్వసించినవారిని నేను త్రోసివేయ ” ననెను.

వారు “ నుఁహూ ! నీవిప్పుడు సీ ప్రయత్నమును మానకున్నచో నీపై తాళ్ళు విసరి చంపెద ” మనిరి.

అతఁ డప్పుడు “ ప్రభువా ! మీరు నన్ననృతవాదిగా నెంచుచున్నారు.

కావున, వారికిని నాకును మధ్యనుండి, తీర్పుచెప్పి, నన్నును నన్ను విశ్వాసులై యనుసరించుచున్నవారిని కాపాడు ” మని ప్రార్థింప, మేమతనిని, అతనితోనున్నవారిని నావనిండ నెక్కించి, రక్షించి,

120 మిగిలినవారిని నీటిలోఁ ద్రోసి చంపితిమి.

ఇది నిజముగా నొక సూచనయైనను వారిలోఁ జాలమంది దానిని విశ్వసించరైరి.

కాని, సీ ప్రభువు శక్తిమంతుఁడు ; కరుణాళుఁడు!

అధ్యాయము 7.

అదైతులుకూడ, ప్రవక్తలసత్యవాదు లనిరి.

వారిసోదరుడగు హూదు వారితో “ మీరు దేవునికి భయపడరా ?

నేను విశ్వాసపాత్రుఁడను. మీదూతను.

కావున, దైవభీతిగలిగి నాకు విధేయుల రగుండు.

ఇందుకు మీరు నాకు బహుమాన మీయనక్కఱలేదు. జగ
న్నాథుడే నన్ను బహుమానింపఁగలఁడు.

ఏమీ, మీ రున్నతస్థలములందెల్ల గుఱుతుల నుంచికొనుట
వినోదార్థమా ?

మీకు శాశ్వతనివాసము లగుననియా యిండ్లను కట్టుకొను
చున్నారు ?

130 మీశక్తిసంతయు కౌఠిన్యముతోడనా చూపెదరు ?

కావున, దైవభీతిగలిగి నాకు విధేయతజూపుఁడు.

ఆతఁడు మీకు మందలను, సంతానమును,

ఉద్యానవనములను, సెలయేళ్ళను,

సర్వమును సమృద్ధియగునట్లు ప్రసాదించియున్నాఁడు. ఆతనికి
భయపడుఁడు. ”

ప్రళయదినమున మీకు ఘోరశిక్ష కలుగునేమో యని
భీతిల్లుచున్నా ” ననెను.

వారు “నీవు మమ్ము భయపెట్టినను భయపెట్టకున్నను నొక్కటే.

ఇదియొక తాతలనాటి ప్రాతకథ.

మా కాశిక్ష యెంతమాత్రమును గలుగనేర ” దని,

ఆతనిని, విధ్యాపూరుషునిగా గణింప, మేము వారిని నాశ
నము చేసెతిమి. ఇదియొక సూచనయైనను వారిలో చాలమంది దా
నిని నమ్మకుండిరి.

140 కాని, నీప్రభువు శక్తిమంతుఁడు ; కరుణాళుఁడు !

అధ్యాయము. 8.

సమూదీయులును, వారిప్రవక్తల నసత్యవాదు లనిరి.

వారిసోదరుడగు 'సాలే' వారితో "మీకు దైవభీతిలేదా?
నేను సంపూర్ణవిశ్వాసపాతుడనగు ప్రవక్తను.

కావున, దేవునికి భయపడి నాకు విధేయుల రగుండు.

మీరు, నా కెట్టి బహుమానము నీయనక్కఱలేదు. జగన్నా
థుడే నాకు బహుమాన మీయఁగలఁడు.

మీరీ వస్తువులమధ్య శాశ్వతముగా సురక్షితులై యుండఁ
గలరా?

ఈయుద్ధానవనములు, నీసెలయేళ్ళు,

ఈసస్యక్షేత్రములు, నీపుష్పఫలభరితములగు ఖర్జూరతరువులు,
నివియన్నియు మీకు శాశ్వతములా?

మీరు గర్వితులరై, పర్వతములను ద్రవ్యి, యందు వసతుల
నేర్పఱుచుకొందురా? అట్లుచేయకుండు.

150 దేవునికి భయపడి నన్ననుసరింపుండు.

భూమిపై నక్రమవర్తులై,

పశ్చాత్తప్తులు గాక, దుర్మయములను జేయువారి యాజ్ఞలను
మన్నింపకుండు, అనఁగా,

వారు "నీవు నిజముగా పిశాచగ్రస్తుండవు.

నీవును మావంటి మనుష్యుడవేకదా! నీవుచెప్పినది సత్య
మైనచో మాకొక సూచనఁ జూపు" మనిరి.

ఆతఁడు వారితో "ఇదిగో! యాయాడుయొంటె. మీకొకదిన
మునను, దీని కొకదినమునను త్రాగుటకు నీరు దొఱకును.

కాని దానికేహానియుఁ జేయకుండు. అట్లుచేసిన ప్రళయదిన
శిక్ష మీకు కలుగఁగల" దనెను.

కాని, వారు దానిని చంపివైచి, మఱుచటియుదయమే, పశ్చా
త్తాపము నొందిరి.

ఆ యుదయమే వారికి శిక్షకలిగెను. ఇది సత్యముగా నొక
సూచనయైనను వారిలో చాలమంది దానిని నమ్మరైరి.

కాని, నీ ప్రభువు శక్తిమంతుఁడు. కరుణాళుఁడు.

అధ్యాయము 9.

160 లూట్ ప్రజలు, ప్రవక్తల సత్యవాదులుగాఁ బరిగణించిరి.

వారి సోదరుడగు లూటు, వారితో “మీరు దేవునికి భయ
పడరా? నేను విశ్వాసపాత్రుఁడ నగు మీ ప్రవక్తను.

కావున, మీరు దైవభీతిగలిగి న న్ననుసరింపుఁడు.

దీనికి మీరు నాకు బహుమాన మియనక్కఱలేదు. జగ
న్నాథుఁడే నన్ను బహుమానింపఁగలఁడు!

ఏమి! జీవరాసు లన్నిటిలోను నొక్క-మనుష్యులతోడనే మీరు
సంచరింతురా?

మీకొఱకు మీ ప్రభువు సృజించిన మీ భార్యలను పరిత్యజిం
తురా? ఓనాో! మీరు త్రోవతప్పి యున్నా ” రన,

వారు “లూటా! నీవు నీయుద్యమమును వదలినచో నిన్ను
దేశభ్రష్టునిఁ జేసెద” మనిరి.

అతఁడు “మీకృత్యములు నాకసహ్యములు.

ప్రభువా! నన్నును, నాకుటుంబమును, వారికృత్యములనుండి
రక్షింపు” మన,

170 ఆలస్యము చేసిన యొక వృద్ధునితప్ప,

ఆతనిని, ఆతని కుటుంబము నంతటిని, మేము రక్షించి,

మిగిలినవారివై ఘోరమును, మృత్యుకరమును నగువర్షమును
గురియించి, నాశనము చేసితిమి.

ఇది, సత్యముగా నొకసూచనయైనను, వారిలో చాలమంది దానిని నమ్మకుండిరి.

కాని, నీ ప్రభువు శక్తిమంతుఁడు కరుణాఘఁడు !

అధ్యాయము 10.

మదియూ నను నరణ్యమునందు వాసముచేయువారు ప్రవక్తల కసత్యదోషము నారోపించిరి.

వారి సోదరుడగు షూయైబు వారితో “దేవునికి భయపడరా? నేను నిశ్చయముగా సంపూర్ణవిశ్వాసపాత్రుడనగు ప్రవక్తను. కావున దేవునికి భయపడి, నాకు విధేయతఁజూపుఁడు.

180 దీనికై నాకు మీరెట్టిబహుమాన మీయనక్కఱలేదు. జగన్నాథుఁడే నన్ను బహూకరింపఁగలఁడు.

మీకొలతలను సరిగా కొలువుఁడు. తగ్గించి కొలువకుఁడు. సరియగు త్రాసులతో తూఁచుఁడు.

మనుష్యులకు కావలసిన పదార్థమును దొంగిలించకుఁడు. భూమిపై దుర్మయములఁజేసి యితరుల కపకార మొనరింపకుఁడు.

మిమ్ములను మీపూర్వులను సృజించినయాతనికి భయపడుఁడు. అనఁగా వారు “నిజముగా నీకు పిశాచముపట్టినది.

నీవు మావంటి యొకమనుష్యుఁడవే. నీవసత్యవాదివని మా నమ్మకము.

నీవు సత్యవాదివైనచో స్వర్గములో నొకభాగము మాపైఁ బడునట్లు చేయు” మనిరి.

ఆతఁడు “మీకృత్యములన్నియు నా ప్రభువున కెఱుకయే” యని యుత్తరమిచ్చెను.

వారాతని ససత్యవచనునిగా నెంచినంతనే మేఘాచ్ఛాదితమగు
దినమునాటిశిక్ష వారికిఁ గలిగెను. ఆభయంకరదినమున కలుగు
శిక్షయే యది.

190 ఇదియు నొకసూచనయే యైనను, వారిలోఁ జాలమంది దానిని
నమ్మకుండిరి.

కాని, నీప్రభువు శక్తిమంతుఁడు. కరుణాఘఁడు!

ఆధ్యాయము-11.

నిశ్చయముగా నీపుస్తకము జగన్నాథునినుండి వచ్చినది.

దానితోడనే నీవును స్పష్టమగు నరబీభాషలో,

వారికి భయసూచన నీయఁగలండులకు,

నీహృదయము నొకసత్యదేవత యావేశించినది.

ఇది యంతయు వారి పూర్వపురాణములలోఁ జెప్పఁబడినదే.

ఇస్రాయేలు ప్రజలలోని పండితులు దానిని చేకొనిరనుట వారి
కొకసూచనకాదా ?

మేము దానినొక విదేశీయునికిచ్చి,

దానిని పఠింపఁజేసినచో వారు దానిని నమ్మరని దానిని నీ
కిచ్చితిమి.

200 ఆ ఘోరశిక్ష ననుభవించువఱకును, దానిని నమ్మకుండునట్లు,
దుష్టులహృదయమును కల్పించితిమి.

ఆశిక్ష వారికిఁ దెలియకుండ నకస్మాత్తుగా రాఁగలదు.

అప్పుడువారు “మాకు కొంతతడవు దొరకదా!” అనియందురు.

ఏమీ! వారు మాశిక్షవచ్చునట్లు త్వరపెట్టుచున్నారా ?

నీవేమనుకొందువు? వారికి పూర్ణాయుష్య మొసగినను,

తుదకు మేము భయపెట్టుచువచ్చిన శిక్ష వారికి కలిగినచో,

వారి భోగములన్నియు వారి కెట్లు పనికివచ్చును ?

మేము భయసూచనల నీయనిదే యెన్నడును, నేపురములను నాశనము చేయలేదు.

మే మధర్మముగా నెన్నడును సంచరింపలేదు.

210 ఈకురానుతో సైతానులుగూడ దిగలేదు.

అది వారికి తగదు. వారి కెట్లుచేయ శక్తిలేదు.

వారు దానిని విననర్హులుకారు.

నీవు బాధల పాల్గొకుండుట కారణితప్ప మఱి యేదేవునిఁ బిలువఁ బోకుము.

నీ దగ్గఱబంధువులకు భయసూచననిచ్చి,

నిన్ను విశ్వాసులై యనుసరించువారిపైఁ గరుణించిన టెక్కలను పఱపుము.

వారు తిరస్కరించినచో వారితో “మీకృత్యములకు నేను బాధ్యుడనుకా” నని చెప్పుము.

ఆతఁడు సర్వమును, వినుచుఁ దెలిసికొనుచున్నాఁడు.

నీవు ప్రార్థనకై నిలుచుండురీతిని,

ప్రార్థించువారిమధ్య నీనడవడిని చూచుచునే యుండు,

220 శక్తిమంతుఁడును, గరుణాళుఁడునగు, నాతనియందు నమ్మకముంచుము.

సైతాను లెవ్వరి నావేళింతురో చెప్పుదానా ?

వా రసత్యవాదులపైనను, దుష్టులపైనను వ్రాలుదురు.

వారు విన్నదానిని చెప్పెదరేకాని, వారిలో చాలమంది యసృత వాదులు.

మూర్ఖము తప్పినవారు క్రవుల ననుసరింతురు,

విశ్వాసముకలిగి, సత్కర్మానుష్ఠానపరులై తఱచుగ దేవుని
స్మరించుచు,

అధర్మముగ నొరులు తమ్మెదుర్కొనిన నాత్మరక్షణఁ జేసి
కొనుచు నున్నవారుతప్ప,

నితరులు లోయ లన్నిటియందును, పిచ్చియై త్తినవారివలఁ
దిరుగుచు,

వారు చేయనిదానిని చేసితిమని చెప్పుచుండుట నీవుచూచిన
విషయమే. కాని, వారిలో మంచివారి కధర్మముచేసినవారి కెట్టి ఫలము
కలుగునో యిప్పుడే తెలియఁగలదు.

సురా 27-నముల్.

మక్కా-93 పద్యములు-7 రుక్కులు.

అధ్యాయము 1.

దయాదాక్షిణ్యమూర్తియగు దేవునిపేర.

త. సాద్. అవి కురానులోనివియు, స్పష్టగ్రంథములోనివియు
నగు శ్లోకములు; స్పష్టచిహ్నములు.

ప్రార్థనను విడువక, భిక్షపెట్టుటను మానక, దృఢవిశ్వాస
యుక్తులగు వారికి పరలోకరక్షణయు, సంతోషవార్తయుఁ గలుగు
చున్నవి.

నమ్మనివారికి తాముచేసినదంతయు బాగుగనున్నట్లు తోఁపఁ
జేయ వారు భ్రాంతి నొందుదురు.

వీరికొఱకే శిక్ష యెదురుచూచుచున్నది. పరలోకజీవనమున
వారు గొప్పనష్టమును పొందఁగలరు.

కాని, నీకు కురాను బుద్ధుడును జ్ఞానియు నగువానినుండి లభించినది.

దీనిని స్మరింపుము, —మూసా తనకుటుంబముతో “నాకొక్క యగ్ని కనబడినది.

దానినుండి యొకవార్తనుగొని, మీరు కాగుటకు కొఱకచ్చును గొని తెచ్చెద” నని,

దానియొద్దకుబోయి యుండ నొకయశరీరవాణి “అగ్నియందును, దానిచుట్టును నుండువాడు ప్రభావంతుడగుఁగాక ! జగన్నాథుడగు దేవునిమహిమ చెన్నారుఁ గాక !!

మూసా ! నిశ్చయముగా నేను శక్తిమంతుడను బుద్ధుడనునగు దేవుడను.

10 ఇప్పుడు నీచేతికోలను క్రిందబడవేయు” మని పలుక నాతఁ డల్లెచేసిన నది సర్పముబోలె ప్రాఙజ్ఞొచ్చెను. అతఁడు భయపడి తిరిగి రాకయుండఁగా “మూసా ! భయములేదు.

తొలుత తప్పానరించి, పిదప తప్పన కుచితముగా మంచిచేయు వారుతప్ప, నాదూతలు నాయొద్ద భయపడరు. నేను క్షమాపరుడను; దయావంతుడను.

నీచేతిని నీగుండెపై నుంచికొనుము. దానికేహానియుఁగలుగకయే తెల్లగానగును. ఫిరౌనునకును, నతనిప్రజలకును, కనబడఁగల తొమ్మిదినూచనలలో నిదియొకటి. వారు దుష్టప్రజలు.

మానూచనలు వారికన్నులయెదుటనే కనబడినను, వారు “ఇది కేవలమింద్రజాల” మనిరి.

వారిమనస్సుల కవియన్నియు నసత్యములే యని త్రోచినను వారిదౌర్భ్యముచేతను గర్వముచేతను, వానిని నిరాకరించిరి. కాని, నీచ కర్ములకుఁగలిగిన గతియేమో చూచితివా ?

అధ్యాయము 2.

పూర్వము దావూదు సులైమానులకు మేము జ్ఞానమునీయ
వారు “విశ్వాసయుక్తులగు నాతని కింకరు లనేకులకంటె మమ్మధికులఁ
జేసిన దేవునిస్తోత్రముచేసెదము” అనిరి.

దావూదే సులైమానుకు జ్ఞానమిచ్చెను. ఆతఁడు “ప్రజలారా!
మాకు పక్షులభాషయాదిగా సర్వమును దెలియును. ఇది దేవుఁడు మా
కనుగ్రహించిన స్పష్టమగు వరము” అనెను.

సులైమానునొద్దకు పిశాచములును, మనుష్యులును, పక్షు
లును జేరఁగా సతఁడు వారిని గుంపులు గుంపులుగా నడిపించుచు,

నముల్ అను లోయకుఁ దీసికొనిపోయెను. అచట నొక నముల్
వాసి “నముల్ వాసులారా! సులైమాను తన నైస్యములతో వచ్చు
చున్నాఁడు. మీరు నలిగిపోవుట యాతనికిఁ దెలియకుండును. కావున
మీరు మీ యిండ్లలోనికేబొండు!” అనెను.

అప్పుడు వానిమాటలువిని నవ్వుచు “ప్రభువా! నీవు నాకును
నాతల్లిదండ్రులకును జూపిన యనుగ్రహమునకు కృతజ్ఞుఁడనై యుండు
నట్లును, నీకిష్టమగు పుణ్యకార్యములఁ జేయునట్లును, నన్ను ప్రబో
ధించి, నీదయచే పుణ్యవంతులగు నీకింకరులలో నన్నుఁ జేర్చుము”

20 అని, పక్షులనన్నిటినిఁజూచి “ఇచ్చట హుద్ హుద్ కనఁబడఁ
డేమి? వాఁడు రానివారిలో నొకఁడా!

వాఁడు సరియగు కారణముఁ దెలుపనిచో వానికి ఘోరశిక్ష
విధించి వానిని చంపివేసెదను”

అనినంతలో వాఁడును వేవేగవచ్చి, “నీకుఁ దెలియనిదొకటి
నాకుఁదెలిసినది. ‘సబా’ నుండి నిశ్చయమైనవార్త నొకదానిని తీసికొని
వచ్చియున్నాను.

అచట నొకస్త్రీ రాజ్యము చేయుచున్నది. ఆమె సర్వగుణ
సంపన్న. ఆమె సర్వాలంకృతమగు సింహాసనముపై నధిష్ఠించియున్నది.

ఆమెయు నామె ప్రజలును దేవునిగాక సూర్యనారాధించుట నేనుచూచితిని. సైతాను వారికి తమపనులన్నియు మంచివిగా త్రోవ జేయుచు మార్గమునుండి తప్పించినాడు.

స్వర్గమర్త్యములయందలి రహస్యముల వెలిబుచ్చుచు, మనుష్యులు పైకి చెప్పదానిని, దాచుదానినిగూడఁ దెలిసికొనఁగల దేవుని యారాధనకు వారు పూనుకొనరు.

ఆతనికంటె నితరమగు దైవములేడు. పరమసింహాసనమునఁ గూర్చున్న ప్రభువాతఁడే” యనెను.

ఆతఁడును “నీవు, సత్యమును వచించుచున్నావో యసత్య వాదివో చూచెదవుగాక !

ఈచీటిని గొంపోయి వారియొద్దఁ బడవేయుము. అచటనుండి కొంతదూరముపోయి యుత్తరముకొఱ కెదురుచూడుము” అనెను.

ఆమె తన సామంతులతో “సామంతులారా! గౌరవచిహ్నిత మగు లేఖయొకటి నాయొద్దఁబడినది.

30 దానిని సులైమాను వ్రాసినాఁడు. అందాతఁడు “దయాదాక్షిణ్యమూర్తియగు దేవునిపేర!

మీరు నన్ను తిరస్కరింపక నాకు ముస్లిములకు (భక్తులకు) కండు” అని లఖించినాఁడు.

అధ్యాయము. 3.

సామంతులారా! నేనేమిచేయవలయునో యుపదేశింపుడు.

మీయనుమతిలేకుండ నేనేమియుఁజేయఁజాల” ననెను.

సామంతు లామెతో “మేము బలవంతులము, అమితశౌర్య వంతులము. కాని, నీయాజ్ఞను మీఱము. నీ వాజ్ఞాపించుదానిని జేయ సంసిద్ధులమైయున్నా” మన,

ఆమె “రాజులు నగరములను బ్రవేశించి స్వాధీనముచేసికొను నప్పుడందలి బలవంతులనందఱు నవమానింతురు. వీరునునట్లే చేయుదురు.

కాని, నేనిప్పుడు వీరికొక కానుకఁ బంపి నాదూత లేమిప్రత్యుత్తరము దెత్తురో చూచెదఁగాక !”

అని, దూతనుబంప దూతతో సులైనూను “మీరు నాకు ధనసాహాయ్యముఁ జేయనక్కఱలేదు. దేవుడు మీకిచ్చిన దానికంటె నాకుఁ బ్రసాదించినదే యుత్తమము. అయినను మీరు మీ కానుకలను గొప్పగాఁ జూచికొందురు.

మీరు వారియొద్దకు పుఱిలిపొండు ! మేమడ్డగింపరానిసైన్యము లతోవచ్చి వారిని భంగపఱిచి, వారిదేశమునుండి తఱిమెదము.”

అని తనసామంతవర్గమువంక తిరిగి “సామంతులారా ! వారు నా కధీనులై (ముస్లిములై) రాక పూర్వ మామె సింహాసనము నెవ్వరు తీసికొనివత్తురు ?”

అన నొక దుష్టపిశాచము “నీవు నీయాసనమునుండి లేచు నంతకాలములో దానిని నేను తేఁగలను. నేను విశ్వాసిని.

40 దీనిని జేయ నమఁకుఁడ ” ననెను. గ్రంథజ్ఞానముగల యొకఁడు “కనుఱెప్పపాటుకాలములో నేను దానిని నీమోలకు తేఁగల ” ననెను. వా రిట్లనుచు దాని నాతని యెఱుటనుంప నాతఁడు “నేను కృతజ్ఞుఁడనో, కృతఘ్నుఁడనో శోధించుటకు నాప్రభువునాకనుగ్రహించిన వర మిదియే. కృతజ్ఞుఁడయియుండుట తనమేలుకొఱకే. కృతఘ్నుఁడగు వానితో సర్వమును తనయధీనమునందుంచుకొని యుదారస్వభావుఁ డగు నాప్రభువున కెట్టి పసిక్తియులేదు.

ఆసింహాసనము నామె గుర్తింపకుండునట్లు చేయుండు. ఆమె రక్షణమార్గమును తెలిసికొనినదో లేదో చూతము.”

అని యామెయు వచ్చినతోడనే యామెతో “నీ సింహాసన మిట్టిదేనా ? యనియడుగ నామె ” ఇట్టిదేయైనట్లు నాకుఁదోచుచున్న ”

దనెను. ఆతఁడు “ఈమెకు పూర్వమే జ్ఞానముకలిగి ముస్లిముల (భక్తుల) మైయున్నా” మనెను.

కాని, యామె ఆరాధించుదైవముల సమ్మనివారిలోనిది గావున నామెను తప్పతోవఁబెట్టిరి.

ఆమెతో “ఈకోటలోఁ బ్రవేశింపు” మనఁగా నామె యది యొక నీటి సరస్సునుకొని, కాళ్ళపైనున్న బట్టనుదీసి మోసపోయి, తెలిసికొని, “యిది యద్దములతో తాపిన యాకమేడ. ప్రభువా! నాయాత్మకే నేను పాపమొనరించినాను. కావున సులైమానుతోఁ బాటు నేనును జగన్నాయకుడగు దేవుని కధీనురాల నగుచున్నా” ననెను.

అధ్యాయము 4.

పూర్వము సామూదునకు వారిసోదరుడగు సాలేతో “మీరు దేవుని సేవింపుడని చెప్పి పంప, వారొండొరులతో వాదులాడుచు రెండుకక్షలుగా నేర్పడిరి.

ఆతఁడు “నాప్రజలారా! మీరు మీదేవుని దయకొఱకు క్షమింపుమని వేడికొనక, మేలుకంటె కీడునే శీఘ్రముగఁ గోరికొనుచున్నారే ?”

అని యడుగ వారు “మేము శకునములనుచూడ, నీవలనను నీవారివలనను, మీకు కీడు గలుగునట్లు తోచిన” దన నాతఁడు “మీ శకునఫలము దైవాధీనము. కాని, మీరు శోధింపబడుచున్నా” రనెను.

అప్పు డానగరమున దౌర్జన్యములుచేయుచు సక్రమవర్తులగు తొమ్మిండు పురుషులుండిరి.

వారు “మీరు దేవునియాన నొండొరులతో మేమాతనిపై నను, నాతనికుటుంబముపై నను బడి, యారక్తమునకు పగదీర్చుకొనువారితో వారికుటుంబనాశము చూడలే”దని బాసచేసికొనుఁడు. నిశ్చయముగ మేము సత్యమును వచించుచున్నా”మని,

50 వారొక కుట్రఁ బన్నిరి. మేమును కుట్రఁబన్నితిమిగాని, వారి కది తెలియదు.

వారిపన్నాగ మేమైనదో చూడుడు! వారిని, వారిప్రజల నందఱిని, మేము నాశనము చేసితిమి.

వారిపాపములకు ఫలముగా వారియిండ్లు శిథిలములైపోయినవి నిశ్చయముగా బోధపఱచుకొనువారి కిందొక సూచనయున్నది.

మాకు భయపడి విశ్వసించినవారిని విముక్తులఁ జేసితిమి.

లూటుతనప్రజలతో “ఏమి! కన్నులు తెఱచికొనియే యిట్టి కలుష కృత్యములకుఁ గడంగెదరా?

విషయేచ్ఛతో స్త్రీలయొద్దకుఁగాక పురుషులయొద్దకు వత్తురా యేమి? నిశ్చయముగా మీ రజ్ఞానప్రజలు”

అనఁగా నాప్రజ లాతనితో “మీనగరమునుండి లూటు కుటుంబమును తఱిమివేయుఁడు. వారు పవిత్రవంతులఁట” యని మాత్ర మునరి.

కావున మేమతనిని, నతని కుటుంబమును, రక్షించితిమిగాని, యాతనిభార్య యాలసించునట్లు విధించితిమి. గాన నామెనుమాత్రము విడిచిపెట్టితిమి.

వారిపై వర్షముగురియింప నది సూచనబొందినవారికి మృత్యు ప్రాయమయ్యెను.

అధ్యాయము-5.

“దేవునకును, నాతఁడెంచికొనిన సేవకులకును స్వస్తియగుగాక! ఆతఁడా, అతనితో వారుచేర్చు నితరదైవములూ, ఘనులు ?

కాండము. 20.

60 స్వర్గమర్త్యములను సృజించి, స్వర్గమునుండి వర్షముబంపి, దాని మూలమున విశాలవనములను బుట్టించినవాఁ డాతఁడేకదా ! అందలి వృక్షములను మొలపింప నీకు శక్తిలేదుకదా ! ఏమి ! దేవుఁడుగాక మఱియొకదేవుఁడా ? అయినను వా రాతనికి సములను వెదకు చున్నారు.

భూమి నచలఁగాఁజేసి, దానిమధ్య నదులఁ బుట్టించి, దానిపై బర్హతములనుంచి, రెండుసముద్రములమధ్యను పెద్దగట్లను పోసినవాఁ డాతఁ డేకదా ? ఏమి ! దేవునితోఁగూడ మఱియొకదేవుఁడా ? అయినను వారిలో చాలమందికి జ్ఞానములేదు.

అతఁడేకదా బాధితుల మొఱలనువిని, వారికష్టములను బాపి, మీకు మీపితరులధనము నొప్పుఁజెప్పినవాఁడు ! ఏమి ! దేవుఁడుగాక మఱియొకదేవుఁడా ? అయినను కొలఁదిమందిమాత్రమే దీనిని జ్ఞాపక ముంచికొందురు.

భూమిపైనను, సముద్రముపైనను, చీకటిలో మీకు దారి చూపి, తనదయాసూచకముగా మారుతములను దూతలఁగాఁ బంపు వాఁ డాతఁడేకదా ! ఏమి ! దేవుఁడుగాక యింకొకదేవుఁడా ? మీరు దేవునితోఁ జేర్చువా రాతని కెడగలుగనుండురుగాక !

ఒకసత్త్వమునుబుట్టించి, దానినిచంపి, తిరిగిపుట్టించి, భూస్వర్గములనుండి నీకాహారము నొసగువాఁ డాతఁడేకదా ! ఏమి ? దేవుని ప్రక్క మఱియొకదేవుఁడా ? మీరు సత్యభాషణులైనచో మీసాక్ష్యములఁ దెండు.

స్వర్గములందుగాని, భూమియందుగాని, దేవుఁడుతప్ప అదృ

ప్రమును జూచినవాఁడు మతెవ్వఁడును లేఁడు. వారెప్పుడు మీఁదికి
 శేచెదరో వారికిఁ దెలియదు.

కాని రాఁజోపు జన్మముఁగూర్చి వారికిఁ దెలియునట! అయి
 నను వారు దానినిగూర్చి సందేహింతురట! అయినను వారు దాని
 విషయమై యంధులట!” అనుము.

అధ్యాయము—6.

అవిశ్వాసకులు “మేమును, మాపితరులును, చచ్చిపడియుండ
 మమ్ము లేపించెదరా ?

పూర్వము మాకును, మాపూర్వులకును, నిట్టివాగ్దానమే కలిగి
 నది. ఇవియున్ని యు తాతలనాటి ప్రాతకథ”లందురు.

“మీరు దేశమంతయుఁ దిరిగి దుష్టులగతి యేమయ్యెనో తెలిసి
 కొనుఁడు.

70 వారినిగూర్చికాని, వారిపన్నాగములఁగూర్చికాని మీమనస్సు
 లను కలతఁజెట్టుకొనకుఁడు” అనుము.

వారు “సీవు సత్యమును బల్కుచున్నచో, నీచేఁజెప్పఁబడిన
 దెప్పడు జరుగును?” అని యడుగుదురు.

“మీరు తొందరపడి కోరుకొనుచున్నది బహుశః మీవెంట
 నంటియే యున్నదికాఁజోలు!” అనుము.

నిశ్చయముగా నీప్రభువు మనుష్యులపై నయాపూర్ణుఁడై
 యున్నాఁడు. కాని, వారిలోఁ జాలమందికి కృతజ్ఞతలేదు.

వారిహృదయములలో దాగినదానిని, వారు వెలిబుచ్చుదానిని
 గూడ నీప్రభువు తెలిసికొనియే యున్నాఁడు.

భూస్వర్గములందుఁగల రహస్యవిషయములన్నియు స్పష్టగ్రం
 థమునం దుండియేయున్నవి.

నిశ్చయముగా నిస్రామ్యేలుప్రజలు, వివాదములను పెంచికొనిన విషయములన్నియు కురానులోనే యున్నవి.

భక్తుల కడి రక్షణోపాయమును, దయాచిహ్నమును నై యున్నది.

సీత్రభవు శక్తిమంతుఁడు, సర్వజ్ఞుఁడు. కావున నాతఁడు తన బుద్ధిచే వారివివాదములఁ దీర్చఁగలఁడు.

నిర్మలసత్యము సీపక్షముననే యున్నది. కావున, దేవునియందు సమ్మకముంచుము.

80 సీవు చచ్చినవారిని వినునట్లు చేయఁజాలవు. చెటివారు వెనుకఁ దిరిగియున్నప్పుడఁద్రోతను వారు వినునట్లు చేయఁజాలవు.

అంధులను తమతప్పులనుండి సీవు మఱింపఁజాలవు. మాసూచనలను నమ్మువారినితప్ప సీవు వినఁజేయఁజాలవు. వారే ముస్లిములు (భక్తులు).

శిక్ష సీపైబడ నుంకించుచున్నప్పుడు మేము భూమినుండి యొక రాక్షసుని బుట్టింప నాతఁడు నిశ్చయముగా మనుష్యులు మాసూచనలందు దృఢవిశ్వాసము కలిగియుండ"లేదని యార్పును.

అధ్యాయము.—7.

ఆదినమునఁ బ్రతిదేశమునుండియు, మాసూచనలను విశ్వసించివారిని వేర్వేరుగుంపులుగా నొకచోఁ జేర్చెదము.

వారు దేవునిమ్రోలకురాఁగానే దేవుఁడు "మీరు మాసూచనలను గుర్రెఱుఁగకుండియు, వాని సత్యములుగాఁ బరిగణించితిరా? లేకున్న మీరు చేయుచున్నదేమి?" అనును.

వారిదుష్టకార్యములకై వారిపై శిక్షపడును. వారెట్టిసాకులను జెప్పవీలులేదు.

విశ్రాంతికొఱకు రాత్రిని, వెలుతురుతో పగటిని, మేము విధి

చియుండుట వారికిఁ దెలియదా? సత్యముగా విశ్వసించినవారి కిందే సూచనలున్నవి.

ఆదినమున బూరాపై నొకమ్రోతవినఁబడును. అదివిని స్వర్గము లోనివారును, భూమియందలివారును, నందఱును భయకంపితు లగుదురు. దేవుఁడు ముక్తినిొసగ నెంచినవారికిమాత్ర మ్రోత మ్రోత మెల్లగా వినఁబడును.

అచలములని నీవు తలంచుచున్న యీపర్వతములు, మేఘము లు గాలికెగురునట్లుగా నెగిరిపోవుట నీవు చూడఁగలవు. దీనిని సర్వ మును విధించునది దేవునికృత్యము. మీరు చేయునదంతయు నతనికి బాగుగఁ దెలియును.

పుణ్యకర్మలతో నాతనిమ్రోలకు వచ్చువారికి, తమకర్మముగు దానికంటె హెచ్చుఫలమే కలుగును. ఆదినమున వారికెట్టిభయమును నొకదు.

90 పాపకర్మలతో నాతనియొద్దకు వచ్చువా రధోముఖులుగా నన్నిలోఁ గూలుదురు. నీకర్మల కనుగుణముగాఁగదా నీకు ఫలము లును గలుగఁగలవు?

ఈదేశము నాతఁడు పవిత్రముచేసెను. దీని ప్రభువు నారాధిం పుమని నాకాజ్ఞ యొనది. సమస్తవస్తువులు నాతనివే. దేవునికధీనులగు వారిలో (ముస్లిములలో)ఁ జేరుమని నాకాజ్ఞ.

నేను కురానును పఠింపవలెను. క్రమరక్షణనొందినవాఁడు తన మేలుకొఱకే యట్లుచేయును. కాని త్రోవదప్పినవానితో “నేను భయ సూచననుమాత్రమే యిచ్చెదను.

దేవుఁడు స్తవనీయుఁడగుఁగాక! అతఁడు మీకు తనసూచనల నీయి, మీరు వానిని పఠింపవలయును. మీరు చేయుపనులను మీప్రభువు గుర్తించుచునే యున్నాఁడు” అనుము.

సురా-28 కథ.

మక్కా-88 పద్యములు-9 రుక్కులు.

అధ్యాయము. 1.

దయాదాక్షిణ్యమూర్తి యగు దేవునిపేర.

త. సీ. మీమ్.

ఇవియే స్పష్టగ్రంథమందలి సూచనలు.

విశ్వాసులకు బోధించుటకై మూసా ఫిర్రాను చరిత్రములలోఁ గొన్ని భాగములను మీకు చదివెదము.

ఫిర్రాను భూమిపై నధికారము వహించి, తన ప్రజలను కక్షలుగాఁ జీల్చి వారిలోఁ గొందఱ నణంచెను. వారి మగశిశువుల నాతఁడు చంపి, యాడుపిల్లలనే జీవనములతో నుండనిచ్చెను. ఆతఁ డల్లరులఁ బుట్టించువారిలో నొకఁడై యుండెను.

ఇట్లండపబడినవారి ననుగ్రహించి, ఇమాములఁజేసి ఫిర్రానుకు వారసులఁగా నియమించి,

భూమిపై స్థిరముగ నెలకొల్పి, ఫిర్రాను, హామానులును, వారి సైన్యములును తాము చేయుదుష్కృత్యములకుఁ దామే సాక్షులగు నట్లుచేయ మాకు మనసయ్యెను.

అంత మేము మూసా తల్లితో “మూసాకు చనుగుడిపి వెంచుము. అతని కసాయము గలుగునని నీకు భయమయినచో నతనిని సముద్రముపై విడువుము. భయముగాని, యాతురతఁగాని చూపకుము. అతనిని తిరిగి నీకడఁజేర్చి యొక ప్రవక్తగాఁ జేసెదము” అని యంటిమి.

ఫిరౌను హమానులను, వారిసైన్యములును పాపులగుటచే ఫిరౌను కుటుంబమువా రాతని శత్రువుగను, దవుకు శోకహేతువుగను బరిగణించిరి!

అప్పుడు ఫిరౌనుతో నాతనిభార్య “నీకును నాకును నేత్రా నందదాయకుడగు నీతనిజంపకుము. ఇతఁడుమనకుపయోగపడు నేమో. లేదా, వీనిని పుత్తునిగఁ బెంచికొందము” అనెను. కాని, వారు కావించినదేమో వారికిఁ దెలియదయ్యెను.

10 మూసాతల్లిహృదయము భయవిహ్వలమయ్యెను. ఆమె యాతని వెంటనే పోల్చికొనియుండునుగాని, యామె విశ్వాసినియై యుండుట కామె హృదయమునకు స్థైర్యమునిచ్చితిమి.

ఆమె యాతని యక్కతో “ఆతని ననుసరింపుము” అనఁగా నామెయు దూరమునుండి యాతనిని కనిపెట్టుచుండెను. వారికాసంగతి తెలియలేదు,

ఆతని కెంతమంది దాదులనుపెట్టినను పాలు ద్రావడయ్యెను. తుద కాయక్క యచటికి వచ్చి “ఇతనిని వెంచి జాగ్రతగఁజూడఁగల యొక కుటుంబమును మీకు తెలుపుదునా?” అని యనెను.

కావున మే మాతనిఁ దనతల్లికి తిరిగి యొప్పుఁజెప్పితిమి. ఆతఁ డామెకు నేత్రానందకరుడై యామె యాతురతను బాపఁగా దేవుని మాట సత్యమని యామె నమ్మియుండెను. కాని చాలమంది కిది తెలియదు.

అధ్యాయము. 2.

అతఁడును బలముగలిగి పెద్దవాఁడైనంతనే మే మాతనికి బుద్ధి భ్రానముల నిచ్చితిమి. పుణ్యవంతులను మే మిట్లే బహూకరించు చుండుము.

అంత నతఁడు ప్రజలెవ్వరు తన్నుఁ గనుఁగొనఁజాలనినప్పుడు ముస నొక పురముఁ జొచ్చి, యం దొండొరులతోఁ బోరాఁకొను చున్న యిరువురు మనుష్యులఁ జూచెను. అందులోనొకఁడు యవ ప్రజలలోనివాఁడు ; రెండవవాఁడు శత్రుపక్షమువాఁడు. తనకక్షము వాఁడు మూసాను శత్రుపక్షమువానిపై సహాయపడుమని కోచెను. అంత మూసా యాతనిఁ దనపిడికిలితో నొక్క-గుడ్డుగుడ్డి చుట్టిచెచ్చి “ఇది సైతానుపని. ఇతఁడు శత్రువు. స్వప్టుముగా నితరులను వారి తప్పించువాఁడు” అనెను.

అతఁడు “ప్రభువా ! నేను నాకీడుకొఱకే పాపమొనర్చితిని. నన్ను క్షమింపుము.” అనఁగా దేవుఁడాతని క్షమించెను. అతఁడు క్షమాయుతుఁడు, కరుణాశుఁడు.

అంత నతఁడు “ప్రభువా ! నీవు నా కీయనుగ్రహముఁజూపితివి. ఇతఁడు దెన్నఁడును దుష్టులకు సహాయము చేయను” అనెను.

మధ్యాహ్నమైనంతనే యాతఁడు పురములో భయమున నిటు నటుఁజూచుచుఁ బోవుచుండగా క్రిందటిదినమున తాను సహాయము చేసినవాఁడే తనయొకటఁ బ్రత్యక్షమై తిరిగి సహాయము చేయ వేఁడెను. అంత మూసా యాతనితో “నీవు కడునీచుఁడవు” అని పల్కెను.

తనకును వారికినిగూడ సమానశత్రువగు వానిపై నాతఁడు పడనుంకించఁగా నాతఁడు “మూసా ! నిన్ను నీవొక మనుష్యుఁడంటి తివి. అట్లే నన్నును జంపనెంచుచున్నావా? నీ వీదేశమున రాజ్యము నాక్రమించుటకే యెంచుచున్నావు. నీవు శాంతి నెలకొల్పుటకు రా లేదు” అనెను.

20 అప్పుడు పురముకొననుండి యొకఁడు పరుగెత్తుకొనివచ్చుచు “మూసా ! ఇచట సామంతులు నిన్నుఁ జంపయోచనలఁ జేయు

చున్నాడు. వేగముగఁ బాటిపోమ్ము. నేను నీన్నేహితుఁడను గావున చెప్పుచున్నాను' అనెను.

కావున నాతఁడు భయముతో నిటునటు చూచికొనుచు నా చోటనుండి పాటిపోవుచు “ప్రభువా! యీ యన్యాయవంతులగు ప్రజలనుండి నన్ను రక్షింపుము ” అనెను.

అధ్యాయము. 3.

అతఁడు మదియానుదిక్కుగాఁ బ్రయాణము చేయుచు “ నా ప్రభువు నన్ను క్రమమార్గమున నడిపించునుగాక!” అనెను.

అతఁడు మదియానునందలి యొక జలాశయముఁ జేరఁగా గొందఱు నీళ్ళు తోడికొనుచుండిరి. వారిప్రక్క నిద్దఱుస్త్రీలు తమ మందను వెరుక నేయుంచి వేచికొనియుండఁగా నాతఁడు వారితో “మీ రిట్లెల చేయుచున్నా ” రని యడిగెను వారు “మాతండ్రి కడు వృద్ధు. ఈగొల్లవారు తమమందలను తోలుకొనిపోవువఱకును, మేము నీటిని ముట్టికొనఁగూడ దని పలికిరి.

కావున నాతఁడు వారికి నీళ్ళుతోడియిచ్చి, నీడలోనికిఁబోయి, “ప్రభువా, నీవు నాకుఁ జేసెదవనిన మేలు నాకిప్పు డవసరమైనది” అనెను.

అతఁడొక నొకతె లజ్జావనతముఖయై వానిదరిఁజేరి “నీవు మాకు నీరు తోడియిచ్చినందుకుగాను కూలియిచ్చుటకు మాతండ్రి నిన్ను పిలుచుచున్నాఁ డనఁగా నాతఁడు వారితండ్రికడకేఁగి తనకథను చెప్పగా నాతఁడు “భయపడకుము. నీ వన్యాయవర్తనులబారినుండి తప్పిపోయితివి” అనెను.

వారిలో నొకతె “ తండ్రి! వీనిని కూలి కుంచుకొనుము. నీకు నమ్మకమైనవాఁడును, బలముగలవాఁడును నొకఁడు కావలయును గదా!” అనెను.

అంత నతఁడు ప్రజలెవ్వరు తన్నుఁ గనుఁగొనఁజాలనిసమయమున నొక పురముఁ జొచ్చి, యం దొండొరులతోఁ బోరాడుకొనుచున్న యిరువురు మనుష్యులఁ జూచెను. అందులోనొకఁడు తన ప్రజలలోనివాఁడు ; రెండవవాఁడు శత్రుపక్షమువాఁడు. తనపక్షమువాఁడు మూసాను శత్రుపక్షమువానిపై సహాయపడుమని కోరెను. అంత మూసా యాతనిఁ దనపిడికిలితో నొక్కగ్రద్దుగ్రద్ది చంపివైచి “ఇది సైతానుపని. ఇతఁడు శత్రువు. స్పష్టముగా నితరులను దాఱి తప్పించువాఁడు” అనెను.

అతఁడు “ప్రభువా ! నేను నాకీడుకొఱకే పాపమొనర్చితిని. నన్ను క్షమింపుము.” అనఁగా దేవుఁడాతని క్షమించెను. అతఁడు క్షమాయుతుఁడు, కరుణాశుఁడు.

అంత నతఁడు “ప్రభువా ! నీవు నా కీయనుగ్రహముఁజూపితివి. ఇతఁడు దెన్నఁడును దుష్టులకు సహాయము చేయను” అనెను.

మధ్యాహ్నమైనంతనే యాతఁడు పురములో భయమున నిటు నటుఁజూచుచుఁ బోవుచుండగా క్రిందటిదినమున తాను సహాయము చేసినవాఁడే తనయెదుటఁ బ్రత్యక్షమై తిరిగి సహాయము చేయవేఁడెను. అంత మూసా యాతనితో “నీవు కడునీచుడవు” అని పల్కెను.

తనకును వారికినిగూడ సమానశత్రువగు వానిపై నాతఁడు పడనుఁకించఁగా నాతఁడు “మూసా ! నిన్న నీవొక మనుష్యునిఁజంపితివి. అట్లే నన్నును జంపనెంచుచున్నావా? నీ వీదేశమున రాజ్యము నాక్రమించుటకే యెంచుచున్నావు. నీవు శాంతినెలకొల్పుటకు రా లేదు” అనెను.

20 అప్పుడు పురముకొననుండి యొకఁడు పరుగెత్తుకొనివచ్చుచు “మూసా ! ఇచట సామంతులు నిన్నుఁ జంపయోచనలఁ జేయు

కేసుసాయమును గలుగను. భయరహితుడవై నీచేతిని వెనుకకులాగి కొనుము. ఫిరొనునకును, నతనిసామంతులకును, నీ రెండును నానవాళ్ళుగా నుండును. వారుదుష్టవర్తనులు” అనెను

అంత నతఁడు “ప్రభువా! నేను వారిలో నొకనిని జంపితిని. కావున వారు నన్ను జంపెదరేమో యని భయమగుచున్నది.

నాసోదరుడగు హోరూను నాకంటె స్పష్టముగ మాట్లాడఁ గలఁడు. కావున నాకు సహాయముగను, నాపక్షము గెలుచుటకును నాతని నాతోఁబంపుము. వారు నన్ను కృత్రిమునిగ గణింతురేమో యని భయపడుచున్నాను” అనెను.

దేవుఁడును నతనితో “నీసోదరుని నీతో నుపి నిన్ను బలపఱి చెదములే. మీయిరువురకును శక్తినిచ్చెదము. మానూచనలవంటి సూచనలను వారు చూడఁజాలరు. మీరిద్దఱును, మిమ్మనుసరిండుచు వారును విజయముఁ గాంచెదరు” అనెను.

మూసా మాయీస్పష్టసూచనలతో వారియొద్ద కేఁగగా వారు “ఇది కేవలము నింద్రజాలము. మాపూర్వు లెవ్వరు నిట్లు చేసియుండుటను వినలేదు” అనిరి.

మూసా వారితో “ఎవనికి రక్షణ ననుగ్రహించెనో, భోగ భూమియందు నివాస మెవ్వరి కనుగ్రహింపఁబడినదో యాప్రభువునకే బాగుగఁ దెలియును. దుష్టులు వృద్ధికొందరుగదా” అనెను.

అంత ఫిరొను “సామంతులారా! నాకుఁ దెలిసినంతవఱకు, నేను తప్ప మీకు మఱియొక దేవుఁడు లేఁడు. ఈమూసా అసత్యమును బలుకుచున్నాఁడు. హోమానా, యిట్టుకలను గాల్పించి యెత్తైనయొక గోపురమును నిర్మింపుము. నేను దానినెక్కి మూసాదేవునిఁ జేరెదను” అనెను.

అతఁడును నతనిసైన్యములును భూమిపై నన్యాయముగను సక్రమముగను వర్తించుచు మాయొద్దకు మఱి రారని తలంచెరి.

40 కాని, మే మాతనిని, నతనిసైన్యములను బట్టుకొని, సముద్రములోఁ గూలవైచితిమి. ఇదిగో దుష్టవర్తనులగతిఁ దిలకింపుఁడు.

వారిని నరకాగ్నిలోనికి బిలిచికొనిపోవువారిని ఇమాములుగ నేర్పఱచితిమి. రక్షణదినమున వారి కెట్టిసహాయమును దొరకదు.

వారిని మే మిహలోకమున శపించితిమి. రక్షణదినమున వారు లజ్జచే నావరింపఁబడియుందురు.

అధ్యాయము 5

పూర్వతరములవారిని మేము నాశనముచేసినవిదప, మనుష్యుని బోధకొఱకు ధర్మగ్రంథమును మూసా కిచ్చితిమి. వారుయోచించుకొందురుకదా యని, దానిని రక్షణోపాయముగను, దయాప్రదానముగను పంపితిమి.

మూసాకు మాయాజ్ఞ నొసగినప్పుడు నీవు సిన్నైపర్వతపు పశ్చిమభాగమునలేవు. నీవు దానిని జూచినవారిలో నొకఁడవుకావు.

మూసాతరువాత చిరాయువులగు నెన్నియో తరములవారి నెందఱనో లేవఁదీసితిమి. మేము మదియాను వాస్తవ్యులకుఁ బ్రవక్తను బంపితిమిగాని, యాప్రజలలో నీవులేవు.

మేము మూసాను బిలిచినప్పుడు సిన్నైపర్వతపు చరియపై లేవు కశ్రప్రజలు యోచించుకొందురుగాక యని తలఁచి, పూర్వము వీరి కేప్రవక్తను బంపియుండకున్నను, నీవు భయనూచననిత్తువుగదాయని దయతో నీప్రభువు వీరియొద్దకు నిన్నుబంపినాఁడు.

వారు తాము చేసికొనినదానికిఁగా తమకొక యాపద సూభ వించినప్పుడు “ ప్రభువా ! మాకొక ప్రవక్త నేల పంపితివికావు? అట్లు చేసియుండినచో నీసూచనల ననుసరించి విశ్వాసులమైయుందుమే యని యనకుండుటకే నిన్ను ప్రభువు వారియొద్ద కంపియున్నాఁడు.

వారికి మాయొద్దనుండియే సత్యము చేరినను, “మూసాకుఁ గలశక్తులే యీతనికి లేకున్నచో.....” అని యందురు. కాని, పూర్వము మూసాకుఁ బంపినదానినిమాత్రము వారు విశ్వసించిరా ? “చిల్లంగిగ్రంథములు రెండు పరస్పరసహాయము చేసికొనెను. ఆ రెండి టిని మేము నమ్ముము” అని వారనిరి.

“మీరు సత్యవంతులైనచో దేవునియొద్దనుండి యింతకంటె బాగుగ శిక్షింపఁగల మఱియొక గ్రంథమును దీసికొనిరండు. నేను దాని ననుసరించెదను” అనుము.

50 వారు నీకుఁ బ్రత్యుత్తరమియనిచో తమ పిచ్చియూహలనే యనుసరించుచున్నారని తెలిసికొనుము. దేవునివలన దారిఁగనుఁగొనక తనపిచ్చియూహలనే యనుసరించు వానికంటెఁ దప్పితోవఁ బడినవాఁ డెవఁడుండును ? దేవుఁడు దుష్టులకు దారి చూపఁడు గదా !

అధ్యాయము 6.

వారు భయపడియుండుట కిప్పుడు వారికి మామాటల కనే కార్యము లుండునట్లు చేసితిమి.

దీనికి పూర్వము మావలన సత్యగ్రంథములఁ గొన్నవారు దీనినిగూడ విశ్వసించుదురు.

అది వారికి వినిపింపఁగా వారు “ఇది దేవునినుండి వచ్చిన సత్యము. దానిని మేము నమ్మెదము. అదిరాకపూర్వమే మేము ముస్లిముల (దై వాధీనులము) మైతిమి” యని యందురు.

వారు సహనముతో నోర్చి, కీడును మేలుతో పరిహరించి, మేము వారి కనుగ్రహించినదానినుండి భిక్షము పెట్టినందుకు వారికి ద్విగుణిత ముగ బహుమానము చేకూరును.

వారు పొల్లసంభాషణను వినక దానినుండి తొలఁగిపోవుచు, “మాపనులుమావి. మీపనులు మీవి ! మేము మూర్ఖులకొఱకు రాలేదు” అందురు.

నీవు నీయిష్టమువచ్చినవారికి దారి చూపలేవు దేవుడే తన
యిచ్చవచ్చినవారికి దారి చూపును. నడిపింపబడుట కొప్పుకొనువా
రెవరో యాతనికే తెలియను.

కాని, వారు “నీకు దొరకినదారిని మేమునుసరించినచో, దేశ
మునుండి వెడలఁగొట్టబడుదుము” అందురు. వారికొక కొకపవిత్ర
మును, నిరుపద్రవకరమును, సర్వఫలసంభరితమును, జీవనాధారవస్తు
సంయుతమును నగు నొకస్థలమును చేరువనే యేర్పఱచియుంచినాము
కామా? కాని, వారిలోఁ జాలమందికి జ్ఞానములేదు.

సుఖలోలములైయుండిన యెన్నినగరములను మేమునాశనము
చేయలేదు? వారువిడిచిన గృహములందు కొలఁదిమందియేతప్ప
నెవ్వరును నింతవఱకును నివసించియుండలేదు. మేమేవానికి వారసుల
మైతిమి.

వారి మాతృనగరమునకు మాసూచనలఁ దెలుపుటకు నీప్రభు
వొక ప్రవక్తనుపంపనిదే యాపురములను నాశనము చేయలేదు.
అందలి ప్రజలన్యాయవంతులు కాకున్నచో నాపురములను మేమును
నాశనము చేసియుండియుండము.

60 మీ కనుగ్రహింపబడినదంతయు నిహలోకమున గొప్పగ
ననుభవించుటకే. కాని, దేవునియొద్ద నున్న దింతకంటె శ్రేష్ఠమును,
శాశ్వతమునునై యున్నది. మీరు బుద్ధిగలిగి యుండరేల?

అధ్యాయము-7.

మేము ముందుకు మేలివాగ్దానము చేసినవారును, నిహలోక
మున మావలన సకల సౌఖ్యములఁగొనియు, రక్షణదినమున శిక్ష
ననుభవింపవలసినవారును, సమానులగుదురా?

ఆదినమున దేవుడు వారినిబిలిచి “మీరు నాతో సమానులను
కొనినవా రేరి?” అని యడుగును.

అప్పుడు న్యాయశిక్ష ననుభవించువారు “ప్రభువా! మేము త్రోవతప్పించినవారు ఏరే. మేము త్రోవదప్పింపబడినట్లే వీరినిగూడఁ దప్పించితిమి. నీవు మమ్ము నిందింపఁ గారణము లేదు. వా రారాధించిన వారము మేముకాము” అని యందురు.

అప్పుడు వారితో “దైవసమానులని మీరు కల్పించిన వారిని పిలువుఁడు” అని పల్కగా వారు వారిని పిలిచినను పలుకరు. వారు శిక్షనుగాంచి, సరియగు రక్షణ నొందియుండిన బాగుండు నను కొందురు.

ఆదినమున దేవుఁడు వారినిబిలిచి “మీరు ప్రపక్తల కేమని బనులుచెప్పితిరి?” అని యడుగును.

కాని, యాదినమునవారు తడబాటుచే సంధులై సరియగు లెక్క నీయలేకుందురు. ఒకరినొకరైన నడుగ లేక యుందురు.

అయినను దేవునిసంకఁ దిరిగి, విశ్వసించి, క్రమవర్తనుడగు వాఁడు సుఖులలో నాదినమునఁ జేరునేమో?

దేవుఁడు స్వేచ్ఛగాఁ దనయిచ్చవచ్చినదానిని సృజించును. ఆ కృత్రిమదైవములకట్టి స్వేచ్ఛలేకు. దేవుఁడు మహిమాన్వితుడగుఁ గాక! తనతోడ వారుచేర్చినవారికంటె నున్నతుడగుఁ గాక!

వారు తమహృదయములలో దాచియుంచినవానిని, బయలు పెట్టినదానిని, దేవుఁడు బాగుగ గ్రహింపఁ గలఁడు.

70 అతఁడే దేవుఁడు! అతఁడుతప్ప మఱియొకదేవుఁడు లేఁడు. ఇహపరలోకములం దాతనిదేకీర్తి! అతనిదే యనంతకీర్తి! మీరాతని యొద్దకే కొనిరాఁబడుదురు!

“మీ రేమనుకొనుచున్నారు? రక్షణదినమువఱకును దేవుఁడు మిమ్ము పెద్దచీటిలోఁ గప్పివైచినచో మఱియేదేవుఁడు మిమ్ము వెలు త్తురులోనికీ దీసికొని రాఁగలఁడు? ఆయిన మీరు విసరేల?”

“మీ రేమని తలంచు చున్నారు! రక్షణదినమువలకును దేవుడు మిమ్ము పెద్ద నెలుతురులో నేయుంచివైచినచో మఱి యే దేవుడు విశ్రాంతికొఱకు రాత్రినిగల్పింప సమర్థుడు? అయిన మీరు చూడ రేల?” అనుము

మీరు విశ్రాంతినొందుటకై దయతో నాతడు రాత్రిని కల్పించినాడు. అతఁ డనుగ్రహించిన వస్తువులలో మీకుకావలసిన దానిని కొని, కృతజ్ఞులరై యుండుట కాతఁడు పగటిని కల్పించినాడు.

ఒకదినమున దేవుడు వారినిబిలిచి “మీరు సమానులనుకొనిన వారేరి?” యని యడుగును.

మేము ప్రతిజాతినుండియు నొకసాక్షిని బిలిచి “మీ ప్రమాణ ములను జూపుడు” అందుము. వారికప్పుడు సత్యము దేవునియొద్దనే యున్నదని తెలియును. వారుకల్పించుకొనిన దైవములు వారిని విడిచి పెట్టదురు.

అధ్యాయము-8.

ఖారూఁ అనువాఁడు మూసా ప్రజలలోనివాఁడే. కాని యాతఁడు వారియెడ గర్వముతోఁ బ్రవర్తించెను. వానికిచ్చిన ధనా గారపుబీగములు పలువురుబలవంతులైనను మోయఁజాల కుండిరి. కావుననే వాని కంతగర్వము కలిగెను. అతనిప్రజ లతనితో, “నీవు కులుకకుము. కులుకుచుండువానిని దేవుఁడు ప్రేమింపఁడు.

“దేవుఁడు నీ కనుగ్రహించిన దానితో ముందుపదవికొఱకుఁ బ్రయత్నింపుము. ఈలోకమున నీవుచేయవలసినదానిని మానకుము. దేవుఁడు నీకెట్లు దయఁజూపెనో, యట్లే ప్రజలను దయతోఁజూచుము. భూమిపై నక్రమములఁ బ్రవర్తింపఁజేయకుము. అల్లరులఁ గల్పించు వారిని దేవుఁడు ప్రేమింపఁడు” అనిరి.

అదివిని యతఁడు “నేను జ్ఞానవంతుఁడను. కావుననే నాకీ ధనము వచ్చినది” అనెను. తనకంటె బలవంతులై, తనకంటెపెచ్చు ధనమును సంపాదించిన తన పూర్వతరములవారిని దేవుఁడు నాశనము చేసియుండెనని యాతనికిఁ దెలియలేదా? కాని, దుష్టులను దమ నేరములంగూర్చి యడుగము.

అంత, ఖారూను గొప్పుశోభతో తనప్రజలయొద్దకేఁగఁగా వారిలో నిహలోకభాగ్యమునే యాసించినవారు, “అహా! ఖారూను వలె మేమును ధనవంతులమైనచో నెంతబాగుండును! అతఁడు గొప్ప యదృష్టవంతుఁడు” అనిరి.

80 కాని, జ్ఞానముఁబొందినవారు, “మీరుదుఃఖతు లగుదురు గాక! విశ్వాసులై పుణ్యకార్యములఁ జేయువారికి దేవుని బహుమానమే శ్రేష్ఠము. ఓర్పుగలిగి సహించియుండువారికిఁదప్ప నితరుల కాబహుమానము దొరకదు” అనిరి.

అంత మేమాభూమిని, అతినిమేడలను వెకలించివేయఁగా దేవునిసానమున నతనికి సహాయపడు సైన్యములెవ్వియు లేకయుండెను. అతఁడు రక్షితులలోఁ జేరలేకపోయెను.

ఉదయమగుసంతనే యతని యదృష్టమును గోరికొనినవారు “ఓహో, దేవుఁడు తనసేవకులలో నిచ్చవచ్చినవారికే తనవరముల నిచ్చును. ఇతరుల కీయఁడు. దేవుఁడు మమ్మునుగ్రహింపకుండినచో మమ్ముఁగూడ వెకలించివైచి యుండును. ఓహో! కృతఘ్నులెన్నడును వృద్ధి నొందఁజాల” రనిరి.

అధ్యాయము-9.

భూమిపై నున్న తులము కావలయుననియు, నక్రిమములఁగావింపవలయుననియు నెంచనివారికే ముందటిపదవిని మేమిచ్చెదము. దైవభీతిపరులకు సౌఖ్యము చేకూరఁగలదు.

మేలుచేసినవారికంతకంటె హెచ్చుబహుమానము దొరకును.
కీడుచేయువారికి తాము కావించినంతయే ఫలము కలుగును.

కురాను నీకిచ్చినవాఁడు తప్పుక నీగృహమున నిన్నుఁజేర్చును.
“ఎవఁడు సరియగుత్రోవఁ బట్టినాఁడో, ఎవఁడు స్పష్టముగఁ ద్రోవఁ
దప్పినాఁడో, దేవునికే బాగుగఁదెలియు” ననుము.

ఈగ్రంథము నీ కీయఁబడునని నీవెన్నఁడు ననుకొనలేదు. దేవుని
యనుగ్రహమువలననే యదినీకు లభించినది. కావున నీ వవిశ్వాసులకుఁ
దోడ్పడకుము.

నీకు మానూచనలువచ్చినపిదప వారిప్రేరేపణచే నానూచనల
నుండి మఱలిపోకుము. ప్రజలను దేవునివంక తిరుగుఁడని యాజ్ఞాపిం
పుము; దేవునిలో దైవములఁ జేర్చువారిని గలియకుము.

దేవునిఁగాక మఱియేదైవమును నావాహన చేయకుము. అతఁడు
తప్ప మఱియొకదేవుఁడు లేఁడు. అతఁడుతప్ప తక్కినదంతయు నశిం
చును. అతఁడే తీర్పుచెప్పఁగలవాఁడు! అతనియొద్దకే మీరు తిరిగి
పోవలెను.

సురా-29 సాలీడు.

మక్కా- 69-పద్యములు - 7 రుక్కులు.

అధ్యాయము 1.

దయాదాక్షిణ్యమూర్తియగు దేవునిపేర.

అలీఫ్. లామ్. మీమ్.

మనుష్యులు తాము విశ్వసించితిమనినంతనే వారిని శోధింప
కుండ విడిచెదమని తలంచుచున్నారా ?

వారిపూర్వులను మేము శోధించితిమి. నిష్కల్మషులెవరో, యసత్యవంతులెవరో దేవుడు తెలిసికొనుచునే యుండును.

దుష్కార్యముల నాచరించువారు మమ్ము తప్పించుకొందు మనుకొనుచున్నారా? వారియొకన సరియైనదికాదు.

దేవునిజేర నాశించువానికి నిర్ణీత సమయమువచ్చును. అతడు శోత, జ్ఞాని!

భక్తికొఱకు పాటుపడువాఁడు తనమేలుకొఱకే యట్లు చేయును. దేవుడు సర్వవస్తువులును లేకుండగనే భాగ్యవంతుఁడు గదా?

విశ్వాసులై, క్రమవర్తనులైనవారి దుష్కార్యములను మేము తరింపజేసి, వారిసత్కార్యములఁ బట్టియే వారిని బహుకరింతుము.

ఇదిగాక మనుష్యుఁడు తలద్రుండులయెడ దయఁజూపవలయునని మేము విధించియుంటిమి. కాని, నీకు తెలియని యితరులను నాతోఁ జేర్పవలయునని వారు నీతో వాదించినచో వారిని మన్నింపకుము. మీరు నాయొద్దకే వత్తురు. అప్పుడు మీకార్యములను మీకు తెలియఁ జేయును.

విశ్వాసులై క్రమవర్తనులగు వారిని న్యాయవంతులలోఁ జేర్తుము.

10 కొందఱు 'మేము దేవుని నమ్ముచున్నా'మని యంకురుగాని, వారు దేవునివిషయములో బాధల ననుభవించునప్పుడు, మనుష్యునివలనఁ గలిగిన బాధను దేవుఁడే పంపెనని తలంతురు. వారికి ప్రిభువుజయము నిచ్చినచో "మేము నీపక్షమున నుండుటచేతనే యీజయము కలిగిన" దందురు. తాను సృజించిన వారి హృదయములలో నేమున్నదో దేవునికి బాగుగఁ చెలియునుగదా.

అవును. విశ్వాసులెవరో కపటులెవరో దేవునికి బాగుగనే తెలియును.

అవిశ్వాసులు విశ్వాసులతో, “మామార్గము ననుసరింపుడు. మేము మీపాపములను తప్పక భరింతుము” అందురుకాని, వారి పాపములలో నేమాత్రమును భరింపరు. వారసత్యవాదులు గదా !

కాని, తమభారములను, మఱికొన్ని భారములనుగూడ వారు తప్పక మోయఁగలరు. వారికుట్రలఁగూర్చి రక్షణదినమునఁ బరీక్ష జరుగఁగలదు.

అధ్యాయము-2.

పూర్వము నుహును తనప్రజలయొద్దకంపితిమి. అతఁడు వారితో నేఁబడి తక్కువ వేయిసంవత్సరము లుండెను. వారక్రమములఁ జేయుచుండఁగ నే యుప్పెనవచ్చి వారిని తీసికొనిపోయెను.

అతనిని, నావలోనున్నవారిని, మేమప్పుడురక్షించి, యది జనుల కందఱ కొక సూచన యగునట్లు చేసితిమి.

ఇబ్రాహీముగూడ తన ప్రజలతో “దేవునారాధించి యాతనికి భయపడుఁడు. మీరు జ్ఞానులైనచో నిదియే మీకు క్రేయస్సు” అనెను.

దేవునిప్రక్క మీరు విగ్రహములనే పూజించుచున్నారు; అసత్యమును గల్పించుచున్నారు. దేవునిగాక మీరారాధించు నితరులు మీకేమియు నీయఁజాలరు. కావున మీకుఁ గావలసిన వస్తువుల కొఱకు, దేవుని వేఁడుఁడు. అతనిని సేవించి, యతనికి కృతజ్ఞులగుఁడు. మీ రాతనియొద్దకే చేరఁగలరు.

మీరు నన్ను సత్యవచనునిగ నెంచిన నెంచుఁడు. మీపూర్వులు గూడ దేవదూత యసత్యవాది యనిరి. కాని, బాహుటముగ భోధించుటయే యాతని విధి.

దేవుడెట్లు సృష్టించుచున్నాడో వారుచూడలేదా? తాను సృజించిన దానిని తనయొద్దకే కదా యాతడు చేర్చికొనును. ఇదినిశ్చయముగా దేవునికి సులభము.

20 “భూమిపై సంచరించు జీవజంతువుల నాతడెట్లు సృజించెనో చూడుడు. ఇక ముందుగూడ వానిని రెండవసారి పుట్టునట్లు చేయును. దేవుడు సర్వశక్తుడు.

అతడు తన యిష్టమువచ్చినవారిని శిక్షించి, యిష్టమువచ్చినవారిని కరుణించును. మిఠతనియొద్దకే తీసికొని పోబడుదురు.

స్వర్గమునందుఁగాని, భూమిపైఁగాని, యాతని యధికారమును నీవు తీసివేయలేవు. దేవుడువినా నీకు సంరక్షకుఁడుగాని సహాయుఁడుగాని, లేడు.

అధ్యాయము-3.

దేవుని సూచనలయందుఁగాని, యాతని జేరుటయందుఁగాని, నమ్మకము లేనివారు నా కరుణఁగూర్చి నిరాశ చేసికొనవలసినదే. వీరికి ఘోరశిక్ష యాసన్నమైయున్న” దనియనుము.

అతని ప్రజలు “ఇతనిని నరకివేయుఁడు, కాల్చివేయుఁడు” అని మాత్రము బదులుచెప్పిరి. కాని, దేవుడెంతని నగ్నినుండి రక్షించెను. విశ్వసించిన వారి కిందు సూచన లున్నవిగదా.

ఇబ్రాహీము “ఇహలోకమున మీరొండారులతోఁ గలసి యుండుటకు దేవునితోఁబాటు మీరు విగ్రహములఁ జేకొంటిరికదా. “కాని, రక్షణదినమున మీలోఁ గొందఱు తక్కినవారిని విసర్జింతురు; కొందఱు కొందఱును శపింతురు. మీకగ్నియే యావాసమగును. మీకెవ్వరును సహాయకులుండరు” అనెను.

లూటు, అతనినమ్మి “ నా ప్రభువు శక్తిమంతుడు. బుద్ధుడు. నే నాతని నాశ్రయించెద ” ననెను.

అతనికి మేము ఇహకు యాకూబుల ననుగ్రహించి, యతని సంతతివారికి భవిష్యత్తును దెలిసికొనుశక్తిని, పవిత్రగ్రంథమును నొసగితిమి. అతని కిహలోకమున బహుమానముచ్చితిమి. పరలోకమున నాతఁడు న్యాయవంతులలో నుండఁగలఁడు.

మేము, లూటునుగూడ బంపితిమి. అతఁడు తనప్రజలతో “ ప్రపంచమందలి యే ప్రజలు నితకుపూర్వము పోని కల్మషము లోనికి మీరేఁగెదరా ?

“ మీరు మనుష్యులయొద్దకైనఁ బోయెదరా? వారిని బహిరంగముగ దోచికొందురా? మీ సభలలో దౌర్జన్యములు చేసెదరా?” అని యడిగెను. కాని, వారు “ నీవు సత్యవంతుఁడవైనచో దేవుని శిక్షయేదో తీసికొనిరమ్ము ” అని మాత్రము బదులిడిరి.

30 “ ప్రభువా! యీ యపవిత్రులనుండి నన్ను రక్షింపుము ” అని యాతఁడు మొఱలిడెను.

అధ్యాయము 4.

అప్పుడు మాదూతలు ఇబ్రాహీమునొద్దకువచ్చి, యతనికి పుత్రోదయ సందేశముఁ దెల్పి “ ఈ పురవాసులు దుష్టులు. నీని తప్పక నశింపఁజేతు ” మనిరి.

“లూటు అందున్నాఁడే” యని యాతఁడనఁగా, వారు “ ఈపురమున నెవరున్నారో మాకు బాగుగఁ దెలియును. అతనిభార్య వెనుకపడి యుండుటచే నాతనిదప్ప, నతనిని, నతని కుటుంబమును, మేము రక్షింతుము ” అనిరి.

ఆ దూతలును లూటు నొద్దకురాఁగా నాతఁడు తన కుటుంబము కొఱకు కలతనొందెను. వారిని రక్షించుట కాతనికి బాహుబలము లేకుండెను. అప్పుడువారు, “ భయములేదు. చింతిల్లకుము. నీభార్య వెనుకపడియుండును గావున నామెనుతప్ప నిన్నును నీకుటుంబమును రక్షింతుము.

ఈ పురవాసులు గావించిన యక్రమమునకుగా దేవునినుండి తప్పక శిక్షను తీసికొని వత్తుము ” అనిరి.

భోధపఱుచుకొనఁగలవారి కాపురము నాశనముకాఁగా మిగిలిన దానియందే సూచనలున్నవి.

మాదియానులయొద్దకు వారిసోదరుడగు షోయాబును పంపి తిమి. అతఁడు “ ప్రజలారా! దేవుని పూజింపుఁడు. తుది దినము కొఱకు నిగ్రహించి యుండుఁడు. దేశములో హానికరములగు నక్రమములఁ జేయుచుండకుఁడు ” అని యనెను.

కాని, వారాతనిఁ గృత్రిమునిగఁ బరిగణించిరి. కావున, వారున్న చోట భూకంపము కలుగఁగా తెల్లవారుసరికి వారు తమ యిండ్లలోనే చచ్చిపడియుండిరి.

మేము ఆదు సామూదులను నాశనముచేసితిమి. పాడు పడిన వారి గృహములనుండియే యీసంగతి మీకు స్పష్టముగఁ దెలియఁ జేయఁ బడినది. సైతాను వారికృత్యములను వారికి మంచివిగఁ గనఁబడునట్లు చేసి వారు సూక్ష్మగ్రాహులైనను వారిని క్రమమార్గమునుండి తప్పించెను.

ఖారును, ఫిరారును, హామారును, వీరియొద్దకు తన సందేశముఁ గూర్చిన సాక్ష్యముతో మూసా వచ్చెను. కాని, వారు భూమిపై గర్వముతో వర్తించిరి. అయినను వారు మమ్ము మించలేకపోయిరి.

40 వారిలోనివాఁ డెవ్వఁడైనసరే పాపముచేయుచుండఁగానే పట్టుకొంటిమి. వారిలోఁ గొందఱపై రాళ్లతోఁబూరించిన మారుతమును

బంపితిమి. జిబ్రీలు చేసిన ఘోరనాదము వారి కాశ్చర్యమును గలిగించెను. వారిలో గొందఱి కాశ్చక్రిందనే భూమి బీటలువారఁ జేసితిమి. కొందఱను నీటిలోఁముంచి చంపితిమి. వారికి దేవుఁ డెట్టియన్యాయమును జేయలేదు. వారికి వారే యన్యాయమును చేసికొనిరి.

దేవునిఁగాక యితర సంతక్షకులఁ జేకొనినవారు తన గృహమును నిర్మించుకొను 'సాశ్రీధు' ను బోలియుందురు. కాని, సాలీడు కట్టుకొను నిల్లు మిగుల బలహీనములగు పదార్థములతోఁగదా కట్టఁబడియున్నది? వారి కిది తెలిసిన నెంతబాగుండును?

దేవుఁడు తన్నుగాక వారు పిలుచువారినందఱను దెలిసియే యున్నాఁడు. అతఁడు బలవంతుఁడు. బుద్ధుఁడు.

మనుష్యులకు మే విాయుపమానములఁ దెలుపునుము. బుద్ధి మంతులుమాత్రమే వీనిని బోధపఱుచుకొనఁగలరు.

దేవుఁడు స్వర్గమర్త్యముల నొక గొప్పయుద్దేశముతోనే సృజించి యున్నాఁడు. విశ్వసించినవారి కిందే యొక సూచనయున్నది.

కాండము. 21.

అధ్యాయము 5.

45 మీకు తెలుపఁబడిన గ్రంథములోని భాగములను పఠించుచుండుడు. ప్రార్థనావిధిని నిర్వర్తింపుడు. ప్రార్థన కల్మషములను నిందలను హరించును. దేవుని స్మరణమే తప్పకుండువలయువిధి. మీరు చేయునది దేవుని కెఱుకయే.

గ్రంథావలంబులతో దయతో దప్ప మఱియొకరీతిగా వాదింపకుము. నీకు కీడు చేసినవారితో మాత్ర మట్లు చేయనక్కఱలేదు. “నూకును మీకును బంపబడినదానిని మేము విశ్వసించుచున్నాము. మీ దేవుఁడును మాదేవుఁడును నొక్కఁడే. అతనికే మే మధీనులమైనాము” అని యనుఁడు.

ఇట్లే యీకురానుగ్రంథమును నీకుబంపినాము. భర్మగ్రంథమును స్వీకరించినవారు దీనిని విశ్వసించుదురు. ఈయరబ్బులలోఁగూడఁ గొందఱు విశ్వాసులున్నారు. భక్తిహీనులుతప్ప మఱెవ్వరును మా సూచనలను నిరాకరింపరు.

నీ వింతకుఁబూర్వ మేగ్రంథమును బఠించియుండలేదు. ఈనీ కుడిచేతితో నే గ్రంథమును వ్రాసియుండలేదు. అట్లు చేసియుండి నచో నిది డాంబికమని తలంచువారు న్యాయముగనే సందేహించి యుందురు.

కాని, యిది జ్ఞానమునొందినవారి హృదయములలోని యొక సూచనయే. దుష్టులుతప్ప మఱెవ్వరును మాసూచనలను నిరాకరింపరు.

50 వారు, “అతనికి తనప్రభువునుండి యొకసూచన రానిచో...” అని యందురు. “సూచనలన్నియు దేవుని యధీనములే. నేను కేవలము నోటితో భయసూచన దెలుపువాఁడనే” యనుము.

ఈగ్రంథమును వారిమొలఁ బఠింపుమని నిన్నుఁబంపియుండుట వారికిఁ జాలదా? విశ్వాసుల కిదియేకదా భయకరుణాసూచకము!

అధ్యాయము 6.

“మీకును నాకును దేవుఁడే సాక్షి” యనుము. స్వర్గమర్త్యముల నున్నదంతయు నాతని కెఱుక. విగ్రహములను నమ్మి దేవుని విశ్వసించువాఁడే నష్టులై పోవుదురు.

“ ఏదీ ! ఆ శిక్షను దీసికొనిరమ్మని వారు నిన్నడుగుదురు. దాని కొక కాలమునిర్ణయమైయుండనిచో నది యంతకుఁబూర్వమే వారికి గలిగియుండును. కాని, వారు దానిఁగూర్చి యుపేక్షించియున్నప్పుడే యది వారిపైఁబడును.

ఆ శిక్షను ద్వరఁగఁ దీసికొనిరమ్మని వారు నిన్ను కోరుదురు. కాని, భక్తిహీనులచుట్టును నరకమావరించుకొనియే యున్నదికదా !

ఒకానొకడినమున నా శిక్ష వారిపై నుండియు, పాదములక్రింద నుండియు బయదేరి వారిని గప్పివేయును. “ మీరుచేసికొనిన దానిని రుచిచూడుఁడు ” అని దేవుఁడనును.

విశ్వాసులగు నా సేవకులారా ! నా భూమి విశాలమైనది. కావున నన్నే తప్పక యారాధింపుఁడు.

ప్రత్యాత్మయు మృత్యువును రుచిచూచును. పిదప మీరు నన్ను జేరఁగలరు.

విశ్వసించి, పుణ్యముచేసికొనినవారిని తరంగిణులు ప్రవహించు నుద్యానవనములలోని యున్నతహర్ష్యములలో నుంచెదము. వారందు శాశ్వతవాసము చేయఁగలరు. కష్టపడుచు.

ఓర్పుతో సహించి, తమ ప్రభువును నమ్మినవారికి మంచి బహుమానము కలుగును గదా !

60 తమ యాహారమును సంపాదించుకొనలేని జంతువులెన్ని లేవు? వానికి మీకునుగూడ దేవుఁడాహారమిచ్చును. అతఁడు సర్వమును వినుచున్నాఁడు. సర్వమును దెలిసికొనుచున్నాఁడు.

స్వర్గము ద్రిములను సృజించి, సూర్యచంద్రులకు గతులనేర్పఱచినవాఁడవఁడని నీవు వారినడిగినచో “ దేవుఁడే ” యని వారు ప్రత్యుత్తరమిత్తురు. అయిన వారసత్యములఁ గల్పించెదరేల ?

దేవుఁడు తన యిష్టమువచ్చినవారికి గొప్పగనో కొలఁదిగనో యిచ్చుచుండును. దేవునికి సర్వమును దెలియును.

స్వర్గమునుండి వర్షమునుబంపి, దానిమూలమునఁ జచ్చియున్న భూమికిఁ జైతన్యముకలుగఁజేసినవాఁడెవఁడని వారిని నీవు ప్రశ్నించి నచో 'దేవుడే' యని వారుబదులుచెప్పుదురు. "దేవునికి స్తుతియగు గాక! అయినను వారిలో చాలమందికి బోధలేదు" అనుము.

అధ్యాయము 7.

ప్రస్తుతజీవన మొకయాట, యొకవినోదముగాని, వేఱుగాదు. భవిష్యద్గ్రహమే సత్యగ్రహము! ఇది వారికిఁదెలిసిన నెంత బాగుండును!

అదిగో! వారు నావలనెక్కినప్పుడు దేవునికి మొఱిడి, నిష్కాపట్యమగు పూజచేసెదమందురుకాని, సురక్షితముగ నొడ్డుచేరినంతనే యాతనితో భాగస్థులఁ జేర్తురు.

వారికి మేము తెలిపినదానిని వారు విశ్వసించరుకాని, మే మిచ్చిన మంచివస్తువులను యథేచ్ఛగ ననుభవింతురు. తుదకు వారిమూర్ఖత వారికిఁ దెలియఁగలదు.

వారీచుట్టునుండు జనులు చెడిపోవుచుండఁగా వారి కొకసురక్షిత మగు స్థలమును చేరువగనే మేమేర్పఱిచియుండుట వారికిఁ దెలియదా? అయిననువారు పనికిమాలినవిగ్రహములఁ ద్యజించి దేవుని మంచితనము నొప్పుకొనరేల?

దేవునిగూర్చి యసత్యకల్పనముచేయువాఁడును, వారికి వచ్చిన సత్య మసత్యమనువాఁడును, దప్ప నక్రమవర్తనఁ దెప్ప దుండును? భక్తి హీనులకు నరకములోనేకదా వాసము?

మాకొకకు ప్రయత్నముల సల్పువారిని మా మార్గములలో నడపుచుండుము. దేవుఁడు తప్పక పుణ్యాచరిత్రుల నంటియుండును.

సురా 30 రోమనులు

మక్కా - 60 పద్యములు 6 రుక్కులు.

అధ్యాయము-1.

దయాదాక్షిణ్యమూర్తియగు దేవునిపేర.

అలీఫ్. లామ్. మీమ్.

దగ్గఱనున్న దేశములో రోమనులు పరాజయము నొందిరి.

కాని, వారి యపజయమునకు మాటుగఁ గొన్ని సంవత్సరముల లోనే వారు తమశత్రువుల నోడింపఁగలరు.

ఈపనియంతయు మొదటినుండి తుదివఱకును దేవునిదే. ఆదిన మున భక్తులు దేవుని సహాయమునొంది మోదము నొందఁగలరు.

తన కిష్టమయినవారి కాలఁడు సహాయపడును. అతఁడు శక్తి మంతుఁడు. దయాపరుఁడు.

అది దేవుని వాగ్దానము ; దేవుఁడు తన వాగ్దానమునకు వ్యతిరేక ముగా నడవఁడు ; కాని చాలమంది కది తెలియదు.

ప్రస్తుతజీవనపు బాహ్యవేషమే వారికి బోధపడుచున్నది కాని, పరలోకజీవనముఁగూర్చి వా రజాగ్రతగ నున్నారు.

స్వర్గమర్త్యములను, వానిమధ్యనున్నదానిని దేవుఁడొక గొప్ప యుద్దేశముతో కొంతనియమితకాలమువఱకే సృజించి యున్నాడని వారు తమలో యోచించుకొనలేదా ? కాని, తుదకు వారు తమప్రభు సన్నిధి కేగవలసియున్నదని చాలమందికి తెలియదు.

వారు దేశములో సంచారముచేసి, తమపూర్వీకుల కృత్రిగతి పట్టినదో కనుగొనలేదా? వీరికంటె వారు మిగుల బలవంతులు. వారు భూమిని బ్రద్దలుచేసి యిప్పుడు నివసించియుండువారికంటె నధికసంఖ్యాకులుగ నందు నివసించియుండిరి; వారిప్రవక్తలు తమ సందేశమునుగూర్చి ఋజువుచూపుచు, వారిలోనికి వచ్చిరి; కాని, వారికి దేవుఁ డపకారము చేయలేదు; తమకుఁదామే యపకారము చేసికొనిరి.

10 అప్పుడు నుష్టవర్తనులకుఁ గీడే ఫలమయ్యెను; వారు మా భయచిహ్నముల నసత్యములుగఁ బరిగణించి, వానిని తృణీకరించి, నవ్విరి.

అధ్యాయము-2.

దేవుఁడు సృష్టించి, దానిని తిరిగి తనయొద్దకే చేర్చికొనును. అప్పుడు మీరాతనియొద్దకే రావలయును.

ఆగంటవినఁబడు చినమున దోషులు మాటరాక స్తంభించి పోవుదురు.

దేవునితో సమానులని వారుకల్పించిన దేవతలు వారిని రక్షింపఁ జాలరు. అట్లు వారుకల్పించిన దేవతలను వారు నిరాకరింతురు.

ఆగంట మ్రోగుదినమున జను లొకరినుండి యొకరు విడి పోవుదురు.

విశ్వాసులై సన్మార్గావలంబు లైనవారుమాత్రము మధు వనమునందు పూలచెట్లక్రింద నానంద మనుభవింతురు.

అవిశ్వాసులై మానూచనలను, పరలోకజీవనమును, నసత్య ములని యెంచువారు ఘోరశిక్షకు పాత్రులగుదురు.

కావున సాయంకాలమందును, నుదయమున లేచినప్పుడును, దేవుని స్తోత్రము చేయుఁడు.

స్వర్గమర్త్యములయం దాతనికీర్తి పబలును గాక! సంధ్యలయందును, మధ్యాహ్నము విశ్రాంతి నొందునపుడును, నాతని ధ్యానింపుఁడు.

చచ్చినవారినుండి బ్రతికినవారిని, బ్రతికినవారినుండి చచ్చినవారిని, నాతఁడు తృప్తి చేయుచుండును. చచ్చినభూమి నాతఁడు జీవింపజేయును. ఇట్లే మీరును సృష్టించబడుదురు.

అధ్యాయము 3.

20 ఆతఁడు మిమ్ము బుగ్గినుండి సృష్టించియుండు టొకగుఱుతు; వెంటనే మీరు భూమియంతటను వ్యాపితురు.

మీకు మీమనుష్యజాతినుండియే, భార్యలను సృజించి, వారితో మిమ్ము నివసంపఁజేసి మీయిరువురకును ప్రేమానుబంధము నాతఁడు గూర్చుట యొకగుఱుతు. ఆలోచించువారి కిందే సూచనలు గలవు.

స్వర్గమర్త్యముల సృష్టియు, బహుభాషలును, పెక్కురంగులు, నివన్నియు నాతని సూచనలలోనివే. జనులందఱకు నిందు సూచనలు గలవు.

రాత్రింబవళ్ళు మీరు నిద్రించుటయు, నతని వరములకొఱకు మీరు చేయు ప్రయత్నములును, నాతని సూచనలే. వినువారికి సత్యముగా నిందు గుఱుతులున్నవి.

భయాశాసనకమగు మెఱపు నాతఁడు మీకుఁ జూపుటయు, స్వర్గమునుండి వర్షముఁ బంపుటయు, చచ్చినభూమికి జీవనముఁ బోయటయు, నాతని సూచనలలోనివే. బోధపఱుచుకొనువారి కిందుసత్యముగా సూచనలుఁ గలవు.

అతని యాజ్ఞాచోప్పున స్వర్గమర్త్యములు సిగ్గముగ నిలుచుటయు నాతని సూచనలలో నొకటియే. తరువాత నొకపిలుపుతో మిమ్మును భూమినుండి పిలుచునప్పుడు వెంటనే మీరు బయలుపడఁగలరు.

స్వర్గమర్త్యములందలి యన్నియును నాతనివే. అన్నియు నాతనికి విధేయాములే.

ఒకజీవమును సృజించి తిరిగి తనయొద్దకు రప్పించు వాఁడతఁడే ; ఇది యాతనికి కడుసులభము. స్వర్గమర్త్యములయం దత్యుత్కృష్టమగు పదార్థములతో నాతని సరిపోల్పవలయును ; అతఁడు శక్తిమంతుఁడు. బుద్ధిమంతుఁడు !

అధ్యాయము 4

మీలోనుండియే యాతఁడు మీకొక దృష్టాంతమును కల్పించినాఁడు. మీ కుడిచేతులతో మీరుజయించిన బానిసలలోను, మీకు మే మిచ్చిన ధనములోను భాగస్థుఁడెవఁడైన నున్నాఁడా ? మీరిరువురును సమానముగఁ బంచుకొందురా ? మీలోఁను ఒకరికొకరెట్లు భయపడుదురో వారికినట్లే భయపడుదు ? (బోధ పఱచుకొనువారికిట్లే మాసూచనలఁ దెలుపుచుండుము.)

అవును, మీరట్లుచేయరు కాని, యజ్ఞానులగు దుష్టులు, తమ కామముల ననుసరింతురు. దేవుఁడే తప్పితో)వ నడిపించిన వారి కెవరు మార్గము చూపెదరు? ఎవరు రక్షింపఁగలరు ?

30 దేవుఁడు భక్తిని గల్పించినాఁడు ; భక్తికొఱకు మనుష్యుని సృజించినాఁడు. కావున సత్యమగు పశ్చాత్తాపమునొంది యాభక్తివైపు మొగముంచుఁడు. దేవునిసృష్టియందు మార్పనునది లేదు. ఇదియే సత్యమైనభక్తి ; కాని మనుష్యులలోఁ జాలమందికిది తెలియదు.

మీరాతనివైపు తిరిగి, యతనికి భయపడి, పార్థనచేసి, యతనికి సమానదైవములఁ గల్పించు వారితోడను,

తమ మతమును ఖండములుగఁ జేసికొని, యందఱును తమ మతమే మంచిననుకొని సంతోషించుచు నుపశాఖలుగఁ జీలిపోయిన వారితోడను జేరకుండు.

మనుష్యుల కాపదగలిగినప్పుడు దేవునివైపు తిరిగెదరు. అతఁ డును తనదయాను జూపినంతనే వారిలో కొందఱాతనితో నితరదైవ ములఁ జేరెదరు.

వీరు మాయుపకారములను మఱచిపోవుదురు ! అయిన సుఖం పుండు. తుదకు మీ తెలివితక్కువ మీకు బోధపడఁగలదు.

వారు దేవునితోఁ జేర్చువారి కనుకూలముగ నేదైన నాజ్ఞ నొసగియున్నామా ?

మేము మనుష్యులయెడఁ గరుణఁజూపినప్పుడు వారు సంతోషించెదరు. కాని, తామొనర్చిన దుష్టకృత్యములకు ఫలము ననుభవింప వలసి వచ్చినప్పుడు వా రాశను విడిచికొందురు.

దేవునికిష్టమైనవారికి నిండు సంభారములను చేకూర్చి యిష్టము వచ్చినవారికి కొంచెముగా నిచ్చుచుండుట వారుచూచుచుండ లేదా ? నమ్మినవారి కిండు సత్యముగా సూచనలున్నవి.

నీబంధువునకు రావలసిన పాలునిచ్చివేయుము ; బీదవానికి, దారిబోవువానికిని దానముచేయుము. దేవునిముఖమును జూడఁగోరు వారి కిదియే శ్రేష్ఠము. అట్టివారికి శ్రేయస్సుకలుగును.

ఇతరుల ధనము నపహరించి వృద్ధికివేసినదానికి దేవుండు వృద్ధి నొసగఁడు. దేవునిముఖమును జూడఁగోరి, భిక్షముగా నిచ్చువానికి దేవుండు రెండింతలుగా నిచ్చును.

40 నిన్ను సృజించినవాండు దేవుండు—తరువాతి నీకాహారము నొసగియున్నాఁడు. పిదప నిన్ను మృత్యువున కప్పగించును. తిరిగి బ్రతికించును. మీరు దేవునితో సమానులని చెప్పువారెవ్వరైన నిట్టి

పనులఁ జేయఁగలరా? అతఁడు స్తుతింపఁబడుగాక! అతనితో కలిపి
చెప్ప దైవములకంటె నత్యుచ్చస్థానము నాతఁ డధిష్ఠించుఁగాక!

అధ్యాయము 5

మనుష్యులను స్వకర్మఫలముల ననుభవింపఁ జేయుటకును,
వారిని దేవుని వైపునకుఁ దిప్పటకును, భూసముద్రములపై గొప్ప
నాశము కలిగినది

“భూసంచారముచేసి మీ పూర్వులగతి ఏమయినదో కనుగొ
నుఁడు! వారిలో హెచ్చుమంది దేవునితో నితరదైవములఁ జేర్చినా”
రని చెప్పుము.

దేవుఁడు రప్పించుదినము నెవ్వరు నడ్డగింపలేరు. ఆదినము రాక
మునుపే క్రమభక్తిఁ దాల్చుటకు సుముఖులరు కండు!

ఆదినమున నవిశ్వాసమున నిలిచియున్న విశ్వాసహీనులను,
సదాచార సంపన్నులై సుఖశయ్యల సంపాదించుకొన్నవారును,
విడిపోవుదురు.

విశ్వాసయుతులై సన్మార్గవంతులగువారి క్షాతఁ డపారదయను
జూపును. అవిశ్వాసకుల నాతఁడు పేమింపఁడు.

అతని కరుణామృతము నాస్వాదించుటకును, అతని యాజ్ఞచో
ప్పన నావలు ప్రయాణముచేయుటకును, అతని ప్రసాదమువలన
మీరు ధనము సంపాదించుటకును, మీకు కృతజ్ఞతాపూర్వక వందన
ముల నాచరించుటకును, అతఁడు వర్షసూచకములగు వాయువులఁ
బంపించుట యాతని సూచనలలో నొకటైయున్నది.

మీకు పూర్వ మాయాజాతులవారికి ప్రవక్తలఁ బాపితిమి.
వారును వారికడకేఁగి తమసందేశములను స్పష్టముగా విశదీకరించిరి.
విశ్వాసులను మే మప్పుడు రక్షించితిమి. దోషులపై పగదీర్చికొంటిమి.

గాలులనుబంపి మేఘముల లేపించువాడును, తనయిష్టప్రకారము వానిని నానాదిక్కుల వ్యాపింపజేసి చెదరగొట్టువాడును దేవుడే. వారిమధ్యనుండియే వర్షము బయలువెడలినది. తనయిష్టము వచ్చిన కింకరులపై నాతఁడు వర్షముఁ గురియించుచుండగా,

వర్షము పడకపూర్వము నిరాశులై యున్నవారుగూడ మోక్షముతో నిండియుండిరి.

50 భూమి మృతినొందినపిదప తిరిగి యెట్లు బ్రతుకుచున్నదో! దేవుని కరుణాచిహ్నముల గుర్తింపుము. ఈ దేవుడే మృతినొందినవారిని బ్రతుకజేయును. అతనిశక్తి యన్నివస్తువులయందును సమముగా నుండును.

అయినను మేము ప్రచండవాయువునుబంపి వారిపంటలను పాడుచేసినప్పుడు వారు కృతఘ్నులగుదురు.

నీవు వచ్చినవారిని వినజేయలేవు. చెవిటివారు వెనుదిరిగినప్పు డాపిలువును వినజేయలేవు.

నిజముగా గ్రుడ్డివారిని వారితప్పనుండి మరల్చలేవు. మానూచనల నమ్మినవారే నిజమైన భక్తులు; వారు మాయిచ్ఛాఢీనులయినారు.

అధ్యాయము-6.

దేవుడు మిమ్ము తొలుత బలహీనులుగాసృజించి పిదప మీకు బలము నిచ్చినాడు. పిదప బలహీనతను, నెరసిన వెండ్రుకలను నిచ్చినాడు; ఆతని కిష్టమువచ్చినదాని నాతఁడు సృజించును. అతఁడు బుద్ధిమంతుఁడు; శక్తిమంతుఁడు.

ఆగంట మ్రోగుకాలమున, ఒక్కగంటయే వేచియుంటిమని యాదుర్మార్గులందురు. భూమిపైఁగూడ వారట్టి యసత్యములనే పల్కియుండిరి.

కాని, భక్తిజ్ఞాన సంపన్నులు “దైవగ్రంథము ప్రకారము మీరు రక్షణదినమువఱకు వేచియుంటిరి. ఇదియే రక్షణదినము. అది మీకు తెలిసినదికాదు” అందురు.

ఆదినమున దుష్టులు కల్పించు సాకులు పనికిరావు. నాడు వారు దేవునియధీనములోనికి రా వీలులేదు.

ఈ కురానులో నన్నివిధములగు నీతికథలను జెప్పియున్నాము. కాని, యందులో నొక్కపద్యము నెవ్వరైన వారిముందఱ చదివినచో వారు “మీరు కేవలము వృథాలావు” అని యందురు.

అజ్ఞానుల హృదయములను దేవుఁ డిట్లే మూసివైచినాడు. 60 కాని, ముహమ్మదా! సహించి యుండుము. దేవునివాగ్దానము సత్యము; విశ్వాసహీనులవలన నీభక్తిని గోల్పోవకుము.

సురా 31-లుఖ్మాను.

మక్కా-34. పద్యములు-4 రుక్కులు.

అధ్యాయము-1.

దయాదాక్షిణ్యమూర్తియగు దేవునిపేర.

అలీఫ్. లామ్. మీమ్.

ఇవి జ్ఞానగ్రంథమునందలి సూచనలు.

ప్రార్థనఁ దప్పక, విధివిహితభిక్షమును చెల్లించి, పరలోకజీవనమునందు గట్టినమ్మకము గలవారికిని,

పుణ్యవర్తనులకును నిది రక్షణోపాయము. కరుణాప్రదాయకము.

వీరు తను ప్రభువురక్షణనే నమ్ముకొనియుండురు. వీరికి శ్రేయస్సు కలుగును.

తా నజ్ఞానియై, యితరులను దేవునిమార్గమునుండి తప్పించి, దానిని తృణీకరింపజేయుటకై వృథాలాపములఁ జేయు వాఁ డొకఁ డున్నాఁడు. అట్టివారికి లజ్జాకరమగుశిక్ష సిద్ధముగా నున్నది !

అతనికి మా సూచనలఁ దెల్పుఁగా, వానిని విననివానివలెను, పెద్దచెవుడున్న వానివలెను, తిరస్కారభావముతో నాతఁడు మఱి పోవును. కావున నతనికి ఘోరశిక్ష కలుగనున్నదను వార్తను ప్రక టించుము.

కాని, నమ్మకముగలిగి పుణ్యవర్తనులగువారికి నందనోద్యాన వనములు విహారభూము లగును.

వా రందు శాశ్వతముగ వసింపఁగలరు. ఇది దేవునిసత్యప్రతిజ్ఞ. ఆతఁడు శక్తిమంతుఁడు, బుద్ధుఁడు.

10. కన్నులకు కానరాని స్తంభములతో నాతఁడు స్వర్గములను సృష్టించినాఁడు. భూమి నీతోఁగూడఁ దిరిగిపోకుండుటకై యాతఁడు భూమిపైఁ బర్వతముల నెత్తెయుంచినాఁడు. దానిపై నాతఁ డన్నివిధ ములగు జంతువులను నుంచెయున్నాఁడు. మేము స్వర్గమునుండి వర్షముఁ దెప్పించి, భూమిపై నన్నిరకముల మొలకలను మంచెవానినిపుట్టెఱుము.

ఇది దేవుని సృష్టి. అతఁడు గాక యితరులు సృష్టించిన దేదో నాకుఁ జూపుము. ఆహా! భక్తిహీనులు కేవలము మోసమునకు లోనై యున్నారు.

అధ్యాయము-2.

పూర్వము మేములుఖ్మానునకు బుద్ధి నిచ్చి “దేవునికిఁగ్రతజ్ఞుఁ డవై యుండుము. కృతజ్ఞుఁడు తన మేలుకొఱకే యట్లుండును. ఎవఁ

దైన గృతఘ్నుడైనచో..... దేవుడు స్వయంశక్తుడు. అన్ని విధములను స్తవసీయుడు" అని బోధించితిమి.

లుఖ్మాను తనపుత్త్రినికి భయనూచన నిచ్చుచు, "కుమారా! దేవునితో నితరదైవముల జేర్చకుము. అట్లు చేయుట భక్తిలోప మగును" అని చెప్పటను స్మరింపుడు.

మనుష్యులకు దమ తల్లిదండ్రులనుగూర్చి యాజ్ఞాపించి యుంటిమి. తల్లి మిక్కిలి బలహీనురాలగుచు అతనిని గర్భమున మోయుచుండును. రెండేండ్లవఱకు నాతడు తల్లిపాలను విడువడు. నాకును, నీతల్లిదండ్రులకును గృతజ్ఞత గలిగియుండుము. అందఱును నాయొద్దకే తిరిగి చేరగలరు.

కాని, నీకు దెలియనిదానిని నాతో జేర్చుమని వారు నిన్ను బ్రతిమాలినను, వారిమాట నంగీకరింపకుండు. క్రమము ధర్మము నగునట్లు లోకమున సంచరింపుడు. నావంక దిరుగువాని మార్గము ననుసరింపుడు. తుదకు మీరు నన్నే చేరుదురు. అపుడు మీపనులను మీకు దెల్పెదను ;

"కుమారా! ఆవగింజ యెత్తుగలదైనను, పెద్ద తాతికింద నైనను, స్వర్గములందైనను, భూమియందైనను దాగియున్నప్పటికిని దేవుడు బయలుపెట్టియే తీరును. దేవుడు సర్వాంతర్యామి, సర్వజ్ఞుడు.

"పుత్త్రికా! ప్రార్థనసలుపుము. క్రమవర్తనమును విధించుము. అక్రమమును నిషేధించుము, నీకేమి సంభవించినను నోర్పు గలిగియుండుము. ఇది నీకు దప్పనివిధి.

"మనుష్యులనుజూచి మొగము చిట్లించుకొనకుము. భూమిపై బోలవీటికొని నడవకుము. గర్విష్టియై తన ప్రభావమును చాటు కొనువానిని దేవుడు ప్రేమింపడు.

“ అంత వేగముగను, అంతమెల్లగను గాకుండ నడువుము, నింపాదిగా మాట్లాడుము. గార్దభస్వరము మనోహరముకాదు ” అని లుఖ్మాను తన పుత్రుని కుపదేశించెను. దీనిని స్మరింపుడు.

అధ్యాయము-3.

20 స్వర్గమర్త్యముల నున్నదంతయు దేవుడు మీకు వశముచేసి, మీదేహములకు నాత్మలకుఁగూడ నెట్టివరముల నిచ్చియున్నాఁడో మీకుఁ దెలియదా? కాని, కొందఱు జ్ఞానశూన్యులై దేవునిఁగూర్చి వాదించుచుందురు. వారికి రక్షణగాని జ్యోతిర్గ్రంథముగాని దొరకదు.

‘ దేవుడు పంపినదానిని మీ రనుసరింపు ’ ఁడని వారితోఁ బట్టుగా “అట్లు చేయము, మా తండ్రి తాతల మతమునే యనుసరింతు ” మని వారందురు. ఏమి! సైతాను వారి నగ్నిలోనికిఁ బొమ్మని యాజ్ఞనిచ్చినను నిట్లే యందురా?

కాని, దేవునికి వశుఁడై, యాతనికభిముఖుఁడై సత్కార్యముల నాచరించువాఁడు మంచియాధారము నాశ్రయించియున్నాఁడు. సర్వ కర్మల ఫలములును దేవునివలననే కలుగుచుండును.

ఆనమ్మనివారి యవిశ్వాసముఁజూచి నీవు చింతిల్లవలదు. వారు మాయొద్దకే రాఁగలరు. అప్పుడు వారికార్యములను వారికిఁ దెల్పుదుము. దేవునికి హృదయములోని రహస్యములన్నియు నెఱుకయే.

వారికిఁ గావలసినదాని నింక గొంతకాలముమాత్రమే సమకూర్చెదము. తరువాత వారికిఁ గతినశిక్ష విధింతుము.

స్వర్గమర్త్యములను సృజించినవాఁ డెవఁడనిన వారు ‘ దేవుఁడే ’ యనియందురు. “దేవునికి స్తుతియగుఁగాక! కాని, వారిలోఁజాలమందికి జ్ఞానము లేదు” అనుము.

స్వర్గమర్త్యములలో నున్నదంతయు దేవునిదే! దేవుఁడే భాగ్యవంతుఁడు, స్తవనీయుఁడు!

భూమిపైనున్న వృక్షములన్నియుఁ గలములై, తరువాత దేవుఁడు సముద్రమును పొంగఁజేసి యేడుసిరాసముద్రములుగాఁ జేసినను, అతని వాక్యములు తరిగిపోవు, దేవుఁడు శక్తిమంతుఁడు, బుద్ధుఁడు.

మీసృష్టియు, మీపునర్జీవమును, నెవఁడో యొకనిఁగూర్చినవిగ నున్నవి. దేవుఁడు వినుచుఁ జూచుచు నున్నాఁడుగదా !

దేవుఁడు పగటిని రాత్రియందును, రాత్రిని పగటియందును, సంక్రమింపఁజేయుటను నీవు చూడలేదా? సూర్యచంద్రుల కాతఁడు గతిభర్తముల విధించి వారియుద్దిష్టనానములకుఁ బంపుచుండునుగదా ! కావుననాతఁడు మీరు చేయుదాని నెఱింగియే యుండునుగదా !

30 దేవుఁడు సత్యమూర్తి గావునను, అతనినిగాక మీరావాహన చేయునదంతయును వృథాకావునను, దేవుఁడే యున్నతుఁడును, మహాత్ముఁడును గావునను నీరీతిగఁ జరుగును.

అధ్యాయము-4.

దేవుఁడు తనసూచనలను మీకుఁ జూపుటకు తనయనుగ్రహము వలన నావలను సముద్రముపై నెట్లునడుపుచున్నాఁడో మీరు చూడలేదా? సహనపరులై కృతజ్ఞులై యుండువారికింకు సూచనలున్నవి.

నల్లనినీడలవలె కెరటములుతమ్ముకప్పునప్పుడువారు నిష్కల్మష భక్తిపరులైనట్లే యాతనికై మొఱిలిడుదురు. కాని, యాతఁడు వారిని సురక్షితముగ దరిఁజేర్చినంతనే వారిలోఁ గొందఁ జెరిగినమ్మునుమా యని యోచించుచు నూరకొందురు. మోసగాండ్రును, కృతఘ్నులును తప్ప మఱెవ్వరును దేవునిసూచనలను నిరాకరింపరు.

జనులారా ! మీప్రభువునకు భయపడుఁడు ! తండ్రి కొడుకు నకుఁగాని, కొడుకు తండ్రికిఁగాని, యడ్డుపడఁజాలని యా దినమును దలఁచి గడగడవడంకుఁడు. అవును, దేవునిప్రతిజ్ఞ సత్యము. కావున

ప్రస్తుతజీవనమును జూచి మోసపోకుండు, దేవునిగూర్చి మోసగాని మోసములో పడిపోకుండు.

అవును! ఆగంటగూర్చి దేవునికే తెలియును. వర్షమునుపంపించువాడెవ్వడే. గర్భములలోగూడ నేమున్నదో యాతనికి తెలియును. కాని, యాత్మ తనకు మఱునాడేమి కలుగనున్నదో కూడ తెలిసికొనజాలదు. ఆయాత్మ యేదేశములో తాను చావవలసియున్నదోకూడ తెలిసికొనజాలదు. దేవుడు జ్ఞాని. అతనికి తెలియని దేదియులేదు.

సూరా 32 ఆరాధన.

మక్కా-30 పద్యములు-31 రుక్కులు.

అధ్యాయము-1.

దయాదాక్షిణ్యమూర్తియగు దేవునివేర.

అలీఫ్. లామ్. మీమ్.

ఈగ్రంథమును జగన్నాయకుండు పంపిన జ్ఞానసందేశమనుట కెట్టిసందేహమునులేదు.

దాని నాతడు సృష్టించెనందురా? అట్లుకాదు. వారు శిక్షణ బొందెదరేమో యని పూర్వ మెవ్వరును భయనూచన నీయని యాజనులకు నీవు భయనూచననిచ్చుటకు నీ ప్రభువు నీకాసత్యమును బంపియున్నాడు.

స్వర్గమర్త్యములను, తదంతరాళములను, నాటుదినములలో
 దేవుడు సృజించి పిదప సింహాసనారూఢుడయ్యెను. ఆతఁడు తప్ప
 నిన్ను పోషించువాఁడును, నీకుసహాయపడువాఁడును, మఱెవ్వఁడును
 లేడు. కావున నీవాలోచించుకొనవేల ?

స్వర్గమునుండి భూమివఱకుఁ గల యన్నివస్తువులను నతఁడు
 పాలించుచున్నాఁడు. మీరు లెక్కింపఁజాలనట్టి వేల సంవత్సరముల
 పరిమితిగల యొకదినమున నవి యన్నియు నాతనియొద్దకు రాఁగలవు !

దృష్టాదృష్టపరిజ్ఞాతయు, శక్తిమంతుఁడును, దయానిధియునై,
 సర్వమును సత్రిశేష్ఠముగ సృష్టించి, మనుష్యుని మట్టితో
 నిర్మించి,

జీవకణములనుండియు, ముఱికినీటినుండియు, నాతనికి సంతాన
 మును గలుగఁజేసి,

ఆతనికి రూపము నిచ్చి, తనప్రాణము నాతనియందుఁ బ్రస
 రింపఁ జేసి, మీకు వినుటకును, చూచుటకును శక్తియు, హృదయము
 లను, బ్రసాదించినవాఁ డాతఁడే అయినను మీ రెంతకృతఘ్నులరై
 యున్నారు !

10 వారు “ ఏమి, మేము భూమియందు దాగియుండి పునఃసృష్టి
 నొందుదుమా ? ” అందురు. అవును. వారు తమప్రభువును చేరుట
 యసత్యమందురు.

“ మీ వెంటనంటియున్న మృత్యుదేవత మిమ్ము చంపఁగలదు.
 అప్పుడు మీరు మీ ప్రభువునొద్దకుఁ రాఁగలరు ” అనుము.

అధ్యాయము-2.

ద్రోహులగువారు తమ ప్రభువు ముందర సమ్రవదనులై
 “ ప్రభువా ! మేము విన్నాము. కన్నాము. మమ్ము మఱల జీవింపఁ

జేయుము. కృమముగ సంచరించుకొందుము. నిశ్చయముగా మాకు దృఢభక్తి కుదురుకొన్నది" అనుట నీవు చూచితీరవలెను.

(ఆతనికిష్టమైనచో నాత్మలకన్నిటికి నాతఁడు రక్షణ నొసగి యుండును. కాని, నేను తొలుతనే చెప్పియుండినమాట సత్యము కాక తప్పదు. నేను నిశ్చయముగా పిశాచములతోడను, మనుష్యుల తోడను, నరకమును నింపివైచెదను.)

“ఈదినమున మిమ్ములను కలిసికొనుటనుగూర్చి మఱచినందుకు బహుమానమును స్వీకరింపుము. మేముకూడ నిన్ను మఱచి సోయినాము. కావున నీవుచేసినదానికి శాశ్వతశిక్షను పొందుము.

సూచనలగూర్చి ముచ్చటవచ్చినంతనే యారాధనాపరులై సాష్టాంగపడువారును, ప్రభువును స్తుతించువారును, గర్వముచే నుప్పొంగనివారును,

శయ్యలనుండి లేచుచునే భయముతోడను, కోరికతోడను, ప్రభునామమును స్మరించువారును, మే మనుగ్రహించినదానిలోనే భిక్ష పెట్టువారును, పిరే మా సూచనలను విశ్వసించురు.

తనకర్మల కేమిబహుమానముఁ బొందఁగలలో యేయాత్మకును దెలియదు.

అయిన భక్తుఁడును ఘోరపాపివలె నుండవలయునా? వా రిద్దఱను నొకరీతిగా గణింపఁబోవ,

భక్తులై పుణ్యకర్మల నాచరించువారికి, తమపుణ్యకార్యములకు బహుమానముగా శాశ్వతవాసములగు వనములుకలుగును.

కాని ఘోరపాపములఁ జేయువారి కగ్నియే వాసస్థానము వారెన్నిసార్లు దానినుండి తప్పిపోనెంచినను, దానియందే మరల మరల ద్రోయబడుదురు. వారితో “మీ రసత్యమనివల్కిన యగ్ని బాధ ననుభవింపుఁడు” అనిచెప్పఁబడును.

ఇదిగాక వా రిణముం దనుభవింపఁగల పెద్దబాధ ననుభవింపక పూర్వము పశ్చాత్తాపము నొందుదురేమో యని ముందుగా చిన్న బాధలను బంపుచునే యుండుము.

ప్రభువునూచనలను గ్రహించియు వానిని లక్ష్యపెట్టనివాని కంటె నధముఁ డెవ్వఁడుండును ? ద్రోహులపై మేము పగదీర్చికొనక తప్పదు.

అధ్యాయము. 3.

ఇంతకుఁబూర్వము ధర్మగ్రంథమును మూసా కిచ్చితిమి. అతనితో మేము మాట్లాడుటఁగూర్చి నీకెట్టిసందేహమును వలదు. దానిని సామ్రాజ్యము ప్రజలకు రక్షణమార్గముగా విధించితిమి.

మాయందు నిశ్చలభక్తిగలిగి మాసూచనలను నమ్మినవారిలో మాయాజ్ఞప్రకారము సంచరించువారిని కొందఱను “ఇమాముల”ఁ జేయుచున్నాము.

✓ | రక్షణదినమున నీప్రభువే వారి వివాదవిషయమును నిర్ణయింపఁగలఁడు.

వారిప్పుడు సంచరించు గృహములలోనివారికి పూర్వ మెన్నితరములవారినో మేము నాశనముచేసియున్నాము. ఇవియే మాసూచనలు. వానిని వారు వినరేల ?

ఎఱారి నేలలపై వర్షముఁగురియించి, యందు సస్యముల మొలపించి, వారికిని, వారిపశువులకును, నాహారమును మేము కల్పించుచుండుట, వారు చూచుచునే యున్నారుగదా? వారు కన్నులనింకను తెఱవరేల ?

“నీవు సత్యవంతుడవైనచో నీతీర్పెప్పుడు వచ్చును” అని వారందురు.

వారితో “ ఆతీర్పుదినమున నవిశ్వాసకులు భక్తిపరులైనను కార్యములేదు. వారికి మఱి గడవుదొరకదు.

30 కావున వారికి దూరముగానుండి వారివలె మీరును కనిపెట్టుకొని యుండుడు ” అనుము.

సురా-33-సహాయ సైన్యములు.

మదీనా-73 పద్యములు-9 రుక్కులు.

అధ్యాయము 1.

దయాదాక్షిణ్యమూర్తియగు దేవునిపేర.

|| ప్రవక్తా! నీవు దేవునికి భయపడుము. అవిశ్వాసులను కపటులను మన్నింపకుము. నిశ్చయముగా దేవుడు జ్ఞాని, బుద్ధుడు.

| నీప్రభువు నీకు దెలిసినదాని ననుసరింపుము. అతనికి నీకార్యములన్నియు దెలియును.

| దేవునియందు విశ్వాసముంచుము. దేవుడు నీకుసహాయము చేయఁజాలును.

✓ దేవుడు మనుష్యులకు రెండుహృదయముల నొసగలేదు. మీరువిడిచిపెట్టిన భార్యలు మీకు తల్లులుకానేరరు. మీ పెంపుడు కొడుకులు మీకుసంతపుత్రులు కానేరరు. ఇట్టిమాటలుమీనోళ్ళలో నున్నవి. కాని, దేవుడు సత్యమును నచించును. అతడు మిమ్ము తిన్ననిమార్గములో నడపును.

కాడుకులకు తండ్రులవేళ్ళు పెట్టుడు. ఇది దేవునికి సమ్మతము. వారి తండ్రులవరో మీకుఁ దెలియకపోయిన వారిని నీమతసోదరులు గను, సహాయకులుగను చేకొనుఁడు. మీ రీవిషయమున బుద్ధి పూర్వకముగఁ జేయకున్నచో నేదియు నేరముకానేరదు. దేవుఁడు ఓమాముతుఁడు, దయాఘఁడు.

వారికి తమకంటె ప్రవక్తలే దగ్గఱబంధువులు. అతనిభార్యలు వారితల్లులు. దైవగ్రంథముప్రకారము తక్కిన విశ్వాసులకంటెను దేవునికిఱకు తమదేశమును వదలిపెట్టినవారికంటెను, రక్తసంబంధము కలవారే దగ్గఱబంధువులు. మీరు మీబంధువులకుఁ జూపినదయ యంతయు గ్రంథములో వ్రాయఁబడుచుండును.

ప్రవక్తలతోడను, నీతోడను, నుహు, ఇబ్రహీము, మూసా, మరియు కుమారుఁడగు ఈసా వీరలతోడను మేముడంబడిక చేసికొని యున్నాము. వారితో నిశ్చితసంధి నేర్పఱచికొనినాము.

సత్యవంతులను వారిసత్యమును గూర్చియడుగుటకే యీసంధి చేసితిమి. కాని, యవిశ్వాసుల కారఁడు ఘోరబాధనాయ త్తపఱచి యుంచినాఁడు.

అధ్యాయము 2.

విశ్వాసులారా, సైన్యములు మీపైకివచ్చినప్పుడు వానిపై మారుతమును మీకుకానరానిసైన్యములను బంపిన దేవుని కారుణ్యమును స్మరింపుడు. మీ కార్యములపై దేవుఁడు దృష్టి నుంచియే యున్నాఁడు.

10 వారు మిమ్ము మీఁదినుండియు క్రిందినుండియు నెదిరించి నప్పుడు మీ కన్నులు మిఱుమిట్లుగొనినవి. మీహృదయములు మీగొంతుకలలోనికివచ్చినవి. మీరు మీదేవునిఁగూర్చి పలువిధములఁ దలంప సాగితిరి.

అప్పుడు విశ్వాసులకు శోధనకలిగెను. వారు గడగడ వడంకిని,

అసంతృప్తిపరులును “దేవుడును, సతని ప్రవక్తయు నిచ్చిన మాటలు, మోసము” అనియు,

వారిలోఁగొందఱు “ఓ యస్రీబుప్రజలారా! ఇది మీకు భద్రమగు సలముకాదు. కావున మీ పురములోనికి పొండు” అనియు, పల్కుటచే నీశోధనకలిగెను. మీలోఁ గొందఱు తిరిగిపోయెదమనియు, తమయిండ్లను రక్షించువారెవ్వరును లేరనియుఁ బ్రవక్తతో విన్నవించుకొంటిరి. అట్లుకాదే! వారిగృహములు రక్షణలేకుండ విడువబడలేదే; వారికి పాతిపోవలయునని మాత్రము కోరిక యుండెను.

శత్రు వన్నిదిక్కులనుండియుఁ బ్రవేశించునప్పుడు వారి నల్లరలఁ బుట్టింపుమనినచో నట్లే పుట్టించియుందురు. కాని, వారెంతో కాలము దానిలో (మదీనాలో) నుండలేక పోవుదురు.

పూర్వము వారు వెనుదిరుగమని దేవునియానఁ బ్రమాణము చేసియుండిరి. దేవునికిచ్చిన ప్రమాణము పరీక్షింపబడవలయును,

“మీరు పాతిపోవుటవలన లాభములేదు. ఒకవేళ మీరు చావునుగాని, చంపబడుటవలన తప్పించుకొనినచో మీసద్వస్తువులను కొలదికాలము మాత్రమే యనుభవింపఁగలరు.

దేవుడు మీకు కీడుకలుగఁజేయ నెంచినను, దయఁజూడఁదలఁచినను, మి మ్మాతనినుండి యెవరు దాఁచఁగలరు? దేవుఁడుతప్ప వారికి సంతక్షకుఁడుగాని, సహాయకుఁడుగాని మఱియొకఁడుండఁబోఁడు” అనుము.

మీలో నాటంకములు గలుగఁజేయువారిని “మాదగ్గఱకు రండని తమ సోదరులతో ననువారిని, ఏదోకొంచెమే యుద్ధముచేయవారిని, దేవుఁడు బాగుగ గుర్తించి యున్నాఁడు.

ఒకయాపద ప్రాప్తించినప్పుడు వారు నీవంకఁజూచి చచ్చుటకు సిద్ధముగా నున్నవారివలె కన్నులను తేలవేయుదురు. ఇది నీవై

స్వీయచేతనే. ఒకవేళ నాయాపద తొలగిపోయినచో నప్పుడును
 వా రివ్వబడ్డట్లై, మీకు దొరికిన కొల్లలో శ్రేష్ఠభాగమును
 గ్రహించుటకు నిన్నెదిరింతురు. వీరికి విశ్వాసములేదు! దేవుడు
 వారికార్యములను నిరర్థకములఁ జేయును! ఇది దేవునికి సులభము.

20 బండారులకు సహాయకములై వచ్చిన సైన్యము

తన్నటికిని మరలిపో వని వారుతలంచిరి. వారు మరలవచ్చినను తాము
 మాత్ర మెడారిలోని యరబ్బులలోనేయుండి నీకేమయ్యెనో యను
 వార్తకై యెదురుచూడ నెంతురు. వారు సీతోనున్నను నెంతోయుద్ధము
 చేయరు.

అధ్యాయము 3.

దేవునిపై నాశపెట్టుకొనువారును, తుదిదినమును నమ్మిన
 వారును, దేవుని పలుమారు స్మరించువారును దేవునిప్రవక్తనే యుదా
 హరణప్రాయునిఁగఁ జేకొందురు.

విశ్వాసు లాసహాయసైన్యములఁజూచి “దేవుడును, నతనిప్రవ
 క్తయు, మాకుఁ జెప్పిన దిదియే. వారిమాటలు సత్యములు.” అని
 యందురు. దానిపలన వారి భక్తియు నుత్సాహమును నధికము
 లయ్యెను.

విశ్వాసులలోఁ గొందఱు తాము దేవుని మ్రొలపల్కినమాటను
 దప్పకుండిరి. కొందఱు తమపనిని ముగించిరి. కొందఱు ముగింప
 నెంచుచున్నారు. వారు మాఱిపోలేదు.

విశ్వాసులకు వారి విశ్వాసములకై దేవుడు బహుమాన
 మిచ్చుటకును, కపటులను తనకిష్టమైనచో శిక్షించి, లేకున్న దయఁ
 జూచుటకును, వారిట్లు చేసిరి, దేవుడు ఊమాయుతుఁడు, కరుణాళుఁడు.

భక్తిహీనులు కోధముతో నుండఁగనే దేవుఁడు వారిని దరిమివైచెను. వారి కేలాభమును గలుగలేదు. పోలిలో దేవుఁడు విశ్వాసులకుఁ జాలియుండెను. దేవుఁడు బలవంతుఁడు, శక్తిమంతుఁడు.

వారిలో గ్రంథావలంబకులును, నాసైన్యములకు సహాయము చేసినవారునునగు యహూదీల నాతఁడు తమకోటలనుండి రప్పించి వారిహృదయములందు కలతఁ బుట్టించెను. కొందఱను మీరుచంపితిరి, కొందఱను ఖైదీలుగఁ బట్టికొంటిరి.

ఆతఁడు మీకు వారిభూమిని, గృహములను ధనమునుగూడ ననుభవింప నిచ్చివేసెను. మీరింతకుపూర్వము కాలుపెట్టియుండని భూమిని గూడ నాతఁడు మీకిచ్చెను: దేవునిశక్తి యెందుకైనను జాలును.

అధ్యాయము-4.

ప్రవక్తా! మీభార్యలతో మీ కిహలోకసౌఖ్యములే కావలసినచో నాతోరండు. మీకు వానినిచ్చి మిమ్ము గౌరవముగ విడిచిపెట్టెదను.

‘కాని, మీకు దేవుఁడును, నాతని ప్రవక్తయుఁ, బరలోక వాసమును గావలసినచో నిశ్చయముగా మీదేవుఁడు గొప్పబహుమానమును మీలోఁ బుణ్యవంతులకు సిద్ధముచేసియే యున్నాఁడు.

33 ‘ప్రవక్తభార్యలారా! మీలో నెవతెయైనను వ్యభిచారము చేసినచో నామెశిక్ష ద్విగుణితమగును. దేవునికిది సులభము.

కాండము. 22

‘మీలో దేవుని, నతని ప్రవక్తను మన్నించి కృమముగవర్తించు నామెకు రెండింతలుగ బహుమానమిత్తుము. ఆమెకు కావలసిన దంతయు గౌరవముగ సిద్ధపఱచియున్నాము.

‘ప్రవక్తభార్యలారా! మీరు తక్కిన స్త్రీలవంటివారుకారు. మీరు దేవునికి భయపడినచో, చనవిచ్చి మాట్లాడకుండు. హృదయ రోగముగల కాముకుండు మిమ్ము కామించునేమో! కావున యోచన కలిగి మాట్లాడుండు.

‘మీరు మీ యిండ్లయందే యుండుండు. పూర్వ మజ్ఞానదశలో శృంగారించుకొని వీధులలోఁ దిరిగిన ట్లిప్పుడును తిరుగకుండు. ప్రార్థన మానకుండు. విధివిహితభిక్షమును చెల్లింపుండు. దేవుని నతనిప్రవక్తను మన్నింపుండు. దేవుండు మిమ్ము తనకుటుంబములోనివారినిగా భావించి కల్పషమును హరించి మిమ్ము పవిత్రలఁజేయును.

‘దైవగ్రంథముఁ గూర్చియు, జ్ఞానముఁ గూర్చియు, మీకు తెలుపఁబడినదానిని మీ యిండ్లలో స్మరింపుండు. దేవునికి సూక్ష్మ దృష్టికలదు. అతఁడు సర్వజ్ఞుండు” అనుము.

అధ్యాయము. 5.

నిశ్చయముగా దేవునియధీనమునఁ జేరువారు (ముస్లిములు)ను, విశ్వాసులును, విశ్వాసినులును, భక్తులును, భక్తురాండ్రును, సత్యవంతులును, సత్యవతులును, సహనముగల పురుషులును, స్త్రీలును, సప్రములును, నమ్మిలును, భిక్షాప్రదాతలును, భిక్షాప్రదాయినులును, ఉపవాసము చేయు పురుషులును, స్త్రీలును, పవిత్రవంతులును, పవిత్ర

వతులును, దేవుని నిత్యము స్మరించు స్త్రీపురుషులందఱును దేవునియొద్ద సిద్ధముగనున్న క్షమాపణను, బహుమానములను బొందఁగలరు.

దేవుఁడును, నాతని ప్రవక్తయు నొకవిషయమై యొకరీతిగా విధించియున్నప్పుడు విశ్వాసులు స్త్రీయైనను పురుషుఁడైనను నన్యథా చేయవీలులేదు. దేవుని నాతని ప్రవక్తను మన్నింపనివారు తప్పక తప్పలోఁబడియున్నారు.

దేవుఁడును నీవును ననుగ్రహించినవానితో నీభార్యను నీయొద్దనే యుంచికొనుము. దేవునికి భయపడుము" అని నీవు పల్కితివి. దేవుఁడు వెలిబుచ్చగలదానిని నీవు దాచిపెట్టితివి. మనుష్యునికి భయపడితివి; దేవునికి భయపడియుండుట క్రమముగ నుండి యుండును. జాయీ దామెను విడనాడనిశ్చయింపఁగా నామెను నీకుఁ బెండ్లిచేసితిమి. పెంపుడుకొడుకుల పెండ్లములకు రావలసినదియిచ్చి వారిని పెండ్లియాడుట చేరముకాదని తెల్పుటకే యిట్లు చేసితిమి. దేవునియాజ్ఞ జరిగియేతీరవలెను.

దేవుఁ డనుమతించియుండినచోట ప్రవక్తకే నిందయు రాఁజాలదు. నీకుఁ బూర్వముండిన ప్రవక్తలవిషయమై దేవుఁ డట్లే సంచరించెను. దేవునియాజ్ఞ తప్పనిది.

ఆప్రవక్త దేవుఁడు తనతోఁ బంపినసందేశమును దెలిసి, యాతనికి భయపడి, యితరులకు భయపడకుండెను. దేవుఁడు సరిగ లెక్కించుచునే యుండును.

40 ముహమ్మదు మీలో నెవరికిని తండ్రికాఁడు. అతఁడు దేవుని ప్రవక్త. పూర్వప్రవక్తల మాటలను స్థిరపఱుపవచ్చియున్నవాఁడు. దేవుఁడు సర్వజ్ఞుఁడు.

అధ్యాయము. 6

విశ్వాసులారా! దేవుని సర్వదా స్మరింపుఁడు.

సాయంప్రాతలయందాతని స్తుతింపుడు.

అతడు మి మ్మాశీర్వదించును. అతని దేవతలు మీకు మాధ్య
స్థమును వహింతురు. అతడు మిమ్ము చీకటినుండి వెలుతురులోనికి
దెచ్చును. అతడు విశ్వాసులయెడ కరుణాభుడు.

వా రాతనిని గలిసికొనుదినమున 'శాంతిరస్తు' అని యభినం
దింతురు. అతడు వారికొక గొప్పబహుమానమును సిద్ధము చేసి
యన్నాడు.

ప్రవక్తా! నీవుసాక్షివై, సువార్తను దెలుపువాడవై, జయ
సూచననిచ్చువాడవై యుండుటకే నిన్ను బంపితిమి.

అతనియనుమతిచొప్పున నీవు జనులను దేవునియొద్దకుఁ బిలుచు
వారికి త్రోవయందు వెలుఁగునిచ్చు దివిటీవలె నుండవలయును.

కావున విశ్వాసులకు దేవునియొద్ద గొప్పవరములు సిద్ధముగ
నున్నవని ప్రకటింపుము.

భక్తిహీనులను, కపటులను, మన్నింపకుము. కాని, వారికి
హానిచేయకయుండుము. దేవుని నమ్మియుండుము. అతనిసంరక్షణ
నీకు చాలును.

విశ్వాసులారా! మీరు విశ్వాసినులను బెండ్లియాడి వారితో,
గలియకపూర్వమే విడిచిపెట్టినచో వారివిషయమై మీరు మఱివేచి
యుండనక్కఱలేదు, వారికి తినుటకుఁ దగినంత యిచ్చివేసి గౌరవ
ముగఁ బంపివేయుడు.

ప్రవక్తా! నీవు ధనము నిచ్చి పెండ్లిచేసికొనినవారిని, దేవుఁడు
మీ కనుగ్రహించినకొల్లలో నీకుడిచేతితో బానిసలగా గ్రహించిన
స్త్రీలను, నీ మేనమామ కూతులను, నీతో మదీనాకు పాఠివచ్చిన
నీమేనత్తలయు, పినతల్లలయు కుమార్తెలను, ప్రవక్తవివాహమా
డఁగోరగా నాతనియధీనములోనికివచ్చిన విశ్వాసినులను, నీవు భార్య

లుగ పరిగ్రహింపవచ్చును. తక్కినభక్తులకంటె నీకీయధికారమును హెచ్చుగ నిచ్చితిమి.

50 వారిభార్యలకును, వారికుడిచేతులలో నుండు బానిసరాండ్రు కును, మే మేమి విధించియున్నామో మాకుఁ దెలియును. నీవలన నేతప్పునులేదు. దేవుఁడు దయాఘోషుఁడు, కరుణాఘోషుఁడు !

ప్రస్తుతము వారిలో నీయిష్టమువచ్చినవారిని నిరాకరింప వచ్చును. నీయిష్టమువచ్చిన యామెతో నుండవచ్చును. ఇంతకుఁ బూర్వము నీ పుషేషించినవారిలో నిపుడు నీకు మనసైన దానిని పొంద వచ్చును. ఇది నీకు నేరము కానేరదు. ఈవీతిగా వారికన్నులు చూడఁ గోరుదానిని వారికిఁజూపి, వారినిమఃఖపెట్టక, వారివారికి నీవిచ్చిన దానితో తృప్తిపొందించుట నీకు సులభమగును. మీ హృదయము లలో నేమున్నదో దేవునికిఁ దెలియును. దేవుఁడు జ్ఞాని, దయాఘోషుఁడు.

ఇకముందు నీ వితరభార్యలను చేకొనఁగూడదు. నీ కుడిచేతిలో నున్న బానిసరాండ్రను తప్ప, వితరస్త్రీలు తమ సౌందర్యముచే నిన్నా కర్షించినను, నిప్పటివారినివిడిచి వీరిని పెండ్లి యాడఁగూడదు. దేవుఁడు సర్వమును గనిపెట్టుచున్నాఁడు.

అధ్యాయము. 7.

విశ్వాసులారా ! ప్రవక్త యనువఃతిలేనిదే యతనిసమయము కనిపెట్టక భోజనమున కతనియింటిలోనికి పోకుఁడు. ఆహ్వానింపబడితి రేని వెళ్ళుఁడు. భోజనమైనవెంటనే చెదరిపొండు. ప్రవక్తకు చిక్కు తెచ్చిపెట్టనట్లు చనవుగా మాట్లాడుచుండకుఁడు. అతఁడు మిమ్ము వెడలఁగొట్టటకు సంకోచించును. కాని, దేవుఁడు సత్యమును బలుకుటకు మొగమాటపడఁడు. అతనిభార్యలనుండి యేదైన బహుమానము కోరినచో తెరవెనుకనుండి యడుగుఁడు. వారిహృదయములకును,

మీ హృదయములకును నిది పవిత్రతనిచ్చును, మీరు దేవుని ప్రవక్తకు
చీకాకుకలుగఁజేయఁగూడదు. అతని తరువాత నెన్నడును సతనిభార్య
లను మీరు పెండ్లియాడఁగూడదు. అట్లు చేయుట దేవునియెడ
గొప్ప నేరమగును.

మీరు దేనినైనను దాచినను వెలిబుచ్చినను దేవునికన్నియుఁ
దెలిసియే యుండును.

తమ తండ్రులు, కొమారులు, నన్నదమ్ములు, నన్నదమ్ముల
కుమాళ్ళు, అక్క-చెల్లెండ్ర కుమాళ్లు, వారిస్త్రీలు, వారి కుడిచేతుల
నుండు బానిసరాండ్రు, వీరితో మీభార్యలు మునుగులేకుండమాట్లా
డుట నిండాస్పదము కానేరదు. మీరు దేవునికి భయపడుడు.
దేవుడు సర్వసాక్షి.

దేవుడును, సతనిదేవతలును, ప్రవక్త నాశీర్వదింతురుగదా!
విశ్వాసులారా! మీ రాతని నాశీర్వదించి యాతనికి శాంతివాదములఁ
జేయుడు.

దేవునివైనను, సతనిప్రవక్తవైనను దిరుగఁబడువా రిహమం
తును, బరమందును, సతని శాపమునకుఁ బాత్రులగుదురు. అట్టివారికి
లజ్జాకరమగు శిక్ష నాతఁడు సిద్ధముచేసియున్నాఁడు.

విశ్వసించిన పురుషులను స్త్రీలను, వారివలన నేతప్పును లేక
పోయినను నెదిరించువారు నిందారోపకులును, స్పష్టముగ కీడుచేయు
వారునునై యుండురు.

అధ్యాయము-8.

ప్రవక్తా! నీభార్యలును, కూతుండ్రును, విశ్వాసుల భార్య
లును మునుగులను కొంచెము దించియుండఁగా వారితో మాట్లా
డుము. అప్పుడు వారిని సులభముగఁ బోల్చికొనవచ్చును; వారికవ
మానము కలుగదు. దేవుడు దయాళుఁడు, కరుణాళుఁడు!

60 కపటులును, కలుషితహృదయులును, మదీనాలో నల్లరుల లేవడీయువారును, తమకార్యములను మాననిచో, నిన్ను వారిపైఁ బ్రేరేపించెదము. అప్పుడు వారందఱు నీతో కొలఁదికాలమే యుండఁ గలరు.

వా రెచట నున్నను శవులే; వారిని పట్టుకొని సరకివేయ వలయును.

వారి పూర్వులకు దేవుఁ డట్లే చేసెను. దేవుని విధానములో నేమార్పు నుండఁబోదు.

“ఆగంట” యెప్పుడు వచ్చు నని జనులు ని న్నడుగుదురు. “దానినిగూర్చి దేవునికే తెలియును. ఆ ‘గంట’ యాసన్నమై యున్నదేమో యెవరి కెఱుక?” అనుము.

దేవుఁడు భక్తిహీనులను శపించి, వారి కన్ని జ్ఞాపకములను సిద్ధ పఱచి యున్నాఁడుగదా ?

వారందు శాశ్వతముగ వసింపఁగలరు. అచట వారికి స్నేహితులుగాని, సహాయకులుగాని, యుండరు !

వారి మొగముల నన్నిలో తిరుగవేయుచున్నప్పుడు వారు “అయ్యో, మేము దేవుని, సతని ప్రవక్తను మన్నించిన నెంతబాగుండును” అని మొఱపెట్టుదురు.

“మా ప్రభువా ! మేము మానాయకులను, మాలో గొప్ప వారిని మన్నించితిమి. వారు మమ్ము దేవునిమార్గమునుండి తప్పించిరి.

“ప్రభువా ! వారిని ద్విగుణముగ శిక్షింపుము. వారికి ఘోర శాపము నిమ్ము” అని వారందురు.

అధ్యాయము-9.

విశ్వాసులారా ! మూసా నవమానపఱచినవారివలె నుండకుండు. కాని, దేవుఁడు వారి యపనిందలఁబాపి, యాతనిఁ బేరెన్నికఁ గాంచఁజేసెను.

70 / విశ్వాసులారా ! దేవునికి భయపడి, యోచనగలిగి మా
టాడుడు.

దేవుడు మీరుచేయు కార్యములకై మిమ్మాశీర్వదించి, మీ
పాపములను క్షమించును. దేవుని, నాతనిప్రవక్తను మన్నించినవారిదే
మనూదానందము.

మేము స్వర్గమర్త్యములను, బర్వతములను, మామతమును
స్వీకరింపుమంటిమి. కాని, యవి దానిని భారముగ గణించి స్వీకరింప
భయపడెను. మనుష్యుడు దానిని మోయ సిద్ధపడెను; కాని,
యన్యాయవంతుడును, బుద్ధిమాలినవాడును నైపోయెను.

కావుననే దేవుడు కపటులను, దేవునితో నితరదైవముల
జేర్చువారును నగు స్త్రీపురుషులను శిక్షించును. కాని, విశ్వాసులగు
స్త్రీపురుషులవంక కాలండు తిరుగును. దేవుడు దయాళుడు, కరు
ణాళుడు.

సురా34-సభా.

మక్కా-54 పద్యములు. 6 రుక్కులు.

అధ్యాయము-1.

దయాదాక్షిణ్యమూర్తియగు దేవునిపేర.

దేవునికి స్తుతియగుగాక ! స్వర్గమర్త్యములయందున్నదంతయు
నాతనిదే. అతనికి పరలోకమందును స్తుతియగుగాక ! అతడే సర్వ
జ్ఞుడు. సర్వమును నతనికి గోచరమే !

భూమిలోని కేమిసోపుచున్నదో, యందుండి యేమి వచ్చుచున్నదో, స్వర్గమునుండి యేమి వచ్చుచున్నదో యచటి కేమిసోపుచున్నదో యంతయు నతని కెఱుకయే. అతఁడు క్షమాయుతుఁడు. కరుణాభుఁడు.

అవిశ్వాసులు “ఆగంట యెన్నటికిని మాకు రాలే” దందురు. వారితో “కంటికగపడనిదానిని జూచు నాప్రభువునాన, అదితప్పక వచ్చి తీరును. స్వర్గము ర్త్యములలోని యొకయణువైన నాతనిఁ దప్పించుకొనఁజాలదు. ఇంత కెక్కువదియు, తక్కువదియు గ్రంథములో లేనిది మఱెచ్చటను లేదు.

విశ్వసించి క్రమవర్తనులగు వారికి దేవుఁడు బహుమాన మిచ్చుటకే యిట్లుజరుగును. వారికి క్షమాపణయు, గౌరవజీవనమును గలుగనున్నవి!

కాని, మాసూచనలు కావనువారికి ఘోరబాధఁ గలుగఁజేయు శిక్ష సిద్ధముగనున్నది!

జ్ఞానము ప్రసాదింపఁబడినవారు నీకు పంపఁబడినదే సత్యమనియు, స్తవనీయుఁడును, మహిమాన్వితుఁడును నగు నాతని మాగ్ధములోనికే యది తీసికొని పోఁగలదనియుఁ దెలిసికొందురు.

కాని, యవిశ్వాసకులు తాముస్నేహముచేసినవారితో “మిమ్ముచీల్చి ముక్కలుగఁగోసినను మీకుఁ గ్రొత్తరూపముకలుగునని భవిష్యత్తుచెప్పఁగల యొకనిని మీకుఁ జూపుదుమా? అతఁడు దేవునిఁ గూర్చి యసత్యముఁ బలుకుచున్నాఁడు; లేదా పిశాచగ్రస్తుఁడై యున్నాఁడు” డందురు.

కాని, / పరలోకజీవనమును నమ్మనివారు శిక్షననుభవించి, దేవునినుండి తప్పిపోయి, చిక్కుదారులలోఁ బడుదురు. ✓

ఏమి! వారికి ముందు వెనుకలను, స్వర్గమర్త్యములందును, గల దానినిఁగూర్చి వారెన్నడును యోచించుకొనలేదా? మాకిష్టమైనచో వారిని భూమిలోఁ బూడ్చివైచియుండుము. లేదా స్వర్గఖండము నొకదానిని వారితలలపైఁ గూలనేసియుండుము! మామొద్దకు తిరిగి వచ్చు ప్రతిసేవకునికి నిదమ సత్యముగ సూచనయున్నది.

అధ్యాయము-2.

10 పూర్వము దానూచునకు మాప్రత్యేక వరమునిచ్చియుంటిమి. “వర్షతములు, పక్షులునగు మీ రాతని స్తుతిగానముల ననుకరించు చుండురు,” అతని కినుమును మెత్తబడిచితిమి.

“కవచములఁజేసి వాని కినుపబిళ్ళల నమర్చుఁడు. మీరు పుణ్యము చేయుఁడు. మీకృత్యములనేను జూచుచున్నాను.”

సులైమానుకు మేము గాలిని వశపఱిచితిమి. అది యుదయమున నొక నెలప్రయాణమును, సాయంకాలమున నొక నెలప్రయాణమును చేసెను. ఆతనికొఱకొక కఱగుచున్న యిత్తడియూటను ప్రవహింపఁజేసితిమి. ఆతనిప్రభువు నానతిచొప్పున నాతనిమ్రోల కొన్ని పిశాచములు పనిచేయుచుండెను. వారిలో మాయాజ్ఞ నేమాత్రముఁ దప్పినవారైనను వారి కగ్నిజ్వాలవలనిబాధను రుచి చూపింతుము.

వారాతని కొఱకు గొప్ప సభాభవనములు, విగ్రహములు, ఒంటెలకు నీళ్ళువెట్టుటకు చెఱువులవలె విశాలములగు బాసలు, స్థిరముగ నిలిచియుండు వంటపాత్రలు, ఇవియవియననేల, యతని కిష్టమైనవానినన్నిటినిఁ జేసిరి. “దానూచుకుటుంబము వారలారా! కృతజ్ఞులరై పనిచేయుఁ” డని మేమంటిమి. కాని నాసేవకులలో కొఱఁది మందిమాత్రమే కృతజ్ఞులు.

సులైమాను చనిపోవలసినదిగా మేము విధింప నాతఁడుచచ్చి పోవుట, యాతని శవమున కాధారముగా నిలిచిన కట్టను భూమినుండి వచ్చిన యొకపాము కఱచుచుండుటను వారు చూచినంతవఱకు నెవరికిని దెలియలేదు. అదియు క్రిందికి పడిపోగా, నదృష్టవిషయములు తమకుఁ దెలిసియుండిన నాలజ్ఞాకరమగుపనిని వారు చేసియుండఁజాలరని యా పిశాచములకు గోచరమయ్యెను.

స్వబా వారికి తమ వాసస్థానములందే యొకసూచనయుండెను. వారికూడిప్రక్కనొకటియు, నెడమప్రక్కనొకటియు, రెండుతోటలుండెను. “మీ ప్రభువు మీ కనుగ్రహించినవానిని తిని కృతజ్ఞులరుకండు. మీ దేశము మంచిది. మీ ప్రభువు దయాళుఁడు.

కాని, వారు ప్రక్కకు మఱలిపోయిరి. కావున మేము వారి దేశముపై ఉప్పెనను బంపితిమి. వారితోటలలో విషవృక్షములను, చింతచెట్లను, జిల్లేళ్ళను, మొలపించితిమి.

వారికృతఘ్నుత కదియే మేము చేసినశాస్త్రీ. కాని, కృతఘ్నులకు తప్ప మఱివ్వరికైన నిట్లు చేయుదుమా ?

వారికిని, మే మాశీర్వదించియుంచిన నగరములకును మధ్య గొప్పపురములఁ గల్పించి సులువగునంచెలఁ గూర్చి “రాత్రిం బవళ్ళను మీరు భద్రముగఁ బ్రయాణముచేయుఁ” డంటిమి.

కాని, వారు “ప్రభువా ! ఈయంచెల నింతకంటె నెడముగ నుంచుము ” అని తమకుఁ దామే యన్యాయముచేసికొనిరి. కావున వారియం దొకవదంతిని కల్పించి వారిని నలుదిక్కుల చెదరిపోవునట్లు చేసితిమి. సహనపరుఁడును, కృతఘ్నుఁడును నగువాని కిందు సూచన లున్న వేకదా.

20 వారినిగూర్చి తనకు బాగుగఁ దెలియునని ఇబ్లిసు అనుకొనెను. విశ్వాసులలోఁ గొందఱు తప్ప తక్కినవారందఱు నాతని ననుసరించిరి,

కాని, వారిపై నాతని కేశక్తియు లేకుండెను. పరలోకజీవనమును నమ్మినవానినుడి, దానినిగూర్చి సందేహించినవానిని మేము తెలిసికొందుము. నీప్రభువు సర్వమును కనిపెట్టుచునే యున్నాడు.

అధ్యాయము 3.

“దేవునిగాక మీరు దైవము లనుకొనినవారినిగూడ నావాహన చేసెదరా? వారికి స్వర్గమర్త్యములం దణువెత్తయిన నధికారమును లేదు. వారికి వానియందు పాలులేదు. వారిలో నెవ్వఁడు నాతనికి సహాయకుఁడుగాఁడు.

అతఁడే యనుమతించినదెప్పు నతనిమ్రోల మాధ్యస్థ్యమెందు కును బనికిరాదు. తుదకు వారిహృదయములు భయమువీడి నిబ్బరపడి “మీప్రభు వేమనెను?” అని వారందురు. “ఆతఁడు సత్యమునే పలికెను. అతఁడున్నతుఁడు. మహాత్ముఁడు” నని వారికిఁ దెలుపఁబడును.

“మీకు స్వర్గమర్త్యములనుండి కావలసినదాని నెవఁడిచ్చును? దేవుఁడే. మీరై నను సరియగుమార్గమున నుండవలయును. లేగా మేమైన నుండవలెను. ఎవరమో యొకరము తప్పలో నున్నాము!

“మనతప్పులఁగూర్చి ప్రశ్నరాదు. మనకార్యములఁగూర్చియు మనలఁ బ్రశ్నింపరు.

“మన ప్రభువు మనలనందఱు నొకచోఁ జేర్చును. అప్పుడు మనకు న్యాయమగు తీర్పు చెప్పను; అతఁడే న్యాయకర్త, జ్ఞాని!

“మీ రతనితో సమానులఁగా జేర్చినవారిని నాకుఁ జూపుఁడు. అట్లుకాదు. అతఁడే దేవుఁడు—బలవంతుఁడు, బుద్ధుఁడు!” అనుము.

నిన్ను మనుష్యకౌతియంతటికిని ప్రకటించుటకును, భయసూచన నిచ్చుటకును, బంపితిమి. కాని, చాలమంది కిది తెలియను.

వారు “ ఈభయపెట్టిన దెప్పుడువచ్చును ? మీరు సత్యవంతుల రైనచో చెప్పుడు ” అనియందురు.

30 “మీరొక గంటముదుకుగాని, వెనుకకుగాని జరుపజాలని దినమే మీకుకలుగనున్నది ” అనుము.

అధ్యాయము-4.

అవిశ్వాసులు, “ మే మీ కురానునుగాని, దానికి పూర్వపు గ్రంథములనుగాని, నమ్మము ” అందురు. కాని దుష్టులు తమ ప్రభుని మ్రోల నిలువబడియున్నప్పుడు వారిని జూచిన నెంత బాగుండును ! వా రొకరినొకరు దూషించుకొనుచుందురు. బలహీనులు బలవంతులతో “ మీరు లేకుండినచో మేము విశ్వాసులమై యుండియుం దుము ” అందురు.

అప్పుడు బలవంతులు బలహీనులతో “ ఏమీ ! మీకు వచ్చిన రక్షణనుండి మిమ్ము తప్పించినవారముమేమా ? కాదు. మీయెడల మీరే దుష్టప్రవర్తనలైతి ” రందురు.

అదివిని బలహీనులు బలవంతులతో “ మీరు రాత్రింబవళ్ళు కుట్రలుపన్ని, దేవుని మన్నింపవలదని మాకాజ్ఞయిడి, యాతనికి సమానులను కూర్చలేదా ? ” అనియందురు. వారికి శిక్ష కంటబడిన పిదప వారు తమ పశ్చాత్తాపమును బ్రకటింతురు. విశ్వసింపనివారి మెడలకు పూజులు తగిలించెదము. వారికార్యములకు తగినట్లుగాక మఱియొక ఫలముకలుగునా ?

మేము భయసూచనను పంపించిన ప్రతిపురమునందును ధన వంతులు “ నీసంచేశమును నే మెంతమాత్రమును నమ్మము.

మాకే హెచ్చుధనమున్నది, గొప్పసంతానమున్నది. మేము శిక్షితులలోఁ జేరఁబోము ” అనిరి.

“ నా ప్రభువు తన యిష్టమువచ్చినవారి ననుగ్రహించును. ఇష్టములేనివారే ననుగ్రహింపఁడు. కాని, చాలమంది దీనిని గ్రహింపరు ” అనుము.

అధ్యాయము-5.

మీధనముగాని, మీపుత్రులుగాని, మీమ్ము మా యొద్దకుఁ జేర్పలేరు. కాని, విశ్వాసులు, క్రమవర్తనులునగువారు తాముకావించినదానికి ద్విగుణముగ బహుమానము పొందుదురు. వారు భోగభూమియందలి గుడారములలో భద్రముగ వసించుదురు !

మాసూచనలను కావనువారు శిక్షాపాత్రులగుదురు.

సత్యముగా నా ప్రభువు తన కిష్టుండైన సేవకునకు గొప్పగనో, కొలఁదిగనో యీయవచ్చును. మీరు భిక్షగానొసగినదాని నాతఁడు తిరిగి మీకిచ్చివేయును. అతఁడే యెవరికి తగిన బహుమానములను వారికి సరిగ నీయగలవాఁడును.

40 బకానొకదినమున నాతఁడు వారినందఱ నొకచోఁ జేర్చును. అప్పుడాతఁడు దేవతలను “వీరు మిమ్మారాధించిరా ” యని యడుగును.

వారు “ నీవు మహిమాన్వితుండవగుచువుగాక ! నీవే మా ప్రభువువు. వీరుకాదు ” అనియుదురు. కాని, వారు పిశాచముల నారాధించిరి. చాలమంది వానినే విశ్వసించిరి.

ఈదినమున మీలో నొకరికొకరు సహాయముగాని, హానిగాని చేసికొనఁ జాలరు. అప్పుడు మేము దుర్మార్గులతో “ మీరు మోసమునుకొనిన యగ్ని బాధను రుచిచూడుడు ” అందుము.

మాస్పృష్టసూచనలను వారి కెఱిఁగింపఁగా, వారు “ ఇతఁడు మీమ్ము మీ తండ్రుల మార్గమునుండి తప్పింప నెంచిన మనుష్యుడు ”

దావూదా! మేము నిన్ను భూమిపై మాకు ప్రతినిధిగా నియోగించినాము. కావున పారు నిన్ను సత్యపథమునుండి తప్పింపకుండుటకై నీయిష్టము ననుసరింపక మనుష్యులవివాదములను సత్యబుద్ధితోఁ బరిష్కరించుచుండుము. దైవమార్గమును తప్పినవారికి ప్రళయదినమును మఱచియున్నందులకై ఘోరశిక్ష కలుగనున్నది.

అధ్యాయము-31.

స్వర్గమర్త్యములను, తదంతరాళమును సూత్రకే మేము సృజించి యుండలేదు. కాని, యవిశ్వాసకు లట్లే తలంచుచుండురు. వారి కగ్నివలన దుఃఖము కలుగనున్నది.

విశ్వాసులను, ఋజుమార్గవర్తనులను భూమిపై దౌష్ట్యమును ప్రవర్తింపఁ జేయువారివలెనే చూతుమా? భక్తిహీనులను, భక్తిపరులనుగూడ నొకేరీతిగఁ జూతుమనుకొంటివా?

మనుష్యులు దానియందలి శ్లోకములను ధ్యానించి జ్ఞానులు దానిని మఱువకుండుటకు ధన్యగ్రంథము నొకదానిని మేము మీకుఁ బంపియున్నాము.

30 దావూదునకు సులైమానును బ్రసాదించితిమి. అతఁడు దేవుని వైపు దిరుగుట కిచ్చగలిగి మంచినేవకుండయ్యెను.

దీనిని జ్ఞాపకముంచుకొనుము. అతిజవాశ్యము లాతనియెదుటికిఁ దేఁ బడినప్పుడు,

అతఁడు "సూర్యుఁడు తమోజవనిక మఱుగున కరుగువఱకును, దేవుని మఱచి యిహలోకవస్తువులయందు ప్రేమనుంచితిని.

వానిని నా యెరుటకుఁ దె" మ్మని వారికాళ్ళను మెడలను తెగనరకనారాభించెను.

వారు గడగడవడకుచు, తప్పించుకొనలేక సమాధులనుండి
లేవడియబడినప్పుడు,

“మేమాతని విశ్వసించుము.” అనునప్పుడు వారిని నీవు
చూచిన బాగుండును. కాని, వారితదూరముగనుండి విశ్వాసము
నెట్లు పరిగ్రహింపఁ గలరు ?

దానిని వారు పూర్వము నిరాకరించిరికదా! ఇచ్చటనుండియే
దూరముగనున్నరహస్యములపై బాణములనేయఁజూచిరికదా ?

వారికిని వారికోరికలకును చాల యెడముండఁగలదు. వారి
పూర్వులుఁగూడ నిట్లే తమ సందేహములలోనే నశించి నప్పు డీరీతి
గనే చేయఁబడినది.

సురా 35-సృష్టికర్త

మక్కా - 45 పద్యములు-5 రుక్కులు.

అధ్యాయము 1.

దయాదాక్షిణ్యమూర్తియగు దేవునిచేర.

స్వర్గమర్త్యముల సృష్టికర్త యగు దేవునికి స్తుతియగుఁ
గాక! రెండు, మూఁడు నాలుగుకూడ జతలతెక్కలుగల దేవతల
నాతఁడు దూతలఁగాఁ బంపును. తాను సృజించినవానికి తనయిష్ట
మైనదానిని చేర్చును! దేవుఁ డన్నిటికిని శక్తుఁడు గదా!

దేవుఁడు మరుష్యునకుఁ జూపఁబోవుకరుణ నెవ్వరు నడ్డుపెట్టఁ
జాలరు. ఆతఁ డడ్డగించినదాని నెవ్వఁడు నీయఁజాలఁడు. ఆతఁడు శక్తి
మంతుఁడు. బుద్ధుఁడు!

జనులారా ! దేవుడు మీకుఁజూపిన యనుగ్రహమును స్మరింపుడు. స్వర్గమర్త్యములనుండి మీకుఁగోరిన వస్తువులనిచ్చి మిమ్ము పోషించు దేవునికంటె మఱియొక సృష్టికర్తగలఁడా ? అతఁడుతప్ప వేఱుదేవుడు లేఁడు ! అయిన నాతనినుండి మఱలియుండెదరే ?

వారు నిన్ను కృత్రిముఁ డనవచ్చును. కాని, నీకుఁ బూర్వము వచ్చినవారిని, గూడ వారిట్లే యనిరి. అయినను నన్నివస్తువులును దేవునియొద్దకే మఱలిపోవును.

జనులారా ! దేవుఁ డిచ్చినమాట సత్యము ; కావున పస్త్రత జీవనముఁజూచి మోసపోకుఁడు. మోసగాఁడగు సైతాను మిమ్ము దేవునిఁగూర్చి మోసగింప నీయకుఁడు.

అవును. సైతానే మీశత్రువు. కావున నతనిని శత్రువుగఁ దలంపుడు. అతని యనుచరు లగ్నిజ్వాలలయందు వసించుట కాతఁడు వారిని పిలుచును.

అభిశ్వాసకులకు ఘోరశిక్ష రానున్నది. కాని, విశ్వాసులై క్రమవర్తనులగు వారికి కరుణయు, గొప్పలాభమును గలుగును.

అధ్యాయము 2.

తనకార్యములు దుష్టములైనను తన్ను తాను మోసపుచ్చుకొని, యవి మంచివే యనుకొనువాఁడును, అన్నికార్యములను క్రమముగఁ జూచికొనువాఁడును, నొక్కరీతి యనుభవమునే పొందుదురా ; దేవుఁడు తన యిష్టమువచ్చినవారిని దారితప్పించి యిష్టమైనవారికి దారిఁజూపును. వారికొఱకు నిట్టూర్పులు విడుచుచు నీయాత్మను వ్యయపఱుచు కొనకుము. దేవునికి వారిసర్వకార్యములును దెలియును.

మేఘములను మీఁదికి విసరివేయఁగల వాయువుల నాతఁడే పంపించును. అప్పుడు మేము నీరులేక చచ్చియున్న భూమిని తిరిగి యుజ్జీవింపఁజేయుటకు వానిని పంపుదుము. రక్షణకూడ నిట్టిదే.

10 ఎవనికైనను గొప్పతనము కావలసినచో నాగొప్పతనము దేవునియొద్దనే యున్నది. మంచిమాట యాతనియొద్దకు చేరును. అతఁడు పుణ్యకార్యమును గొప్పఁగఁ జూచును. కాని, కుట్రలుపన్ను వారికి ఘోరశిక్ష సిద్ధముగ నున్నది. అట్టివారికుట్రల నాతఁడు కొన సాగనీయఁడు.

ఇదిగాక దేవుఁడు విమ్ము తొలుత ధూళినుండియు, పిదప జీవాణువులనుండియు, సృజించి మీకు స్త్రీపురుష భేదములఁ గల్పించెను. ఏయాఁడుదానికిని, గర్భముగాని, ప్రసవముగాని, యతనికి తెలియనిదే కలుగదు. గ్రంథము ప్రకారముతప్ప ముదియునది ముదియదు. మనుష్యుని యాయుర్దాయమునుండి కొంచెమైనను తగ్గిపోదు. నిశ్చయముగా దేవునికిది సులభము.

రెండు సముద్రములును నొకరీతివిగావు. ఒకటి మంచి, తీయని, పానయోగ్యమగు నీటితోను, రెండవది యుప్పు, చేదుగల నీటితోను నిండియున్నవి. ఆయినను రెండింటినుండియు మీరు మంచిచేపలనుపట్టి తిందురు; మీరుధరించుట కాభరణములను తీయుదురు; మీరాతనిచే దయతో మీకుఁజూపఁబడిన వస్తువులను సేకరించికొని కృతజ్ఞులరై యుండుటకు, వానిసీళ్ళపై నావలలోఁ బోవుదురు.

అతఁడు రాత్రిని పగటియందును, పగటిని రాత్రియందును సంక్రమింపఁ జేయును. సూర్యచంద్రులు తమగతులను తప్పకుండు పట్లు కొన్నివిధుల నాతఁ డేర్పఱచెను. ఈతఁడే మీప్రభువగు దేవుఁడు. శక్తియంతయు నాతనిదే. మీరాతనిగాక పిలుచు నితరులకు ఖర్జూరపు గింజలోని తొక్కమీఁదనైనను శక్తిలేదు!

మీరు వారికి మొఱలిడిన వారామొఱల నాలకింపరు. విని నను, మీతోఁ బలుకరు. రక్షణదినమునఁ దమ్ము దేవునితో మీరు కూర్చుటఁగూర్చి యొప్పుకొనరు. సర్వజ్ఞుఁడగు నాతనికంటె బాగుగ నీకెవరు బోధింపఁగలరు?

అధ్యాయము.-3.

జనులారా! మీకు దరివ్రలు. మీకు దేవుడను భిక్షకావలయును. దేవుడు ధనవంతుడు. స్తవనీయుడు !

అతని కిష్టమైనచో మిమ్ము తుడిచివైచి మీస్థానమున క్రొత్త జాతి వారిని చెచ్చిపెట్టును.

ఇది దేవునికి కష్టముకూడ గాదు.

తనభారమునే మోయుచున్నయాత్మ మఱియొకని భారము కూడ మోయఁబోదు. తనభారమును మఱియొకనిచే మోయింపించుమని యేయాత్మయైనను మొఱవెట్టినచో దగ్గఱిబంధువులచే నైనను దానిలో నేభాగమును మోయింపించ వీలులేదు. రహస్యముగఁ దమ ప్రభువునకు భయపడి ప్రార్థన తప్పనివారికి భయసూచనఁదెల్పుము. తన్నుఁ దాఁ బవిత్రమంతునిగఁ జేసికొనువాఁడు తన మేలుకొఱకే యట్లు చేయును. దేవునియొద్దకే తుదకందఱును జేరుట.

గ్రుడ్డివారును దృష్టిగలవారును నొకటిగాదు.

ఇట్లే చీకటియు, వెలుతురును,

నీడయు వేడిగాలియు,

జీవించియున్నవారును, మృతులును నొక్కటిగారు. దేవుడు తనయిచ్చవచ్చినవారిని వినఁజేయును, గాని సమాధులలోనున్నవారిని నీవు వినఁజేయఁజాలవు.

నీవు కేవలము బోధన చేయవలసినదే.

నీకు సత్యమునిచ్చి పంపితిమికదా! సువార్తను భయసూచనను నీవుతీసికొని పోవలయును. ప్రతిజాతివారికిని భయసూచనఁదెల్పుచు నొకఁడు వచ్చియుండెను.

నిన్ను వా రసత్యమతుఁ డనవచ్చును. వాఱిపూర్వులును దమ సందేశములకుఁ గల ప్రమాణములతోను, దివ్యగ్రంథములతోను,

పవిత్ర గ్రంథముతోను; తమయొద్దకువచ్చిన ప్రవక్తల నిట్లె యని యుండిరి.

అప్పుడు నే నవిశ్వాసకులను శిక్షించితిని. నాపగ చాల గొప్పది !

అధ్యాయము-4.

దేవుడు స్వర్గమునుండి జలమునంపుటయు, దానివలన మేము చిత్రవిచిత్రములగు పండ్లను పుట్టించుటయు, పర్వతములపై తెలుపు, ఎఱుపు, కాకినలుపు రంగులుగల దారులుంచుటయు నీకుఁ గనబడ లేదా ?

మనుష్యులు, సరీసృపములు, జంతువులు, నివిగూడ వివిధవర్ణములు గలిగియుండును. జ్ఞానవంతులగు దేవునిసేవకులే యాతనికి భయపడుదురు. దేవుడు శక్తిమంతుఁడు. దాక్షిణ్యమూర్తి !

దైవగ్రంథమును పఠించుచు, ప్రార్థనదప్పక, రహస్యముగను, బహిరంగముగను, మేమొసగిన దానినుండి భిక్షము పెట్టువారును నాశనములేని సరకులను బడయఁగలరగు.

30 దేవుడు వారికిరావలసిన కూలినిచ్చివేయును. తనదయచే వారిని వృద్ధిచేయును. అతఁడు దయాళుఁడు, కృతజ్ఞుఁడు !

గ్రంథమునుగూర్చి మీకు మేము తెలిపినదే సత్యము. అది పూర్వగ్రంథములను స్థిరపఱుచుచున్నది. దేవుడు తన సేవకులను తెలిసికొని చూచుచున్నాఁడు.

ఇదిగాక మేమెంచికొనిన సేవకుల నీగ్రంథమునకు వారసులఁ జేసితిమి. కొందఱు దుష్టకార్యములఁజేసి హాని గలిగించుకొందురు. కొందఱు కీడు మేళకు మధ్యస్థముగాఁ బోవుదురు. దేవుని యను మతిచొప్పునఁ గొందఱు మంచితనముచే మించుదురు. ఇదియే పరమ పుణ్యము !

వారు అమరవనములోఁ బ్రవేశించి బంగారముతోను, ముత్యము లతోను నమర్చిన నగల నలంకరించికొని పట్టుబట్టలఁ గట్టికొందురు.

అచట వారు “మమ్మునుండి దుఃఖము నెడముగనుంచిన దేవునికి స్తుతియగుఁగాక ! దేవుఁడు దయాఘఁడు, కృతజ్ఞుఁడునుగదా !

అచట నతని యనుగ్రహముచే శాశ్వతమగు గృహమందు మమ్ము వసింపఁజేయును. అచట మాకేకష్టముగాని, యలసటగాని కలుగనేరదు ” అందురు.

అవిశ్వాసులకు నరకాగ్నియే ప్రాప్తము. వారుచచ్చుటకు వీలు లేదు. వారిబాధ యించుకైనను తగ్గింపబడదు. అవిశ్వాసుల కందఱ క్షదియే మేమిచ్చు బహుమానము.

అచట వారు “మ మ్మిచటినుండి తీసికొనిపోమ్ము. ప్రభువా ! ఇతముందు క్రమముగ నడచుకొందుము. పూర్వమువలె సంచరింపము” అని మొఱివిడుదురు. “భయసూచనఁ గొనువారు ప్రస్తుతజీవితమునందే కొనవలయుననికదా మీయాయుష్కాలమును వృద్ధిచేసి తిమి ? మీయొద్దకు బోధకుఁడు వచ్చెనే ! “అయిన దీనిని రుచిచూడుఁడు.” అన్యాయవంతులకు రక్షకుఁడుండఁబోఁడు.

అధ్యాయము.-5

స్వర్గమర్త్యములందలి రహస్యములు దేవునికి యథార్థముగాఁ దెలియును. హృదయములోని రహస్యములుగూడ నతనికిఁదెలియును.

అతఁడు భూమిపైఁ దనప్రతినిధుల నేర్పఱిచియున్నాఁడు. నమ్మనివారిని తమ యవిశ్వాసమే కొట్టివేయును. వారి యవిశ్వాస మట్లు వృద్ధియగుచునే యుండును. వారిని వారి ప్రభువు ద్వేషించును. నమ్మనివారి యవిశ్వాసము వారినరక బాధను హెచ్చుచేయుచునే యుండును !

40 దేవునిగాక మీరుపిలుచు నితరులగూర్చి యేమనుకొను చున్నాము ? వారు భూమిలో నెంతభాగమును సృజించినారో నాకుఁ జూపుము. వారుస్వర్గములో నేపాటియైన సృజించియుండిరా ? వారికి పిలుపు రాఁగలదనిచెప్పు గ్రంథమును వారికి మేముపంపితిమా ? లేదు. దుష్టులొకరికొకరు మోసము చేయనే యెంతురు.

స్వర్గమర్త్యములు కదలిపోకుండ దేవుఁడు వానిని గట్టిగఁబట్టు కొని యుంచును. అవి కదలిపోవునప్పుడు వానిని పట్టియుంచు వాఁ డాతఁడుతప్ప మఱియొకఁడు లేఁడు. అతఁడు దయాదాక్షిణ్యమూర్తి!

వారియొద్దకొక బోధకుఁడువచ్చినచో తక్కిన జాతులవారికంటె తామే రక్షణ పొందఁగలమని వారు ఘోరప్రమాణము చేయుదురు. కాని, వారియొద్ద కాబోధకుఁడు వచ్చినంతనే వారు మఱింత యెడఁబడి పోయిరి.

భూమిపై వారికుండు గర్విమును, వారుచేయు కుట్రయు హెచ్చుగ నుండెను ! కాని, కుట్రపన్నువారు తామే యందు తగు ల్కొందురు. అయిన వారు తమపూర్వులకు దేవుఁడు చేసినదానిని గాక మఱియొకదానిని జేతురేల ? దేవుని విధానమునం దేమార్పును నుండఁబోదు. అవును. దేవునిమార్గమునం దనుక్షణమును మార్పులు కానరావు.

పూర్వులు తమకంటె బలవంతులైనను, వారికేమిగతిపట్టెనో, దేశసంచారముఁజేసి వారెన్నడును గనుఁగొనలేదా ? స్వర్గమర్త్య ములయందేదియు, దేవునివిధానమును తప్పింపఁజాలదు. అతఁడు సర్వ జ్ఞుఁడు ; సర్వశక్తుఁడు.

ఇదిగాక, మనుష్యులకుఁ దగినట్లు దేవుఁడు శిక్షింపనెంచినచో నాతఁడు భూమిపై నొక సరీసృపమునైన నుండనీయఁడు ! కాని, నియమితకాలమువఱకును వారికాతఁడు విశ్రాంతి నిచ్చియున్నాఁడు.

సేవకులకు కాలమువచ్చునప్పుడు దేవుడు వారినొకకంటఁ జూచుచునే యుండును.

సురా-36 యాసీక్ష.

మక్కా-83 పద్యములు-5 రుక్కులు.

అధ్యాయము-1.

దయాదాక్షిణ్యమూర్తియగు దేవునిపేర.

యాసీక్ష

కురానునాన!

నీవు క్రమమార్గమున వచ్చిన

దూతలలోనివాడవు.

తమ తాతముత్తాతలకు భయసూచన లేకుండుటచే నిర్లక్ష్యముగా వెఱిగిన ప్రజలకు సూచన నిచ్చుటకై

శక్తిమంతుఁడును, దయానిధియు, ప్రసాదించిన దివ్యజ్ఞానమిది వారిలో చాలమందికి మేమిచ్చు శిక్ష న్యాయమైనది. కావున వారు దానిని నమ్మరు.

వారిగడ్డములవలన వ్రేలాడు శృంఖలములను వారిమెడలపై వైచి తలలు మీఁదికెత్తుకొని తిరుగునట్లు చేసితిమి.

వారికి ముందువెనుకల పెద్దగట్లనుపోసి కన్నులు కనబడకుండు నట్లు ముసుగులు కప్పితిమి.

10 వారిని భయపెట్టినను పెట్టకున్నను నొక్కటే. వారునమ్మరు.

ఈసూచనను గుర్తించి రహస్యముగ దయాపరుడగు దేవునికి

భయపడువానికే యీసూచననిమ్ము. అతనినే క్షమాపణవాక్యముల తోడను బహుమానమును నాశతోడను సంతోషపెట్టుము.

నిశ్చయముగా చచ్చినవారిని తొందరపెట్టి వారు ముందుగాఁ దమకు పుష్కలనిన కర్మలను, వారు విడిచిపెట్టిన మంచికర్మల జాడలను మేమే వ్రాసిపెట్టియుంచుము. ప్రతివిషయమును స్పష్టవిధిగ్రంథము నందు లిఖించియేయున్నాము.

అధ్యాయము-2

దూతలువచ్చి చేరిన పురమునందలి ప్రజల యుదాహరణము వారికిఁజూపుము.

మేము వారియొద్ద కిద్దఱును బాపఁగా వారు వారినసత్యవాదులుగాఁ బరిగణించిరి. కావున, వారికి సహాయునిగా మూఁడవవానిని బాపితిమి. వారు “ మేము దేవుఁడుపంపిన దూతలము. ”

అనగా నాప్రజలును, “మీరును మా యట్టిమనుష్యులే. దయానిధియగు దేవుఁడు దేనినైనను బంపియుండలేడు. మీరు కేవల మసత్యము లాడుచున్నారు ” అనిరి.

వారును “మేము మీయొద్దకుఁ బాపఁబడితిమని మాప్రభువు నకు నిశ్చయముగాఁ దెలియును.

మీకొక స్పష్టవార్త తెలుపుటయే మావిధి ” యన

వారును “ శకునములంబట్టిచూడ మీవలన మాకు కీడగునట్లు తోచుచున్నది. మీయుద్యమమును మీరు మాననిచో మిమ్ము రాళ్లువినరి చంపెదము మమ్మునుండి మీకు ఘోరశిక్ష కలుగఁ గలదు ” అనిరి.

వారు “ మీయపశకునఫలము మీయొద్దనే యున్నది. మీరు భయసూచనగొనరా ? మీరు దారి తప్పుచున్నారు. ”

20 అనుచున్నంతలో పురముకొననుండి యొకఁడు పరుగుపరుగున వచ్చి “నా ప్రజలారా! దూతల ననుసరింపుఁడు.

వీరు మిమ్ము బహుమానము లడుగలేను. వీరు క్రమరక్షణ నొందియున్నారు. కావున, వారిమాట వినుఁడు,

కాండము. 23.

నన్నుస్మజించి తుదకు తనయొద్దకు రప్పించికొనఁగలుగు నాతని నే యేల యారాధింపఁగూడదు ?

ఆతఁడుగాక యితర దైవములను నేను చేకొందునా ! దయానిధి యగు దేవునికి నన్ను శిక్షించుటయే యిష్టమైనయెడల వారిమాధ్యస్థము నన్నెట్లు రక్షింపఁగలదు ? వారు నన్నెట్లు విడిపింపఁగలరు :

కావున నేను నిశ్చయముగా తప్పుత్రోవలో నున్నాను.

సీప్రభువును నేను నమ్ముచున్నాను. కనుక నామాట వినుఁడు” అనెను.

ఆతనికి స్వర్గప్రవేశ మనుగ్రహింపఁబడెను.

ఆతఁడును “ఓహో! దేవుఁడు నాయెడల నెంత యుదారవంతుఁడుగనున్నాఁడో, నన్నెట్లు గౌరవించియున్నాఁడో, వానికి దెలిసిన నెంతబాగుండును.” అనుకొనెను.

ఆతఁడు మృతినొందినపిదపనే సైన్యమునుగాని, తరువాతనే దేవతలనుగాని, మేము పంపియుండలేదు.

జిబ్రీలొక్కసారి చప్పుటులు చఱచినంతనే వారు నాశనమైరి. అహో! నాకింకరు లెంతటి దుఃఖభారపీడితులైయున్నారు ? వారి

యొద్దకువచ్చిన ప్రవక్తలనందఱను వారు నిరసించి నవ్వుచున్నారు.
 వారికిపూర్వ మెన్ని తరములవారిని మేము నశింపజేసితిమో
 వారు చూడలేదా ?

వారందఱును కృత్రిమదేవతలయొద్దకుఁబోక నాయొద్ద కే యొక్క
 గుంపుగాఁ దీసికొనిరాఁబడుదురు.

అధ్యాయము.—3.

ఇదిగాక మృతమృత్తికయే వారికి సూచన. వానిని త్వరపెట్టి
 యందుండి ధాన్యముఁబుట్టింప వారు దానిని భుజింతురు.

అందు ఖర్జూర ద్రాక్షవనములను బుట్టించి దానినుండి యూఁ
 టలు బయలు వెడలునట్లు చేసెదము.

వా రాఫలములను, తమస్వకాయకష్టఫలమును ననుభవించుదురు.
 ఇట్లయినను వారు కృతజ్ఞులు కానేరరు.

భూమియం దుదయమంసు వస్తువులందును, మనుష్యులయం
 దును, వారికి గోచరింపని యితరవస్తువులందును, పుంస్త్రీవిభాగము
 చేయు నాతనికి జయమగుగాక!

రాత్రిగూడ వారికొక సూచనయే. దానినుండి పగటిని తీసి
 వేసినంతనే వా రంధకారమున మునిగియుండురు.

సూర్యుఁడు తన విశ్రమస్థలమున కేఁగును. ఇది శక్తిమంతుఁ
 డును, జ్ఞానియునగు నాతనియూజ్ఞ.

చంద్రునకును, నదిముదిసిచంగిన ఖర్జూరతరు శాఖవలె నగువఱ
 కును, కొన్నిస్థానముల నేర్పఱచియున్నాము.

40 సూర్యుఁడు చంద్రునికంటె ముందు పోఁజాలడు. రాత్రియు
 పగటికంటె ముందు పోఁజాలదు. అవి తమ నిర్ణీతస్థానములో సంచ
 రించుచుండును.

వారిసంతతులవారిని సంపూర్ణ భారవహమగు నావలో మోచి కొనిపోవుటయు వారికొకసూచనయే.

వా రెక్కుటకు నుహునావవంటి నావలనే మేమునిర్మించి వారి కిచ్చియున్నాము.

మాయిష్టమైనచో వారిని నీటముంచి చంపివైచెదము. వారి కెవ్వరును సహాయపడఁ జాలరు.

మాకు దయపుట్టినచో వారిని రక్షింతుము. అట్టివారు మఱి కొంతకాలము సౌఖ్యముల ననుభవింపఁగలరు.

“మీకాతనిదయ కావలసినచో మీకు ముందువెనుకలనున్న దానికై భయపడుఁ” డని యంటిమి.

కాని నీప్రభువునుండి వారి కెన్నిసూచనలను నీవు తెచ్చినను వారు వానిని పాటిసేయరు.

దేవుఁడు మీకనుగ్రహించినదానిలోనే కొంత భిక్షుపెట్టుటకు వినియోగింపుఁడని మేము వారికి చెప్పనప్పుడు నమ్మకములేనివారు, “దేవునికష్టమైనచో నాతఁడే యాతని కాహారమిడును. నీవిట్లు మాకు చెప్పట తప్ప

నీవు పలుకునదే సత్యమైనచో, ఆవచ్చున దెప్పుడువచ్చును?” అని యడుగుదురు.

వారాయొంటిమ్రోతకై యెదురుచూచుచున్నారు. వారిట్లు వివాదములు చేసికొనుచుండఁగనే యది వారిని జెనకఁగలదు.

50 అప్పుడు వారు తమద్రవ్యమును నొరుల కొప్పుఁజెప్పటకుఁగాని, తమకుటుంబముల నొకసారి చూచుటకుఁగాని సమర్థులు కాఁజాలరు.

అధ్యాయము-4.

బూరామ్రోత వినఁబడినంతనే తమసమాధులనుండి వారు తమ ప్రభువులయొద్దకుఁబోవఁ ద్వరపడుదురు.

వారు “అయ్యో! మాశయనాగారమునుండి మమ్మెవరు లేపినారు. దయానిధియగు దేవుడు మాకిచ్చెదనన్న దిదియే. ప్రవక్తలు సత్యమునే పల్కి” నారని యందురు.

బక్కమోతయైనంతనే యందఱును యాయోద్ధకుఁ జేరఁగలరు.

అదినమున నేయాత్మకును సన్ధ్యాయము జరుగదు. వారివారి పుణ్యకర్మల ప్రకారముతప్ప మఱియొక రీతిగా బహుమానమును దొరకదు.

కాని, యాదినమున స్వర్గవాసులు తనుతమకార్యముల సత్యానందముతోఁ జేసికొనుచు,

తరుచ్చాయలలో పెండ్లిపఱపులపైఁ దామును, దమకామినులును విశ్రాంతినొందియుందురు.

అచట వారికిఁ బండ్లును, వారు కోరికొను సర్వమును దొరకును.

దయానిధియగు వారిప్రభువు వారికి స్వస్తివాక్యమును బఠించుచుండును.

“పాపులారా! మీరీదినమును విడఁబడియుండుఁడు.

60 ఆదాముపుత్తులారా! మీకు “సైతాను గర్భశత్రువు. ఆతనిఁ బూజింపకుఁడు.

నన్నుఁ బూజించుటయే క్రమమగు మార్గ” మని మేమాజ్జా పించియుండలేదా?

కాని యిప్పుడతఁడు మీలోఁ జాలమందిని తప్పుద్రోవఁబెట్టి యున్నాఁడు. అది మీకుఁ దెలియలేదా?

మీరు భయపడవలసినదని చెప్పిన సరకమిదియే.

దానిని మీరు నమ్మలేదు కావున దానివేడిమిని నేఁడు మీ రనుభవింపుఁడు.”

ఆదినమున వారినోళ్ళను మూసెదము. కాని వారిచేతులును కాళ్ళును, తాముచేసిన పనులఁగూర్చి చెప్పివేయగలవు

మాకిష్టమైనయెడల వారికన్నులనుగూడ దీసివైచెదము ; అప్పుడును వారొకరొకరితో పంతుములాడుచుఁ దమనుష్ఠానమునఁ బరువులెత్తుదురు. వారికి దృష్టియెక్కడిది ?

మాకిష్టమయినయెడల వారిరూపములనుమార్చివైచి ముందుకుఁ గాని, వెనుకకుఁగాని కదలలేకుండునట్లు చేసెదము.

అధ్యాయము—5.

వానికాయువ్యమునిచ్చుచు ముసలితనమున నడుమువంగునట్లు చేసెదము. వారికి బోధపడలేదా ?

ముహమ్మదునకు మేము కవిత్వము నేర్పలేదు. అది యాతనికిఁ గారవహేతువుకాదు. ఈగ్రంథమే భయసూచన; ఇదియే కురాను.

70 ఇది బ్రతికియున్నవారిని భయ పెట్టును; అవిశ్వాసకులకు సరియైనతీర్పు చెప్పను.

మీచేతులతో నిర్మించినవానితో మీరు ప్రభువులైయున్న జంతువులును, వారికి మేము వశపఱచిన మఱికొన్ని వస్తువులును, నున్నవని వారికిఁ దెలియదా ?

వానిలోకొన్ని వారికివాహనములు, కొన్ని యాహారపదార్థములు.

అవి మిక్కిలి యుపయోగకరములై యుండును. వానినుండి వివిధపానీయములు పుట్టును.

ఇట్టియుపకారముఁబొందియు వారు సత్యదేవునిఁ బరిత్యజించి తమసహాయముకొఱ కితరదైవముల నాశ్రయించి యున్నారు.

కాని, వారికి సహాయపడఁ సమర్థలేదు. ఐనను ననేకులు వారికి సేవకులై యున్నారు.

వారిమాటలవలన నీవు దుఃఖించకుము. వారు దాచినదానిని బైట బెట్టుదానినిగూడ మేమెఱుగుదుము.

మనుష్యుని మిలమిలలాడు మెత్తని పురుగులతో నిర్మించితిమని యాతనికిఁ దెలియదా? అయినను నాతఁడు హేళనచేయుచున్నాఁడే!

అతఁడు మాతో వాదములకుదిగి తనసృష్టినిగూర్చి మఱచియున్నాఁడు. “ఎముకలు క్రుళ్ళినపిదప వానికి జీవము నెవఁడు పోయఁగలఁడు?” అని యాతఁడు ప్రశ్నించును.

వానితో “అతఁడు సకలసృష్టియందును కుశలుఁడు. మొదటఁ బ్రాణమునీయఁగలిగినవాఁడు తరువాత నీయఁజాలఁడా?

80 పచ్చనిచెట్టునుండి యాతఁ డగ్నిని బుట్టించ నీవు దానితో మంటచేసికొందువుగాదా!

ఏమి! స్వర్గమర్త్యములను సృజింపఁగలిగినవాఁడు మీవంటివారిని సృజింపజాలఁడా? నిజముగా నాతఁడు సృష్టియందు నిపుణుఁడు.

ఆతని కేదైన బుద్ధిపుట్టినప్పుడు “కమ్ము” అని యాజ్ఞాపించినంతనే యది అగును.

సర్వవస్తువులపైనను నధికారముగలయాతఁడు ధన్యుడగును గాక! ఆయనయొద్దకే మీరందఱును తిరిగి తేఱబడుదురు.

సురా 37-అంతరువులు.

మక్కా-182 పద్యములు-5 రుక్కులు.

అధ్యాయము. 1.

దయాదాక్షిణ్యమూర్తియగు దేవునిపేర.

సంకీర్తనగీతములకొఱకు బారులుగట్టి యున్న దేవతలయాన !

పిశాచములం ద్రోలువారియాన,

భయసూచనగా కురానును బఠించువారియాన.

నిజముగా స్వర్గమర్త్యములకును, అ రెండిటికిని మధ్యనున్న
దానికిని సధినాథుఁడును, ప్రార్థిక్కునకు

ప్రభువును నగు దేవుఁ డొక్కఁడే.

క్రిందిస్వర్గము నుడుగణాలొకృతముగాఁ జేసితిమి.

ఈ నక్షత్రమువలనఁ బ్రతిదుర్మార్గపిశాచమును నుచ్చస్థాన
మున జరుగుచున్నదానిని వినఁజాలదు.

అ ట్లించుకైన వినఁబ్రయత్నించెనేని నగ్నిజ్వాల యొక టూతని
వెంబడించుచుండును.

ఆతనిఁజుట్టుముట్టి మేము పాఠఁద్రోలుచుందుము. అట్టివారిని
శాశ్వత నరకాగ్నియందు వ్రేగఁ జేయుచుండుండు.

10 ఎవ్వఁడైన నొక్క మాట నపహరించినచో ముండుచున్న
యగ్నిజ్వాల వానిని వెంబడించును.

అయిన వారా దేవతలా బలవత్తములని మక్కావాసుల
నడుగుము. నిజముగా మేము వారిని తుచ్చస్మృతికతో నిర్మించితిమి.

కాని, నీవాశ్చర్యపడుచుండ వారు హేళనచేయుచుండురు.

వారికి భయసూచననిచ్చినను వా రాసూచనను గ్రహింపరు.
వారొక భయసూచనం జూచి వెక్కిరించుచు,

“ఇది కేవల మింద్రజాలము,

ఏమి, మేము ధూళియు నెముకలు నైనపిదప,

మా చచ్చిన తాతలతోఁగూడ పునర్జీవితలమగుదుమా ” అని
యందురు.

“అవును ! మీ రవమానముచేఁ గప్పబడుదు” రని వారితోఁ
బల్కుము.

ఒక్కటే మోత్ర వివరబడును. దానిని వినినవెంటనే వారు తమ
చుట్టు,

20 “ఓహో ! మేము దుఃఖభాజనులము ! ఇదియే శిక్షాదినము !

మీ రన్యతదినమని వచించిన తీర్పుదిన మిదియే ” యని
యందురు.

అధ్యాయము 2.

అన్యాయవర్తులను, వారి సహాయకులను, సత్యదేవుఁడుగాక
వా రారాధించిన యితర దేవతలను నొకచోఁ జేర్చి,

నరకమార్గమున వారిని దోడ్కొనిపోము.

వారిని ముందుపెట్టఁగా వారు,

“ ఏల మీ రొండారులకు సహాయపడరు ? ” అని ప్రశ్నింపఁ
బడుదురు.

ఆదినమునమాత్రము వా రందఱుచు దేవునికి నమ్రులై

ఒకరినొకరు నిందించుకొనుచు,

“ ఏమిరా ! యపశకునముగా నా వెంటబడితివేల ? ” యని
యనుకొనుచుందురు.

కాని, వారికి ప్రతివచనముగా “ అట్లుకాదు. నమ్మనివారలు మిారే.

30 మాకు నీపై నేమియు నధికారములేదు. మీ జాతివారందఱు నుత్పథగాములు.

కావున మా ప్రభువు మీకు విధించిన శిక్ష న్యాయమైనదియే. మనము దాని ననుభవించియేతీరవలెను.

మేము త్రోవఁ దప్పితిమి కావున మిమ్ములనుగూడ త్రోవఁ దప్పించితిమి” అను మాటలను విన్నారు.

కావున, వా రాదినమునఁగలుగు శిక్షను పంచికొనఁగలరు.

నిశ్చయము ! దుష్టుల నిట్లే శిక్షింతుము.

మేము వారితో “దేవుఁడుతప్పమఱియొకదేవుఁడు లేఁ”డని చెప్పఁగా వారు గర్వితులై,

“ అయినను మే మొక వెఱ్ఱికవీశ్వరునికొఱకు మా దేవతలను విడిచిపెట్టవలయునా ?” యనిరి కావుననే, వారి కిట్టి శిక్షను మేము విధించుచున్నాము.

నిజముగా నాతఁడు వచ్చి, పూర్వము పంపఁబడినవారి నాకృతములను సిరపఱుచును.

నిశ్చయముగా మీ రా బాధాయుతముగు శిక్ష నాస్వాదింప వలయును.

దేవుని హృదయపూర్వకముగా ననుసరించు కింకరులుతప్ప,

40 ఇతరులు తాము చేయు కర్మలఁబట్టి ఫలముల నందగలరు.

వారికి పండ్లతో విందు చేయఁబడును.

వా రానందారామములలో,

శయ్యలపై నొకరికొకరెదురుగాఁ బరుండియుండ,

గౌరవింపఁబడుదురు.

శుక్లవర్ణమై, రుచికరమైన,
 నదీజలమును వారు పాత్రలోఁ బోసికొని త్రొంగగలరు.
 దానివలన వారికి మొగము మొత్తదు. మైకము గ్రమ్మదు.
 వారిలో ముగ్ధక్షణలగు విశాలనేత్రలు
 ఉప్పిపక్షి గ్రుడ్డువలె మనోహరలు నగు వారితోఁ గలసి
 యుందురు.

50 వారిలో వా రొకరిని ప్రశ్నలడుగుకొనుచుండురు.

అం దొకఁడు, “నాకుఁ గూర్చు మిత్రుఁ డొకఁడు గలఁడు.
 అతఁడు ‘నీవు దానిని నమ్ముదువా?’

ఏమి, మనము చచ్చి, ధూళియు నెముకలును నైనపిదప మనలఁ
 బగీక్షించువా రుండురా?” యని యడుగుచు,

తనచుట్టుపట్లవారితో ‘మీరు చూచితిరా’ యని యడిగి
 నంతనే,

అతఁ డాతనిని సరకమధ్యమునఁ గనుఁగొనును.

అప్పు డతఁ డాతనితో “దేవునియాన ! నీవు నన్ను నశింపఁజేసి
 యున్నావు.

నా ప్రభునియనుగ్రహము లేకుండినచో నేను నిజముగా బాధ
 పడవలసినవారిలోఁ చేరియుండు” ననుము.

ధన్యాత్ములగువారు “మేము చనిపోమా?”

మొదటిచావుకంటె వేఱు చావున్నదా? మేము బాధలను
 తప్పించుకొంటిమా” యని యడుగుదురు.

60 నిజముగా నిదియే మహానందము.

ఇట్టిదానికొకటి పాటుపడువారు పాటుపడవలయును.

ఇది మంచియాహారమా? ఎజ్ జకూప్ అను చెట్టుఫలము
 మంచియాహారమా ?

నిజముగా దుష్టులు దానినిగూర్చి వివాదములు పెంచుకొనుటకే
దానిని సృష్టించితిమి.

ఆ చెట్టు నరకము నడుగుభాగమునుండి పుట్టుచున్నది.

దానిపండ్లు సై తానుల తలకాయలవలె నుండును.

ఇదిగో, పాపులు దానిఫలములను తిని కడుపులు నింపుకొన్న
పిదప,

దానిపై సలసల మఱుగుచున్న నీటిని త్రాగవలయును.

తరువాత వారు నరకమునకుఁ బోవలయును.

వారు తమ పెద్దలు తప్పుత్రోవను బోవుటను జూచి.

70 తామును వారిమార్గమునే యనుగమించి.

వారికిఁ బూర్వముఁగూడ నెందఱనో భయనూచనలఁ దెల్పు
టకుఁబంపినను,

వారి పూర్వులును తప్పుత్రోవనే పట్టిరి.

కాని, దేవునికింకరులకుఁ దప్ప,

భయనూచననుగొన్న యితరుల కేమికలిగెనో చూడుడు ?

అధ్యాయము-3.

పూర్వము నుహు మమ్ము పిలిచెను. మేము వెంటనే యాతని
మొఱ విని,

అతనిని, అతనికుటుంబమును, గొప్ప యాపదనుండి తప్పించి,

ఆతని సంతాన మాతని యసంతరమును బ్రతికియుండునట్లు
చేసి,

అతనికిని, అతని సంతతికిని,

“ప్రపంచము లన్నిటియందును, నుహూకు శాంతియగుఁగాక !”
యను నాశీర్వాదమునుఁ బ్రసాదించితిమి.

80 సన్మార్గవర్తులను మే మిట్లు బహూకరింతుము.

అతఁడు మా మందు విశ్వాసముగల కింకరులలో నొకఁడు.

తక్కినవారిని నీట ముంచి చంపితిమి.

నిజముగా నిబ్రాహీమును నట్టివిశ్వాసియే.

సంపూర్ణ విశ్వాసహృదయుఁడే.

అతఁడు తనతండ్రితోడను, తన ప్రజలతోడను “ మీరు దేని నారాధించుచున్నారు ?

ఏకేశ్వరారాధనము చేయక సత్యమార్గమునుబట్టి, బహుదేవతల నేల పూజింతురు ?

ప్రపంచాధినాథుఁ డెట్టివాఁ డని మీ యూహ ” యని పలుకును.

నక్షత్రములవంక దృష్టివల్పుక చూచి,

మఱియు, “ నాకు రోగముగానున్నట్లున్న ” దనఁగా,

90 వా రాతనివిడిచిపోయిరి.

అతఁడును వారి దేవతలయొద్దకుఁ బోయి “ ఏమి ! మీరు తిండి తినరా ?

మీరు మాట్లాడకుండుట కేమయిన రోగ మంకురించినదా ? ” యని యడుగుచు,

వారిపైఁ బోయి తన కుడిచేతితోఁ గొట్టెను.

అంతట నతనిజాతివారు వడివడిగా నాతని సమీపింప,

మిమ్ము దేవుఁడు సృజించియున్నాఁడు.

మీ రీ విగ్రహములను చెక్కియున్నారు. మీరు చెక్కిన బొమ్మనే మీరు పూజింతురా ? ” యని యడుగ,

వారు “ చితి నొకదానినిపేర్చి, జ్వలించుచున్న యగ్నిలో నతని నుంచి కాల్పుఁ ” డని పలికిరి.

నా రాతనిపై కుట్ర పన్నియుందురు గాని, వారిని మేము భంగపఱచితిమి.

ఆతఁడు “ నిజముగా నాకు రక్షణమార్గముఁ జూపఁగల నా ప్రభువు నాశ్రయించుచున్నాను.

100 ప్రభువా ! సన్మార్గవంతుఁడగు నొక కొమారుని నాకుఁ బ్రసాదింపు ” మన,

మే మాతనికి వినయధురీణుఁ డగు బుత్తునిఁ బ్రసాదించితిమి.

ఆతఁడు సంపూర్ణ యశావనుఁ డైనంతనే, ఆతనితండ్రి, “కుమారా! నేను నిన్ను బలియాయవలసియున్నదని కల వచ్చినది. కావున క్రమమైన మార్గము నాలోచింపు ” మన, పుత్తుఁడును “ తండ్రి! నీ కాజ్ఞ యైనట్లు చేయుము. దైవానుగ్రహమువలన, నే నోర్పుఁగలిగి యుండు ” నని యుత్తరమిచ్చినంతనే,

తండ్రియుఁ బుత్రుని దేవునికి బలిగా నర్పింపసమకట్టి బోరగిలఁ బరుండఁబెట్ట,

మేమును “ ఇబ్రాహీమా !

ఇప్పుడు నీవు నీ స్వప్నముప్రకాగము చేసితివి. మాకు తృప్తి యైన ” దంటిమి. ఋజుమార్గవర్తుల నెట్లు బహుకరింతుమో చూచితివా ?

ఇది నిజముగా కఠినశోధనగదా.

కావున నాతనిపుత్రునికి బహులుగా విలువగల బహుమానము నిచ్చి,

ఆతని సంతతివారి నుద్దేశించి,

“ఇబ్రాహీమునకు శాంతియగుఁగాక!” యని యాశీర్వదించితిమి.

110 సత్కర్మానుష్ఠానవరుల కిట్టి బహుమానమునే మే మిత్తుము.

ఆతఁడు విశ్వాసులగు మా కింకరులలో నొకఁడు.

అప్పుడు మే మాతనికి ఋజువర్తియగు 'ఇషాకు' అను ప్రవక్త పుట్టగలడని చెప్పి,

అతనిని ఇషాకును నాశీర్వదించితిమి. వారిసంతతిలోఁ గొందఱు సన్మార్గవర్తులును, మఱికొందఱు తమ శిక్షకొఱకే కేవలపాపులునుగఁ బరిణమించిరి.

అధ్యాయము-4.

మఱియుఁ బూర్వకాలమున మూసా హారూనులకు వరముల నిచ్చి,

వారిని వారిప్రజలనుగూడ గొప్పదుఃఖమునుండి తప్పించి,
వారికి సహాయపడి, విజయులఁజేసి,
వారిద్దఱకుఁ జెఱియొక సద్గ్రంథము నిచ్చి,
ఇద్దఱను మంచిమార్గమునఁ ద్రిప్పి,
వారి సంతతిలో నందఱకును,

120 “మూసా హారూనులకు శాంతియగుఁగాక” యను వరమును బ్రసాదించితిమి.

వా రిద్దఱును విశ్వాసులగు మా కింకరులలోనివారు.

సజ్జనులను మేమిట్లే బహూకరింతుము.

నిజముగా 'ఇల్యాసు' కూడ మాప్రవక్తలలోని వాఁడే.

అతఁడు తనప్రజలతో “మీకు దైవభీతిలేదా ?

'బాల్' (సూర్యుఁడు) అను మీదేవతనారాధించి, యతి నిపు ఁడగు సృష్టికర్తను బరిత్యజించెదరా ?

మీకును మీతాత ముత్తాతలకును, దేవుఁడే ప్రభువు” అని బోధింప,

వా రాతని నసత్యవాదిగాఁ బరిగణించిరి. కావున విశ్వాసులగు దేవునికింకరులుతప్ప,

ఇతరులు శిక్షనొందగలరు.

130 మేమాతని సంతతికొఱకు “ఇల్యాసునకు శాంతియగుఁగాక!”
యని యాశీర్వదించితిమి.

ఆతఁడు విశ్వాసులగు మాకింకరులలో నొకఁడు.

సత్పురుషులను మేమిట్లే సన్మానింతుము.

‘లూట్’ కూడ మాప్రవక్తలలో నొకఁడే.

ఆలస్యము చేసిన యొకవృద్ధస్త్రీనితప్ప,

ఆతనిని, ఆతనికుటుంబమును మేమాపదనండి తప్పించి,

తరువాత తక్కినవారిని నాశనము చేసితిమి.

మీ రుదయమునను, రాత్రియందును, పాడుపడినవారియింద్ల
ప్రక్కనే పోవునప్పుడు.

ఆలోచించుకొనుఁడు.

అధ్యాయము 5.

‘యూనూసు’ కూడ మాప్రవక్తలలో నొకఁడే.

140 ఆతఁడతిభారమగు నావలోనికిబోవ,

అందు చోటు లేకపోవుటచే చీట్లు వేయబడెను.

అందుచేత నతనిని సముద్రములోఁ ద్రోసివైచిరి. ఆతఁడు
నిందాపాత్రుఁడు కావున నొకచేఁప యాతని మ్రొంగివైచెను

కాని, యాతఁడు మమ్ము స్తుతించువారిలోనివాఁడు కాక
పోయినచో,

ఆమత్స్యముననే ప్రళయదినమువఱకును నుండియుండును.

ఆతనిని నిర్మానుష్యమగు తీరమునఁ ద్రోసియుంచి, రోగ
పీడితుఁడేసి,

ఆతనిపై నొకగుమ్మడిపాడు లేచునట్లుకల్పించి,

ఆతనిని లక్షకుపైగా మనుష్యులయొద్ద కంపితిమి.

వారు విశ్వాసులుకావున వారిభోగములు కొంతకాలము సాగు నట్లు చేసితిమి.

కావున మక్కావాసులతో సీత్రభువునకుఁ బుత్తికలును, తమకుఁ బుత్తిలును గలరేమో యడుగుము.

150 దేవతలను స్త్రీలుగా మేము సృజించితిమా? వారు చూచి యున్నారా?

దేవుఁడు సంతానవంతుఁడని చెప్పవాక్యము

వారే కల్పించిన యసత్యముకాదా? వారు కేవల మసృత వాదులు.

అతనికి పుత్తిలకంటెఁ బుత్తిక లిష్టమా?

వారట్లు తలంచుటకుఁ గారణమేమి?

అయిన మీరీ భయసూచనను గ్రహింపరా?

వానికి స్పష్టమగు సాక్ష్యము నీయఁగలరా?

మీరు సత్యవాదులయినచో మీగ్రంథమునుజూపుఁడు?

వారతనికిని, పిశాచములకును బాంధవ్యము గల్పించెదరు. కాని, యాపిశాచములకును నీవిగ్రహారాధకులు దేవునిసాన్నిధ్యమునకు రాఁగలరని తెలిసియేయున్నది.

అతనికి వా రారోపించినదానినుండి దేవుని ప్రభావము దూరముగా నుండుఁగాక!

160 విశ్వాసులగు నాతనికింకరు లట్లు చేయరు.

ఇదిగాక మీరును మీరారాధించువారును,

నరకాగ్నింబడువారినితప్ప,

ఇతరుల నేమాత్రము నుద్బోధింపఁజాలరు,

నిజముగా మాలో ప్రతిపురుషునకును స్థానములు నిర్ణీత ములయియే యున్నవి.

మేము యథాస్థానములందు వరుసగ నిలువబడి,
అతనిసంకీర్తనములఁ జేయుచుందుము.”

ఆయవిశ్వాసకులు,

“మా పూర్వులనుండియు నీయద్భుతము మాకుఁ దెలియఁ
జేయఁబడియుండినచో,

మేమును దేవుని విశ్వాసకింకరులమై యుండియుందుము”
అందురు.

170 కాని, వారు కురానును విశ్వసించరు. తుదకు దానిసత్యమును
వారు గ్రహింపకపోరు.

మాకింకరులగు ప్రవక్తలకు

నిశ్చయముగా సహాయము దొరకుననియు,

మాసైన్యములు వారికి విజయము చేకూర్చఁగలవనియు,
పూర్వకాలమున మేము మాటల పంపితిమి.

కావున కొంతసేపు వారి మార్గమునుండి తొలఁగి,

వారినిఁ జూచుచుండుఁడు. వారు తుదకు తమశిక్షను జూడఁ
గలరు.

అయిన, వారు మాకోపము శీఘ్రముగ వచ్చునట్లు చేసి
కొందురా ?

కాని, యది వారి గృహములకు చేరునప్పటికి భయనూచన
నొందినవారికి దుష్ప్రభాతమై యుండును.

కావున కొంతసేపు వారి మార్గమునుండి తొలఁగి వారిని
చూచుచుండుఁడు.

వారును తుదకు తమ శిక్షను జూడఁగలరు.

180 వా రాతని కారోపించినదానినుండి మహిమాన్వితుఁ డగు
దేవుని ప్రభావము దూరముగా నుండుఁగాక !

అతని ప్రవక్తలకు శాంతి యగుఁగాక ?

ప్రపంచాధినాథుఁడగు దేవుఁడు కీర్తనీయుఁ డగుఁగాక !

సురా-38 సాద్.

మక్కా-88 పద్యములు-5 రుక్కులు.

అధ్యాయము-1.

దయాదాక్షిణ్యమూర్తియగు దేవునిపేర.

సాద్ భయసూచనాపూర్వకమగు కురాను నాన !

అవిశ్వాసకులు గర్విష్టులై నీతో వివాదముచేయుచున్నారు.

వారికిఁబూర్వ మెన్నియో సంతతులవారిని మేము నాశనము చేసియున్నాము. వారు రక్షింపుమని వేఁడికొనినఁగాని, యది తప్పించు కొనుటకు సమయమా ?

వారు తమలోనే యొకఁడు భయసూచనఁగొనుచు వచ్చుటయూ యని యాశ్చర్యపడి “వీఁడైంద్రజాలికుఁడు. అసత్యవాది.

మన దైవములనందఱు తోసివైచి యొక్కఁడే దేవుఁ డని చెప్పుచున్నాఁడు. ఇదివిచిత్రముగదా ?” యందురు.

వారిలో నాయకు లెఁకఁగలుగ నిలువఁబడి “మీరు పొండు. మీదైవములను పరిత్యజింపకుఁడు. ఆతఁడు చేయనెంచినది మీకు గోచరించినయే యున్నది.

మనపూర్వాచారములలో నిట్టిదాని నెన్నఁడైన వినియుం టిమా ? ఇది కేవలము మిథ్యాకల్పనము.

మన యందఱలోనను నాతనికొక్కనికే యాభయసూచక గ్రంథము దిగిపడినదా?" యందురు. అవును! వారు నాపగను రుచి చూచియుండకపోవుటచే నాభయసూచనలను విశ్వసింపకున్నారు.

సర్వశక్తుఁడును, సర్వప్రదాతయు నగు వాని ధనరాసులన్నియు వారిచేతులలోనా యున్నవి. ?

10 స్వర్గమర్త్యములయు, తదంతరాళముయొక్కయు నాధిపత్యము వారిదా? అట్లయిన త్రాళ్ళ నూతగాఁ జేసికొని పై కెగఁబోకు మనుము.

వా రెండఱు కలిసివచ్చినను పాఱఁదోలఁబడుదురు.

వీరికి పూర్వము నుహు, ఆద్ ల చర్మముల నొలిపించిన ఫిరొను వీరల ప్రజలును, వారి జ్యోతిష్కులును, మిథ్యాపురుషులుగాఁ బరిగణించిరి.

సామూదు, లూటుప్రజ లరణ్యవాసులు. వీరు వారికి సహాయులు.

వారు ప్రవక్తల నసత్యవాదు లనుట తప్ప మఱేమియుఁ జేయలేదు. కావున వారికిఁ గలుగఁబోవు శిక్ష న్యాయమైనదే.

అధ్యాయము-2.

ఈమక్కావాసులును నాయొంటి మోఁతకై వేచియున్నారు. దాని నెవ్వరునడ్డగించలేరు.

అయినను వారు "ప్రభువా! ప్రళయదినమునకుఁ బూర్వమే, మాకుఁ గలుగవలసినది రాని" మృని సాహసముతోఁ బలుకుదురు.

వారిమాటల నోర్పుతో వినుచుండుము. బలయుతుఁడై, పశ్చాత్తప్తుఁడై, మావైపుఁ దిరిగినవాడగు మాకింకరుని దావూదును స్మరింపుము.

ఉదయాస్తమములయం దాతనితోఁ గూడఁ బర్వతములు
స్తోత్రములు చేయునట్లు చేసితిమి.

పక్షిగణము లాతనిచుట్టును జేరి, తిరిగితిరిగి యాతనియొద్దకే
యే తెంచుచుండెను.

20 ఆతని రాజ్యమును మేముస్థిరముగ నుండునట్లుచేసి న్యాయ్య
మగు తీర్పుల నిచ్చుట కాతనికి నిర్మల బుద్ధి నిచ్చితిమి.

ముహమ్మదా! ఆతని గదిగోడల నెక్కిన యిద్ద అన్యాయ
వాదులకథను నీవు వింటివా?

వారు దావూదు గృహముఁ బ్రవేశింప నాతనికి భయమగుడు
వారును, “నీవు భయపడవలదు, మే మెదురుకక్షలవారము. మే
మొకరికొకరము హాని చేసికొనియున్నాము. కావున నన్యాయము
చేయక మాయిద్దఱుండును సత్యపరుఁ డెవఁడో యేర్పఱించి
మాకుఁ గ్రామమార్గముఁ జూపుమన,

ఈ నా సహోదరునియొద్ద తొంబదితొమ్మిదిగొఱ్ఱలును, నా
యొద్ద నొకటియు మాత్ర ముండెను. ఆతఁడు దానిని తనయొద్ద
నుంచుమని నన్ను నిర్బంధపెట్టినాఁడు” అనఁగా.

దావూదు “నీ గొఱ్ఱనుగూడ తనవానితో కలుపుకొందునని
యాతఁ డడుగుట యధర్మమే. ఇట్లే స్నేహితులమని పేరుచెప్పి యిత
రుల ధనము నెందఱో యపహరించుచుండును. కాని, విశ్వాసులును,
ఋజుమార్గవర్తులును నట్లుచేయరు. వారు స్వల్పసంఖ్యాకులు” అనుచు
తన్ను మేము శోధించితిమని తెలిసికొని ప్రభువు క్షమాపణ వేడికొని,
పశ్చాత్తప్తుఁడై సాష్టాంగపడి యారాధించెను.

కావున సతని యాపాపమును మేము క్షమించితిమి. అతఁడు
మాయోద్ద గొప్పపదవియందుండి స్వర్గమున మంచి వసతి గలిగి
యుండును.

దావూదా! మేము నిన్ను భూమిపై మాకు ప్రతినిధిగా నియోగించినాము. కావున పారు నిన్ను సత్యపథమునుండి తప్పింపకుండుటకై నీయిష్టము ననుసరింపక మనుష్యులవివాదములను సత్యబుద్ధితోఁ బరిష్కరించుచుండుము. దైవమార్గమును తప్పినవారికి ప్రళయదినమును మఱచియున్నందులకై ఘోరశిక్ష కలుగనున్నది.

అధ్యాయము-3.

స్వర్గమర్త్యములను, తదంతరాళమును సూఱకే మేము సృజించి యుండలేను. కాని, యవిశ్వాసకు లట్లే తలంచుచుండురు. వారి కగ్నివలన దుఃఖము కలుగనున్నది.

విశ్వాసులను, ఋజుమార్గవర్తనులను భూమిపై దాష్ట్యమును ప్రవర్తింపఁ జేయువారివలెనే చూతుమా? భక్తిహీనులను, భక్తిపరులనుగూడ నొకేరీతిగఁ జూతుమనుకొంటివా?

మనుష్యులు దానియందలి శ్లోకములను ధ్యానించి జ్ఞానులు దానిని మఱువకుండుటకు ధన్యగ్రంథము నొకదానిని మేము మీకుఁ బంపియున్నాము.

30 దావూదునకు సులైమానును బ్రసాదించితిమి. అతఁడు దేవుని వైపు దిరుగుట కిచ్చగలిగి మంచిసేవకుండయ్యెను.

దీనిని జ్ఞాపకముంచుకొనుము. అతిజవాశ్యము లాతనియెదుటికిఁ దేఁ బడినప్పుడు,

అతఁడు "సూర్యుఁడు తమోజవనిక మఱుగున కరుగువఱకును, దేవుని మఱచి యిహలోకవస్తువులయందు ప్రేమనుంచితిని.

వానిని నా యెదుటకుఁ దె" మృది వారికాశ్యను మెడలను తెగనరకనారంభించెను.

మేమును సులైమానును శోధించి యాతని సింహాసనముపై నొక పిశాచమును గూర్చుండబెట్ట నతడు మాయొద్దకుఁ బశ్చాత్త ప్నండై వచ్చి,

“ప్రభువా! నీవు సర్వప్రదాతవు. నాకు తప్ప నితరులకు భోగ్యముకాని రాజ్యము ని” మ్మని వేడ,

ఆతనికి వాయువుపై నధికార మొసగితిమి. అదియు నతని యాజ్ఞచోక్షన నతిమందముగా వీచుచు నాతడు పంపినచోటికిఁబోవు చుండెను.

సైతానులును, తాపీపనివాండ్రును, నీట మునుఁగువారును, ఇతరులును, శృంఖలములచే బంధింపబడినవారును నగు వారితో వేర్వేరుగా,

“ఇదియే మా బహుమానము. నీవు ధర్మాత్ముడవుకమ్ము; కాకపోయిన పొమ్ము. దానికి నీవు లెక్కనీయలేకుండువు” అంటిమి.

40 అతనికి మాతోడ నుచ్చస్థానమును, సౌఖ్యవసతియు నిచ్చితిమి.

అధ్యాయము-4.

దీనినిగూడ స్మరింపుము. మా సేవకుఁడగు ‘అయ్యూబు’ తన ప్రభువుతో “సైతాను నాకు రోగమును బాధయు నిచ్చియున్నాఁడన,

మేము “నీకాలితో నేలను తాకుము. అచటఁబుట్టినవారిలోఁ బ్రత్యక్షనము చేసికొని యాశీతలజలములను ద్రావుము” అని,

ఆతనికి కుటుంబమును, మాదయవలన మఱియంతమందిని నిచ్చితిమి. విచక్షణగలవారి కిది యొక సూచన.

అప్పుడు మే మాతనితో “చేత నొక కఱ్ఱఁ బట్టికొందుము. నీయొట్టును తప్పకు” మంటిని. ఆతఁడు నోర్పుకలిగియుండుటను

మేము చూచితిమి, ఆతఁడు చాల మంచిసేవకుఁడు; మా శరణు జొచ్చినవారిలో నొకఁడు.

బలవంతులును, జ్ఞానచతులును, మాకింకరులును నగు ఇబ్రాహీము, ఇసాకు, యాకూబులను స్మరింపుము.

స్వర్గవాసజ్ఞానమును జలముచే వారిని పవిత్రులఁ జేసితిమి.

వారు మాదృష్టికి సన్నార్థవర్తులును, మే మెంచికొనినవారి లోనివారును నై యున్నారు.

ఇస్మాయేలు, అల్యూషా, జల్ఫికీల్, వీ రందఱును న్యాయవంతులు. వీరిని స్మరింపుము.

ఇదియొక సూచన. భక్తులకు నిశ్చయముగా సౌఖ్యవసతి కలుగఁగలదు.

50 వారెల్లపుడును తెఱచియుండు ద్వారముగల యీడెనువనములయందు

శయించి, వివిధఫలములను, పానీయములను ననుభవించుచు, లోలేక్షణలును, సవయస్కలును నగు ముగ్ధకన్యల సహవాసమున నుండురు.

“ఇదియే ప్రళయదినమున మీకు చేకూరఁగల దని మేము చెప్పినది.”

“అవును. ఇదియే మే మీయ నెంచిన బహుమానము. అది యెప్పుడును తప్పదు.”

అది అట్లేకాని, దుష్టప్రవర్తనులకు దుఃఖిగృహము సంప్రాప్తమగును.

అదియే నరకము, అచట వారు దుఃఖిశయ్యపైఁ బరుండి యుండ దహింపఁబడుదురు.

అదియట్లే. వారచట సలసల మఱుగుచున్న నీటిని, నెత్తురును, మఱియు నట్టి యితరవస్తువులను రుచి చూడఁగలరు.

వారిలోని నాయకులకు “వీరే మీ సహచరులు. వీరును నీతో తలక్రిందుగాఁ బడఁగలరు. వారి నెవ్వరు నాహ్వానింపరు. వారగ్నిలో దహింపఁబడుదురు” అను మాటలును వినఁబడును.

60 వారు “మీరుమాత్రమో? మీకుమాత్రము సంతోష పూర్వకాహ్వానముండునా యేమి? ఈదుఃఖిగృహమును మాకొఱకాయ త్రవఱిచిన వారలు మీరలేకదా!” యందురు.

వారి యనుచరులును, “ప్రభువా! మమ్మిందులోనికిఁ దోడ్కొని వచ్చినవీరి కీయగ్ని నినుమడింపుము.”

అనుచు, “మేము కొండఱు మనుష్యులను దుష్టులని నిరసించితిమి. వారచటఁ గానరాఱేమి?”

వారు మా దృష్టిపథమునుండి తప్పిపోయిరా యేమి?” అని యందురు.

నిశ్చయముగా నగ్నియందు వారిట్లు వివాదముపడుట సత్యము.

అధ్యాయము-5.

వారితో “భయసూచనఁదెలుపుట మాత్రమే నాపని. అద్వితీయుఁడు, ననంతశక్తుఁడు.

స్వర్గమర్త్య తదంతరాళముల కధినాథుఁడు, ననంతసత్త్వఁడు, క్షమాపరుఁడు, నగు దేవుఁడు తప్ప మఱియొకదేవుఁడు లేఁడు.

ఇది చాలవిశ్వసనీయమగు వార్త.

దానిని మీరు వినకున్నారు.

దేవనాయకులలో జరిగినవివాదము నాకుఁ దెలియదు.

70 నేను బహిరంగబోధకుడను గావున నాకది తెలుపబడినది. సీత్రభువు దేవతలతో “మనుష్యుని బంకమట్టితో సృజించి, ఆతనియందు నాప్రాణముంచినంతనే మీరు మోకాళ్ళపైఁ బడి యాతని నారాధింపుఁ” డన,

వారందఱు నొక్కమాటుగా సాష్టాంగపడిరి.

కాని, ఇట్లీసీమాత్ర మట్లుచేయక గర్విష్టియు, నవిశ్వాసీయు నయ్యెను.

దేవుఁ డాతనితో “ఇట్లీసా! నేను నాచేతులతో నిర్మించిన వాని కేల సాష్టాంగపడితివి కావు ?

నీవు గర్వపూరితుఁడవైతివా? లేక బహుపుణ్యవంతుఁడవా?” యని యడుగ,

ఆతఁడు “నే నాతనికంటె నుత్తముడను. న న్నన్నితోడను, నాతని మట్టితోడను గదా నీవు నిర్మించితివి” అనెను.

దేవుఁడును, “నీవు నాసమక్షమునుండి పోమ్ము. నీవు శప్తుఁడవైతివి.

ప్రళయదినమువఱకును నీశాపము నిన్నంటియుండఁగలదు.” అనఁగా

80 ఆతఁడు “ప్రభువా! రక్షణదినమువఱకును, నాకు గడు విమ్ము” అని వేడికొనెను.

దేవుఁడు కరుణించి “సరే! నిర్ణీతదినమువఱకును, గడువుగలవారిలో నీవొకఁడవు కాఁగల” వని యనుగ్రహింప, ఆతఁడు “నిన్ను నిర్మలహృదయులై సేవించువారిని దప్పు, తక్కినయందఱను నేను తప్పుత్రోవను బెట్ట నీశక్తియానఁ బ్రమాణము చేయుచున్నాను”

అనఁగా దేవుఁడు “ఇది సత్యము. నేను సత్యమును బలుకు

చున్నాను. నిన్నునుండియే నేను నరకమును నింపెదను. నిన్ననుసరించువారి నందఱను నందుత్రోసెదను ” అనెను.

“ దీనికి బదులుగ నాకేమియు నీయనక్కఱలేదు. నాకు మీ పనులతో జోక్యము లేదు.

సత్యముగా నీ కురాను సర్వజీవులకును భయసూచనయై యున్నది.

కొలఁదికాలములో మీకు దానివార్త తెలియఁగలదు ” అని చెప్పుము.

సురా--39 సేనలు.

మక్కా 75-పద్యములు-8 రుక్కులు.

అధ్యాయము-1.

దయాదాక్షిణ్యమూర్తియగు దేవునిపేర.

బలవంతుఁడు, బుద్ధిమంతుఁడు నగు దేవునినుండికలిగిన గ్రంథావతరణము !

మేము నీకు సత్యముతోఁబాటు గ్రంథమును బంపియున్నాము. కావున దేవునిసేవించి, నిష్కపటివై పూజింపుము.

నిష్కాపట్యమగుపూజ దేవుని కర్పింపవచ్చియున్నావు కావా ? “వారు మమ్ము దేవునిదరికిఁ దీసికొనిపోవుదురనియే వారిని మేము సేవించు ” మనుచు దేవునిఁగాక యితరులను బ్రభువులుగాఁ జేకొనిన వారికిని, విశ్వాసులకును భేదకారణమును దేవుఁడు తీర్చఁగలఁడు.

అసత్యవంతుఁడు భక్తిహీనుఁడునగు వానికి దేవుఁడు దారిఁజూపఁడు గదా !

దేవునికిఁ బుత్తుఁడే కావలసియున్న యెడలఁ దనసృష్టినుండి యెవ్వనినైన నతఁ డెంచికొనియుండును. అతనికి స్తుతులగుఁ గాక ! అద్వితీయుఁడు, సర్వశక్తుఁడునగు వాఁడు దేవుఁడే.

స్వర్గమర్త్యములను సత్యముగ సృజించినవాఁడు నాతఁడే. పగటివెనుక రాత్రిని, రాత్రివెనుకఁ బగటిని తెప్పించువాఁడు నాతఁడే. సూర్యచంద్రుల నాతఁడే నిర్ణీతసలములఁ జేరఁజేయును. అతఁడు శక్తిమంతుఁడును దయాభుఁడును గాఁడా ?

తొలుత నొకపురుషుని సృజించి యాతనినుండియే భార్యను గల్పించి, నాయిరువురనుండియే మిమ్ముదఱను నాతఁడు సృజించెను. పశువులలో మీకు నాల్గుజతలఁ బంచెను. సృష్టివైసృష్టిచేసి త్రివిధములగు చీఱటిలో మీతల్లుల గర్భములనుండి మిమ్ము సృజించినాఁడు. మీప్రభువగు దేవుఁ డాతఁడే, రాజ్య మతనిదే. అతఁడు గాక మఱి యొకదేవుఁడు లేఁడు. అయిన యాతనినుండి మీరింత యెడఁబడి యున్నా కేల ?

మీరాతనికిఁ గృతజ్ఞులు గాకయుండిన నుందురుగాక ! మీకు లేకున్నను దేవుఁడు భాగ్యవంతుఁడే, కాని తనసేవకులు కృతఘ్నులై యుండుట కాతని కిష్టములేదు. మీరు కృతజ్ఞులై యున్న నతనికి సంతోషము. తనకర్మలనే మోసికొనుచున్న యాత్మపై మఱియొకదాని బరువుగూడ వేయఁబడదు. ఇఁకముందు మీరు మీప్రభువును జేరఁ గలరు. అప్పు డతఁడు మీపనులను మీకుఁదెల్పును. మీహృదయములలోని రహస్యములన్నియు నతనికిఁ దెలియును.

మనుష్యుని కొక కష్టమంటినంతనే యాతఁడు తన ప్రభువు వంకదిరిగి యతనికి మొఱితును. కాని, యతనినాతఁడు గ్రహించి

సంతనే తాను మొఱలిడినవానిని మఱచి, దేవునికి సమానులగల్పించి యితరుల నాతని మార్గమునుండి తప్పించును. “ ఈకృతఘ్నుతతో నింకఁ గొంతకాల ముండుము కాని నీవగ్నిహోత్రమున వసించువారిలోఁ దప్పక చేరఁగలవు.

రాత్రిపూట నాయాగంటలయందు క్రమముతప్పక సాష్టాంగ పడుచునో, భక్తితో నిలిచియుండియో, రాజ్యోవు జీవనమునకెదురు చూచుచుఁ దనప్రభువు దయ నపేక్షించుచు, నుండువాఁడు.....? “జ్ఞానియు సజ్ఞానియు నొకేరీతిగఁ జూడఁబడుదురా? బోధగలవారే కదా భయసూచనను గ్రహింతురు? ” అనుము.

అధ్యాయము-2.

10 “ నావిశ్వాస సేవకులారా! మీప్రభువునకు భయపడుఁడు. ఈలోకమున మేలుచేయువారికి మేలుకలుగును. దేవుని భూమివిశాల మైనది. ఓర్పుగలిగియుండువారికి సరియగు బహుమానము దొరకును. వారి బహుమానమునకు మేరయుండదు.

“ నేను నిష్కపటినై దేవుని బూజింపవలయునని యాజ్ఞ యొనది.

అతనియధీనములోఁ జేరువారిలో నేనే ప్రథముఁడను గావల యునని నాకాజ్ఞ వచ్చినది.

“ నేను నాప్రభువుపైఁ దిరుగుబాటు చేసినచో నామహాదిన మున శిక్షకలుగునని నాకు భయమగుచున్నది.

“ దేవుని నిష్కపటినై పూజించుచు నాతని సేవించెదను ” అనుము.

“ మీరాతనిప్రక్కనే మీరెంచికొనిన యితరులను సేవింతురు. రక్షణదినమునఁ దమయాత్మలను, దమ కుటుంబములను పోఁగొట్టు

కొనువారికి నష్టము కలుగును. ఇదియేకదా స్పష్టమగు నాశనము" అనుము.

వారిపై సగ్నివితానములును, క్రిందనగ్ని నేలలును నుండును. దీనితోడనే దేవుడు తనసేవకులను భయపెట్టును. కావున నాసేవకులారా ! నాకు భయపడుడు.

కాని, ధాగౌతుపూజనుమాని, దేవునివంక దిరుగువారికి సువార్త రానున్నది. నామాటనువిని దానిపాశ స్త్రమును గ్రహించిన నాసేవకుల కీ సువార్త చెప్పి సంతోషపెట్టుము.

వీరే దేవునిచే నడుపబడువారు, వీరే యంతర్ముఖులు.

న్యాయశిక్షనొంది యగ్నిలోఁ ద్రోయబడనున్న వానిని నీవు రక్షింపఁగలవా ?

20 కాని, దేవునికి భయపడువారికి, క్రిందతరంగిణులు ప్రవహించు నంతస్థులుగల పెద్దగుడారములు లభించును. ఇదిదేవుని వాగ్దానము. దేవుడు తనమాటఁ దప్పడు.

స్వర్గమునుండి వర్షముఁబంపి, యానీటిని దీసికొనిపోయి భూమిలో నూటలఁగల్పించి, వానిమూలమున నానావిధ సస్యములఁ గల్పించి, వానిని తిరిగియొందించి, పచ్చబాఱఁజేసి, తుదకు క్రిందికి రాలఁజేసినవాడు దేవుడగుట నీకుఁగనబడలేదా ? ఇదిగో ! అంత దృష్టిగలవారికిండు బోధనయున్నది.

అధ్యాయము-3.

తనహృదయ మిస్లామున కాలవాలము కాఁగా దేవునినుండి వెలుతురు గొన్నవాఁడు..... ? కాని, దేవుని స్మరింపక కఠిన హృదయులగు వారు దుఃఖులగుచురు ! వారు స్పష్టముగ తప్పితోవ నున్నారు.

స్వవచనవ్యాఘాతములులేక, చెప్పినదానినే యొత్తిచెప్పు నొక గొప్ప గ్రంథమును దేవుఁడు పంపియున్నాఁడు. దానిముందు దైవభీతులగు వారి చర్మములు గగుర్పొడుచును. పిదప దేవునిస్మరణచే వారిచర్మములును, హృదయములును మెత్తనగును. ఇదియే దేవుని రక్షణ. అతఁడు తనకీర్షమైనవారికి దారిఁజూపును. దేవుఁడు త్రోవఁదప్పించిన వారికి దారిచూపువాఁడుండఁబోఁడు.

రక్షణదినమునఁ దన మొగము తప్పుఁ దన్ను బాధనుండి తప్పించుటకు మఠేదియు లేనివాఁడు.....? అవును. మప్పవర్తనులకు “ మీరు గడించుకొనిన దానిని రుచి చూడుఁడు ” అనుమాట వినఁబడును.

వారిపూర్వులు దాని నసత్యమనిరి. కాని వారనుకొననిదిక్కునుండి వారికి శిక్షవచ్చెను.

వారికిఁ బ్రస్తుతజీవనమందే దేవుఁడు దైన్యమునిచ్చెను. రాఁబోవు జీవనమున వారిశిక్ష తప్పక యింతకంటె హెచ్చుగానుండును. వారికిది తెలిసిన నెంత బాగుండును!

వారు భయపడియుండుట కీకురానులో నన్నివిధములగు కథలను చేర్చియున్నాము.

అరబ్బీబాషలో వ్రాయఁబడిన యీకురానులో మీరు దేవునికి భయపడి యుండురుగదాయని కథనములగు పదముల నుపయోగింపలేదు.

తమలోఁదాము వివాదములు సలుపు స్నేహితులకును, నొకరితో నొకరు స్నేహముగలిగి యుంటియుండువారికిని, దేవుఁడు తారతమ్యమును విధించియున్నాఁడు. వీరిరువును సమాను లగుకూరా? కానేరరు. దేవునికి స్తుతియగుఁగాక! కాని వారిలోఁ జాలమందికి బాధలేదు.

30 ముహమ్మదా! నీవు చనిపోయెదవు: వారును చనిపోయెదరు.
పిదప రక్షణాదినమున మీ ప్రభువుమ్రోల మీరొండొరులతో
వాదులాడుకొందురు.

కాండము. 24

అధ్యాయము 4.

దేవునియెడల నసత్యముపల్కి సత్యము తన్ను జేరినప్పుడుదాని
నసత్యమునువానికంటె నన్యాయవర్తి యెవ్వఁడు? భక్తిహీనులకు
నరకవాస మున్నదేకదా?

కాని, సత్యమును దెచ్చినవాఁడును, అదియే సత్యమని నమ్మిన
వాఁడును, వీరే దైవభీతిపరులు.

వారు కోరినదంతయు వారి ప్రభువునొద్ద సిద్ధముగా నున్నది.
పుణ్యపంతుల కిదియే బహుమానము.

దేవుఁడు చెడుకార్యముల దోషమును దొలగించి వారిసత్కార్యములకు బహుమాన మిచ్చును.

దేవుఁడు తనసేవకుల కన్నివిధములను సరిపోయి యున్నాఁడు
గదా! అయినను వారు తమవిగ్రహములతో నిన్ను భయపెట్టుదురు.
కాని, దేవుఁడు త్రోవదప్పించినవారి కెవ్వఁడును దారిచూపఁ జాలఁడు.

దేవుఁడు దారిజూపినవాని నెవ్వఁడును త్రోవదప్పింపఁజాలఁడు.
దేవుఁడు సర్వశక్తుఁడు, పగదీర్చుకొనఁ గలవాఁడు గదా!

స్వర్గమర్త్యముల సృజించినవాఁ డెవ్వఁడని నీవువారినడిగినచో
వారు 'దేవుఁడే' యని బదులుచెప్పెదరు. దేవుఁడు నన్ను బాధింప

నెంచినచో, దేవునిగాక మీరావాహనచేయు నితరులు నీబాధను తొలగింపఁ గలుగుదు రనుకొన్నావా? అతఁడు నన్నుకరుణింప నెంచినచో వారు దానినాపఁగలరా? “దేవుఁడే నాకుచాలును. విశ్వాసు లాతనినే నమ్మియుందురుగాక!

‘నాప్రజలారా! మీమీపనులను మీశక్తికొలఁదిఁజేయుఁడు. నేనును నాపనిని జేసెదను. తుదకు,

40 “లజ్జాకరమగు శిక్ష, శాశ్వతమగుశిక్ష, యెవనికిఁ గలుగునో మీకుఁదెలియుఁగలదు” అనుము.

మనుష్యునికొఱకును, సత్యముకొఱకును, మేము నీకు గ్రంథము నంపియున్నాము. దానివలన రక్షణనొందువాఁడు తనలాభముకొఱకును, తప్పిపోయినవాఁడు తన నష్టముకొఱకును నట్లుచేయును. కాని, వారిని నీ కప్పగించియుండలేదు.

అధ్యాయము-5.

మృతినొందునపు డాత్మలను దేవుఁడు తనయొద్దకే తీసికొనును. చాపనివారి యాత్మలను నిద్రలోనున్నప్పుడు చేకొనును. తానుమరణశాసనమును విధించినవారి నుంచివేసికొని, యితరులను నిర్ణీతకాలము వఱకును, భూమిపైనుండఁ బంపివేయును. యోచించుకొనువారి కిందు సూచనలున్నవి.

దేవుఁడుగాక తమకడ్డకపడువా రెవ్వరైనఁగలరా? “ ఏమి! వారికి దేనిపైనను శక్తిలేకున్నను, వారికి బాధపడకున్నను నిట్లే చేయుదురా ?

“ దేవుఁడే యడ్డుపడఁగలవాఁడు. స్వర్గమర్త్యాధిపత్యమాతనిదే! ఇకముందాతనియొద్దకే మీరు తేఱబడుదురు ” అనుము.

ఏకేశ్వరునినామ ముచ్చరింపఁబడినంతనే యవిశ్వాసులహృదయములు ముడిచికొనిపోవును. ఆతనిప్రక్క వారారాధించుదైవముల పేళ్ళైతినంతనే వారు సంతోషభరితులగుదురు.

“ స్వర్గమర్త్యముల సృష్టించిన యోదేవా ! రహస్యములును, వెలినున్నవియును నీకే తెలియును. నీసేవకులవివాదములను నీవే తీర్పఁగలవు ” అనుము.

భూమిలో నున్నదంతయు సంత మఱింతయుఁగూడ దుష్టుల కున్నచో నదియంతయు నిచ్చివేసి రక్షణదినమున వారికిఁ గల్గుశిక్ష నుండి తప్పిపోఁజూతురు. వారు పూర్వమనుకొనిన దినమున నాశిక్షలు దేవుఁడు వారికి పంపించును.

అప్పుడు వారిదుష్టకార్యములు వారికి స్పష్టముగా కనఁబడును. వారు వేళాకోళము చేసినయన్నియో వారినన్నిదిక్కులను చుట్టుకొనును.

మనుష్యునికిఁ గష్టముగలిగినచో మాకు మొఱివింపడును. పిదప మే మాతని ననుగ్రహించినచో “ నాకీ యనుగ్రహము రావలసినదే యని దేవునికిఁ దెలిసె ” ననును. అట్లుకాదు. అదియొకశోధన ; కాని, వారిలో చాలమంది కది తెలియలేదు.

50 వారిపూర్వులుగూడ నిట్లే యనిరి. కాని, వారికార్యములు వారికి లాభించలేదు.

వారి దుష్టకృత్యములు వారినే కొట్టివేసెను. ఈమక్కావాసులు చేసిన దాష్ట్యము వారినే కొట్టివేయును. వారు దేవుఁడు లేఁడని చెప్పఁజాలరు.

దేవుఁ డనుగ్రహించుటకు వెనుదీయఁడనియు, తనకిచ్చవచ్చిన వారికి కొలఁదిగనే యిచ్చుననియు వారికిదెలియదా? నిశ్చయముగా విశ్వసించినవారి కిందే సూచనలున్నవి.

అధ్యాయము-6.

మీకీడుకొఱకే యుల్లంఘించిన నాసేవకులారా! దేవుఁడు కరుణింపఁడని నిరాశఁజెందకుఁడు. దేవుఁ డన్ని పాపములను త్రిమించును. అతఁడు దయాదాక్షిణ్యమూర్తి!

శిక్షవచ్చినచో మీకు సహాయపడువా రుండరు. కావున దేవుని యొద్దకేగి యతనికఠీనులరుకండు.

మీ రనుకొననప్పుడే, హతాత్తుగా మీకుశిక్ష కలుగకపూర్వమే ప్రభువు మీకుఁ బంపియున్న యాశ్రేష్ఠవస్తువు ననుసరింపుఁడు.

అప్పుడొక యాత్మ “అయ్యో కష్టము! దేవునియెడ చేయవలసినవిధులను తప్పినందుకే! నేను వేళాకోళముచేసినవారిలోని వాఁడనే” అనియు, లేదా,

“దేవుఁడు నాకు దారిచూపినచో నతనికి నేను భయపడి యుందును” అనియు, లేదా,

అది శిక్షను జూచుచు “నేను తిరిగి భూమిపై కేఁగినచో క్రమ వర్తనుఁడనై యుందును” అనియు పలుకుచుండును.

అట్లుకాదు. ఇంతకుపూర్వమే నాసూచనలను నీకుఁ దెలిపితిని. వానిని నీ వసత్యములని, గర్వితుఁడవు, నవిశ్వాసివి యునైతివి.

60 రక్షణదినమున దేవునిగూర్చి యసత్యముఁ బల్కినవారిముఖములు నల్లఁబడును. గర్వితులకు నరక వాసమున్న దేకదా!

కాని, తనకు భయపడువారిని దేవుఁడు భద్రస్థానమున జేర్చును. వారి కేకీడును దుఃఖమును గలుగదు.

దేవుఁడు సర్వసృష్టికర్త. సర్వసంరక్షకుఁడు. స్వర్గమర్త్యముల బీగము లాతనియొద్దనే యున్నవి. దేవుని సూచనల నమ్మనివారు నశింతురు.

అధ్యాయము-7.

“అజ్ఞానులారా! దేవునిగాక యితరుని నన్నారాధింపుమందురాయేమి?” అని యనుము.

“నీవు దేవునితో నితరదైవములఁ జేర్చినచో, మీపనియంతయు వృథయగును. నీవు నాశితులైన వారిలోఁ జేరుదువు.

అట్లుగాక దేవునిజూపింపుము. కృతజ్ఞులలోఁ జేరుము” అని నీకును నీపూర్వులకును దెలుపఁబడి యుండెను.

కాని, వారు దేవునికిఁ దగినట్లు స్తోత్రము చేయలేదు. రక్షణ దినమున భూమియంతయు నతనిచేతిలో నిమిడియుండును. స్వర్గమును మడతలుపెట్టి అతఁడు తన కుడిచేతిలో నుంచికొనును. అతనికి స్తుతి యగుఁగాక! వారతనితోఁ జేర్చినవారికంటె నాతఁ డున్నతుఁడగుఁగాక!

బూరామ్నోత వినఁబడినంతనే దేవుఁడు జీవింపవలసినదని నిర్ణయించినవారుతప్ప స్వర్గమర్త్యములందుండువా రందఱును మృతినొందఁ గలరు. తరువాత మఱియొకమ్నోత వినఁబడినంతనే వారందఱును లేచి నలుదిక్కులఁ బరికింతురు.

భూమి తనప్రభువుపంపిన వెలుతురుతోఁ బ్రకాశించుచుండును. గ్రంథము ముండుంచఁబడును. ప్రవక్తలును సాక్షులును వత్తురు; అన్యాయములేకుండ వారికి తీర్పియఁబడను. ఎవరికిని నన్యాయము జరుగదు.

70 అతనికి మనుష్యుల కృత్యములన్నియుఁ దెలియును. కావునఁ బ్రత్యాత్మయు తానొనరించినదాని కనుగుణముగ ఫలమునొందును.

అధ్యాయము-8.

సైన్యములు వచ్చి యవిశ్వాసులను నరకమువంకకుఁ దరుముదురు. వారచటికిఁ జేరఁగనే ధానిధ్వారములు తెరువఁబడును.

అప్పుడు దానిరక్షకులు వారితో “మీలోనుండియే మీయొద్దకు ప్రవ
క్తలువచ్చి మీప్రభువు నూచనలను బతింపుచు, ఈ మీదినమున
మీరు కలియఁజేరుటఁగూర్చి మీకుఁ దెలుపుచు నుండి యుండ
లేదా?” అని యనఁగా వారవునందురు కాని, విశ్వాసులకు కలిగినశిక్ష
న్యాయమైనదే.

“నరకద్వారములఁజొచ్చి, యందు శాశ్వతముగ వసింపుఁడు”
అని వారితోఁ జెప్పఁబడును. గర్విష్టుల కచ్చటివాసము దుఃఖకరముగ
నుండును.

కాని, తమప్రభువునకు భయపడినవారిని నైన్యములువచ్చి
భోగభూమికిపంపుదురు. వారచటికి రాగానే ద్వాలపాలకులువారితో
“మీకందఱకును స్వాగతము! మీరు పుణ్యవంతులరై యుంటిరి. దీనిని
జొచ్చి శాశ్వతముగ సుఖింపుఁడు” అందురు.

అప్పుడు వారు “తనమాటను తప్పక చెల్లించి, భూమికి మమ్ము
వారసులఁజేసి, భోగభూమిలో మాయిచ్చవచ్చినచోట వసింపఁజేసిన
దేవుని స్తుతింతుము” అందురు. పుణ్యవంతులై కష్టపడినవారికి మంచి
లాభము కలుగును.

అతని సింహాసనము చుట్టను ప్రభుసంకీర్తనలఁ జేయుచు
దేవతలు ప్రదక్షిణములు చేయుచుందురు. వారికి న్యాయమగు తీర్పు
వచ్చును. “జగన్నాథుఁడగు దేవుఁడు మహిమోన్నతుఁ డగుఁగాక!”
యనుమాట వినవచ్చును.

సూరా-40 విశ్వాసి.

మక్కా-85. పద్యములు-9 రుక్కులు.

అధ్యాయము-1.

దయాదాక్షిణ్యమూర్తియగు దేవునిపేర.

హా. మీమ్.

గ్రంథావతరణము సర్వశక్తుఁడు, సర్వజ్ఞుఁడు,

పాపపరిహార, పరితాపము సంగీకరించువాఁడు, ఘోరశిక్షకుఁడు, చిరక్షమాయుతుఁడు, నగు దేవునినుండియే కలిగినది. అతఁడు గాక మఱి దేవుఁడు లేఁడు. తుదిసారి యతనియొద్దకే చేరుట...

దైవదూషకులుతప్ప మఱెవ్వరును దేవునిసూచనలను నిరాకరింపరు. వారల యిహలోకసంపదలఁజూచి మోసపోకుము.

నుహు ప్రిజలును, నాతనిపిదప వారిస్నేహితులును, మక్కావాసుల మోలకు కృత్రిమత్వదోషమును దీసికొనివచ్చిరి. ప్రతిజాతియుఁ దనప్రవక్తను హింసించి సత్యవాదమును పడద్రోయుట కాతనితో వృథాలాపములఁ జేసినది. కావున వారినినేను గట్టిగఁబట్టుకొంటిని. నాశిక్ష కడు ఘోరమైనదికదా!

వారగ్నియందు వాసము చేయవలయునను నీప్రభువుతీ ర్పిట్లై యవిశ్వాసులకుఁ గలిగినది.

సింహాసనమును మోయువారును, దానిచుట్టు నుండువారును, దేవుని స్తుతించి, యాతనిని నమ్మి, విశ్వాసులకొఱకు ఊమాపణవేడికొందురు. “ప్రభువా! నీదయాజ్ఞానములతో సర్వవస్తువుల నావరించి

యున్నావు. కావున నీవంకతిరిగి నీమార్గము ననుసరించువారిని క్షమింపుము. వారిని నరక బాధలనుండి తప్పింపుము.

ప్రభువా! నీవు వారిననుగ్రహించి ఈడెనువనములందుంచి, వారితండ్రులు, భార్యలు, పిల్లలలోని పుణ్యాత్ములతో జేర్చుము. నీవు సర్వశక్తుడవు! సర్వజ్ఞుడవు!

వారిని కీడునుండి తప్పింపుము. ఆదినమున కీడునుండి నీవుతప్పించినవానిపైననే నీకు దయగలను. ” ఇదియే షరమానందము!

అధ్యాయము 2

10 కాని, యవిశ్వాసులకు, “ మిమ్ము భక్తిలోనికిఁ బిలువఁగా మీరు విశ్వసింపరైతిరి. నిశ్చయముగా మీలోమీకుఁగల ద్వేషము కంటె దేవునియెడ మీరుచూపు ద్వేషము ఘోరమైనది ” అను వాక్కు వినిపించును.

వారప్పుడు “ ప్రభువా! నీవుమమ్ము రెండుసారులుచంపి, రెండు సారులు బ్రతికించితివి. మేము మాపాపముల నొప్పుకొనుచున్నాము. మేము తప్పించుకొనుటకు దారిలేదా ” అని యనఁగలరు.

“మీ కే కేశ్వరత్వము ప్రకటింపఁబడినప్పుడు మీరునమ్మకుండుట చేతను, దేవునికి సమానులను గూర్చినప్పుడు మీరు నమ్ముటచేతను నే యిట్లు మీరనుభవింపవలసి వచ్చినది. ఉన్నతుఁడును, మహాత్ముఁడును నగు దేవుఁడే తీర్పు చెప్పఁగలఁడు.

తన నూచనలను దెలిపి, స్వర్గమునుండి మీకుఁగావలసిన వస్తువులను బంపువాడతఁడే. కాని, దేవునివంక దిరుగువాఁడు తప్ప నితఁడు భయనూచనను గొనఁజాలఁడు.

దైవదూషకుల క్షిప్తములేకున్నను, దేవుని నావాహనముచేసి, పవిత్రపూజ నొనరింపుఁడు.

సింహాసనస్థుడై, యుచ్చస్థానమునుండి, యందఱును గలియ వలసిన దినమునుగూర్చి తెలుపుటకు తనయాజ్ఞచోప్పున నాతఁడు తన యిచ్చవచ్చినవారికి, తన పవిత్రాత్మను పంపును.

ఆదినముననే యందఱును దమ సమూఢులనుండి లేచియుం దురు; అప్పుడు వారికి సంబంధించినదేదియు దేవునిమ్రోల రహస్య ముగ నుండనేరదు. ఆదినమున నెవనిశక్తి సర్వసమర్థమై యుండును? అద్వితీయుఁడును, సర్వశక్తుఁడును నగుదేవునిదే!

ఆదినమునఁ బ్రత్యాత్మయుఁ దనకుఁదగినఫలము నొందఁగలదు. ఆదినమున నన్యాయమనున దుండదు. దేవుఁ డతిత్వరితముగ లెక్కలు వేయఁగలఁడుగదా!

మనుష్యుల హృదయములు వైకిలేచుచు గొంతుకలకడ్డుపడు చుండు నాదినమునుగూర్చి వారికి భయసూచన నిమ్ము. దుష్టవర్తనల కడ్డుపడువాఁడుగాని, సహాయకుఁడుగాని, యుండబోఁడు.

కంటిని మోసపుచ్చునదియు, హృదయములలో దాగియున్న దియు, దేవునికి తెలియును.

20 దేవుఁడు సర్వమును సత్యముగ నిశ్చయించును. కాని, దేవునిఁ గాక మనుష్యులుపిలుచుదైవము లేతీర్పును జెప్పజాలవు. విను వాఁడును, జూచువాఁడును, దేవుఁడే కదా!

అధ్యాయము-3.

వారెన్నడును దేశములో సంచారముచేసి తమపూర్వులగతి యేమైనదో తెలిసికొనలేదా? ఈమక్కావాసులకంటె వారు బలవంతు లైనను, నిప్పుడు వారిజాడలుమాత్రమే మిగిలియున్నవి. దేవుఁడు, వారు పాపములుచేయుచుండఁగనే తీసికొనిపోఁగా, దేవునిపై వారిని రక్షించువారెవ్వరును లేకయుండిరి.

వారియొద్దకు ప్రవక్తలు, తమసందేశమును గూర్చిన ప్రమాణములఁ దెలిపినను వారు విశ్వసింపకుండుటచేతనే యిట్లు సంభవించినది. కావున దేవుఁడు వారినితనచేత గ్రహించెను. దేవుఁడు బలవంతుఁడు; ఘోరముగ శిక్షింపఁగలవాఁడు.

ఇదిగాక మేము మూసాకు స్పష్టమగు నధికారముతో మా సూచనలనిచ్చి పూర్వము పంపితిమి.

ఫిరౌను, హామాను, కోరా, వీరియొద్ద కాలనిఁ బంపఁగావారు, “చిల్లంగివాఁడు, కృత్రిముఁడు” అనిరి.

వారియొద్దకు మాసత్యమును బట్టికొని యాతఁడురాఁగా వారు “అతనివలె విశ్వసించినవారి మగపిల్లలను జంపి, యాడుపిల్లలను జీవములతో వదలివేయుఁ” డనిరి. కాని, యవిశ్వాసుల ప్రయత్నము విఫలమయ్యెను.

అప్పుడు ఫిరౌను “నన్ను వదలిపెట్టుఁడు. మూసాను చంపివైచెదను. అతఁడు తన ప్రభువును పిలువఁడు. అతఁడు మీసుతమునుమార్చి దేశములో నల్లరలఁ బ్రబలఁజేయునని నాకు భయమగుచున్న” దనెను.

అంత, మూసా “లెక్కలు తీయఁబడుదినమును నమ్మని ప్రతి గర్విష్ఠునినుండియు రక్షింప నాప్రభువును, మీప్రభువునునగు వాని నాశ్రయించుచున్నా” ననెను.

అధ్యాయము-4.

ఆసమయమున, విశ్వాసి యయ్యు, తనభక్తిని దాచి యుంచిన ఫిరౌను కుటుంబములోని యొకఁడు, “ఈతఁడు మీప్రభువునుండి తనసందేశమును గూర్చిన ప్రమాణములతో వచ్చియున్నాఁడు. అతఁడు దేవుఁడే నాప్రభు వనిసంతమాత్రమున మీరాతనిఁ జంపె

దరా ? అతఁ డసత్యము వచించినచో దానికాతఁడే బాధ్యుఁడగును. కాని, యాతఁడు సత్యవంతుఁడే యైనచో, నతఁడు భయపెట్టుచుండిన దానిలో కొంతయైనను మీకు సంభవించి తీరును. ఉల్లంఘనాపరున కును, నసత్యవాదికిని దేవుఁడు దారిచూపఁడు గదా ?

“నాప్రజలారా ! ఈదినమున రాజ్యము మీది. మీరున్నతులై యున్నారు. కాని, దేవునిశీక్షయే వచ్చినయెడల దానినుండి మనల రక్షింపఁగలవార లెవ్వరు ?” అనఁగా ఫిరాను “నేనుచూచిన దానినే మీరును జూడవలయును. నేను మిమ్ము సరియగు దారిలోనే నడిపెదను ” అనెను.

30 అంత విశ్వసించిన యాతఁడు, “నాప్రజలారా ! అన్యోన్య సహాయకులకు వచ్చినదినమున,

నుపలు, ఆదు, సామూదు, వీరికిని, వీరివెనుక వచ్చినవారికిని, చేకూరిన యవస్థయే మీకును గలుగునని నాకు భయ మగుచున్నది. కాని, దేవుఁడు తనసేవకుల కన్యాయము కలుగనీయఁడు.

నాప్రజలారా ! మీలో మీఱొకరిపైనొకరు చాడీలు చెప్పు కొనఁగల దినము,

శీక్షను పరిగ్రహించి నరకములోనికి తిరుగవలసిన దినము, మీకు వచ్చునేమోయని నాకు భయమగుచున్నది. ఆదినమున దేవుని నుండి మిమ్మెవ్వరును రక్షింపఁజాలరు. దేవుఁడే త్రోవదప్పించినవారి నెవఁడు రక్షింపఁగలఁడు ?

ఇదిగాక స్పష్టములగు నానవాళ్ళతో యూసూపుగూడ మీ యొద్దకు వచ్చినను, మీరాతఁడు తెచ్చిన సందేశమునుగూర్చి శంకలను మానలేదు. తుద కతఁడు మృతినొందఁగా “దేవుఁ డిఁక మఱియేప్రవ క్తను బంపఁ” డనిరి. ఉల్లంఘనాపరులను, శంకించువారిని దేవుఁడీట్లే దారి తప్పించును.

తమ కథికారము తేనిదే దేవుని ప్రమాణములను నిరాకరించువారిని దేవుడును, విశ్వాసులును ద్వేషింతురు. గర్వమును, దౌర్జన్యమును గలిగిన ప్రతిహృదయమునకును, దేవుఁ డిట్లే మూఁతలు వైచెను.

అప్పుడు ఫిరౌను “ఓహమానా, నాకొక గోపురమును నిర్మింపుము. దానిపై నెక్కి స్వర్గద్వారములఁ జొచ్చి,

మూసా నమ్మిన దేవుఁడెవఁడో చూచెదను. అతఁ డసత్యవాదియని నానమ్మకము” అనెను. ఈరీతిగా ఫిరౌనునకు తనదుర్మార్గవర్తనమంతయు మంచిదిగనే కనబడెను. అతఁడు సత్యమార్గము నుండి మఱిపోయెను. ఫిరౌను పన్నాగమంతయు నంతరించిపోయెను.

అధ్యాయము-5.

అప్పుడు విశ్వసించినయాతఁడు “నాప్రజలారా! నన్ననుసరింపుడు. మిమ్ము సరియైనమార్గములోనికి దీసికొనిపోయెదను.

నాప్రజలారా! ఇహలోకజీవనము క్షణభంగురమగు నానందముమాత్రమే. రాబోవు జీవనమే శాశ్వతము.

40 కీడుచేయు నా రట్టిదానినే ప్రతిఫలముగాఁ గొందురు. కాని, మంచికార్యములఁ జేయువారు స్త్రీలైనను పురుషులైనను, విశ్వాసులైనచో భోగభూమిలోని కేఁగఁగలరు. లెక్కలేని సద్వస్తువులను వారచట ననుభవింపగలరు.

నాప్రజలారా! మీకు నేను మోక్షమును కోరుచుండఁగా నాకు మీరగ్నిని కోరెదరేల?

నేను దేవునినిరాకరించి, నాకేమియుఁ దెలియని దైవముల నాతనితోఁ జేర్చుమని నన్ను మీరు కోరుచున్నారు. కాని, మిమ్ము నేను, క్షమా యుతుఁడును, శక్తిమంతుఁడును నగు నాతనియొద్దకు రమ్మని కోరుచున్నాను.

మీరు నన్ను చేరుడని చెప్పి దైవముల కీలోకమునను బర లోకముననుగూడ నావాహన లేదనుటకును, మనమందఱమును దేవుని యొద్దకే చేరుటకును, ఉల్లంఘనాపరు లగ్నిహోత్రములోఁ గూలుట కును, నేసందేహమునులేదు.

నేను మీ కిప్పుడు చెప్పుచున్నదానిని మీరప్పుడు జ్ఞప్తికితెచ్చి కొందురు. నేను మాత్రము దేవునికే యధీగుడ నగుచున్నాను. దేవుడు తన సేవకులను జూచుచున్నాడనుగదా !” అనెను.

కావున దేవుడు వారిపన్నాగములనుండి తప్పించెను. ఫిరౌను పృజలను దుఃఖకరమగు శిక్ష చుట్టుకొనెను.

ఆ ‘ గంట ’ వచ్చుసరికి ‘ ఫిరౌను ప్రజలను ఘోరశిక్షకు పాలు చేయుఁ’ డని యాజ్ఞారాఁగా వారి నుదయమునను, సాయంసమయ మునను, నగ్నిలోఁ బడవేయుచుందురు.

వా రాయగ్నిలో వాదించుకొనుచున్నప్పుడు వారిలో బల హీనులును, గర్వించినవారితో “ మేము నిన్నే యనుసరించితిమి. ఈ యగ్నినుండి మమ్మేమయినఁ దప్పించెదరా ? ” అని యడుగుదురు.

అప్పు డాగర్వీయులు, “ మనమందఱ మీయగ్నిలోనే యున్నా ముగదా ! దేవుడు తన సేవకులకు తీర్పు చెప్పినాఁ ” డందురు.

అప్పుడా యగ్నిలో నున్నవారు సరకరక్షకులతో “ ఈబాధ నుండి యొక్కదినముమాత్రమే మమ్ము రక్షింపుమని మీ ప్రభువును వేడుఁడు ” అని మొఱలిడఁగా,

50 వారు “ మీ ప్రోక్షకలు మీయొద్ద కానవాళ్ళతో రాలేదా ? ” యని యడుగుదురు. వా “ రవు ” నందురు. “ అయినసహాయము కొఱకు గట్టిగ మొఱలిడుఁడు ” అని యారక్షకు లందురుగాని యవి- శ్వాసుల మొఱలిన్నియు వృథయగును.

అధ్యాయము-6.

మాప్రవక్తలను, నమ్మగలవారిని, ప్రస్తుతజీవితమునందును, సాక్షులు నిలిచియుండిన యాదినమునందును తప్పకరక్షించెదము.

ఆదినమున దుష్టప్రవర్తనుల సాకులెవ్వియు వారికి పనికిరావు. వారికొక శాపము తగులును. నరకవాసమువలనఁ గలుగు దుఃఖము వారిదే యగును.

పూర్వకాలమున మేము మూసాకు దారిచూపితిమి.

బుద్ధిమంతులకు భయసూచకమును, రక్షణోపాయమును నగు గ్రంథమున కిసా)యేలు పుత్తు)లను వారసులఁ జేసెతిమి.

కావున నీవు చలింపక సహించియుండుము. దేవునివాగ్దానము సత్యము. నీతప్పకొఱకు ఓమాపణ వేడుము. సాయుస్రాతలయందు దేవుని స్తోత్రపాఠములఁ జేయుచుండుము.

తమకథికారమేదియులేక దేవుని సూచనలను తిరస్కరించువారి హృదయములందు గర్వముతప్ప మఱేమియులేదు. కాని, వారికి జయము కలుగదు. కావున విచువాడును, చూచువాడును నగు దేవుని నాశ్రయింప నేఁగుము.

మనుష్యుని సృష్టికంటె స్వర్గమర్త్యముల సృష్టి గొప్పదికదా ? కాని, చాలమందికి తెలియదు.

ఇదిగాక చూడఁగలవారును, చూడలేనివారును, దుష్టులును, విశ్వాసులై క్రమముగ వర్తించువారును, నొక్కరీతిగాఁ జూడఁబడరు. కొలఁదిమందిమాత్రమే దీనినిగూర్చి యాలోచింతురు.

ఆహా ! ఆ ' గంట ' తప్పకవచ్చును. దానినిగూర్చి సందేహము లేదు. కాని చాలమంది దానిని నమ్మరు.

60 సీప్రభువు " నన్ను పిలువఁడు, నేను వినును. కాని, నాసేవను హర్షింపక మఱిపోవువారు లజ్ఞాన్వితులై నరకములోనికిఁ బోఁగలరు."

నీకు విశ్రాంతికొఱకు రాత్రిని, వెలుతురుకొఱకు పగటిని నిర్ణయించినవాడు దేవుడే. నిశ్చయముగా దేవుడు మనుష్యులయెడ మిక్కిలి యనుగ్రహముఁ గలిగియున్నాడు. కాని, చాలమంది దానికి ప్రతిఫలముగా కృతజ్ఞతఁ జూపరు.

ఇతఁడే సర్వసృష్టికర్తయు, నీప్రభువును నగు దేవుడు. ఆతఁడు తప్ప మఱియొకదేవుడు లేడు. అయిన నాతనినుండి మఱిలిపోయెద రేల?

దేవుని సూచనల నిరాకరించువా రిట్టే మఱిలిపోయియుండురు.

ఈ భూమికి గట్టిపునాది వేసి, దానిపై స్వర్గమును నిర్మించి, పీదప మిమ్ము సృష్టించి, మీకు సౌందర్యము నిచ్చి, మంచినస్తువులఁ దినుట కిచ్చియున్నవాడు దేవుడే. ఇతఁడే మీ ప్రభువగు దేవుడు. కావున జగన్నాథుడగు దేవుడు ధన్యుడగుఁగాక !

అతఁడే నిత్యజీవి. అతఁడుతప్ప మఱియొకదేవుడు లేడు. కావున నాతని నావాహనచేసి నిర్మలపూజ నొనర్చుము. జగన్నాథుఁ డగు దేవునికి స్తుతియగుఁగాక !

“నాప్రభువు సృష్టయగు నానవాళ్ళను పంపినపీదప మీరు దేవునితోఁ గలిపి పిలుచుదానిని నేను పూజింపఁగూడదని నా కాజ్ఞయైనది. నేను జగన్నాథునికే యధీనముకావలయునని యాజ్ఞా పింపబడియున్నాను ” అనుము.

తొలుత ధూళినుండియు పీదప నణుజీవులనుండియు, పీదప చిక్కనినెత్తురునుండియు, సృజించుచు వైకి శిశువులుగా మిమ్ముఁ దీసి యున్నాడు. తరువాత మిమ్ము యశావనులఁజేసి (మీలోఁగొందఱు ముందుగనే చనిపోయినను) వృద్ధులయినపీదప మీయాయుష్కాల మున కతఁడవధినిగల్పించును. మీరు బోధపఱుచుకొందురనియే యిది తెలుపబడినది.

పుట్టించువాఁడును, చంపువాఁడును నాతఁడే. అతఁడొకవస్తువును 'కమ్ము' అనియాజ్ఞయిచ్చినంతనే యదియగును.

అధ్యాయము-8

దేవుని సూచనలఁ దిరస్కరించువారిని నీవుచూచితివిగదా ! వారెట్లుమఱియున్నారో !

70 మా “ గ్రంథమును, ” పవిత్రతలతో మేముపంపినసందేశములు ససత్యములనువారికి దానిసత్యము తరువాతఁగాని గోచరింపదు.

అప్పుడువారి కంఠముల కురులు తగిలించి గొలుసులతోఁ గట్టి, నరకములోనికి వారిసీడ్చికొనిపోవుదురు. ఆప్పుడు వారాయన్నిలో దగ్ధులగుదురు.

అప్పుడు వారితో “దేవునితోఁ గూర్చి మీరుపూజించినవారేకీ?” యని పల్కుఁగా

“ వారు మమ్మువిడిచి యదృశ్యులైనారు, అవును. మేమింతకు పూర్వము పిలిచినదంతయు మిథ్యయే ” యని వారందురు. ఇట్లేదేవుఁడవిశ్వాసులను దారితప్పించును.

“ మీ యక్రమగర్వమునకును, భూమిపై మీరు మితిమీరి యనుభవించిన యానందమునకును, నిదియేఫలము.

“ మీరు నరకద్వారములఁజొచ్చి యందే శాశ్వతముగఁ బడి యుండుఁడు. గర్విష్టుల యావాసము కడుదుఃఖిప్రదమగును ! ”

దేవునిమాట తప్పునదికాదు. కావున మీరు చలింపక యొర్చి యుండుఁడు. వారిని భయపెట్టినదానిలోఁ గొంతసీకుఁ జూపినను, లేదా, నిన్ను తొలుతనే మరణము నొందఁజేసినను వారందఱును నాయొద్దకే చేరుదురు.

నీకుఁ బూర్వముఁగూడఁ గొందఱు ప్రవక్తలఁ బంపియుంటిమి. వారిలోఁ గొందఱఁగూర్చి తెలుపలేదు. కాని, దేవునియనుమతిలేనిదే యేప్రవక్తయు నదృశ్యచర్యలఁ జూప శక్తుఁడుగ నుండలేదు. దేవుని యాజ్ఞయొనంతనే సర్వమును సత్యముగఁ బరిగణింపఁబడును. అప్పుడు దానిని నిరాకరించినవారు నశింతురు.

అధ్యాయము-9.

మీరు కొన్నిటిపై స్వారిచేయుటకును, కొన్నిటిని తినుటకును, మీకుపశువుల నిచ్చినవాఁడుదేవుఁడే.

90 (వానివలన మీ కితరలాభములునుగలవు.) వానిసహాయము వలన మీహృదయములందలి కోరికలు నెరవేరును. వానిమీఁదను, నావలపైనను మీరు ప్రయాణము చేయుదురు.

అతఁడు మీకు తననూచనలఁ జూపించును. అయిన, దేవుని నూచనలలో మీరు దేవుని నిరాకరింతురు !

వారు దేశములో సంచరించి తమపూర్వులగతి యేమయ్యెనో తెలిసికొనలేదా? సంఖ్యయందును, బలమునందును, వారుభూమిపై విడిచిన జాడలయందును వీరికంటెనధికులు. అయినను వారిప్రయత్నములు కొనసాగినవికావు.

వారిప్రవక్తలు తమసందేశములకుఁ దగినప్రమాణములతో వారియొద్దకురాఁగా వారు తామే జ్ఞానవంతులమని యుప్పొంగిరి. కాని, వారు నవ్వినశిక్ష వారినిజుట్టుకొనెను.

వారు మాపగనుగాంచి “మేము దేవునినే నమ్మెదము. పూర్వము మేమాతినితోఁ గూర్చినవారిని నమ్ముము” అనిరి.

కాని, మాపగను జూపినపిదప వారికిఁగలిగినభక్తి యెందుకును

పనికిరాకపోయెను. పూర్వకాలమున నుండిన తనసేవకులకుఁ దేవుఁ డట్లేచేసెను. అప్పుడును నవిశ్వాసులు నశించిపోయిరి.

సురా 41-స్పృష్టపఱుపఱబడినది.

మక్కా-54 పద్యములు-6 రుక్కులు.

ఆధ్యాయము 1.

దయాదాక్షిణ్యమూర్తియగు దేవునివేర.

హా. మీమ్.

దయాదాక్షిణ్యమూర్తి తెలియజేసిన జ్ఞానము.

జ్ఞానులకు స్పృష్టపఱుపఱబడిన నూచనలుగల యరబ్బీభాషలోని కురాను గ్రంథము!

భయనూచనాపూరితమయ్యు నిది శుభవార్తఁ దెచ్చినది! కాని, వారిలో చాలమంది దూరముగఁ బోయి వినకున్నారు.

వారు, “నీబోధనలు మాకుపనికిరావు. మేము చెవిటివారము. మాకును నీకును మధ్య నొకతెరయున్నది. నీకు క్రమమని తోచినట్లు నీవు ప్రవర్తింపుము. మాకు క్రమమని తోచినట్లు మేము సంచరించెదము” అందురు.

“నేనును మీవంటి యొకనరుడనే. మీదేవుఁడొక్కఁడేయని నాకు తెలుపఱబడినది. కావున తిన్నగా నాతనినాశ్రయించి ఊమింప వేడికొనుము. దేవునిగాక యితరదైవములఁ జేరువారును,

విధివిహితమయిన భిక్షపెట్టనివారును, రాబోవుజన్మమును నమ్మనివారును, దుఃఖులగుదురు.

కాని, విశ్వాసముతో పుణ్యకార్యము లాచరించువారికి సొ పూర్ణ బహుమానము చేకూరఱగలదు.

అధ్యాయము-2.

“రెండుదినములలో భూమినిసృజించిన యాతని సమ్మరేల? ఆతనికి సమానులున్నారనెదరేల? ఆతఁడు జగన్నాథుఁడు?”

10 అతఁడు భూమిపై సత్యస్వతములగుపర్వతములనుంచి, దానిని దీవించి, దానియందెల్లడల నందఱకుసరిపోవునట్లు నాలుగుదినములలో నాహారమునుంచి,

పిదప మొదట భూమహాపముగానున్న దానిని స్వర్గముగాఁ జేయనుద్యమించి, దానికిని భూమికిని, “మాకువశవర్తులయ్యునో, వ్యతిరిక్తులయ్యునో రం” డన నవి “మేము విధేయతతోడనే నిన్ను జేరెద” మనెను.

పిదపరెండుదినములలో నేడు స్వర్గములనుసృజించి, ప్రతిస్వర్గమునకును దానిదానివిధుల నెఱిగించి, క్రిందిస్వర్గమున దీపములను, రక్షణదేవతలను నుంచితమి. ఇదియంతయు సర్వశక్తుఁడును, సర్వజ్ఞుఁడును నగు దేవుఁడు నియమించినదే.

వారువెనుకకు మఱివినచో వారితో “అద్, సామూదులకుఁ బంపిన తుపానువంటితుపాను మీకును రాఁగలదని మీకు సూచన నిచ్చుచున్నాను” అనుము.

ప్రవక్తలు వారిచుట్టుఁజేరి “దేవునిఁడప్పు నితరునారాధింపకుండు” డనివారితోఁబల్కు వారు, “మాప్రభువునకుఁబంపనే యిట్లమైనయెడల నాతఁడు తప్పక దేవతలనే పంపియుండును. మీవార్తను మేము విశ్వసింప” మనిరి.

అద్ ప్రజలు గర్వితులు, నన్యాయవంతులునై చరించుచు, “మాకంటె బలవంతు లెవ్వరునులే” రనిరి. వారికంటె వారినిసృజించిన వాఁడు శక్తిమంతుఁడని, వారికిఁదెలియదుకాఁబోలు! అందుచేతనే వారు మాసూచనలను నిరాకరించిరి.

కావుననే వారిలోకమున లజ్జాకరమగు శిక్షనొందుటకు దుర్జినములఁబంపి, వారిపై ఝంఝామారుతము వీచునట్లు చేసితిమి. కాని, రాజోపుజన్మమందలిశిక్ష యంతకంటె లజ్జాకరమై యుండును వారికప్పుడు రక్షణయుండదు.

సామూదుప్రజలకు మేము శిక్షణనిత్తుమంటిమి. కాని, వారికి రక్షణకంటె సంధత్వమే మేలుగాఁదోచెను. కావున వారికర్మలకుఫలముగా లజ్జాకరమగు ప్రళయమారుతమను శిక్ష ప్రాప్తమయ్యెను.

కాని, వారిలో విశ్వాసులను, దైభీతిపరులను, మేము రక్షించితిమి.

అధ్యాయము. 3

దేవుని శత్రువు లాదినమున గుంపులుగుంపులుగా నగ్నిలోనికిఁ బోవలయునని వారికిఁ దెలుపుము.

20 వారందుచేరినంతనే వారిచెవులును, కన్నులు, చర్మమును వారికృత్యములకు సాక్షులగును.

వారప్పుడు తమ చర్మములతో " మాకెదురుగా సాక్ష్యమిచ్చెదరేల " యని యడుగ, నవి "అన్ని వస్తువులకును మాటలనేర్చినదేవుఁడు, మమ్మునుమాట్లాడఁ జేసినాఁడు. ఆతఁడే మిమ్ము తొలుతసృజించినవాఁడు. ఆతనియొద్దకే మీరు తిరిగివచ్చియున్నారు.

మీచెవులును, కన్నులును, చర్మములును, మీరుచేయుపనులను జూడకుండ, మీరు దాగియుండలేరు. కాని, మీరు చేసిన చాలపనులను, దేవుఁడు చూడలేదని మీరుతలంచితిరి.

మీరు మీప్రభువునుగూర్చి తలంచిన తలంపే మీరు నాశనముఁ దెచ్చిపెట్టినది. కావుననే మీరు నాశనార్హులైనారు " అనును.

వారు శాంతులైనను నన్నినుండి తప్పిపోజాలరు. వారనుగ్గి హముకొఱకు వేడుకొనినను, ననుగ్గిహింపఁబడరు.

వారికిఁ బ్రాణస్నేహితులుగా సైతానులను విధించియున్నాము. వారి యిహపరలోకజీవనములు దివ్యములుగఁ గనఁబడఁజేసినవారు వారే. వారికిఁ బూర్వము పిశాచములకును, మనుష్యులకును, మేము విధించినశిక్ష వీరికినిఁ బ్రాప్తమై వీరునునశింపఁగలరు.

అధ్యాయము-4.

అయినను నవిశ్వాసకులు, “ఈకురాను వినవలదు. అదిచదువు చున్నప్పుడు వినఁబడకుండ గొడవచేసి, బిగ్గఱగ మాట్లాడుచుండుండు” అందురు.

అందుచేత వీరిని నిశ్చయముగా ఘోరశిక్ష ననుభవింపఁజేసి, వారిసీచతరకార్యముల కనుగుణమగుననుభవము కలుగునట్లుచేసెదము.

దేవునిశత్రువుల కన్నియే బహుమానము. వారుమానూచనల నమ్మకుండి నందులకదియే వారికి శాశ్వతవాసముగఁ జేసెదము.

నమ్మనివారు “ప్రభువా! మమ్ము తోవఁదప్పించిన మనుష్యులను, పిశాచములను మాకుఁజూపుము. వారిద్దఱును, దీనులైయుండుటకు, మాపాదములకింద మట్టివెట్టియుంచెదము” అందురు.

30 కాని, “దేవుఁడే మాప్రభువు” అని యాతనినే తిన్నగానాశ్రయించువారియొద్దకు దేవతలవతరించి “మీరు భయపడకుండు. దుఃఖితులరుకాకుండు. మీకు వాగ్దత్తమైన స్వర్గమున నానందమునొందుండు.

మీకిహపరలోకములందు మేమే రక్షకులము. అచట మీ యాత్మ లభిలషించునదియు,

దయాదాక్షిణ్యమూర్తిని మీరు కోరికొనునదియు, మీకు లభింపఁగలదు” అందురు.

అధ్యాయము. 5.

“నామట్టకు నేను భక్తవర్ణములోని (ముస్లిములలోని)వాడనే”
యని దేవునియాజ్ఞలకు లోబడి క్రిమవర్తనుడగువానికంటె ప్రియ
భాషణుడగుండబోడు.

ఇదిగాక మంచిచెడ్డలు రెండును నొకరీతిగనే పరిగణింపబడవు.
మేలుచేసి కీడును సాక్షాద్రోలినంతనే నీకుగర్భశతువు గువాఁడు ప్రాణ
స్నేహితుడగును.

స్థిరశాంతులును, నదృష్టవంతులును దప్ప నితరు లట్టి పదమును
బడయజాలరు.

నీవు సైతానువలలోఁ జిక్కుకొనినయెడల సర్వశోతయు,
సర్వజ్ఞుఁడును నగుదేవుని నాశ్రయింపుము.

రాత్రింబవళ్ళును, సూర్యచంద్రులును నీకుసూచనలు. నీవు
దేవుని సేవింపఁదలచినచో నాతఁడు సృజించిన సూర్యచంద్రులను
బూజింపక వానిసృష్టికర్తనే భజింపుము.

వారిట్లుచేయుటకు గర్వితులైనచో నాతనితోనుండువారాతనిని
రాత్రింబవళ్ళెడతెగక స్తుతింపుచునే యుండురు.

భూమి యెండిపోవుటయు, మేము వర్షము బంపినంతనే తిరిగి
యది యుప్పొంగి చలనము నొందుటయును నొకసూచనయే. నిశ్చయ
ముగా దానికి జీవనము నీయఁగలవాఁడు మృతులకుఁ గూడ ప్రాణము
పోయఁగలఁడుగదా ! అతనిశక్తిసర్వవస్తువులపైనను వ్యాపించియున్నది.

40 మాసూచనలను మఱచి వాని నసత్యములనువారు, మమ్ముల
నుండి దాగికొనఁజాలరు. అయిన రక్షణదినమున నగ్నిలోఁబడువాఁ
డో, సురక్షితముగ నుండువాఁడో, ధన్యుడెవ్వఁడో చెప్పము. మీరు
దేనినిచేసినను, నాతనిదృష్టి యన్నిటిమీఁదను నుండును.

నిశ్చయముగా భయనూచన గల్గియు, నిర్లక్ష్యము చేయు వారి కెట్టిరక్షణయు దొరకదు. అయినను కురాను ప్రభావంతమగు గ్రంథము.

బుద్ధయార్థియు, స్తవనీయుఁడును, నగువాఁ డావార్తనుబంపి యున్నాఁడు. కావున నేవంకనుండియు నసత్యము వారి నంటఁజాలదు.

నీకుఁ బూర్వము ప్రవక్తలకుఁ జెప్పినదేదియు నీకుఁ జెప్పఁ బడలేదు. క్షమించుటగాని, ఘోరముగ శిక్షించుటగాని, నీప్రభువు నధీనము లే.

మే మీకురానును విదేశీయభాషలోఁ జెప్పినయెడల వారు, “దానినూచనలు స్పష్టములు కానిచో మేము దానిని పరిగ్రహింపము. ఏమి, మేమరబ్బీ దేశస్థులమై యుండఁగా నది విదేశీయభాషలో నేల యుండవలెను” అందురు. “నమ్మినవారికదిమార్గదర్శియు, నాషధమును గాని, నమ్మనివారిచెవులలో దిమ్మలును, కన్నులలో నంధత్వమును కుదిరికొనియున్నవి. వారుదూరమునుండి పిలువఁబడువారివంటివారు” అనుము.

అధ్యాయము. 6.

పూర్వకాలమున మేమీ గ్రంథమును మూసాకొసగ, దానినిఁ గూర్చి చాల వివాదములు జరిగియుండెను. అందువలన వారిప్రశ్న లును, సందేహములును హెచ్చయ్యెను. విశ్రాంతికాలమును దేవుఁడు ముందుగ విధించియుండినచో వారి సందేహములన్నియు విడిపోయియే యుండును.

పుణ్యముచేయువాఁడును, పాపము చేయువాఁడును, తనమేలు కీమలకొఱకే చేసికొనును. నీప్రభువునకుఁ దనయనుచరులయెడఁ బక్ష పాతము లేదు.

కాండము. 25

ప్రళయకాల మాతనికొక్కనికే తెలియును. ఆతనికెఱుక లేకుండ పండ్లుఫలింపవు, స్త్రీలకు గర్భోత్పత్తిగాని, ప్రసవముగాని కలుగదు. / ఆదినమున నీప్రభువు “ ఏరీ! నాకుసమానులని మీరు వచించినవారేరీ! ” యని వారినడుగుచుఁ బిలువ వారు “నిశ్చయముగా మేమనినదానికి మేము సాక్ష్యమియలే ” మందురు.

వారు తొలుతఁ బిలిచినదంతయు నంతరించిపోవ, తాము తప్పించుకొన నుపాయము లేకుండుట వారికిఁ దెలియఁగలదు.

/ మనుష్యుఁడెప్పుడును మేలుకొఱకే ప్రార్థనలు సలుపుదు, కీడు మూఱినంతనే యవనతవదనుఁడై నిరుత్సాహపరుఁ డగుచుండును. /

50 ఆతనికి శాధ కలిగినపిదప మాదయారసమును కొంచెము రుచి చూపినచో నాతఁడు “ ఇదినాకు రావలసినదే. రక్షణదినమునుగూర్చి నేనే తలంపవలయును ? నేను తిరిగి నాప్రభువును జేరినచో నాతఁడు నాకు గొప్పమేలు చేయఁగలఁడు ” అనును. కాని, మేమునిశ్చయముగా భక్తిహీనులకు వారి కర్మలను జూపించి ఘోరశిక్ష నొందునట్లు చేయుదుము.

/ మేము మనుష్యునియెడ దాక్షిణ్యముఁ జూపినంతవఱకును నాతఁడు మమ్ములమఱచి మాకు దూరముగనుండును. కొంచెముకీడు కలిగినంతనే దీర్ఘప్రార్థనలతో మొఱపెట్ట నారంభించును. /

“ మీరేమనుకొనుచున్నారు ? ఈగ్రంథమును దేవుఁడే పంపి యుండ మీరు విశ్వసించనిచో దానినుండి దూరముగ నున్న మీ కంటె నెవ్వఁడు మిక్కిలిగ తప్పు తోవఁబడినవారు ? ” అని వారి నడుగుము.

అదియేసత్యమని వారికిఁ దెలియువఱకును ననేకదేశములయందే కాక వారిలోఁ గూడ నెన్నేని సూచనలఁ జూపుచుందుము. నీప్రభువు నీసర్వకర్మలకును సాక్షియైయుండుట చాలదా ?

వారు తమప్రభుం గూఁడుటఁ గూర్చి సందేహించుచున్నారు గదా ? కాని, యాతఁ డన్నివస్తువుల నావహించియున్నాఁడు !

సురా-42 ఉపదేశము.

మక్కా-53 పద్యములు. 5 రుక్కులు.

అధ్యాయము 1.

దయాదాక్షిణ్యమూర్తియగు దేవునిపేర.

హా, మీమ్.

ఐస్. సీన్. కాఫ్.

నీకుపూర్వము వచ్చినవారికిఁ దెలియఁజేసినట్లే శక్తిమంతుఁడగు దేవుఁడు నీకును దెలియఁజేయును !

స్వర్గమర్త్యములయందున్నదంతయునాతనిదే; అతఁడున్నతుఁడు, మహాత్ముఁడు. మీఁదినుండి స్వర్గములు భయపడి బ్రద్దలుకానున్నవి. దేవతలు తమప్రభువును స్తుతింపుచు భూలోకవాసులను క్షమింపుమని వేఁడుచుందురు, దేవుఁడు క్షమాయుతుఁడును, కరుణాశుఁడును గదా !

కాని, యాతనిదప్ప నితరులను ప్రభువులఁగాజేసికొనినవారిని దేవుఁడు కనిపెట్టుచునేయున్నాఁడు. అయినను వారుసీయధీనములో లేరు.

అందఱు నొకచోఁజేరగల దినము నిస్సందేహముగ వచ్చుచున్న దనియు, నప్పుడుకొందఱుభోగభూమియందును, కొందఱుగ్నిజ్వాలలలోను

నుండఁగల రనియు, నీమాతృనగరమువారికిని, ఆచుట్టుపట్ల నగరముల వారికిని, నీవు తెలుపుటకే నీకీ కురానును అరబ్బీభాషలో దెలిపి యున్నాము.

దేవునికిష్టమైనచో వారినందఱను నొకేజాతివారిగను, నొకే మతమువారిగను జేసియుండును. కాని యతనికిష్టమైనవారి నే యాతఁడు తనకరుణకు పాత్రులఁజేయును. దుర్మార్గులకు పోషకులుగాని, సహాయకులుగాని యుండరు.

అతనిఁగాక యితరులనువారు పోషకులుగఁజేకొందురా? కాని, మనుష్యునికి దేవుఁడొకఁడే ప్రభువు. అతఁడు మృతులకు చైతన్యము గలిగించును. ఆతం డన్నిటికిని శక్తుఁడు.

అధ్యాయము-2.

10 మీవివాదకారణము లేవియైనను దేవుఁడేవానిని తీర్చఁగలవాఁడు. ఈతఁడే నాప్రభువగుదేవుఁడు. అతనినే నేనునమ్మియున్నాను. నేనుపరితాపమునొంది యతనివంకకే తిరిగెదను.

స్వర్గమర్త్యములసృష్టికర్తయగునాతఁడు, మీకుమీలోనుండియే భార్యలనిచ్చి, ఆఁడు మగపశువులనిచ్చి, యింకఁమూలమున మిమ్ము వృద్ధిచేయ నేంచినాఁడు. అతనినిబోలిన దెద్దియునులేదు. చూచువాఁడు, వినువాఁడునాతఁడే !

స్వర్గమర్త్యముల బీగములాతని యొద్దనే యున్నవి. అతఁడు తనకిష్టమైనట్లు గొప్పగనో కొలఁదిగనో యిచ్చుచుండును. అతఁడు సర్వజ్ఞుఁడు.

నుహూకు విధించినట్టియు, నీకుఁదెలిపినట్టియు, ఇబ్రాహీము, మూసా, ఈసాలకును విధించినట్టియు మతమును “ ఈమతముననుసరింపుఁడు. దీనిలో శాఖలుగావిడిపోవకుఁ” డని తెల్పుచు మీకునువిధించి

నాడు. దేవునితో గలిపి విగ్రహముల నారాధించువారికిది నిర్భరము గాదా? నీవు వారినవలంబింపుమనినది మతమా? దేవుడు దన యిచ్చ వచ్చినవారిని దానికొక కెన్నుకొనును. పరితాపమునొంది తన వంకతిరుగు వారి కాతడు దానిని చేర్చును.

వారి కా “జ్ఞానము” లభించువఱకును వారన్యోన్యమును ద్వేషించి కొని శాఖలుగా విడిపోలేకు. వారు కొంతకాల మిచటనే యుండి విశ్రాంతినొందవలయునని నీప్రభు వింతకుపూర్వమే యాజ్ఞాపించియుండ నిచో వారికి తీర్చిదివఱకే తెలిసియుండును. ఆ “గ్రంథము” నకువారసు లైనవారు, దానినిగూర్చి సందేహపడుచున్నారు.

ఇందుచేతనే వారిని మతములోనికి రమ్మనుము. వారికోరికల ననుసరింపకుము. నీకుచెప్పినట్లు ముక్కుకుసూటిగా చేసి విడువుము. “దేవుడు పంపినగ్రంథములన్నిటిని నేనునమ్ముచున్నాను. మీవివాద ములను న్యాయముగతీర్చవలయునని నాకాజ్ఞయైనది. దేవుడు మీకును, మాకునుగూడ ప్రభువే. మాపనులుమీవి. మీపనులుమీవి. మీకును మాకును వివాదమేల? దేవుడు మనలనందఱ నొకటిగ కలుపఁగలడు. అతనియొద్దకే మనమందఱముఁ జేరుదుము.

అతనికి విధేయులరై యుందురని ప్రమాణము చేసి వివాదములు చేయువారివాదములు వారిప్రభువున కిష్టములుకావు. వారాతని కోపము నకుఁబాత్రులగుదురు. వారికి ఘోర బాధ కలుగుచున్నది.

సత్యముతోను, త్రాసుతోను దేవుడుగ్రంథమునంపియున్నాడు. ఒకవేళ నా “గంట” యాసన్నమైనదేమో నీకేవలచెప్పఁగలరు?

దానిని నమ్మనివారది రాఁగలిగిన వేగమే రానిమ్మందురు. ఆ ‘గంట’ గూర్చి వివాదములు చేయువారు పెద్దతప్పలో పడి యున్నారుగదా!

కాని, విశ్వాసులు దానికిభయపడి యది సత్యమనియే నమ్మి యుందురు.

దేవుడు తన సేవకులయెడ దాక్షిణ్యమువహించియున్నాడు. ఆతడు తన యిష్టమువచ్చిన వారికి కావలసినది యిచ్చును. ఆతడు బలవంతుడు. శక్తిమంతుడు.

అధ్యాయము 3.

20 రాజోపు జీవనమును పంటపొలమును కోరుకొనువాని కిచ్చట పంటపొలమున కభివృద్ధినిచ్చెదము. ఈలోకపుపంటపొలమే కావలసిన వానికిని దాని నిత్తుము. కాని, వారికి పరలోకజీవనమునందు పాలుండదు.

దేవుడనుమతింపనిదాని ననుమతించుదైవములు వారికున్నారా? ఎడబాటుదినమువఱకును విశ్రాంతి విధింపబడియుండనిచో వారికింతకు పూర్వమే తీర్పు వచ్చియుండును. భక్తిహీనులు నిశ్చయముగా ఘోర బాధ ననుభవింపగలరు.

ఆదినమున భక్తిహీనులు తాముచేసినదానినిజూచి భయపడుదురు. వానికి తగినఫలము వారికి కలుగును. కాని, విశ్వసించిక్రమవర్తనలైనవారు భోగభూమియందలి పచ్చికబయళ్ళలో వసంపగలరు. వారు కొరునదంతయు వారిప్రభువునొద్ద సిద్ధముగానున్నది. ఇదియే శ్రేష్టమైన వరము.

తన సేవకులలోని విశ్వాసులకును క్రమవర్తనులకును దేవుడు ప్రకటించున దిదియే! “నాబంధువులు నన్ను ప్రేమింపవలయుననుటతప్ప దీనికై నా కేకూలియు నక్కఱలేదు” అనుము. సత్కార్యము నాచరించి పుణ్యము సంపాదించినవాని కాపుణ్యము నభివృద్ధి చేయుదుము. దేవుడు క్షమాయుతుడు. కృతజ్ఞుడు.

ఆతడు దేవునిగూర్చి యస్మతమును సృష్టించెనని వారందురా? దేవుని కిష్టమైనచో నాతడు నీహృదయమున కేమూఱెలువైచియుండును. కాని, దేవుఁ డసత్యమును కొనసాగనియక తనమాటచేత సత్యమునకు జయముకలుగఁ జేయును. అతనికి హృదయమందలి రహస్యములన్నియుఁ దెలియును.

అతడే తన సేవకుల యనుతాపము నంగీకరించి వారిపాపములను క్షమించి మీపనులను దెలిసికొనును.

అతడు తన్ను విశ్వసించి క్రమవర్తనులగువారి కోర్కెలను విని వారి నెక్కవగ ననుగ్రహించును. కాని, యవిశ్వాసులకు ఘోరశిక్ష సిద్ధముగ నున్నది.

దేవుడు తన సేవకులకు హెచ్చుధనమునిచ్చినచో వారు స్వార్థ వర్తులగుదురేమోయని కొలదిగ నే యిచ్చుచుండును. అతడు తన సేవకులను గుర్తించి చూచుచు నేయున్నాడు.

జనులు వర్ణమును గూర్చి నిరాశ చేసికొనునప్పుడు దానినంపి తనకరుణను వ్యాపింప జేయునాఁ డాతడే. అతడే రక్షకుడు. స్తవనీయుఁడు!

స్వర్గమర్త్యముల సృష్టియు, నారెండింటికి పైనను చెదర్చియుంచిన జంతువులును, నాతని సూచనలలోనివే. వానినన్నిటి నొకచో జేర్చ నతనికి శక్తిగలదు.

అధ్యాయము-4.

30 నీకు సంభవించిన యాపదలన్నియు నీవు తెచ్చుకొనినవే. అయి జను నాతడు చాల విషయములందు క్షమించును.

అతనిని నీవు భూమిపై బలహీనుని జేయలేవు. దేవుడు గాక మీకు మఱియొక పోషకుఁడుగాని, సహాయకుఁడుగాని యుండఁబోఁడు.

పర్వతములవలె సముద్రముపైఁబోవు నావలుకూడ నాతని సూచనలలోనివే.

అతని కిష్టమైనచో నాతడు గాలిని స్తంభింప జేయఁగా నవి కెరటములపైఁ గదలలేక నిలిచిపోవును. స్థిరచిత్తులై, కృతజ్ఞులైనవారి కిందు నిశ్చయముగా సూచనలున్నవి. లేదా, వారిదు శ్చేష్టలకై యా

నావలను మునుగఁజేసినను నాతఁడు చాలమట్టుకు ఊమించును. కాని మా సూచనలను నిరాకరించువారుమాత్రము తప్పిపోవవీలులేదని తెలిసికొందురు.

నీకుఁగలిగినదంతయు నిహలోకానుభవమునకే. కాని, విశ్వాస యుతులై దేవునియందు నమ్మకముగలవారికిని,

నేరములనుండియు, కల్మషమునుండియు నెడఁబడియుండి, కోపము తెప్పించువారిని ఊమించువారికిని,

తమ ప్రభువునకు చెవియొగ్గి, ప్రార్థనతప్పక, యాండాఠుల యుపదేశముచే దమకార్యములను జక్కఁజెట్టుకొనుచు, మేమువారి కిచ్చి ధనవంతులఁ జేసినదానిలోనే భిక్షము పెట్టుచుండువారికిని,

తమ కుపకారము నొరులుచేసినచో దానిని గణింపకుండువారి కిని, తమ ప్రభువునొద్ద గొప్పబహుమానము వేచియున్నది.

40 అయినను, దౌష్ట్యమునకు ఫలము దౌష్ట్యమేయై యుండనిమ్ము కాని, ఊమించి సంధిచేసికొనినవారిని దేవుఁడే బహూకరింపఁగలఁడు; అతఁడన్యాయవంతులఁ బ్రేమింపఁడు.

తమ కొరులు కీడుచేయఁగా తిరిగి కీడుచేయువారినుండి తప్పించు కొనుటకు వీలులేదు.

కాని, యన్యాయముగ నితరులకు హానిచేసి, ధర్మేతరులై కన్ను గానక మెలంగువారినుండి తప్పించుకొనవీలున్నది. వీరికి ఘోరబాధ సిద్ధముగానున్నది.

తమకుఁ గలిగిన యన్యాయమును సహించి ఊమించుటయే యనుల్లంఘనీయమగు విధి.

అధ్యాయము-5.

దేవుఁడు త్రోవతప్పించినవారి కటువెనుక రక్షకుఁడెవ్వఁడు నుండఁడు. అన్యాయము చేసినవారు బాధనుజూచి “తిరిగివెళ్ళిపోవుటకు వారి లేదా?” యని యడుగుటను నీవుచూడఁగలవు.

వారి నా బాధముందట నిలుపగా వారు సిగ్గుచేరి దలవంచుకొని యుండురు. వారు దానివంక దొంగతనముగఁ జూచుచుండురు. అప్పుడు విశ్వాసులు, “రక్షణదినమునఁ దమ్మును, దమ కుటుంబములను బోఁగొట్టుకొనువారే సత్యముగా నట్టలు! అన్యాయవర్తనలు శాశ్వత బాధ ననుభవించవలసినదేకదా!” అని యుండురు.

అతనిని రక్షింప దేవుఁడుతప్ప మఱెవ్వరు నుండరు. దేవుఁడు త్రోవతప్పించినవారికి మఱిదారిలేదు.

దేవుఁ డాదినము రావలసినదని యనుజ్ఞనీయఁగా నితరు లడ్డగింప లేని యాసమయము రాకపూర్వమే నీ ప్రభువునకుఁ జెవియొగ్గి వినుము. ఆదినమున నీవుతలఁదాఁచుకొనుటకు స్థలముండదు. నీవుచేసిన పనులను చేయలే దనఁజాలవు.

వారు నిన్ను విడిచిపోయినచో, వారికి నిన్ను సంరక్షకునిగా నియమించియుండలేదు. నీవుచేయవలసిన దొక్కబోధనయే. మనుష్యునకు మాకరుణను రుచిచూపినచో సంతోషించును; కాని, వారు తమచేతులతో చేసికొనినదాని కాపద వాటిల్లినయెడల వెంటనే యాతఁడు కృతఘ్నుఁడై పోవును.

స్వర్గమర్త్యాధిపత్యము దేవునిదే. అతఁడు తనకిష్టమువచ్చిన సృష్టిని చేయుచుండును. అతఁడు తనయిచ్చవచ్చినవారికి కొమార్తెలను ఇష్టమువచ్చినవారికి కుమారులను నిచ్చును.

50 లేదా, వారికి కొడుకులను, గూఁతుళ్ళుగూడ నిచ్చును. మఱి కొందఱ నపుత్త్రకులఁ జేయును. అతఁడు బుద్ధుఁడు! శక్తిమంతుఁడు!

మనుష్యునకు దివ్యజ్ఞానమువలననో, యొక తెరవెనుకనుండియో కాని దేవునితోమాట్లాడ శక్తిలేదు. లేదా, యాతఁడు తాను పంప నెంచిన సందేశము నొకదూతద్వారా తెలుపుచుండును. అతఁ డున్న తుఁడు. బుద్ధుఁడు!

ఈరీతిగా మాయనుజ్జచొప్పన, జ్ఞానముఁ దెలుపుటకు పరి
శుద్ధాత్ముఁడగు జిబ్రీలునంపితిమి. ఇంతకుఁబూర్వము నీకు గ్రంథమన
నేమో, భక్తియననేమో తెలిసియుండలేదు. కాని, దానిని మేమొక
జ్యోతిగానేర్పఱిచితిమి. దానిమూలమున మాకిష్టలయిన సేవకులకు
దారిచూపుదుము నీవుతప్పక క్రమపథమగు

దేవుని దారిలోనికి వారిని తోడ్కొని పోఁగలవు. స్వర్గమర్త్య
ములయం దున్నదంతయు దేవునిదే. అన్నివస్తువులును దేవునియొద్దకే
కదా తిరిగిచేరును.

సురా-43 ఆభరణములు.

మక్కా - 89 పద్యములు-7 రుక్కులు.

అధ్యాయము 1.

దయాదాక్షిణ్యమూర్తియగు దేవునిపేర.

హా. మీమ్.

మెఱయుచున్న గ్రంథమునాన!

మీకుబోధపడుటకై యాకురాను నరబ్బీభాషలో వ్రాసి
యుంచితిమి.

అదిమేము దాచియుంచిన పురాతనమాతృకకు యథార్థముగా
వ్రాసియుంచినపుత్తిక. అది యుచ్చస్థానమున నుండి జ్ఞానపూర్ణమై
యున్నది.

మీరు హద్దుమీరియున్నారని మీ కీభయసూచన నీయకుం
దుమా?

అయినను పూర్వులలో నెన్నితరములవారికో, మాప్రవక్తల సంపియున్నాము.

కాని, వారు వచ్చినప్పటివక్తలనందఱను నిరసించియున్నారు.

కావున, నీమక్కా-వాసులకంటె నెంతయో శక్తిమంతులను మేమునాశనము చేసియున్నాము. ఆపూర్వుల యుదాహరణము సర్వత్ర వ్యాపించియే యున్నది.

స్వర్గము త్యముల నెవ్వరుసృజించిరని వారిని మీరడిగినయెడల వారు,

10 “ భూమిని మీమశయ్యవలె నిర్మించి, దానియందుమీమనడచు కొనుటకు మార్గములను కల్పించినవాఁడును,

కావలసినవర్షమును స్వర్గమునుండి పంపి, మృతయైయున్న భూమిని త్వరపెట్టువాఁడును, (ఇట్లేమీమనను మీసమాధులనుండి పైకి తేబడుదురు)

స్త్రీపురుషభేదముగల సర్వవస్తుద్వయములను సృజించి మీకు సుఖవాహనములుగా నుండుటకు నావలను, జాతువులను పుట్టించి యుండ మీమనవానిపై,

సౌఖ్యముగఁ గూర్చుండి మీప్రభునిదయను స్మరించుచు “వీనిని మావశము చేసినవాఁడు ధన్యుఁడగుఁగాక ! దీనిని మాయుంతులమేము సంపాదించుకొనియుండలేము.

సత్యముగా మేము మాప్రభువునొద్దకే తిరిగిపోఁగలమని ” చెప్పఁగలవాఁడును,

శక్తిమంతుఁడును, బుద్ధరూపుఁడును నగువాఁడే యారెండింటిని సృజించినాఁడని యనఁగలరు. ఇట్లయినను వారు తమ కింకరులలోఁ గొందఱ తాతని వారనియపవాదము లాడెదరు. నిశ్చయముగా మనుష్యుఁడు బహిరంగముగ కృతఘ్నుఁడగుచున్నాఁడు.

అధ్యాయము-2.

దేవుడు తాను సృజించినవారిలో కూతుండ్రను పెంచికొని, మీకు కొడుకుల నెంచియిచ్చినాడా ?

కాని, దయానిధియగు దేవుని కాడుపిల్లలుపుట్టిరని చెప్పు వారికే యాడుపిల్లలు పుట్టుదురని చెప్పినచో వారిముఖములు నల్లబడి వారుమాట్లాడలేక విచారగ్రస్తు లగుదురు.

ఏమి ! ఆటవస్తువులలో పెరిగినవాడును, సందర్భరహితముగ వాదించువాడును, దేవునికుమారుడగునా ?

దయానిధియగు దేవుని కింకరులగు దేవతలు స్త్రీలని వారం దురు. ఏమి ! వారసృష్టి వీరికిఁ దెలియునా? అట్లయిన వారిని సాక్ష్య మిమ్మునుడు, తరువాత వారిని దానినిగూర్చి యడిగెదము.

20 వారు, “దేవునియిష్టమేయైనచో వారిని మేము పూజింపకయే యుందుము ” అందురు. ఇది వారు తెలిసియనిన మాటకాదు. కేవల మన్వతము.

వారి కింతకుపూర్వము గ్రంథమునిచ్చితిమా? అదివారియొద్ద నింకనునున్నదా ?

కాని, వారు “ ఇదిమాప్రిత్రాచారము, కావుననే దాని నవతం బించితి ” మందురు.

ఇట్లే పూర్వ మేపురమునకైనను భయసూచన నిచ్చుట కెవనిని పంపినను, నందలి ధనికులు “ మాపూర్వులమత మొకటియున్నదికదా ! వారినే మేమనుసరింతు ” మందురు.

ఏమి ! మీపూర్వుల మతముకంటె సత్యమగు మతమును నేను తెచ్చినను, మీరు నన్ననుసరింపరా ? యనియను ' మని మా పవిత్రకకు మేమాజ్ఞాపింప, వారు “ నీవార్తయందు మాకు నమ్మకము లేదు ” అందురు.

కావుననే వారిపై మేము పగఁదీర్చికొంటిమి. చూచితిరా మా దూతలవృత్తవాడు అనువారికిఁ గలిగినగతి ?

అధ్యాయము-3.

ఇది జ్ఞాపకముంచుకొనుము. ఇబ్రాహీము తనతండ్రితోడను, తనప్రజలతోడను, “మీపూజలతో నాకుఁ బనిలేదు.

నాసృష్టికర్తనే నేను పూజించెదను. అతఁడు నాకు రక్షణ నొసఁగఁగలఁడు ”

అని, తరతరములవఱకును నుండుటకుగాను, వారందఱును దేవునియొద్దకే మఱిపోఁగలరను సిద్ధాంతమును స్థిరపఱిచెను.

విగ్రహారాధకులగు నీయరబ్బీలకును, వీరిపూర్వులకును, వారి యొద్దకు విశ్వసనీయుఁడగు ప్రవక్త సత్యముతోవచ్చువఱకును, సకల భోగముల ననుభవింపఁజేసితిమి.

30 ఇప్పుడు వారికి సత్యవార్తరారాగా వారు “ఇది యింద్రజాలము. దీన్ని మేము నమ్ముము.

మక్కా, తయీపునగరములలోని యొకగొప్పవాని కీకురాను వచ్చినయెడల మేము దానినిపరిగ్రహించియుండుము ” అందురు.

అయిన వారాదేవుని దయనుపంచివెట్టుమరా? ఈప్రపంచమున మేముగదా వారివారికికావలసిన యాహారమును పంచివెట్టుదుము! వారిలో నంతరువులనేర్పఱిచి యొక్కవవాఁడు తక్కువవానిని సేవకునిఁగాఁ జేసికొనునట్లు చేయుదుము. కాని, వారిధనకోశములన్నిటికంటె నీప్రభువుకరుణ యమూల్యము.

మనుష్యజాతియంతయు నొకటే యవిశ్వాసవర్గ మగునను భయముచే తప్ప దయానిధియగు దేవుని నమ్మనివారికే మేము నిశ్చయముగా వెండియిండ్లకప్పులను, వెండిమేడమెట్లను,

వెండితలుపులను, బరుండుటకు వెండి పటపులను,

ఆభరణములను, నిచ్చియుండుము. ఇవియన్నియు నిహ
లోకసాఖ్యదాయకములు మాత్రమే. కాని, పరలోకజీవనమును నీ
ప్రభువు దైవభీతిగలవారికొకటకు దాచియుంచినాఁడు.

అధ్యాయము 4.

దయానిధియగు దేవుని భయసూచనను వెడచెవిఁబెట్టువాని
కాతఁ డొకసైతానును గొలుసుతో వేసి కట్టి యాతనికి పరమన్నేహి
తునిగాఁ జేయును.

ఆసైతానులు వారిని మార్గమునుండి తప్పించినను, వారింకను
సరియగుతోవను బోవుచున్నట్లే యెంచికొనుచు,

తుదకు మాయొద్దకువచ్చునప్పుడు “ఓరీ! సైతానా, నీకును
నాకును తూర్పుపడమరలకున్నంత యెడముండిన బాగుండు” నని
మొఱపెట్టును. సైతాను దుష్టన్నేహితుఁడు.

నీ వన్యాయవంతుడవగుటచే నీ కెట్టిసహాయమును గలుగఁబోదు.
నీవును నాతఁడును, బాధను పంచికొనవలసియున్నది.

40 ఏమి, నీవుచెబితివారు వినునట్లును, గుడ్డివారు చూచునట్లును,
తప్పతోవఁబట్టినవారు సరియగుతోవం బోవునట్లును, చేయఁగలవా?

మేమొకవేళ నిన్నుచంపి తీసికొనిపోయినను, వారిపై మేము
పగతీసికొనకతప్పదు.

వారికి మేము భయపెట్టినది జరిగినదనుటకు నిన్ను సాక్ష్యము
వేసినను, వారిపై మాయధికారమును చూపియేతీరుదుము.

నీవు సరియగుమార్గముల్లోనున్నావు. కావున నీకు మేముచెప్పిన
రహస్యమును జారపిడువకుము.

నీకును నీప్రజలకును నది నిశ్చయముగా భయసూచన యగు
చున్నది. దానినిగూర్చినీవు లెక్క నప్పుఁజెప్పవలసియున్నది.

మేము నీకు బూర్వము పంపినదూతలను “ దయానిధియగు దేవునిగాక యితర దైవములను మే మేర్పఱిచితిమా? ” యని యడుగుము.

అధ్యాయము-5.

పూర్వము ఫిరౌనునొద్దకును, సతని సామంతవర్గమునొద్దకును, మూసాను బంప నాతఁడు, “ నేను నిశ్చయముగా జగన్నాథునిదూత ” ననుచు,

మాసూచనలను వారికిఁజూప నంతకుపూర్వ మంతకంటె గొప్పసూచన వారికిఁ గనబడకపోయినను వారు నవ్వఁజొచ్చిరి.

కావున, వారు దేవునిశరణుఁజొచ్చుటకు, వారినిబట్టుకొని, శిక్షల పాలు గావించితిమి.

అప్పుడు వారు “ ఓయింద్రజాలికుఁడా! మేము రక్షణఁబొందె దము. కావున నీతోఁజెప్పినట్లు చేయుటకు మాపక్షమున నీప్రభువును వేఁడు ” మని ప్రార్థింప,

50 మే మాశిక్షను దీసివేసితిమిగాని, వారు వెంటనే తమసమయము నతిక్రమించిరి.

ఫిరౌనును తనప్రజలతో, “ నాప్రజలారా! ఈ యిజిప్టు (మిసిక్) రాజ్యమును నీ నాపాదములయొద్దఁ బ్రవహించు నదులును, నావియని మీకుఁదెలియునుగదా !

వీఁడు నీచుఁడు, స్పష్టముగ మాట్లాడనైనఁ జాలఁడు. వీనికంటె మేము శక్తిమంతులము గదా !

ఇతనిచేతుల కేమి, కంకణములు తొడిగిరా? వీనితో దేవతలు వచ్చియున్నారా? ”

అని చాటఁబంపి వారికి స్వాతంత్ర్యమునిచ్చి తనకు విధేయులగునట్లు చేసికొనెను. వారు దుష్టప్రజలు.

వారు మాకు కోపము కలిగించినంతనే మేము వారిపైఁ బగ దీర్చికొని, నీటముంచి చంపి,

వారితరువాతివాకి, మాశిక్ష కుదాహరణముగాఁ జేసితిమి.

అధ్యాయము-6.

సురియమ్మపుత్తుఁడు దైవబలమున కుదాహరణముగాఁ జూపఁ బడినంతనే నీప్రజలు సంతోషముతో గంతులువేయ నారంభించి,

“మాదైవములా యాతఁడా గొప్పవాఁడు?” అనియడుగుచు, కేవలము వాదమును పెంచదొడఁగిరి. వారు కేవలము శుష్కవాద ప్రియులు.

ఈసా మాయనుగ్రహముఁబొందిన మాకింకరులలోనివాఁడును, ఇస్రాయేలుప్రజలకు దైవశక్తి కుదాహరణముగా మేము చూపించిన వాఁడును తప్ప మఱియెవ్వఁడును గాఁడు.

60 (మాకిష్టమయినచో మిమ్ములనుండియే కొందఱ దేవతలను లేవనెత్తి నీతరువాత భూమిపైఁ బంపఁగలము.)

అతఁడా యంతిమకాలమున కొకనూచనయై యున్నాఁడు. కావున దానిని మీరు నమ్మి నన్ననుసరింపుఁడు. ఇదియే క్రమ మార్గము.

సైతాను మీకు గర్భశత్రువు. అతనిమాటవిని మీరు త్రోవ తప్పకుఁడు.

ఈసా స్పష్టములగు సాక్ష్యములతోవచ్చి “నేను మీకు జ్ఞానముఁ బ్రసాదింప వచ్చియున్నాను. మీలోని కొన్ని విషయములనుగూర్చిన వివాదములను నేనుపరిష్కరించెదను. కావున, మీకు దైవభీతిగలిగి నాకు విధేయులరుకండు.

నిజముగా దేవుఁడు మీకును నాకునుగూడ ప్రభువే. కావున నాతని నారాధింపుఁడు. ఇదియే క్రమమైన మార్గము.”

అనగా వారు దానిని సరిగ్రహింపలేక వాదములను మఱిత
పెంచికొనిరి. కాని, హద్దుమీఱినవారి కాదుఃఖదినమున ఘోరశిక్ష
కలుగక మానదు.

వా రాకాలము తామనుకొనకపూర్వమే వచ్చుటకొఱకేకదా
వేచికొని యున్నారు.

దైవభీతులగువారుతప్ప స్నేహితులుగూడ నాదినమున పరస్పర
వైరులయ్యెదరు.

అధ్యాయము-7.

నాకింకరులారా! ఈదినమున మీ కెట్టిభయమును గలుగఁ
బోదు. మీకు దుఃఖము సంభవింపదు.

మీరుమాత్రము మాసూచనలనునమ్మి ముస్లిములరు (భక్తు
లరు) కండు.

73 మీ రానందముతో మీ భార్యలతోఁగూడ స్వర్గములోనికి
రండు.

వారచట బంగారు పశ్చేరములతోడను, బంగారుగిన్నెలతోడను,
తమ యాత్మలకుఁ గావలసినదంతయును, వారికన్నుల కింపగునదంత
యును ననుభవింతురు. అచట మీరు శాశ్వతముగా వసింపఁగలరు.

ఇదియేస్వర్గము, మీ సత్కర్మలమూలముగా మీరుసంపా
దించుకొనిన బహుమానము.

అచట మీకు కావలసినన్ని పండ్లుండును; వానిని మీ రాస్వా
దించఁగలరు.

కాని, దుష్టులు శాశ్వతనరక బాధ ననుభవింపఁగలరు.

ఆబాధ వారి కిసుమంతయు తగ్గఁబోదు. అచట వారు నిస్సృ
హులై మూకతనము నాశ్రయింపవలసినదే.

మేము వారి కెట్టియన్యాయమును జేయలేదు. వారికి వారే యన్యాయము చేసికొనినారు.

వారు, “మాలికా, సీత్రభువు మమ్ము చంపివేయఁడేల?” యని వేదనభరింపఁజాలక యఱచుచుండ నాతఁడు “మీరిచట నే యుండవలయు” నని యుత్తర మిచ్చుచుండును.

మక్కావాసులారా! మేము మీకొకట సత్యమును దెచ్చి యున్నాముగాని, మీకు సత్యమనినఁ గిట్టదు.

మీరు వారిపాశములో నంతగట్టిగఁ దగులొక్కనియున్నారా? అయిన మేమును మాపాశములను బిగించెదము.

80 వారి రహస్యములును, వారి గుసగుసలును, మాకుఁ దెలియవను కొనినారేమో? ఓహో! మాదేవతలు వారిప్రక్కలనేయుండి వ్రాసి వేయుచునేయున్నారు.

“దేవునికే యొకపుత్తుఁ డుండేనేని, ఆతని నారాధించువారిలో నేనే ప్రథముండ నయ్యెదను.

కాని, స్వర్గనుర్యాధినాథుఁడును, సింహాసనాధిరూఢుఁడును నగు దేవుఁ డట్టియపవాదమునకు దూరుడగునుగాక!

కావున వారు మునుఁగుచుఁ దేలుచు, నాడుచుఁ బాడుచు, భయావహమగు దినమువఱకును నుండనిమ్ము.

స్వర్గమునందలి దేవుఁడే భూమియందును దేవుఁడు. అతఁడే బుద్ధరూపుఁడు, జ్ఞానమూర్తి!

స్వర్గమర్త్యములకును, దదంతరాళమునకును నాథుఁడగు వాఁడు ధన్యుఁడగుఁగాక! ప్రళయమునుగూర్చి యాతనికే తెలియును. మీరందఱును నాతనియొద్దకే తిరిగివత్తురు.

సత్యమునుజూచి దానిని తెలిసికొనినవారుతప్ప వారు స్వీకరించినదైవములు మాధ్యస్థ్యమును వహింపలేరు.” అనుము.

“మిమ్ముల నెవ్వరుస్తుజించి” రని నీవు వారినడిగినయెడల
“దేవుఁ” డని వారునీకు బదులిత్తురుగదా! వారి కిట్టి దురభిప్రాయము
లెందుండి వచ్చినవి?

ఒకఁడు “ప్రభువా! వీరే యవిశ్వాసకులగు ప్రజలు” అనును.

కావున నీవు వారినుండి తొలఁగి స్వస్తివాక్యమును పఠింపుము.
నారు తమ మాఘ్యమును తుదకుఁగాని తెలిసికొనఁజాలరు.

సురా-44-అనావృష్టి

మక్కా-59 పద్యములు-3 రుక్కులు.

దయాదాక్షిణ్యమూర్తియగు దేవునిపేర.

అధ్యాయము-1.

హా. మీమ్. ఈ స్పష్టగ్రంథమునాన!

చూడుము! మా యాజ్ఞాప్రభావమున సర్వవస్తువులను జ్ఞాన
ప్రబోకధములై యున్న

ఒక ధన్యరాత్రియందు మనుష్యజాతికి భయసూచకముగా
దానిని బంపియుంటిమి.

ఇదిగో! నీప్రభువునొద్దనుండి యనుగ్రహముగా నెల్లప్పుడును
బ్రవక్తలను బంపుచునే యున్నాము.

అతఁడుతప్ప మఱియొకదేవుఁడు లేఁడు. సృష్టిసహారకారకుఁ
డతఁడే.

నీకు స్థిరవిశ్వాసమున్నచో, స్వర్గమర్త్యముల నారెండిటికి మధ్యనున్న దానికంతటికీని నాతడేప్రభువు. నీకును నీతాతముత్తాతలకును నాతడే ప్రభువు.

నిజముగా నాతడు సర్వశ్రోత, సర్వజ్ఞాత!

కాని, వారు శంకాబద్ధులైయున్నారు.

కాని, స్వర్గమునుండివెడలి మనుష్యులచుట్టు నావరించు అనావృష్టి నిండుకొనఁగల దినమున,

10 వారిని వీక్షింపుము. వారికదిబాధాకరమగు శిక్షయగును.

వారు, “ప్రభువా! యీబాధనుండి మమ్ముతొలఁగింపుము, ఇదిగో, మేమువిశ్వాసులము” అని అఱచెదరేకాని,

వారియొద్దకు సత్యప్రవక్త వచ్చినప్పుడు వారుభయసూచననేల గ్రహింపలేదు?

వా రాతనికివెనుదిరిగి “పరులు నీకునుబోధించిరా? పిశాచగ్రస్తుండవా?” యనియడిగిరి.

మేము మీబాధనుండి యించుకైనను దప్పించినయెడల తిరిగి ప్రాతమార్గము ననుసరింతురుగదా!

మాయుగ్రత సతితీక్షణముగాఁ గనఁబఱువఁగలదినమున నిజముగా వారివైఁ బగదీర్చికొందుము.

వీరికిఁ బూర్వము చాలకాలము క్రిందట నొకప్రవక్తను బంపి ఫిరౌను జనులను మేము శోధించియుంటిమి.

“నేనువిశ్వాసపాత్రుఁడ నగు ప్రవక్తను. దేవునికింకరులను నాతోఁబంపివేయుఁడు.

నిస్సందేహముగు శక్తితో నేనువచ్చియున్నాను. కావున, మీరు దేవునికంటె సధికులమని చెప్పబోకుఁడు.

20 మీరు నాపై తాళ్ళువిసరి చంపకుండ నాకును మీకును ప్రభు
వగు దేవుని శరణుజొచ్చుచున్నాను.

మీరు నన్ను విశ్వసించనిచో నన్ను విడిచి తొలగియైనపొండు ”
అని యాతఁడువారితోఁజెప్పి,

తిరిగి తనప్రభునితో “వీరు నుష్టజనులు ” అన,

దేవుఁడాతనితో “అయిన నీవు నాకింకరులతో బయలువెడలుము.
ఐన్ను నారు వెంటఁబెట్టుదురు.

నీకు సముద్రము దారియిచ్చును. వారు నీటిలో మృతినొందుదు”
ర నెను.

వా రెన్నియో యుద్వాసవనములను, జలయంత్రములను,

పొలములను, విశాలభవనములను,

సౌఖ్యములను, వదలి వెళ్ళిరి.

ఇట్లు వారుచేయ, వానినిమఱియొక జాతివారి కిచ్చివేసితిమి.

భూస్వర్గములు వారికొక కేడ్వలేదు. వారిశిక్ష యంతరించలేదు.

అధ్యాయము-2.

30 గర్విష్టియు నతివిషయలోలుఁడును నగు,

ఫిరౌనునుండి యిస్రాయేలుసంతతివా రవమానముపొందకుండఁ
గాపాడితిమి.

మా భవిష్యద్దానముచే నన్నిజాతులవారికంటె వీరినే
యెంచికొని,

వారికి విస్పష్ట శోధన యగున ట్లనేకాద్భుతములఁ జూపితిమి.

కాని, యవిశ్వాసకులు,

“ చావెప్పుడైనను నొక్కసారియే. చచ్చినవెనుక లేచుట యస
త్యము.

మీరు సత్యవాదులయినచో మాపితురులను బ్రతికింపుఁ”
డందురు.

వీరు దుష్టకృత్యములకై మేము నాశనముజేసిన తుచ్ఛజనుల కంటెను వారి పూర్వులకంటెను మంచివారా ?

/ భూస్వర్గములను, తదంతరాళమును, వినోదమునకై మేము /
/ సృజించియుండలేదు.

/ గొప్పయుద్దేశ్యముతోడనే సర్వమును సృజించియున్నాము /
/ కాని, వారిలోఁ జాలమంది కదితెలియదు.

40 నిజముగాఁ బ్రళయకాలమే యండఱకును నియమితమైన కాలము. /

సర్వశక్తుఁడను, దయాభుఁడునునగు దేవుఁ డనుగ్రహించిన వారిలోఁడప్ప,

ఇతరులలో యజమానుని సేవకుఁ డనుసరింపఁడు ఎవ్వరికిని సహాయము దొరకఁబోదు.

అధ్యాయము-3

నిజముగా జక్రామ్ అనువృక్షమే

పాపుల కాహారము.

అది వారికడుపున మఱుగుచున్న నూనెమడ్డివలెను,

ఉడుకెత్తిన నీటివలెను, వర్తించఁగలదు.

“నానిని పట్టికొనుఁడు ; అగ్నిమధ్యమునఁ దోయుఁడు.

పిదప నాతని తలపై మఱుగుచున్ననీటిని బాధపెట్టుటకై పోయుఁడు,

నీవు శక్తిమంతుఁడవును గౌరవనీయుఁడవు నేమో ! దీని నాస్వాదింపుము !

50 ఇదిగో, దీనినే నీవు సందేహించితివి.

కాని, భక్తులు సురక్షితస్థలమునందు,

ఉపవసములయందు, సెలయేళ్లదరిని,
పట్టుబట్టలను, మేలంగీలను తొడిగి, యొకరికొక రభిముఖు లగు
చుందురు.

ఇదియిట్లే ; వారికి మేము విశాలనీలోత్పలనయనలగు కన్య
లను వివాహముచేయుదుము.

అచటవారు సురక్షీతులై సర్వవిధఫలములను ననుభవింపఁ
గలరు.

అచట వా రొకసారి చచ్చిపోయినతరువాత తిరిగి మృత్యువు
నెఱుగఁజాలరు. అతఁడు వారిని నరకబాధలనుండి రక్షింపఁగలఁడు !

ఇదియే నీప్రభుని దివ్యప్రసాదము. ఇదియే పరమానందము.

వారుభయసూచనను గ్రహించుటకు కురానును మిఠాభాషలోనే
వాసి సులభముచేసితిమి.

వారు వేచియున్నారు. కావున నీవును వేచియుండుము.

సురా 45 - మో కారింపు.

మక్కా-36 పద్యములు-4 రుక్కులు.

దయాదాక్షిణ్యమూర్తియగు దేవునిచేర.

అధ్యాయము-1.

హా. మీమ్. సర్వశక్తుఁడు, సర్వజ్ఞుఁడునగు దేవునినుండి యీ
గ్రంథ మవతరించినది !

నిశ్చయముగా నమ్మినవారికి స్వర్గము:లందును, భూమియందును సూచనలుగలవు.

దృఢభక్తిగలవారికి మీసృష్టియందే, యెల్లెడలనుండియుండు జంతువులయందే సంజ్ఞలుకలవు.

వివేకముగలవారి కొకదానినొకటి యనుసరించుచుండు రాత్రిం బవశ్యయందును, భూమి మృతప్రాయయైయుండ దాని నుజ్జీవించుజేయుటకు స్వర్గమునుండి యాతఁడు పంపించు వర్షమునందును, మాఱుచుండు గాలులయందును, సంజ్ఞలు గోచరించుచుండును.

దేవునిసూచన లిట్టివే. మేము వానిని నీకు సత్యముగా వచించుచున్నాము. కాని, వారు దేవుని సతనిసూచనలను నమ్మకుండునప్పుడు మఱియెవ్వారిని నమ్మువారు ?

దేవుని సూచనలను మేముపఠించుచుండ వినియు, వినినివాని వలె దిరస్కారభావముతో సంచరించుచు,

ఆసత్యపరుండగు పాపి ముఖభాజనుండగుఁగాక, ఘోరశిక్ష యతనికిఁ గలుగఁగలదని నొక్కిచెప్పుము.

మాసూచనల నాతఁ డొకప్పుడు గ్రహించియు దానిని పఠింపించుచుండును. అట్టివారికి లజ్జావహమగుశిక్ష కలుగుచున్నది !

నరకము వారిని వెంబడించుచున్నది. వారిలాభములుగాని, దేవునిగాక వారు స్వీకరించినయితర ప్రభువులుగాని, వారి కేసుమంతయఁ దోడ్పడఁజాలరు ! ఏరికిఁ గొప్పశిక్ష కానున్నది !

19 ఇదియే “రక్షణ”; తమప్రభువుసూచనలను నమ్మనివారి కతి బాధాకరమగు శిక్షకలుగును.

అధ్యాయము-2.

నావలు తనయాజ్ఞప్రకారము నడుచుచుండుటకును, ఆతని దయాదత్తములగు వస్తువులను నీ వన్నేపించికొని కృతజ్ఞుండవై యుం

డుటకును, సముద్రము నీకువశమగుచుట్లు చేసికవాడు దేవుడే.

స్వర్గములంకును, భూమియంకును, గల సర్వము నాతడే నీకు స్వాధీనము చేసియున్నాడు. సర్వము నాతడనుగ్రహించినదే. నిశ్చయముగా యోచించుకొనువారి కీవిషయములందే సూచనలు కలవు.

వారివారి కర్మలననుసరించి దేవుడు బహుకరింపఁగల విజయ దినములఁగూర్చి నమ్మనివారిని క్షమింపుఁడని భక్తులతోఁజెప్పుము.

మేలుచేయువాఁడును, కీడుచేయువాఁడును తనతన మేలుకీడుల కొఱకే యట్లుచేయుచుండును. ఇకమీఁదట మీరు మీప్రభువునొద్దకు తిరిగిరాఁగలరు.

పూర్వకాలమున జ్ఞానగ్రంథమును, జ్ఞానమును, జ్యోతిషము చెప్పునేర్పును నొసగి, యెల్ల సద్యస్తువులను బ్రసాదించి, యన్నిజాతుల వారికంటె నిస్రాయేలుసంతతి వారి నధికులఁజేసితిమి ;

మాయాజ్ఞలకు శంకారహితములగు సూచలను వారికిచ్చితిమి. జ్ఞానవంతు లగువఱకును వారు పరస్పరస్పర్థలంబెట్టికొని వాదములఁబెంచికొనకుండిరి. కాని, నీప్రభువు వారివాదములం గూర్చి రక్షణ దినమందు నిర్ణయించును.

పిదప మేము నిన్ను మూడైవధర్మములపై నధికారిగా నియమించితిమి. కావున నాధర్మము ననుసరింపుము. అజ్ఞానలు దేవుని నుండి నిన్ను తప్పింపఁజాలరు. కావున వారికోరికలను మన్నింపకుము.

నిశ్చయముగా మర్కారు లొండొరులను ప్రభునికై ప్రోత్సహించుకొనుచుండురు. కాని, దేవునికి భయపడువారిప్రభువు దేవుడే!

ఈగ్రంథము మనుష్యజాతి కంతర్దృష్టినిచ్చి దృఢభక్తులగు వారికే గనుకానిధానమై యుండును.

20 కేవలము దుష్టులగువారిని, పుణ్యవంతులై దృఢభక్తిగల వారిని, జీవనమునందును, మరణమునందును, నొకపేరీతిగఁ జూచెద మని వారుతలంచుచున్నారు కాబోలు! వారియూహ సరియైనది కాదు.

అధ్యాయము-3.

ప్రతిమనుష్యుఁడు తనకర్మానుసారముగ ఫలముల ననుభవించుటకే సత్యముగా దేవుఁడు స్వర్గమర్తముల సృజించియున్నాఁడు ఎవ్వనికి నన్యాయము కలుగఁబోదు.

సీవేమనుకొనుచున్నావు? తనకొకకలనే తనకు దైవముగాఁ జేసికొన్నవాఁడును, దైవమే కొరఁ త్రోవదప్పించువాఁడును, దేవునివలన తనచెవులును, హృదయమును మూతపడి దృష్టిపై తెరగప్పబడిన వాఁడును, ఇట్టివానిని దేవుఁడు విసర్జించిపెదప నెవ్వఁడు దారిచూపఁగలఁడు? ఇంకను మాకుభయపడరా?

“మనకు క్రస్తుతజీవన మొక్కటే నిశ్చయము. మనము చచ్చుచుఁ బుట్టుచునే యుండుము. మనమందఱునును కాలమునకే వశులమై యున్నా” మని వారందఱు కాని, వారికి దానిని గూర్చిన జ్ఞానము లేదు. అది కేవలము వారియూహయే.

స్పష్టములగు మానూచలను వారికి వినిపించినప్పుడు వారు “మీరు సత్యమును వచించుచున్న యెడల మాపూర్వులఁ బునరీవితులఁ జేయుఁ” డని మాత్రము వాదించుచుండురు.

వారితో “దేవుఁడు మీకుఁ జీవమునిచ్చి, పిదపమిమ్ములఁజంపి, పదంపడి రక్షణదినమున మిమ్ముల నొకచోఁ జేర్చును. ఇందు సందేహ మేమియునులేదు. కాని, చాలమంది కీజ్ఞానములేదు” అనుము.

అధ్యాయము-4.

స్వర్గమర్తముల యాధిపత్యము దేవునిదే. గంటమోగఁగల యాదినమున తిరస్కారభావముగలవా రందఱును నశింతురు.

ప్రతిజాతియు మోకారింపఁగల కాలమును, నీవు చూడఁగలవు. ఏజాతి ఏగ్రంథము నవలంబించునో యాగ్రంథమునే వారు చేకొనియుందురు.” ఈదినమున మీకర్థఫలము ననుభవింపఁ గలరు.

ఈమీగ్రంథము మిమ్ముఁ గూర్చి సత్యముగాఁ బలుకును. మీ రాధరించిన ప్రతివిషయమును మే మందు వాసియుంచియున్నాము.”

విశ్వాసయుతులై సన్మార్గము నవలంబించినవారిని వారిప్రభువు తనదయాపాతులఁజేయును. ఇదియే యవ్యాజమగు నానందము.

30 కాని, నమ్మినవారితో “ మాసంజ్ఞలు మీమ్రోల పతింపఁబడి యుండలేదా? అయినను మీరువానిని తిరస్కరించి పాపులైతిరికాదా?”

“దేవుఁడుచేసిన వాగ్దానము సత్యము. గంట మ్రోగుకాలముఁ గూర్చి సందేహములేదు ” అని మీకు చెప్పినప్పుడు “ గంటయేమో మాకుఁ దెలియను. అది భ్రాంతియని మేమనుకొందుము. అది తప్పక వచ్చునని నిశ్చయమేమి ?” అని మీరంటిరి.

వారుచేసిన దుష్కృతులువారికన్నులకు పొడగట్టి, వారు కేలిచేసిన దంతయు వారిచుట్టుఁ జుట్టికొనును.

అప్పుడువారితో “మీరు మాతో నీదినమున కలిసికొనుటను గూర్చి యెట్లుమఱిచియున్నారో యట్లే మేమును మిమ్ము నేఁడు మఱిచి పోయెదము. మీ కన్నియే గతి; అంచుండి మిమ్ము రక్షించువారెవ్వరు నుండరు.

మీరు దేవుని సంజ్ఞలను కేలిచేసితిరిగదా ! ఈప్రస్తుతజీవనము మిమ్ముమోసపుచ్చినది” అని చెప్పఁబడును. ఆదినమునవారాయగ్నినుండి తప్పించుకొనలేరు. దేవునియనుగ్రహమును వేఁడుమని యాతని నాదిన మున నెవ్వరును హెచ్చరింపరు.

కావున స్వర్గమర్త్యాధినాథుడగు లోకేశుడు ప్రవనీయుడగుఁ
గాక !

ఆతఁడే సర్వశక్తుఁడు. సర్వజ్ఞుఁడు ! స్వర్గమర్త్యములయందాతని
మహిమ వర్ణిలుగాక !

సు రా 46-ఇ సు క తి న్నె లు.

మక్కా-35. పద్యములు-4 రుక్కులు.

అధ్యాయము-1.

కాండము. 26.

దయాదాక్షిణ్యమూర్తియగు దేవునిపేర.

హా. మీమ్.

ఈగ్రంథము శక్తిమంతుఁడును బుద్ధుఁడునునగు దేవునినుండి
యవతరించినది !

స్వర్గమర్త్యములను, నారెండిటికే మధ్యనున్నదానిని సత్యము
నందుఁ బ్రతిష్ఠించితిమి. వానికిఁ గొంతకాల మవధిగ నేర్పఱిచితిమి.
కాని, నమ్మనివారు భయసూచననుండి మఱిపోయెదరు.

“మీ రేమనుకొనుచున్నారు ? దేవునిఁగాక మీ రారాధించు
వారు భూమిలో నేమాత్రపుభాగమును సృజించియున్నారో నాకుఁ
జూపుఁడు. వారికి స్వర్గములో పాలున్నదా ? మీరు సత్యవంతులరై
నచో నీకురానునకుఁ బూర్వముపంపఁబడిన యొకగ్రంథమునుగాని,
వారిజ్ఞానము జాడలఁగాని, నాకుఁ జూపుఁడు.

దేవునివిడిచి, యాతఁడు రక్షణదినమువఱకును బిలుచుచున్నను, బ్రత్యుత్తర మీయలేనివారి నారాధించువారికంటె దప్పుచేసినవారెవరు ? అవును. వారు పిలిచిన పిలుపులను లక్ష్యపెట్టరు.

మనుష్యజాతియంతయు నొకచోఁ జేరియున్నప్పుడు వారు వారికి శత్రువులును, కృతఘ్నులునై తమకు వారు పూజలు చేయలేదందురు.

మాస్పష్టసూచనలను వారికిఁ దెలుపఁగా విశ్వాసములేనివారు తమకువచ్చిన సత్యమును, “ ఇది కేవలము చిల్లంగి ” యందురు.

“ అతఁడే దానిని కల్పించె ” నని వారందురా ? “ నేనుకురాను కల్పించినచో మీరు నాకు దేవునినుండి యొకవస్తువునైనను దీసికొని రాజాలరు ! మీరు దానినిగూర్చి యేమిపలుకుచున్నారో యాతనికే బాగుగఁ దెలియును ! నాకును మీకును నాతనిసాక్ష్యమే చాలురు ! అతఁడు దయాళుఁడు, కరుణాళుఁడు.

“ నేను క్రొత్తసిద్ధాంతములను తీసికొని రాలేదు, నాకును మీకును నేమగునోకూడ నాకుఁదెలియదు. నాకుఁదెలుపఁబడిన దానినే నే ననుసరింతును. బహిరంగముగా మీకు భయసూచన నిచ్చుటయే నావిధి.

10 “ మీ రేమనుకొనుచున్నారు ? ఇది దేవుఁడు పంపినగ్రంథము. మీరు దానిని నమ్మరు. ఇస్రాయేలు సంతతివారిలో నొకఁ డిది ధర్మ విరుద్ధమనుటకు సాక్షి. అతఁడు నమ్మియుండెను. మీరు దానిని తిరస్కరించుచున్నారు. అయినను.....? ఆహా ! ఇట్టినేరము చేసినవారిని దేవుఁడు రక్షింపఁడు ” అనుము.

అధ్యాయము-2.

కాని, యవిశ్వాసులు విశ్వాసులతో “ అది మంచి గ్రంథమైనచో మాకంటె వారు ముందుగ విశ్వసించియుండరు ” అనుచు

రక్షణను గోరనివారగుటచే “ ఇదియాక ప్రాత పుక్కిటిపురాణము ” అని పల్కుదురు.

పూర్వ మికురానే మూసాకుపంపిన గ్రంథము. అది యాతఁ
డనుసరించు సూత్రమును గరుణాప్రదానముచునై చుండెను. ఇది
యాగ్రంథమును అరబ్బీబాషలో స్థిరపఱచుచున్నది. నేరము చేసిన
వారి కిది భయనూచన ; సత్ప్రవర్తకులకు సువార్త.

“ మాప్రభువు దేవుఁడే ” యనుచు సతనియొద్దకు తిన్నవిదారిని బట్టినవారు నిశ్చయముగా నేభయముచుగాని, దుఃఖమునుగాని, పొందరు.

వారు తమ సత్కర్మలకు ఫలముగా భోగభూమియందు శాశ్వత వాసము చేయుదురు !

ఇదిగాక, మనుష్యుఁడు తల్లిదండ్రులయెడ దయజూపవలసినదిగా.
విధించియుంటిమి. తల్లి యాతనిఁగట్టపడి మోచినది. కట్టపడి కనినది.
అతఁడు గర్భములో జొచ్చిననాటినుండి చున్న విడుచువఱకును
ముప్పది నెల లామెపై నాధారపడియుండెను. అతని కంతకంతకును
బలముకలిగి నలువది యేండ్ల ప్రాయమువాఁడు కాఁగా “ ప్రభువా! నీవు
నాకును నాతల్లిదండ్రులకును జూపిన యనుగ్రహమునకు కృతజ్ఞుఁడనై
యుండునట్లును, నీకుసంతోషముగలుగు సత్కారములఁ జేయు
నట్లును నన్ను ప్రేరేపింపుము. నాసంతానమును వృద్ధిచేయుము.
నేను నీవంకకే తిరిగియున్నాను. నీకే యధీనుఁడనైయున్నాను ” అని యాతఁ డనును.

వీరినుండియే సత్కర్మలను బరిగ్రహించి దుష్కర్మలను విడిచి వైతుము. వాఁకిచ్చిన సత్యవచనముప్రకారము వారు భోగభూమియందుండుదురు.

కాని, తనతల్లిదండ్రులతో “ ఛీ ! ఏమిమాటలు ! నాకు పూర్వ మెన్నోతరములవా రంతరించిపోయి యుండఁగా నన్ను సమాధినుండి

ప్రాణములతో లేవదీయుదురని నాతో నచ్చజెప్పచున్నారా? ” అని పల్కువానితో వారు “అయ్యో! అట్లనకుము. నాయనా, నమ్ముమా! దేవునిమాట సత్యము సుమీ!” అని యందురు. కాని, యాతఁడు “ఇది కేవలము పూర్వుల పుక్కిటికథ ” యనును.

ఇటువంటివారికే పూర్వ మాయాజాతులవారికిని, పిశాచము లకును, మనుష్యులకును, విధింపఁబడినశిక్ష కలిగితిరను. వారు తప్పక నాశనము నొందుదురు.

దేవుఁడు వారివారి కర్మలనుబట్టి బహుమానముచేయుట కా కర్మలయం దంతరపులఁగల్పించియున్నాఁడు. వారి కెట్టియన్యాయమును గలుగఁజోదు.

20 విశ్వసింపనివా రొకదినమున నగ్ని కభిముఖులగుదురు. “మీరు భూమిపై జీవించియుండఁగనే మీ శ్రేష్ఠవస్తువులను జారవిడిచికొంటిరి. మీరు వానితో సంపూర్ణముగ తృప్తినొందితిరి. మీరుభూమిపై గర్వముతో నక్రమముగ సంచరించి యున్నార్థవర్తులయినందుకు మీకిచట లజ్జాకరమగు శిక్షయే బహుమానము.”

అధ్యాయము-3.

ఇసుక తినెల్ల యందలి ప్రజలకు భయసూచన నిచ్చిన ఆదుసోదరుని స్మరింపుఁడు. అతనికిఁ బూర్వమును, దరువాతను గూడ భయసూచన నిచ్చినవారుండిరి “దేవునిఁదప్ప నితరులనారాధింపకుఁడు. ఆమహాదినమున మీకు శిక్షకలుగునని నాకు భయమగుచున్నది ” అని యాతఁడనెను.

అంతటవారు “ మమ్ము మాదేవతలనుండి పాఠద్రోలుటకా నీవువచ్చినది! నీవు సత్యవంతుడవైనచో నీవు భయపెట్టుచున్న యాపదల నిప్పుడు తీసికొనిర ” మ్మనిరి.

ఆతఁడును “ దానినిగూర్చి దేవునికే తెలియును. నాతోఁబంపిన సందేశమును బ్రకటించుటయే నావిధి. కాని, మీ రజ్ఞానములో మునిగి యున్నవారుగా నాకుఁ గనబడుచున్నారు ” అనెను.

అప్పు డొక మేఘము వారి లోయలవంక వచ్చుచుండుటఁజూచి “ ఇదియొక వర్ష మేఘము ” అనిరి. కాని, యది యట్టిదికాదు. ఏది మీరు రాదనుకొంటిరో యదియేయిది. ఇదియొక తుపానుసూచన, మిమ్ము శిక్షించుటకు వచ్చుచున్నది.

అది తన ప్రభునియాజ్ఞప్రకారము సర్వమును నాశనము చేయును. “ తెల్లవారుసరికి ఉత్తయిండ్లుతప్ప నచట మఱేదియు నిలిచియుండలేదు. మేము, దుష్టుల కిట్లే ప్రతిక్రియఁ జేయుచుము.

మీకు శక్తినిచ్చినట్లే వారికిని శక్తినిచ్చితిమి. వారికి చెవులను, కన్నులను, హృదయములను నిచ్చితిమి. అయినను వారు దేవునిసూచనలను నిరాకరింపఁగా వారిచెవులును, కన్నులును, హృదయములును, వారి కించకయు పనికిరాలేదు. వారు వేళాకోళముచేసినశిక్ష వారి నన్ని దిక్కుల నావరించివైచెను.

అధ్యాయము-4.

మీ చుట్టుపట్లనుండు పురములనుగూడ పూర్వము మేము నాశనముచేసితిమి. వారు మాయొద్దకే తిరిగివచ్చుటకు మాసూచనలను మార్పుచువచ్చితిమి.

దేవునిగాక, వారు తమ కులదేవతలని కొలిచినవారు తమకు సహాయపడిరా ? లేదు. వారు వారినుండి తొలగిపోయిరి. వారి మాయయు, వారిపన్నాగములు నిట్టివే.

కురానును వినవలయునని కొందఱను నీయొద్దకుఁ దెచ్చితిని. వారు దానిని వినుటకుఁబూర్వ ‘మిస్సీ’ యనిరి. కాని, యదిచదువుట యెంతోడనే తమ ప్రజలకు భయసూచనలఁదెల్పుటకు వెడలిపోయిరి.

30 “ప్రజలారా! మూసాకాలమునుండియు మనము వినచున్నట్టియు, పూర్వగ్రంథముల స్థిరపఱచునట్టియు నొకగ్రంథమును మేమువినచుంటిమి. అదిసరియైనమార్గములో నడిపించి సత్యమును జూపఁగలదు.

“ప్రజలారా! దేవునిదూతను మన్నించి యాతనినే నమ్ముఁడు. ఆతఁడు మీ పాపముల క్షమించి, మిమ్ముఁ ఘోర బాధనుండి తప్పించును.

“దేవుని మతప్రవర్తకుని నమ్మనివారు ఆతనికి భూమిపైఁగల యధికారమును తగ్గింపలేరు. వారి నాతఁడుతప్ప నితరులు రక్షింపఁజాలరు. వీరు తప్పుక తప్పులోఁ బడియున్నారు” అనివారు తమ ప్రజలకుఁ దెలిపిరి.”

స్వర్గమర్త్యములనుసృష్టించి యాసృష్టిచే నలసిపోకయున్న దేవుఁడు మృతులకు చైతన్యముఁ గలుగఁజేయఁగలఁడని వారికిఁ దెలియదా? అవును. ఆతఁ డన్నిటికిని శక్తుఁడే!

అవిశ్వాసుల నన్నిముందర పెట్టఁగలదినము వచ్చుచున్నది.

“సత్యముగానిది యదియేకదా. అవును. దేవుని యాననదియే” అనివారంపురు. “అయిసను మీరు నమ్మనందుకు శిక్షను రుచిచూడుఁడు” అని యాతఁడనెను.

కావున నీవును స్థిరభక్తులగు నీపూర్వులవలెనే సహించి యుండుము. వారిశిక్షను వేగముగ రాఁజేయకుము. వారికి వచ్చునని చెప్పఁబడినది వచ్చినయాదినమున వారికి దినములోనొకగంటమాత్రమే వేచియున్న ట్లుండును. ఇక చాలును! ఉల్లంఘనాపరులు తప్ప నితరులు నాశనముఁ గాంతురా?

సురా-47 ముహూర్ముదు.

మదీనా-38 పద్యములు-4 రుక్కులు.

అధ్యాయము-1.

దయాదాక్షిణ్యమూర్తియగు దేవునిపేర.

తామునమ్మక యితరులను దేవునిమార్గమునఁ బోసేయనివారి పనులను దేవుఁడు జగుగనీయాఁడు.

కాని విశ్వసించి, సరియైనపనులను జేసి, వారిప్రభువుపంపిన సత్యమును ముహూర్ముదున కంపఁబడినదానిని నమ్మినివారి పాపముల హరించి, యాతఁడు వారిహృదయములను సరిచేయును.

అవిశ్వాసులు డాంబికులగుటచేతను నమ్మినవారు తమప్రభువు నుండివచ్చిన సత్యమును నమ్ముటచేతను నిట్లుజరుగును. దేవుఁ డిట్లే మనుష్యులకుఁ దన యుపమానములను దెలుపుచుండును.

సీవు విశ్వాసులతోఁ బోరాడుచు వారిలోఁ జాలమందిని చంపి, మిగిలినవారికి గట్టిగ సంకెళ్ళు తగిలించుము. పిదప యుద్ధ భారము తీరినంతనే వారి నూరకే విడుచుటయో, సొమ్ముతీసికొని విడుచుటయో చేయుము. ఇట్లేచేయవలయును. దేవునికిష్టమైనచో నాతఁడే వారిపైఁ బగదీర్చికొనియుండును. కాని, మీలో నొకరిచే మఱియొకరిని శోధింపించుట యాతని యభిలాష. దేవునికొఱకు పోరాడువారిపనుల నాతఁడు వృథాపుచ్చఁడు.

వారి కాతఁడు రక్షణనొసగి వారిహృదయముల సరిచేయును.

వారికి తా నిచ్చెదనని పల్కిన భోగభూమిలోనికి వారిని దీసి కొనిపోవును.

విశ్వాసులారా! మీరు దేవునికి సహాయపడినచో నాతఁడును మీకు సహాయపడి స్థిరత్వమునిచ్చును.

కాని, అవిశ్వాసులు నశింతురుగాక! దేవుఁడు వారికార్యములను వృథచేయఁగలఁడు.

దేవుఁడుపంపినయాజ్ఞకు వారు విముఖులగుటచేతనే యిట్లయ్యెను. వారికార్యములు ఫలరహితములగును.

10 వారు దేశములోఁదిరిగి తమ పూర్వులగతి యేమయ్యెనో చూడలేదా! దేవుఁడు వారిని నాశనముచేసెను. అవిశ్వాసుల కిట్టిగతియే వట్టఁగలదు.

దేవుఁడు విశ్వాసులకు రక్షకుఁ డగుటచేతను, నమ్మినవారికి రక్షకులు లేకుండుటచేతను నిట్లుజరుగును.

అధ్యాయము-2

విశ్వాసులై క్రమవర్తనులగు వారిని దేవుఁడు తరంగిణులు ప్రవహించు నుద్యానవన తరుచ్ఛాయలక్రిందికిఁ జేర్చును. అవిశ్వాసులు పశువులవలె కడుపునిండ త్రాగి తిని యుందురు. వారి కన్నయే వాస గృహము.

నిన్ను వెడలఁగొట్టిన పురముకంటె బలవంతమగు నగరములెన్ని యుండలేదు? మేము వానిని నాశనముచేసితిమి. వానికెవ్వరును సహాయ పడఁజాలరైరి.

దేవుని స్పృష్టమగుబోధ ననుసరించువాఁడు, తమ చెడుగే మంచిగాఁ గనఁబడఁ జేయఁబడినవారివలెను, తమకామేచ్ఛల ననుసరించువారివలెను నుండునా?

దైవభీతిపరులకు వాగ్దత్తము చేయఁబడిన భోగభూమిచిత్రపట మిదిగో! అచ్చట నకలుషజలపూరితములగు వదులును, రుచియెన్నఁడును

చెడని క్షీరతరంగిణులును, త్రాగినవారి కతిరుచికరముగు ద్రాక్షరసప్ర
వతులును గలవు. అచట స్వచ్ఛములగు మధుప్రవాహము లుండును.
వారి కంకు తమప్రభు వనుగ్రహించిన సర్వవిధములగు ఫలములును
నుండును. ఈస్థితి యెల్లప్పుడును నగ్నిలో వసింపవలసి, తమకడుపును
చీల్చివైచు నుడుకునీరు గొంతుక దిగఁద్రావఁగలవారి స్థితివంటిదా?

వారిలోఁగొందఱు సీమాట విందురుగాని, నిన్నువీడినతోడనే
జ్ఞానము ప్రసాదింపఁబడినవారిని పరిహసించుచు “వీఁడేమి చెప్పినాఁడు?”
అందురు. తమహృదయములు మూయఁబడియుండ, తమకామేచ్ఛలకే
లోనయినవారు వీరే.

కాని, రక్షణనొందినవారి నాతఁడు మఱిత రక్షించి దేనికభయ
పడవలయునో బోధించును.

ఆగంట యకస్మాత్తుగా నెప్పుడు మ్రోగునోయనికదా యవిశ్వా
సులువేచియున్నారు. దానిసూచన లప్పుడేవచ్చినవి. అదివారి నెదుర్కొ
నినపిదప వారి కెవ్వరు భయసూచన సీయఁగలరు ?

కావున/దేవుఁడుగాక యితరదైవము లేడని తెలిసికొనుము.
సీపాపమునకును, విశ్వాసులగు స్త్రీ పురుషులకొఱకును క్షమాపణ
వేడుము. మీరు తొందఱగా నెట్లుసంచరించుచున్నారో, తుదకెచట
విశ్రాంతినొందెదరోకూడ దేవునికిఁదెలియును./

అధ్యాయము-3.

20 విశ్వాసులు “ఆహా! మాకొక సురా పంపఁబడినచో నెంత
బాగుండును” అందురు కాని, దాటరాని సురాయాకటి యుద్ధమునకుఁ
బురికొల్పునది తెలుపఁబడినచో హృదయదౌర్బల్యముగలవారు మృత్యు
చ్ఛాయ పడిన వారివలె మొగముల బెట్టుకొని కనఁబడుదురు ! వారు
నమ్ములై, క్రమభాషులైయుండుటయే మేలు.

వారికి యుద్ధము చేయవలయునని యాజ్ఞయైనప్పుడు వారు దేవుని సమ్మియుండినచో వారికిఁ గడు శ్రేయస్కరము.

మీరు సిద్ధముగ లేరా? అతనికి వెనుదిప్పెదరా? రక్తబంధముల నతిక్రమించి దేశమునూ దక్కినముల వ్యాపింపఁ జేసెదరా?

దేవుఁడు శపించి చెవిటివారిని జేసి, కన్నులను గుడ్డిచేసినవారువీరే!

అయినను వారు కురాసును ధ్యానింపరే? వారిహృదయములకు బీగములు వైచిరా?

తమకు రక్షణమార్గము దెలుపఁబడినపిదపఁ గూడ పూర్వపుతప్పలనే చేయుచుండువారిని సైతాను తప్పత్రోవఁబెట్టి, తన దురోహి ధలఁజేయును.

దేవుఁడుపంపినదాని నేవగించినవారిలో “మీరువిధించినదానిలో నొకభాగమును మే మొప్పుకొందుము” అని వారందురు. కావుననే యిట్లు జరుగును. కాని, వారు రహస్యముగ దాచికొనినదానిని దేవుఁడు తెలిసికొనును.

దేవతలు వారిని జంపుచు మొగములపైనను, వీఁపుమీఁదను చఱచునపు డెట్లుండురు?

వారు దేవుని కిష్టమైనదాని నేవగించి, యిష్టములేనిదాని నిచ్చగించుటచేతనే యిట్లుజరుగును. కావుననే యాతఁడు వారి కార్యములను ఫలవిరహితములుగఁ జేయును.

అధ్యాయము-4.

హృదయచౌర్యల్యముగల మీరు దేవుఁడు తన కోపమును వెలిబుచ్చుడని తలచుచున్నారా?

మీకిష్టమైనచో, వారిని మీకు జూపించియుండుము. వారి యానవాళ్ళవలన వారిని మీరుతప్పక తెలిసికొనియుండురు, వారివంత మాటలఁబట్టి వారిని దెలిసికొనగలరు. దేవునికి మీ పనులన్నియుఁ దెలియును.

మీలో ధైర్యవంతులెవరో స్థిరచిత్తులెవరో మాకుఁ దెలియు వఱకును మిమ్ముశోధించుచుండుము. మీప్రవర్తనగూర్చిన వార్తలను గూడ శోధించెదము.

విశ్వసింపక యితరులను దైవమార్గమునుండి తప్పించి “రక్షణ మార్గము” తమకు స్పష్టముగఁ దెలుపఁబడినపిదపఁగూడ ప్రవక్తనుండి విడఁబడినవారు దేవుని కేకీడును జేయఁజాలరు. వారిపనులనన్నిటి నాతఁడు వృథాచుచును.

విశ్వాసులారా ! దేవుని సతనిప్రవక్తను నున్నింపుఁడు. మీ కార్యముల నిష్ఫలములఁజేసికొనకుఁడు.

సమ్మనివారును, ఇతరులను దైవమార్గము నుండి తప్పించు వారును, అవిశ్వాసులుగానుండియే మృతినొందువారును దేవుని క్షమాపణను బడయఁజాలరు.

కావున హృదయదౌర్బల్యము నొందకుఁడు. మీచేయి మీఁడుగా నున్నప్పు డవిశ్వాసులును సంధికిపిలువకుఁడు. దేవుఁడుమీతోనున్నాఁడు. మీపనులకు రావలసిన లాభము, సన్న్యాయముగా మిమ్మునుండి యాతఁ డపహరింపఁడు.

ఇహలోకజీవనము నిశ్చయముగా నొకయాట, ఒకవినోదము. కాని, మీరునమ్మినచో దేవునికి భయపడుఁడు. అతఁడు మీబహు మానములను మీకిచ్చును; మీధనముసంతయు నాతఁడుకోరఁడు.

అతఁడు మీధనమునడిగి యొందరపెట్టినచో మీరులోభము చూపుచురు. మీగొనుగులన్నియు బైటపెట్టఁబడును.

ఇదిగో! దేవునికొఱకు ధనమునువినియోగింపుఁడని హెచ్చరింపఁ బడినవారుమీరే. కాని, మీలోఁగొందఱు లోభులు. లోభి తనసమృద్ధి కొఱకే లోభముచూపును. దేవుఁడు ధనవంతుఁడు; మీరు నిర్భాగ్యులరు. మీరు వెనుదిరిగినచో నాతఁడు మిమ్ముఁ బోద్రోలి మీస్థానమున నితరులనునిలుపును. వారు మిమ్ముఁబోలియుండరు.

సురా-48-విజయము.

మదీనా-29 పద్యములు-4 రుక్కులు.

దయాదాక్షిణ్యమూర్తియగు దేవునివేర.

అధ్యాయము-1.

నిశ్చయముగా మీకు మేము స్పష్టవిజయము నొసగితిమి.

ఇంతకు బూర్వము నీకారోపింపబడినట్టియు, నింకను మిగిలి యున్నట్టియు దోషముల నంతరింపజేసి దేవుడు నీపై సంపూర్ణప్రసాదమును జూపి నిన్ను క్రమపథమున నడిపించుటకును,

ఆతడు నీకు గొప్పసహాయము చేయుటకును నిట్టిజయమునిచ్చి యున్నాడు.

తమ విశ్వాస మభివృద్ధి నొందుటకై విశ్వాసులహృదయము లందు శాంతిని నెలకొల్పినవారి డాతడే. స్వర్గమర్త్యములయందలి నైశ్యములన్నియు దేవునివే. దేవుడు జ్ఞాని, బుద్ధుడు.

విశ్వాసులను, విశ్వాసినులను తరంగిణులు ప్రవహించు నుద్యానవనములయందు వసంపజేసి, వారిదోషములను దేవుడు పరిహరించును. ఇదియే దేవుడు చేయు గొప్పపని!

కపటులగు పురుషులను, స్త్రీలను, బహుదైవారాధకులగు స్త్రీపురుషులను, తన్నుగూర్చి శుష్టాలోచనలుగలవారిని నాతడు శిక్షించును. వారిదౌష్ట్యము వారిమీఁదికే తిరుగును. దేవుడు వారిపైఁ గోపించి, వారినిశిపించి, వారికి కష్టసంకులమగు సరకమును సిద్ధముచేసియున్నాడు.

స్వర్గమర్త్యములందలి నైశ్యములన్నియు దేవునివే. దేవుడు శక్తిమంతుడు, బుద్ధుడు.

నిశ్చయముగా మేము నిక్కొక సాక్షిగను, సువార్తాహారునిగను, భయనూచన నిచ్చువానిగను బంపియున్నాము.

మీ రల్లాయందును నాతని ప్రవక్తయందును నమ్మకముగలిగి యాతనికి సహాయపడి, యాతనిని కారవింపవలయును. మీరు దేవుని మహిమను సాయుప్రతలయందు కొనియాడుచుండవలయును.

10 నిన్ననుసరించెదమని ప్రమాణము చేయువారు దేవునిననుసరించెదమనికూడ ప్రమాణము చేయువారే. అల్లాచేయి వారి చేతులకు మీఱదు గనేయుండును. కావున, విశ్వాసమును నీడినవాఁడు తన యాత్మకు కీడు చేసికొనుటకే యట్లు చేయును. దేవునితో తాను చేసికొనిన యొడంబడికను చెల్లించువాని కాతఁడు గొప్పబహుమానము సీయగలఁడు.

అధ్యాయము 2.

11 ఎఛారిలో నివసించువారిలో వెనుక నుండిపోయినవారు నీతో, “మేము మా యాస్తులతోను సుసారములతోను తీరికలేకయున్నాము. కావున, మాకొకటకు ఊమాపణవేడుము” అనియందురు. తమహృదయములలోలేనిదానిని వారుతమనాలుకలతో నుచ్చరించుచుందురు. వారితో “దేవుఁడు మీకు కీడుగాని, మేలుగాని చేయ నెంచినచో నాతని నెవ్వ రడ్డుపెట్టెఁగలరు? మీరుచేయునది అల్లాకు తెలిసియే యున్నది.

ప్రవక్తయు, విశ్వాసులును దమగృహములకు తిరిగిరావనియే కదా మీరు తలంచితీరి? ఈయూహ మీకు బాగుగఁ గనఁబడినది. మీ తలంపు దుష్టమైనది. మీరు తప్పక నశింపఁగలరు!

అల్లాయందును నాతని ప్రవక్తయందును నమ్మకములేనివారి కొకటకు ప్రజ్వలించుచుండు నగ్నిని సిద్ధము చేసియున్నాము.

స్వర్గమర్త్యములపై నాధిపత్యము దేవునిదే. అతఁడు తనయిష్టము వచ్చినవారిని శిక్షించును. ఆతఁడు ఊమాయుతుఁడు, కరుణాళుఁడు” అనుము.

మీరు రాజ్యములను సంపాదించి బయలుదేరినప్పుడు వెనుక నుండిపోయినవారు, “మమ్ము మీతో రాని” డని యందురు. వారు దేవుని మాటను తార్కారు చేయనెందురు. “మీరు మాతో నెంత మాత్రము రాగూడదు. పూర్వము దేవుఁ డిట్టి విధించియుండెను” అని వారితో బల్కుము. కాని, వారు, “మీరు మమ్ము చూచి యోర్వలేకున్నారు” అనియందురు. అయినను వారి కించకంతయుఁ దెలియదు.

ఎడారియందు నివసించువారిలో వెనుకనుండిపోయినవారితో “మీరు శీఘ్రముగనే యతిబలవంతులతో పోరాడుటకు పిలువబడుదురు. వారు మీకు వశు లగువఱకును మీరు పోరాడవలసియుండును, అప్పుడు మీరు దేవునిమాటను మన్నించినచో నాతఁడు మీకు మంచిబహుమాన మియ్యఁగలఁడు. పూర్వమువలె మీరు వెనుదిరిప్పినచో మిమ్మతికతినముగ శిక్షించును

గ్రుడ్డివారును, కుంటివారును, రోగులును యుద్ధమునకు వెడలకుండుట తప్పకాదు. అల్లాను, ఆతని ప్రవక్తను మన్నించువారి కితఁడు తరంగిణులు ప్రవహించు నుద్యానవనములందుఁ బ్రవేశింపఁజేయును వెనుదిరిగినవాని సతికతినముగ శిక్షించును.

అధ్యాయము 3.

చెట్టుక్రింద నున్నప్పుడు విశ్వాసులు నిన్ననుసరింతుమని ప్రమాణముచేయుటఁజూచి అల్లా మిక్కిలియు సంతోషించెను. వారిహృదయములలోనున్నది యాతఁడు తెలిసికొనుటచే వారికి శాంతినికల్పించి యాసన్నమగుచుండిన జయమును,

వారికి కలుగఁగనున్న లాభములను బ్రసాదించెను. దేవుఁడు శక్తిమంతుఁడు, బుద్ధుఁడు.

20 మీకు దేవుఁడు చాలబహుమానములను వాగ్దానముచేసి, ఈవిజయమును శీఘ్రముగఁగలుగఁజేసి, యితరులు మీకుహానికలుగఁజేయకుండఁజూచి, విశ్వాసుల కిది యొకసూచన యగునట్లుచేసి, మిమ్ము క్రమమార్గమున నడిపించియున్నాఁడు.

మీరు సంపాదించలేని యితర లాభములను గూడ నాతఁడు మీ కొసగియున్నాఁడు. అతని కన్నివస్తువులపైనను శక్తికలదుగదా.

అవిశ్వాసులు మీపక్షమునఁ బోరాడినను, వారుతప్పక నెనుచూపుదురు. వారి కప్పుడు రక్షకుఁడుగాని, సహాయకుఁడుగాని యుండఁబోఁడు.

దేవుఁడు పూర్వ మిట్లే చేసియున్నాఁడు. ఇతఁముందును నాతఁ డిట్లేచేయఁగలఁడు.

మక్కా లోయలో మీకువారిపై జయము నేకూర్చి, మీరువారికిని, వారుమీకును హానిచేసికొనకుండఁజేసినవారే డాతఁడే. మీరుచేయున దంతయు దేవుఁడు చూచుచునేయున్నాఁడు.

పవిత్రమగు మసీదునుండి మిమ్ముమఱిచ్చి, మీకానుక లచటికి చేరకుండఁజేసినవారు వారే. మీకు తెలియక విశ్వాసులను విశ్వాసినులను చంపియుందురు. దానికై దేవుఁడు మిమ్ము కరుణింపఁగలఁడు. ఆతఁడు తన యిచ్చవచ్చినవారిని దయఁజూచును. అవిశ్వాసు లొకరినుండి యొక రెంతదూరముగానున్నను వారిని మే మతికఠినముగ శిక్షించియుందుము.

అవిశ్వాసు లజ్ఞానముచే మీపై నసూయఁగలిగియుండిరి. కాని, దేవుఁడు తనప్రవక్తకును విశ్వాసులకును శాంతినిచ్చి, దుర్మార్గమునుండి యెడగలుగ. నుంచెను. వారంను కర్ణులై యుండిరి. దేవునికి సర్వమును దెలియును.

అధ్యాయము—4.

నిశ్చయముగా, దేవుడు తన ప్రవర్తకు సత్యముతోఁ గూడిన గ్రంథము నొసగియున్నాఁడు. కొందఱు తలలు ముండనముచేయుచు కొనియు, కొందఱు జుట్టుక త్తిరించుకొనియు, మీరుపవిత్ర మగు మసీదు లోనికి సురక్షితముగఁ బోఁగలరు. మీ కెట్టిభయమును నుండఁబోదు. మీకు తెలియనిది దేవునికి తెలియును. అందుచేతనే మీకు విజయము చేరువయగునట్లుతఁడు చేసియున్నాఁడు

రక్షణతోడను, సత్యముతోడను తనప్రవర్తకునుబంపి, తక్కిన మతములన్నిటికంటె నది యత్యుత్తమమగునట్లు చేసినవాఁ డాతఁడే. దేవుడే సాక్షి కాఁగలఁడు

ముహమ్మదు దేవునిప్రవర్తకు. ఈ ప్రవర్తకు ననుసరించువారు విశ్వాసులై దృఢపృథముఁ గలిగియుందురు. వారు తమలోఁ దాము కరుణాపథమునవర్తింతురు. వారు దేవునికి ననుస్కరించి సాష్టాంగపడి, యాతని యనుగ్రహమును దయను వేఁడుచుండుటను నీవు చూడఁగలవు. సాష్టాంగపడుటవలన వారికిఁ గలిగిన గుణుతులును వారిముఖములపై నీకుఁ గానవచ్చును. బీజము మొలకయెత్తి, బలపడి, అంతకంతకును మొక్క బాగుగ నిలువఁబడఁగలిగినట్లే వీరి భక్తిబీజము కూడవృద్ధినొందును. దీనినిజూచి యవిశ్వాసులు కంటగించుకొందురు. విశ్వసించి, క్రమవర్తనులగువారికి దేవుడు తన క్షమాపణను, గొప్ప బహుమానమును వాగ్దానముచేసియున్నాఁడు.

సురా--49 గదులు.

మదీనా-18 పద్యములు-2 రుక్మలు.

అధ్యాయము. 1.

దయాదాక్షిణ్యమూర్తియగు దేవునిపేర.

విశ్వాసులారా! దేవుడును, నతని ప్రవక్తయు మీ కనుజ్ఞ నీయనిదే యేపనికిఁ బూనుకొనకుండు. దేవుడు శోత, జ్ఞాని; ఆతనికి భయపడుండు.

మీ ప్రవక్తకంటె నుచ్చైస్వరముతో మాట్లాడకుండు. మీలో మీరు గట్టిగా మాట్లాడుకొనినట్లుఁగూడ నాతనితో మాట్లాడకుండు. అట్లు చేసినచో మీకుఁ దెలియకుండ మీ కార్యములు నిష్ఫలము లగును.

దేవుని ప్రవక్తముందు నింపాదిగ మాట్లాడువారి హృదయములను దేవుడు భక్తిపరములుగఁజేయును. వారికి ఊమాపణయు గొప్ప బహుమానమును గలుగును.

నీవు నీ గదులలో నున్నప్పుడు నిన్ను బిలుచువారికి నిన్నెట్లు మన్నించవలెనో సరిగఁ దెలియదు.

కాని, నీవు పైకివచ్చువఱకును, వారు వేచియున్నచో వారికి శ్రేయస్సు కలుగును.

విశ్వాసులారా! నుష్టుఁ డెవఁడైనను మీకు వార్త దెచ్చినచో వారికి దానిని దెలిపివేయుండు. అట్లు చేయనిచో మీ యజ్ఞానమువలన వారికి హానికలుగును; అందుచే త్వరలో మీరు పశ్చాత్తాపము నొంద వలసియుండును.

మీలో దేవునిప్రవక్త యొక్క డున్నాడని తెలిసికొనుడు. అతడు మీవిషయములలో నన్నియెడల మీకు లొంగిపోయినయెడల మీరు తప్పక నిందార్థులగుదురు. కాని, దేవుడు మీకు భక్తిని బ్రీయ కరముగజేసి, దానిని మీహృదయములందు నెలకొల్పి, అవిశ్వాసము, దౌర్జన్యము, తరుగుబాటుతనము, వీనిని మీ కిష్టములేనివానిగాఁ జేసి నాడు. క్రమవర్తను లిట్టివారే.

ఇదియంతయు దేవునిప్రసాదము. అతనిదయ. దేవుడు జ్ఞాని, బుద్ధుడు.

విశ్వాసులే తమలోఁదాము పోరాడిరేని వారికి సంధికూర్పుము; వారిలో నొకరు రెండవవారికిఁ గీడుచేసినచో వారు దేవునిబోధనలఁ దిరిగి చేకొనువఱకును, కీడుచేసినవారిపై యుద్ధముచేయుము. వారల్లు మఱిలేని వారికి న్యాయముగు సంధిచేసి నిష్పక్షపాతముగ నుండుము. నిష్పక్షపాతులను దేవుడు ప్రేమించును.

10 విశ్వాసులే సోదరులు. కావున సోదరులకు సంధిచేయుము. దేవునిదయ సంపాదించుట కితనికి భయపడుము.

అధ్యాయము-2.

విశ్వాసులారా ! తమకంటె మంచివారిని జూచి మనుష్యులు కేలిచేసి నవ్వవలను. స్త్రీలుగూడ తమకంటె మంచివారినిజూచి కేలిచేసి నవ్వగూడదు. ఒకరినొక రవమానపఱిచికొనుచు పేర్లు పెట్టుకొనువలదు. భక్తిపరులయినవిదప దుష్టులనిపించుకొనుట తప్ప. దీనిని గూర్చి పశ్చాత్తాపపడనివారే దుర్మార్గులు.

విశ్వాసులారా ! కొన్నిశంకలు నేరములుగావున తఱచుగ శంకించుచుండకుండు. పొంచియుండి వినకుండు. మీలో నొకరు లేనప్పుడు వాని వెనుక వానిని నిందింపగూడదు. మీ రెవ్వరైనఁ జచ్చిన

సోదరునిమాంసముఁ దిన నియ్యకొందురా? తప్పక మీ రసహ్యపడుదురుగదా! దేవుఁడు మీవంకఁ దిరుగుటకు సిద్ధముగ నున్నాఁడు. అతఁడు కరుణాళుఁడు. కావున నాతనికి భయపడుఁడు.

(జనులారా! మిమ్ము ప్రీపురుషసంయోగముచేఁ బుట్టించితిమి. మీ లొకరినొకరు తెలిసికొనుటకు మిమ్ము జాత్యుపజాతులుగా విభజించితిమి. దేవునికి భయపడినవాఁడే సత్యముగా నాతనియెదుట గౌరవార్హులలో శ్రేష్ఠుఁడు. దేవుఁడు జ్ఞాని. మీపనులన్నియు నతనికి దెలియును.

ఎడారిలోని యరబ్బులు “మేము నమ్మితి” మందురు! “మీరు నమ్మలేదు. భక్తిని నటించుచున్నామనిమాత్రం మనుఁడు. భక్తి మీ హృదయముల కింకను నెక్కలేదు. దేవుఁడు క్షమాయుతుఁడు, కరుణాళుఁడు. మీరు దేవుని, నతనిప్రవక్తను మన్నించినచో, నాతఁడు మీపనులను వృథచేయఁడు” అనుము.

(దేవునియందును, నతని ప్రవక్తయందును నమ్మకము గలిగి, పిదప సందేహింపక, తమ దేహములను ధనమును, దేవునికొఱకై వినియోగించువారే సత్యమగు భక్తులు. వీరే నిష్కలములు.

“స్వర్గ మర్త్యములయం దున్నదంతయు దేవునికిఁ దెలిసియుండఁగా నాతనికి మీమతమును బోధించెదరా? సత్యముగా దేవుఁడు సర్వజ్ఞుఁడు” అనుము.

నీవు భక్తిపరుఁడ నైతివని వారు నిన్ను నిందింతురు. “నేను భక్తుఁడ నైతివని నన్ను గేలిసేయకుఁడు. మిమ్ము భక్తిలోనికిఁ దీసికొనివచ్చితినిగదాయని దేవుఁడేమిమ్ము గేలిసేయఁగలఁడు. మీరునిష్కలములైనచో దీని నొప్పుకొనుఁడు” అనుము.

సత్యముగా స్వర్గమర్త్యములందలి రహస్యములన్నియు దేవునికిఁ దెలియును. మీరు చేయుదానిని దేవుఁడు చూచుచున్నాఁడు.

సురా 50-కాఫ్.

మక్కా-45 పద్యములు-31 రుక్కులు.

దయాదాక్షిణ్యమూర్తియగు దేవునిపేర.

అధ్యాయము1.

కాఫ్. మహిమాత్మకమగు కురానునాన !

వారిలో నొకఁడే భయసూచనలఁ దెచ్చుట యేమని వా రాళ్ళ ర్యపడుదురు. అవిశ్వాసకులు “ ఇది కేవల మద్భుతకార్యము.

ఏమి, చచ్చి మన్నయినపిదప తిరిగిబ్రతుకుటయా ? అట్లుబ్రదుకు తెంతయోకాలమునకా ? ” యనియందురు.

భూమి వారిలో నెవరినిమ్మింగివేయునో మాకు తెలియును. లెక్కలువేయు పుస్తకమొకటి మాయొద్దనున్నది.

కాని, వారికి తెలిసిన సత్యము నసత్యమని వారుభావించిరి. కావున వారిస్థితి యగమ్యగోచరముగానున్నది.

వారు తమపైనున్న స్వర్గమునుజూచి, దానినెట్లులేవనెత్తి యలంకరించి నిష్కళంకముగ నొనర్చితిమో తలంపకేల ?

భూమినో, దానిని విస్తరింపఁజేసి, దానిపై పర్వతములనుంచి, దేవునిఁ జూడ నభిలషించు ప్రతికింకరునకును బుద్ధివచ్చుకొఱకును జ్ఞానముకొఱకును,

దానిపై ననేకవిధములగు చక్కని మొలకలు లేవఁజేసితిమి.

స్వర్గమునుండి దాని యాశీర్వచనములతోఁగూడ మనుష్యుని పోషణార్థమై వర్షమునుపంపి, దానిమూలమున తోటలను, ధాన్యమును,

10 శాఖాఫలభరితములగు ఖడ్జూరతరువులను, పుట్టించితిమి.

ఇందుమూలమున చచ్చియున్న దేశమును పునర్జీవిత మగునట్లు నేయుదుము. రక్షణమును నిల్లే కలుగఁగలదు.

ఈమక్కానాసులకుఁ బూర్వము నుహు, రాసు, సామూదు, జను లిల్లే వ్రక్త లసత్యవాసులని యపవాదము లాడియుండిరి.

ఆదు, ఫిరౌను, లూటు అనువారు అన్నదమ్ములు. అరణ్య వాసులు.

అందఱును ప్రవక్తల కసత్యదోషమును కట్టవెట్టిరి. కావుననే, న్యాయముగ శిక్షలు విధింపఁబడినవి.

మాకింకను మొదటిసృష్టితోడనే తృప్తికాలేదుగదా! క్రొత్త సృష్టిఁగూర్చి వారికింకను సందేహమేల ?

అధ్యాయము-2.

మేము మనుష్యునిసృజించితిమి. అతని యాత్మ యాతనికేమి చెప్పుచున్నదో మాకు తెలియును. అతని మెడలోని రక్తనాళముకంటె మేమాతనికి దగ్గఱగున్నాము.

ఇద్దఱుదేవతలును, నొకరుకుడివైపునను నొకరెడమవైపునను కూర్చుండి మనుష్యుల కృత్యములను లెక్కవేయుచున్నప్పుడు,

అతనినోట నొకమాటయునురాను. కాని, యాతనివెంబడించుచు నొకఁడు సర్వమును వ్రాయుచునే యుండును.

నిశ్చయముగా మృత్యువాసన్నుగుచున్నదను జ్ఞాన మాతనికే గలుగును. “ దీనినుండియే నీవు తొలఁగియుంటివి. ”

అప్పుడు బూరాపై మోతవివరమును. అదియే ప్రళయదినము వచ్చినదనుటకు చిహ్నము.

20 అప్పు డాత్మలన్నియు నొకదేవత తమ్ము గెంటుకొనుచు వచ్చుచుండ, మఱియొకదేవత తమకృత్యముల లెక్కవేయుచుండ నచటికి రాఁగలవు.

ఒక దేవత “ఈదినమును నీవు పేక్షించియుంటివి. కాని నిన్ను గప్పి యున్న ముసుఁగును మేము తొలఁగించితిమి. ఇప్పుడు నీదృష్టి నిర్మల మగుచున్నది ” అని యాతనితో ననును.

రెండవప్రక్క నతనికిఁ గట్టఁబడియున్న నైతా నాతనితో “నీకెదురుగా సాక్ష్యమిచ్చుటకు నేను సంసిద్ధుఁడనై యున్నా”ననును. దేవుఁడు, “మిరిద్దఱును అవిశ్వాసకులను, లొంగనివారిని, సత్యనిరోధకులను, మష్పథవర్తులను, సంశయాత్ములను, ప్రత్యేక దైవముల లేవనెత్తువారినందఱును నరకమునఁ ద్రోసి వేయుఁడు. వారిని కఠినబాధల పాలుసేయుఁడు ” అనును.

అతనిప్రక్కనున్నవాఁడు “ప్రభువా ! నేనాతనిని తప్పుత్రోవకు లాగ లేదు. అతఁడే సత్యమునకు దూరమగుమార్గమున నడిచినాఁడు ” అనును.

దేవుఁడు “నామ్రొల వాదులాడకుఁడు. నేను మీకు మున్ముందుగ నే భయసూచనల నిచ్చియున్నాను.

నాశిక్ష తప్పబోదు. మనుష్యునియొడ మే మన్యాయముగాఁ బ్రవర్తింపము ” అనును.

అధ్యాయము-3.

ఆదినమున మేము నరకము నుద్దేశించి “నీవునిండిపోయితివా ” యని యడుగ నది “మఱిలేరా ” యనియడుగును.

30 అచటి కనతిదూరముననే, స్వర్గము భక్తుల సాన్నిధ్యమునకు తేబడును.

పశ్చాత్తప్తుఁడై దేవుని శరణుచొచ్చి యాతనిధర్మముల ననుసరించినవానికిని,

కరుణాలవాలుఁడగు దేవునికి రహస్యముగ భయపడి సంతప్త హృదయుఁడై యాతనిదరి జేరినవానికిని, మేము వాగ్దత్తముచేసిన దిదియే.

సుఖముగా దీనియందుఁ బ్రవేశింపుఁడు. ఇదియే శాశ్వతదినము.

అచట వారు కోరినదెల్లఁ బడయఁగలరు. మేము వారియానందమును వృద్ధినిందింతుము.

ఈమక్కా-వాసులకంటె బలవత్తురులగు నెందఱను వీరికిఁ బూర్వము మేము నాశనము నొందింపలేదు ! కావున దేశమంతయు వెదకి, తప్పకొన దారియున్న దేమో కనుఁగొనుఁడు.

హృదయమనున దొకటియుండి, చెవితో విని, కన్నులతోఁ జూచువాని కిదియే భయనూచన.

భూస్వర్గములను, తదంతరాళమును, సర్వమును నాఱుదినములలో సృష్టించితిమి. మా కలసట కలుగలేదు.

కావున వారు చెప్పినదానిని చెవినిబెట్టి సూర్యోదయాస్తమయములకు పూర్వము నీ ప్రభువును స్తుతింపుము.

రాత్రియును బ్రాథించి యనంతరము రెండు సాష్టాంగనమస్కారముల నొనరింపుము.

40 ఆదినమున నొకఁ డందఱకును దగ్గఱగనే యుండి కేకవైచును. ఆ కేకకొఱకుఁ బ్రీతీఁచుచుండుము.

ఆ కేక వారికి వివరబడినదినమే నిజముగా వారు తమసమాధులనుండి లేవవలసినదినము.

నిజముగా మేము పుట్టింపను గిట్టింపను సమర్థులము. సర్వమును తుదకు మమ్మే చేరవలయును.

మృతులవై భూమి రెండుగా చీలియున్న దినమున వారినొకచోఁ జేర్చుట మాకుసులభమగును.

అవిశ్వాసకు లేమందురో మాకు బాగుగఁ దెలియదు. కనుక వారి నేవిధమునను నిర్బంధ పెట్టకుము.

నా కోపమునకు భయపడువారికి కురానును భయనూచనగా చూపింపుము.

సురా 51-వి ర జ ల్లు ట్ట.

మక్కా-60 పద్యములు-3 రుక్కులు.

అధ్యాయము 1.

దయాదాక్షిణ్యమూర్తియగు దేవునిపేర.

విరజల్లుచుఁ బోవునవియు,

తమభారములను వహించునవియు,

మెలమెల్లగ నడచిపోవునవియు,

ఆజ్ఞచొప్పన నందందు వర్షించునవియు నగు మేఘములయాన
నిశ్చయముగా మీకుఁ జెప్పఁబడిన భయసూచన సత్యమయినది.

అదిగో, శిక్షాదినము వచ్చుచున్నది.

నక్షత్రపథమగు స్వర్గమునాన !

మీకు పల్కుదానియం దొకదానితో నొకటి పొందకున్నది.

కాని, సత్యమునుండి యాతని మరల్చువాఁడు తానే దైవాజ్ఞ
వలన దానినుండి మరలఁగలఁడు.

10 అసత్యవాదులు నశింతురుగాక !

వా రగాధమగు నజ్ఞానమున తెన్ను గానకున్నారు.

నారు ' ఈశిక్షాదిన మెప్పు ' డని యడుగుచున్నారు.

ఆదినమున వా రగ్నియందు బాధల నొందఁగలరు.

“ఈబాధ యసత్యమని సంకోచించితివి. దాని నిపు డనుభ
వింపవలయును. ”

కాని, దైవభీతి గలవా రుపవనములయందు సెలయేళ్ళదరిని
వసింతురు.

పూర్వము వారు పుణ్యకార్యములఁ జేసియుండుటచే నిప్పుడు వారికిఁ ప్రభు వనుగ్రహించిన దాని ననుభవించురు.

వారు రాత్రి యెంతోకాలము నిద్రపోలేదు.

ప్రభాతమున క్షమాపణకొఱకుఁ బ్రార్థించిరి.

అరులకును, సనాథులకును, తమధనమునందు గొంతభాగమును వారు వినియోగించిరి.

దృఢభక్తియుతులగు వారి కిహమందు సూచనలు కనబడును.

మీ యాత్మలయందు మీకే యాసూచనలు కనబడును. అయిన మీరు వానిని చూడరేల ?

స్వర్గమునందు మీకు పోషణ జరుగును. మీకు వాగ్దత్తమైన దచట తప్పక దొరకఁగలదు.

ఇహ పర నాథుఁడగువానియాన నిదియె సత్యమని మీవలె నేనును బ్రమాణము చేయుచున్నాను.

అధ్యాయము-2.

ఇబ్రాహీమునొద్దకువచ్చిన పూజ్యులగు నతిథులకథ మీకు శ్రోత్రగోచరమైనదా ?

వా రాతనియొద్దకేఁగి “సలామ్” (శాంతిరస్తు) అనునప్పు డాతఁడును “సలామ్”, మీరభ్యాగతు” లరని,

గృహమునకేఁగి యొక మడించినదూడను దెచ్చి,

వారిముం దిడి ‘మీరు దీనిని భుజింపరా’ యని యనెను.

వారినిజూడ నతనికి భీతిగలిగెను. వారాతనితో “భయము వల” దని చెప్పి యాతనికి జ్ఞానియగు సుపుత్రుఁడు జనించునని సూచించిరి.

ఆతనిభార్యయు వైశమవచ్చి ముఖమును చేతితోఁ గప్పికొని
“అయ్యో! గొడ్రాలను, ముదుసలిని, నాకుఁ బుత్తుఁడా” యని
యలువఁజొచ్చెను.

30 వారు “ఇది ప్రభువువచనము. ఆతఁడు బుద్ధుఁడు, సర్వజ్ఞుఁడును
గదా” యనిరి.

కొండము. 27

ఆతఁడు “దూతలారా! మీసందేశ మే” మని యడిగెను.

వారు “దుష్టజనులయొద్దకు ప్రభువు మమ్ముఁబంపియున్నాఁడు.

దౌర్జన్యములు జేసినవారిపై

త్రోయుట కేర్పఱుపఁబడిన మంటిబెడ్డలను వారిపై మేము
విసరుదు” మనిరి.

అప్పుడు మేము పురమునందలి భక్తులకొఱకు వెదుకఁగా,
ఒకకుటుంబముమాత్ర మట్టిది మాకుఁ గనఁబడెను.

బాధతోఁగూడిన యాశిక్షకు వెఱచువారికొఱ కాగ్రహమునఁ
గొన్నిసూచనల నుంచితిమి.

మూసాకును గొన్నిసూచనల నిచ్చితిమి. అతనికి శక్తినిచ్చి,
ఫిరౌనునొద్ద కంపఁగా,

అతఁడు తనసైన్యబలముచే మత్తుఁడయి “చిల్లంగివాఁడా, పిశాచ
గ్రస్తుఁడా” యని మోసెసును నిందించి మరలిపోయెను.

40 ఆతఁడు నిందకు పూర్తిగ పాల్పడుటచే నతనిని, నాతనిసైవ్యము లను గూడ సముద్రమునందు గూల నేసితిమి.

‘ఆమ’ వారికిని నిట్టిసూచనలనిచ్చితిమి. వారిపైఁ బ్రచండ మారుతమును బ్రయోగింప,

అది తాకినదంతయు ధూళియగుచువచ్చెను.

సామూదువారికిని నట్టిభయసూచనలఁ గల్పించితిమి. వారితో “మఱికొంతకాలము సుఖ మనుభవింపుఁ” డని పల్కఁగా

ప్రభునియాజ్ఞను తిరస్కరించిరికావున, చూచుచుండఁగనే వారు ఝుఝూమారుతముచే నాశనమునొందిరి.

వారు తిన్నగా నిలువఁబడుటకును, తమకుఁదాము సహాయము చేసికొనుటకును శక్తులు కాకపోయిరి.

వీరికిఁ బూర్వము భక్తిహీనులగు ‘నుహూ’ పృజలను నాశ నము చేసితిమి.

అధ్యాయము-3.

స్వర్గమును మాచేతులతో నిర్మించి విశాలమగునట్లు చేసితిమి.

భూమిని తివాచీవలె పఱచి యతిస్థిగ్ధముగఁజేసితిమి.

ప్రతివస్తువును జతలుజతలుగా నిర్మించితిమి. దీనినిగూర్చి మీరు యోచించుకొందురుగాక !

50 కావున, దేవునియొద్దకు పరుగునఁ బొండు. మీకు భయసూచ నను స్పష్టముగఁ దెలుపుటకు మీయొద్దకు వచ్చియున్నాను.

దేవునిమోల నితరదైవమును జేర్పకుఁడు. మీకు స్పష్టసూచన నిచ్చుటకే యాతఁడు నన్ను బంపియున్నాఁడు.

ఇట్టిసూచనల నిచ్చుటకై పూర్వమువచ్చిన ప్రవక్తలనందఱను వారు “చిల్లంగివారు, పిశాచగ్రస్తులు” అని యనుచుండిరి.

ఈయపవాదము వారీయందు తరతరములనుండి వచ్చుచున్నదా యేమి? అవును, వారు తిరస్కారస్వభావులే.

అందుచే వారినుండి మరలినచో నీ కేయపవాదమును గలుగదు. కావున వారికి భయమును సూచింపుము.

భూతములును, మనుష్యులును, నన్ను పూజింపవలయుననియే వానిని సృజించితిని.

వారునన్ను పోషింపనక్కరలేదు. వారిని నాయాకలితీర్పుమనలేదు.

నిశ్చయముగా ప్రభువొక్కఁడే పోషకుఁడు, సర్వశక్తుఁడు, అచలుఁడు!

కావుననీకు హానిచేయువారికి పూర్వపువారిగతియే పట్టును. అట్టి దుర్గతిని నావలన పొందుటకు త్వరపడకుండుదురుగాక!

60 భక్తిహీనుల కాభయకరదిశమున దుఃఖము కలుగఁబోవుచున్నది.

సురా 52-పర్వతము.

మక్కా-49 పద్యములు-2 రుక్కులు.

దయాదాక్షిణ్యమూర్తియగు దేవునిపేర.

అధ్యాయము-1.

పర్వతమును

పఱచియుంచిన తేరపై

వ్రాయఁబడిన గ్రంథమునాన

తఱచుగ దర్శింపఁబడు పవిత్రాలయమాన,

ఉన్నతమగు నాకాశమునాన,
 ఉప్పొంగిన సముద్రమునాన,
 నిశ్చయముగా నీ ప్రభువునుండి శిక్ష యాసన్నమగుచున్నది.
 దాని నెవ్వరును మఱియు లేరు

ఆదినమున స్వర్గ మట్లే దిద్దిరం దిరుగుచుండును.

10 పర్వతము లట్లే గజగజ కంపించుచుండును.

ఆదినమున ప్రవక్త లసత్యవాదులని నిందించి,

వేడుకకొఱకు వృథావాదములలోనికి దిగినవారికి దుఃఖమే
 సంప్రాప్తమగును.

ఆదినమున వారి నకస్మాత్తుగా నరకాగ్నియందుఁ గూలఁద్రో
 యుదురు.

“ ఈయగ్నినే మీ రసత్య మని పల్కితిరి.

ఏమి, యిది యింద్రజాలమా? మీకిది కనబడదా?

అందు దగ్ధులరుకండు. మీరు దానిని సహించినను సహింపలే
 కున్నను నొక్కటే. మీకృత్యములకు తగినఫలములను మీ రనుభవించి
 చియే తీరవలయును. ”

కాని, దేవునికి భయపడినవారు వనములమధ్యను, ఆనందముల
 మధ్యను వసించి,

తమప్రభువు తమకొసగినదాని కానుందించుచు నరకాగ్నినుండి
 వారిప్రభు ననుగ్రహముచే విముక్తులగుదురు.

“ మీకృత్యములకు ఫలముగా సంతోషము ననుభవింపుఁడు. ”

20 వరుసలు తీర్చియుంచిన శయ్యలపై వారు పరుండఁగలరు. విశా
 లాసితనేత్రులగు కన్యలను వారికి మేము జతచేసెదము.

తమసంతతివారును తమవలె విశ్వసించినచో నాయురువురను
 మేము తిరిగి కలిపెదము. వారి సుకృతములకుఁ దగినఫలములను వారి

కొకింతయు తగ్గింపము. తన కర్మలకును, తన ఫలములకును, ప్రతి మనుష్యుఁడును దేవునికి బాధ్యత వహించియున్నాఁడు.

ఫలములను, వారుకోరిన మాంసమును, సమృద్ధిగా మేము వారి కీయఁగలము.

వృథావాదజనకమును, పాపహేతువునుగాని ద్రాక్షారసపాత్ర నచటివా రొకరినుండి యొకరికి పంపుకొనుచుండురు.

వారిచుట్టు నాణిముత్యములవలె మనోహరులగు యశావనులు తిరుగుచు,

తమలోఁదాము,

“పూర్వ మొకప్పుడు మనకుటుంబములగతి యేమగునాయని విచారించుచుంటిమి.

కాని, దేవుఁడు మనయెడల కరుణించి, విషయుతమగు బాధ నుండి మనలను రక్షించినాఁడు.

మన మాతనిని పిలుచుటచేతనే దయాదాక్షిణ్యమూర్తియగు నాతఁడు మనయెడల నట్లువర్తించినాఁడు” అనుచుండురు.

అధ్యాయము-2.

కావున నీప్రభయసూచన నిమ్ము. నీప్రభువు ననుగ్రహమున నీవు సోదెచెప్పవాఁడవును, పిశాచగ్రస్తుఁడవును గావు.

30 వారు “ఈతఁడుకవియా? ఈతని యదృష్టము మాటిపోవువఱకును కొంచెమాగుదము” అందురేమో.

వారితో నీవు “సరే, మీరు వేచియుందురా? అట్లే చేయుఁడు. నేనును మీతో వేచియుండెదనులెండు” అనుము.

వారి స్వప్నముల నాధారముచేసికొనియా వారి ట్లనుచున్నారు? లేక, వారు స్వతస్సిద్ధముగా దుర్మార్గులారా?

“ఆతఁడు కురానును తానే కల్పించె” నని మీరందురా? లేదు. అది వారు విశ్వసించుకుండుటచేత ననినమాట.

వారు సత్యవంతులైనచో దానికిసరియగు నుపన్యాసమును కనఁబఱుపుడని యడుగుము.

వారినిసృజించినవా రెవ్వరును లేరా? లేక తమ్ముదామే సృజించి కొనిరా?

భూమిని స్వర్గములను వారే సృజించిరా? లేదు. వారికి నమ్మకములేదు.

దేవుని ధనరాసులు వారియధీనముం దున్నవా? వారు సర్వాధికారులా?

దేవతలమాటలు వినుటకు వారియొద్ద నిచ్చెనయున్నదా? వారి మాటలు వినినవాఁ డెవ్వఁడైన నుండనేని దానికి తగిన సాక్ష్యమును తెమ్మనుము.

దేవునికి కొమార్తెలును, మీకు కొడుకులును గలరా?

40 వారినుండి జీతముడుగుచున్నావా? వారే ఋణభారముచే వంగియున్నారే.

తాము వ్రాసిపెట్టి యుంచఁగలయంత రహస్యవస్తువులను గూర్చినజ్ఞానము వారికున్నదా?

వారు నీకు వలలఁగల్గింపఁ గోరుచున్నారా? కాని, నమ్మని వారే వలలయందు తగులుకొందురు.

దేవుఁడుతప్ప మఱియొకదేవుఁడు వారికిఁ గలఁడా? ఆతనితో సమానుఁడనిచెప్ప దేవులకంటె హెచ్చగుదేవుఁడు స్తవనీయుఁడగుఁ గాక!

ఒక స్వర్గఖండము పడిపోవుచున్నట్లు వారికిఁగనఁబడినయెడల వారు, “అదియొక దట్టమయిన మేఘు” మని యందురు.

అందుచేత వారు మూర్ఖాగతులు కాఁగలదినమున కభిముఖులగువఱకును వారిజోలికిఁ బోకుము.

ఆదినమున వారివలలు వారికి పనికిరాకపోవును. వారి కెట్టిసహాయమును దొరకఁబోదు.

నిజముగా నుష్టుల కిదిగాక మఱియొకశిక్షయు కలుగనున్నది. కాని, వారిలోఁ జాలమంది కది తెలియదు.

నీవు మా దృష్టిపథమున నున్నావుకావున నీ ప్రభువు తీర్పు వఱకును నోర్పుతో వేచియుండుము.

నీవు లేచునప్పుడును, రాత్రిపూటయు, నీప్రభువు సంగీర్తనమును జేయుము. నక్షత్రముల స్తమించుకాలమున నాతని స్తుతింపుము.

సురా 53—నక్షత్రము.

మక్కా-62పద్యములు. 3 రుక్కులు.

దయాదాక్షిణ్య మూర్తియగు దేవునిచేర.

అధ్యాయము-1

అస్తమించు నక్షత్రమాన!

వీ దేశీయుఁడు దారి తొలఁగలేదు. ఆతనిని మేము దారి తప్పింపలేదు.

కేవలము తాత్కాలికొత్సాహముచేత నాతఁడు పలుకలేదు.

కురాను ఆతనికిఁ దెలుపఁబడిన రహస్యము. కాని, మఱి యొకటిగాదు.

భయంకర శక్తియుక్తుడగునొకఁడు,
 జ్ఞానియగు నతనికి బోధపఱచినాఁడు. ఇటునటు చలింపక
 యాతఁడు,

నభమునం దత్యుచ్ఛసానమున నిలువఁబడి,
 అంతకంతకును దగ్గఱకువచ్చి,
 రెండుధనుస్సుల దూరముననో, అంతకంటెదగ్గఱగనో నిలిచి,
 తాను వెలిబుచ్చిన రహస్యమును వెలిబుచ్చినాఁడు.
 ఆతఁడు చూచినదాని నతనిహృదయము తప్పని యనలేదు.
 ఏమి, ఇంకనునాతఁడు చూచినదానినిగూర్చి మీరువివాదము
 చేసెదరా?

ఆతఁడాతనిని మఱియొకసారిగూడ,
 సీమాంతమగు సీదావృక్షముదరి చూచియున్నాఁడు.
 దానికి సమీపముననే విశ్రాంతివన మున్నది.
 ఆ సీద్రావృక్షమును కప్పినది దానిని గప్పియున్నప్పుడు,
 అతనిదృష్టి తప్పలేదు. చెదరను లేదు.
 ఆతఁడు తనప్రభువుచూపిన మహాత్కృష్టమగు సూచనను
 జూచెను.

అల్ లాట్, ఆల్ బజ్జాయను విగ్రహములను,

20 వానిప్రక్క మనతో అను మూడవ విగ్రహమునుచూచితివా?

ఏమి, నీకు పురుషసంతానమును, దేవునికి స్త్రీ సంతానమును
 గలుగవలయునా?

ఇది యన్యాయమగు దాయవిభాగము!

ఇవి కేవలము నామములు. మీరును మీపెద్దలును వాని కట్టి
 వేళ్ళనిచ్చిరి. వానినిగూర్చి దేవుఁ డెట్టిముజువును బంపలేదు. వారు
 తమయిచ్చలను తమ యూహాలనే యనుసరింతురు. అయినను వారి
 ప్రభువునుండి వారికి రక్షణ లభించెను.

మనుష్యునకు కోరినదంతయు చేకూరవలెనా?

భూతభవిష్యత్తులు దేవునియఁగ్గనమునం దున్నవి.

అధ్యాయము-2

స్వర్గములలో నెందఱో దేవతలున్నను, తాను నియమించి, స్వీకరింతునని యేర్పఱచినవారి మాధ్యస్థ్యము తప్ప,

ఇతరమెదియుఁ బనికిరాదు.

నిజముగా రాజోవుజన్మమును నమ్మినవారే దేవతలను స్త్రీనా మములతో వ్యవహరింతురు.

కాని, యావిషయమై వారికిఁ దెలియదు. వారు తమ యూహనే యనుసరింతురుగాని, యూహ యెన్నటికిని సత్యముకానేరదు.

31) కావున ప్రస్తుతజన్మమునే యపేక్షించి మా భయసూచనను లక్ష్యపెట్టనివారి సాంగత్యమును వదలికొనుము.

వారిజ్ఞానమంతయు నింతయే. నిజముగా నీపఞ్చభువు తనమార్గము నుండి తొలఁగి తప్పతోవఁబడినవారెవరో, రక్షణనొందినవారెవరో మిక్కిలి బాగుగాఁ దెలిసికొనుచున్నాఁడు.

భూస్వర్గములయందుఁగలదంతయు దేవునిదే. దుష్టులకు వారి వారి కర్మానుగుణముగా ఫలముల నాతఁ డీయఁగలఁడు. మంచికర్మలఁ జేయువారి కాతఁడు మంచివస్తువులనే బహుమానముగా నిచ్చును.

గొప్ప ద్రోహములను, విషయికపాపములను జేయక చిన్న చిన్న తప్పు లొనరించువారియెడల నీ పఞ్చ వాకరీతిగాఁ గరుణింప గలఁడు. మిమ్ము భూమినుండి సృజించినప్పుడును, మీరు మీ తల్లుల గర్భములం దున్నప్పుడును గూడ దేవుని మిమ్ముఁగూర్చి తెలియును. కావున మీరు పవిత్రవంతులరని విట్టివీఁగకుఁడు. అతనికి భయపడువారెవరో యాతనికే బాగుగా నెఱుక.

అధ్యాయము-3.

ఇచ్చునది స్వల్పమును, ఆశించునది యధికమునునై వెనుకకు
తిరిగినవానినిగూర్చి నీవాలోచించితివా?

ఆతనికి రహస్యవస్తువులఁగూర్చి జ్ఞానముగాని, దృష్టిగాని, యు
న్నదనుకొందువా?

మూసా గ్రంథములలో నేమున్నదో,

ఇబ్రాహీము తనప్రతిజ్ఞ నెట్లుపాలించెనో యాతనికిఁ జెప్పఁ
బడలేదా?

మొదలే భారముమోయుచున్న యాత్మ యితరుని భారము
లనుగూడ మోయఁజాలదనియు,

40 తాను సొంతముగా ప్రయత్నముచేసి సంపాదించిన కర్మలే
పరిగణింపఁబడుననియు,

అతనిప్రయత్నము లన్నియు వాని వాని యాధార్థ్యమునుబట్టి
పరీక్షింపఁబడుననియు,

తరువాత నాతనికి హెచ్చుతగ్గులులేక తన కర్మలఁబట్టి ఫలము
నిర్ణయింపఁబడుననియు,

అన్ని వస్తువులును తుదకు నీ ప్రభువునందే సంక్రమింపఁగల
వనియు, నవ్వించువాఁడును, నేడిపించువాఁడును నాతఁడేయనియు,

పుట్టించువాఁడును, గిట్టించువాఁడును నాతఁడేయనియు,
ఇటునటు చెదరియున్న జీవాణువులనుండి,

పుంస్త్రీయోగములఁ గల్పించినవాఁ డతఁడేయనియుఁ

రెండవసృష్టి నాతఁడే చేయఁగలఁడనియు,

ధనవంతులఁజేసి, యాధనమును నిలుపువాఁ డాతఁడేయనియు,

50 ధ్నివ నక్షత్రమునకు ప్రభు వాతఁడేయనియు,

పూర్వకాలమున ఆదైతు లనుచారిసి,

సామూహజనులను, వారికిఁ బూర్వము మిక్కిలి దుష్టులును,
దుర్మార్గులును నగు నుహుజనులను,

నాశనముచేసి, యొక్కఁడైన జీవించియుండకుండఁ జేసినవాఁ
డాతఁడేయనియు నాతని కెవ్వరును జెప్పియుండలేదా ?

స్వాధీనములైన నగరములను నాశనముచేసినవాఁ డాతఁడే.

ఆందుచేతనే వానిని గప్పినది వానినిగప్పినది.

ఇట్లుండగా నీప్రభువు సమకూర్చిన మేళలో దేనిని సంశ
యించెదవు ?

నీకిప్పుడు భయనూచన నొసగుచున్నవాఁడు పూర్వకాలము
నుండియు నట్లుచేయుచువచ్చినవాఁడే.

దగ్గఱకురాఁగలదిన మప్పుడే యాసన్నమైనది. అదియెప్పుడు
రాఁగలదో దేవుఁడుతప్ప నితరుఁడు తెలుపలేడు.

ఈవాక్కులను వినియా మీ రాశ్చర్యపడెదరు?

60 ఇందుకా మీ రేడ్వక నవ్వుచున్నారు ?

ఇందుకా, లక్ష్యపెట్టకున్నారు?

కావున, దేవునిముందు సాగిలఁబడి యాతని నారాధింపుఁడు.

సురా 54-చంద్రిండు.

మక్కా-55 పద్యములు-3 రుక్కులు.

ఆధ్యాయము 1.

దయాదాక్షిణ్యమూర్తియగుదేవునిచేర.

కాల మాసన్నమైనది. చంద్రిబింబము రెండుగా నీలిపోయినది.

కాని, వారాయస్కృతమును చూచినప్పుడెల్ల పక్కకొదిగి
 “ఆహా ! యేమి యిద్రజాలము !” అనియందురు.

ప్రవక్తల ససత్యవాదులని యెంచి వారు తమకామములనే
 యనుసరింతురు. కాని సర్వమును స్థిరముగా నియమింపఁబడియేయున్నది.

వారి కతిజ్ఞాననంతమగు నిషేధవార్తవచ్చినది.

అయినను భయసూచన నిచ్చువారివలన వారు మేలుచేకొనలేరు.

కావున, వారినివదలిపెట్టుము. ఆదినమునఁ బిలుచువాఁ డొక
 ఘోరకార్యమునకై పిలుచునప్పుడు,

నా రథోద్భ్రష్టులై తమసమాధులనూడి, చెదరయున్న మిడుతల
 వలె బయలువెడలి,

పిలుచువానియొద్ద కతిత్వరితముగ నేఁగి “ఇదియే దుఃఖదిన”
 మని యవిశ్వాసకు లనఁగలగు.

వీరికిఁ బూర్వము నుహుప్రజలు సత్యము ససత్యముగాఁ బరి
 గణించిరి. మాకికరుఁ డసత్యవాదియని నిందించి, పిశాచగ్రస్తుఁడని
 యాతనిఁ బరిత్యజించిరి.

10 అప్పుడాతఁడు తనప్రభువుతో “వీరు నిజముగా నన్ను తిరస్కరించుచున్నారు. నాకు సహాయము ర ” మృనిపలికెను.

అప్పుడు మేము స్వర్గద్వారములను బలముతో తెఱవఁగా నది
 సంతతధారావృష్టితో దిగి,

భూమిని ప్రీలఁజేయ, నందుండి యనేకములగు మాటలు
 బయలువెడల, నందలి జలములన్నియు నిర్ణీతరీతిని గలిసిపోయెను.

అప్పుడు మే మాతనిని బల్లలతోను, మేకులతోను నిర్మింపఁబడిన
 నావలో తీసికొనిపోయితిమి.

ఆది మాకన్నులయెగుటనే తేలుచు పోఁజొచ్చెను. అవిశ్వాసకుఁ
 డై పరిత్యజింపఁబడినవాని కిది బహుమానముకదా !

దానిని మే మొక భయచిహ్నముగా వదలితిమి గాని, యాసూచనను గ్రహింపఁగలవాఁ డెవఁడు ?

నాపగయును నా బెదరింపును గొప్పవిగదా !

సులభముగా భయసూచనను గ్రహించుట కీకురానును రచించితిమి. కాని, యాసూచన నెవఁడు గ్రహింపఁగలఁడు ?

‘ ఆదైతులు ’ సత్యము నసత్యమని యెంచిరిగాని, నాపగయును నా బెదరింపును గొప్పవిగదా !

మే మొకదినమున నతిమృఖకరమగు ప్రచండమాఘతము వారిపై నెడతెగక వీచునట్లు చేసితిమి.

20 అది నిర్మూలితఖర్జూరతరుకాండములనువలె మనుష్యులను పెల్లగించివైచెను.

నాపగయును బెదరింపును మిక్కిలి గొప్పవికావా ?

భయసూచనను సులభముగా గ్రహించుట కీకురానును రచించితిమి. కాని, యాసూచనను గ్రహింపఁగలవాఁ డెవఁడు ?

అధ్యాయము-2.

సామూహజాతివారు బెదరింపులనన్నిటిని నసత్యములుగా నెంచిరి.

వారు “ ఏమి, మాలోనివాఁడేయగు నొక్కని మే మనుసరింపవలయునా ? అట్లుచేసినచో తప్పను, తెలివితక్కువతనమునునగును గదా ?

మాయందఱలో నాతనికొక్కనికేనా యాభయసూచన తెలియఁజేయుపని నియమింపఁబడినది. అట్లుకాదు. ఆతఁడు మిథ్యాపురుషుఁడు. గర్విషి ” యనిపల్కిరి.

మిథ్యాపురుషుఁడును గర్విషియు నెవఁడో తేవుతెలియఁగలదు.

“వారిశోధనకొఱ కాడుయొంటెను పంపెదము. సాలే, నీవు వారిని గుర్తించుచు నోర్పుతో వేచియుండుము.

వారిజలములు తమకును దానికిని పంచిపెట్టబడుననియు, నా జలముల నొకసారి యొంటెయు, నొకసారివారును నొకరితరువాతనొకరుగ త్రాగవలయుననియు, భవిష్యత్తును వారికిఁ దెలుపుము.

కాని, వారు తమమిత్రుని బిలువఁగా నాతఁడొక కత్తిఁబట్టి యొంటెను నరకివైచెను.

30 నాపగయు నాబెదరింపుచు నిశ్చయముగా గొప్పవి!

వారివై పొక్కసారి చప్పట్లు చఱవఁగనే వారు మఠెనలఁ గట్టుట కుపయోగించు శుష్కకాషములవలె నైరి.

భయసూచన సులభముగాఁ దెలియుటకై కురానును రచించి తిమి. కాని యాసూచనను గ్రహించువారెవరు?

లూటు ప్రజ లాతినిసూచన నసత్యముగాఁ బరిగణించిరి.

మేము లూటుకుటుంబముపైఁదప్ప నందఱపైనను శిలావర్షము గురియించితిమి.

లూటుకుటుంబము కృతజ్ఞతఁజూపుటంబట్టి, సంధ్యాసమయమున వారి కుపకృతిగా విడుదలచేసితిమి.

మాకాఠిన్యముంగూర్చి యాతఁడు వారికి నూచననిచ్చెను. కాని, వారు దానిని సంశయించిరి.

మే మెట్టిదానిని నమ్మఁగలమని వారనఁగా, మేము వారిని దృష్టిహీనులఁజేసి,

“మాపగను, మాబెదరింపుచు ననుభవింపుఁ” డని వారితో నంటిమి.

తెల్లవారినంత వారికొక ఘోరశిక్ష ప్రాప్తించెను.

40 భయసూచన సులభముగా బోధపడుటకై మేము కురాను రచించియున్నాముగాని, యాసూచనను గ్రహించువారెవఁ డెవఁ డున్నాఁడు?

అధ్యాయము-3.

ఫిర్రానుజనులకుఁగూడ బెదరింపులు వినబడెను.

మా యచ్చుతకార్యములన్నియు వారసత్వములుగాఁబరిగణించిరి. కావున బలవంతుఁడును, శక్తివంతుఁడును నగువాఁడెట్లు పట్టుకొనునో యట్లే మేమువారిని బట్టుకొంటిమి.

ఓమక్కావాసులారా! మీ యవిశ్వాసకులు వీరికంటె మంచివారా! పవిత్రగ్రంథములలో మీరు వదలిపెట్టబడియున్నారా?

“మేము చాలమందియున్నాము. మాలోనొకరికొకరము సహాయముచేసికొందు” మని వారంతురా?

వారిసేన యథాయథలై వెన్నుజూపఁగలను.

కాని యాగంటయే వారు భయపడవలసిన కాలము. ఆగంట మిక్కిలి కఠినమును ముఖభాజనమును నగును.

నిజముగా ముప్పులు మార్కమునందును గందరగోళమునందును మగ్నులై యున్నారు.

ఆదినమున వారు తమ ముఖములమీఁదుగా నగ్నిలోనికి లాగి కొనిపోఁబడుదురు. “నరకస్పర్శ నాస్వాదింపుఁడు.”

ఒక నిమితి ప్రకారము సర్వవస్తువులను మేము సృజించి యున్నాము.

50 కనురెప్పపాటుకాలములో నుచ్చరింపఁగల యొకపేమాటతో మే మాజ్ఞాపించియున్నాము.

పూర్వకాలమునఁగూడ మీవంటివారిని నాశనముచేసి యున్నాము. కాని, యెవ్వఁడైన నాసూచనను గ్రహించెనా?

వారుచేయు ప్రతికార్యమును దైవగ్రంథములలో నిరూపింపఁ యే యున్నది.

చిన్నదిగాని పెద్దదిగాని, పతికర్మయునందు వాయుబడియే
యున్నది.

నిజముగా వనములయందును, నదీతీరములయందును,

సత్యస్థానమున సర్వశక్తియుక్తుఁడగు చక్రవర్తిమౌల భక్తులు
వసింపఁగలరు.

సురా 55-కరుణాలవాలుఁడు.

మక్కా-78 పద్యములు-3 రుక్కులు.

దయాదాక్షిణ్యమూర్తియగు దేవునిపేర.

అధ్యాయము-1.

కరుణాలవాలుఁడగు దేవుఁడు కురానునేర్పి,

మనుష్యుని సృజించి,

ఆతనికి స్వచ్ఛమగు వాక్కు ననుగ్రహించినాఁడు.

సూర్యచంద్రులు తను నియమితకాలమును దప్పరు.

చెట్లును మొక్కలును భక్తితో వంగుచున్నవి.

ఆతఁ డుచ్ఛస్థానమున స్వర్గమును కల్పించి, త్రాసునొకదానిని
నిర్మించి,

అందు మీ రుత్పథగాములు కాకుండునట్లు నియమించెను.

కావున, తూచునప్పుడు న్యాయముగాఁ దూచుచు, తప్పు
త్రాసు నుపయోగింపకుము.

సజీవజాతులకొఱ కీర్ణామి నాతఁడు కల్పించెను.

10 అంతు పండ్లును, ఫలగుచ్ఛయుతములగు ఖర్జూరతగువులును,
ఉముకతో గూర్చినధాన్యమును, సుగంధతరువులును నున్నవి.
అయిన మీరిద్దఱును దేవునియనుగ్రహములలో నేవి యాతనివి
కావంతురు ?

కుమ్మరివానివలె నాతఁడు మనుష్యుని మంటితోడను,
పిశాచమును స్వచ్ఛమగు నగ్నితోడను, సృజించినాఁడు.

అయిన మీరిద్దఱును.....

అతఁడు తూర్పునకు ప్రభువు.

పశ్చిమమునకును ప్రభువు.

అయిన.....

ఒకదానినొకటి కలియునట్లైతఁడు రెండుసముద్రములను విడిచి
నాఁడు.

20 కాని, రెండింటిమధ్యను గడువరాని గట్టొకటియున్నది.

అయిన.....

వీనిలో నొక్కొక్కదానినుండి చిన్నవియు, పెద్దవియునగుముత్య
ముల నాతఁడు తెచ్చుచుండును.

అయిన.....

సముద్రముపై పర్వతములవలె తేలియాడుచుండు నావ లాతనివే.

అయిన.....

అధ్యాయము-2.

భూమిపై గలదంతయు నశించును.

కాని, నీప్రభువుముఖ ముత్తేజోవంతమై మహిమయు నోజు
స్సును గలిగి ప్రకాశించుచుండును.

అయిన.....

స్వర్గమునందును, భూమియందును గలదంతయు నాతనినే ప్రార్థించుచుండును. అనుదిన మాతఁ డేదోయొకక్రొత్తపనిని చేయుచునే యుండును.

30 అయిన.....

ఓపిశాచమా, మనుష్యులారా! మిమ్ము శోధించుటకు మాకు విశ్వాంతి లేకపోలేదు.

అయిన.....

ఓపిశాచమా, మర్దులారా! స్వర్గమర్త్యావధులను మీ రతిక్రమింపఁగలరేని యతిక్రమింపుఁడు. కాని, మాయనుజ్ఞ లేనిదే మీరట్లతిక్రమింపలేరు.

అయిన.....

మీయిరువురపైనను జ్వలదగ్నికణములును, మఱుగుచున్న యిత్తడియు విసరఁబడును. వానినుండి మీరురక్షించుకొనలేరు.

అయిన.....

స్వర్గము రెండుగావ్రీలి రక్తప్రభచే విరాజిల్లును.

అయిన.....

ఆదినమున పిశాచమునుగాని, మనుష్యునిగాని, తమపాపములను గూర్చి యెవ్వరు నడుగరు.

40 అయిన.....

వారివారిగుర్తులఁబట్టి పాపులు తెలిసికొనఁబడుదురు. వారు తమ ముందుజుట్టులఁ బట్టియు, పాదములఁబట్టియు, గోపింపఁ బడుదురు.

అయిన.....

“పాపు లసత్యముగాఁ బరిగణించిన నరక మిదియే.”

దానికిని, మఱుగుచున్న నీటికిని, మధ్య నిటునటు వారుతిరు
గాడఁగలరు.

అయిన.....

అధ్యాయము కి.

కాని, దేవునిమహిమకు భయపడువారికి రెండుద్యోనవనములు
సంపాద్యములగును.

అయిన.....

ఆ రెండింటిలోనను విశాల శాఖాయుతములగు చెట్లుండును.

అయిన...

50 ఆ రెండింటియందును రెండు సెలయేళ్ళు ప్రవహించుచుండును.

అయిన

ఆ రెండింటియందును ప్రతిఫలము రెండురకములుగాదొరకును.

అయిన.....

సరిగంచులుగల శయ్యపై వారు పరుండియుండ నా రెండు
తోటలయందలి ఫలములును వారిచేతి కందివచ్చుచుండును.

అయిన.....

అందు మనుష్యుఁడుగాని, పిశాచముగాని, పూర్వము స్పృశింప.
కుండిన లోలేక్షణ లుండురు.

అయిన.....

వారు ముత్యములవలెను, మరకతములవలెను నుండురు.

అయిన.....

60 మంచికి మంచిగాక మఱియొక బహుమానము దొరకునా?

అయిన.....

వీనికి ప్రక్క- మఱి రెండు తోటలుండును.

అయిన... ..

అవి పచ్చగానుండును.

అయిన... ..

ఆ రెండింటిలోను నిత్యప్రవాహినులగు సెలయేళ్ళుండును,

అయిన... ..

ఆ రెండింటిలోను, ఫలములును, ఖడ్జూరతరువులును, దానిమ్మ
చెట్లును నుండును.

అయిన... ..

70 రెండింటియందును శోభనాంగులగు విలాసినులుండును.

అయిన... ..

విశాలాసితనేత్రలు వారిగుడారములయొద్ద దగ్గఱగావేచి
యుండురు.

అయిన... ..

వారిని పిశాచముగాని, మనుష్యుడుగాని, స్పృశించియుండురు.

అయిన... ..

వారిభార్యలు మృదుతరములును, పచ్చనివియునగు తలగడల
పైనను, సుందరతరములగు తివాచీలపైనను విశ్రాంతి నొందుచుండురు.

అయిన... ..

మహిమప్రభావంతమగు దేవుని నామము పవిత్రవంతమగు
గాక!

సురా 56—అయితీఱునది.

మక్కా--96 పద్యములు కి రుక్కులు.

దయాదాక్షిణ్యమూర్తియగు దేవునిపేర.

అధ్యాయము-1.

ఆకస్మికముగా రాఁగలదినము వచ్చినప్పుడు,
 ఆయాకస్మికత్వ మసత్యమని యెవ్వరు ననఁజాలరు.
 ఆదినమే యుచ్చకుగాని నీచకుగాని తీసికొనిపోవునది.
 అప్పుడు భూమి గజగజమని వడఁకఁగలదు.
 పర్వతములు వెతిల్లున బ్రద్దలై,
 ధూళియై యిటునటు నెగిరిపోఁగలవు.
 మీరు వహీలుగా విడిపోఁగలరు.

అప్పుడు కుడివైపుననుండి జనులు-ఓహో! కుడివైపు వారెంత
 యానందముగానుండఁగలరు!

ఎడమ వైపుననుండు జనులు-ఓహో! యెడమవైపువారెంత
 దుఃఖభౌజనులైయుందురు !

10 ఇహమం దందఱకంటె ముందుండువా రింకను ముందుగనే
 యుందురు.

వీరిలోఁ బూర్వసంతతివారిలోఁ జాలమందియు,
 తరువాతిసంతతివారిలోఁ గొందఱును,
 దేవునిసాన్నిధ్యమునకుఁ బోయి,
 అచట నానందారామములయందు,
 అలంకృతములగు శయ్యలపై,

ఒకరి మొగమున కింకొక రెమరుగా విశ్రాంతియింపియుండ,
 నిత్యయాచనవిలాసినులు,
 సంతతధారగా ప్రవహించు ద్రాక్షారసపూరితపాత్రలను వారి
 కందిచ్చుచుండ,

అది పానము చేయుటవలన తలనొప్పిగాని, యరుచిగాని జనింప
 కుండనుండ,

20 వారి కతిప్రీతికరములగు ఫలములును,
 ఇంపుగూర్చు పక్షిమాంసములును లభించుచుండ,
 విశాలాసితనేత్రులును, చిప్పలయం దణగియుండు ముక్తా
 ఫలసదృశులును నగునప్పరసలు,

వారిపూర్వకష్టములకు ఫలముగా వారిని సేవింపుచుండ,
 ఆనందము ననుభవింపఁగలరు.

అచట వారికి “శాంతి, శాంతి” యను వాక్కుతప్ప,

వృథావాదములును, పాపులుపలుకు నపవాదవాక్యములును,
 శ్రోత్రగోచరములు కానేరవు.

కుడివైపుననుండువారు-ఓహో! కుడివైపువారెంత యానంద
 ముగా నుందురు!

ఉన్నతశయ్యలపై

నిరంతరమునుండి, యపరిత్యాజ్యములై,

20 సమృద్ధములగు ఫలములతోనిండి,

జలప్రవాహములదరిని,

విశాలచ్ఛాయలలో,

కంటకరహితములగు సీద్రావృక్షములచేతను,

ఫలభరితములగు తాళవృక్షములచేతను, నావరింపఁ బడియుండు
 వనములయందు వారు సుఖ మనుభవింపఁగలరు.

అప్పురస లనువా రపూర్వస్మృతులు.

నిత్య కన్యోఢలు.

భర్తృప్రియలు, భర్తృసవయస్కలు.

అధ్యాయము-2.

పూర్వసంతతివారిలోఁ జాలమందికిని,

తరువాతివారిలోఁ గొందఱకును, వీ రనుభోగ్యులు,

40 కాని, యెడమచేతివైపువారు—ఓ హేళా, యెడమవైపువారెంత
దుఃఖభాజనులు!

విషవాయువులలోను, తప్త్రోయములలోను,

అశీతలము, దృష్టిభయంకరము నగు,

ఘామచ్ఛాయయందు వారు వసింపఁగలరు.

వా రింతకుపూర్వ మిహలోక సౌఖ్యముల ననుభవింపుచు
డియు, ఘోరపాపములఁజేయుచు,

“ఏమి ! మనము ఘాళిగను, నెమ్ములుగను నైనవిదప మన
పూర్వికులగు పితరులతోఁగూడ,

సజీవులమగుదుమా?”

అని సంశయించుచు నడుగుచుండిరి.

వారితో “అవును. ఇప్పటివారును, బూర్వపువారును,

50 అందఱును నిర్ణీతదినము దొకచోఁ జేరఁగలరు.

దుష్పథవర్తులారా ! అప్పుడు మీరు, సంశయించినమీరు,

ఎజ్ జకూమ్ అను విషవృక్షముల ఫలములఁదిని,

కడుపులు నింపుకొని,

దానిపై సలసలమఱుగుచుండునీటిని,

తృష్ణార్దితయగు నొంటెవలె త్రొగఁగలరు ” అనుము.

శిక్షాదినమున నిదియే వారియాహారము కాఁగలదు.
 మేము మిమ్ము సృజించితిమని మీరు విశ్వపింపరా?
 ఏమి తలంచెదరు? జీవాణువులను,
 మీరా సృజించువారు? లేక మేమా?

60 మీయందు మృత్యువువసంపఁగలదని శాపించినవారముమేము
 అయినను మీకు బనులుగా మీవంటివారిని మీసానములయం
 నుంచుటకును, మీరేమీకుఁ తెలియనిరూపములతో నిర్మించుటకును,
 మా కెట్టియాటంకమును గలుగఁజూతు,
 మీరు మొదటి సృష్టిని చూచితిరగదా! మీ రేల యాలో
 చించుకొనరు.

ఏమి తలంచుచున్నారు? మీరు భూమియందు శాతినదానిని,
 మీఁదికి మొలకలెత్తజేయునది మీరా, మేమా?
 మాకిష్టమైనయెడల మీపంటలనెఱుఁగించి శుష్కములఁజేసి,
 మీరస్ఫుటపడి,

“నిజముగా మేము వ్యయపడితిమి. జంటలు సప్తములయ్యెనే!”
 యని యనునట్లు చేయఁగలము.

మీరుత్రాగు నీటినిగూర్చి మీరేమి తలంచుచున్నారు?
 మేఘములనుండి దానిని క్రిందికి దింపినది మీరా, మేమా?
 మేము దాని నుత్పఠముగాఁ జేయఁగలిగియుండుమే. మీరు కృత
 జ్ఞుల రైయుండరేల?

70 మీరేమి తలంచుచున్నారు? రాషిడివలన మీరు పుట్టించు
 నగ్నిని, పచ్చిచెట్టునుండి,
 మీరు వెరుగఁజేసితిరా, మేమా?

దానిని జ్ఞాపకచిహ్నముగను, నెడారిలోఁ బ్రయాణముచేయు
 వారికి లాభకరముగను చేసినవారము మేము.

కావున మహాత్ముడగు మీ ప్రభునామమును స్తుతింపుఁడు.

అధ్యాయము-3.

ఇది నక్షత్రాస్తమయముపేర చేసినప్రమాణము.
మీకుఁ దెలిసినయెడల నతిఘోర ప్రమాణము.

ఇది గుప్తముగా దాచబడిన గ్రంథమున వ్రాసియుండినట్టియు
అతిశారవసీయమునునగు కురాసని మిత్రో నెట్టి ఘోరప్రమా
ణముఁజేసి జెప్పనవసరములేదు.

జగన్నాథుఁడు భూమిజనుల కనుగ్రహించిన పరమరహస్యముగు
నాగ్రంథమును,

పవిత్రవంతులుతప్ప నితరులు స్పృశింపకుండురుగాక!

80 ఇట్టివార్తలను మీరు నిరాకరింతురేల!

ఇట్టినిరాకరణమే మియనుదినవృత్తియా యేమి?

ఏమి, మృత్యువాసన్నమైనవాని ప్రాణములు కంఠగతములై
నప్పుడు,

మీ రట్లే చూచుచుండురు.

కాని, మీకుఁ దెలియకుండ మీకంటె మేమాతనికి దగ్గరగా
నుండుము.

మీరు శిక్షనుండి తప్పించుకొనఁగోరినవో,

ఆయాత్మ తిరుగునట్లు చేయరేల? మీరు సత్యవచస్కులైనవోఁ
బలుకుఁడు.

కాని, దేవుని సాన్నిధ్యము ననుభవించువానికే

విశ్రాంతియు నానందమును సంతోషారామమును గలుగు
చున్నది.

నిజముగా కుడివైపుజనులు, కుడివైపు చేరఁగలదానికి,

90 అభివాదనముచేసి, 'నీకు శాంతియగుఁగాక' యని దీవింతురు.

కాని, ప్రవక్త లసత్యవాదులని నిందించువారిలోను,

దుష్పథవర్తులలోను జేరినవాఁడు,
 తప్తతోయములను,
 నరకాగ్నిచ్చటలను తప్పక యచుభవింపితిరును.
 ఇది నిశ్చయముగా సత్యము.
 కావున మహాత్ముఁడగు నీపృథ్వు నామమును స్తుతించుము.

సురా 57-ఇనుము.

మదీనా-29 పద్యములు-4 గుక్కులు.

అధ్యాయము 1.

దయాదాక్షిణ్యమూర్తియగు దేవునిపేర,

స్వర్గమర్త్యములయం దున్నదాతము దేవునిఁ గీర్తించుచున్నది.
 అతఁడు శక్తిమంతుఁడు. బుద్ధుఁడు!

స్వర్గమర్త్యములపై నధికారమాతనిదే; అతఁడు సృష్టి లయ
 కారకుఁడు. అతని కన్నివస్తువులపైనను నధికారముగలను.

|| ఆతఁ డాద్యంతములయంను గోచరించుచుండును ; అతఁడు
 వ్యక్తావ్యక్తుఁడు; అతని కన్నియుఁదెలియును. ||

స్వర్గమర్త్యముల నాఱుదినములలోసృజించి సింహాసనము నెక్కిన
 యాతఁ డీతఁడే. భూమిలోనికిఁ బ్రవేశించుదానిని, బైకివచ్చుదానిని,
 స్వర్గమునుండి యవతరించుదానిని, నచటికెక్కుదానిని, నతఁడు తెలిసి
 కొనియే యున్నాఁడు. మిరెచ్చటనున్నను నతఁడు మితోనుండును.
 దేవుఁడు మిక్కిలవన్నిటిని జూచును.

స్వర్గమర్త్యముల యాధిపత్య మాతనిదే; అన్ని వస్తువులును దేవునియొద్దకే తిరిగిపోవును.

అతఁడు రాత్రిని పగటిలోనికిని పగటిని రాత్రిలోనికిని సంక్రమింపఁజేయును. హృదయములలోని రహస్యములన్నియు నాతనికిఁ దెలియును,

దేవుని నాతనిప్రవక్తను నమ్ముఁడు; దేవుఁడు మీ కనుగ్రహించినదానిలోనుండి భీక్షముపెట్టుఁడు. మీలోనమ్మి భీక్షము పెట్టువారికి గొప్పబహుమానము రాఁగలదు.

ప్రవక్త మీ ప్రభువును నమ్ముమని హెచ్చరించినాఁడు. ప్రభువును నీతో మైత్రినెఱప నిచ్చుగించినాఁడు. మీరు విశ్వాసులైనచో మీ ప్రభువును నమ్మకుండుటకు మీ కేమిమూఁడినది?

మిమ్ము చీకటినుండి వెలుతురులోనికిఁ దెచ్చుటకుఁ దనసేవకు నకు స్పష్టములగు నూచనలనిచ్చినవారే కాతఁడే. నిశ్చయముగా దేవుఁడు మీయెడ దయాదాక్షిణ్యపరుఁడై యున్నాఁడు.

10 స్వర్గమర్త్యములయందలిదంతయు నాతనిదేకదా! అతని విషయమై మీరువెచ్చపెట్టరు. మీ కేమిమూఁడినది? జయమునకు ముందు తోడ్పడి పోరాడినవారు మీలోమఱికొందఱకంటె వేఱుగాఁ జూడఁబడుదురు. జయము చేకూరినపిదప సహాయమొనర్చి పోరాడినవారికంటె వీరి కుత్తమపదవి చేకూఱును. అయిన నందఱకును దేవుఁడు మంచిబహుమానమునే వాగ్దానము చేసియున్నాఁడు. దేవునికి మీ కృత్యములన్నియుఁ దెలియును.

అధ్యాయము 2.

దేవునికి మంచియిప్పునిచ్చినవాని కాతఁడు ద్విగుణముగా నిచ్చి బహుకరించును.

ఒకానొకదినమున విశ్వాసులగు స్త్రీపురుషులు తమజ్యోతి ముందుగను కుడిప్రక్కను పరుగెత్తుచుండుటను జూచెదరు. అప్పుడు దేవతలు వారితో “మీ కిదిగో నేడొక సువార్త! మీరు నదులు ప్రవహించు నుద్యానవనములలో శాశ్వతముగ వసింపఁగలరు” అందురు. ఇదియే సంపూర్ణానందము.

ఆదినమున నవిశ్వాసులగు స్త్రీపురుషులు విశ్వాసులతో, “కొంచెమాగుండు. మీదీపములో మాదీపమును వెలిగించుకొందుము” అందురు. వారితో “మీరు వెనుకకు మఱుఁడు, మీకు మీరే వెలుతురును జూచికొనుండు” అనిచెప్పఁబడును. వారిరువురకు నడుమ ద్వారముగల యొక గోడయుండును. దానిలోపల కరుణయు, బయట బాధయునుండును.

వారు విశ్వాసులతో “మేము మీతోడివారముకామా?” అందురు వారు “ఔను! కాని, మీరు మోసమునకు లోనైనారు. ఆలస్యము చేసినారు. సందేహించినారు, మీరు కోరిన మంచివస్తువులు మిమ్ము మోసగించినవి. ఇంతలో దేవునిశిక్షయు మీకాసన్నమైనది. మోసగాఁడు మిమ్ము దేవునివిషయమై మోసపుచ్చినాఁడు” అందురు.

కావున నాదినమున మానుండిగాని, యవిశ్వాసులనుండిగాని, పరిహారము తీసికొనఁబడదు. మీకగ్నియే యావాసమగును. అదియే మీకు ప్రభువగును. అందులోనికి మీదారి దుఃఖావహముగ నుండును.

దేవుని భయసూచనవలనను, అతఁడు పంపిన సత్యమువలనను, విశ్వాసులహృదయము నమ్రతనొందుటకును, పూర్వకాలమున మావలనఁ బవిత్రగ్రంథములఁగొనియు, వారి యాయు వభివృద్ధినొందింపఁ బడియు, తమ హృదయములను కఠినములఁజేసికొని దుష్టవర్తనము నందే యున్నవారివలె నుండకుండుటకును, సమయమురాలేదా?

భూమి మృతినొందినపిదప దేవుడు దానిని మఱల నుజ్జీవింపఁ జేయునని యెఱుంగుఁడు. / మీరు బోధపఱుచుకొందురని యీసూచనల నిప్పుడు మీకు స్పష్టము చేసితిమి.

నిశ్చయముగా భిక్షముపెట్టి దేవునికి ధర్మఋణమునిచ్చినవారికి ద్విగుణముగా లాభముగలుగును. వారికి గొప్పబహుమానము లభించును.

దేవునియందును నతనిప్రవక్తయందును నమ్మకముగలవారే సత్యవంతులు. వారు తమ ప్రభువుమ్రోల సాక్షులుగ నుండురు. వారికి వారిబహుమానమును వెలుతురును జేరును. కాని, యవిశ్వాసులును, మానూచనల ససత్యములుగ నెంచినవారును నరకమున వసింపఁగలరు.

అధ్యాయము. 3.

20 ఇహలోకజీవన మొకయాట, వినోదము, డాంబికము / శని మీరు తెలిసికొనుఁడు. | ధనపుత్రాదులయభివృద్ధి వర్షాంతమున మొలకల యభివృద్ధివంటిది. అవి తలచూపఁగనే కర్షకులు మోదమునొందెదరు. అతల నవి యెండి, పచ్చబారి చెత్తయైపోవును. పిదప పరలోకమున గొప్ప బాధయో, దేవుడు సంతోషించి వారిని ఊమిఁచుటయో సంభవించును. ఇహలోకజీవనము మోసమునకు ఫలము.

మీ ప్రభువును స్వర్గమును బొందుట కొకరితోనొకరు స్పర్ధవహింపుఁడు. ఆస్వర్గము స్వర్గమర్త్యములవలె విస్తరించియుండును. దేవునియందును, నాతని ప్రవక్తయందును నమ్మకము కలవారి కది సిద్ధపఱుపఁబడి యున్నది. దేవునిబహుమాన మట్టిది. తనకీష్టమైన వారి కితఁడు దాని నిచ్చును. దేవుఁ డపారదయామయుఁడు |

మేము భూమిని, ఈదేహములను సృజింపకమునుచే వారి కేమి కలుగవలసియున్నదో గ్రంథములో నిర్ణయించియే యుంచితిమి.

అందువ్రాయబడినదిగాక వానికి మఱియేహానియుఁగలుగదు. ఇది దేవునికి సులభము.

మీకు మంచివస్తువులు చేకూరనిచో దుఃఖంప కుండుటకును, మీకు కలిగినదాని కుప్పొంగకుండుటకును, దేవుఁ డిట్టిస్తులువును గల్పించినాఁడు. తమకులేని దున్నట్టునటించి దాంభికుఁడై,

లోభియై, యితరులను లోభలను జేసినవారిని దేవుఁడు ప్రేమింపఁడు. కాని భీక్షముపెట్టని వారిని.....ఆహా! దేవుఁడు భాగ్యవంతుఁడు, ప్రవసీయుఁడు. |

మేము మాప్రవక్తలను స్పృహచిహ్నములతోఁబంపితిమి. వారిలోఁ గూడ దైవగ్రంథమును, త్రాసును బంపితిమి. మనుష్యులు న్యాయముగఁ బ్రవర్తించుటయె మాకోరిక. ఇదిగాక యినుమునుగూడ మేము పంపియున్నాము. మనుష్యజాతి కందు గొప్పహానియు లాభమును గూడ నున్నవి. తనకును దనప్రవక్తకును సహాయము చేయువారిని దేవుఁ డెఱుఁగును. నిశ్చయముగా దేవుఁడు శక్తిమంతుఁడు, బలవంతుఁడు.

అధ్యాయము-4.

పూర్వకాలమున మేము నుహూ, ఇబ్రాహీములను బంపితిమి. వారిసంతతివారికి భవిష్యద్దానమును, దైవగ్రంథమును బ్రసాదించితిమి. వారిలోఁగొందఱను క్రమమార్గమున నడిపితిమి. కాని, వారిలోఁ జాలమంది దుష్టులైరి.

తరువాత వారినేయనుసరించుటకు మాప్రవక్తల నంపితిమి. పిదప మరియుమ్మ పుత్తుఁడగు ఈసాను వారివెంబడినే పంపితిమి. అతనికి మా దివ్యగ్రంథమునిచ్చి, యతని ననుసరించినవారి హృదయములందు దయాదాక్షిణ్యములఁ గుదురుకొల్పితిమి. కాని, వారు తమ సన్న్యాసులయాశ్రమమును తామే కల్పించుకొనిరి. దేవునిత్పత్తికొఱకే ప్రయత్నింపవలయునని వారికి విధించితిమిగాని, వా రావిధిని గ్రమ

ముగఁ బాలింపలేదు. వారిలోఁ జాలమంది దుష్టులేయైనను, నమ్మిన వారికిఁ దగిన బహుమానమిచ్చితిమి.

విశ్వాసులారా! దేవునికిని, నాతనిప్రవక్తకును భయపడుఁడు. అతనిదయలో రెండువంతులు మీ కిచ్చును. మీ దారి కనఁబడుటకు వెలుతురు నిచ్చి యాతఁడు మిమ్ము క్షమించును. దేవుఁడు క్షమా పరుఁడు, దయాళుఁడు.

దేవునిపరములవైఁ దమ కేమధికారమును లేదనియు, ఆవరము లన్నియు నాతనియధీనములోనే యున్నవనియు, వాని నాతఁడు తన కిచ్చవచ్చినవారి కొసగుననియు ఈ గ్రంథావలంబకులు తెలిసికొని దైవ భీతిఁగలిగి యుండవలెను.

కొండము. 28.

సురా 58-విన్నవించుకొనిన యామె

మదీనా-22 పద్యములు-3 రుక్మాయి.

అధ్యాయము. 1.

దయాదాక్షిణ్యమూర్తియగు దేవునిపేర.

తన భర్తవై నీతో విన్నవించుకొనిన యామె మాటలను దేవుఁడు వినెను. ఆమె దేవునితోఁ జెప్పికొనెను. దేవుఁడు మీలో మీకైన సంభాషణను వినినాఁడు. దేవుఁడు చూచుచుండును. వినుచుండును.

మీ భార్యలతో "మీరు నాకు తల్లివీపులవలె నుండు" డని చెప్పుచు వారిని విడనాడుదురు. కాని, వారు మీ తల్లులుకారు. మిమ్ము కనినవారే మీ తల్లులు. అట్లనుపారు నిందాస్పదమును నన్యతమును వచించుచున్నారు. కాని, దేవుఁడు క్షమాయుతుఁడు. దయాళుఁడు.

ఈ రీతిగా తమ భార్యలను విడిచిపెట్టి, తరువాత తమ మాటలను త్రిప్పకొనువారు వారితోఁ గలియక పూర్వ మొక బానిసను విడిచిపెట్ట వలయును. దీనిని మీరు తప్పఁగూడదు. మీరు చేయునది దేవునికిఁ దెలియును.

విడిచిపెట్టుటకు బానిస లేనివాఁడు, వా రిద్దఱును గలిసికొనక పూర్వము వరుసఁగ రెండు నెల లుపవసింపవలయును. అట్లు చేయ లేనివాఁ డఱువదిమంది బీదల కన్న మిడవలయును. వారు దేవుని నతని ప్రవక్తను విశ్వసించియుండుటకే యిట్లు చేయవలయును. ఇవి దేవుని ధర్మానుశాసనములు. అవిశ్వాసులకు ఘోరశిక్ష కలుగఁగలదు.

దేవుని, నతని ప్రవక్తను నెదిరించువాఁడు తన పూర్వులవలె దీనుఁడు కాఁగలఁడు. ఇప్పుడు మేము స్పష్టనూచనల సంపియున్నాము. భక్తహీనులకు ఘోరశిక్ష రానున్నది.

దేవుఁడు వారినందఱ నుజ్జీవింపఁజేసి యాదినమున వారికార్యములను వారికిఁ దెలుపును. తాము మఱచినను దేవుఁడు వారిని లెక్క వేసియే యున్నాఁడు. దేవుఁడు సర్వసాక్షి.

అధ్యాయము. 2.

దేవునికి స్వర్గమర్త్యములయం దున్నదంతయుఁ దెలియునని నీకు గోచరము కాలేదా? ముగ్గురుకలిసి రహస్యముగ మాట్లాడు కొనుచోట నతఁడు నాలవవాఁడుగ నుండును; ఐదుగురు కలిసినచోట నాతఁ డాఱవవాఁడు; కొలఁదిమందియైనను నెక్కువమందియైనను,

వారున్నచోట్ల నెల్ల నాతఁడును వారినంటియేయుండును. దేవునికి సర్వమును దెలియును. రక్షణదినమున నాతఁడు వారికి వారికృత్యములను దెలియఁ జేయును.

రహస్యాలోచన కూడదనియును, నట్లే చేయుచు, ప్రవక్తయెడల దౌష్ట్యము ద్వేషము నవిధేయతయుఁ గనబడునట్లకాంతముగ వారు మాట్లాడుకొనుచుందురుగదా ! దేవుఁడు నిన్నభినందించునట్లు వారు నిన్నుచేరి యభినందింపకు. “మన మనినదానికి దేవుఁడు మనల శిక్షింపఁడేమి ?” యని వారిలో వా రనుకొందురు. అట్టివారికి నరకమే ప్రాప్తము. అందలి యగ్నిలో వారు దగ్ధులగుదురు. అచటికి మార్గము దుర్గమముగ నుండును.

విశ్వాసులారా ! మీరు రహస్యాలోచనలు చేసికొనునప్పుడు, ప్రవక్తయెడ దౌష్ట్యము, ద్వేషము, అవిధేయతలను ఆలోచింపకుఁడు. న్యాయముగను, దైవభీతితోడను, మీలోమీరు మాట్లాడుకొనుఁడు. అవును, మీరు తుదకు చేరఁగల దేవునికి భయపడుఁడు !

10 విశ్వాసులకు దుఃఖముఁ దెచ్చివెట్టుటకే సైతా నట్టి నీచసంభాషణలోనికి దింపును. దేవునాజ్ఞలేనిదే చీమ యయినను కుట్టఁజాలదు. కావున విశ్వాసులు దేవునే నమ్మియుండెదరుగాక !

విశ్వాసులారా ! మీసభలలో “కొంచెము జరిగి యితరులకు చోటు నిండు” అని మి మ్మడిగినయెడల చోటు నొసగుఁడు. మీకు దేవుఁడు భోగభూమియందు చోటియఁగలఁడు. “లెండు” అతనితోడనే నిలువఁబడుఁడు. మీలో విశ్వాసులును, ‘జ్ఞానము’ బొందినవారును దేవునియనుగ్రహముచే నుచ్చస్థానములఁ జేరఁగలరు. దేవునికి మీ కార్యములన్నియు నెఱుక.

విశ్వాసులారా ! మీరు ప్రవక్తతో రహస్యముగ సంభాషింపకపూర్వము భిక్షమువెట్టుఁడు. ఇది మీకు శ్రేయస్కరము, మిక్కిలి

పవిత్రవంతము. మీరట్లు చేయుట కుపాధితేనప్పుడు దేవుడు మిమ్ము ఊమించి కరుణించును.

మీ రహస్యసంభాషణకుఁ బూర్వము భిక్ష మొసగ సంకోచించెదరా? మీ రట్లు చేయలేకుండిన దేవుడు ఊమించును. పోనీ, ప్రార్థన చేసి, విధివిహితమైనదానినైనను జెల్లించి, దేవుని నాతని పవిత్రము మన్నింపుడు. దేవుడు మీ కార్యముల నన్నిటిని జూచుచున్నాడు.

అధ్యాయము-3.

దేవునికోపమునకుఁ బాత్రులైనవారితో స్నేహముచేయువారిని నీవు బాగుగ గుర్తించితివిగదా! వారు నీపక్షమునఁగాని, వారిపక్షమునఁగాని చేరరు. అసత్యమని తెలిసియు వా రసత్యమాడుదురు.

వారు చేయునది దుష్టము. దేవుడు వారికి ఘోరశిక్షను సిద్ధము చేసియున్నాడు.

వారు భక్తియను వస్త్రమును గప్పికొని యితరులను దేవుని మార్గమునుండి తప్పింతురు. కావున, వారికి లజ్జాకరముగు శిక్ష సిద్ధముగ నున్నది.

దేవునిపై వారిధనమును, పుత్తులును నెందుకుఁబనికీరారు. వారి కగ్నితోడనే సహవాసము. వా రందు శాశ్వతముగ నుందురు.

ఒకానొకదినమున దేవుడు వారినందఱను లేవనెత్తునపుడు, తమకు లాభించుననుకొని మీతో నెట్లా ట్లు పెట్టుకొనుచున్నారో దేవుని తోడను నట్లే ప్రమాణము చేయుదురు. వా రన్యతవాదులుకారా?

సైతాను వారిపై నధికారము వహించి, వారిని దేవుని మఱువఁ జేసియున్నాడు. వీరు సైతానుపక్షమువారు. ఏమి! సైతానుపక్షము శాశ్వతముగ నశించునుగదా!

20 దేవుని నతనిపవిత్రము నెదిరించువారు మిక్కిలి దుర్మార్గులు

“నేనును నా ప్రవక్తయు విజయమునొందుదుము” అని దేవుడు విధించికొని యున్నాడు. సత్యముగా దేవుడు బలవంతుడు ; శక్తి మంతుడు.

దేవుని నతని ప్రవక్తను దిరస్కరించువారు తమ తండ్రులైనను, కొడుకులైనను, సోదరులైనను, దగ్గట బంధువులైనను, విశ్వాసులు వారిని ప్రేమింపరు. దేవుడు వారి హృదయములలో భక్తిని నాటి యున్నాడు. తన పరిశుద్ధాత్మచే వారికి బల మొసగియున్నాడు. అతడు వారిని తరంగిణులు ప్రవహించు నుద్యానవనములలో శాశ్వత ముగ వసింపజేయును. దేవుడు వారితోడను, వారు దేవునితోడను సంతోషిం జెదియుదురు. వీరే దేవునిపక్షమువారు. దేవునిపక్షము. వారికి శాశ్వతానందము కలుగునుగదా!

ను రా - 59. వ ల స పో వు ట.

మదీనా-24పద్యములు-3-రుక్కులు.

అధ్యాయము-1.

దయాదాక్షిణ్యమూర్తియగు దేవునిపేర.

స్వర్గమర్త్యములయం దున్నదంతయు దేవుని స్తుతించుచున్నది. అతడు శక్తిమంతుడు. బుద్ధుడు.

గృంథావలంబకులలోని యవిశ్వాసులను తమ గృహముల వీడజేసి, పూర్వము వలస పోయినవారితో జేర్చినవారి డాతడే. వారు తమ గృహములను విడిచిపెట్టుదురని మీ రనుకొనలేదు. తమ కోటలే తమ్ము దేవునినుండి రక్షించునని వారును దలంచిరి. కాని, వా

రనుకొనిన దిక్కునుండి దేవుడు వారిపైబడి వారిహృదయములందు భయమును బుట్టింపగా వారియొద్లు వారిచేతులతోను, విజయము గాంచి పురమును బ్రవేశించిన విశ్వాసులచేతులతోను నాశనమయ్యెను. అంతశ్శత్రువులారా! ఈ యుదాహరణమువలనఁ దెలివి చెచ్చికొనుఁడు!

దేవుడు వారిని బ్రవాసములోనికిఁ బంపకయుండినచో తప్పక యీలోకముదే వారిని శిక్షించియుండును. కాని, రాజోపులోకము నందు వారి కన్ని బాధ సిద్ధముగా నున్నది.

వారు దేవునకును, ఆతని ప్రవక్తకును నెదురుచూపిరి కావుననే యట్లగును. దేవునిపై నెదురుతిరుగువాఁడు.....! దేవుడు నిశ్చయముగా కఠినహృదయుఁడై శిక్షించును.

మీరు వారి ఖర్జూరపుచెట్లలోఁ గొన్నిటిని నరకవైచి, కొన్నిటి నుంచివేసితిరి. దేవుని యనుమతిమీఁదనే దుష్టులకు సిగ్గగునట్లు మీ రట్లుచేసితిరి.

దేవుడు తనప్రవక్త కనుగ్రహించిన యాయహూదీల కొల్లను చేకొని, మీరు గుట్టుములతోను, నొంటెలతోను మఱి దాడివెడలలేదు. కాని, దేవుడు తన ప్రవక్తకు తన యిష్టమువచ్చినదానిపై నధికార మిచ్చును. దేవుడు సర్వశక్తుఁడు !

ఆయాపురములనుండి మీరు కొనినట్టియు దేవుడు తనప్రవక్త కనుగ్రహించినట్టియు కొల్లధనమునందు దేవునకును, ప్రవక్తకును, నతని బంధువులకును, అనాథులకును, బీదలకును, దారిబోవువారికిని, పాలున్నది. అది మీలో ధనవంతులై యున్నవారనుభవింపఁగూడదు. ప్రవక్త మీకిచ్చినదానిని దీసికొనుఁడు, ఆతఁడీయనినదానిని దీసికొనకుఁడు. దేవునికి భయపడుఁడు. దేవుడు కఠినముగ శిక్షించునుజుఁడి!

తమ గృహములను ధనములను గోల్పోయి, దేవునిప్రసాదమును ననుగ్రహమును గోరుచు, దేవునకును, నతని ప్రవక్తకు సహా

యముచేయు శరణాగతులకుఁ (మొహాజరీనులకు) గూడ నా ధనము నందు వంతుగలదు. వీరే నిర్మలపుణ్యావర్తనులు.

మదీనాప్రజలలోఁ దమగృహములను వీడక, వారికివచ్చినమతమును స్వీకరించినవారు తమ్ము శరణుజొచ్చినవారిని బ్రీతితోఁ జూతురు. కొల్లధనములోఁ దమకు వంతుగావలయునని వారు హృదయమందైనను గోరరు. తమకు దారిద్ర్యమే సంభవించినను, వారి నే తమకంటె నధికులుగఁ జూచికొందురు. తమ యత్యాశనుండి తప్పించుకొను వారికి శ్రేయస్సు కలుగును.

10 వారిపిదప మతస్వీకారము చేసినవారు “ప్రభువా! మమ్మును, మాకుఁ బూర్వము సీభక్తి నవలంబించిన మాసోదరులను త్నమింపుము. విశ్వాసులవై మాహృదయములయం దీర్వ్యలేకుండునట్లు చేయుము. ప్రభువా! నీవు దయాభుండవు. కరుణాభుండవు” అందురు.

అధ్యాయము-2.

అసంతృప్తినొందినవారు గ్రంథావలంబకులలో నవిశ్వాసులగు తమసోదరులఁజూచి “మీరు తఱిమివేయఁబడినచో మేమును మీతో వెడలివచ్చెదము. మీవిషయములో మఱియెవ్వరిని మన్నింపము. మిమ్ము వారెదిరించినచో మీకు సహాయముగా వచ్చెదము” అందురు. కాని వారనృతవాదులగుటకు దేవుడే సాక్షి.

వారట్లు చేయరు. వారు తఱిమివేయఁబడినచో వీరు వారితోఁ బాటు ప్రవాసము ననుభవింపరు. వారి నెదిరించినయెడల వీరు సహాయపడరు. ఒకవేళ సహాయపడినను వెనుజూపుదురు. అప్పుడు వారసహాయులై యుండిపోవుదురు.

నిశ్చయముగా వారు దేవునికంటె మీకే యెక్కువగ భయపడుదురు. వారికి వివేచనలేదు గావుననే వారిట్లు చేయుదురు.

చుట్టుఁ గంచెలుగల పురములనుండియు, గోడలవెనుకనుండియు నేకాని యహీదీలందఱును గలిసి మీతోఁ బోరాడరు. వారియందు మీశౌర్యము బాగుగ నాటికొనినది. వారు కలిసియున్నారని మీ రనుకొనుచున్నారుగాని, వారిహృదయములు కలిసియుండలేదు. వారి బోధ వేఱుకావుననే వా రిట్లుందురు.

తమపూర్వులు తాముచేసికొనినదానిని రుచిచూచినట్లే వీరును బ్రవర్తింతురు. వీరికి ఘోరశిక్ష సిద్ధముగానున్నది.

సైతాను మనుష్యునితో “భక్తిహీనుడవుకమ్ము” అనును. అతఁడు భక్తిహీనుడైనంతనే “నీదోషముతో నాకేమియుఁ బనిలేదు. నేను జగన్నాథుడగు దేవునికి భయపడుచున్నా” ననును. వీరును సట్టి వారే.

కావున నాయిరువురకును సగ్నియందు శాశ్వతముగ వసించుటయే గతి. దుర్మార్గుల కిదియే ఫలము.

అధ్యాయము-3.

విశ్వాసులారా! దేవునికి భయపడుఁడు. ప్రత్యాత్మయు మఱు సటిదినముకొఱ కేమిదాచికొని యుంచుకొననున్నదో యోచింప నిమ్ము. మీరుమాత్రము దేవునికి భయపడుఁడు. దేవునికి మీరు చేయునదంతయు నెఱుక.

దేవుఁడు తమయూత్మలనే మఱువఁజేసియుండఁగా తామును దేవుని మఱచియున్నవారివలె నుండఁదగదు. అట్టివారే దుర్మార్గులు.

20 అగ్నియందున్నవారును, భోగభూమియందున్నవారును సమానులు కాజాలరు. భోగభూమినివాసులదే యానందము.

ఈ కురానును నీ కొకపర్వతముపై నిచ్చియుండినచో నది సమ్రతతో వంగిపోయి, దేవునికి భయపడి బ్రద్దలైయుండును. జను లాలో

చించుకొనఁగల రనియే యిట్టి భావగర్భితములగు నుదాహరణములను మేము కల్పించుచుండుము.

ఆతఁడసమానదైవతము. దృష్టాదృష్టములన్నియు నతనికిఁ దెలియును. అతఁడు దాక్షిణ్యమూర్తి, కరుణాశుఁడు.

అతఁడుగాక యస్యథా దైవములేఁడు. ఆతఁడు చక్రవర్తి, పవిత్రుఁడు, శాంతుఁడు, విశ్వాసి, రక్షకుఁడు, శక్తిమంతుఁడు, బలవంతుఁడు, అత్యున్నతుఁడు. వా రతనితోఁ గలుపువారిచుహిమకును, నాతని మహిమకును జాలదూరము.

ఆతఁడే జీవములఁగల్పించి, సృష్టిచేసి, వానికి రూపముల నిచ్చువాఁడు! అతని బిరుదావళి చాలగొప్పది. స్వర్గమర్త్యముల నున్న దంతయు నాతని స్తుతించును. అతఁడు శక్తిమంతుఁడు. బుద్ధుఁడు!

సురా-60 శోధింపఁబడిన యామె.

మదీనా-13 పద్యములు.-2 రుక్కులు.

అధ్యాయము-1.

దయాదాక్షిణ్యమూర్తియగు దేవునిపేర.

విశ్వసించినవారలారా! మీకుఁ దెలిసిన సత్యమును నమ్మినను మీయొక్కయు, నాయొక్కయు శత్రువును జేకొని దయజూపకుఁడు. మీరు మీప్రభువగు దేవునినమ్ముటచే వారు మిమ్మును ప్రవక్తలను తరిమివేయుదురు! నన్ను సంతోషింపఁజేయ నెంచి, నామార్గమున యుద్ధముఁ జేయుచు వారిని రహస్యముగఁ గరుణించినవో, మీకుఁ దెలిసినదియు, మీరు దాచినదియు నాకు బాగుగఁ దెలియును. ఇట్లు

చేసినవారి డప్పుడే సరియైన మార్గమును దప్పిపోయియున్నాడు. వారు మిమ్ము తిరిగి యవిశ్వాసులు కాఁగోరెదరు.

రక్షణదినమున మీబంధువులుగాని, మీసంతానముగాని మీకు సహాయపడఁజాలరు. ఆదినమున,

వారు మీలోఁజేరి మీకు శత్రువులగుదురు. వారు తమచేతి తోడను, నాలుకతోడను మీకు హానిచేయుదురు. మిమ్మిరువురను విడఁ దీయుదురు ! మీకార్యములను దేవుఁడు చూచుచున్నాడు.

ఇబ్రాహీమును, నాతని సనుసరించువారును, “మీరును, దేవునిఁ గాక మీరారాధించువారును, మా కక్కఱలేదు. మిమ్ము మేము వదిలి పెట్టినాము. మీ రొక్కదేవునే నమ్మువఱకును, మీకును మాకును స్పర్ధయు, శత్రుత్వమును నుద్భవించియుండును” అనిరి. వారు మీ కుదాహరణప్రాయులు. అయినను ఇబ్రాహీము తనతండ్రితో “నిన్ను తమింపుచుని దేవునివేఱుకొందునుగాని, యతనినుండి నీకేమియు సంపాదించఁజాలను.” అనుమాటల సనుకరింపకుఁడు. ప్రభువా ! నిన్నే నమ్మియున్నాము. నీవే మాకు దిక్కు. అంత్యమున మేము నిన్నే చేరుదుము.

ప్రభువా ! అవిశ్వాసులచే మమ్ము శోధింపకుము. నీవు శక్తి యుతుఁడవు. బుద్ధుఁడవు. మమ్ము తమింపుము.

దేవునియందును తుదిదినమునందును సమ్మకముగలవా రందఱును మీ కుదాహరణప్రాయులు. తిరిగిపోయినవారిని పోనిమ్ము, దేవుఁడు భాగ్యవంతుఁడు. కీర్తనీయుఁడు.

అధ్యాయము-2.

బహుశః దేవుఁడు మీకును, మీరు శత్రువులనుకొనిన వారికిని, సామనస్యముఁ గల్పించునేమో ! దేవుఁడు శక్తియుతుఁడు. దేవుఁడు కరుణాళుఁడు ! దయాళుఁడు !

మతవిషయమై మిత్రో యుద్ధముచేసి మీయిండ్లనుండి తటిమి వేయనివారిని న్యాయముగను దయతోడను చూడవలదని యాతఁడు నిషేధింపఁడు. న్యాయవంతులను దేవుఁడు ప్రేమించును,

కాని, మతవిషయమై మిత్రోఁ బోరాడి మీయిండ్లనుండి మిమ్ముఁ బోఁద్రోలినవారిని, పోఁద్రోలుటయందు వారికిఁ దోడ్పడిన వారిని, స్నేహితులుగఁ జేకొనవలదని దేవుఁడు నిషేధించును. వారితో స్నేహముచేయువారు దుర్మార్గులు.

10 విశ్వాసులారా ! విశ్వాసినులగు స్త్రీలు మీయిండ్లఁజేరినప్పుడు వారిని శోధింపుఁడు. దేవునికి వారలభక్తి బాగుగఁదెలియును. మీరు వారి భక్తిని దెలిసికొనినపిదప వారిని తిరిగి యవిశ్వాసులఁ జేరనియ కుఁడు. మీరు వారికి ధర్మపత్నులుగారు. వారును మీరికి ధర్మభర్తలు గారు. కాని, వారు తమభార్యలకుఁ బెట్టినధనమును తిరిగి యిచ్చి వేయవలెను. వారి ధనమును వారికిచ్చివేసినచో వారిని వివాహ మాడుట నేరముగాదు. అవిశ్వాసినుల విసర్జింపుఁడు. కాని, వారి ధనము వారికిచ్చివేయుఁడు. అవిశ్వాసులు తమ భార్యలకై వ్యయము చేసినదానిని తిరిగి యడుగవచ్చును. ఇది దేవుఁడు మీకు చేసిన యాజ్ఞ. దేవుఁడు జ్ఞాని, బుద్ధుఁడు.

మీభార్య లెవరైన నవిశ్వాసులయొద్దకుఁ బాఠిపోయినచో వారినుండి మీరు కొల్లగొన్నప్పు డాభార్యలకు పోవలసినధనము నందులోనుండి యిచ్చివేయుఁడు. మీరు నమ్మినదేవునికి భయపడుఁడు.

ఓప్రవక్తా ! విశ్వాసినులు మిమ్ముఁజేరి, దేవునితో నితరులను జేర్పమనియు, దొంగతనముగాని, వ్యభిచారముగాని, చేయమనియు, పిల్లలను జంపమనియు, లేనిపోని యపవాదముల వేయమనియు, న్యాయమైనదానిలో మిమ్ము మన్నింతుమనియు, ప్రమాణము చేసినచో, వారికి వారికి నీభక్తినిచ్చి, వారిని రక్షింప దేవుని వేడుము. దేవుఁడు క్షమాయుతుఁడు, కరుణాళుఁడు !

విశ్వాసులారా ! దేవుడు కోపించినవారితో సఖ్యము చేయకుండు. గోరీలలోనున్న వారిఁగూర్చి యవిశ్వాసు లెట్లు నిరాశచేసికొందురో యట్లే వారు పరలోకజీవనముఁగూర్చియు నిస్సృహ చేసికొందురు.

సురా-61 యుద్ధసన్నాహము.

మదీనా-14 పద్యములు-2 రుక్కులు.

అధ్యాయము 1.

దయాదాక్షిణ్యమూర్తియగు దేవునిపేర.

స్వర్గమర్త్యములందుఁ గలదంతయు దేవుని గుర్తించును. అతఁడు శక్తిమంతుఁడు. బుద్ధుఁడు!

విశ్వాసులారా ! మీరాచరింపనిదానిని గల్గియున్నట్లు మీరేల నటించెదరు ?

మీరు చేయనిదానిని మీరు చెప్పుచుండుటచే దేవునికి మిక్కిలి యసహ్యము.

వరుసలుదీరి, పెద్దగోడలవలె శత్రువుల నెదిర్చి దేవునిపక్షమున యుద్ధముచేయువారిని దేవుఁడు ప్రేమించును

మూసా తనప్రజలతో “ఓ నాప్రజలారా ! నేను దేవునిచే మీ యొద్ద కంపఁబడిన ప్రవక్తనని తెలిసియు నన్నేల దుఃఖపెట్టెదరు” అనెను. వారు దారితప్పఁగనే, దేవుఁడును వారిహృదయములను తప్పు దారిలోనికిఁ దింపెను. దుష్టప్రజలను దేవుఁడు రక్షింపఁడు దీనిని జ్ఞాపకముంచుకొనుఁడు.

మరియున్ను పుత్తుడగు ఈసా “ఇస్సాయేలుపుత్తులారా ! మీ కిదివఱకే యొకధర్మ ముపదేశింపఁబడినది. దానిని తిరిగి మీకుఁ దెలుప దేవునిచే మీయొద్దకుఁ బ్రవక్తగాఁ బంపఁబడియున్నాను. నా తరువాత ‘అహమ్మ’ దను నొకఁడు ప్రవక్తగా రాఁగలఁడు” అనెను. కాని, అహమ్మదు తనస్పష్టమగు సాక్ష్యముతో వారియొద్దకు రాఁగా వారు, “ఇది కేవలము చిల్లంగి” యనిరి.

ఇస్సాము (దృఢభక్తి) నవలంబింపుడని పిలువఁబడినప్పుడు దేవునిగూర్చి యసత్యముబల్కువానికంటె భక్తిహీనుఁ డెవ్వఁడుం డును ? దేవుఁడు మృత్యులను రక్షింపఁడు.

వారు దేవునిజ్యోతిని తమనోటితో నార్చివేయ నెంచుచున్నారు; అవిశ్వాసు లసహ్యించుకొనినను దేవుఁడు దానిని మఱింత బాగుగ వెలుఁగఁజేయును.

దేవునితో నితరదైవములఁ గల్పినవారి కిష్టములేకున్నను తన రక్షణను, సత్యమతమును, నితరమతములపై విజయముగాంచునట్లు చేయుటకుఁ దన ప్రవక్తను బంపినవాఁ డాతఁడే.

అధ్యాయము-2.

10 విశ్వాసులారా! ఘోర బాధనుండి మిమ్ము విడిపింపఁగలయొక వస్తువును మీకుఁ దెలుపుదునా?

దేవుని, నాతనిప్రవక్తను నమ్ముఁడు. మీధనముతోను, మీదేహములతోను, దేవునికొఱకు సాహసముతోఁ బోరాడుఁడు. మీకుఁ దెలిసినచో నిదియే మీకు శ్రేష్ఠము.

అతఁడు మీపాపములను క్షమించును. ఎల్లప్పుడును నదులు ప్రవహించుచుండు మనోహరోద్భావనములలో, ఈ డెనువనములలో నాతఁడు మీకు వాసము గల్పించును. ఇదియే పరమానందము.

మీరుకోరిన యితరవస్తువులను, దైవసహాయమును, శీఘ్రవిజయమును గూడ నాతఁడు మీకొసగును. విశ్వాసులయొద్ద కీవార్తఁ గొనిపోము.

విశ్వాసులారా! దేవుని కింకరులరు కండు. పూర్వము మేరీ పుత్రుఁడగు ఏను తనప్రవక్తలతో "దేవుని కైంకర్యమున కెవరువచ్చెద" రని యిట్లే చెప్పియుండెను. ప్రవక్తలు "మేమే యాతని కింకరుల మయ్యెద" మనిరి. ఇనాయేలుపుత్రులలోఁ గొందఱు నమ్మిరి. కొందఱు నమ్మకుండిరి. కాని నమ్మినవారికి వారిశత్రువులను జయింప శక్తినిచ్చితిమి. వారును శీఘ్రమే విజయియైరి.

సు రా - 62-సభ.

మదీనా-11 పద్యములు-2 రుక్కులు.

అధ్యాయము-1.

దయాదాక్షిణ్యమూర్తియగు దేవునిపేర.

స్వర్గమర్త్యములయొ మన్నదంతయు, చక్రవర్తియుఁ బవిత్రుఁ డును, శక్తిమంతుఁడును, బుద్ధుఁడును నగు దేవుని స్తోత్రము చేయు చున్నది.

పూర్వ మరబ్బులు తప్పతోవలో నుండిరి. అట్టి యనాగరి కులకుఁ దననూచనలఁ దెల్పుటకును, వారిని బవిత్రులఁ జేయుటకును, 'గ్రంథము' గూర్చిన జ్ఞానమును బుద్ధిని వారికిఁ బ్రసాదించుటకును నొకప్పువక్తను వారిలోనుండియే పంపినవాఁడు దేవుఁడే.

వారిలో నితరులు తమకుఁబూర్వము భక్తిపరులైయున్నవారిని మించలేదు. అతఁడు శక్తిమంతుఁడు. బుద్ధుఁడు!

ఇది దేవునిదయ. అతఁడు దానిని తనయిచ్చవచ్చినవారియొడఁ జూపును. అతఁడు దయానిధి.

ధర్మభారమునుమోయుచు దానిని సహింపలేనివారు పుస్తకములను మోయు గాడిదలవంటివారు. దేవునిసూచన లసత్యములను వారి కిది కష్టమగుబోలికయే. ఈతప్పుచేసినవారిని దేవుఁడు రక్షింపఁడు.

“ఓయహలాదీలారా! మీరేకాని యితరులు దేవునిన్నేహితులు కారని మీ రనుకొనినచో మీరు మీ సత్యముకొఱకు మృత్యువును బొందుఁడు” అనుము.

కాని, వారు తాము పూర్వము తమచేతులతోఁ జేసికొనిన దానికై యట్టిమృత్యువు నపేక్షింపరు. దుష్టవర్తను లెవ్వరో దేవుని కెఱుక.

“మీరు దేనినుండి పరుగెత్తిపోవుచున్నారో యామృత్యువు మిమ్ము తప్పక చేరఁగలదు. అప్పుడు మీరు రహస్యముగను, బహిరంగముగను జేయు కర్మల నన్నిటిని దెలిసికొనుచున్న దేవునియొద్దకు మీరు తిరిగి రాఁగలరు. అప్పు డాతఁడు మీకర్మలఁగూర్చి మీకుఁ దెల్పును.

అధ్యాయము-2.

ఓవిశ్వాసులారా! శుక్రవారపుసభ నాఁడు ప్రార్థ

నకు మిమ్ముఁ బిలిచినప్పుడు మీరు శీఘ్రముగ దేవునిఁ బూజించుటకుఁ ద్వరపడుఁడు. మీకృత్రిమకార్యముల మానుఁడు. మీరు బుద్ధిమంతులై తెలిసికొనినచో నిదియే మీకు శ్రేయస్సు.

10 పార్థన ముగిసినపిదప మీరు చెదిరిపోయి దేవుఁ డనుగ్రహించినదానిని సంపాదించుటకుఁ బూనుఁడు ఎప్పుడును దేవుని స్మరింపుఁడు. మీకు శ్రేయస్సు కలుగును" అనుమాట.

కాని, వారికి వర్తకమో వేటయో దొరకినంతనే నిన్ను విడిచి పరుగెత్తెదరు. వారితో "మావర్తకము వేటలకంటె దేవునియొద్ద మేలైన వస్తువులున్నవి. అతఁడే దాతలలో శ్రేష్ఠుఁడు" అనుము.

సురా - 63 కపటులు.

మదీనా - 11 పద్యములు-2 రుక్కులు.

దయాదాక్షిణ్యమూర్తియగు దేవునివేర.

అధ్యాయము-1.

కపటులు నీయొద్దకువచ్చి, "నీవు తప్పక దేవునిప్రవక్తవయినందుకు మేము సాక్షులమైయుందుము" అందురు. నీవు నిస్సందేహముగా తనప్రవక్తవని అల్లారు తెలియును. కపటులందఱును ససత్యవాదులనియు నాతనికిఁ దెలియును.

వారు తమ ప్రమాణములనుఱుగున అల్లమార్గము నతిక్రమించుచుందురు. వారు చేయున దంతయు దుష్టమే.

వారు తొలుత విశ్వసించి, పిదప నవిశ్వాసములో పడియున్నారు. కావున వారిహృదయములపై మూఁతివేయఁబడినది. వారికి జ్ఞానము కలుగదు.

నీవు వారినిచూచి వారి యాకారములకు సంతోషింతువు. వారు మాట్లడునప్పుడువారిమాటలువినువు. కఱ్ఱదుంగకువస్త్రములను

దొడిగిన నెట్లుండునో వారును నట్లుందురు. శత్రువులు దండెత్తివచ్చి నపుడెల్ల వారు తమమీడికే యని తలంచుచు వెనుదీయుచుందురు. కపటులే నీకు శత్రువులు. వీరినిగూర్చి కనుగలిగి యుండుము. వారు తమవిశ్వాసమును వీడియున్నందుకు దేవుడు వారిని నాశనముచేయును గాక.

వారితో, “రండు. దేవునిప్రవక్త మీకొకటకు ఊమాపణ వేడును” అనినప్పుడు వారు పెడమొగమై గర్వపూరితులై మఱిపోవు చుందురు.

వారికొకటకు నీవు ఊమాపణను వేడినను వేడకున్నను నొక్కటే. అల్లా వారి నెప్పుడును ఊమింపబోడు. సత్పథము సతిక్రమించినవారికి దేవుడు దారిచూపడు.

వారు, “అల్లాప్రవక్తనుండి యతనియనుచరులు విడిపోవు వఱకును మీరు వారికి సహాయము చేయకుండు” అందురు. కాని, స్వర్గ మర్త్యములందలి ధనములన్నియు దేవునివే. ఈసంగతి కపటులకు తెలియదు.

వారు, “మేము మదీనాకు తిరిగివచ్చినయెడల నచటి బలవంతులు మాలోని బలహీనులను తోలివేయుదు” రందురు. కాని, యా బలము దేవునికిని, అతనిప్రవక్తకును, విశ్వాసులకునుమాత్రమున్నది. కపటుల కిది తెలియదు.

అధ్యాయము-2.

విశ్వాసులారా! మీధనమును, మీసంతతిని చూచికొని దైవ స్మరణమునుండి మఱిపోకుండు. అట్లుచేసినవారు నష్టమైపోవుదురు.

10 మీలో నెవ్వనికైనను మృత్యు వాసన్నమైనప్పుడు, “ప్రభువా, నీవు నాకు కొంచెము వ్యవధి నిచ్చితివికావేల? నేను భిక్షమునొసగి

సత్కర్మలఁ జేసియుండునే” అని యనకుండుటకై మృత్యువురాకమునుపే మేము విఠాకిచ్చినదానినుండి దానధర్మములకై వినియోగింపుఁడు.

ఏ యాత్మయైనను దేహమును విడిచిపెట్టవలసినకాలము వచ్చినప్పుడు దేవుఁడు మఱివ్యవధి నీయఁడు. మీరు చేయునదంతయు అల్లా తెలిసికొనుచునే యున్నాఁడు.

సురా-64-దోషస్వప్తికరణము.

మదీనా-18 పద్యములు-2 చుక్కలు.

అధ్యాయము-1.

స్వర్గమర్త్యములం దున్నదంతయు దేవునిఁ గీర్తించుచున్నది. ఆతనిదే రాజ్యము. అతనిదే తేజము. అతనికి సమస్తవస్తువులపైన నధికారముగలదు.

ఆతఁడే మిమ్ములనందఱను సృజించినవాఁడు. అయినను మీలోఁ గొందఱు విశ్వాసులు, కొందఱు అవిశ్వాసులు ; కాని, దేవుఁడు మిఁకృత్యముల నన్నిటిని జూచుచునేయున్నాఁడు.

సత్యముగా స్వర్గమర్త్యముల సృజించినవాఁ డాతఁడే. ఆతఁడే మిమ్ము సృష్టించి మీకు మంచిరూపముల నొసగియున్నాఁడు. ఆతని యొద్దకే మీరందఱును దిరిగి చేరఁగలరు.

స్వర్గమర్త్యములయందు జరిగినదంతయు నతనికిఁ దెలియును. మీరు దాచినదానిని, వెలిబుచ్చినదానినిగూడ నాతఁ డెఱుఁగును.

మనుష్యులహృదయములలోని రహస్యములన్నియు నాతనికిఁ దెలియును.

పూర్వకాలమునం దవిశ్వాసులై తమకర్మఫలముల ననుభవించినవారికథ మీచెవిని బడలేదా? వారికి ఘోర శిక్షకలుగనున్నది.

తమ ప్రవృత్తులు తమయొద్దకు స్పష్టచిహ్నములతో వచ్చినప్పుడు వారు, “ఏమి? మనుష్యులూ మాకు దారిచూపువారు?” అను వారికేముది. వారు నమ్మక వెనుదిరిగిరి. కాని, దేవునికి వారితో జోక్యము లేదు? దేవుడు భాగ్యవంతుఁడు. కీర్తనీయుఁడు.

అవిశ్వాసులు తాము చచ్చినవెనుక బ్రతికెదమని నమ్మిన ట్లు దురు. “మీరు తప్పక లేవదీయఁబడుదురు. మీకర్మలు మీకు నిశ్చయముగాఁ దెలుపఁబడును. ఇది దేవునికిఁ గడుసులభము” అని చెప్పుఁడు.

దేవునియందును, నతనిప్రవృత్తయందును, అతడుపంపిన తేజస్సునందును, నమ్మకముంచుఁడు. మీరు చేయునదంతయు దేవునికిఁ దెలియును.

మీరందఱు నొకచోఁ జేర్పఁబడుదినమే యన్యోన్యకాపట్యమునకు సమయము. దేవునినమ్మి సరియైనపనులఁ జేసినవారి తప్పిదముల నాతఁడు పరిగణింపఁడు. అతఁడు వారినినదులుప్రవహించు నుద్యానవనములలో స్థిరవాస మొనర్పఁజేయును.

10 కాని, యవిశ్వాసులును, మాసూచనల నసత్యములనినవారును, అగ్నిలోఁబడి యందే చిరకాలముందురు. అచటివారు పోవుమార్గము దుఃఖదాయకము.

అధ్యాయము-5.

దేవుని యనుజ్ఞలేనిదియు వారికేకీడును గలుగదు. తన్నునమ్మినవారి హృదయముల నాతఁడు సరియైనమార్గమున నడుపును. దేవుఁడు సర్వజ్ఞుఁడు.

కావున దేవుని, నతనిప్రవక్తను నమ్ముడు. స్పష్టముగ బోధ పఱుచుటయే నాప్రవక్తవిధి. కావున మీరు వెచుదిరిగినచో నాతని త ప్రేమియు నుండను.

దేవుడు ! అతడువినా మఱిదేవుడు లేడు ! కావున దేవునే విశ్వాసులు నమ్ముదురుగాక !

విశ్వాసులారా ! మీ భార్యాపుత్రులే మీకు శత్రువులు. కావున, వారినిగూర్చి భాగ్యోత్తగ నుండుడు. కాని, వారి కపటమాను గణింపక వారిని క్షమించి యంతకతినముగనుండనిచో, దేవుడును మీయెడల నంతకాతిన్యమును వహింపక కరుణజూపును.

మీధనము, మీపుత్రులు మీకుశోధన హేతువులగుచున్నారు. కాని, దేవుడు మీకు గొప్ప బహుమాన మీయఁగలడు.

కావున మీశక్తికొలది దేవునికి భయపడుడు. అతనిని విని విధేయులరుకండు. మీ సౌఖ్యముకొఱకే భిక్షము పెట్టుడు. తమ యత్యాశనుండి తప్పింపబడినవారే యభివృద్ధి నొందుదురు.

దేవుడు కృతజ్ఞుడు. చిరకాల మొర్చుగలవాడు. మీరు దయతో నప్పించినదాని నాతడు మీకు ద్విగుణముగా నిచ్చును.

అతడు శక్తిమంతుడు, బుద్ధిమంతుడు ; అతనికి రహస్యములు బహిరంగవిషయములుగూడఁ దెలియును.

సురా 65-విడాకులు.

మదీనా-12 పద్యములు-2 రుక్కులు.

దయాదాక్షిణ్యమూర్తియగు దేవునిపేర.

అధ్యాయము-1.

ఓయాపవక్తా, నీవు నీభార్యలకు విడాక్రులిచ్చినప్పుడేదో కొంతకాలమువఱకే యట్లు వదలియుండుము. అట్లు నీవెన్ని రోజులు విడువనెంచితివో యాదినములనుజాగ్రత్తగా లెక్కపెట్టుకొనుచుండుము. నీప్రభువగు నల్లాయెడల నీవునిర్వర్తింపవలసినవిధిని జ్ఞాపక ముంచుకొనుము. నీవు వారి, నిండ్లనుండి తఱిమివేయకుము. వారును తాముస్పృష్టముగ వ్యభిచరించినతప్ప తనుంతుట ఇండ్లనువదలి వెళ్ళగూడకు. అవి దేవునిహద్దులు. అల్లహద్దులను మీఠినవాఁడు తనయాత్మకు తానే యన్యాయముచేసికొనినవార డగును ఇట్లు నీవు విడాకులిచ్చిన పిదప అల్లా నిన్ను నీభార్యలతో తిరిగి కలుపునేమో నీకు తెలియదు.

నియమితకాల మయినంతనే విడాకులిచ్చిన స్త్రీలును ఇంట నుంచుకొనుటయో, లేదా దయతో పంపివేయుటయో చేయవలయును. అట్లుపంపివేయనప్పుడు దేవునిప్రమాణముగా మీలో నిద్దఱు న్యాయ పంతులయెనుట స్పష్టమగు సాక్ష్యమును చెప్పవలయును. అల్లాయందును తుదిదినమునందును నమ్మకముగలవార డిట్లే సంచరింప వలయునని దేవునియాజ్ఞ. అల్లాయెడల తనకుగల విధిని నెరవేర్చినవాని కారతఁడు తగిన రక్షణనిచ్చి,

తా ననుకొనని ప్రదేశమునుండి సహాయులను బంపుచుండును. అల్లాను నమ్మినవారి కారనిసహాయమే చాలును. అల్లా తనకోర్కెను

నెరవేర్చుకొనగలఁడు. ఆతఁడు ప్రతివిషయమునకును నొకమితిని కల్పించి యున్నాఁడు.

ముట్టు కామని నిరాశ చేసికొనిన నీస్త్రీలనుగురించి నీ కనుమాన మున్నయెడల, మూఁడునెల లోర్చియుండుము. ఇకను ముట్టుకాని యెడలనునట్లే చేయుము. గర్భవతులై యున్న భార్యలు ప్రసవమగువఱకును వారిని విడువఁగూడదు. అల్లయెడల తాను వర్తింపవలసిన విధినిగూర్చి జాగ్రత్తగానుండువారి కాతఁడు సర్వకార్యములను సులువుచేయును.

ఇది అల్లా నీకు తెలిపినయాజ్ఞ. అల్లయాజ్ఞయెడల గుఱుతు గలిగి యుండువాని కాతఁడు కీషునుతోలఁగించి గొప్పబహుమానము నీయఁగలఁడు.

నీస్థితి ననుసరించి నీవునివసించు గృహమునందే నీస్త్రీలనుగూడ నుంచుము. వారిని కష్టపెట్టుటకై వారి కెట్టియపకారమును జేయకుము. వారు గర్భవతులై యున్నయెడల వారు ప్రసవించువఱకును వారి కెట్టి లోపమును జేయకుము. తమకూపుట్టిన బిడ్డలకు పాలిచ్చినయెడల వారికి తగిన ధనమిమ్ము. మీ రొండురులకు మేలు చేసికొనుఁడు. మీయిరువు రకునుపడనియెడల బిడ్డలకు పాలిచ్చుటకు మఱియొకదాది నేర్పఱుచుఁడు.

ధనవంతుఁడైనవాఁడు తనభార్యలకై తగినధనము వినియోగించవలెను. బీదఱికమున నున్నవాఁడు దేవుఁడు తనకిచ్చినదానిలోనే వారికిచ్చుచుండవలెను. దేవుఁ డెవ్వనివైనను తలకుమించనిభార ముంచఁడు. అల్లా తొలుతకష్టమును తరువాత సుఖమును నొసగును.

అధ్యాయము 2.

దేవునియు సతనిప్రవక్తలయు నాజ్ఞలను మన్నింపని యెన్నియో పట్టణములవారిని మేము కఠినముగా శోధించి యతిఘోరముగ శిక్షించి యుంటిమి.

కావున వారు తమనుష్టకృత్యములకు తగినఫల మనుభవించిరి. వారికినరకమే గతియైనది.

10 అల్లా వారికొకకు ఘోరశిక్షను సిద్ధము చేసియున్నాఁడు. కావున బుద్ధిమంతులగు విశ్వాసులారా! అల్లాయెడల మీరు నిర్వర్తింప వలసిన విధినిగూర్చి జాగ్రత్తగనుండుండు. నిశ్చయముగా, అల్లా మీకు మీవిధిని దెలుపుటకై,

విశ్వసించి సత్కార్యములనాచరించువారిని తమస్సనుండిజ్యోతి లోనికిఁ దెచ్చుటకు స్పష్టచూచనలనునచించు నొకప్రవక్త నాతఁ డంపి యున్నాఁడు. అల్లాయంను నమ్మకముగలిగి సత్కార్యముల నాచరించు వారిని తరంగిణులు ప్రవహించు నుద్యానవనములం దాతఁడు ప్రవేశింపఁజేయును. అచట వారు శాశ్వతముగ వసించఁగలరు. అల్లా వారికి మంచి పోషణనొసగును.

సప్తస్వర్గములను, ఆస్వర్గములతోఁ నుల్యమగు భూమిని, సృజించినవాఁడు దేవుఁడే. ఆల్లాకు సర్వవస్తువులపై నను శక్తికలదనియు, అతఁడు సర్వవస్తువులను నావరించుచున్నాఁ డనియుఁ దెలుపుటకు ఆతని యాజ్ఞ నిరంతరమును నవతరించుచునేయుండును.

సు రా-66 ని మే ధము.

మదీనా-12 పద్యములు-2 రుక్కులు.

దయాదాక్షిణ్యమూర్తియగు దేవునిపేర.

అధ్యాయము. 1.

ఓప్రవక్తా, దేవుఁడు సాధువనియు, గరుణాళుఁడనియు, నీభార్య లను స్త్రీసంతోషపెట్టుటకై దేవుఁడు నీకు న్యాయవంతమని విధించిన దాని నేలనిమేధించదవు?

దేవుడు మీ ప్రమాణములనుండి మిమ్ముల విమోచనము చేసినాడు. దేవుడు మీయజమానుడు. అతడు జ్ఞాని; బుద్ధుడు!

క్రొత్తగాజరిగిన యొకసంగతిని ప్రవక్త తన భార్యతో రహస్యమని చెప్పగా దానినామె వెలిబుచ్చెను. దేవుడతని కీసంగతి చెప్పగా నాతడూమె కండులో సగము చెప్పి సగముదాచెను. చెప్పినదాని నామె విని “నీకు దీని నెవరు చెప్పి” రని యడుగఁగా “జ్ఞానియగు బుద్ధుడు నాకు చెప్పినాడు.

“ఇప్పుడు మీ హృదయములు దారితప్పినవి. మీరు పశ్చాత్తప్తులై దేవునిదలంచినచో.....లేక మీరు ప్రవక్తలై గుట్రిలబన్నినచో, దేవుడును, జిబ్రియను, విశ్వాసులలో నందఱును, నాతనికి రక్షకులని తెలిసికొనుడు. ఏరుగాక దేవతలును సతనిక సహాయపడుదురు.

“బహుశః ఆతడు మిమ్ములనిరుపురను వదలివేసినచో, దృఢభక్తు రాండు, విశ్వాసినులు, నుత్సాహవతులు, నమ్ములు, నుపవాసదీక్షా పరులు, మనుష్యులయందును, కన్యలయందును, గీర్తిగాంచినవారు నగు భార్యలను, మీకంటె శ్రేష్ఠుల నాతనికి మీస్థానముననియఁగలఁడు” అనెను.

“విశ్వాసులారా! మనుష్యులును, తాళ్ళును నింధనములుగఁ గలిగి తీవ్రదృష్టితోఁజూచు బలవంతులగు దేవతలయధికారములోనున్న యగ్నినుండి మిమ్మును మీకుటుంబములను రక్షించుకొనుడు. దేవునియాజ్ఞను వా రుల్లంఘింపరు. ఆతనియాజ్ఞ ప్రకారము వారు చేసిన తీరుదురు.

అవిశ్వాసులారా! ఈదినమున సాకులను గల్పించుకొనకుడు. మీమీకార్యముల ప్రకారము మీకు ఫలము చేకూరును.

అధ్యాయము-2.

విశ్వాసులారా ! సత్యమును పశ్చాత్తాపముగలిగి దేవునివైపు తిరుగుడు. బహుశః దేవుడు మీపాపములను బరిహరింపఁగలఁడు. ప్రవక్తను నాతనివంటిభక్తిగలవారిని దేవుడు లజ్జపడునట్లు చేయక యుండుదినమున, నదులుప్రవహించు నుద్యానవనములలోనికి మిమ్ములఁ దీసికొనిపోవును వారిజ్యోతి వారికిముందుగను కుడిప్రక్కలను బరుగెత్తు చుండును. వారు “దేవుడు మాజ్యోతిని బ్రకాశవంతముచేసి మమ్ము క్షమించుఁగాక ! దేవా! నీ కన్నివస్తువులపైనను శక్తి గలదు ” అందురు.

ఓప్రవక్తా ! అవిశ్వాసులపైనను, కృత్రిమ స్వభావులపైనను, యుద్ధము చేసి, కార్యమువహింపుము. నరకమే వారికి వాసస్థానము. అచటికి మార్గము దుఃఖసంకులము !

10 నుహూ భార్యను, లూటు భార్యను దేవుఁ డవిశ్వాసకుల కుదాహరణప్రాయులఁ జేసియున్నాఁడు. వారు మాసేవకులలోఁ బుణ్యవంతులగు నిరువుర క్రిందనుండి యిద్దఱను మోసపుచ్చిరి. కాని వారికి దేవునిపై వారిభర్తలే సహాయమును జేయఁజాలరైరి. వారితో, “అగ్నిలోఁబ్రవేశించువారితోఁ బ్రవేశింపుడు ” అనిచెప్పఁబడును.

ఫిరౌను భార్య, “ప్రభువా ! భోగభూమియందు నీతోనుండుటకు నాకొకయిల్లు కట్టాము. ఫిరౌనునుండియు, నాతనిచర్యలనుండియు నన్ను తప్పింపుము. దుష్టులనుండి నన్ను దూరముగనుంచుము” అనెను. దేవుఁడా మెను గూడ విశ్వాసుల కుదాహరణప్రాయగాఁ గల్పించియున్నాఁడు.

ఇమ్రాను పుత్రికయగు మరియమ్మ తనకన్యాత్వమును గాపాడుకొనెను. ఆమెగర్భములోనికి మాపరిశుద్ధాత్మను బ్రవేశపెట్టితిమి. ఆమె ప్రభువుమాటలను, అతని పవిత్రగ్రంథములను నమ్మి, భక్తిపరాయణలలో నొకతెయ్యెయుండెను. ఈమెయు నుదాహరణప్రాయయే.

కాండము. 29

సురా--67 రాజ్యము.

మక్కా-30 పద్యములు-2 రుక్కులు.

అధ్యాయము-1.

దయాదాక్షిణ్యమూర్తియగు దేవునిపేర.

రాజ్యము తనచేతియం దుంచుకొనినవాఁడు ధన్యుఁడగుఁగాక !
ఆతని కన్ని వస్తువులపై నను నధికారముకలదు.

మీలో మిక్కిలి పుణ్యకర్మలఁ జేయువారెవరో తెలిసికొనుట
కాతఁడు జీవనమును, మృత్యువును సృజించినాఁడు. ఆతఁడు ఓమాప
రుఁడు. శక్తిమంతుఁడు.

అతఁడే యొకదానిపై నొకటిగా నేడుస్వర్గములను నిర్మించి
నాఁడు. దయానిధియగు దేవుని నిర్మాణమునం దెట్టిలోపముచు గనఁ
బడదు. మఱియొకసారిచూడుము. నీ కేమైన లోపము కనఁబడు
చున్నదా ?

మఱి రెండుసారులు చూడుము. ఎంతచూచినను నీదృష్టి యలసి
తేజోవిహీనమై తిరిగినప్పుడు.

ఇదిగాక స్వర్గమును జ్యోతులతో నలంకరించి, యచటఁ బిశా
చములపైఁ బ్రయోగించుటకుఁ బ్రజ్వలించు నగ్నికణముల నాయిత
పఱిచియున్నాము.

తమ ప్రభువువై విశ్వాసములేనివారికి నరకబాధతప్పదు. అచటికి ప్రయాణ మతిదూఃఖకరము.

వా రందుత్రోయబడి యచటనగ్ని, గార్ద భస్మరముతో

నుడుకుచు, కోపముతో బ్రద్దలగునట్లు కనుగొందురు. దాని రక్షకులు వారిని దానిలోఁ ద్రోయుచు, “ నీకు భయసూచన నిచ్చుట కెవఁడును రాలేదా? ” యని యడుగ

వారు, “ అవును, మాకు భయపెట్టుచు నొకఁడువచ్చెఁగాని, యాతని మే మన్యతవాదిగాఁ బరిగణించి “ దేవుఁ డెవ్వరిని బంపలేదు. మీరు కేవలము మోహితులై యున్నా ” రని ప్రత్యుత్తర మిచ్చితిమి.

మేము వారిమాటలను జెవినిబెట్టినచో నీయగ్నిజ్వాలల యందు వసింపకుండియే యుండుము ” అందురు.

వారు తమపాపముల నొప్పుకొందురుగాని, “ఓయగ్నివాస్తవ్యులారా! నోరుమూయుఁడు ”

అయినను తమ ప్రభువునకు రహస్యముగా భయపడువారికి క్షమాపణయు, గొప్పబహుమానమును గలుగనున్నవి.

నీవు రహస్యముగ మొఱిడినను, బహిరంగముగ మొఱిడినను మీహృదయాంతర్గతమగున దాతనికి తెలియనే తెలియును.

ఏమి, యతఁడు సర్వాంతర్యామి, సర్వజ్ఞుఁడు నై యుండియు, సృష్టించిన వాఁడెవఁడో యాతనికిఁ దెలియదా?

అధ్యాయము-2.

ఆతఁడే నీ కీభూమిని సగునుగాఁ జేసియున్నాఁడు. కావున నా విశాల భూభాగముల సంచరించునాతఁ డనుగ్రహించినవానిని దినుదు నుండుఁడు. తుదకు మీరాతనియొద్దకే పోగలరు.

ఏమి, ఆస్వర్గవాసి భూమిని చీల్చగలడు. మీకుఁ దెలియదా? అదిగో యది కంపింపఁగలదు.

మీపై నాతఁడు శిలాపూరితముగు ఝంఝామారుతమును బంపఁడని మీకు నమ్మకమున్నదా? నాభయసూచన కర్ణమేమో మీకప్పుడే తెలియఁగలదు.

నిశ్చయముగా నీపూర్వులు నాదూత లసత్యవాదులని నిరసించిరి. నాకోపమతిఘోరము.

తెక్కలఁజూచుచు, ముడుచుకొనుచు వారితలలపై నెగురుచున్న పక్షులు వారికిఁ గనబడలేదా? దయానిధియగు దేవుఁడుతప్ప నితరుఁడు వానిన ల్లెగురఁజేయలేడు. ఆతనికి సర్వవస్తువులపై ననుసమానాదరమే.

20 నీకు నైన్యమువలె సహాయపడువాఁడు దయానిధియగు దేవుఁడుగాక యింకెవఁడు? నిశ్చయముగా నవిశ్వాసులు భ్రమాక్రాంత చిత్తులైయున్నారు.

ఆతఁడు నీకుఁ గావలసిన దీయకపోయినచో నింకెవ్వరు నీ కీయఁగలరు? అయినను వారతనినుండి దూరముగఁ దొలఁగి గర్వపూరితులై యుందురు.

సరియగు మార్గమునఁ దలయెత్తికొని తిరుగువానికంటె ముఖమును నేలపై మోపి ప్రాకువాఁ డెక్కువరక్షణ నొందియున్నాఁడా?

“నిన్ను పుట్టించి, వినునట్లును, చూచునట్లునుజేసి, హృదయమునిచ్చినవాఁ డాతఁడే. అయినను కొలదిమందిమాత్రమే కృతజ్ఞులై యున్నారు.

భూమిలో మిమ్ము పూడ్చినవాఁ డాతఁడే. తుదకు మీరందఱు నాతనియొద్దకే చేరికొనఁగలరు” అనుము.

వారొకవేళ, “మీరుపల్కినది సత్యమైనచో మీరు భయపెట్టిన దెప్పుడురాఁగలదు” అని యందురు.

“ ఏమో నాకుఁదెలియదు. అది దేవునికే యెఱుక. భయసూచనను బహిరంగముగా నిచ్చుటయే నాపని ” అనుము.

అదిదగ్గఱకు వచ్చుటను వారుఁచూచినచో వారిముఖములువిచారాక్రాంతములగును. ‘మీరుకోరికొనుచున్నదిదియే’ యని యప్పుడు వారికి మేము చెప్పెదము.

“ మీరేమి తలంచుచున్నారు? దేవుడు నన్నును, నన్ననుసరించువారిని, నాశనము గావింప నీ వనుగ్రహింపని యవిశ్వాసులకు ఘోర బాధను తప్పింపఁగలవాఁ డెవ్వఁడు?

ఆతఁడే దయానిధియగు దేవుడు. అతనిని మేమునమ్మి పూర్ణముగ విశ్వసించుచున్నాము. ఇకముం దెవ్వరు తప్పుత్రోవ నున్నారో తెలియఁ గలదు.

30 మీ రేమనుకొనుచున్నారు? ఉదయముననే మీజలములు శుష్కించిపోయినచో, మీకుఁ బ్రవహించుచున్న నిర్మలోదకము నెవ్వఁడీయగలఁడు? ” అనుము.

సురా-68 కలము.

మక్కా - 52 పద్యములు-2 రుక్కులు.

దయాదాక్షిణ్యమూర్తియగు దేవునిపేర.

అధ్యాయము-1.

(నూక = చేప) కలమాన ! వారువ్రాసిన వ్రాతయాన !

ఓదూతా ! దైవానుగ్రహముచే నీవు పిశాచగ్రస్తుండవు కాక యున్నావు.

నీ వుదారస్వభావుడవు.

కాన నీకనంతలాభము కలుగనున్నది.

మీలో నెవరికి మతిపోయినదో

నీవును చూచెదవు. వారును జూచెదరు.

ఇప్పుడు సీత్రభువునకుఁ దనమార్గమునుండి తప్పువాఁడెవఁడో, దాని నవలంబించినవాఁడెవఁడోకూడ నెఱుక.

కావున ని న్నసత్యవాది యని పిలుచువారికి తా వొసంగకుము.

వారు తమయెడల నిన్ను సౌజన్యముతోఁ బ్రవర్తింపుమందురు. అప్పుడు వారు నీయెడల స్నేహితులవలె స్నేహముకలిగియుందురు.

10 కాని, యామనుష్యుఁడు భాగ్యవంతుఁడగునను, బుద్ధువంతుఁడయినను,

ఒట్టుబెట్టుకొనువాఁడు నీచుఁడు.

మర్యాదతీయువాఁడు, నలుగురితోఁ కొండెములు చాటువాఁడు,

సజ్జనవిరోధి, సన్మార్గాఠీక్రముఁడు, నేరస్థుఁడు,

క్రూరుఁడు, నింతకుమించి యపవిత్రకులుఁడు,

ఈయద్భుతస్తోత్రములను విని, ఓనఱో! తాతలనాటి పిట్ట కథలని పల్కువాఁడును నగువానికి లోబడకుము.

వాని ముక్కుచరములపై చుఱకలు వేసెదము.

నిశ్చయముగా జంకును గొంకును లేక యుదయమున పండ్లు గోసెదమని పల్కిన తోటవారికి ఋజువుచేసినట్లే వారికిని (మక్కావాసులకును) ఋజువుచేసియున్నాము.

వారు నిద్రించుచుండ వారిచుట్టును నెటుచూచినను,

నాశనము చుట్టుకొనియుండెను.

20 తెల్లవారుసరికి తోటయంతయు ఫలవిహీనమైనట్లయ్యెను.

తెల్లవారఁగా వా రొండొరులఁ బిలిచి,

“నీకు ఖర్జూరఫలములు కావలసినచో వేగముగ నీపొలమునకుఁ బో” మృని పల్కిరి.

అట్లు వారిలో వారు గుసగుసలాడుచు,

“బీదవారి డెవ్వఁడును నేఁడు నీతోఁటలో కాలుపెట్టఁగూడదు” అని యనుకొనిరి.

ఇట్లు కృతనిశ్చయములై వారు దయమునఁబోయి,

చూచి “నిజముగా మనము తప్పుచేసియున్నాము.

అవును! మహానష్ట మనకు నిషిద్ధములైన” వని యనుకొనిరి.

వారిలో మంచిమనస్సుగలవారి డొకఁడు “దేవుని మీరు స్తుతింపవలయునని నేను మీకుఁ జెప్పలేదా?” యనెను.

దేవునిమహిమను గొఱియొడదముగాక! మనముతప్పుచేసితిమి” అని,

30 వా రొకరినొకరు నిందించుకొనసాగిరి.

అయ్యో! ఎట్టిదుఃఖభాగులము! దేవునియూజ్ఞ సతిక్రమించితిమి.

బహుశః దేవుఁడు మాకింతకంటె మంచితోఁట ననుగ్రహించును. దానికొఱకు మే మతనిని బ్రాధించుచున్నాము” అని వారనిరి.

పూర్వము మే మట్టిశిక్షను విధించియుంటిమి. ముందు వారి కింత కంటె కఠినశిక్ష విధింపబడును. అయ్యో! వారి కాసంగతి తెలిసినచో నెంత బాగుండును!

అధ్యాయము-2.

నిశ్చయముగా దైవభీతిగలవారికి ప్రభుసాన్నిధ్యముననే వినోదారామములు ప్రసాదింపబడును.

తమనూత్మలను దైవార్పణముచేసినవారిని, ఆతనికోపమునకుఁ బాత్రులగువారిని నొక్కరీతిగాఁ జూతుమా?

ఇట్లనుకొనుటకు మీ కేమి మూడినది ?

మీరు కోరినవస్తువులు మీకు దొరకునని చెప్పు

దైవగ్రంథములు మీయొద్ద నున్నవా ?

రక్షణదినమువఱకును నీవు కోరినవస్తువులను బొందఁ గలవని చెప్పు ప్రమాణముల నేమైన సంపాదించితివా ?

40 వారిలో నెవ్వరు నీకట్టి ప్రమాణముల నీయఁగలరో యడుగుము. లేక వారిదేవుళ్ళను పరమాత్మునితోఁ బాటు కలిపిరా ? వారి మాట సత్యమైనచో నాయుపదేవులెవరో మాకు గనఁబఱచెదరు గాక !

వారిపాదరక్షలు తీసివేయఁబడి భక్తితో పూజచేయఁబిలువఁ బడినప్పుడు వా రా యాడుదేవులను జూడలేరు.

వా రధోపేక్షలులై సిగ్గుచే నావరింపఁబడియుందురు. వారు సురక్షితముగా నున్నప్పుడు పూజసేయుమనిన నిరాకరించిరి.

అందుచేతఁ బైనచెప్పినది కృత్రిమమని చెప్పువారిని మాకు వదలిపెట్టుము. వారిని క్రమముగ నాశనముచేసెదము. ఆనాశనమార్గమును వారికిఁ దెలియఁజేయము.

అయిన నింకను వారియెడల నోర్పుగలిగియున్నాము. సిగ్గు సంకల్పము.

వారినుండి నీకేమైన లాభము కావలెనా ? వా రే మీయఁ గలరు ? వారే ఋణభారమునకుఁ బాల్పడియున్నారు.

ఈరహస్యములు వారికిఁ దెలియునా ? దైవగ్రంథమునుండి వారు వానిని గ్రహింతురా ?

కావున నోర్పుతో దేవునియాజ్ఞకొఱకు వేచియుండుము. పరమ దుఃఖములో నున్నప్పుడు దేవునికొఱకేడ్చిన యా మత్స్యాంతర్గతుడగు మగుఱ్యునివలె నుండకుము.

భగవంతునిదయ కాతఁడు పాత్రుఁడు కానిచో సిగ్గుచే నావిలుఁ
డై యాతఁడు తీరమునకుఁ గొట్టఁబడువాఁడేకదా !

50 కాని, ప్రభువాతనిపై దయగొని, యతనిని న్యాయవంతులలోఁ
జేర్చెను.

కు రానుచెప్పు సూచనలను విని, నమ్మనివారు నిన్ను తప్పక
కొట్టెదరు. నీకు పిశాచము పట్టినదందురు.

ఏమైనను సర్వభూతములకును నిది భవిష్యత్సూచన యని
నమ్ముము.

సు రా - 69 కా క త ప్ప ని ది.

మక్కా-52 వద్యములు-2 రుక్కులు.

దయాదాక్షిణ్యమూర్తియగు దేవునిపేర.

అధ్యాయము-1.

కా క త ప్ప ని ది !

కాకతప్పని దనఁగానేమి ?

కాకతప్పనిదేమో నీ కెవ్వ రెఱుక చేయఁగలరు.

‘సామూదు’ ‘ఆద్’ అనువార లాభయావహాదినము నసత్య
ముగాఁ బరిగణించిరి.

అందుచేత ‘సామూదు’ వారు వెళ్ళవెళ్ళమోగు పిడుగులచే
నాశనమయిరి.

'ఆద్' వారు గర్జించుచున్న ప్రచండ ఝంఝామారుతముచే నశించిరి.

ఏడుపగళ్ళు నేడురాత్రులును నది దేవునియాజ్ఞను నిర్వర్తించినది. ఆసమయమున లోపల బోలయిన తాళవృక్షకాండములవలె మనుష్యులు నేలఁగూలియుండుటను నీవుచూచియుందువు.

అం దొకఁడయినను బ్రతికియున్నవాఁడు నీకు కనిపించి యుండెనా ?

వీరుగాక, ఫిరౌను, నతనిపూర్వులును, నాశనమయిన పురము లును, నన్నియుఁబాపముచేసి

ప్రభువుపంపిన దూతను తిరస్కరించియుండెను. అందుచేత వారికిచేయవలసిన శిక్షలనన్నిటిని నొకఘోరశిక్షగాసమకూర్చి వారిపై నాతఁడు పంపియుండెను.

వఱద మిక్కిలిపొంగియున్నప్పు డదిమీఁకుభయసూచనయై, యాసూచనను జ్ఞప్తియంచుచుకొందురను నుద్దేశముతో,

మి మొక్కనావయం దుంచితిమి.

కాని, భేదీపై, నొక్కశ్రేణిమోత వినఁబడునప్పుడు,

భూమియుఁ బర్వతములును నెగఁజిమ్మఁబడి, రెండును నొక్క వెట్టున ధూళియైపోవునప్పుడు,

ఆదినమున నాకస్మికముగా రాఁగల దుఃఖ మకస్మాత్తుగా వచ్చి పడును.

స్వర్గమానాఁడు వెళ్ళుసయియుండి రెండుముక్కలుగాఁజీలిపోవును.

దేవతలు దాని కిరుప్రక్కల నుందురు. వారికివైఁగా నెనమండ్రు ప్రభువు సింహాసనమును మోసికొనియుందురు.

నాఁడు మీ రతనియొడుటికి వచ్చినప్పుడు మీ రహస్యకార్యము లెవ్వియు దాగియుండఁజాలవు.

అప్పుడు తనపుస్తకమును కుడిచేతనందుకొనువాడు తనస్నేహితులతో “ దీనిని దీసికొనుఁడు, దీనిని చదువుఁడు.

20 నాసుకృతములఫల మిదియే యగునని యెల్లప్పుడును దలంచుచుంటినని పలుకును.

ఆతఁ డొక పక్షఫలపూర్ణమగు విశాలోద్యానమున,
ఫలములు చేతికందివచ్చుచుండ,
సుఖజీవనము జేయుచుండును.

“ నీ వారోగ్యవంతుఁడవై కావలసినది తిని, కావలసినది త్రాగి సుఖంపుము. పూర్వదినములయందు ముందుగా నిచటికిపంపికొనిన సత్కర్మఫలమిదియే సుమీ ”

కాని, యెడమచేతితో తన పుస్తకము నందుకొన్నవాడు “ అయ్యో యీపుస్తకము నాచేతి కేలయిచ్చితిరి.

నాదుర్గతి నాకేల యెఱుక చేసితిరి !

నే నేలచావ లేదు !

నాధనము నాకిప్పు డక్కఱకురాడేమి ?

నాసామర్థ్య మంతయు నన్ను వీడిపోయినదే” యని విలపించును.

30 “ వీనిని పట్టి సంకెలలం దగుల్చుఁడు ;

నరకాగ్నియందు వీనిని వైచి కాల్చుఁడు.

పిదప డెబ్బదిమూళ్ళగొలుసుతో నీతని బంధింపుఁడు.

ఈతఁడు మహాప్రభువగు దేవుని నమ్మలేదు.

బీదల కన్నమిడుటయందు శ్రద్ధనూన లేదు.

కావున నీదినమం దీతనికి మిత్రులెవ్వరును నుండఁజాలరు.

పాపులు కుడువవలసిన కుళ్ళుపండ్లుతప్ప

వేఱొకయాహారము వీనికిదొరకదు ”

అధ్యాయము-2.

ఇది పరమమాన్యుడగు ప్రవక్తవాక్యమని,
మీరు చూచినదాని యానను,

40 చూడనిదానియానను, ప్రమాణముచేయ నవసరములేదు.

ఇదియొక కవీశ్వరుని యూహాజనితవాక్యముకాదు. మీకిందుక
యైనను విశ్వాసములేదే ?

ఇదియొక శకునపక్షివానివాక్యమును గాదు. మీరు భయసూ
చన నిసుమంతయు గ్రహింపరేల ?

ఇది బహుండాధినాథునినుండివచ్చిన వర్తమానము.

ముహమ్మదే యీవాక్యములను కల్పించి మిమ్ము మోసపుచ్చు
దలచినచో,

ఆతనిని కుడిచేతితో బట్టి,

మెడమీదిరక్తనాళములను గోసి వధించియుండమా ?

ఆతనికి మిమ్ముల నెవ్వరినయిన నొప్పుగింపకయుండుమా ?

లేదు. ఈకురాను నిశ్చయముగా దైవభీతిపరులగునారికి భయ
సూచనను దెలుపుచున్నది.

ఇదియంతయు నసత్యమని మీలోఁ గొండఱు తలంతురనియు
మాకుఁ దెలియును.

50 కాని, విశ్వాసహీనుల కిది నిరాశాహేతువు.

ఇదియే సత్యజ్ఞానసారము.

కావున మహామహిముండగు నీప్రభువునామమును స్తుతింపుము.

సు రా 70-స్లో పా న ము లు.

మక్కా-44 పద్యములు .2 రుక్కులు.

దయాదాక్షిణ్యమూర్తియగు దేవునిపేర.

అధ్యాయము-1.

ఒకఁ డవిశ్వాసకులపై శిక్ష యకస్మాత్తుగా దిగుఁగాక యని ప్రార్థించెను.

ఏఱదివేలేండలోఁ గాని దేవుని సాన్నిధ్యమును జేరరాని స్లోపానముల మీఁదుగా నొక్కదినములో దేవతలను, ఆత్మను నెక్కించిన,

సోపానాధిదేవతయగు దేవుఁ డాశిక్ష నొసగకుండ,

ఎవఁ డాటంకపెట్టగలఁడు ?

కావున, నీవు తగునోర్పుతో సహించియుండుము.

వా రాదినము దూరముగానున్నదని తలంతురు.

కాని, మాకది దగ్గఱఁగనే కనిపించుచున్నది.

ఆదినమున స్వర్గములన్నియు కఱఁగిన యిత్తడిమూర్ధవలె నగును.

పర్వతములు గొఱ్ఱెబొచ్చువలె మెత్తనగును.

10 ఆదినమున స్నేహితు లొకరినొకరు చూచికొనుచు మాట్లాడ లేకుండురు.

ఆదినమున తన సంతానము,

భార్య, యన్నదమ్ముఁడు,

తనపైఁ బ్రేమఁజూపిన బంధువర్గము,

భూమియందుఁగల యందఱు, వీరినెల్ల నిచ్చివేసి దుష్టుఁడు శిక్ష

నుండి తప్పించుకొన నుత్సాహపడును.

కాని, యదిసంభవింపదు.

వెనుకతిరిగి వెళ్ళిపోయి,

ధనార్జనపరుడై,

దానిని దాటికొనినవానిని

అగ్ని తలపట్టి తనలోనికిడ్చుకొనును.

20 మనుష్యునికి సహజముగా తొందరవెచ్చు.

కష్టకాలమునం దాతనికి సహనములేదు.

తనకు మేలుకలుగునప్పుడు దానిని వదలిపెట్టజాలడు.

కాని, ప్రార్థనాపరులై,

ప్రార్థన నెప్పుడును వదలక,

యాచకులకును, యాచించుటకు లజ్జించువారికిని,

తనధనమునందు కొంతభాగమును వినియోగించి,

శిక్షాదినము సత్యమనితలంచి,

ప్రభువుశిక్షనుండి యెవ్వరును తప్పించుకొనజాలరు. కావున

ఆతనిశిక్షనుదలంచి భయకంపితులై,

30 తమభార్యలయందును, తమకుడిచేతులతో సంపాదించిన బానిసలయందును తప్ప,

ఇతరులయందు కామమును జూపువారు దుష్పథవర్తులని తెలిసికొని, తమకోర్కెలను తమవశము మంచికొని,

తమ్ము నమ్మినవారియెడలను, తాముచేయుదుమని చెప్పుపనులయందును సత్యవర్తనులై,

కూటసాక్ష్యములీయక,

ప్రార్థనసమయముల సతిక్రమింపకుండువా రట్లుండరు.

వారు కౌరవభరితులై యుద్యానవనములయందు వసింపఁగలరు.

..
అధ్యాయము-2.

కాని, యవిశ్వాసకులు,

గుంపులు గుంపులుగా నీకు కుడివైపునను నెడమవైపునను
తిరుగుచున్నారేల ?

సంతోషారామమున వారందఱును జొరవలెననియేనా వారి
యూహ ?

అ ల్లెంతమాత్రమును జరుగదు. మేము వారిని దేనితో సృజించి
తిమో వారికి తెలియనే తెలియదు.

40 వారిని తీసివేసి వారికంటె మంచివారిని వారిస్థానమున మే
ముంచగలమని,

నేను ప్రాకృశ్చిమాధిపతియాన బ్రహ్మాణముచేయ నవసరము
లేదు. మ మ్మాటంకపెట్టువారును నెవ్వరును లేరు.

కావున వారియిష్టప్రకారము ప్రేలుచు నానందింపనిమ్ము.
ఆసన్నమగుచున్న యాదినమున,

వారు యుద్ధసన్నద్ధులగు పురుషులవలె తమ సమాధులనుండి
వడివడిగాలేచి,

అధోదృష్టులై యొకరికొక రెదురెదురుగ నిలువబడగలరు.
ఆ భయంకరదిన మట్టిదే.

సురా - 71 నుహూ.

మక్కా-28 పద్యములు. 2 రుక్కులు.

దయాదాక్షిణ్యమూర్తియగు దేవునిచేర.

అధ్యాయము-1

మేము 'నుహూ' నాతనిప్రజలయొద్దకంపి యాతనితో "నీజను లపై కఠినశిక్ష విధింపఁబడకపూర్వము వారికి భయసూచన ని"మ్మని యంటిమి.

ఆతఁడు "నా ప్రజలారా! నేను మీకు స్పష్టముగా భయసూచనను దెలుపుచున్నాను.

దేవుని సేవింపుడు. అతనికి భయపడుడు. నాకు విధేయతఁ జూపుడు.

ఆతఁడు మీపాపములను క్షమించి, నియమితదినమువఱకును మీకు విశ్రాంతి నొసగును. దేవుని నియమితదినము వచ్చినతరువాత మఱి తడవుండదు. మీరిది తెలిసికొనిన శ్రేయస్సుకలుగును" అనెను.

ఆతఁడు వెండియు "ప్రభువా! నేను నాప్రజలకు రాత్రింబవళ్ళు మొఱిడితిని. నామొఱిలవలన వారలు నాకు మఱింత దూరముగా పాటిపోవుచున్నారు.

వారిని నీవు క్షమింతువని నేను మొఱివెట్టుకొలఁదియు, వారు తమ చెవులలో వ్రేళ్ళనుదూర్చికొనుచు, బట్టలను దేహమునిండఁ గప్పి కొని, తప్పుదారిని విడువక మిక్కిలి హేళనాపరులై యున్నారు.

అప్పుడు నేను వారికి మిక్కిలి బిగ్గఱగా మొఱివెట్టితిని.

తిరిగి మర్మములేకుండ నేను వారితో మాటాడితిని; ఏకాంతముగను రహస్యముగను వారికి బోధించితిని.

దేవుఁడు మిమ్ము క్షమింపఁగల సందర్భములయందే యున్నాఁడు. మీ ప్రభువును క్షమింపవేఁడుకొనుఁ డనియు,

10 స్వర్గమునుండి మీపై చాలినంతవర్షము నాతఁడు కురియింపఁగలఁడనియు,

మీ ధనమును సంతానమును వృద్ధిపొందించి, మీతోఁటలను హెచ్చుచేసి, మీకు నీటికొల్పలను ప్రసాదించుననియుఁ జెప్పి,

దేవుని హస్తమునుండి మీరు మేలుకొఱ కేల యాశగొనరు ?

ఆతఁడేకదా క్రమేపి మిమ్ము సృజించినాఁడు ?

ఆతఁడేకదా యొకదానిపై నొకటిగా నేఁడుస్వర్గములను నిర్మించినాఁడు. అది మీకుఁ గనబడదా ?

ఆస్వర్గములం దాతఁడు చంద్రుని దీపముగను, సూర్యుని దివిటీగను నుంచెనుగదా !

దేవుఁడేకదా మిమ్ము భూమినుండి మొక్కలవలె లేవనెత్తినవాఁడు ?

ఆతఁడే తిరిగి మిమ్ము భూమిలోపూడ్చి మఱల జీవింపఁజేయుచుండును.

ఆతఁడే మీకొఱ కీభూమి నొకటివచ్చినవలె పఱచినాఁడు.

అందు మీరు విశాలమార్గములసంచరించుట కట్లు చేసినాఁడని వారిని మందలించితిని” అనెను.

అధ్యాయము-2.

20 నుకూ, “ప్రభువా ! వారు నాపైఁ దిరుగఁబడుచున్నారు. ఎవరి ధనము, సంతతి, వారి నాశనహేతువగునో వారి నే వారనుసరింతురు ” అనెను.

వారొక గొప్పకుట్రను పన్నిరి.

వారు “మీదేవతల విడిచిపెట్టకుండు. వాద్, సువా, యఘాన్, యహుక్, ననర్, అను దేవతలను పరిత్యజింపకుండు” అనిరి.

ఇట్లు వా రనేకులను తప్పత్రోవఁబెట్టిరి. ముహమ్మదా! నీవు కూడ దుష్టులయందు దౌష్ట్యము హెచ్చుటకుఁ గారణమ వగుదువు. వారి పాపములవలననే వారు నీటియందు మునిగి యగ్ని యందుపడఁ బాల్చుదురు.

తుదకు వారు దేవుఁడుతప్ప నితరుండు సహాయకుండు కాఁజాలఁ డని తెలిసికొనిరి.

నుహాలా, “ప్రభువా! భూమిపై నవిశ్వాసకుల కుటుంబము నొక దానినైనను నుంచకుము.

వారిని నీవు వదలిపెట్టినయెడల, నీకింకరులను తప్పత్రోవఁబెట్టి, పాపాత్ములను, నవిశ్వాసకులనుమాత్రమే వారు పుత్తులుగాఁ గాంతురు.

ప్రభువా! నన్నును, నాజనకులను, భక్తులై గృహముం జొచ్చువారి నెల్లను, భక్తులగు స్త్రీపురుషుల నందఱను ఊమింపుము. దుష్టులకు ఘోరనరకముతప్ప మఱెద్దియు సీయకుము” అనెను.

సురా 72-నై తా ను.

మక్కా-28 పద్యములు-2 రుక్కులు.

దయాదాక్షిణ్యమూర్తియగు దేవుని పేర.

అధ్యాయము- 1

కొన్నిపిశాచములు చెవియొగ్గి విని “నిశ్చయముగా మేముక యద్భుతసిద్ధాంతమును (కురాను) విని యున్నాము.

అది సత్యమునకు మార్గముఁజూపును. కావున మేము దానిని నమ్మితిమి. ఇకముందు మాప్రభువుతో నెవ్వనిని సాటిగా వచింపఁజూము.

మాప్రభువు ప్రభుత్వము ఘనమైనదగుఁగాక ! అతనికి భార్య గాని, సంతానముగాని లేదు.

కాని, మాలో మూర్ఖులము కొందఱును ప్రభువునుగూర్చి యన్యాయముగా మాటలాడితిమి.

పిశాచములలోఁగాని, మనుష్యులలోఁగాని, యెవ్వరును దేవుని విషయమై యన్యతము లాడఁజాలరని తలంచుచుంటిమి.

మనుష్యులలోఁగొందఱు రక్షణకొఱకు పిశాచముల నాశ్రయించినవారున్నారు. కాని, వారట్లుచేసి తమమార్ఫ్యమును వృద్ధి చేసికొనిరి.

మీరు తలంచునట్లే వారును దేవుఁడు చచ్చినవారిని బ్రతికింపఁ జాలఁడని తలంచుచుండిరి.

స్వర్గములనుగూడ మేమువెదకితిమిగాని, యది గొప్పసైన్యము తోడను, ప్రజ్వలించుచున్న బాణములతోడను, నిండియుండుట మేము గాంచితిమి.

అచట కొన్నియాసనములపైఁ గూర్చుండి విననెంచితిమిగాని, యచట విననెంచినవారిని వెంబడించుటకు జ్వలించుచుండు బాణములు పొంచి సిద్ధముగనే యుండును.

10 నిశ్చయముగా భూమిపై నుండువారికి ప్రభువు కీడే యెంచి యున్నాఁడేమో మాకు తెలియదు.

మాలోఁ గొందఱు మంచివారును, కొందఱు చెడ్డవారును, ననేకవిధములుగా నున్నారు.

భూమిపై దేవునిబలము తగ్గింపఁగలవారుగాని, పరుగెత్తి యా తనినుండి తప్పించుకొనఁగల్గువారుగాని, యుండఁజూరని మేము తలంచుతిమి.

కావున మే మాతక్షణమార్గమునుగూర్చి వినినంతనే విశ్వసిం
చితిమి. ప్రభువును నమ్మినవారికి నష్టముగాని, కీడుగాని కలుగఁబోదు.

మాలో కొందఱము ముస్లిములకు (భక్తులకు) వశులమైతిమి.
కొందఱము త్రోవఁదప్పితిమి. దేవునికి సర్వము నర్పించువాఁడే సత్య
మార్గమును కనుఁగొనఁగలఁడు.

త్రోవఁతప్పినవారు నరకాగ్ని కింధనములుకాఁగలరు ” అని
యనుకొనునట్లు నాకుఁ దెలుపఁబడిన” దని వచింపుము.

ఇదిగాక యీమక్కావాసులు సరియగుమార్గముం బట్టినచో
వారిని శోధించుటకై సమృద్ధిగా త్రాగుటకు జలము నిచ్చెదము.

కాని, తనప్రభువును మఱచిపోయినవానికి ఘోరబాధ కలి
గింతుము.

దేవాలయము లన్నియు దేవునికొఱ కేర్పఱుపఁబడినవే. కావున
నం దాతనిఁదప్ప నితరులకు మొఱపెట్టకుము.

దేవునిసేవకుఁ దాతనిఁ బిలుచుటకు నిలువఁబడియుండఁగా ప్రజ
లలోనుండి పిశాచములు బయలువెడలి యాతని నంటుచుఁ బోయెను.

అధ్యాయము-2.

20 “ నేను నా ప్రభువునే పిలుచుచున్నాను. ఆతనితో మఱియెవ్వ
రిని సాటిచేయను.

నీకు కీడుగాని, మేలుగాని, చేయుదానిపై నా కెట్టి యధికార
మును లేదు.

నిజముగా దేవునికెదురుగా నిలిచియుండి నన్ను రక్షించువా
రెవ్వరును లేరు.

ఆతఁడు తప్ప నాకాశ్రయనీయుఁ డెవ్వఁడును లేఁడు.

దేవునిఁగూర్చి చాటుచు, నాతనివార్తను ప్రబలఁజేయుటయే

నాపని. దేవునినైనను, నాతనిప్రవక్తవైనను, తిరుగుబాటుచేయువారికి నరకాగ్నియే గతి. వారందు శాశ్వతముగా నుండితీరవలయును.

వారికి భయపెట్టఁబడినకసి తీరువఱకును, వారు నుష్టులుగనే యుందురు. కాని, యెవరు బలహీనులో, యెవ రల్పసంఖ్యాకులో వారికి తుదకు తెలియఁగలదు.

మీరు భయపెట్టినది సమీపించినదో, దూరముగ నున్నదో నాకు తెలియదు. ఆరహస్య మాతనికే తెలియును.

తనకిప్పుడగు ప్రవక్తకుఁడప్ప నితరుల కారహస్యము నాతఁడు బయలుపెట్టఁడు. ప్రవక్తలు ప్రభువువారలను సరిగఁ జూడఱో లేదో తెలిసికొనుటకు తనకు ముందును, వెనుకను రక్షకభటులు కావలి యుందురు.

వారి ప్రవక్తలును, వారికి సంబంధించినవిషయములును, సర్వ మును నాతని జ్ఞానమునం దంతర్లీనములై యున్నవి.

సురా 73-వ ప్రాచ్ఛాదితుఁడు.

మక్కా 20 పద్యములు-2 రుక్కులు.

దయాదాక్షిణ్యమూర్తియగు దేవునిపేర.

అధ్యాయము1.

ఓయీ వ ప్రాచ్ఛాదితుఁడా?

కొంతభాగముతప్ప రాత్రియంతయు నిలిచియుండి ప్రార్థన చేయుము. సగమురాత్రి, అంతకుకొంచెము తక్కువ;

కొంచెము హెచ్చు చాలును; గంభీరవాక్కులతో కుగాను పతి
పుము.

అగు నీకత్యంతముఖ్యములగు నుపదేశములను జేయుచున్నాము.

రాత్రివేళ భక్తిశ్రద్ధలు కుకురుకొని మాటలు స్ఫుటముగా
బయలువెడలునుగదా !

పగటిపూట నేదోయొకపని యుండనేయుండును.

సీ ప్రభువునామమునుభజించిసంపూర్ణభక్తితోనాతనిగొలుపుము.

పూర్వావరదిశాధిపతియగు నతఁడుతప్ప వేఱుదేవుఁడు లేఁడు.

అతనినే నీరక్షకునిగా స్వీకరింపుము.

10 వారు చెప్పదాని నోర్పుతో సహించి, గౌరవముగ వారిమార్గ
మును వదలిపెట్టుము.

ఇహలోకసౌఖ్యముల ననుభవించుచు నాగ్రంథమును నిరాక
రించువారిని నాకు వదలిపెట్టుము; ఇంకఁ గొంతకాలము వారితో
సహించియుండుము.

మాయొద్ద గట్టిసొకెళ్లును, మండుచున్న యగ్నియు,

గొంతుకకడ్లుపడు నాహారమును, పరమబాధలు నున్నవి.

భూమియుఁ బర్యవేషములును గజగజవడఁకఁగలదివము వచ్చు
చున్నది.

పర్వతములన్నియు పొడిపొడియై పెద్దయిసుకతిన్నెలు కాఁగలవు.

ఫిర్రానున కెట్లుపంపితిమో యట్లే నీవై సాక్ష్యమిచ్చుటకుఁగూడ
నొకని సంపియున్నాము.

ఫిర్రానున ఆప్రవక్తవై తిరుగఁబడెను; అంచే నాతనిబట్టి
ఘోరముగ శిక్షించితిమి.

నీవు నమ్మకపోయినచో, చిన్నపిల్లలమెద్రుకలుగూడ నెరయు
నాదినమునుండి యెట్లు తప్పించుకొని దాగియుండఁగలవు ?

దానిమూలమున స్వర్గమే ఖండఖండములు కాగలదు,
ఈశాపము తగిలి తీరును.

ఇదిగో ! ఇదిగో భయసూచన ! భగవంతునిఁ జేరుమార్గమును
జూచికొనుటయుఁ జూచికొనకుండుటయు నీయిష్టము.

అధ్యాయము-2.

20 సత్యముగా రాత్రియం గు మూఁడువంతులలో రెండువంతులు.
సగము, లేదా నీయనుచరులవలె మూఁడవవంతు, ఎంతో కొంతసేపు,
నీవును ప్రార్థింతువని నీప్రభువునకుఁ దెలియును. కాని, దేవుఁడు రాత్రిం
బవళ్ళప్రమాణమును నిర్ణయించియున్నాఁడు. నీవు సరిగా గంటలను
లక్కపెట్టలేవని యాతనికెఱుక ; అందుచేతనే నీయెడల నాతఁడు
దయామయుఁడై యున్నాఁడు. కావున నీయోషికనుబట్టి యెంతోకొంత
కురానునుండి పఠింపుచుండుము. మీలోఁ గొందఱు రోగులుందురు ;
కొందఱు దైవము ప్రసాదించినదానిని సంపాదించుటకుఁ బ్రపంచమునఁ
దిరుగుచుందురు ; ఇదంతయు నాతనికెఱుక. అందుచేత నీకు వీలుపడి
నంతమట్టుకే కురానును పఠింపుము. ప్రార్థనచేయుము. విధివిహితమగు
భిక్షమునొసగుము. భగవద్విషయమై హెచ్చుగా వ్యయముచేయుము.
నీకుముందుగా పంపుకొనిన పుణ్యకార్యముల నన్నిటిని దేవుఁడు నీ
కొఱకు దాచియుంచును. ఇట్లు చేయుటయే నీకు తమఫలప్రదము ;
దేవుని క్షమాపణ వేడికొనుము. సత్యముగా భగవంతుఁడు దయా
దాక్షిణ్యమూర్తి !

సురా-74 వస్త్రాచ్ఛాదితండ్రు.

మక్కా-56 పద్యములు-2 రుక్కులు.

దయాదాక్షిణ్యమూర్తియగు దేవునివేర.

అధ్యాయము I.

ఓయీ! వస్త్రాచ్ఛాదితండ్రా!

లెమ్ము! ఉపద్రవమును నిరూపింపుము.

సీత్రభువును గొప్పగాఁ గనఁబడునట్లు చేయుము!

సీవస్త్రమును పవిత్రముచేసికొనుము.

కల్పవమును పాఠద్రోలుము.

తిరిగి యధికముగా పుచ్చుకొను నుద్దేశముతో దానము చేయకుము.

సీత్రభువుకై యోర్పుతో వేచియుండుము.

బూరాపై మ్రోతవిసఁబడుదినము

చాలకష్టదినమై యుండును.

10 నమ్మనివారి కాదినమున మనశ్శాంతి యుండఁబోదు.

నేను సృజించి,

పరమైశ్వర్యవంతునిజేసి,

పుత్రవంతునిజేసి,

సర్వమును బాధారహితముగ నొనర్చినట్టి,

ఆతఁ డింకను కావలెనని తృప్తకలిగియున్నచో నాతని నాచేత

విడువుము.

అతనికి తగినపని చేసెదను. అతఁడు మాయాజ్ఞలకెల్ల శత్రువు
గాన,

వానిపై దుఃఖపరంపరలఁ బంపెదను.

అతఁడు కుట్ర చేయుచున్నాఁడు. పన్నాగములఁ బన్నుచున్నాఁడు.

అతనికి శాపము తగులుఁగాక ! ఎంతటిపన్నుగడ !

20 ఇకను శత్రుఁడగునుగాక ! ఏమిపన్నాగము !

అతఁ డప్పుడు తనచుట్టునుజూచెను.

కోపించెను. మొగముచిట్లించెను.

వెనుకకు తిరిగి నిర్లక్ష్యముగ నుప్పొంగెను.

“ ఇది కేవలము గారడి ;

మనుష్యసూత్రుని ప్రేలాపన ” యని పలికెను.

నిశ్చయముగా వీనిని నరకాగ్నిలోఁ బడఁద్రోసెదము.

నరకాగ్ని యన నేమో నీకెవ్వ రెఱుకసేయఁగలరు ?

అది వదలిపెట్టను. దానికి కనికరము లేను.

20 దానిపై పందొమ్మిం డ్రధిదేవత లున్నారు.

దేవతలను దప్ప నితరుల నాయుగ్నికి రక్షకులుగా నుంచ
లేదు. నమ్మనివారిని తడఁబడఁజేయుటకే వారిసంఖ్య నట్లుంచితమి.
దైవగ్రంథమున్నవారు కురాను సత్యమును నమ్ముదురనియు,
నమ్మినవారిభక్తి యధికమగుననియు, నిట్లు చేసెతిమి. దైవగ్రంథము
లను స్వీకరించినవారును, విశ్వాసులును, సంశయింపకుండుటకును
హృదయదౌర్బల్యముగలవారును, నమ్మనివారును, “ ఈకథవలన దేవుఁ
డేమియుద్దేశించె ” నని యడుగుటకును నిట్లు చేసెతిమి. దేవుఁ డిట్లు
తనయిష్టమువచ్చినవారిని నుంచిత్తోవలో నడిపించును. ఆప్రభువు సైన్య
ములఁగూర్చి యాతనికిదప్ప నితరులకుఁ దెలియదు. మానవుల కిది
యొక యుపద్రవసూచకముగాని వేఱుగాదు.

అధ్యాయము-2.

చంద్రునియాన !

పోవుచున్న రాత్రియాన !

ప్రకాశముగా వచ్చుచున్న యుదయమాన !

మీలో ముందుకువచ్చి నమ్మినవారికిని, వెనుకకుఁబోయినమ్మని వారికినిగూడ

చెప్పుచున్నాను. నరకము బహుకష్టభూయిష్టమైనిది. మనుష్యున కుపద్రవసూచకమైనది.

ప్రత్యాత్మయు తానుచేసిన పనులకు తానే బాధ్యతవహించి యున్నది.

కాని, దేవునికుడిప్రక్కనున్నవారు

40 తమతోటలలో

దుర్మార్గులనుజూచి,

“ ఈనరకాగ్నిలో మీరేల పడితి ” రని యడుగ,

వారు “ మేము దేవుని బ్రాధింపలేదు.

బీదల కన్నమీడలేదు,

వ్యర్థవాదులతో నృథావాదముల సలిపితిమి.

శిక్షాదినమనున దసత్యమంటిమి.

కాని, తుద కాదినమును మేము చూచితిమి ” అని ప్రత్యుత్తర మిచ్చెదరు.

అప్పుడు మధ్యవర్తులెవ్వరును వారిని కాపాడఁజాలరు.

అయిన నీయుపద్రవసూచనను వారు పాటించకుండుటకు వారి కేమిమూడినది ?

50 వారు సింహమునుండి పరుగెత్తు గాడిదలవలె నున్నారేమి ?

వారిలో నందఱకును స్వర్గమునుండి తెఱవఁబడియున్న పుస్తకము దొరకిన బాగుండుననియుండును.

కాదు, కాదు. రాజోపుజన్మమనిన వారికి భయములేదు.

కాదు. ఈ కురానే చాలినంత యుపద్రవమును సూచింపఁగలదు. ఎవనికికావలసిన వాఁడే యాసూచనను గ్రహింపఁగలఁడు.

కాని, దైవానుగ్రహములేనిదియు నాసూచనరాదు. అతనికి భయపడుట శ్రేయస్కరము ; అతనిక్షమాపణ వేడికొనుట యుక్తము.

సురా-75 రక్షణదినము.

మక్కా-40 పద్యములు-2 రుక్కులు.

అధ్యాయము-1.

దయాదాక్షిణ్యమూర్తియగు దేవునిపేర.

రక్షణదినము నానఁగాని,

తన్నుఁ దా నిందించుకొను యాత్మనానఁగాని, నేను ప్రమాణము చేయ నవసరము లేదు.

మనుష్యుఁడు సుధులు విడిపోయిన తనయెముకలు తిరిగి చేర్చఁ బడునని తెలియఁడా యేమి ?

నిశ్చయముగా మేము వాని వ్రేలికొనలుగూడ సరిగ నమర్చఁ గలము.

కాని, మనుష్యుఁడు తనముంగు గనఁబడునది కనఁబడలేదని చెప్ప సాహసించుచున్నాఁడు.

“ ఆరక్షణాదిన మెప్పు ” డని యాతఁడు ప్రశ్నించుచున్నాఁడు.
కాని, కన్నులు మిరుమిట్లుగొన్న ప్పడు,
చంద్రుఁడు తమోవృత్తు ఁడైనప్పుడు,
సూర్యచంద్రులు కలిసి పోవునప్పుడు,

10 ఆదిసమున మనుష్యుఁడు “ నేనెచటికి పాటిపోగలను ” అని
మొఱపెట్టఁగలఁడు.

కాని, యా మొఱ వృథయగును. అతనికి రక్షణాస్థానము లేదు.

సీత్రభువే యాదిసమున రక్షణాస్థానమగును.

ఆదినుండి యంతమువఱకును దానుచేసిన కర్మలను మనుష్యుఁ
డాదిసమునఁ దెలిసికొనఁగలఁడు.

ఆదిసమున మనుష్యుఁడు తనవైఁ దానే సాక్ష్య మియవలసి
యుండును.

నాఁడు సాకుగల్పించుకొనినను దానినెవ్వరు నంగీకరింపరు.

(ఈసందేశమును తొందరపడి యనుసరించుటకుఁగాని, యవగా
హన చేసికొనుటకుఁగాని ప్రయత్నింపకుము.

దానినొకచో సంపూర్ణముగఁ జేర్చి లోకమున వెల్లడింపఁగల
భారము మాది.

మేము తొలుత నాసందేశమును వెల్లడించినపిదప నీవు దాని
నుచ్చరింపమొదలిడుము.

తరువాత దానిని మేము నీకు సుగమ మగునట్లు చేసెదము.)

20 కాని, నీవు నిశ్చయముగా నశ్వరమగుదానిని ప్రేమించి,
రాజోపు శాశ్వతజీవితమును సరకుగొనకున్నావు.
ఆదిసమున ముఖములు ప్రభుసందర్శనోత్సాహముచేఁ
బ్రకాశవంతములగును.

ఆదిసమునఁ దమ కేదియో గొప్పచేటు వాటిల్లునని,

ముఖములు భయవిహ్వాలము లగును.

నిశ్చయముగా నాఁడు ప్రాణము కంఠగతమగునప్పుడు,

“ప్రాణములను తిరుగ నిచ్చువాఁడెవ్వఁడును లేఁడా ?” యను నాక్రందనము వినవచ్చును.

మనుష్యుఁ డప్పు డీదేహమును విడువవలయు కాలమాసన్న మయినదని తెలిసికొనును.

మరణవేదనచే నులుచుకొనునప్పుడు కాలు కాటిపైఁ జేర్చఁ బడును.

30 అప్పుడు వానిని సీత్రభువునన్ని ధానమునకు త్రోసికొనిపోవుదురు.

అధ్యాయము-2

ఆతఁడు భక్తిపరుఁడుకాఁడు. దేవునిఁ బ్రార్థింపలేదు.

సత్య మసత్యమని పల్కి వెనుదిరిగినాఁడు.

గర్విష్టుల సహవాసము చేసి తనబృందమునఁ గలసిపోయినాఁడు.

ఆగడియ యంతకంతకును సమీపించుచున్నది.

ప్రతిక్షణము నది నిన్ను డాయుచున్నది.

మనుష్యుఁడు సర్వాధికారిగా నెల్లప్పుడును నుండుననుకొంటివా?

ఆతఁడు కేవలము పిండమాత్రుఁడై యుండలేదా ?

తరువాత నాతఁడు చిక్కని నెత్తురుకాఁగా దేవుఁడు దానినుండి యాతని నిర్మించి,

స్త్రీపురుష భేదముచే రెండుగాఁ జేసియుండలేదా ?

ఆతఁడు మృతులను తనసన్నిధానమునకుఁ దోడ్కొని పోవ సమర్థుఁడుగదా !

సురా-76 మనుష్యుఁడు.

మక్కా-31 పద్యములు-2 రుక్కులు.

దయాదాక్షిణ్యమూర్తియగు దేవునిపేర.

అధ్యాయము 1.

మనుష్యుఁ డనామకవస్తువై చిరకాలము పడియుండెగదా !

వానిని శోధించుటకు పుంస్త్రీజాతులనుండి మనుష్యుని సృజించి,
వినునట్లును జూచునట్లును జేసితిమి.

ఆతఁడు కృతజ్ఞుఁడైనను, కృతఘ్నుఁడైనను మంచిమార్గములో
నుంచితమి.

అవిశ్వాసులకు శృంఖలములను, కంఠపాశములను ప్రజ్వలించు
చున్న యగ్నిని సిద్ధపఱచితిమి.

కాని, దేవునికింకరుల కేర్పఱచినట్టియు చాలకాల్వలమూల
మున నొకస్థలమునుండి మఱియొకస్థలమునకు సురక్షితముగాఁ గడుపఁ
గలట్టియు, దేవునికింకరులు త్రాగఁగలట్టియు,

కర్పూరమిళితమైనట్టియు, నూఁటనీటిని ధర్మవర్తనులు త్రాగఁ
గలరు.

వారు తమమ్రొక్కులను దీర్చికొని, దుఃఖములను నలుదిక్కు
లకును దూరముగా వ్యాప్తిపఱచేయఁగల దినమునకు వెఱచువారును,

తమ కాశలి యగుచున్నను బీదలకును, ననాథలకును, ఖైదీల
కును,

“ మేము దేవునిదయకొరకు మీకాహారము నిడుచున్నాము. మీరు మాకు ప్రత్యుపకృతిగాని, వందనములుగాని చేయనక్కరలేదు” అనుచుఁ దమయన్నము నిచ్చుచు,

10 మాప్రభువునొద్దనుండి ఘోరము, దుఃఖయుతమునగు దినము నపేక్షించుచుచున్నామని చెప్పువారే ధర్మవర్తనలు.

అట్టిదినమందలి కీడునుండి దేవుఁడు వారిని మఱియించి, వారికి ముఖవికాసమును, నానందమును బ్రసాదించెను.

వారి నిశ్చలభక్తికిమెచ్చి స్వర్గమును పట్టుబట్టలను ననుగ్రహించెను.

అచట వారు పెండ్లిపఱపులపై విశ్రమించి, యెండగాని, చలిగాని యెఱుఁగకుండురు.

అందు వారు చల్లనినీడలదరి నుండఁగా వారి కందివచ్చునట్లు ఫలములు చెట్లపై వ్రేలాడుచుండును.

వారికి రజతపాత్రములును, ద్రాక్షరసముతో నిండిన పెద్దగిన్నెలును పంపఁబడును.

ఆవెండిగిన్నెలు తమంతట తామే కొలిచి కావలసినంత యొసగుచుండును.

అచట ‘సలైబిల్’ (మందగమన) యను సెలయేటినుండి నీటిని దీసి,

అల్లపురసముచేర్చిన గిన్నెలోపోసి వారికిత్తురు.

వారికి నిత్యయావనలగువార లచట పరిచర్యచేయుచుండురు. వారినిజూచి నీవు తెగి, నలుదిక్కులు చెదరినముత్యములని భ్రమింతువు.

20 ఇది నీవు చూచినయెడల నానందమును, విశాలరాజ్యమును,

సరిగంచులుగల పట్టుపీతాంబరములును చూడఁగలవు. వారికి వెండిగాజు లలంకరింపఁబడియుండును. వారికి వాత్రిభువు నిర్మల తోయమును త్రాగుట కిచ్చుచుండును.

ఇదియే సీబహుమానము. సీప్రయత్నములచే నీవు స్తుతిపాత్రుడ వగుదువు.

అధ్యాయము-2.

ఉచ్చస్థానమునుండి వార్తగా కురానును మేమే నీకుఁ బంపి యున్నాము.

కావున నోర్పుతో దేవునితీర్పుకొఱ కెదురుచూచుచుండుము. వారిలో దుష్టులకును, నవిశ్వాసకులకును, విధేయుఁడవై యుండకుము.

ఉదయము, మధ్యాహ్నము, రాత్రి, యీమూఁడువేళలయం దును, సీప్రభునామమును స్మరించుచుండుము.

ఆతని నారాధించి రాత్రియంతయు నాతనిసంకీర్తనలందు గడపుము.

కాని, యీమనుష్యులు ప్రస్తుతము నశ్వరమగుదానిని ప్రేమించి, వారి వెనుక నంటియున్న శిక్షాదినమును సరకుగొనకుండురు.

మేమే వారినిస్మరించి, వారిసంధులకు బలమిచ్చితిమి. మాయిష్టమైనయెడల వీరిని తొలఁగించి వారివంటివారి నే భూమిపై నుంచఁగలము.

ఇది నిజముగా నొకభయసూచనయైయున్నది. ఇష్టమువచ్చిన వాఁడు దేవునిమార్గము ననుసరింపఁగలఁడు.

30 కాని, దేవునియిష్టము లేనియెడల నీయిష్ట మెందుకునుఁ బనికి రాదు. దేవునికి సర్వమును దెలియును. అతఁడు బుద్ధమూర్తి!

అతఁడు తనయిష్టమువచ్చినవారిని కరుణించి, దుష్టులకుఁ గ్రూర శిక్షను సిద్ధపఱచి యున్నాఁడు.

సురా 77-పంపబడినవారు.

మక్కా-50 పద్యములు-2 రుక్కులు.

దయాదాక్షిణ్యమూర్తియగు, దేవునిపేర.

పంపబడినవారి వరుస యాన !

అతివేగముగాఁ బోవువారి యాన !

నలుదిక్కులను విరజల్లువారి యాన !

యుక్తాయుక్తము నేర్పఱిచువారి యాన !

క్షమాపణను లేక భయసూచనను,

వెల్లడించువారి యాన !

మీకు వాగ్దానము చేయఁబడిన దిదిగో యాసన్నమగుచున్నది.

అందుచేత, నక్షత్రములు రూపుమాపఁబడునప్పుడు,

స్వర్గము చీల్చఁబడునప్పుడు,

10 పర్వతములు ధూళియై చెదరిపోవునప్పుడు,

ప్రవక్తలకు కాలము నిర్ణయింపఁబడునప్పుడు,

ఆకాల మెప్పుడు రాఁగలదు ?

ఒకరినొకరు వీడిపోవు దినమువఱకునా ?

వీడిపోవుదిన మన నేమో నీకెవరు తెలుపఁగలరు ?

కృత్రిమత్వము నారోపించి నిందించువారి కాదినయున దుఃఖము కలుగుచున్నది.

అట్లు నిందించువారిని పూర్వకాలమున నాశనము గావించితిమి గాదా ?

ఈతరువాత నట్లు చేయువారినిగూడ పూర్వల ననుసరింపఁ జేయుదుము.

దుష్టులకు మేమిచ్చుశిక్ష యిదియే.

కృత్రిమత్వము నారోపించువారి కాదినమున దుఃఖము ప్రాప్తించుచున్నది.

20 మే మొక తుచ్ఛక్రిమినుండి సృష్టించి,
దానినొక సురక్షితస్థలమందు
జనన మొందువఱకును నుంచితమిగదా!

మాశక్తి యిట్టిదే! మేము మిగుల బలవంతులము.

మాకు కృత్రిమత్వము నారోపించువారి కాదినము దుఃఖభాజనము కాఁగలదు.

చచ్చినవారిని బ్రతికీయున్నవారినిగూడ,
ఉంచుట కీభూమికి శక్తి నిచ్చితమిగదా!

దానిపై నిమ్నోన్నతములగు పర్వతముల నుంచితమి. త్రాగుటకు మీకు తీయనినీటి నిచ్చితమి.

మేము కృత్రిములమని యనువా రాదినమున దుఃఖభాజనులు కాఁగలరు.

నరక మసత్యమంటివి. అందులోనికిఁ బొమ్ము!

30 మూఁడేసిమడతలుగా నావరించుకొనియున్న చీకటులలోనికిఁ బొమ్ము!

“కాని, యీచీకటు లగ్నిజ్వాలలనుండి తప్పింప సహాయపడవు”.

నరకమునుండి బయలుదేరు జ్వాలలు కోటబురుజులవలె నున్నతములయి,

నల్లని యొంటెలవలె నుండును.

మాకు కృత్రిమత్వము నారోపించినవారి కాదినమున దుఃఖము చుట్టుముట్టును.

ఆదినమున వారికి నోట మాటరాదు.

నాఁడు నెపములను కల్పించుకొనుటకును వారికి వలనుపడదు.

కృత్రిములమని మమ్ము నిందించువారికి నాఁడు దుఃఖము కలుగఁ గలదు.

అదినమే యొకరినుండి మరియొక రెడబాయఁగల దినము ; నాఁడు మిమ్మును మీపితరులను నొక్కచోటఁ జేర్చెదము.

మీ రేమైన పన్నాగములఁ బన్నఁగలిగినచో నేఁడు వానిని నాపైఁ జూపుఁడు.

40 కృత్రిమత్వమును మాపై నారోపించినవారికి నాఁడు దుఃఖము కలుగఁగలదు.

అధ్యాయము-2.

కాని, దైవభీతిగలవారు చల్లనినీడలలో, నీటియాటలదరిని వసింపఁగలరు.

వారికిఁగావలసిన పండ్లన్నియు చేకూఱఁగలవు. |

“మీరు కష్టపడితిరి. దానికిఁ బ్రతిఫలముగా, తిని, త్రాగి, యా రోగ్యవంతులరై సుఖపడుఁడు” అని

సజ్జనులను బహూకరింతుము.

మమ్ము కృత్రిములని నిందించువారికి దుఃఖమే నాఁడు ప్రాప్తించును.

“తినుఁడు. కొంచెముకాలముమాత్రమే సుఖమనుభవింపుఁడు. నిశ్చయముగా మీరు దుర్మార్గవర్తులరు.”

మేము కృత్రిములమని యనువారు నాఁడు దుఃఖ మనుభవింతురు.

మోకాళ్ళపైఁ బడుమనునప్పుడు వారు మోకాళ్ళబడలేదు.

మేము కృత్రిముల మనువారు నాఁడు దుఃఖతులగుదురు.

10 అట్టివా రికముందు మేము సూచించుదానినిమాత్రము నమ్ము
దురా ?

కాండము. 30

సురా-78 వార్త

మక్కా-40 పద్యములు-2 రుక్కులు.

అధ్యాయము-1.

దయాదాక్షిణ్యము ర్తియగు దేవునిపేర.

వా రొకరినొక రేమి యడుగుచున్నారు ?

రాజోవు మహోవార్తనుగూర్చి !

దీనినిగూర్చియే వారు వివాదములఁ బెట్టుకొనుచున్నారు.

లేను ! వారు దానిసత్యమును తెలిసికొనఁగలరు.

నిశ్చయముగ వారు తెలిసికొనఁగలరు.

మఱియు సీఘామి నొకశయ్యవలె మేము నిర్మించియుండలేదా?

దానికి పర్వతములను గుఱారవు కొయ్యలుగఁ జేయలేదా?

మీయందు స్త్రీపురుషభేదము నేర్పఱిచితిమి.

విశ్రాంతికొఱకు నిద్రపొమ్మంటిమి.

10 కప్పికొనుట కొక దుప్పటివలె రాత్రిని కల్పించితిమి.

పగటిపూట జీవనసౌకర్యముల సేకరించుకొనుఁ డంటిమి.

మీపై గట్టివగు నేఁడు స్వర్గములఁ గల్పించి,

వానియందు ప్రకాశమానమగు జ్యోతి నొకదాని నుంచితమి.

ధాన్యము, మూలికలు,

వృక్షనిబిడములగు వనములు,

సమృద్ధియగుటకు జలధరములనుండి చాలినంత నీటిని క్రిందికి పంపుచున్నాము.

అదిగో ! ఇంతలోనే యెడబాటుదిన మాసన్నమగుచున్నది.

ఆదినమున భేరిపై గొప్పమోఁత వినఁబడును. నాఁడు మీరం దఱును, గుంపులుగుంపులుగా రాఁగలరు ;

అప్పుడు స్వర్గద్వారములన్నియును తెఱువఁబడును ;

20 అచలము లన్నియు చలములై పలుచని యావిరిగా నెగిరి పోవును.

నరకమునందు చాల వలలుపఱిచియుండును.

అది ధక్కేతరుల కావాసము.

అచట వారు యుగములకొలఁది నుండవలయును.

అచట వారికి చల్లఁదనమనున దుండదు.

త్రాగుటకు సలసల మఱుగుచున్ననీగును, అతి మహాశీతలమగు నీరునుతప్ప, వారి కేదియు దొరకదు.

ఇది వారికిఁ దగినబహుమాన మేకదా !

వారు తమలెక్కలను సవరించుకొనలేదు ?

మేమిచ్చిన సంజ్ఞలనన్నిఁటిని నిరాకరించి యసత్యములనిరి.

కాని, వారు చేసినదానినంతయు గుర్తించి వ్రాసిపెట్టియే యుంచినాము.

30 "అందుచే దీనిని త్రాగుడు. మీకు బాధతప్ప మఱియొద్దియు వృద్ధినొందఁబోదు."

అధ్యాయము-2.

కాని, దైవభీతిగలవారి కానందభవనము నిచ్చెదము.

చుట్టు నావరణములుగల యుపవనములను, ద్రాక్షవనములను లభింపఁజేసెదము.

వారికి సవయస్కులగు కుంభస్తనులను గూర్చెదము.

ద్రాక్షరసమును గిన్నెలనిండ నిచ్చెదము.

అచటవారికి వృథాలాపములుగాని, యసత్యములుగాని చెవిని బడవు.

కరుణాలవాలుఁడును, తమకును సతనికిని మధ్యనున్నదానికంత టికిని, స్వర్గములకును, భూమండలమునకును, నధినాథుఁడునగు నిప్రభువు వలన నీకుఁడగిన బహుమానము దొరకుచున్నదిగదా! కాని, యాతనినుండి యొకమాటయైనను వారికి వినఁబడను.

జిబ్బీలుప్రముఖులగు దేవతలు. వరుసగ నిలిచియుండవలసిన దినమందు వారు నోరుమెదల్చు వీలులేదు. కరుణాలవాలుని యనుజ్ఞ నొందినవారును, సత్యసంధులును నగువారు తప్ప నితరులు మాట్లాడుట కాదినమందు వీలుకలుగదు.

ఆదినము నిశ్చితమైనది. కాన, ప్రభువునాశ్రయింపఁదలఁచినవారు నేఁడే యాతనిఁ బొందఁగల మార్గము నవలంబింతురుగాక!

నిశ్చయముగా నాసన్నమగుచున్న శిశుదినమును మీకు నూచించుచున్నాము.

40 తానుచేసిన పుణ్యపాపకర్మ లాదినమునకుఁ బూర్వమే దేవునికిఁ దెలిసియుండును. మామాటను నమ్మనివా రాదినమున "అయ్యో మేము బూడిదయైపోయినను బాగుండునే" యని పశ్చాత్తాపపడుదురు.

సురా 79-పైకీడ్చువారు.

మక్కా-46 పద్యములు 2 రుక్కులు.

అధ్యాయము-1.

దయాదాక్షిణ్యమూర్తియగు దేవునిచేర.

ఆత్మలను బలవంతముగఁ బైకీడ్చు దేవతల యాన!

సంతోషముగా వానికి విముక్తినిచ్చెడువారి యాన!

అదే యీతగా నీచువారి యాన!

అతివేగముగా ముందుపరుగెత్తువారి యాన!

విశ్వమునందలి కార్యములను గడపువారి యాన!

గందరగోళముపెట్టి భేరిమ్రోత యాదినమున దానిని ఊధ
పెట్టును.

దాని వెనువెంటనే రెండవమ్రోతయు వచ్చును.

ఆదినమున మనుష్యులహృదయములు వడకుచుండును.

వారి దృష్టు లధోమార్గమునుబట్టును.

10 నాఁడు నహ్మనివారు “మనకు పూర్వపుగతియే పట్టునా?

ఏమి! మనము క్రుశ్చిన యెముకలుగ మాఱినపిదపఁ గూడనా?

అట్లయినచో మనము నష్టమునే పొందుచున్నా” మని
యందురు.

నిశ్చయముగా మొదటి మ్రోతతోడనే,

వారు తిరిగి భూమిపైఁ బడుదురు.

మూసావృత్తాంతము నెప్పుడైన వినియున్నావా?

తోవా యను పవిత్రముగు లోయలో నాతనిప్రభు వాతనిఁ బిలిచి,

“ఫిరౌనునొద్దకుఁ బొమ్ము. ఆతఁడు నాయాజ్ఞలను మీటి యున్నాఁడు.

ఆతనితో నీవు సన్మార్గవర్తివగుదువా ?

అప్పు డాతనియెడల భయభక్తులనొందుటకు నాతని యొద్దకు నిన్ను తోడ్కొనిపోయెద నని చెప్పము ”

20 అని చెప్పఁగా నాతఁ డారాజునొద్దకుఁబోయి తన ప్రభావ చిహ్నముగు నొక యద్భుతచర్యను జూపెను.

ఆతఁడు దానిని గణింపక యతనిని కృత్రిమునిగాఁ దలంచి వాని పైఁ దిరుగఁబడి,

త్వరితముగ వెనుదిరిగి,

ఒకసభ గావించి, యందు

“నేనే పరమప్రభువను” అని చెప్పెను.

కావున, దేవుఁ డాతని కిహమునందను, బరమునందును గూడ శిక్షవిధించెను.

ప్రభువు నెడ భయముగలవాని కిదియొక సూచనగదా !

అధ్యాయము 2.

స్వర్గమునే నిర్మించిన యాతనికి నిన్ను సృజించుటన నెంత ?

ఆతఁడు దాని నెత్తుగానిర్మించి రూపము నొసఁగెను.

దానిరాత్రికి చీకటినిచ్చి దానివెలుతురును బయటికిఁదీసెను.

30 పిదప నీభూమిని పఱచెను.

దానినుండి దానినీరములను, దాని పచ్చికబయళ్ళను కల్పించెను.

నీవును నీపశువులును ననుభవించుటకు,

పర్వతముల నచలములుగాఁ జేసెను.

కాని, యద్భుతముగా నివియన్నియుఁ దిరుగఁద్రోయఁబడు
నప్పుడు,

మనుష్యుఁడు తాను బడినకష్టముల నన్నిటిని తలంచుకొను
నప్పుడు,

చూచువారందఱకును నరకముసంపూర్ణముగాఁగనఁబడునప్పుడు,

దేవునియాజ్ఞ నుల్లంఘించి,

ప్రస్తుతజీవితమునే కోరికొనినవానికి,

నిశ్చయముగా నరకమే వాసస్థాన మగుచున్నది.

40 కాని, దేవునియాన్నత్యమునకు భయపడి తనయాత్మను
మోహమార్గమునుండి త్రిప్పకొనువానికి,

నిశ్చయముగా భోగభూమియే వాసస్థానము కాఁగలదు.

వారు నిన్ను “ఆగంట యెప్పుడు మ్రోగును? ఆవేళ యెప్పుడు”
అని యడుగుదురు.

కాని, దానిఁగూర్చి నీకేమి తెలియును ?

ఆవేళ నీప్రభువున కొక్కనికే యెఱుక !

నీవు చేయవలసినది ‘ఆసమయ మాసన్నమగుచున్న’ దని జను
లకు చాటుటయే.

ఆగంట వారికి వినఁబడినదినమందు “మన సమాధులలో
నెంతోకాలము లేమే ! ఒకసాయంత్రముగాని యొక ప్రభాతముగాని
కాలేదే” యని వారనుకొనఁగలరు.

సురా-80 అతఁడుకోపించెను.

మక్కా-42 పద్యములు.

దయాదాక్షిణ్యమూర్తియగు దేవునిపేర.

గ్రుడ్డివాఁడు దగ్గఱకు వచ్చెనని,

అతఁడుకోపించి వెనుకకుఁ దిరిగెను.

విశ్వాసమువలన నాతఁడు పరిశుద్ధుఁడుకాఁడని నీ కెట్లు తెలిసెను?

అతనికి భవిష్యత్సూచన కలిగి దానివలన లాభము పొందఁ

డని నీ కెట్లు తెలిసెను?

ధనవంతుని యెడల

నీ వతిశ్రద్ధగా నుంటివి.

అతఁడు పరిశుద్ధుఁడు కాకపోయిన నీ కావశ్యకము కాదా?

కాని, మిక్కిలి యాతురతతో,

భయపూర్ణుడై,

10 నిన్నుఁ జేరువానిని నీవు నిరాకరింతువు.

అయ్యో! కురానే నీ కొకనూచన.

గౌరవనీయులై, ధర్మజ్ఞులై,

ఘనులై, పరిశుద్ధులైన,

పురాణకర్తల వాక్యములగు

విశ్వాసముంచువాడే యానూచనను గ్రహింపఁగలఁడు.

మనుష్యుఁడు దుఃఖావిలుఁ డగుఁగాక!

అతఁడు విశ్వాసహీనుఁ డేలయయ్యెను?

దేవుఁ డాతని దేనిచే నిర్మించెను?

తడిపురుగులచేతఁ గదా !

20 అతఁడు వానిని సృజించి, యింతవానినిగఁ జేసి,
గర్భమునుండి బయలువెడలుటకు సులభమార్గమును కల్పించి,
తిరిగిచంపి, భూమిలో పూడ్చివేయుచున్నాఁడు.

తరువాత తనకీషమువచ్చినప్పుడు తిరిగి యతనిని సజీవునిఁ
జేయుచున్నాఁడు.

కాని, మనుష్యుఁడు దేవుని యాజ్ఞ నికను నిర్వహింప
కున్నాఁడు.

నరుఁడు తన యన్నమును జూచికొననిమ్ము.

మేమే పుష్కల వృష్టిని గురియించితిమి ;

నాగళ్ళతో భూమిని దున్నితిమి.

ధాన్యము,

ద్రాక్షపండ్లు, నోషధులు,

ఆలివు, ఖర్జూరవృక్షములు,

వృక్షములతో నిబిడములైన వనములు,

పండ్లు, పత్రములు మొదలగువానిని,

మిఁకొఱకును, మిఁపశువులకొఱకును పుట్టించితిమి.

కాని, హృదయభేదకమగు భేరీమ్రోతె వినవచ్చునప్పుడు,

ఆదినమున మనుష్యుఁడు సోదరులు,

మాతాపితలు, భార్యాపుత్రులు, అదఱను వదలి వెళ్ళవలెను.

ఆదినమునఁ బ్రతిమనుష్యునకును తన కార్యములు సవరించు
కొనుటతోడనే సరిపోవును

ఆదినమున వికసించియుండి సంతోషవంతులైన నవ్వు
మొగములు కనఁబడును.

40 ధూళిధూసరితములై,

మసిచే నల్లనైన మొగములు గూడఁ గనఁబడును.
వీరే యవిశ్వాసకులు ; అపరిశుద్ధులు.

సురా--81 ఆచ్ఛాదన.

మక్కా-29 పద్యములు.

దయాదాక్షిణ్యమూర్తియగు దేవునిచేర.

సూర్యుఁ డాచ్ఛాదితుఁ డయినప్పుడు.

చుక్కలు రాలునప్పుడు,

అచలములు చలించునప్పుడు,

ఆడునొంటెలు వదలి వేయఁబడునప్పుడు,

క్రూరసత్త్వము లొకచోఁ గూడియున్నప్పుడు,

సముద్రము లుడుకుచున్నప్పుడు,

ఆత్మలు తమదేహములతోఁ గూర్పఁబడినప్పుడు,

సజీవయోయుండఁగా పాతఁబడిన స్త్రీ శిశువు,

“నిన్ను వారు చంపుటకు నీవేమిదోషము చేసితివి” అని
యడుగఁబడినప్పుడు,

10 దైవగ్రంథమునందలి పత్రములు విప్పఁబడినప్పుడు,

స్వర్గ మొలిచి వేయఁబడినప్పుడు,

నరకము ప్రజ్వలించఁజేయఁబడినప్పుడు,

భోగభూమి దగ్గఱకు తేఁబడినప్పుడు,

ప్రత్యాత్మయుఁ దానుజేసిన కార్యములను జ్ఞప్తికిఁ దెచ్చి
కొనును.

వక్రగతి కలిగి,

త్వరితగమనమున దాగుచుండిన నక్షత్రముల యానగాని,

కారుక్రమ్ముకొనివచ్చు రాత్రియానఁగాని,

ప్రకాశయుతమగు ప్రభాతమునానఁగాని,

శక్తిమంతుడై సింహాసనాసీనుడగు ప్రభువు సన్మానమును
బడసి,

20 దేవతలచే నతులంఘ్యులు, మాటతప్పని వాఁడగు,

ప్రభావంతుడగు దూతవాక్యమని నేను ప్రమాణముసేయ
నక్కఱలేదు.

నీ సహాయకుడగు నాతఁడు పితౄచగ్రస్తుఁడు కాఁడు.

స్వచ్ఛమగు నాకాశమున నాతని నాతఁడు చూచెను

స్వర్గరహస్యములవంక నాతఁడు పోఁడు.

శపితుండగు నైతానువాక్యముల నాతఁడు బోధింపఁడు.

అయిన మీ రెచటికిఁ బోవుచున్నారు.

నిశ్చయమగా సర్వభూతములకు నిదియొక భయసూచన.

తిన్నని మార్గమునఁ బోవనిచ్చగించిన వానికి నిది సూచనయే.

సర్వలోకప్రభుడగు దేవుడే స్వతంత్రుఁడు. ఇతరుని కెవ్వ
నికిని స్వేచ్ఛలేదు.

సురా-82 బ్రద్దలగుట.

మక్కా-19 పద్యములు.

దయాదాక్షిణ్యమూర్తియగు దేవునిపేర.

ఆకాశము బ్రద్దలయి'

నక్షత్రములు చెల్లాచెదరై,

సముద్రలన్నియు నేకమై,

సమాధులన్నియు క్రిందుమీఁదు లైననాఁడు,

ప్రత్యాత్మయుఁ దాను తొలుతనుండి తుదివఱకుఁ జేసినకార్యములను జ్ఞప్తికిఁ దెచ్చుకొనును.

ఓమనుష్యుఁడా! నిన్ను సృజించి, యాకారమునిచ్చి సరిగ నిర్మించిన,

దయామయుఁడగు నీ ప్రభువునుండి యెవరు నిన్ను తప్పుమార్గమునఁ బెట్టినారు?

తనకు మోదముగూర్చు నాకారమున నాతఁడు నిన్ను సృజించెను ;

ఇదినత్యము ; అయినను నాతనివాక్యము నసత్యముగా నీవు పరిగణించితివి.

ఏమైనను, నీపై సంరక్షకు లున్నారు.

వారు నీవు చేయుప్రకారమును వ్రాసికొనుచున్నారు.

నీవు చేయుపనులన్నియు వారి కెఱుక !

సత్యముగా ఋజుమార్గవర్తులు సౌఖ్యములమధ్యను,

మలినాత్ములు నరకాగ్నియందును వసించురు.

శిక్షాదినమందు వారు దానియందు కాల్పబడుదురు.

వారు దానినుండి తప్పించుకొనలేరు.

ఆ శిక్షాదినమన నేమో నీ కెవరు చెప్పగలరు ?

మఱియొకసారి యడుగుచున్నాను. ఆ శిక్షయేమో నీ కెవరు చెప్పగలరు ?

ఆదినమున నొకయాత్మ మఱియొకయాత్మకు సహాయము చేయలేదు. సర్వాధికారమును నాడు దేవునియందే యుండును.

సురా-83-తప్పకొలత

మక్కా-36 పద్యములు.

దయాదాక్షిణ్యమూర్తియగు దేవునిపేర.

తా మితరులనుండి పుచ్చుకొనునప్పుడు నిండుగా పుచ్చుకొని,

తా మితరుల కీయవలసినప్పుడు తగ్గించి,

తప్పకొలతలు కొలుచువారికి దుఃఖమగు గాక !

ఏమి ! ఆమహాదినమున,

వారు తిరిగి లేవగలరని వారికిఁ దెలియదా ?

ఆదినమున మనుష్యుఁడు ప్రపంచాధినాథుని యెదుట నిలువఁ బడవలయును.

నిశ్చయముగా దుష్టుల దౌర్జన్యముల వ్రాసియుంచిన గ్రంథము 'సిడ్జిన్' అను నరక కారాగారమునందున్నది !

సిడ్డిన్ అన నేమో నీకెవ రెఱుకచేయఁగలరు ?

అందు సర్వమును స్పష్టముగ వ్రాయఁబడియుండును.

10 మానూచన లసత్యములనియు,

ఈ శిక్షాదిన మసత్యమనియు ననువారి కాదినమున దుఃఖము సంప్రాప్తమగుచున్నది.

దోహియుఁ బాపాత్ముఁడు నగువాఁడుతప్ప నితరుఁడెవ్వఁడును దాని నసత్యమనఁజాలఁడు.

మానూచనలను వారియెదుటఁ బెట్టినప్పుడు వారు “ ఏమి ? యీతాతలనాటి ప్రాచీనకథ ” లని యందురు.

అవును, నిశ్చయముగా వారి కర్మలు వారి హృదయములపై నధికారమూనియున్నవి.

నిశ్చయముగా నాదినమున వారికిని ప్రభువునకును మధ్య నొక తెర వేయఁబడియుండును.

అప్పుడు వారు నరకాగ్నిలో దగ్గులు కాఁగలరు.

అప్పుడు వారికి “ ఇదియే నీ వసత్యమని తిరస్కరించినదినుమీ ” యని చెప్పఁబడును.

ఇది సత్యము కాని, సన్మార్గముల వుత్తకము స్వర్గమందలి ‘ ఇల్లియోన్ ’ అను నానందగ్రహమం దుండును.

‘ ఇల్లియోన్ ’ అనిన నేమో నీకెవ్వరెఱుక సేయఁగలరు ?

20 అది స్పష్టాక్షర లిఖితమయి యున్నది.

ప్రభుసన్నిధానవర్తులగు దేవతలు దానికి సాక్షులు.

నిశ్చయముగా ఋజుమార్గవర్తులు సంతోషములమధ్య నివసింపఁగలరు.

పెండ్లిపఱపులపై వారు కూర్చుండి నలు మొగములఁ జూచెదరు.

వారిముఖమునం దానందవికాసము గోచరమగుచుండును.

కస్తూరిమూతలుగల ద్రాక్షారస పూర్ణకుంభములనుండి వారు
త్రాగుటకు మధురరస మియఁబడును.

ఆనందముకొఱ కాతురపడువారు దీనికొఱ కాతురపడుదురు
గాక !

దైవసాన్నిధ్యవర్తులుమాత్రము త్రాగఁగల 'తస్మీమ్' అను
నూటయందలి జలములు

ఆ మధురరసముతో మిళితముచేయఁబడును.

పావులు భక్తులనుజూచి తిరస్కారభావముతో నవ్వుచుం
దురు గదా !

30 వారు భక్తులప్రక్కన పోవుచు నొక రొకరు కన్నులు గీటు
కొనుచు,

తమవారిని గలిసికొనునప్పు డపహాస్యము చేయుచు,

వారిని చూచునప్పుడు 'నిశ్చయముగా వీరునుష్ఠవర్తు'
లని యనుచుండురు.

కాని, వారు భక్తులకు పోషకులుగా నుండుట కధికారములేదు.

కావున నాదినమంచు, భక్తులు తమ పెండ్లి సెజ్జలపై నాను
కొనియుండి,

విశ్వాసరహితులను జూచి తిరస్కారభావముతో నవ్వఁగలరు.

విశ్వాసహీనులు తమ కర్మలఫలముల ననుభవింపఁగలరా ?

సురా 84-విఠ్ఠిగివడుట.

మక్కా-25 పద్యములు.

దయాదాక్షిణ్యమూర్తియగు దేవునివేర.

స్వర్గము విఠిగివడి

దాని ప్రభువు నతిశ్రద్ధాభక్తులతో ననుగమించునప్పుడు

భూమి మైదానమువలె పఱపఁబడి

దానిలోనిదంతయుఁ బోకొట్టుకొనఁబడి, యుత్తదై,

దాని ప్రభువును విధేయతతో ననుసరించినప్పుడు,

ఓ నరుడా! అప్పుడు నిశ్చయముగా నీప్రభుసాన్నిధ్యమును గోరినచో నీవు పడయఁగలవు.

ఎవని కుశిచేతిలో దైవగ్రంథ ముంచఁబడునో

అతఁడు పరిగణనీయుఁడై,

తన చుట్టములకడకు సంతోషముగాఁ బోఁగలఁడు.

10 వెనుకనుండి యాగ్రంథ మందింపఁబడినవానికి

నాశనమే కలుగును.

అతఁడు మండుచున్న యగ్నిలోఁ బ్రవేశింపఁగలఁడు.

తాను దేవునియొద్దకుఁ బోయెదనను తలంపు లేక,

తన చుట్టపక్కములతో సుఖముగా జీవించినందుకై,

యాతఁ డగ్నిలో దహింపఁబడును.

తాను సుఖయై యున్నాననుకొనెను గాని, దేవుఁ డాతని జూచుచునే యున్నాఁడు.

కావున సాయంసంధ్యారాగమునానఁ గాని,

కారుగ్రమ్ముకొనివచ్చు రాత్రియూనఁ గాని,

పూర్ణచంద్రునానఁ గాని,

20 ఒకసితినుండి మఱియొకస్థితి కారఁడు తీసికొనిపోఁబడునని నేను ప్రమాణమునేయ నవసరములేదు.

కావున వారు విశ్వసింపకుండుటకు వారి కేమిమూడినది ? కురాను వారిమ్రోలఁ జమవునప్పుడు వారేల యారాధింపరు ?

అయ్యో! అవిశ్వాసకులు దాని నసత్యముగాఁ బరిగణించు చున్నారు.

కాని, వారి యాంతరంగికద్వేషములు దేవుని కెఱుక.

వారికిచ్చు వార్త విషాదయుతమగు శిక్షయే.

విశ్వాసయుతులకు సత్కార్యానుష్ఠానపరులకు మాత్రము శాశ్వతలాభము కలుగుచున్నది.

సురా 85-నక్షత్రపథము.

మక్కా-22 పద్యములు.

దయాదాక్షిణ్యమూర్తియగు దేవునిచేర.

నక్షత్రావృత మగు నాకాశమాన!

ఆశపెట్టఁబడిన దిన మాన,

చూచువాని, చూడఁబడువాని యాన!

పెద్దగోయి త్రవ్వి,

దానిలో నగ్నివైచి,

చుట్టును గూర్చుండి,

విశ్వాసయుతులను బాధపెట్టినవారు శపులగుదురు గాక !

అతిశక్తిమంతుఁడు, స్తవనీయుఁడునగు దేవునియందలి విశ్వాసము కొఱకేకదా వారు వారిని బాధించిరి !

భూస్వర్గరాజ్యములు రెండును నాతనివే. దేవుఁడు సర్వసాక్షి
10 నిశ్చయముగా విశ్వాసయుతులను, స్త్రీలను పురుషులను బాధపెట్టి, పశ్చాత్తాపపడనివారికొఱకు నరకాగ్నియు నగ్ని బాధలును నెదురు చూచుచున్నవి.

కాని, విశ్వాసయుతులై సత్కార్యములఁ జేసినవారికి నిర్మలవాహినులు ప్రవహించు సౌఖ్యారామములు కలుగుచున్నవి. ఇదియే పరమానందము !

నీప్రభువుకోప మతిభయంకరము గదా !

సృష్టికర్త యతఁడే. సంహారకారకుఁడు నాతఁడే.

దయామయుఁడు, ప్రేమస్వరూపుఁడు.

ప్రభాభాసమానమగు సింహాసనము నధిష్టించినవాఁడు.

నిజేచ్ఛను కొనసాగించుకొనఁగలవాఁడు.

ఫిరౌను సామూదుల కథలను,

మీరెన్నఁడును వినలేదా ?

అవును. అవిశ్వాసకులందఱు నాకథలను నమ్మరు.

20 కాని, దేవుఁడు వారి వెనుకనుండి వారిని చుట్టఁబెట్టుచున్నాఁడు.

అయినను నిది గొప్ప కురాను.

ఇది సురక్షితమైన పలుకపయి వ్రాయఁబడియున్నది.

సురా - 86 రాత్రివచ్చినది.

మక్కా - 17 పద్యములు.

దయాదాక్షిణ్యమూర్తియగు దేవునిపేర.

స్వర్గమాన! రాత్రివచ్చి దాని యాన!

ఆరాత్రి వచ్చిన దేదియో నీకుఁ దెలియునా?

నిరుపమాన ప్రకాశయుతమగు నక్షత్రమే యది.

ప్రత్యాత్మకు నొక సందక్షకుఁ డున్నాఁడు.

కావున, మనుష్యుఁడు తాను దేనినుండి సృష్టినంది యున్నాఁడో
యాలోచించుకొనియున్ను.

పృష్ఠమునుండియు, గుండెయొముకలనుండియు,

కారిన పురుగులనుండియు నాతఁడు నిర్మింపఁబడియున్నాఁడు.

రహస్యములన్నియు బయలుపెట్టఁబడుదినమందు,

తనకు శక్తిగాని, సహాయకుఁడుగాని లేనిదినమందు,

10 దేవుఁ డతనికి ప్రాణమునిచ్చుటకు సమర్థుఁడై యున్నాఁడు.

వలయాకారముగఁ దిరుగు స్వర్గమాన!

తన హృదయమును తెఱచియిచ్చుభూమియాన చెప్పుచున్నాను.

ఈకురా నతి యుక్తియుక్తమగు గ్రంథము.

ఇది వినోదముకొఱకు వచ్చియుండలేదు.

నీవై వారు పన్నాగము చేయుచున్నారు.

వారిపై నేనొక పన్నాగము పన్నెదను.

కావున, నమ్మకములేనివారితో జోక్యము కలుగఁ జేసికొనకుము.

కొంతకాలముపఱకును వారిజోలికి పోకుము.

సురా 87 - అత్యున్నతుఁడు.

మక్కా - 19 పద్యములు.

దయాదాక్షిణ్యమూర్తియగు దేవునిపేర.

సర్వవస్తువులను సృజించి, నానికి సమత్వముఁ గల్పించి,

వాని ముందుగతులను నిర్ణయించి దారిఁజూపుచు,

పచ్చని పచ్చికను మొలపించి,

దానిని నల్లని యెండుగడ్డిగా మార్చుచు,

అత్యున్నతుఁ డగు నీప్రభువు నామము సంస్మరణీయ

మగుఁ గాక !

నీకు కురాను చనువ నేర్పెదము; దానిలో దై వేచ్ఛయైనది తప్ప
తక్కిన దానిని నీవు మఱువఁజాలవు.

వ్యక్తావ్యక్త విషయములన్నియు నాతని కెఱుక.

మాసుఖమార్గము లన్నియును నీకును సౌఖ్యావహము లగునట్లు
చేసెదము.

భయసూచన లాభకరము గాన, నాసూచనను దెలుపుము.

10 దైవభీతిగలవాఁ డాసూచనను గ్రహింపఁగలఁడు.

అతిమర్మార్గఁడెవ్వఁడో యాతఁడే యాసూచనను సరకు
కొనఁడు.

ఆతఁడు ఘోరనరకాగ్నిలోఁబడి,

చావకయు, బ్రతుకకయు నుండును.

ఇస్లామువలనఁ బరిశుద్ధుఁడగు వాఁడు,

ప్రభునామమును మఱవక సంకీర్తనము సేయువాఁడు నుఖ
యగును.

భవిష్యజ్ఞస్మృతి మంత్రకంటె మంచిదియు, నిత్రకంటె శాశ్వతము
నైనను,

ప్రస్తుతజన్మమునే మీరు కోరుచున్నారు.

ఈవిషయము పురాతనకాలమున,

ఇబ్రాహీము మూసాల గ్రంథములందు సువ్యక్తమయియే
యున్నది.

సురా 88 - ఆచ్ఛాదనము.

మక్కా - 26 పద్యములు.

దయాదాక్షిణ్యమూర్తియగు దేవునిచేర,

ఆచ్ఛాదనము చేయఁగల యాదినపువార్త నీకు
చేరినదా ?

ఆదినమునఁ గొందఱ యవలోకనము లధోమూర్ధముఁ బట్టి
యుండును.

వారు కష్టపడి, జీర్ణించి,

మండుచున్న యగ్నిలోఁ దగులగుచు,

సలసల నుడుకుచున్న యూటనీటిని ద్రావపలసియుండును.

వారికి ముషిడిపండ్లుతప్ప నింకేమియు నాహారము దొరకఁ
బోదు.

ఆయాహారము వారికి పుష్టిగలిగింపకు సరేకదా, యాకలి
నైనఁ దీర్చఁజాలదు.

ఆదినమున మఱికొందఱ ముఖములు సంతోషవంతములై
కనఁబడును.

వారు తాము పూర్వమనుభవించిన కష్టములకుఁ దగిన
ఫలమును

10 ఒక విశాలోపవనమునఁ బొందఁగలరు.

అచట వృథాలాప మెద్దియు చెవిని బడను.

అచట నిత్యసలిలధారాయుతమగు నూటయు,

ఎత్తగు శయ్యలును,

సిద్ధముచేయఁబడిన మధురసపాత్రలును,

వరుసగ నమర్పఁబడియుండు పఱపులును,

పఱచియున్న తివాసీలును కనఁబడును.

మేఘములె ట్లమర్పఁబడియున్నవో వారికిఁ దెలియదా ?

స్వర్గమె ట్లన్నతముగ నిర్మింపఁబడియున్నదో వారికి గోచరము
కా లేదా ?

పర్వతము లెట్లు పానుకొల్పఁబడియున్నవో కనఁబడదా ?

20 భూమి యెట్లుపఱపఁబడి యున్నదో వారు చూడలేదా ?

అందుచేత వారికి రానున్న భయమును సూచింపుము ! భయ
చిహ్నముల నిరూపించుటయే సుమీ సీనిధి !

వారిపై నీకేమియు సధికారము లేదు,

కాని, యాభయసూచనను లక్షింపక నమ్మకుండునట్టి

వానికి గొప్పశిక్ష నియమితమై యున్నది.

నిశ్చయముగా వారు మాయొద్దకే రావలసియున్నది.

అట్లు వారు మాయొద్దకు వచ్చినప్పుడు వారిని మే మేమిచేయ
వలయునో మాకుఁ దెలియును.

సురా-89 ప్రభాతము.

మక్కా-30 పద్యములు.

దయాదాక్షిణ్యమూర్తియగు దేవునిపేర,

ప్రభాతము నాన, దశరాత్రములయాన!

ద్వయమును, నేకమును నగుదాని యాన!

జరిగిపోవుచున్న రాత్రియాన!

బుద్ధిమంతుడగువానికే దగినప్రమాణ మిందులేదా?

ఈదేశములం దప్రతిమానములగు

స్తంభములచే నలంకృతమగు ' ఇరెమ్ ' నొద్ద,

ప్రభువు ' ఆదు ' కేమిచేసెనో నీవు చూచితివిగదా!

లోయలోని బండతాలను దొలచివేసిన " సామూదు " ను,

మనుష్యులను తిత్తోలిపించిన ' ఫిరాను ' నతఁ డేమిచేసెనో
నీకుఁ దెలియునుగదా.

10 వా రాయాదేశములలో ననేక దౌర్జన్యముల నొనరించి,

వానిని పాపభూయిష్టములుగఁ జేసిరి.

అందువలనఁ బ్రభువు వారిపై నతిదారుణశిక్షలను పంపి
యుండెను.

నీ ప్రభు వొకయెత్తైన బురుజుపై కావలియుండి సర్వమును
జూచుచునే యున్నాఁడు.

మనుష్యుడన్ననో తనప్రభువు తన్ను పరీక్షించి, మర్యాదచేసి,
బహుకరించువప్పుడు,

“నా ప్రభువు నన్ను సమ్మానించు చున్నాఁ” డనును.

కాని, యాతని శోధించి కోరినన్ని వరముల నీయనప్పుడు,

“అయ్యో! ప్రభువు నన్ను సరిగఁ జూడకున్నాఁ” డనును.

అవును; గాని మీరు దిక్కులేని బిడ్డలను చేరఁదీయరు;

బీదల కన్నమిడవలయునని యొకరినొకరు ప్రోత్సాహపఱిచి
కొనరు.

20 పితృవ్యమయిన ధనము నత్యాశతో మ్రింగివేయుచు,

ధనమనిన నతిమోహముతోఁ జూచుకొనుచున్నారు.

అవును. కాని, భూమి యొకేవిధముగా నణఁచివేయఁ బడుచున్న
ప్పుడు,

నీ ప్రభువును, వారివారి యంతరువుల ప్రకారము దేవతలును
నవతరించు నప్పుడు,

ఆనాఁడు నరకము మీఁదికిఁ త్రోయఁబడునప్పుడు, ఆదినమున
మనుష్యుఁడు తన్నుఁదాఁ దెలిసికొనఁగలఁడు. కాని, యట్టి
యెఱుక యాసమయమున నాతని కెట్లుపకరించును ?

అప్పు డాతఁడు, “అయ్యో! ఈదినమున సౌఖ్యమబ్బునట్లు
నా జీవితమునంతను గడపఁజాలకపోయితి నే” యని యనుకొనఁ
గలఁడు. ఆదినమున దేవుఁడు శిక్షించున ల్లెవ్వఁడును శిక్షింపఁజాలఁడు.

ఆతఁడు బంధించునట్టి పాశములతో నెవ్వఁడును బంధింపఁ
జాలఁడు.

ఓహో! విశ్రాంతిఁ జెందుచున్న యాత్మా!

త్వప్తినొందుము. ఆతని సంతోషింపఁ జేయుము. నీ ప్రభువు
నాశ్రయింపుము.

నాకింకరులలో నొకఁడవై,

30 నా స్వర్గములోనికి రమ్ము!

సురా 90 - భూమి.

మక్కా 20 పద్యములు.

దయాదాక్షిణ్యమూర్తియగు దేవునిపేర.

నీకును,

నీతండ్రులకును, కొడుకులకును,

వాసయోగ్యమగు నీ భూమి యాన నేనుప్రమాణము
చేయ నవసరములేదు.

నిశ్చయముగా మనుష్యుని కష్టాత్మునిగా సృజించితిమి.

ఏమి! అతనిపై నెవరికి నధికారములే దనుకొనుచున్నావా?

“అయ్యో! గొప్పభాగ్యములను వృథాపుచ్చితినే” యని
యాతడనుచున్నాడు.

ఏమి! అతని నెవ్వరును పాటింపలే దనుకొనుచున్నాడా?

ఏమి! వానికినేత్రములు,

నాలుక, పెదవుల నీయలేదా?

10 మంచి చెడుగులను రెండురాజమార్గములను అతనికిఁజూపలేదా?

ఏమైన నాయున్నతప్రదేశమును నాతఁడెక్కఁ బ్రయత్నింపలేదు.

ఆయాన్నత్యమెట్టిదో యాతని కెవరుచెప్పఁగలరు?

చెఱలోఁబడినవానిని ధనమిచ్చి తప్పించుట,

కఱవుకాలమున నాఁకొన్నవాని కన్నముపెట్టుట,

దగ్గఱవాడగు దిక్కులేనిబిడ్డను, బుగ్గిలో పొర్లాడు పేదవానిని

రక్షించుట,

ఇదిగాక, దైవభక్తిగలవారిలోనుండి యాభక్తి సిరమయిన
దానినిగాఁజేసికొని యొకరికొకరు దయావంతులుగానుండఁ బ్రబోధించు
కొనుట, ఇదియే యాయున్నతమార్గము.

దానిననుగమించువారు దేవునికుడిప్రక్క నుండురు.
 మాసూచనలను నమ్మనివారు
 ఆతనియెడమప్రక్క నుండురు.

20 వారిచుట్టు నన్ని దరికొనును.

సురా 91-సూర్యుఁడు.

మక్కా-15 పద్యములు.

దయాదాక్షిణ్యమూర్తియగు దేవునిపేర.

సూర్యునియు, నాతని మధ్యాహ్నప్రకాశము నాన!

అతనివెనువెంట నంటియుండు చంద్రునాన!

అతనిప్రభావమును వెలిబుచ్చు పగటియాన!

స్వర్గమాన! దానిని సృష్టించినవాని యాన!

భూమియాన, దానిని పఱచియుంచినవాని యాన!

ఒకయాత్మయాన, దానిని త్రాసునందుంచినట్లు సమత్వము

నిచ్చి,

దుష్టత్వమును, భక్తినిగూడ దానియం దుంచినవానియాన!

ఎవఁ డాయాత్మను నిష్కల్మషముగ నుండునో యాతఁడు

ధన్యుఁడు.

10 / దానిని సాడు చేసికొనినవానికి గతిలేదు. /

భక్తిపరుఁడు కాకపోవుటచే సామూహు దేవునివార్తను నిరాక

రించెను.

అప్పుడు వారిలో పరమమూర్ఖుడొకడు పరుగెత్తుకొనిరాగా,
దేవదూత యతనిలో “ దేవుని యుష్మిమును త్రాగనిమ్ము ”
అనెను.

కాని, వారాతనినమ్మక యాయుష్మిమును జంపిరి. కావున
వారిప్రభువు వారి నేరమునకై వారిని నశింపజేసెను. అందఱను నొక్క
రీతిగనే యాతఁడు చూచెను.

తరువాత నేమివచ్చునో యాతఁ డాలోచింపలేదు.

సురా-92 రాత్రి.

మక్కా - 21 పద్యములు.

దయాదాక్షిణ్యమూర్తియగు దేవునిపేర.

తెరవలె నవతరించు రాత్రి యాన!

దివ్యముగఁ బ్రకాశించు పగటియాన!

స్త్రీపురుష భేదమును కల్పించిన దేవునియాన!

నిశ్చయముగా మీరు భిన్నాశయములఁ గలిగియున్నారు.

కాని, ధర్మముచేయుచు, దైవభీతికలిగి,

సద్ధర్మమునకు లోబడినవానికి,

సౌఖ్యమార్గమును సులభముగఁ బొందఁ జేయుచున్నాము.

కాని, యాశాపరుడై, ధనేచ్ఛగలిగి,

సద్ధర్మ మసత్యమని చెప్పవానికి,

1) దుఃఖమార్గమునే సుకరముచేయుచున్నాము.

వాఁ డధోగతిపా లగునపుడు ధన మెట్లు రక్షింపఁగలదు ?
 మనుష్యునిగతి మాచేతిలోనున్నది.
 అతని భూతభవిష్యత్తులును మావే.
 కావున నగ్నిజ్వాలకు భయపడుఁడు.
 సత్య మసత్యమనిపల్కి వెనుజూపిన
 ఘోరపాపాత్ముఁడు తప్ప, మఱియెవ్వఁడును దానిలోఁ బడఁడు.
 తాను నిర్మలాత్ముఁ డగుటకుఁ దనద్రవ్యము నొసగువాఁడును,
 తిరిగి లాభము నొందుటకు దానముచేయనివాఁడును,
 పరమాత్మయగు ప్రభువు ముఖావలోకనమునే కోరువాఁడును,
 20 దైవభీతిగలవాఁడును నగువాఁ డాఘోరాగ్నినుండి తప్పిపోవును.
 తుద కాతఁడు సంతృప్తాంతరంగుఁ డగును.

సురా - 93 ప్రకాశము.

మక్కా - 11 పద్యములు.

దయాదాక్షిణ్యమూర్తియగు దేవునిపేర.

మట్టమధ్యాహ్నపు ప్రకాశము నాన!

కాఱుచీఱటి క్రముకొనివచ్చు రాత్రియాన!

సీత్రభువు నిన్ను వదలిపెట్టలేదు; నీపైఁ గోపింపను లేదు.

భూతముకంటె భవిష్యత్తే నీకు శ్రేయస్కరము.

అంతమున సీత్రభువు నిన్ను పూర్తిగా బహూకరించును,

నీవును సంతృప్తి పొందఁగలవు.

దిక్కులేని పసివాడవుగా నున్నప్పు డాతఁడు నిన్ను చేరఁదీసి
తలదాచుకొన నొకగృహము నిచ్చెను.

నీవు తప్పుతోవను త్రొక్క నున్నప్పుడు మంచిమార్గమున నీకు
దారిచూపెను.

పేదవాడవుగా నున్నప్పుడు నిన్ను ధనవంతుని జేసెను.

అందుచేత దిక్కులేనివారికి హానిచేయకుము.

10 ని న్నర్థింపవచ్చినవారిని తూలనాడకుము.

దేవుఁడు నీకుఁ బ్రసాదించిన వరములను లోకమున వెల్లడి
చేయుము.

సురా - 94 వికాసపఱుచుట.

మక్కా-8 పద్యములు.

దయాదాక్షిణ్యమూ ర్తియగు దేవునిపేర.

నీకొఱకు నీహృదయమును వికాసపఱిచితమి గదా.

నీవీపుపై నుండి బాధపఱుచుచున్న

బరువును తీసివేసితిమిగదా ? .

నిన్ను పేరుగలవానిఁగాఁ జేసితిమిగదా!

కావున కష్టముతోఁబాటు సుఖమును గలుగుచున్నది.

సత్యముగా కష్టముతోఁబాటు సుఖమును గలుగుచున్నది.

కాని, నీకు స్వాతంత్ర్యము గలిగినతోడనే నీవు పరిశ్రమచేయ
మానకుము.

నీప్రభువును హృదయపూర్వకముగా ధ్యానింపుము.

స్మరింపుము! నీ ప్రభు వతిదయామయుఁడు.

ఆతఁడు నీకు వ్రాతనేర్పు నొసగియున్నాఁడు.

మనుష్యునకు పూర్వము తెలియని దానిని ప్రసాదించి
యున్నాఁడు.

మనుష్యుఁడు గర్విష్టియై యున్నాఁడుగదా!

తాను ధనవంతుడనని యాతఁడు గర్వించుచున్నాఁడు.

నిశ్చయముగా నంతయును భగవంతునియొద్దకే చేరును.

దైవప్రార్థనయందున్న భక్తుని,

10 ఆటంకపెట్టువాఁ డెట్టివాఁడనుకొందువు ?

ఏమనుకొందువు ? ఆతఁడు సత్యభవ ర్తియనిగాని,

సదాచారవ ర్తియనిగాని యనుకొందువా ?

ఏమనుకొందువు? ఆతఁడు సత్యము నసత్యముచేసి వెనుకకుఁ
దిరిగెనా ?

ఏమి, దేవుఁడు సర్వము నెట్లుచూచుచున్నాఁడో యాతనికిఁ
దెలియదా ?

నిశ్చయముగా తనప్రవర్తనను మాననియెడల నాతని ముందు
జుట్టునుబట్టి గ్రహింతుము.

అసత్యపాపభూయిష్టమగు నాజుట్టును పట్టుకొందుము !

తనకుసాయ మెవరువత్తురో రానిమ్ము.

మేమును నరకరక్షకులను పిలిచెదము.

వలదు ! వానిని సేవింపవలదు; దేవునిస్తుతించి యతని సాన్నిధ్య
మునకు రమ్ము

సురా 97 - అధికారము.

మక్కా-5 పద్యములు.

దయాదాక్షిణ్యమూర్తియగు దేవునిపేర.

నిశ్చయముగా నధికారమును రాత్రిపై నీకురాను నవత
రింపఁ జేసితిమి.

ఈయధికారమునురాత్రి యననేమో నీకుఁ దెలియునా ?

ఈయధికారనిశీధిని వేయి నెలలకు మించినది.

ఆకాలమున దేవతలును, పరమాత్మయును, ప్రభువుననుజ్ఞచే
ప్రతివస్తువుకొఱకును దిగుదురు.

ప్రభాత మగువఱకును, సర్వమును శాంతరూపము నంది
యుండును.

సురా 98-స్వప్నమగుసాక్ష్యము.

మదీనా-8 పద్యములు.

దయాదాక్షిణ్యమూర్తియగు దేవునిపేర.

స్వప్నమగుసాక్ష్యము తమకు చేరువఱకును గ్రంథ
మునందు విశ్వాసము లేనివారును, బహుదైవారాధకులును, తమ
మతమునందు చలింపలేదు.

సత్యగ్రంథమును బఠించుచు నొకదూత వారియొద్ద కేతెంచెను.

ఈస్వప్నమగుసాక్ష్యము వారికి చేరువఱకును, సీగ్రంథమును బొందినవా రుపశాఖలుగాఁ జీలియుండలేను.

వారు నిశ్చలభక్తితో దేవునారాధింపవలయుననియు, ప్రార్థనల సలిపి విధింపఁబడిన భిక్షల నీయవలయుననియు తప్ప, మఱేమి నిర్బంధములను చేసియుండలేను. ఇదియే సత్యమగుమతముగదా !

కాని, గ్రంథావలంబకులలోను, బహుదైవారాధకులలోను, నవిశ్వాసులు గెహెన్నా యగ్నిహోత్రజ్వాలలో చిరకాలము వసించుటకుఁ బోవలయును. జీవరాసులన్నిటిలోను వా రధములు.

కాని, విశ్వసించి క్రమవర్తనులగు వా రన్నిజీవులలో నుత్తములు.

వారికి దేవుఁ డిచ్చు బహుమానము ఈడెను ఉద్వ్యానవనము. అందు మంచినదులు ప్రవహించుచుండును ; అందు వారు చిరకాలము నివసింపఁగలరు.

దేవుఁడు వారియందును, వారు దేవునియందును, ప్రీతిగలిగి యుండురు. ప్రభువునకు భయపడు వానికే యీ యానందము.

సురా 99 - భూకంపము.

మక్కా - 8 పద్యములు.

దయాదాక్షిణ్యమూర్తియగు దేవునిపేర.

భూమియంతయు గజగజ కంపము నొందుచు,
తనభారమునుండి విముక్తిచెందుచుండ.

మనుష్యుడు 'ఏమి! భూమి కేమియైనది' అని యడుగుచున్నాడు,
ప్రభువుచే ప్రేరితయై,

అది తనవృత్తాంతమును చెప్పగలడు.

ఆదినమున మనుష్యులు గుంపులు గుంపులుగఁజేరి తాముచేసిన
పనులను విలోకింపగలరు.

చిన్న మెత్తు సత్కార్యమును జేసినవాఁడును,

చిన్న మెత్తు దుష్కార్యము నాచరించినవాఁడునుగూడ దానిని
బాడఁబోవుచున్నాడు.

సురా 100 - జవాశ్వములు.

మక్కా - 11 పద్యములు.

దయాదాక్షిణ్యమూర్తియగు దేవునిపేర.

నురుగుగ్రక్కుచున్న జవాశ్వముల యాన!

అగ్నికణముల వెడలించుచున్నవాని యాన!

ఉదయమున యుద్ధమునకు సన్నాహమగుచు,

భూభిని పైకిరేపుచు,

శత్రుమధ్యమునుచీల్చికొని పోవువానియాన!

నిశ్చయముగా మనుష్యుడు తనప్రభువు నెడల విశ్వాసఘాతు

కుఁడై యున్నాడు.

దాని కతఁడే స్వయంసాక్షి.

నిశ్చయముగ నతఁడు ప్రాపంచికసౌఖ్యమునే యెక్కువగ నాశించుచున్నాఁడు.

అయ్యో! సమాధులలోనున్నది వెలిఁబెట్టఁబడినప్పుడు,

10 మనుష్యులయంతరంగములు బయలుపెట్టఁబడినప్పుడు,

నిశ్చయముగా వానిప్రభువు వానినిఁగూర్చి సంపూర్ణముగా దెలిసికొనునని యాతఁడు గ్రహింపలేఁడు కాబోలు!

సురా 101 - గుద్దు.

మక్కా - 8 పద్యములు.

దయాదాక్షిణ్యమూర్తియగు దేవునిపేర.

గుద్దు! గ్రుద్దన నేమి?

అది యెంతో ఘోరమైనది!

దానినిగూర్చి నీకెవరు బోధపఱచెదరు?

ఏదినమున మనుష్యులు చెదరఁ గొట్టఁబడిన మిడుతలవలె నయ్యెదరో,

కర్వతములన్నియు చిక్కువీడిన గొఱ్ఱెయున్నివలె నగునో,

ఆదినమున త్రాసు బరువగువానికీ

తన జన్మము మోదావహమగును.

త్రాసు తేలికయైన వానిగతి

గోయియే.

10 ఆ గోయియేమో నీకు తెలియునా ?
భయంకరముగ మండుచున్న యగ్నియేయది.

సురా 102 - తృష్ణ.

మక్కా - 8 పద్యములు.

దయాదాక్షిణ్యమూ ర్తియగు దేవునిపేర.

✓కాటికి చేరువలకును.

ధనముపై తృష్ణ నిన్నుమితముగా నాక్రమించుకొని

యుండును.

ఓహో! తుదకు నీకు తెలియఁగలదు.

తీరిగి చెప్పుచున్నాను. అంత్యకాలమున నీమూఢత్వము నీకు
తేటపడఁగలదు.

అయ్యో! అదిసత్యమని నీకుఁదెలిసినచో నెంతబాగుండును !

నిశ్చయముగా నీవు నరకాగ్నినిజూచెదవు.

అపుడాయగ్ని నీసత్యచక్షుస్సునకుఁ గనఁబడును.

అదినమున నీవిపు డనుభవించుచున్న భోగములకు తగినశిక్షను
బొందఁగలవు.

సురా 103 - అపరాహ్ణము.

మక్కా - 3 పద్యములు.

దయాదాక్షిణ్యమూర్తియగు దేవునిపేర.

అపరాహ్ణమాన ప్రమాణము చేయుచున్నాను!

విశ్వాసయుతులై, సత్కార్యాచరణులై, సత్యబోధకులై,
యొకరికొకరు స్థిరత్వమును బోధించుకొనువారికిఁ దప్ప,

ఇతర మనుష్యుల యదృష్టమంతయు నాశనమునందు తగులు
కొనియున్నది.

సురా 104 - కొండెగాడు.

మక్కా - 9 పద్యములు.

దయాదాక్షిణ్యమూర్తియగు దేవునిపేర.

కొండెగాడు, మానమర్యాదలు లేనివాడు,
ధనార్జనముచేసి దాచుకొనువాడు మఃఖయగుఁగాక!

అతడు తనధనము తనతో నిత్యముగ నుండునని తలంచు
చున్నాడు.

అట్లది యుండబోదు! నిశ్చయముగా నాతడు తన్ను కబళించి
వేయు నగ్నిలోఁ ద్రోయఁబడును.

✓ ఈ ఘోరాగ్ని యన నేమో నీ కెవ్వరు బోధపఱుపఁగలరు ?
 అది దేవుడు ప్రజ్వలింపఁజేసినయగ్ని !
 పాపాత్ముల హృదయములపై కెగ్రాకాకునది !
 పెద్ద స్తంభములపై నిర్మింపఁబడిన
 వితానమువలె నది పాపాత్ములఁ గప్పిపుచ్చును. ✓

సురా 105 - ఏనుఁగు.

మక్కా - 5 పద్యములు.

దయాదాక్షిణ్యమూర్తియగు దేవుని పేర.

ఏనుఁగుల నైన్యమును సీ ప్రభువేమిచేసెనో నీకుఁదెలియును
 గదా !

వారిపన్ను గడనంతయు నాతఁడు వృథాసేయలేదా ?
 వారిపక్షులను గుంపులు గుంపులుగాఁ బంప నవి
 మట్టిరాళ్ళను వానిమీఁదికి విసరినవి.
 ఆమట్టిరాళ్ళన్నియు గడ్డివలెఁ దినివేయఁబడినవి.

సురా 106 - కొరెయ్

మక్కా - 4 పద్యములు.

దయాదాక్షిణ్యమూర్తియగు దేవుని పేర.

శీతకాలము, వెండకాలములలో బిజారుల నేర్పఱుచుటకు,

కొరెయ్ వా రైకమత్యము గలిగియుండుటకొఱకు,
 ఆకలివేయకుండ నాహారమునిచ్చి,
 భయమునుండి సంతక్షించిన యీగృహదైవమును కొలిచెదరు
 గాక!

సురా - 107 మతము.

మక్కా - 7 పద్యములు.

దయాదాక్షిణ్యమూర్తియగు దేవునిపేర,

మామత మసత్యమని చెప్పవనిఁగూర్చి నీవేమి తలంచు
 చున్నావు ?

✓ దిక్కులేని బిడ్డలను పాఠద్రోలువాఁడు ;

బీదల కన్నమిడుటకై యితరులను బ్రేరేపింపనివాఁడు

నాతఁడే!

ప్రార్థనసేయుచు,

శ్రద్ధలేక యుండువాఁడు దుఃఖయగుఁగాక !

భక్తిపరునివలె నటించి,

అనాథలకు సహాయము చేయనివాఁడు దుఃఖయగుఁగాక !

సురా 108 - సత్సమృద్ధి

సుక్కా - 3 పద్యములు.

దయాదాక్షిణ్యమూర్తియగు దేవునిచేర.

నిశ్చయముగా మేము నీకు సమృద్ధి నొసగియున్నాము.

కావున, దేవుని బ్రార్థింపుము; దోషులఁజంపుము.

నిన్ను ద్వేషించువారి డపుత్రకుఁ డగునుగదా!

సురా 109 - నమ్మనివారు.

సుక్కా - 6 పద్యములు.

దయాదాక్షిణ్యమూర్తియగు దేవునిచేర.

“ఓనమ్మకములేనిజనులారా!

మీరు పూజించుదానిని నేను పూజింపను.

నేను పూజించుదానిని మీరు పూజింపరు.

మీరు పూజించుదానిని నే నెన్నఁటికిని పూజించువాడనుగాను.

నేను పూజించుదానిని మీ రెన్నఁడును పూజింపఁబోరు.

మీ మతమును మీ రవలంబింపుఁడు; నామతమును నే నవలంబించెదను” అనుము.

సురా 110 - సహాయము.

మదీనా - 3 పద్యములు.

దయాదాక్షిణ్యమూర్తియగు దేవునిపేర.

దైవ సహాయమును జయమును నెదురైనప్పుడు,

గుంపులు గుంపులుగా జనులు దేవుని మతమును స్వీకరించుటను సాధించునప్పుడు,

శ్రీప్రభువును స్తుతించి, యతనిక్షమాపణ వేడికొనుము. అతనికి

కరుణించుటయే యిష్టము.

సురా 111 - అల్-లహాబ్.

మక్కా - 5 పద్యములు.

దయాదాక్షిణ్యమూర్తియగు దేవునిపేర.

అల్ - లహాబ్ అనునతనిచేతులు నశించుగాక ! అతడును నశించుగాత !

అతనిధనము నతనిలాభమును, నిష్ప్రయోజనము లగుగాక !

అగ్నిజ్వాలలో నితడు దగ్గుడగుగాక !

ఆతనిభార్యమెడకు తాటిమ్రోకుకట్టి,

దేహమునిండ కట్టెలువైచి కాల్చెదరుగాక !

సురా - 112 ఏకత్వము.

మక్కా - 4 పద్యములు.

దయాదాక్షిణ్యమూర్తియగు దేవుని పేర.

“ దేవుడొక్కఁడే.

అతఁడు శాశ్వతుఁడు.

అతఁడు పుట్టినవాఁడును గాఁడు.

అతఁడు నిరుపముఁడు.

సురా 113 ప్రభాతము.

మక్కా లేక మదీనా - 5 పద్యములు.

దయాదాక్షిణ్యమూర్తియగు దేవుని పేర.

‘ సృష్టియందలి కష్టముల నుండియు ;

రాత్రిపడిన వెంటనే కలుగు నుప్రదవముల నుండియు ;

మాయావాదుల మోసములనుండియు,

దురాశాపరుల దురాశనుండియు,

తప్పించుకొనుటకు ప్రభాత నాథుడగు దేవుని శరణు

జొచ్చుచున్నాను అని యనుము.

సురా 114 - జనులు.

మక్కా లేక మదీనా - 6 పద్యములు.

దయాదాక్షిణ్యమూర్తియగు దేవునిచేర

“మనుష్యుని హృదయమునందు మెల్లగా గుసగుసలాడుచు
దొంగతనముగాఁ బనిసేయు కొండెగానినుండియు,

పిశాచము, మానవులు, వీరినుండియు,

రక్షణనొందుటకు, జనాధినాథుఁడు, బినుల దేవుఁడు,

జనులకు ప్రభువును,

రాజునగు,

వానిశరణు జొచ్చుచున్నాను” అనియనుము.